

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

FROM THE ESTATE OF THE
LATE MRS. W.E. BENNETT

Gilbert Nowood

Barry June 9th 1934

L. ANNAEI SENECAE

OPERA QUAE SUPERSUNT

VOLUMEN II

L. ANNAEI SENECAE

NATURALIUM QUAESTIONUM LIBROS VIII

EDIDIT

ALFRED GERCKE

MCMVII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

PA
6661
A2
1905
v. 2
cop. 2

FRANCISCO BVECHELER

SEPTVAGENARIO

Ἐπὶ λάθρῃ δεκάκις περιτελλομένων ἐνιαυτῶν
πολλὰ μὲν εὖ γ' ἔπαθες πολλὰ δὲ δεινότατα.
ἀλλ' ἡμῖν λιπαρὸν συνεχῶς παράδειγμα παρεῖχες
ζήλου τ' ἀθλοφόρου κάκαμάτου σοφίης.

PRAEFATIO

Studia, quae olim Senecae eiusque temporibus navavi, quamvis aliis prorsusque diversis interim officiis et quaestionibus obstrictus tamen non prorsus abieci sed pluribus codicibus operis maxime neglecti conlatis ante hos septem annos graviora quaedam protuli. nunc demum editioni Naturalium Quaestionum diu paratae et inter cetera negotia paulatim perfectae cum praefatio quae appellatur praemittenda sit, ad illa Studia et priora (Stud. I¹) et additamenta (Stud. II²) eos qui plura discere cupiunt, relego. etenim de fati operis et historia ita disseram, ut actas res quam brevissime repetam, pauca fusius explicem. neque enim quaecumque ad recensionem rationemque editionis perspiciendam sive necessaria sive utilia esse videbuntur praeterire licebit.

I. De VIII libris a Seneca conscriptis

L. Annaeus Seneca aestate fere anni p. Chr. n. 62. mortuo Burro fractam esse suam potentiam cum animadverteret, in otium sibi recedendum esse etsi invito ratus ad scripta philosophica conscribenda ardore quodam iuvenili denuo se convertit. atque primum quidem de tranquillitate animi ad Serenum scripsit, deinde — nisi fallor — eodem anno exeunte magnum illud de mundo et causis secretisque opus condere constituit et nullo fortasse spatio inter-

1) *Seneca-Studien*, Leipzig 1895. Haec et separatim et in Supplementorum Annalium Fleckeisenianorum tomo XXII edita sunt.

2) *Studia Annaeana*. *Wissenschaftliche Beilage zum Vorlesungsverzeichnis der Universität Greifswald Ostern 1900.*

misso priores quoque epistulas morales Lucilio suo mittere coepit. aliquanto post Nonas Februarias anni sequentis de terrae motu egit (VI 1, 2; cf. 1, 10). aestate fere huius anni (63. p. Chr. n.), ne biennio quidem ante mortem, totum opus videtur perfecisse (Stud. I 311 sqq.). nimirum velocitate se pensaturum moram, damna aetatis labore sarturum esse senex profitetur (III praef. 1—4).

Libros octo Lucilio Iuniori misit, qui tum procurator Siciliae erat (IV praef. 1), sic fere inscriptos:

1. de aquis (terrestribus) = l. III qui vulgo numeratur
2. de Nilo = l. IV a
3. de nubibus = l. IV b
4. de fulminibus et tonitribus = l. II
5. de ventis = l. V
6. de terrae motu = l. VI
7. de cometis = l. VII
8. de ignibus caelestibus = l. I.

Octo enim olim fuisse libros, non septem, nunc constat (Stud. I 93). hoc primus G. D. Koeler (in editione a. 1819 edita p. 257) coniecit, quoniam argumenta prorsus diversa libro IV inesse perspexit. deinde Fridericus Haase in editione a. 1851 et in Indice lectionum Vratisl. a. 1859 emissis duos libros in unum IV conflatos male circumferri e codice Leidensi (L) et Vincentio Bellovacensi monstravit atque ad dissertationem quandam de nubibus conscriptam nunc initio libri IV b deperditam scriptorem IV 3, 6 et 13, 2 ipsum respicere observavit. his argumentis alia ante hos viginti annos Hermannus Diels addidit, qui imprimis placita de Nilo, quae a Laurentio Lydo traduntur, ita excerpta esse vidit, ut priora cum Annaeanis IV a 2 traditis plane conspirent, quae a Lydo adduntur, ea in Naturalibus Quaestionibus cum nunc desint post § 30 olim fuisse pateat: ex eodem igitur sed integriore opere haec quoque sumpta esse apparet. vel plures olim quam octo fuisse libellos veri est dissimile, certe probari non potest.

De ordine librorum turbato multi quaesiverunt (Stud. I

100), postquam Koeler p. 230, 248, 251 sqq. suspicionem movit. quem secutus Haase codicum quorundam ordinem mirum (eumque sine dubio spurium) operis auctori obtrudere non dubitavit. ceteri genuinum paulatim ita eruerunt, ut unusquisque observationes non spernendas proferret, tamen Senecae consilium cum codicum ordine alius alia ratione confudit. unus fere Gundermann duas series prorsus discernendas esse vidit, sed ne hic quidem codicum manuscriptorum memoriam adeo semovit, ut solius auctoris vestigia insecutus quonam ille ordine singulos libellos conscripsisset quaereret. attamen hunc me detexisse ratus argumenta repetam.

Totius operis praefationem superesse eamque libro III praefixam tradi nunc constat, quoniam Senecam in §§ 1—4 de sua persona consilioque operis ita loqui Diels observavit, ut his fundamentis ponendis nullas partes antea substructas esse ipse profiteatur (Stud. I 123).

Deinde ipsorum libellorum series ita continuatur, ut bini semper inter se cohaerere videantur; atque semel vinculum artissimum exstare, ter paulo laxius apparere cum alii tum ego argumentis strictissimis probavimus. scilicet haec nobis quattuor librorum paria se offerunt:

III IVa | IVb . . II | V . . VI | VII . . I.

ipsos velim locos conferas: II 11, 2 *Nilum interim seponeamus a turba propriae naturae ac singularis et illi suum diem dabimus*; III 26, 1 *aestate quaedam flumina augentur ut Nilus, cuius alias ratio reddetur*. IVa 1, 1 *quaeram enim tecum id, quod superiore libro distuli, quid ita Nilus aestivis mensibus abundet*. II 30, 4 *est enim, ut diximus, nubes spissitudo aëris crassi*; haec quo referret Koeler p. 251 non habuit, Allers Haasii et Dielesii observationibus usus recte ab initio libri IVb nunc deperdito repetivit (Stud. I 112).¹⁾ V 14, 4 *sed haec diligentius persequar, cum quaeram de motibus terrae*, sc. in libro VI.

1) Adde, quod II 36 *capite niveae agnae exorari* ad IVb 6sq. respicit.

fortasse addendus est mancus ille locus VI 14, 2 *nec ut illi paulo ante dicebant, quibus animal placet esse terram*, nempe partem tantum corporis laborare illi dixisse videntur, ideoque quamquam Haase placitum illud prorsus intercidisae putabat, equidem cum Ioanne Muellero Senecam ad V 4, 2 respicere (vix ad III 15, 5 sq.) ratus *emisso (spiritu)* supplevi. denique I 15, 4 *cometas nostri putant, de quibus dictum est*, sc. in l. VII (Stud. I 67. 112).¹⁾

Itaque binos libellos copulatos esse constat. atque librum IVa statim post III conscriptum esse Seneca dicit, id est: de fluminibus deinceps egit. neque cetera librorum paria aliis interpositis divelli posse doctrina ipsa rerumque ordine explicatis probabo. nubes enim pluvia nix grando (IVb) quodammodo cum aëre et fulminibus (II) cohaerent, venti (V) cum terrae motu ventis facto (VI), cometae (VII) cum iis, quae in caelo apparent (I). atque sollemnem totius disciplinae ordinem turbare noluisse neque turbatum se sequi ipse Seneca testatur: II 1, 1 *omnis de universo quaestio in caelestia sublimia terrena dividitur. prima pars naturam siderum scrutatur et magnitudinem et formam ignium . . . (§ 2) secunda pars tractat inter caelum terrasque versantia . . . tertia illa pars de aquis terris arbustis satis quaerit*. his igitur partibus si libellos assignamus, prima et tertia binos, media bis binos continet:

III IVa	IVb II, V VI	VII I
terrena	sublimia	caelestia.

Maluisse vero Senecam singularum partium ordinem invertere quam repetere Diels optime perspexit, Gundermann et Allers frustra negaverunt (Stud. I 111. 124). neque in ea re offendimus, quod talis scriptor dispositionem doctrinae medio inseruit operi, sine dubio non auctorum studio ductus sed artificii dialogorum usus; ne in mente quidem videtur hanc generalem rerum divisionem habu-

1) Cf. etiam altercationem I 1, 2 cum VII 27, 1.

isse, dum initium operis parat (cf. infra de III 23). neque aliter res se haberet, si a caelestibus eum initium cepisse et in terrena finivisse coniceremus. immo aliquot libris absolutis consilium operis Senecam patefecisse nunc inter omnes fere constat. neque enim audiendi sunt, qui prima capita libri II de aëre conscripta ab ipso libro temere secreta toti operi praefigere conati sunt: ipsum enim Senecam correxerunt (cf. II 11, 3 et Stud. I 115. 118). hic igitur consulto ordine inverso partes illas enumeravit, postquam terrena absolvit.

Haec enim ante sublimia, caelestia post haec conscripta esse pluribus probatur. inter omnia autem argumenta gravissimum illud est, quod p. VII dixi, de novi operis consilio auctorem in praefatione libri III referre; neque enim in libro paenultimo de fundamentis ponendis eum agere veri est simile, neque est, cur praefationem ab ipso libro III seiunctam olim fuisse suspiciamus. accedunt alia, quibus terrenis (III IVa) primus attribuitur locus. hanc enim partem ad finem perduxerat libellosque Lucilio suo miserat, cum VI 8, 3 *nescis autem inter opiniones, quibus enarratur Nili aestiva inundatio, et hanc esse eqs.* moneret; placitis enim de Nilo congestis aliquid novi addendum esse ratus ipsum librum IVa non retractavit sed miro modo inter causas terrae motus caput illud inseruit (Stud. I 122). atque historiola quaedam IVa 2, 13 fusius enarrata quid doceat, II 59, 5 tam breviter adumbrat, ut illius fabulae immemores ne intellegere quidem quid cogitaverit possimus. neque igitur dubium, quin l. IVa ante II et VI conscriptus sit. minus nobis persuasit quod G. Mueller posuit, ad III 16 respicere verba, quae V 14, 1 *repetam nunc quod in primo dixeram* leguntur, nisi a primo emendaturus es. in primo enim de initio eiusdem libelli dici (cf. V 4) Schultess rectissime monuit; attamen cum V 4 eadem perstringatur tantum doctrina, ipsa verba III 16, 4 exstent, Seneca utriusque loci quasi in unum confusi V 14, 1 videtur meminisse. neque igitur coniectura opus est ad ordinem libellorum et temporum definiendum.

Apertum est libros III IVa etiam ante IVb conscriptos esse, quamquam haec argumentatio nisi locis depravatis sed emendatis fulciri non poterit. uterque enim liber non de universis caelestibus sed *de aquis terrestribus* tantum agit, sicut III 1, 1 Schultess egregie emendavit (Stud. I 62). his aquae caelestes apte opponebantur, scilicet tractandae in libro IVb, cuius frustula vocem illam non continent. sed ad has spectat III 23: *haec est ergo aquarum divisio: quaedam (ut videtur post + illum [vel illam] ex posterioribus) caelestes, quas nubila excutiant, ex terrenis aliae sunt . . , aliae . .* hoc loco Seneca, si rectius nunc quam antea (Stud. I 67) quid velit intellego, non solum de aquis caelestibus sed etiam de operis sui partibus agere et dissertationem, quam nunc in libro IVb legimus, promittere videtur; quare nescio an *ut videtur praestitum ex posterioribus* recte emendaverim. hunc locum licet alii aliter expediant, ordinis contrarii testimonium esse nemo contendit aut contendet. nam libro III totius operis praefationem praemitti et librum IVa qui eum subsequebatur ante sublimia conscriptum esse certum est.

Eodem modo caelestia (VII I) sublimibus recentiora esse facile probatur. nam II 1, 4 *dicam quod magis mirum videbitur: inter caelestia de terra dicendum erit* adversario ficto Seneca obicit: neque igitur de caelestibus egerat, cum haec prospiciebat (Stud. I 119). accedit, quod definitionem Iovis *ipse enim est hoc, quod vides, totum, partibus suis inditus et se sustinens et sua* II 45, 3 prolatam sic postea ampliavit et correxit: I praef. 13 *quid est deus? quod vides totum et quod non vides totum — sic demum magnitudo illi sua redditur eqs.* (Stud. I 120). adde, quod II 26, 9 correctum I 2, 3 sq. iteratur. itaque Seneca sublimia librum II praeter alios amplexa ante res caelestes absolvit (Stud. I 124 sqq.). id unum Hermannum Diels merito offendit, quod in libro I recentissime scripto ad aëra relapsus dispositionem generalem neglexit (Stud. I 125). ceterum a terrenis eum ad sublimia atque ad caelestia ascendisse nunc constat.

Restant ipsa sublimia in medio posita, quorum binos libros artiore quodam vinculo conexos atque librum IVb ante II, V ante VI scriptos esse vidimus. nunc ordinem Senecae IVb II, V VI fuisse, non V VI, IVb II probandum erit. atque aquas caelestes libri IVb aquis terrestribus in III IVa tractatis oppositas esse p. X patuit. ventos cum his cohaerere nemo censuit neque ipse Seneca praefatione quadam usus vel digressionem professus est: liber V de ventis conscriptus praefatione prorsus caret et carere potuit, quia aëri et fulminibus apte venti asseruntur. itaque libro II praemisso (cf. 1, 3) a verbis *ventus est fluens aër* optime incipit V 1, 1. toti vero sublimium parti praefatio deesse non potuit, neque eam initio libri IVb nunc manci defuisse veri est simillimum (Stud. I 112, cf. 114). deinde verba *sed haec alias* II 7, 2 ad doctrinam Democriti V 2 sq. reprobendam spectare videntur, nisi ea ad Stratonis placita postea VI 13, 2 adumbrata referre mavis (Stud. I 116—118): neuter enim locus ante II 7 conscriptus est. huius ordinis gravissimum indicium adhuc neglectum VI 19, 2 exstat, ubi voce humana in dolio resonante pertractata additur (*aër aëra*) *agitat non aliter quam illa, de quibus paulo ante rettuli, inania indito clamore sonuerunt*: de his Seneca neque in libro VI neque in V sed II 29 (cf. 27, 4. 28, 1. 6, 5) egerat, cum Metrodori Chii similiumque auctorum de tonitruis placita reddebat.

Itaque uno tenore libros II V VI videtur conscripsisse, postquam dissertationem de aquis caelestibus (IVb) magis auctores suos quam apertum consilium secutus absolvit, (nam de fulminibus post grandinem acturum se esse negotium promississe, cf. infra). hac de causa dispositionem totius materiae II 1, 1 sq. adumbravit, cuius mediae parti *nubila imbres nives* <*ventos terrae motus fulgura*> *tonitrua quaecumque aër facit patiturve* adscripsit. nimirum sic fere verborum contextum supplendum esse, etsi olim dubius haerebam (Stud. I 116), nunc Haasio concedo. hanc enim enumerationem, non ipsos libros, spectans amicus

Senecae II 1, 3 ex eo quaerit: *quomodo de terrarum motu quaestionem eo posuisti loco, quo de tonitribus fulguribusque dicturus es?* qui, si librum VI cognitum habuisset eumque in locum libri II tunc conscribendi successisse censuisset, sine dubio *quo dicturus eras* quaerere debebat. neque igitur ulla manet difficultas, sed pristinus librorum ordo satis constat, qui immutatus vel perturbatus in archetypum codicum manu scriptorum venit. atque praefationes quae traduntur semper cum ipsis libris coniunctas fuisse neque ab iis revelli posse pro certo habeo (Stud. I 110. 113 sq. 115. 120).

Habemus igitur opus octo libros amplexum, quorum sex integri duo trunci ad nos pervenerunt; novimus ordinem et partium et singulorum librorum. restant subscriptiones.

II. De subscriptionibus librorum et editione

Toti operi titulus videtur fuisse *Naturalium Quaestionum libri octo*, talis enim e codicibus eruitur; neque enim interest, quod in multis *de Nat. Quaestionibus* legitur. neque est, cur haec collocatio verborum nobis displiceat, quam antiquitus sollemnem fuisse E. Norden mihi probavit: inverso enim ordine substantivum et adiectivum singulari tantum numero adhibito collocabantur velut *Historia Naturalis, Institutio Oratoria*. sane tituli generalis testimonium nullum exstat, neque ipse auctor in praefatione libri III illum prodit, quoniam de *causis* tantum mundi loquitur (§ 1). paulo propius ad solitam inscriptionem accedere videntur quae II 1, 1 leguntur *omnis de universo quaestio . . dividitur*, et II 1, 3 *quomodo de terrarum motu quaestionem eo posuisti loco*. proxime accedit ep. 88, 24 *cum ventum est ad naturales quaestiones, geometriae testimonio statur*, neque vero de suo opere hoc loco disserit neque in ep. 89, 17. tamen *Naturalium Quaestionum* (φυσικῶν ζητημάτων) libros Senecam conscripsisse et sic inscripsisse, generali autem titulo speciales singulorum libellorum addidisse veri est simillimum.

Ne singuli quidem libri subscriptionibus carebant, quarum forma genuina aliquo modo recuperatur. quamquam enim in codicibus manu scriptis varias legimus et plerasque recentes neque in archetypo eas traditas esse facile observamus, tamen paucissimae inter libros IVb/V et V/VI insertae et in duobus melioris notae codicibus H et L marg. servatae sine dubio vetustiores sunt (Stud. I 40), scilicet hae: (*Lucii Annei Senece liber IIIus explicit de nubibus. incipit IIIIus de ventis. et . . de ventis liber IIIIus explicit. incipit Vus de terrae motu.* harum subscriptionum neque numeri neque reliqua ex ipsis codicibus HL derivari potuerunt, quoniam hi cum tota sua classe a libro IVb incipiunt eiusque libelli initium de nubibus conscriptum in codicibus prorsus deest. hac de causa Hermannus Diels originem harum subscriptionum altius repetendam esse egregie divinavit. neque dubium est, quin tres illi libellorum tituli ad ipsum Senecam recedant; nimirum ad ceteros libellos adscriptus nullus exstat titulus, itaque ne in archetypo quidem servabatur.¹⁾ attamen ne librum II quidem titulo, qui *de fulminibus et tonitribus* similisve fuit, caruisse inde sequitur, quod initio tota naturali materia breviter disposita et inter cetera sublimia motu quoque terrarum — sic enim recte verba II 1, 2 ab Haasio suppleta sunt — in vicinia fulminum commemorato interlocutio haec fit: *quomodo de terrarum motu quaestionem eo posuisti loco, quo de tonitribus fulgoribusque dicturus es?* (II 1, 3). tam prudenter neminem iam interrogare potuisse nisi de rebus in hoc libro tractandis edoctum Schultess rectissime monuit; neque vero quae ille nimis acute coniecit (Senecam enim opus retractasse contendit) probari possunt, neque quae ego notam quandam antea in libro IVb prolatam cum toto huius

1) Plures in codice Z interpolato leguntur sed coniecturis debentur. ne illa quidem libri IVb subscriptio integra traditur: *Explicit liber III de nubibus. Incipit liber IIII de ventis* cf. infra p. XXIII. alio modo interpolata eadem subscriptione in codice E titulus *de grandine et nubibus* legitur.

libri initio interiisse ratus olim contendi (Stud. I 114) iam arrident. immo Pium Kern seminarii nostri nuper sodalem secutus e libelli titulo Lucilium et quicumque libellum perlegere coepit argumentum libri II divinasse nunc crediderim. sufficit enim haec explicatio simplicissima et ceteris praestat.

Paucos igitur libellorum titulos antiquitus traditos unumque non servatum sed favente Minerva recuperatum ad ipsum auctorem aliquo modo recedere constat. neque ceteris libellis defuisse titulos consentaneum est, qui coniectura tantum colliguntur.

Magis dubii sunt numeri ipsis subscriptionibus additi. nimirum ceteros tamquam recentissimos omnes missos faciunt, isti tantum in codicibus **HL** libellis IV b et V adscripti in litem veniunt. atque hos quidem una cum titulis e Senecae editione fluxisse Diels coniecit, ego negavi. mirum sane est, quod liber IV b tertio loco et a Seneca conscriptus est et in nonnullis melioris notae codicibus numeratur, non ponitur. at casu hoc factum est: neque enim in archetypo tertium hic liber obtinebat locum sed quintum. ordo enim librorum in illo hic fuit:

I II III IV a IV b V VI VII,

atque huius ordinis numeros 1—8 libelli prae se vel subscriptos ferebant (cf. Stud. I 84 et infra). codicum vero **HL** aliorumque numeros aliunde inlatos esse cum Schultessio comprobatum duco. praeterea si ipsi a Seneca adscripti singulis voluminibus adhaerebant, non explicatur, cur his neglectis antiquitus toti libri loco moti sint. neque igitur numeri genuini ordinis a Seneca ipso dati voluminibus editis additi videntur fuisse.

Iam quaeritur, num ipse Seneca totum opus ediderit atque, si edidit, quonam ordine usus volumina disposuerit.

Codicum manu scriptorum vel potius archetypi ordinem pervetustum esse, non medio aevo ortum, inde apparet, quod Naturales Quaestiones ne correctoris quidem manum intra aetatem Flaviorum et Carolingicam perpressae sunt.

neque seriem librorum in membranis sese excipientium cur scribae mutaverint vel totis libris loco remotis turbaverint, causa inveniri potest. itaque Th. Birt singula volumina papyracea, cum in membranas transcriberentur, pristinum ordinem non retinuisse ratus inde duas codicum familias originem traxisse contendit. hoc falso putari probavi (Stud. I 83), neque voluminum illorum partem genuinum ordinem servasse partem amisisse concesserim. observamus enim ex pristino illo, qui fuit

III IV a, IV b II V VI, VII I, immutatum
hunc I II III IV a IV b V VI VII

factum esse. sex igitur volumina suum ordinem tenent, duo ceteris praefixa leguntur. itaque quisquis ordinem invertit, pristinum illum noverat. neque hunc nisi ex numeris in subscriptionibus additis scribae novisse poterant: atqui si volumen III vulg. primum omnium, vol. V vulg. quintum esse in subscriptionibus legebant, his ceterisque subscriptionibus male intellectis volumina I et II ceteris praefigere non poterant. neque igitur hos numeros genuinos (III = 1) scribae legebant, neque papyraceorum voluminum male cohaerentium vestigia exstant.

Ipsae auctor eiusque amici numeris adscriptis non indigebant, quoniam quo ordine singuli libelli conscripti et transmissi essent, bene noverant. accedit, quod consulto quosdam libros e conexu vetustiore eximere, reliquam seriem intactam relinquere non scribae est sed scriptoris, non fortunae sed consilii, non ignorantiae sed rationis. itaque scribarum recentium manui ordo archetypi non debetur.

At ne Senecam quidem ipsum libellos Lucilio missos statim bibliopolae dedisse putaverim (Stud. I 130 sqq.). priores enim dum scribit de cito eis in lucem edendis non cogitasse mihi videtur, quoniam lacessitus ab imperatore iam infesto malum stomachum neque celabat neque celare conabatur: in tribus demum ultimo loco scriptis VI VII I summissum se Neroni Caesari ostentabat (Stud. I 313 sqq.).

neque igitur ipsum auctorem sed e numero familiarium et amicorum aliquem mortui iam Senecae opus edidisse aliquanto celerius concluderam. ipsum enim editionem parasse nunc credo, paratam ab amicis post Neronis mortem editam esse. observamus enim novato ordine librum I vulg. ceteris praepositum esse, scilicet luculentissimae de deo dissertationis causa, et praeter eum librum II, cuius initium dispositionem totius materiae continet. observavimus (Stud. I 125) auctorem operis, cum per septem libellos a terrenis ad caelestia ascendisset, iis iam octavum additurum tripartitionis II 1 datae et totius rationis oblitum ab aethere ad aëra relapsum esse, tamen in praefatione huius libelli theologiam professum ceteram scientiam despiciere. itaque consilium suum aliquo modo immutavit, mutato ordine et fortasse retractatis libellis primis totum opus in lucem edendum sibi proposuit, pauca additamenta singulis libris ipse adiecit (cf. de III 12, 3 [vel III 14] et I 6, 1: Stud. I 129).

Hoc consilium persecutus post paucos annos, i. e. initio aetatis Flavianae, Lucilius aliisque amicorum, quisquis fuit, praemissis libris I et II ceteros libros paene intactos subiunxit totumque opus in vulgus exire iussit atque singulis deinceps numeros 1—8 adscripsit.

III. De fati operi editi

Historiam textus vetustiore produnt testimonia, quorum index ad calcem huius editionis legitur.

Primus libror sibi fortasse¹⁾ singillatim missos Lucilius legit itemque nondum editos M. Annaeus Lucanus fratris Melae filius, qui cum patruo a. 65 occidit. atque hunc nonnullis carminis de bello civili pangendi locis Naturales Quaestiones exprimere interpretes observaverunt;

1) Dubitationem movi Stud. I 131 sq., neque mihi persuasit, qui eam nuper tollere conatus est: Otto Binder, *die Abfassungszeit von Senecas Briefen*, Tübingen 1905.

Nili descriptionem (N. Q. IV a cap. 2) in librum X transluisse Diels, ultimam mundi inundationem (III 27 sqq.) in oppugnatione Ilerdae in l. IV ennarranda imitatum esse Hosius evicerunt. neque dubito, quin plures librorum IV—X versus Senecae placita sapiant (Stud. I 108 sqq. 127). neque vero multum inde subsidii ad textum Senecae emendandum evadit, si ultima libri IV a capita nunc deperdita excipis, quae Lucanus integra legit et expressit.

Iisdem Quaestionibus, imprimis libris III et V, Aetnae carminis auctor usus est, qui intra annorum 64 et 78 spatium illud conscripsit. hunc ipsum Lucilium fuisse e Senecae epistula 79 nemo certis rationibus probavit neque probabit, tamen suspicio non est semovenda (Stud. I 107). manifestus enim est utriusque auctoris consensus a multis interpretibus detectus et agnitus, qui neque fortuito inter aequales de eadem materia locutos intercedere neque ex eodem Graeco fonte emanare me indice potuit. quamquam enim sermo poeticus et figurae, quibus spiritus ceteraeque naturae vires tamquam personae et animalia introducuntur, ad communem utriusque fontem redeunt, obstant tamen voces Latinae et sententiolae mirum in modum conspirantes, ne Aetnae carmen ante Naturales Quaestiones earum nulla ratione habita compositum esse coniciamus. ne praefationes quidem Senecae praeterisse videtur poeta, cf. VII 1 cum Aetnae versibus 224 sqq. et 251 [et fortasse III praef. 3 cum Aetnae v. 24]. an tu illud placitum in fonte Graeco fuisse putas? quid, quod alia quoque Senecae scripta poetae innotuerunt? initium enim Herculis tragoediae in Aetna expressum esse Carolus Catholy meus nuper observavit, cf. Herc. v. 4 *quacumque Nereus porrigi terras velat* et Aetnae v. 94 *quacumque immensus se terrae porrigit orbis extremique maris curvis incingitur undis*. neque igitur dubium, quin pendeat poeta a Seneca, neque mihi quidem, quin Lucilius ille esse potuerit. atque iam carmen miserrime traditum Naturalibus Quaestionibus

adhibitis saepe facile et feliciter corrigi posse patet: Quaestiones ex Aetna vix correctionem recipiunt.

C. Plinius Secundus ad Historiam Naturalem compilandam, quam a. 77 Tito imperatori misit perfectam, semper fere alios adhibuit auctores nec Nat. Quaestionum Annaeanarum expressis verbis meminit, tamen in libro II componendo iis usus (cf. N. Q. III 26, 7) dissertationem de nubibus imbribus nive initio libri IV b a Seneca datam, quae postea periit, novisse videtur (Stud. I 104 sqq.).

Cornelium Tacitum Senecae imitatore fuisse et inter cetera etiam Nat. Quaestionum sententias suas fecisse Zimmermann probavit. eademque aetate D. Iunium Iuvenalem Annaeana legisse O. Ribbeck, ne hoc quidem opus praetermisisse ego observavimus (Stud. I 103).

C. Suetonium Tranquillum id adhibuisse non constat. leguntur in vita Horatii (post verba *ad res venenarias intemperantior traditur*) quae interpolatori deberi credebantur haec: *nam specula <to>to cubiculo scortans dicitur habuisse disposita, ut quocumque respexisset ibi ei imago coitus referretur.* hanc fabulam obscenam de Hostio Quadra N. Quaest. I 16 narrari et inde in vitam Horatianam translata esse G. E. Lessing observavit. contra in Pratorum libro IX ipsum Suetonium de naturis rerum (fr. 124—160 R.) prorsus aliter atque Senecam disseruisse patet; num placita quaedam ab eo sumpta addiderit, non liquet, quoniam non verba Suetonii ipsa sed Isidori tantum aliorumque excerpta ad nos venerunt. ex his imprimis fr. 154—156 et 160 cum libro IV a, 159 cum l. VI. Annaeanis conspirant, atque in fragmento de etesiis incrementi Niliaci causa conscripto (156) verba *quibus congestis Nilus in Aegyptum erumpit* adeo cum N. Q. IV a 2, 22 *et quacumque mox potuit inconcestus† erumpit* concinunt, ut inde Senecae textus emendari possit: hic enim *quin vi congestus* scripserit, nunc non dubito. atque ad § 26 tamquam testimonium fragmentum 160 *physici dicunt, quo tempore hiemps hic, aestatem sub terris et vice versa: [ut Lucretius ostendit] putealem aquam aestate frigidissimam,*

hieme vero tepidiorem adscribere potui. tamen fortuito haec congruere si quis contendit, equidem eum refellere nequeo; cetera enim alias doctrinas sapiunt multaque harum quaestionum placita circumferebantur.

Iam duorum saeculorum spatium nullum Naturalium Quaestionum testimonium praebere videtur. sequitur ad calcem IV saeculi Ammianus Marcellinus, Symmachorum et Nicomachorum aequalis, quem Senecae de fulmine doctrinam in Rerum Gestarum libro XXIII exprimere voluisse Valesius optime suspicatus est. hanc suspicionem pluribus argumentis fulsi (Stud. I 99 sqq.). neque est, cur Ammianum ipsum Senecae opus inspexisse negemus: quod enim Theodorus Mommsen coniecit, inter hos duos auctores chorographiam q. d. Plinianam intercessisse, refutavi. verba Senecae ab Ammiano nusquam fideliter expressa sunt neque igitur corrupta inde medelam accipiunt.

Hanc non expectamus sed aliquo modo accipimus a Iohanne Laurentio Lydo, qui cum libros de mensibus medio fere saeculo VI graece conscriberet, placita Senecae de Nilo (IV a 2) pleraque libro IV inseruit (Stud. I 94 sqq.). at hunc textum Nat. Quaestionum corruptum legisse inde probavi, quod verba bene tradita satis fideliter in sermonem Graecum transtulit, ubi nos menda deprehendimus, ipse liberrimam conversionem praebet. atque gravissimum est hominem Lydum ne id quidem repperisse, quod IV a 2, 20 restituisse mihi videor *nec Caystrus subiacen(s) Tmolo*, ubi *subiacent molo* tradebatur. sequitur igitur, ut codices Nat. Quaestionum manu scriptos, qui ad Laurentium nosque pervenerunt, Symmachi ceterorumque curam non accepisse sed mendosos circumferri et describi solitos esse censendum sit. nimirum nonnullis locis libro Laurentii adscito et menda tolluntur et coniecturae sive firmanentur sive refelluntur. tamen nescio an maiorem fructum Lydus a Seneca capiat, cuius verbis comparatis excerptorum Graecorum emendationes protuli (Stud. I 94), Wünsch postea simillimas edidit. summi vero momenti est quod Hermannus

Diels primus vidit, Byzantinum integrum librum IV a de Nilo scriptum legisse. qua de causa huius excerpta ad calcem libri addidi.

His antiquitatis testibus recentiores accedunt velut Vincentius Bellovacensis et Albertus Magnus, qui medio fere saec. XIII Nat. Quaestiones excerpserunt (Stud. I 89). haec testimonia et ampla et sincera magni aestimabant, qui melioribus codicibus carebant, Haase Larisch G. Müller alii: nunc postquam codices integri si non ipsi ab illis exhausti tamen eiusdem notae (Stud. I 49 sq. 70 sq.) non pauci nobis innotuerunt, missa facimus. unam commemoraverim notitiam medii aevi ineuntis, quam curae Ottonis Rossbach debeo, Annalium Coloniensium max. ad I 2, 1 exscriptam.

IV. De archetypo familiis stirpibus codicum

Unus tantum Naturalium Quaestionum liber manu scriptus seorsim a ceteris Senecae libris traditus isque iam truncatus compagibus solutis et discissis aetatem tulit (Stud. I 86 sqq. II 5). eo enim tempore, quo primum descriptus est, finis libri IV a et initium libri IV b nescio an quaternionem amplexa interciderant, postea plura defecerunt foliis illis amissis vicina. litterae huius exemplaris satis vetusti et detriti a scribis aetatis Carolingicae aegre dispiciebantur, acrius a recentioribus. neque igitur saepius quam bis describebatur, mox istud in dies magis truncatum et foedatum periit.

Unum huius operis exemplar medio fere saec. IX vel exeunte Constantiae fuisse e catalogo pervetusto (p. 15 Bekk.) divinavi, quem in monasterio St. Galli perscriptum esse et H. Blass (Fleckeis. ann. suppl. vol. VIII p. 166) et ego negavimus. ibi enim legitur *Senece naturalium questionum I* (id est *volumen unum*): ab eo igitur tota fortasse memoria nostra pendet. sine dubio potuit hoc corpus heredibus non relictis perire, potest ad alium codicem alibi servatum sed nobis ignotum memoria nostra recedere. neque ubi codex archetypus exaratus sit, utrum ex Italia ad

Rhenum superiorem vel in Francogalliam an aliunde velut a Scottis deportatus sit, quorum studia et librorum copias H. Zimmer nuper egregie resuscitavit¹⁾, hodie diiudicari poterit, nisi cui e mendis scribarum litterarum genus in archetypo exaratarum elicere contigerit. hoc vero constare mihi videtur, in monasterio quodam ad Rhenum superiorem vel in Francogallia sito volumen illud unicum exeunte saeculo IX magis neglectum quam lectum fuisse (Stud. I 88).

Libelli in hoc codice exarati ordine vulgari sese excipiebant:

I II III IVa . . IVb V VI VII,

atque singulis me iudice numeri 1—8 adscripti erant (Stud. I 84 et infra p. XXIII sq.). in medio codice octo fere folia interciderant. itaque partes codicis bipertiti libros I—IVa et IVb—VII amplexae inter se commutari poterant et commutatae sunt. neque enim audiendus est Gundermann, qui pristinum ordinem IVb—VII, I—IVa fuisse et prima ultimaque codicis folia interiisse, id quod saepe in aliis observatur, contendit: nimirum si talis fuisset archetypus, causa deerat, cur scissura inter libros VII et I integros facta utraque pars pristinum mutaret locum.

Atqui hunc ordinem perversum is reperiēbat et recipiebat, qui prior archetypum satis fideliter depinxit. Neque numeris libellorum deterrebat, quominus a verbo *Grandinem* IVb 3, 1 initium operis exarandi faceret, quin etiam ne numeros quidem huius partis (IVb—VII) omisit; alterius partis (I—IVa) libellos praetermissis numeris subiunxit. hunc codicem, quem Φ nominavi, saeculo X in Francogallia scriptum vel potius statim illuc transportatum esse putaverim. ibi enim quoniam ter vel quater (cf. \mathfrak{D} et Z) describebatur, parens codicum melioris notae factus ultra saeculum XII exstitisse ipse non videtur (Stud. I 35 sqq. 88. II 6 sqq.).

1) Cf. Pelagius in Irland, Berol. 1901, p. 7 sqq. 219 sqq.

Δ Iterum idem archetypus a monacho recentiore, saeculo fortasse XI vel X exeunte, descriptus est (Stud. I 8 sqq. II 35 sqq.). Hoc apographon Δ negligentis scripturae et lacunosum neque ab interpolationibus multis gravibusque liberum in Germania superiore opinor servabatur. inde enim fluxit codicum mutilorum memoria, quorum pars in monasteriis Germanicis fuit vel nunc est (δ), pars in Italia (ε), unde libri vulgares aliunde suppleti pendere videntur. ipsius codicis Δ ultra saeculum XIII vestigia non reperiuntur.

Archetypus ipse mox totus interiturus illis temporibus, cum iterum describebatur, iam maiorem labem perpressus multis locis oculos legentium miserrime cruciabat et folia non solum antea deperdita sed etiam praecedentia amiserat: deerant igitur totus liber IV a, ultima libri III capita inde a verbis *efferrantur, quaedam ad media* (III 25, 6), denique exordium libri IV b. apographi Δ scriba integros reperiebat libros I—III usque ad verba *supra aquam tota* (III 25, 6) et partem alteram (IV b 3—VII ex.). atque hos libellos in pristinum ordinem redactos reddidit et lacuna non animadversa libros mancos III et IV b in unum conflatos exhibuit. itaque sex libellos numeravit singulisque numeros adscripsit (cf. Stud. I 30 sq.) hos:

$$(I \quad II \quad III + IVb \quad V \quad VI \quad VII)$$

$$1 \quad 2 \quad \quad 3 \quad \quad 4 \quad 5 \quad 6$$

Φ Eosdem numeros prioribus duobus (vel tribus) omissis postea in subscriptiones codicum alterius classis translatos esse Schultess et ego observavimus (Stud. I 84 sq.). nonnulli enim horum, qui initium a libro IV b faciunt, sic libellos enumerant:

$$IVb \quad V \quad VI \quad VII \quad | \quad I \quad II \quad III \quad IVa$$

$$3 \quad 4 \quad 5 \quad 6 \quad | \quad 7 \quad 8 \quad 9 \quad 10$$

atque has quidem subscriptiones tam memorabiles identidemque tractatas nunc repetere (e Stud. I 40; II 11; 14) praestat; testibus accedit codex Z.

Titulum om. **GH**. *Incipit Seneca de naturalibus questionibus L. De naturalibus causis Esc. man. pr.*

IV b/V. (*Lucii H*) *annei senece liber III (tercius H) explicit de nubibus. Incipit IIII(us) de ventis HL mg. Explicit liber III de nivibus. Incipit liber IIII de ventis Z*

V/VI. *Explicit IIII. Incipit V liber L¹. Explicit liber IIII de ventis. Incipit liber V de terre motu Z (Lucii H) annei senecae naturalium questionum ad lucilium iuniorem de ventis liber IIII (incipit L add. sed del.) explicit. Incipit V us de terrae motu (de tremor. L) HL² marg.*

Explicit septimus.

Incipit octavus H

VI/VII. *Explicit V liber, incipit VI L. Explicit liber V de terre motu. Incipit liber sextus de cometis Z. Incipit sextus liber G*

Explicit liber V de cometis. Incipit liber VI de discurrentibus Z

VII/I. *Explicit VI. Incipit VII liber L. Explicit Liber Sextus. Incipit Septimus H. Septimus incipit G*

I/II. *Explicit (liber H) VII. Incipit VIII HL mg. Incipit octavus liber G*

Explicit VIII. Incipit VII G

II/III. *Explicit liber VIII. incipit IX H*

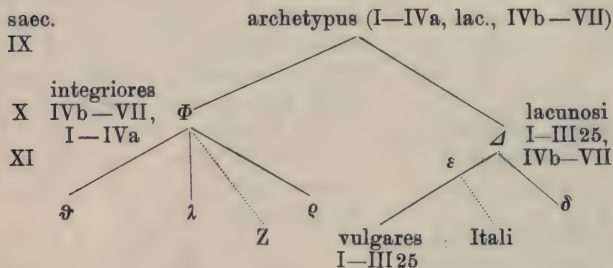
III/IV a. *Explicit liber IX (nonus L) incipit liber X (X liber L, decimus Esc.) GHL Esc.*

IV a. nihil subscribitur.

Nimirum e codice Escorialensi N III 13 nihil nisi titulos librorum primi et ultimi enotatos habemus. plura de subscriptionibus ab Alberto Magno lectis et in excerptorum codicibus (**M** cet.) adpictis addere possum, sed monere sufficit in his quoque decem libros numerari. a ceteris meros errores codicum **Z** et **G** segregavi atque

mirum illud numerationis vetustioris vestigium in H codice optimo servatum, quo δεκάδα ab huius fonte olim afuisse et a correctore demum in plerasque subscriptiones illatam esse aperte proditur: antea enim octo tantum libri sed aliter collocati (I—IV a, IV b—VII) numerabantur, quod in archetypo olim factum esse dixi (Stud. I 84 et supra p. XXI).

Sic ad archetypum codicum reverso mihi duo illius apographa et stirpes ab his pendentes hoc stemmate et imagine ante oculos ponere placet:

Ubi verba in codicibus tradita discrepant, saepissime integriorum lectio praestat, multo rarius memoria librorum Δ corrigitur.

Φ Menda graviora (Stud. II 37) in Φ inveniuntur haec:

II 12, 1 . . conatio sine ictu, ista iaculatio cum ictu Δ	conatio sine ictu cet. om. Φ
II 33 quemadmodum exploremus, quemadmodum interpretemur, quemadmodum exoremus Δ	quemadmodum interpretemur, quemadmodum exploremus Φ

alia menda alibi (Stud. I 29 sq. 35. 77) congeSSI, neque desunt, quae addere possim.

Δ Multo plura in codicibus familiae Δ lacunosis deprehenduntur, veluti undecim lacunae ampliores in libris prioribus (Stud. I 8 sq.): scilicet I 1, 6. 2, 9. 5, 2. II 9, 3. 12, 2. 14, 1. 40, 5. 41, 1. 55, 3. 59, 3. III 11, 1, qua socordia fuit, scriba totas omisit lineas. alibi verba transposuit non pauca, libere sententiolas reddidit, corrupta coniecturis emendare studuit, inepta quae videbantur aut sustulit aut correxit. cuius licentiae haec exempla adferre sufficiet:

I praef. 17 *hoc certe sciam, omnia angusta esse, mensus deum.* Φ

hoc certe sciam, omnia angusta esse. sed haec deinde. Δ

III 15, 1 *ad similitudinem illam humanorum corporum natura formavit* Φ, *ubi ex illa corruptum illam in archetypo erat*

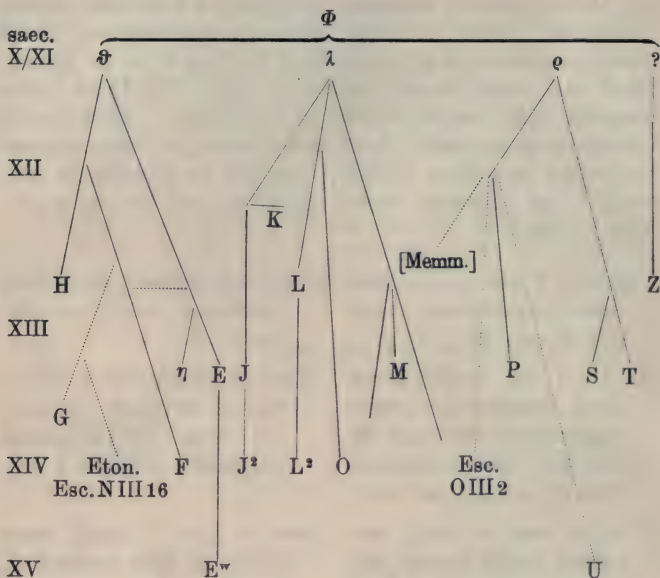
illam ad similitudinem humanorum corporum formavit deus Δ [de libris vulgaribus cf. Stud. I 28].

II 48, 1 *nam et quod perpetuum vocant fulmen finitum est. aequae enim [est] ad diem respondent, nec ideo minus finitum est, quia multa significat. et quod prorogativum videtur, finitum est.* Φ

nam — est. aequae enim talia ad diem respondent, nec ideo finita non sunt, quia multum tempus significant. et q. — est. Δ

hoc loco quod mendose *respondent* pro *respondens* trahebatur manifestarum in Δ interpolationum ansa fuit, ceterum in deo et natura a Seneca commemoratis scriba religiosus offendit.

His quam brevissime adumbratis ad singulas utriusque familiae stirpes discernendas transeo et primum melioris illius Φ nominatae tres vel quattuor delineaverim (Stud. I 71. II 7—27):

Haec codicum ratio uno obtutu e loco supra p. XXV allato II 48, 1 dispicitur:

aeque enim est ad diem re- aeque — minus f. est om. ϑ
spondent, nec ideo minus est om. Z (ante ad)
finitum est, quia multa quia m. significat om. λ
significat. Φ

itaque integer hic locus in ϱ et Z , dubiae originis codice, traditur; accedit L , cuius in margine superiore verba *quia multa significant. et quod prorogativum videtur, finitum est* suppleuntur (L^2), et J , ubi parum recte *quia m. significat* ante *aeque enim* a manu recentiore (J^2) adduntur. stirpes ϑ et λ suis mendis et agnoscuntur et constituuntur. neque igitur hinc sed ex ipso Φ stirps ϱ derivata est.

Q Haec stirps (Stud. II 20 sqq.) ante saeculum XII medium orta e codicibus notis exhaustisque haud ita facile circumscribitur. codex enim Opsopoei Memmianus, qui optimus et vetustissimus fuit, interiisse videtur; U vilissimus et Escorialensis O III 2 accuratius examinati non sunt; ST aliunde interpolati sunt. praebet igitur unus fere codex P neglegenter scriptus fundamentum totius stirpis. atque in ipso codice Q menda permulta videntur fuisse, gravia nulla. uno loco VII 11, 3 sententiam a scriba omissam in margine codicis Q adiectam fuisse et inde falso collocatam in textum librorum PT venisse apparet (sed recte in U, nisi hic aliunde correctus est). ceterum singula verba saepe omissa sunt, plura ter vel quater in P, saepius in T, sed haec locis diversis (Stud. II 24 sq.).

Z A ceteris codicibus longius distat Z (olim R nominatus: Stud. II 21), qui utrum eiusdem stirpis Q an sui generis sit, ne nunc quidem, postquam paene totum contuli, elucet. sane multas praebet lectiones aut bonas aut, id quod minus suspectum est, bonis similes, velut:

V 16, 2 *creberque* ΘZL²] *crebrisque* δλQ

16, 4 *intervenit* δZL²] *invenit* Φ *intus venit* S²T

VII 17, 1 *myndius* FH(Θ)Z] *mindius* J² *mitidius* ET
mundius λ *mydius* P *medicus* δ

IVa praef. 45 *Messallina* Fortun. em.] *messalia* OZ
messala ceteri codd.

VII 15, 2 *quot* Fortun. em.] *quod* Z *quid* Φ(?) et δ

potuit igitur has talesque lectiones scriba codicis Z ex ipso Φ libro accuratius lecto sumere. alias fortasse e codice neglegentius lecto hausit, cf.

III 30, 1 *ad quae*] *atque* ηZ

IVa 1, 2 *exortum*] *ortum* ξ (vel η) Z *ortus* gE

V 12, 2 *scindit*] *cindit* P¹ZL² *scingit* λ

12, 3 *instorum* B²EQ] *istorum* δHλZ

VII 1, 3 *statum* ηEλU] *statim* δHQZ.

tertium genus plane interpolationum est, velut

VII 1, 2 *trepidat*] *strepidat* P¹ *strepitat* FHZ

V 16, 2 *illa* Hλ] *illa rixa* P *in illa rixa* δgTZ
in illa pugna E

IVa 2, 2 *aut sterilis annus aut fertilis (sterilis λ)*
est] *aut fertilis annus aut sterilis est* Z

2, 5 *cautium*] *et acuta* Z, quod L² pro *et illis*
recepit.

eiusdemque generis sunt correctiones orthographicae, quoniam in Z semper fere *neglegere* pro *negligere*, *Aristoteles* pro *Aristotiles* scribitur, et III 27, 14 versus Ov. Met. I 286—289/90 ex exemplari suppleti, quod *templis* pro *sacris* praebebat (*potuitque* — *malo* om. Z), atque III 27, 13 om. *fulvos vehit unda leones* (cf. Stud. I 54). talis igitur liber a suspicione nusquam fere liber est, neque inde quarta codicis Φ stirps probari potest. cum PT non raro consentit, neque vero in totis lineis omissis, immo in Z haec desunt verba:

III 27, 9 *stringit* — *montium* post *montium*

IVa praef. 4 *fortasse* — *petitur* post *petitur*

2, 29 inde a *maria* vel *alternatis* usque ad finem
 (§ 30)

IVb 13, 4 *large redegit ad* om. Z¹ suppl. in mg. Z²

VI 32, 5 *morbi petent sive hostium sive civium* (sic Z²!)
gladii sive om. Z¹ post *sive*, suppl. Z² in mg.
 [sequitur *insularum*, om. P Memm.]

VII 8, 3 *non ut* — *cursus* post *rotari*?

haec verba in PT exstant, qui alius alia praetermiserunt (cf. Stud. II 24 sq.). neque igitur cuiusnam stirpis Z sit, adhuc patet, neque hoc uno codice satis miro quarta stirps constituitur: res dubia relinquitur.

λ Dilucida est stirps λ et satis a me olim e codicibus J¹KL¹O et excerptis M restituta (Stud. I 41—47, II 13—19). hi enim codices omittunt

II 23, 2 *his maximis* — *est ignem* post *in ignem*

II 48, 1 *quia m. significat*: cf. supra p. XXVI

VI 30, 3 *celebrant* — *ex infimo* ante *veniunt*.

praeterea una quaeque pagina menda minora huius stirpis praebet. neque mirum est, quod in J^2L^2 lacunae expletae, menda saepe correcta sunt. idem in aliis codicibus factum esse veluti iis, unde P et T descripti sunt, suspicio est, neque vero horum fata nobis ante oculos versantur, quoniam libri, qui correcturas inter lineas vel in margine habebant, ipsi perierunt. L^2 autem e Z eiusve gemello pendere nunc probavimus, de J^2 postea videbimus, cum de codicis E fide disputaverimus.

Exemplaris λ parum fidelis memoriam L^1 optime servavit, paulo minus J^1 eiusque gemellus K etsi vetustior tamen parum diligenter scriptus, maxime neglexit O minima cura exaratus; diligentius perscripta sunt excerpta (M) neque vero a suspitione interpolationis libera. haec repetere singula nunc non necesse erit.

Stirpi ϑ , imprimis codici H, summa fides habenda est. tamen ne huius quidem exemplaris contextus integer fuit, unde libri EFGH alique atque inde a III 25, 6 libri vulgares, quos η nominavi, manarunt. in minoribus enim omnes simul peccaverunt et hos locos omiserunt (Stud. I 55. 72; II 9):

I 3, 5 *deinde multas — imaginem solis post imaginem solis*

II 48, 1 *aeque — finitum est: cf. supra p. XXVI*

V 1, 3 *fluctus est — fuerit ante fluctus est, ubi EFGH etiam in unam partem om.*

V 18, 4 *an non nasci post nasci [ubi integer est δ , non η !]*

VII 5, 3 *talem — fuisse post fulsisse.*

Atqui hi in duas partes discedunt. nam libris FGH eadem vitia insunt, eadem verba desunt:

VI 30, 2 *cum pars — deesse, ubi in H hiatus exstat*

VII 10, 2/3 *nobis suspicionem — praebere ante nobis opinionem*

IVa non integrum scribae reperiabant, desinunt enim F in verbis *nivem diluunt* 2, 19, H in *quippe*

vernīs § 19, **G** in *cum quis* praef. § 13; praeterea Etonensis et Escurialensis totum IVa librum omittunt, sed hic in Escurialensi ab altera manu usque ad *tulit arentibus* 2, 9 additus est.

quartus locus II 6, 5, de quo olim dubitavi (Stud. I 58; II 9), totus in **GH** exstat.

codex **F** ascita **A** familia interpolatus, unus **H** prorsus sincerus est.

Ab altera parte stant **E** et **η**, qui uno loco, III 26, 4 sq., eadem verba *non tamen — certo tempore* omiserunt (de IVa 2, 27 cf. Stud. I 72), saepissime in levioribus corruptelis conspirant (cf. Stud. I 73).

Mirum est, quod ordinem librorum triplicem praebent huius stirpis codices. **H** enim, qui a *Grandincm* IVb 3, 1 incipit, Vincentii Bellovacensis codex ceterum similiter atque **E** interpolatus, tres a *Grandines* (sic!) orsi **G** Eton. Escur. ordinem familiae **Φ** sane perversum fideliter servaverunt (atque ultimum librum hi aut mutilum praebent aut prorsus omittunt):

IVb V VI VII, I II III (IVa).

η contra codices vulgares **η** prioribus libris I—III 25, 6 e **A** sumptis hos adnectunt:

... III (25, 6—fin.) IVa IVb V VI VII.

EF denique **EF** hunc singularem et de consilio excogitatum ordinem proferunt:

I—III, IVb—VII, IVa.

itaque quisquis hunc librorum ordinem commentus est, librum ultimum IVa suo loco reliquit, ceteros septem secundum **η** ordinavit (Stud. I 57 sqq. 69). neque desunt cuiusdam inter **F** et **E** commercii vestigia, scilicet lineolae in **F** ad eos praefationis IVa locos adpictae sunt, quos **E** omisit (cf. Stud. I 59).

EM Excerpta quoque, quae stirpis **λ** sunt, aliquo modo cum **E** cohaerere suspicor. praefationis enim IVa nihil

in **M** traditur, quod in **E** deest, immo excerptorum excerpta in **M** exstare videntur:

[§ 1—13 *intervallum sit*
om. **M**]

§ 14 *cum bene laudari cupieris — existimarem fidem*

§ 16 praebet **M** paucis
om. vel mutatis¹⁾

[§ 16 *non debebat mihi —*
mori posse § 17 om.]

§ 18 *adice nunc victus —*
derisus es § 18 praebet **M**

[§ 19 *possum et ipse eqs.*
om. **M**]

[post alia § 7 *nec invidebo*
— *intervallum sit* § 13
om. **E**]

§ 14 *cum cupieris bene laudari — estimarem fidem*
§ 16 praebet **E**

[§ 16 *non debebat — furori*
misi § 17 om. **E**]

§ 17 *videbam apud Gaium*
— *dissilui*

[§ 17 *ne viderer — mori*
posse om. **E**]

§ 18 *adice nunc invictum —*
lucro. adice nunc quoque
victus — a me incipe § 19
praebet **E**

[§ 19 *Vergilianum — con-*
textum om. **E**]

neque vero locus libellorum neque numeri 3—10 in eo codice mutati erant, unde **M** ceterique excerptorum libri pendent.

Alterius familiae **A** meliores qui exstant codices libellos I—III 25, 6 et IVb—VII exhibent. quorum tot collati sunt **AB**, ex parte **C**, satis notus est Pragensis libri **B** gemellus, alii minus noti accedunt: ex his stirps **δ** constituitur (Stud. II 38). ab ea alieni esse qui eosdem libellos continent Itali recentes videntur, propter vilitatem a me neglecti (Stud. I 15 sq. II 41). nuper horum tamquam antesignanum detexi Palatinum olim Heidelbergensem nunc Vaticanum 1579 saec. XII/XIII, qui auctoritate et aetate vetustissimos stirpis **δ** codices **BC** Prag. nescio

1) § 15 *non mihi fidem tyrannus eripuit non* [in aliorum —
diu om.] *publici hostes* [antequam sui om.] *prop.* deletis nominibus propriis in **M** traditur.

an aequiperet. inde subscriptiones, initia exitusque libellorum exscripsi, ad plura enim enotanda Roma iam profecturus non vacabam; haec vero sui generis esse Pal. 1 satis probant:

- I 17, 10 *nulli non vitio necessarium factum est* A (= Φ). paene totum caput om. BC Prag. *nulli num(er)ario necessario factum est* Pal. 1
- II 59, 13 *nisi qui effugit* BC, *nisi quod effugit* A (= Φ) *nisi qui effugit* Pal. 1 sed (ve)l q(uod) n(on?) supra ser.
- III praef. 1 *Non me praeterit* ABC *Non praeterit me* Pal. 1 (= Φ)
- III 25, 6—IVa 2, 30 om. ABC om. Pal. 1
- IVb 1, 1 *Grandinem hoc modo fieri si tibi affirmavero, quo apud nos glacies fit (sit A), gelata nube tota (tota nube A)* ABC (= Φ) *Grandinem hoc modo fieri, quo apud nos fit glacies, gelata nube tota, si tibi aff.* Pal. 1
- V 1, 1 *Ventus est aer fluens* ABC (*fluens aer* Φ) *Ventus est aer fluens* Pal. 1
- V 18, 16 *ea, in quibus vita consumitur* ABC ([*ea* om.] *in quae [vel qua] v. c.* Φ) *ea, in quibus vita consumitur* Pal. 1
- VI 32, 12 *illi (illis B) et obviam exire* ABC (= Φ) *illa et obviam exire* Pal. 1
- VII 1, 1 *Nemo usque adeo* ABC (*Nemo usque eo* Φ) *Nemo usque adeo* Pal. 1

Apparet uno loco (libri III) Palatinum 1 meliorem esse quam δ , duobus vel tribus (IVb, II) quam A, uno (I) integriorem quam BC, tribus (IVb, I, VI) quam δ , ceterum cum δ congruere. itaque eum propriae stirpi & attribuerim.

Cum hoc codice congruunt atque ex eadem stirpe pendunt Chisiani 1, 2 et Vaticani lat. 1, 2, 3. hi enim omnes III praef. 1 *praeterit me* collocant (sed Chis. 1 Vat. 1, 3

preteriit praebent), atque IVb 1, 1 *si tibi affirmavero* Chis. 2 Vat. 2 cum Pal. post *nube tota* collocant, Chis. 1 post *sit glacies gelata* (e Vat. 1, 3 nihil hoc loco enotavi). denique I 17, 10 Chis. 2 et Vat. 2 eandem exhibent lectionem *non vitio* atque **AΦ**, contra Vat. 1 et 3 *nu(m)ario* praebent, utraque coniuncta Chis. 1 *non vitio numeratio* habet.

Ex eadem ε stirpe, nisi fallor, codices vulgares pendent, scilicet in prioribus libris I—III 25, 6 e Δ haustis (cf. supra p. XXIV sq.): magis enim eos cum Pal. 1 eiusque asseclis recentioribus congruere quam cum δ facile probatur. nam III praef. 1 omnes *preteriit me* et I 17, 10 *non vitio num(m)ario* (vel *num(er)a(tio)*) habent. alia exempla Stud. I 27 sq. conguessi. itaque hi codices in libris I—III 25, 6 recensendis, ubi inter se consentiunt, mihi ε audiunt. in libris IVb—VII huius stirpis quod testis mihi praesto fuit nullus. dolebam, cum multa stirpis δ vitia recipere cogerar: ipse archetypi textus vix usquam Palatino conlato corrigetur.

Sane libros III 25, 6—VII in codicibus c g m n p Pal. 3 ceteris vulgaribus non deesse, sed eorum textum stirpis θ esse supra vidimus. is enim, qui mancum esse l. III et deesse l. IVa in suo exemplari e familia Δ derivato observavit, ad hunc hiatum explendum codice η nostri E simillimo potitus inde ceteros libros omnes descripsit neque ad prius exemplar nisi correcturas quasdam adiecturus revertit. idem fortasse ex illo novo codice priores quoque libellos exemplaris ε ceterum iam sprete correxit, unde interpolationes in Chis. 2 Vat. 2 (Stud. I 15) fluere potuerunt. magis mirum est, quod libellorum ordinem I—VII adiuvante fortuna genuinum vulgo recuperatum sed numeros 1—6 e Δ saepe servatos reperimus; tamen codices vulgares exstant, qui septem ut Aldina vel octo libros enumerant (Stud. I 31 sqq.).

V. Index singulorum codicum

1. Libri classis Φ qui libellos IVb—VII, I—IVa continent.

Stirpis Θ [antea μ appellatae]:

H Parisinus lat. 8624 membr. saec. XII/XIII, olim Q nunc **H** appellatus, summae fidei, totus bis a Rossbachio iterumque a me (sed capp. IVa 1—2 praetermisi) excussus. Stud. I 38.

G Montepessulanus H 116 membr. saec. XIII, cuius fol. 100^r Chatelain in tab. 169 depingendum curavit. nonnulla folia examinavi. Stud. I 10.

Escorialensis N III 16 membr. saec. XIII (Stud. I 38) et

Etonensis 89 membr. eiusdem aetatis (Stud. II 11) artioribus vinculis cum **G** conectuntur.

Vincentii Bellovacensis exemplar ante medium saec. XIII exaratum eiusdem stirpis videtur fuisse sed interpolatum (Stud. I 39, cf. 70 sq.). a Vincentio pendet Gualterus Burlaeus (Stud. I 39).

De aliis huius stirpis libris cf. p. XXXVI.

Stirpis λ :

L Leidensis Vossianus lat. fol. 69 membr. saec. XII exeuntis; folium Nat. Quaest. primum Chatelain in tab. 169 expressum edidit. totum contulerunt Larisch et G. Müller, altera manus, quae multa erasit et correxit, cum **Z** congruit. Stud. I 36, II 13.

K Cameracensis 555 membr. saec. XII a me conlatus, bonae notae est. Stud. I 37. huius gemellus est (cf. Stud. II 17 sq.)

J Oxoniensis collegii Sti. Johann. nr. 36 membr. saec. XIII, quem corrector pertractavit (**J**²). Rossbach totum excussit. Stud. II 13.

O Leidensis lat. oct. 199 saec. XIV in. neglegenter exaratus, magis **L**¹ quam **J**¹**K** affinis. totum contuli. Stud. I 37, II 13.

Excerptorum collectionem saec. fere XII confectam quinque codices praebent, in quattuor excerpta Nat. Quaestionum e **λ** sumpta exstant. horum Parisinum 17 903 membr. saec. XIII ego et Rossbach contulimus. Stud. II 14 et supra p. XXX sq.

Stirpis **ϑ**:

P Parisinus lat. 6628 membr. saec. XIII (fort. exeuntis). totum contulit Rossbach, iterumque ego (sed IV 1—2 prae-termisi). Stud. I 37, II 20.

Escorialensis **O** III 2 membr. saec. XIII/XIV, fortasse item atque **P** e codice Beccensi descriptus erat. Stud. I 37.

Codex Memmianus Opsopoei, qui periit, eiusdem stirpis fuit. Stud. I 40, II 26.

U Monacensis 11 049 saec. XIV vilis est, paucas paginas excussi. Stud. I 38, II 27.

S Interpolati sunt duo codices: Montepessulanus H 445 membr saec. XIII ineunte perscriptus, in quo nunc Nat. Quaest. IVb—VI 9 tantum servantur, et Parisinus 6386 membr. saec. XIII ut videtur ineuntis. utrumque codicem et ego et Rossbach contulimus. Stud. II 21 sqq.

Eiusdem stirpis nescio an Alberti Magni codex fuerit sane interpolatus. Stud. I 39. 49; II 29. 31.

Stirpis ignotae:

Z Genevensis lat. 77 membr. saec. XII ex., cuius folium 8^v Chatelain in tabula 170 delineavit. hunc olim **R** appellatum paene totum a. 1902 contuli (sed omisi VI 17, 3—32, 12). Stud. II 22, cf. supra p. XXVII et infra p. XLII.

Monacensis ep. 175 lat. membr. saec. XV. Stud. I 39. *

Parisinus regius 6395 membr. saec. XIV. Stud. I 39.

2. Codices, in quibus ordo libellorum novatus est

Stirpis **Θ**:

Ordo librorum est I—III, IVb—VII, IVa.

- E** Erfurtensis, nunc Berolinensis lat. oct. 9, membr. saec. XIII, quem contulerunt Herel, Fickert, alii. Stud. I 56. hunc librum qui ante me omnium optimus esse ferebatur, sine cura exaratum esse et interpolationibus temerariis scatere evici (Stud. I 57—70, cf. II 27 sqq. et infra p. XL sq.).
- E^w** Wirceburgensis 59 chart. anno 1469 ex **E** descriptus est; pauca folia, quae continebant I 11, 3—15, 8, nunc in **E** deperdita, ex uno Wirceburgensi **E^w** (olim **W** appellato) novimus. partem Larisch contulit, cetera G. Müller. Stud. I 56.
- Fragmentum Coloniense Gruteri, quod periit, cum **E** concinebat. Stud. I 57.
- F** Oxoniensis Mertonensis 250 membr. saec. XIV olim **N**, nunc **F** nominatus, interpolationum expers est, nisi quod priorum librorum textum corrector secundum **Δ** emendavit. complures libros contuli. Stud. I 56, II 10.

Libri vulgares e stirpibus **ε** et **η** conflati:

- Ordo libellorum vulgaris est I—VII, posterioris partis **η** (III 25, 6—VII) textus, quem **η** (vel **ς**) nominavi, e **Θ** pendet et maxime cum **E** congruit; prior pars (I—III 25, 6) ex alterius familiae stirpe **ε** fluxit.
- g** Guelferbytanus Gudianus 10 membr. saec. XIII fort. exeuntis; totum secundum **Δ** correxit manus altera (**g**²). hunc Fickert contulit. Stud. I 17 sq. (in fol. 287^r lege .. *Clusine dioc(esis)* ..).
- m** Oxoniensis Mertonensis 300 membr. saec. XIV. aliquot libros contuli. Stud. I 18.
- n** Leidensis 458 membr. saec. XV. particulas excussi. Stud. I 18.

Vaticani lat. 2215 saec. XV et 2214 paulo vetustior, uterque membr. Stud. I 19.

Neapolitanus 358 membr. saec. XIV. Stud. I 19.

Parisini regii 6380, 6390, 8717 membr. saec. XIV. Stud. I 19 sq., II 42. in his sex libelli numerantur, in illis qui secuntur septem.

Caesenas 20, 5 membr. (?) saec. XIII (?). Stud. I 20.

Venetus Marcianus 141 membr. saec. XIV. Stud. I 21.

Florentinus Laurentianus 76, 35 membr. a. 1426 scr. Stud. I 21.

Parisinus regius 6385 membr. saec. XIV. Stud. I 20.

Monacensis 23 473 membr. saec. XIV. Stud. I 20.

Vindobonensis Palatinus 3134 chart. saec. XV. Stud. II 41 sq.

His addi potest editio princeps Nat. Quaestionum, quae Venetiis a. 1490 prodiit (SENECA MORALIS etc. per Bernardinum de Cremona et Simonem de Luero), vel altera a. 1492, quam Fickert contulit (Ald.). Stud. I 21.

In codice Vaticano lat. 2212 membr. rec. octo libelli numerantur. Stud. I 21.

Romanus Barberinus VIII 127 membr. saec. XV libellos non numeratos praebet. Stud. I 21.

Coloniensis Gruteri et Palatinus quartus nisi e collatione huius viri non noti sunt. Stud. I 21.

Palatinum eiusdem tertium a. 1901 Romae detexi: est Vaticanus Pal. 1540 membr. in quarto saec. fere XV exaratus, ex 167 foliis scriptis constat. in folio ceteris praefixo legitur *Carte 168 Jannotij manettj* et tabula scriptorum. insunt fol. 1 de ira, f. 22 brev. v., f. 34 provb., f. 38 mor., f. 40 clem., f. 47 remed., f. 50—92^v benef., f. 93^r—140^r Quest. Nat., f. 140^r provid., f. 150 beata v., f. 159 tranq. v. Gruteri collationem Fickert edidit. textus interpolatus et suppletus est. Stud. I 22.

3. Libri classis *A*, qui libellos I—III 25, 6 et IVb—VII
tamquam sex continent

Stirpis *δ*:

B Bambergensis M IV 16 membr. saec. XII contulerunt
Jan, Fickert, G. Müller. unam paginam Chatelain in tab.
168 delineandam curavit. Stud. I 10, II 38.

Pragensis capitularis L 94 membr. eiusdem aetatis et
Bambergensis gemellus, vix hinc descriptus. Stud. I 10.

C Austriacus Sanctae Crucis monasterii membr. saeculo
XII vix recentior. aliquot libros contuli. Stud. II 38 sqq.

A Leidensis Vossianus lat. oct. 55 membr. saec. XIII,
olim Nicotianus Opsopoei. codex correctus est neque ex
una *δ* stirpe derivatus; fortasse idem codex Pinciani fuit.
totum contuli. Stud. I 11.

Stirpis *ε*:

Vaticanus Palatinus 1579 in foliis 64 octavae formae
membr. saec. XIII (vel XII exeunte) exaratus. hunc a. 1901
detexi. insunt: fol. 1 *Fulgentius. Expositio virgiliane filos-
fos moralis* — f. 15. fol. 16 ab alia manu nescio quid
additum est. fol. 17 in alia membr. ab alia manu eaque
saec. XII/XIII *Annei Senece de naturalibus questionibus*
incipit. 'Quantum inter — levi manu querimus'; fol. 60.
ibid. *Lucii annei senece liber de remediis fortuitorum ad
lucilium incipit* — fol. 61^v. *explicit lib(er) de remediis
fortuitorum. incipit lib(er) proverbiorum* initia tan-
tum et exitus libellorum inspexi, cf. supra p. XXXI sq.
Pal. 1 mihi audit.

Vaticani (1, 2, 3): lat. 1769 et 2216 membr. saec.
XIV; 2213 saec. XV membr. Stud. I 11.

Chisianus prior: E VIII 252 membr. saec. XIV. Stud.
I 12, II 41.

Chisianus alter: H VII 245 membr. saec. XV. Stud. I 12.
hic liber aequae atque Vat. 2 interpolatus est. cf. p. XXXIII.

Florentinus Laurentianus 82, 20 chart. rec. Stud. I 12.
 Accedunt libri vulgares in parte priore (I—III 25, 6)
 ex ϵ descripti: cf. supra p. XXXVI.

4. Libri originis ignotae

Parisinus bibl. nationalis 17 842 saec. XV. Stud. II 42.
 Vaticani, qui olim Alexandri Petavii fuerunt, 905,
 1138; 58, 1142, 1338.

Cameracensis 939 membr. a. 1379 scr. Stud. I 22.

Parisinus regius 6395 membr. saec. XV, qui excerpta
 tantum Senecae continet. Stud. I 22.

Alii codices in catalogis vetustis commemorantur (cf.
 Stud. I 87—90) vel a viris doctis ante Fickertum adhibiti
 hic illic afferuntur.

VI. De codicum correcturis

Plerique Senecae codices non solum suae familiae gen-
 tisque signa prae se ferunt sed etiam vestigia studii philo-
 logorum et correctorum tam manifesta, ut haec affinitas
 exemplarium aequae emendatorum nonnusquam magis quam
 illa gentilium primaria sed obruta appareat. hac de causa
 primo obtutu librum **T** dum inspicio gemellum codicis **E**
 esse putavi. nimirum multis libris secum comparatis alius
 aliunde et bonas lectiones et menda parum perspecta
 hauriebat, alius alibi emendationes addebat. neque vero
 hae correctiones et emendationes usque ad archetypum
 librorum recedunt neque ultra, sed in libris recentioribus
 leguntur, atque maxime in δ , ϵ , η videntur fuisse. in-
 tacti ab iis $\Phi\Theta H$, paulo minus λ (et ρ ?) manserunt, et
 codices J^1KL^1 pauca ex alius stirpis codicibus ad stir-
 pis λ textum adnotata, alia L^1O praebent. neque igitur
 fundamento caremus, si Φ et ipsum archetypum lacera-
 tum restituere conamur, neque est, cur correcturas et
 interpolationes huic attribuamus. immo medii aevi sc.
 saeculorum XI/XII et sequentium studia sedula revelantur,

quae in Francogallia maxime floruisse (Stud. I 88 sq.) et in schola Carnotensi culta esse (Stud. II 34 sq.) conieci. accuratiora de his doctiores nos docuerunt velut Eduardus Norden¹⁾, et doceant, ego de ipsis Senecae codicibus quid erui possit congerere satis habeo.

Sinceram codicis Δ memoriam ad nos non pervenisse constat (Stud. I 24 sqq., 76 sqq.), nam $\delta \epsilon$ saepissimeprehendimus correctos et saepe iisdem locis. quorum δ e λ emendatum esse apparet, cf.

- VI 5, 2 *contentum*] *contemptum* λ *contempnendum* δ
 6, 1 *innare*] *in mare* λ *in mari* δ
 3, 3 *magna pars*] *pars magna* $\lambda \delta$
 3, 4 *timendi*] *timidi* $\lambda \delta$ (cf. Stud. I 78).

rarius δ cum $P(q)$ vel Z congruit, velut

- I 3, 4 *istic*] *isti* $PT \delta$
 3, 5 *existimant*] *estimant* $PT \delta$
 II 27, 4 *illisarum*] *illarum* $B^1 P$ *illesarum* ϵ
 ib. *hic fieri illo* $A^1 \Phi$] *hoc fieri* ϵP *hoc fieri* $hoc \delta$
 V 2 a. c. *arietare*] *ar~~et~~ari* Z *artari* δ .

porro libri vulgares quotquot innotuerunt parum fideles sunt neque genuinam stirpis ϵ imaginem ostendunt (cf. Stud. I 23), atque codex A , etsi alteri stirpi a me adscriptus est, tamen saepe inter δ et ϵ fluctuat saepiusque mirum in modum cum $\Phi(\lambda)$ conspirat:

- II 44, 1 *secunda*] om. $A \epsilon$
 44, 2 *hoc*] *et hoc* $A \epsilon$
 34, 4 *non* $A^2 \Phi$] om. Δ
 I 3, 4 *eo* (ss. *mira*) $\delta \vartheta \rho$] *adeo* $\epsilon F \lambda$ *adeo eo* A^1
 II 42, 2 *an* $A \Phi$] *aut* $B \epsilon$.

quae cum ita sint, utrum ipse codex Δ an apographa tantum ex exemplari alterius classis vel exemplaribus correcta sint, diudicari nunc non potest.

1) Cf. Norden, *die antike Kunstprosa*. Leipzig 1898. II 712—724.

Codices Chisianus 2 et Vaticanus 2 ex exemplari **En** affini correcti vel potius interpolati sunt (Stud. I 27 sq.).

Sed et **A** nonnulli melioris originis codices sive toti interpolati sunt sive folia continua, veluti **T** (Stud. II 33), **F**², vulgarium **p** (Stud. I 23 sq. 76), alii. atque vulgares omnes in posterioribus quattuor libris textum gentis **η** hic illic et **σ** correctum praebent (Stud. I 76). accedunt autem ad codicem **T** libri aequè multis locis interpolati **E**(**J**²)**L**²**SZ**, quorum communes correcturas ex eodem aliquando fonte fluxisse apparet:

$$I 2, 4 \text{ spissum } \Phi] \text{ spissum est } \Delta, L^2TZ$$

2, 9 constantia Φ inconstantia Δ , $\mathbf{EL}^2\mathbf{Z}$

3, 4 *habeat* Φ] *haberet* δ , L^2T^2Z

III 21, 2 *notas* Φ causas \mathbf{T} naturam Δ , Z.

atque eiusdem generis est talis lectio qualis *magis vastique magis* E^2 IV b 4, 2 ubi verba *magis vastique* Φ *vastique magis* Δ collocant.

Saepissime familiae Φ codices inter se conferebantur, atque hinc cur singuli diversarum stirpium simillimi textus lectiones habeant optime explicatur. sic enim **EST** nec non **J²** conspirant, atque inter se **L²Z** (cf. Stud. II 29):

III 30, 6 *pluribus locis ηλρΖ*] om. EFH J²

IV a praef. 17 *potentium*] om. (E) FH J²

II 32, 7 *quod ante paucis*] om. FGHJ², habet E

III 24, 3 *sine igne*] om. J¹KE, suppl. J²

VI 7, 5 esse in abdito] esse in abscondito JKLO
in abscondito E

III 28, 4 (a)equo] equor PT, vel equor add. J(J²?
J¹ Rossb.)

III 27, 7 *auctus*] *actus* P(T¹?) J²

27, 8 *rapida*] *rapta* ηΕJ²T

25, 9 *materia*] om. EJ²T [*levitas Vincentius*].

itaque viae patent harum correctionum e diversis codicibus petitarum. neque seiungi potest Z et qui saepe easdem lectiones recepit L²:

V 7, 1 *aliquo* $\delta\lambda\rho$] *ex aliquo* $\Theta L^2 Z$

18, 7 *in eius* λP , om. ς] *in eis* δ *eius* T *huius*
 $\Theta J^2 L^2 Z$.

Neque igitur mirum, quod multis exemplaribus inter se collatis eadem menda etsi recentiora tamen saepe recurrunt, veluti

II 20, 2 *efficax esse* em.] *effixa esse* Φ *feri et esse* Δ
esse Z *feri* ET (sed post aliquando E coll.)
effici Vincentius.

neque vero hae contextus immutationes errori debentur omnes sed satis multae interpolationes sunt et audaces et sagaces, quarum insignes nonnullas antea congressi (Stud. I 68 sqq., II 29 sq.). exempli loco afferatur *adustus* IVb 13, 5 in $L^2 Z$ additum. atque memoria est dignum, quod nonnusquam scribae diligentes ad locos temptatos interpretamenta quaedam adiecerunt, veluti

III 23 *ex posterioribus*] *ex his posterioribus* (sc. libris?) Z : cf. *ex superioribus* ET (sc. in E ordo librorum temere mutatus est)

III 28, 3 *veteris ante littoris*] *interioris* PT *ventis* η
antiqui Z .

atque eodem modo II 27, 3 ubi in archetypo *acre* videtur fuisse, in Δ *aere* describebatur, in omnibus quotquot innotuerunt familiae Φ codicibus traditur *acre acerbum*. neque aliter explicantur IVb 4, 2 *temporis* $\delta\Theta$ *aeris* ρZ *temporis vel aeris* λ et glossemata similia (cf. I 1, 14), quae raro leguntur in libris vetustioribus. studii et diligentiae philologorum saeculorum fere X/XI—XII/XIII testimonia haec sunt pulchra neque satis hodie aestimata.

VII. De textu emendando et edendo

Non correctorum mediæ aevi studia sed antiquitatis socordiam secuti sunt recentiorum temporum philologi. neglecti enim a plerisque Naturalium Quaestionum libelli cum ceteris Senecae scriptis multo magis adamatis prælo

tradebantur, non emendati edebantur. unum excipio editorem Matthaeum Fortunatum virum Ungaricum, qui separatos L. Ann. Sen. nat. Quaest. libros VII apud Aldum Venetiis 1522 e pluribus codicibus a se collatis edidit et deinde idem opus alteri Erasmi editioni castigatum subiunxit (Frobenianae a. 1529). ceteri singulos tantum locos tetigerunt. atque ut totam coniecturarum et lectionum farraginem ante annum 1842 prolatarum uno conspectu comprehendamus, sollertiae et diligentiae C. R. Fickerti debemus: ipse ne recensiois quidem fundamentum posuit. huic ponendo Fridericus Haase dedita opera a. 1851 textum in lucem emisit non apparatu critico instructum sed cum ratione et sagacitate recensitum et emendatum, artis et ingenii monumentum indelebile, quamquam ne huic quidem codices satis multi neque optimi suppetebant.

His recentissimis temporibus complures viri docti et sagaces in sermonem Senecae codicumque errores inquisiverunt, Larischi et Rossbachi copiis usus novae editionis spicilegium (IVa 1 et 2) Hermannus Diels edidit, alii singula menda sustulerunt. horum dissertationibus quas C. Hosius et E. Hermes in volumine I sollerter congesserunt, nunc paucas praecipue ad Nat. Quaest. spectantes addiderim neque disquisitiones de ordine libellorum factas omiserim:

- W. Allers *noch einmal die Buchfolge in Sen. nat. Quaest. in Fleckeis. Jahrb.* 145, 621 (1892)
 E. Chatelain *Paléographie des classiques latins* II livr. 13. Paris 1897
 L. Crouslé *de L. Ann. Sen. nat. Quaest. thesis Paris.* Versailles et Paris 1863
 H. Diels *Seneca und Lucan*, Berlin 1886, in *Abhdlg. der Berl. Akademie* 1885
 C. M. Francken *Lucanus de Nilo* in *Mnem.* 21, 315 (1893)
 W. Gemoll in *censura Studiorum meorum priorum* in *Wochenschrift f. klass. Phil.* 13, 428 (1896)
 A. Gercke: cf. supra p. V

- M. Cl. Gertz *emendationes Annaeanae* in *Mélanges Graux* p. 353 (Paris 1884)
- J. Fr. Gronovii *notae in L. Ann. Sen. nat. Quaest.* . . ed. Fickert. Vratisl. 1846. 48
- G. Gundermann *die Buchfolge in Sen. nat. Quaest. in Fleckeis. Jahrb.* 141, 351 (1890)
- F. Haase *animadv. ad Sen. libros . . de nat. Quaest.* in *Indice lectionum* Vratisl. 1859/60
- C. Hosius *Lucanus und Seneca* in *Fleckeis. Jahrb.* 145, 337 (1892)
- F. Jonas *de ordine librorum L. Ann. Sen.* diss. Berol. 1870 p. 55
- G. D. Köler *L. Ann. Sen. nat. Quaest. libros septem recogn. em. atque comm. perpetuo illustr.* Gottingae 1819
- B. Larisch *de Sen. nat. Quaest. codice Leid. Voss. (69) et locis illorum libr. a Vincentio Bell. excerptis*, diss. Vratisl. 1865
- *Beiträge . . Programme* Sagan 1870, Patschkau 1874. 1879 (var. lect. ad I—II 26)
- P. Lejay in *recensione Studiorum meorum priorum* in *Revue critique* 44, 195 (Paris 1897)
- H. C. Michaelis *notae ad L. Ann. Sen. nat. Quaest.* in *Philol.* VIII 445, IX 324 (1853/54)
- Georgius Müller *de L. Ann. Sen. Quaestionibus nat.* diss. Bonnae 1886
- Johann Müller *über die Originalität d. nat. Quaest. Senecas* in *Festgruß aus Innsbruck* 1893
- *krit. Studien z. d. nat. Quaest. Senecas* in *Sitz.-Ber. d. Akad. in Wien* CXXX (1894) III
- A. Nehring *über die geologischen Anschauungen des Philosophen Seneca.* Wolfenbüttel 1873. 1876
- *über die Originalität von Senecas nat. Quaest.* in *Fleckeis. Jahrb.* 147, 718 (1893)
- O. Rossbach in *recensione Studiorum meorum priorum* in *Berl. phil. Wchschr.* 1897, 105
- F. Schultess *de Sen. Quaest. nat. et epist.* diss. Bonnae 1872.
- *Annaeana studia*, *Grat. Schr. des Hamburger Johanns* 1888.

Prae ceteris de interpretandis Quaestionibus Köler, Diels, Johann Müller meriti sunt. verba corrupta summo ingenii acumine emendaverunt Madvig, Gertz, Schultess, alii, quamquam non raro his debili fundamento usi aedificium iam corruit.

Ego archetypum quantum possem restituere meum esse duxi et hac de causa omnes coniecturas bonis codicibus invitis a me receptas litteris obliquis vel cancellis signavi. in rebus orthographicis codicum scribarumque medii aevi consuetudines sequi non potui, velut *Aristotili* suum reddidi nomen et a Leone iussus *umor* scripsi, non *humor*; minima (velut *inlata*, *illata*) eaque in iisdem codicibus saepe rationem fugientia ne adnotavi quidem. verba Graeca Graecis litteris exhibui (cf. ventorum nomina V 16 et 17).

Verba aliorum auctorum a Seneca adlata ex eorum libris nusquam fere correxi, quia ipse Seneca versus e memoria excitasse videtur (cf. Stud. I 92). quin est, ubi Seneca meliorem textum praebeat veluti V 16, 1 *triones*: *Metamorphoseon* enim libri I 64 *trionem* habent, Diomedes vero *trions* tradit idemque Planudes legit, qui ἄρκτους vertit (H. Müller, de Met. Ovidii cod. Planudeo, Gryph. 1906 p. 10).

Una re maxime angor, quae certiore passu aliquando progredi nos iubebit, observationem dico clausularum. his strenue observatis regulisque artis statutis multa Skutsch temptavit (non omnes coniecturas earum causa ab eo prolatas attuli), neque vero mihi prorsus persuasit. sine dubio Seneca illa artificia non sprexit, tamen ratio finesque consuetudinis Annaeanae adhuc obscura sunt; neque igitur in textu nunc primum e codicibus edendo rationi forte optimae sed adhuc incertae ut inservirem ab animo impetravi, nisi offensio gravis aut aliae causae accedebant.

Brevitatis et perspicuitatis cum semper studiosus essem, inutiles singulorum codicum corruptelas ne commemoravi quidem, molestas copias codicum vulgarium *η* a Fickerto congestas plerumque praetermisi, ipsius codicis *E* carbonibus ante me pro auro venditis non aliter quam philologorum huius aetatis thesauris usus sum. nimirum eodem

modo in coniecturis afferendis parcus fui, nisi vel ad sententiam vel ad textum restituendum faciebant; argumenta causasque proferre non potui. spero igitur Koeleri commentarium aliquando correctum ab aliis et retractatum iri.

Nunc, dum plagulas meas legunt Fridericus Leo, qui iam a. 1895 comiter me adiuvit, Franciscus Skutsch, Guilelmus Kroll, Otto Rossbach totum fere pertractaverunt textum: horum scientiae et acumini Senecam multum debere unaquaeque pagina docet, plura ipse saepissime edoctus grato animo et scio et profiteor. tamen non ad finem nos pervenisse sed aditum tantum ad Naturales Quaestiones patefactum esse non ignoro, adeo enim corruptae traduntur et vix multorum coniuncta et intenta opera restituuntur. coniecturandi sane et hariolandi campus est largus, artis leges severae sunt et circumscriptae. atque saepe e medelis corruptelarum decem pluribusve excogitatis vix unam me commemorasse benevoli sciunto lectores.

Gratias multis aliis viris imprimis bibliothecariis cum nostratibus tum externis atque collegis et antea in Studiis meis dixi et nunc deberi gratus sentio, inter quos Otto Rossbach, homo indubitatae fidei, primum locum obtinet, qui quaecumque collata et collecta habebat mihi diu utenda permisit. gratiam non parvam etiam seminarii nostri sodalibus habeo, quod eruditioni simul mihiq̃ue dediti magnam schedularum partem cum plagulis diligenter contulerunt W. Barthel, qui Philam et Meroen insulas a Seneca confundi vidit, Er. Pusch, Guil. Falbe, alii hic illic, ut par erat, nominati, et quia indices confecerunt, Th. Blunk, B. Lier, C. Catholy. illorum cura adiutum me collationes Georgii Müller, amici praematura morte his studiis erepti, Rossbachi nec non meas septem fasciculos complexas, quoad fieri poterat, exhausisse confido. denique Alfredi Giesecke bibliopolae liberalitati et indulgentiae gratiam debeo non ultimam, quod codicem Genevensem conferre et totam editionem diu incohatam saepe interruptam tranquille emittere potui.

Scribebam Gryphiae mense Aprili a. 1907.

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBRI VIII

CONSPECTVS SIGLORVM

Codices integri (Φ):

E Berolinensis saec. XIII	}	stirpis ϑ
F* Mertonensis s. XIV		
G* Montepessulanus s. XIII		
H Parisinus s. XII/XIII [η codices vulgares; singuli ς]		
J Sancti Iohannis Oxon. s. XIII	}	stirpis λ
K Cameracensis s. XII		
L Leidensis s. XII ex.		
M** Exc. Parisina, s. XIII		
O Leidensis s. XIV in.	}	stirpis ϱ
P Parisinus s. XIII ex.		
S** Montepessulanus s. XIII		
T Parisinus s. XIII		
Z Genevensis s. XII ex.		

Codices lacunosi (Δ), qui III 25, 6 — IV a omittunt:

A Leidensis saec. XIII	}	stirpis δ
B Bambergensis s. XII		
C* Sanctae Crucis s. XII		
Prag.* Pragensis s. XII		
Pal. 1* Vaticanus s. XII/XIII [codices vulgares; singuli ς]	}	stirpis ϵ

Codices vulgares:

c* Coloniensis Gruteri rec.	}	in libris I—III 25, 6 stirpis ϵ in III 25, 6 — VII stirpis $\eta(\vartheta)$
g Guelferbytanus s. XIII ex.		
m* Oxon. Mertonensis s. XIV		
n* Leidensis s. XV		
p* Palatinus 4 Gruteri rec.		
Pal. 3* Vaticanus s. XV		

Asteriscum * apposui codicibus non prorsus collatis (**F C c m n p** *Pal. 3*) aut tantum inspectis (**G Prag. Pal. 1**).

Binos asteriscos ** addidi codicibus (**MS**), in quibus pleraque desunt.

Siglis Δ , λ lectiones familiae vel stirpis afferuntur etiam invitis paucis libris. (Δ) vel λ ? cautionem prodit. (**H**) est lectio e silentio data, **H**? incerta.

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER I QUI FERTUR.

Liber octavus.

De ignibus caelestibus.

⟨Praefatio.⟩ Quantum inter philosophiam interest, 1
Lucili virorum optime, et ceteras artes, tantum inter-
esse existimo in ipsa philosophia inter illam partem,
quae ad homines, et hanc, quae ad deos pertinet; al-
5 tior est haec et animosior, multum permisit sibi: non
fuit oculis contenta, maius esse quiddam suspicata est
ac pulcrius, quod extra conspectum natura posuisset.
denique inter duas interest, quantum inter deum et 2
hominem: altera docet, quid in terris agendum sit, al-
10 tera, quid agatur in caelo; altera errores nostros dis-
cutit et lumen admovet, quo discernantur ambigua
vitae; altera multum supra hanc, in qua volutamur,
caliginem excedit et e tenebris ereptos perducit illo
unde lucet. equidem tunc rerum naturae gratias ago, 3
15 cum illam non ab hac parte video qua publica est,

liber primus *vulgo*] l. quintus **K Mon. Esc. T** l. septimus
GH L, l. octavus *Ge.* De ignibus caelestibus *cum g add. Ge.*
conl. I 1, 1 et Stud. I 121 || 1 Praefatio *add. Fortun.* ||
4 hanc| illam **δ T** | deos pert.] deum spectat **ε** || 7 ac] et **Δ T** |
pulcrius *codd. plerique* || 8 denique] tantum *add. (J) Z post inter*
duas add. (E) L² || 12 altera **A ε Φ** | om. **δ g** | multum s. hanc |
om. **Δ**, multo s. h. *vulgo* | hanc supra *coll. P Memm. (Q ?)* ||
13 calig.] ante in *coll. ε* | excedit] escendit *Zimmermann, sed*
cf. Culex 143 (Leo) || 14 nat. rerum *coll. δ* || 15 qua] quae
Δ F (H¹ ? L¹ ?) O

sed cum secretiora eius intravi, cum disco, quae uni-
 versi materia sit, quis auctor aut custos, quid sit deus,
 totus in se tendat an et ad nos aliquando respiciat,
 faciat cottidie aliquid an semel fecerit, pars mundi sit
 an mundus, liceat illi hodieque decernere et ex lege
 factorum aliquid derogare, an maiestatis deminutio sit
 et confessio erroris mutanda fecisse (<sed> necesse est
 eadem placere ei, cui nisi optima placere non possunt;
 nec ob hoc minus est liber † potens, ipse est enim
 4 necessitas sua). nisi ad haec admitterer, non <tanti> 10
 fuerat nasci. quid enim erat, cur in numero viventium
 me positum esse gauderem? an ut cibos et potiones
 percolarem? ut hoc corpus casuarium ac fluidum peri-
 turumque, nisi subinde impletur, farcirem et viverem
 aegri minister? ut mortem timerem, cui uni nascimur? 15
 detrahe hoc inaestimabile bonum: non est vita tanti,
 5 ut sudem, ut aestuem. o quam contempta res est
 homo, nisi supra humana surrexerit! quamdiu cum
 affectibus colluctamur, quid magnifici facimus? etiamsi
 superiores sumus, portenta vincimus: quid est, cur 20
 suspiciamus nosmet ipsos, quia dissimiles deterrimis
 sumus? non video, quare sibi placeat, qui robustior est,
 6 in valetudinario: multum interest inter vires et bonam
 valetudinem. effugisti vitia animi: non est tibi frons
 ficta nec in alienam voluntatem sermo compositus nec 25
 cor involutum nec avaritia, quae, quicquid omnibus

2 auctor] sit *add.* ε || 3 tendat] intendat Δ, intendatur
Madvig | et *om.* ε || 4 cotidie *traditur* || 6 demin. Z *Muretus*
 dimin. || 7 sed *add.* Diels | est] enim *vulgo add.* || 8 ead. pl. ei]
 ei ead. pl. Δ ead. placere et (et *om.* EJ²T) Φ || 9 est liber potens
 L¹KM] liber est potens FH liber potens J¹⁰O liber (esse *add.* P²)
 pot(est) P est l. aut p. δ l. est et p. AET l. et p. est ε (est L)
 l. et (ac L²) p. J²L² l est ac p. Z | est enim] enim est Δ || 10 tanti
add. Leo et Rossbach *cont. ep.* 76, 6; *dial.* IX 8, 7. opere precium
add. Z profuerat T || 13 caus.] casuarium δ gE casuarum T casu-
 rum (ε)K || 14 que] *om.* FGH | impletur Φ] impleatur Δ || 15 egri]
 egeriei Diels | uni] omnes ε uni omnes δ || 21 suspiciamus] suspi-
 cimus δ | ipsos] ipsi FHL²(P¹?)Z | diss.] similes mnF¹HP¹ ||
 22 placeat ΔE] placet || 23 in] *om.* EM²T | ualet.] ualit. *libri semper*

abstulit, sibi ipsi neget, nec luxuria pecuniam turpiter
 perdens, quam turpius reparet, nec ambitio, quae te
 ad dignitatem nisi per indigna non ducet — nihil adhuc
 consecutus es; multa effugisti, te nondum. virtus enim
 5 ista, quam affectamus, magnifica est, non quia per se
 beatum est malo caruisse, sed quia animum laxat et
 praeparat ad cognitionem caelestium dignumque effi-
 cit, qui in consortium deo veniat. tunc consum- 7
 matum habet plenumque bonum sortis humanae, cum
 10 calcato omni malo petit altum et in interiorem naturae
 sinum venit. tunc iuvat inter ipsa sidera vagantem
 divitum pavimenta ridere et totam cum auro suo ter-
 ram, non illo tantum dico, quod egressit et signandum
 monetae dedit, sed et illo, quod in occulto servat
 15 posterorum avaritiae. non potest ante contemnere por-
 ticus et lacunaria ebore fulgentia et tonsiles silvas et
 derivata in domos flumina, quam totum circumit mun-
 dum et terrarum orbem superne despiciens angustum
 et magna ex parte opertum mari, etiam ea qua extat,
 20 late squalidum et aut ustum aut rigentem, sibi ipse
 dixit: hoc est illud punctum, quod inter tot gentes
 ferro et igne dividitur? o quam ridiculi sunt mor- 9
 talium termini! ultra Istrum Dacus non exeat, *Ister*
 cum Haemo Thraces includat, Parthis obstet Euphrates,
 25 Danuvius Sarmatica ac Romana distermine, Rhenu
 Germaniae modum faciat, Pyrenaeus medium inter Gal-

1 ipsi] ipsa Δ | neget] negat $\Delta P^2 T$ || 2 perdens] ardens δ
 amittens $A^2 \epsilon$ || 6 et] ac Δ || 8 deo] deorum E , dei *Erasmus*,
 cum deo *Ge.* || 10 petit] ante calc. ϵ | in] om. $H \lambda$ || 13 illo] illud ϵ ||
 14 sed et] sed Φ | illo] illud ϵE || 15 posterorum] posterior Q |
 non] nec Δ || 17 der. $A \epsilon \Theta J M$] diriuata $\delta \lambda Q$ | circumit $H J^2 P$]
perfectum est, cf. Lachm. Lucr. p. 209 et Rossbach p. 130 sq.
 circuit $A E F (L) M^2 T Z$ circuevit λ ? circumeat $B C$ circueat ϵ ||
 19 ea] om. $H P$ in ea T ea parte Δ | qua] que $E H^1 L M O T Z$ ||
 21 dixit] ait Δ || 23 istrum $J K M$] histrum *vel* hystrum | Ister
 cum *Ge.*] imperium Φ istmum Δ || 24 hemo traces Φ] samo-
 traces Δ , imperium Haemo Thrax includat (*vel* Thraces inclu-
 dant] *Madrig* | eufrates *codd. plerique* || 25 danubius et renus
 libri || 26 pireneus (*sic trad.*)] pirenus λ

- lias et Hispanias iugum extollat, inter Aegyptum et
 10 Aethiopas harenarum inculta vastitas iaceat. si quis
 formicis det intellectum hominis, nonne et illae unam
 aream in multas provincias dividunt? cum te in illa
 vere magna sustuleris, quotiens videbis exercitus sub- 5
 rectis ire vexillis et, quasi magnum aliquid agatur,
 equitem modo ulteriora explorantem, modo a lateribus
 affusum, libebit dicere 'it nigrum campis agmen': formi-
 carum iste discursus est in angusto laborantium. quid
 illis et nobis interest nisi exigui mensura corpusculi? 10
 11 punctum est istud, in quo navigatis, in quo bellatis,
 in quo regna disponitis, minima, etiam cum illis utrim-
 que oceanus occurrit: sursum ingentia spatia sunt, in
 quorum possessionem animus admittitur, et ita, si se-
 cum minimum ex corpore tulit, si sordidum omne 15
 deterisit et expeditus levisque ac contentus modico emi-
 12 cuit. cum illa tetigit, alitur crescit ac velut vinculis
 liberatus in originem redit et hoc habet argumentum
 divinitatis suae, quod illum divina delectant; nec ut
 alienis sed ut suis interest: secure spectat occasus si- 20
 derum atque ortus et tam diversas concordantium vias;
 observat, ubi quaeque stella primum terris lumen
 ostendat, ubi columen eius summum cursus sit, quo-
 usque descendat; curiosus spectator excutit singula et
 13 quaerit. quidni quaerat? scit illa ad se pertinere. tunc 25

8 Verg. Aen. IV 404

2 aethiopas BCΦ] -pias Aε | inculta] multa ΔT || 3 il-
 lae] illam Δ || 4 cum te] certe Δ(λ) | in — magna] si illam
 ut magnam Δ || 5 subrectis] sub multis Δ || 12 regna disponi-
 tis Fortun.] regnatis. ponitis | etiam min. coll. δλ | illis]
 istis Fλ || 13 oceanus semper trad. | occurrit] incurrit
 Δ || 16 ac] ac se PZ, fort. nec . . modice Ge. || 17 alitur]
 aliter ελ alitus F¹ alte δ alter Prag. mJ¹ | velut] om. Δ ||
 20 interest ut suis coll. ΔET || 22 ubi quaeque BE] ubique
 quae || 23 ostendit δT | columen A¹Φ] culmen ΔEZ, cf.
 Nigidius apud Serv. ad Georg. I 218 | cursus] quo cursus Δ, qua
 c. Fortun. que c. Skutsch, sit cursus coll. Fλ || 25 quidni quaerat]
 quid inquaerat (inquirat E) EM¹O quamdiu (= T) quaerit Δ

contemnit domicilii prioris angustias. quantum est
 enim, quod ab ultimis litoribus Hispaniae usque ad
 Indos iacet? paucissimorum dierum spatium, si navem
 suus ferat ventus. at illa regio caelestis per triginta
 5 annos velocissimo sideri viam praestat numquam re-
 sistenti sed aequaliter cito. illic demum discit, quod
 diu quaesiit, illic incipit deum nosse. quid est deus?
 mens universi. quid est deus? quod vides totum et
 quod non vides totum. sic demum magnitudo illi sua
 10 redditur, qua nihil maius cogitari potest, si solus est
 omnia, si opus suum et intra et extra tenet. quid 14
 ergo interest inter naturam dei et nostram? nostri
 melior pars animus est: in illo nulla pars extra ani-
 mum est; totus est ratio, cum interim tantus error
 15 mortalia tenet, ut hoc, quo neque formosius est quic-
 quam nec dispositius nec in proposito constantius,
 existiment homines fortuitum et casu volubile ideoque
 tumultuosum inter fulmina, nubes, tempestates et ce-
 tera, quibus terrae ac terris vicina pulsantur. nec haec 15
 20 intra vulgum dementia est, sed sapientiam quoque pro-
 fessos contigit: sunt qui putent ipsis animum esse et
 quidem providum, dispensantem singula et sua et aliena,
 hoc autem universum, in quo nos quoque sumus, ex-
 pers consilii ferri aut temeritate quadam aut natura nes-
 25 ciente, quid faciat. quanti aestimas ista cognoscere et 16

1 enim est coll. ΔT || 2 litoribus BHP] littoribus A Prag.
 KMOPTZ . . || 4 ferat ventus] ventus, implevit A ϵ impleat
 ventus BC Prag. || 5 numq.] nusquam θZ || 7 quaesiit] quae-
 siuit ΔEGT quaesit Z || 9 demum] deinde λ om. Δ , sed cf.
 Stud. I 120: ad II 45, 3 relegamur vel ad Lucan. Phars. IX 580 |
 illi sua A Φ] sua illi || 10 qua $M^2 Z$ Ald.] quia cog. C Φ]
 excogitari ΔT || 11 si opus] et opus BC Prag. opus A ϵ | et
 extra et intra coll. Δ , se add. Kroll || 15 est] s. l. ϱ ? || 16 nec]
 neque δE bis || 18 tumultuosum inter] fort. tumultuose gigni
 interdum Ge. -sum propter Kroll || 19 haec] hoc FHOP ||
 20 intra] inter BCE λ || 21 contigit δP] contingit | putent]
 putant T putant sibi Δ || 22 disp.] et disp. Δ | et] ante sua
 om. λ (?) || 24 consilii] esse consilii et Δ | ferri aut Ge.]
 auferri $\Delta \Phi$ aut ferri Z Fortun. || 25 quanti] quam utile Δ

rebus terminos ponere, quantum deus possit, materiam ipse sibi formet an data utatur, utrum utro sit prius, materiae supervenerit ratio an materia rationi, deus quicquid vult efficiat an <in> multis rebus illum tractanda destituant et a magno artifice prave multa formentur, non quia cessat ars, sed quia id, in quo exercetur, saepe inobsequens arti est? haec inspicere, haec discere, his incubare nonne transilire est mortalitatem suam et in meliorem transcribi sortem? 'quid tibi', inquis, 'ista proderunt?' si nil aliud, hoc certe: sciam omnia angusta esse mensus deum.

1. Nunc ut ad propositum opus veniam, audi, quid de ignibus sentiam, quos aër transversos agit. magna illos vi excuti argumentum est, quod obliqui feruntur et praerapida celeritate: apparet illos non ire sed proci. ignium multae variaeque facies sunt. Aristoteles quoddam genus horum capram vocat: si me interroga- veris, quare, prior mihi rationem reddas oportet, quare haedi vocentur; si autem, quod commodissimum est, convenerit inter nos, ne alter alterum interroget, quod scit illum respondere non posse, satius erit de re

7 sqq. *Aetna* v. 226 sqq. nosse fidem rerum . . ingenium sac-
crare . . 250 divina est animi ac iucunda voluptas. || 16 *Arist.*
Meteor. I 4 p. 341b 3 sq.

2 data] ea Δ | ut.] uertatur q | utrum — 3 rationi] utrum
idea prius materiae superuenit an materia ideae Δ, sed cf. ep.
58, 18 sqq. | sit] post prius Z coll. om. F²M²P || 4 in add.
Ge. Kröll || 5 et . . m. formentur] et . . formentur multa ΔT,
ut et . . m. formantur *Badstübner* || 8 transilire JKZ] transs. ||
9 transcribi λZ] transs. || 10 proderunt ista coll. λ || 11 mensus
deum] sed haec deinde Δ || 12 ut δmFLOqZ] om. (ε)EHJK,
sed cf. III 19, 1 | uen. opus coll. Δ || 13 sentiam] philosophia
uelit Δ | transuersos] transfusos Δ || 16 Aristoteles Z] -tiles ut
semper || 17 horum] illorum Δ || 19 est] om. Δ || 20 inter nos
conuenerit coll. δT | quod scit Z *Madvig*] quod discit GHL²P¹
quod dicit ΔΦ quod dicis T, quid dicat Bentley, cui ducit Haupt,
quidquid dicit Haase, quod quidem scit Larisch, quode scit
Rossbach, quom conicit Diels, quid, ad quod scit Th. Matthias,
quoi scit *Skutsch* || 21 non posse EλqZ] om. Δθ

ipsa quaerere quam mirari, quid ita Aristoteles globum ignis appellaverit capram. talis enim fuit forma eius, qui bellum adversus Persen Paulo gerente lunari magnitudine apparuit. vidimus <nos> quoque non semel
 5 flammam ingentis pilae specie, quae tamen in ipso cursu suo dissipata est. vidimus circa divi Augusti excessum simile prodigium, vidimus eo tempore, quo de Seiano actum est; nec Germanici mors sine denuntiatione tali fuit. dices mihi: 'ergo tu in tantis erroribus es, ut
 10 existimes deos mortium signa praemittere et quicquam in terris esse tam magnum, quod perire mundus sciat?' erit aliud istius rei tempus: videbimus an rerum omnium certus ordo ducatur et alia aliis ita implexa sint, ut quod antecedit, aut causa sit sequentium aut signum;
 15 videbimus an diis humana curae sint, an series ipsa, quid factura sit, certis rerum notis nuntiet. interim
 5 illud existimo, eiusmodi ignes existere aëre vehementius trito, cum inclinatio † eius in alteram partem facta est et <aër> non cessit sed inter se pugnavit: ex hac
 20 vexatione nascuntur trabes et globi et faces et ardores. at cum levius collisus et, ut ita dicam, frictus est, minora lumina excutuntur, 'crinemque volantia sidera ducunt'. tunc ignes tenuissimi iter exile designant et
 6 caelo producunt. ideo nulla sine eiusmodi spectaculis
 25 nox est, non enim opus est ad efficienda ista magno aëris motu. denique, ut breviter dicam, eadem ratione fiunt ista, qua fulmina, sed vi minore: quemadmodum

9—14 cf. *Plin. HN* 2, 97 quippe ingentium malorum fuere praenuntia, sed ea accidisse, non quia haec facta sunt, arbitror verum haec ideo facta, quia incasura erant illa. || 22 *Verg. Aen.* V 528

2 fuit] s. l. ♂ post forma et 3 eius s. l. λ || 3 Perseum Δ || 4 nos add. *Ge.* || 5 suo cursu coll. C2 || 9 ergo tu] tu. Ergo tu ΔT || 11 sciat] sentiat *Bongars.* || 13 certus (ordo ♂T) omnium rerum (ordo ε) coll. ΔT | impl.] complexa Δ || 15 sint curae coll. ♂ | series] sc. causarum, σιγῆς || 16 factura] futurum *Leo* conl. *Cic. de div.* I 128 || 18 eius] respecto caeli vel hac voce subaudita celerius (vel citius) || 19 aer add. *Ge.* | inter se] cf. § 15, intra se *vulgo* || 21 frictus] strictus ε || 23 iter] id ♂

nubes collisae mediocriter fulgurationes efficient, maiore impetu impulsae fulmina, sic quanto illas minus pressit vis minoresve, tanto leviora fulmina emittunt.

- 7 Aristoteles rationem eiusmodi reddit: 'varia et multa terrarum orbis expirat, quaedam umida quaedam sicca, 5 quaedam calentia quaedam concipiendis ignibus idonea.' nec mirum est, si terrae omnis generis et varia evaporatio est, cum in caelo quoque non unus appareat color rerum, sed acrior sit Caniculae rubor, Martis remissior, Iovis nullus in lucem puram nitore perducto. 10
- 8 necesse est ergo in magna copia corpusculorum, quae terrae eiectant et in superiorem agunt partem, aliqua in nubes pervenire alimenta ignium, quae non tantum collisa possint ardere sed etiam afflata radiis solis. nam apud nos quoque ramenta sulphure aspersa ignem 15
- 9 ex intervallo trahunt. veri ergo simile est talem materiam inter nubes congregatam facile succendi et minores maioresve ignes existere, prout plus illis fuit aut minus virium. illud enim stultissimum, existimare aut decidere stellas aut transilire aut aliquid illis auferri 20
- 10 et abradi: nam si hoc fuisset, etiam defuissent; nulla enim nox est, qua non plurimae ire et in diversum videantur abduci. atqui quo solet quaeque invenitur loco, <et> magnitudo sua singulis constat: sequitur ergo, ut infra illas ista nascantur et cito intercendant, 25
- 11 quia sine fundamento et sede certa sunt. 'quare ergo

4—6 *Arist. Meteor. I 4 p. 341 b 6 sq.*

1 med. collisae coll. Δ || 2 sic — 3 fulmina] om. Δ | minus illas coll. **F2** | minus] minor *Madvig*, sed fort. minor[es]ve l. 3 corr. *Ge.* || 3 pressit vis *Madvig*] presseris || 4 rationem] ante reddit Δ **T** post reddit **P** || 5 hum. sic semper libri || 6 calentia] def. *Rosbach*, quaedam cal. om. ϕ , algentia *Muret*. || 14 possint] possunt δ **T** || 15 ramenta] cf. *Martial.* 10, 3, stramenta Δ sramenta **TZ** *Fortun.* || 18 maiores minoresve coll. Δ || 19 stult.] stultissimum est Δ **T** || 21 etiam] iam Δ et vulgo, del. *Madvig* | defuissent] defecissent **H**¹ *Madvig*, redissent vel reduces essent *Ge.* || 22 plurimae] -mum Δ || 23 solet] solent Δ | inuenitur] inveniuntur Δ || 24 et add. *Ge.*

non etiam interdiu transferuntur?' quid, si dicas stellas
interdiu non esse, quia non apparent? quemadmodum
illae latent et solis fulgore obumbrantur, sic faces quo-
que transcurrunt et interdiu, sed abscondit illas diurni
5 luminis claritas. si quando tamen tanta vis emicuit,
ut etiam adversus diem vindicare sibi fulgorem suum
possint, apparent. nostra certe aetas non semel vidit 12
diurnas faces, alias ab oriente in occidentem versas,
alias ab occasu in ortum. argumentum tempestatis
10 nautae putant, cum multae transvolant stellae. quod
si ventorum signum est, ibi est, unde venti sunt, id
est in aëre, qui medius inter lunam terrasque est. in 13
magna tempestate apparere quasi stellae solent velo
insidentes; adiuvari se tunc periclitantes aestimant Pol-
15 lucis et Castoris numine, causa autem melioris spei
est, quod iam apparet frangi tempestatem et desinere
ventos: alioquin ferrentur ignes, non sederent. Gylippo 14
Syracusas petenti visa est stella super ipsam lanceam
constitisse. in Romanorum castris ardere visa sunt
20 pila, ignibus scilicet in illa delapsis, qui saepe fulmi-
num modo ferire solent et arbusta; sed si minore vi
utuntur, defluunt tantum et insidunt, non feriunt nec
vulnerant. alii autem inter nubes eliduntur, alii sereno,

14/15 *Plin. HN 2, 101 et ob id Polluci et Castori id numen
adsignant.* || 19/20 *Plin. HN 2, 101 vidi nocturnis militum vigiliis
inhaerere pilis pro vallo fulgorem effigie ea.*

1 dicas] dicam Δ || 4 et] om. Δ | illas ΑΦ] eas || 5 tanta]
om. F¹GH || 6 ut etiam] ut BC(ε) et ut A ut et m | vind.]
uendicare ΔFλP²T | suum fulg. coll. ΔT || 7 certe] quoque
Δ || 11 est, unde] om. Δ || 12 terrasque FHλZ] terras P¹ et
terras ΔEϱ || 13 apparere] apparent Δ | solent] om. Δ ||
14 tunc se coll. λZ || 17 alioquin ferrentur] aliquando feruntur
Δ | non] aliquando δ | sederent] sedent Αε || 19 ardere] ante
pila Δ (om. sunt) T post pila O || 20 del. ΔT] dilapsis | fulm.
modo εFGPZ] modo f. δ modo f. more T more f. modo H
f. more λ more f. E || 21 ferire] animalia f. ε f. et animalia Z ||
22 ut.] mittuntur Δ | insidunt] insident Δ || 23 autem inter] in ΔT

15 si aër ad exprimendos ignes aptus fuit: nam sereno quoque aliquando caelo tonat ex eadem causa qua nubilo, aëre inter se colliso, qui, etiamsi est lucidior ac siccior, coire tamen et facere corpora quaedam similia nubibus potest, quae percussa reddant sonum. 5 quando ergo fiunt trabes, quando clipei et vastorum imagines ignium? ubi in talem materiam similis incidit causa sed maior.

1 2. Videamus nunc, quemadmodum fiat is fulgor, qui sidera circumvenit. memoriae proditum est, quo 10 die urbem divus Augustus Apollonia reversus intravit, circa solem visum coloris varii circulum, qualis esse in arcu solet. hunc Graeci halo vocant, nos dicere coronam aptissime possumus. quae quemadmodum fieri 2 dicatur, exponam. cum in piscinam lapis missus est, 15 videmus in multos orbes aquam discedere et fieri primum angustissimum orbem, deinde laxiorem ac deinde alios maiores, donec evanescat impetus et in planitiem immotarum aquarum solvatur; tale quiddam cogitemus fieri etiam in aëre: cum spissior factus est, sentire 20 plagam potest; lux solis aut lunae vel cuiuslibet sideris incurrens recedere illum in circulos cogit. nam umor et aër et omne, quod ex ictu formam accipit, in talem habitum impellitur, qualis est eius, quod impellit; omne autem lumen rotundum est: ergo et aër 25

11—14 *Plin. HN 2, 98 cernuntur . . plerumque et circa solis orbem ceu spicae coronae et versicolores circuli, qualiter Augusto Caesare in prima iuventa urbem intrante post obitum patris. || 12 Ann. Col. max. (Mon. Germ. script. XVII) a. 1235: qui circuli licet a populo putentur esse prodigium, tamen eorum causa ab Aristotile et Seneca in meteoris est expressa.*

2 aliq. caelo **AΦ** | caelo aliq. || 4 coire] ire **Φ** || 6 quando] bis que *add.* **ε** || 7 similis] simul **F¹L¹OP** || 10 circumvenit] circumnectit **Δ** || 11 urbem] s. l. **Δ** | Apol.] appol. **KOP** ex apol. **Aε** || 12 col. uar.] uar. col. **λ** || 16 discedere **δΖ**] descendere **εΦ** | fieri] *om.* **Δ** ante orbem **T** || 18 alios] *om.* **Δ** || 19 quiddam] quidem **BC** quid **ε** || 20 etiam] ante fieri **P** *om.* **T** | spissior] pissior **λ** (?) | plagam sentire *coll.* **ΔT** || 21 uel] aut **AFλ**

in hunc modum lumine percussus exhibit. ob hoc tales 3
splendores Graeci areas vocaverunt, quia fere terendis
frugibus destinata loca rotunda sunt. non est autem,
quod existimemus istas, sive areae sive coronae sunt,
5 in vicinia siderum fieri. plurimum enim ab his ab-
sunt, quamvis cingere ea et coronare videantur: non
longe a terra fit talis effigies, quam visus noster solita
imbecillitate deceptus circa ipsum sidus putat positam.
in vicinia autem stellarum et solis nihil tale fieri po- 4
10 test, quia illic tenuis aether est. nam formae crassis
demum spissisque corporibus imprimi solent, in sub-
tilibus non habent, ubi consistent aut haereant: in
balneis quoque circa lucernam tale quiddam aspici so-
let ob aëris densi obscuritatem, frequentissime autem
15 austro, cum caelum maxime grave et spissum est. non- 5
numquam paulatim diluuntur et desinunt, nonnumquam
ab aliqua parte rumpuntur et inde ventum nautici ex-
pectant, unde contextus coronae perit: si a septem-
trione discessit, aquilo erit, si ab occidente, favonius.
20 quod argumentum est intra eam partem caeli has fieri
coronas, intra quam venti quoque esse solent: superiora
non habent coronas, quia ne ventos quidem. his argu- 6
mentis et illud adice, numquam coronam colligi nisi
stabili aëre et pigro vento: aliter non solet aspici.
25 nam qui stat aër, impelli et diduci et in aliquam fa-
ciem fingi potest; is autem qui fluit, ne feritur quidem
lumine (non enim resistit nec formatur, quia prima

1 perc. lumine coll. ΔGT , post aer $BC\epsilon$ || 2 quia] quod
 $E(2)$ | fere] *sc. semper* | frug. ter. coll. $F2$ || 3 loca dest. coll.
 $A\epsilon$ || 4 istas] eas δT | sunt] sint ϵE^2 || 5 enim] *om.* ΔT ||
9 solis et stellarum coll. Δ | pot. fieri coll. Δ || 11 demum
sp.] dein/de] (s)piissisque 2 || 12 non] *om.* 2 || 14 frequentis-
sime — 15 spissum est] post pigro vento l. 24 Haase || 15 austro]
flante add. E^2 , cf. IV 4, 3 | spissum] pissum ($2?$) | est $\Delta L^2 TZ$
om. Φ || 18 perit] cf. ad p. 3, 17 || 20. 21 intra] inter Δ bis |
fieri] s. l. $\delta(T)$ || 21 superiora] autem add. Δ || 25 diduci]
deduci ΔL || 26 ne gP^1 Gertz] nec | feritur] fertur $A(\epsilon)L^1$ ||
27 res. nec form.] form. nec res. $BC\epsilon$

7 quaeque pars eius dissipatur): numquam ergo ullum
 sidus talem sibi effigiem circumdabit, nisi cum aër erit
 densus atque immotus et ob hoc custodiens incidentem
 in se rotundi lineam luminis. nec sine causa; repete
 enim exemplum, quod paulo ante proposui: lapillus in
 piscinam aut lacum et alligatam aquam missus circulos
 facit innumerabiles; at hoc idem non faciet in flu-
 mine (quare? quia omnem figuram fugiens aqua dis-
 turbat): idem ergo in aëre evenit, ut ille, qui manet,
 possit figurari, at ille, qui rapitur et currit, non det
 sui potestatem et omnem ictum venientemque formam
 ex eo turbet. hae, de quibus dixi, coronae cum di-
 lapsae sunt aequaliter et in semet ipsae evanuerunt,
 significatur quies aëris et otium et tranquillitas; cum
 ad unam partem cesserunt, illinc ventus est, unde fin-
 duntur; si ruptae pluribus locis sunt, tempestas fit.
 quare id accidat, ex his, quae iam exposui, intellegi
 potest. nam si facies universa subsedit, apparet tem-
 peratum esse aëra, et sic placidum; si ab una parte
 intercisa est, apparet inde aëra incumbere: et ideo illa
 regio ventum dabit. at cum undique lacerata et con-
 cerpta est, manifestum est a pluribus partibus in illam
 impetum fieri et inquietum aëra hinc atque illinc as-

1 ullum *Erasmus*] illud $\Delta\Phi$ aliquod *Fortun.* || 2 sibi] *om.*
 $\text{BC}\Theta\lambda$ | aer erit] apparebit Δ (?) || 3 densus] depressus δ ||
 5 enim] *s. l.* Θ ig(itur) ϵ id C || 7 idem $\Theta\lambda$] quidem $\Delta\text{K}\rho\text{Z}$ |
 faciet] facit ΔT || 10 det] dat δE || 11 v. f. ex eo] *καὶ τὸ ἐκ*
ταύτης τῆς πληγῆς εἶδος, eo *om.* Δ || 12 turbet] turbat BCp
 trahat E | dilapsae BCgO] delapsae $\text{A}\epsilon\Phi$ lapse ET || 13 sunt]
 sint ϵT | ipsae] ipsis Δ | evanuerunt] -rint ϵ || 14 aeris
 quies *coll.* Δ | otium et] omnium δ | cum] et tunc aquam
 exspecta. cum ϵ || 15 ad] ob Φ ab una parte *Haase* | ces-
 serunt] -rint ϵ | illinc] illic gFQ | finduntur $\text{E}^2\text{HL}^1(\text{L}^2?)\text{Z}$
 funduntur || 17 exp.] proposui ΔT posui Z | intellegi Z] in-
 telligi *semper* || 18 temperatum — 20 apparet] *om.* Δ | 21 undi-
 que] et *add.* Δ | concerpta] concepta λZ c(on)certa ρ con-
 carpta BC || 23 atque] itaque λ | assilire ACT] adsil. $\Theta\text{J}^1\text{OZ}$
 adssil. P^1 dissilire (λ) P^2

silire: itaque ex hac inconstantia caeli tam multa temp-
 tantis et undique laborantis apparet futura tempestas
 ventorum plurium. hae coronae noctibus fere circa 10
 lunam et alias stellas notantur; interdiu raro, adeo ut
 5 quidam ex Graecis negaverint omnino eas fieri, cum
 illos historiae coarguant. causa autem raritatis haec
 est, quod solis fortius lumen est et aër ipse agitatus
 ab illo calefactusque solutior: lunae inertior vis est
 ideoque facilius a circumposito aëre sustinetur; aequae 11
 10 cetera sidera infirma sunt nec perrumpere aëra vi sua
 possunt: excipitur itaque illorum imago et in materia
 solidiore ac minus cedente servatur. debet enim aër
 nec tam spissus esse, ut excludat ac summoveat a se
 lumen immissum, nec tam tenuis aut solutus, ut nul-
 15 lam venientibus radiis moram praebeat. haec noctibus
 temperatura contingit, cum sidera circumiectum aëra
 luce leni non pugnaciter nec aspere feriunt spissio-
 remque, quam solet esse interdiu, inficiunt.

3. at contra arcus nocte non fit aut admodum 1
 20 raro, quia luna non habet tantum virium, ut nubes
 transeat et illis colorem suffundat, qualem accipiunt
 sole perstrictae.

Sic enim formam arcus discoloris efficiunt: quia aliae
 partes in nubibus tumidiores sunt aliae summissiores

1 inconst. $\Delta EL^2 Z$] const. Φ || 2 apparet] *supra* plurium
 ΔT || 3 plur. uent. coll. δT | fere] *sc. semper* || 4 notantur]
 notabuntur $\Delta^1 \Phi$ || 5 negauerint] -uerunt $E^1 \lambda$ om. T | omnino]
 (non add. ϵ) post eas Δ post fieri T || 7 ipse] om. Δ || 8 calef.]
 calefactusque $F^1 HZ$ | lune] est. lunae autem Δ | inertior] in-
 hertior (λ ?) || 9 aequae] et q(uae) λ eo que (vel quod) ϵ ||
 10 sidera cetera coll. Δ || 11 m(ateri)a] m(od)o λ || 12 serua-
 tur] uersatur ΔT || 13 nec] non BCE | a se] ac se λ ($J^1 L^1$
 om. se O) || 14 aut] ac δET et ϵ || 16 circumi.] coniectum Δ
 circumuectum $E^1 F \lambda$ || 17 leni Φ ?] leui Δ || 18 esse] om. ΔT ||
 19 arcus nocte] arcus in n. ΔT nocte arcus $F \lambda$ n. non fit arcus
 Z | aut] nisi Δ || 21 suff. ABCFJOTZ] subf. || 23 cap. 3 hinc
 incip. | formam] $\chi\alpha\rho\alpha\tau\eta\rho\alpha$, praestaret $\gamma\acute{\epsilon}\nu\epsilon\sigma\alpha\iota$ | discoloris]
 -orem Kroll | efficiunt] accipiunt ϵ , num intell. effici aiunt
 (viri docti)?

quaedam crassiores, quam ut solem transmittant, aliae imbecilliores, quam ut excludant, haec inaequalitas alternis lucem umbramque permiscet et exprimit illam mirabilem arcus varietatem. altera causa arcus eiusmodi redditur: videmus, cum fistula aliquo loco rupta est, 5 aquam per tenue foramen elidi, quae sparsa contra solem oblique positum faciem arcus repraesentat. idem videbis accidere, si quando volueris observare fullonem: cum os aqua implevit et vestimenta tendiculis diducta leviter aspergit, apparet varios edi colores in illo aëre 10 asperso, quales fulgere in arcu solent. huius rei causam in umore esse ne dubitaveris (non fit enim umquam arcus nisi nubilo); sed quaeramus, quemadmodum fiat. quidam aiunt esse aliqua stillicidia, quae solem transmittant, quaedam magis coacta, quam ut trans- 15 luceant: itaque ab illis fulgorem reddi, ab his umbram, et sic utriusque intercurso effici arcum, in quo pars fulgeat, quae solem recipit, pars obscurior sit, quae excludit et ex se umbram proximis fecit. hoc ita esse quidam negant. poterat enim verum videri, si arcus 20 duos tantum haberet colores, si ex lumine umbraque constaret: sed nunc<, ut ait poeta,>

diversi niteant cum mille colores,
transitus ipse tamen spectantia lumina fallit:
usque adeo quod tangit idem est, tamen ultima distant. 25

23—25 *Ov. Met. VI 65—67*

1 quaed.] et quaedam Φ || 2 alternis] alterius $\epsilon EF(?)$ || 4 varietatem] repraesentationem Δ | altera — 7 repraesentat] *om.* δ || 4 causa] *cf.* § 3 || 9 os] omnes δ eos J^1 | tendiculis] \dagger tendideris F^2 credideris Δ | did. $A\Phi$] deducta Δ || 12 (h)umore] humore arcu δ arcu $\epsilon?$ arcu \dagger humore A || 15 quaedam] quae λ || 16 illis] his δ || 17 effici] fieri $F^1\lambda$ || 18 recipit] *fort.* recepit *Ge.* || 19 proximis] proximus E^1T | fecit] facit $EHOT$ | hoc] haec Δ || 20 quidam] quedam E^1P | verum] umbra et lux causa (lux tam ϵ) Δ || 21 haberet δL^2T^2Z] habeat Φ habens m | si] et si $A\epsilon$ || 22 ut a. p.] *cf.* p. 15, 3

videmus in eo aliquid flammei aliquid lutei aliquid caerulei et alia in picturae modum subtilibus lineis ducta, [ut ait poeta,] ut, an dissimiles colores sint, scire non possis, nisi cum primis extrema contuleris: nam
 5 commissura decipit, usque eo mira arte naturae; quod a simillimo coepit, in dissimillimo desinit. quid ergo istic duo colores faciunt lucis atque umbrae, cum innumerabilium ratio reddenda sit?

quidam ita existimant arcum fieri: in ea parte, in
 10 qua iam pluit, singula stillicidia pluviae cadentis singula esse specula, a singulis ergo reddi imaginem solis. deinde multas imagines, immo innumerabiles, et devexas et in praeceps euntes confundi: itaque arcum esse multarum solis imaginum confusionem. hoc sic colligunt: pelves,
 15 inquirunt, mille sereno die pone: omnes habebunt imagines solis; in singulis foliis dispone guttas: singulae habebunt imaginem solis. at contra ingens stagnum non amplius habebit quam unam imaginem — quare? quia omnis circumscripta levitas et circumdata suis
 20 finibus speculum est. itaque piscinam ingentis magnitudinis insertis parietibus divide: totidem illa habebit imagines solis, quot lacus habuerit; relinque illam sic ut est: diffusa semel tibi imaginem reddet. nihil refert, quam exiguus sit umor aut lacus: si determinatus est,

3 ut ait poeta] *del. Schultess. p. 14, 22 post nunc add. Skutsch* | ut *sec. loco*] *om.* Φ | sint] *s. colores add. A(?)P* ||
 5 eo $\delta\theta\varrho$] adeo $\epsilon\Gamma\lambda$ adeo eo Λ^1 || 6 simillimo] *simillimis A* | quod — desinit] *fort. ut quod — desinat Ge. | diss.] dissimilia A* || 7 istic $\epsilon\theta\lambda$] isti $\delta\varrho$ | lucis] *luminis A s. l. ϵ* || 9 quidam] qui δ | exist.] *estimant $\delta\varrho$* | in] *dicunt in A* || 10 iam] *om. A ϵ* || 11 specula] *spectacula E λ* | spec. esse . . im. reddi *coll. ϵ* | deinde — 17 imaginem solis] *om. θ* || 13 euntes] *trans-euntes A* | arcum BCL^2] et arcum $\text{A}\epsilon\text{K(T)}$ arcum et (λ) PZ || 14 sol. im. $\text{A}\Phi$] im. sol. $\text{BC}\epsilon$ | confusionem] *confusiones AT* | sic] *si ϱ* || 15 pone] *pone et AHT* | imagines] *imaginem L²Z Larisch* | 16 g.] *singulas guttas A* || 18 amplius] *om. A* | quam] *nisi A* | imag. unam *coll. A* || 21 insertis parietibus] *in certis p. 2* | in plures A *om. vulgo* || 22 habuerit] *habuit λ* || 23 est: diffusa] *est diffusam: BC fort. recte* || 24 det.] *circumscriptus A s. l. ϵ*

speculum est. ergo stillicidia illa infinita, quae imber
 cadens defert, totidem specula sunt, totidem solis fa-
 cies habent; hae contra intuenti perturbatae apparent,
 nec dispiciuntur intervalla, quibus singulae distant,
 spatio prohibente discerni; unde pro singulis apparet 5
 7 una facies turbida ex omnibus. Aristoteles idem in-
 dicat: 'ab omni', inquit, 'levitate acies radios suos re-
 plicat; nihil autem est levius aqua et aëre: ergo etiam
 ab aëre spisso visus noster in nos redit. ubi vero acies
 hebes et infirma est, qualislibet aëris ictu deficiet. 10
 quidam itaque hoc genere valetudinis laborant, ut ipsi
 sibi videantur occurrere, ut ubique imaginem suam
 cernant — quare? quia infirma vis oculorum non potest
 perrumpere ne sibi quidem proximum aëra sed resilit.
 8 itaque quod in aliis efficit densus aër, in his facit 15
 omnis; satis enim valet qualiscumque ad imbecillam
 aciem repellendam.' longe autem magis visum nobis
 nostrum remittit *aqua*, quia crassior est et pervinci
 non potest, sed radios luminum nostrorum moratur et
 eo, unde exierunt, reflectit. ergo cum multa stillicidia 20
 sint, totidem specula sunt; sed quia parva sunt, solis
 colorem sine figura exprimunt. deinde cum in stilli-
 cidiis innumerabilibus et sine intervallo cadentibus red-
 datur idem color, incipit facies esse non multarum

7—17 *Arist. Meteor. III 4 p. 373 a. b*

2 tot. spec. sunt] *om. δ* || 3 hae *Fortun.*] haec, *cf. p. 17, 22* |
 intuenti] ui uenti *δ* | perturbatae] -ta *δ* (*Δ v. l.*) || 4 dispic.
TZ] despiciuntur | singulae] singula *Δ* || 5 unde *Ge.*] deinde ||
 6 turbida] turbata *E* | iudicat *Z vulgo*] indicat || 8 est] *ante*
 leuius *ϑPZ* post leuius *T* post et aere *λ om. Δ* || 9 uero] ergo
BεP || 10 qualislibet *FHT*] qualibet *ACP* quolibet *B²εE²λ*
 quaslibet *L²* cuiuslibet *Z* | deficiet] deficit *Δ* || 11 itaque] *om.*
Δ || 14 aera] aere *P* aerem *ΔT* | resilit *Kroll*] resistit || 15 densus]
 depressus *δ* || 16 imbecillam *ϑPZ*] imbecillem *ΔλT*, *cf. de*
ira II 34, 1 cum nota Gertzii || 17 nostrum nobis *coll. Δ* ||
 18 aqua *Haase sec. p*] Itaque, *om. H Fortun.* | quia] qui *Fortun.* ||
 20 exierunt] exierit *A(ε)E¹F* exierint *(ε)E²*

imaginum et intermissarum, sed unius longae atque continuæ.

‘quomodo’, inquis, ‘tu mihi multa milia imaginum 9
istic esse dicis, ubi ego nullam video? et quare, cum
5 solis color unus sit, imaginum diversus est?’ ut et hæc,
quæ proposuisti, refellam et alia, quæ non minus re-
fellenda sunt, illud dicam oportet: nihil esse acie nostra
fallacius non tantum in his, a quibus subtiliter pervi-
dendis illam *locorum* diversitas submovet, sed etiam in
10 his quoque, quæ ad manum cernit: remus tenui aqua
tegitur et fracti speciem reddit; poma per vitrum aspi-
cientibus multo maiora sunt; columnarum intervalla
porticus longior iungit. ad ipsum solem revertere: 10
hunc, quem toto terrarum orbe maiorem probat ratio,
15 acies nostra sic contraxit, ut sapientes viri pedalem
esse contenderent; quem velocissimum omnium scimus,
nemo nostrum moveri videt, nec ire crederemus, nisi
appareret isse. mundum ipsum præcipiti velocitate la-
bentem et ortus occasusque intra momentum temporis
20 revolventem nemo nostrum sentit procedere. quid ergo
miraris, si oculi nostri imbrium stillicidia non separant
et <ex> ingenti spatio intuentibus minutarum imaginum
discrimen interit? illud dubium esse nulli potest, quin 11
arcus imago solis sit roscida et cava nube concepta.
25 quod ex hoc tibi appareat: numquam non adversa soli
est, sublimis aut humilis, prout ille se submisit aut
sustulit, in contrarium mota; illo enim descendente al-
tior est, alto depressior. sæpe talis nubes a latere solis
est nec arcum efficit, quia non ex recto imaginem trahit.
30 varietas autem non ob aliam causam fit, quam quia 12

1 et] *om.* BCε || 4 ego] *om.* Δ || 7 esse] *ante non* BC *om.*
Aε || 9 *locorum Gronov.* colorum | etiam] et Aε || 10 quoque]
quotidie *Schultess*, sed *cf. Kühner II 1053* || 12 colu(m)pna- *trad.* ||
13 longior iungit] -ores iungunt Δ || 14 orbe terrarum *coll.* Δ ||
15 sic] *om.* δ || 17 nostrum] nostrorum gλPZ || 20 ergo] *om.*
Δ || 21 imbrium] innumerabilia Δ || 22 ex *add.* Z || 23 esse
dubium *coll.* εFλ || 27 in c. mota] contrario motu Δ

- pars coloris sole est sparsa, <pars> nube: in illa umor modo caeruleas lineas modo virides modo purpurae similes et luteas aut igneas ducit, duobus coloribus hanc varietatem efficientibus, remisso et intento. sic enim et purpura eodem conchylio non in unum modum exit: interest, quamdiu macerata sit, crassius medicamentum an aquatius traxerit, saepius mersa sit et excocta an semel tincta. non est ergo mirum, si, cum duae res sint, sol et nubes, id est corpus et speculum, [si] tam multa genera colorum exprimuntur, quam multis generibus possunt ista incitari aut relanguescere: alius est enim color ex igneo lumine, alius ex obtunso et leniore. in aliis rebus vaga inquisitio est, ubi non habemus, quod manu tenere possimus, et late coniectura mittenda est; hic apparet duas causas esse arcus, solem nubemque, quia nec sereno umquam fit nec nubilo ita, ut sol lateat: ergo utique ex his est, quorum sine altero non est.
4. <Et>iamnunc illud accedit, quod aequae manifestum est, speculi ratione imaginem reddi, quia numquam nisi e contrario redditur, id est nisi ex altera parte stetit quod appareret, ex altera quod ostenderet. rationes, quae non persuadent sed cogunt, a geometris afferuntur, nec dubium cuiquam relinquitur, quin arcus imago solis sit male expressi ob vitium figuramque

1 pars *add.* *Fortun.* *fort.* a sole est, pars a nube *Ge. conl.* p. 19, 15 | nube: in illa *Ge.*] nube in illa. **Φ** nube nulla. **Δ** in nube illa. **T** *vulgo*, in *om.* *Fortun.* | humor] autem *add.* **Δ** || 2 modo c.] u(er)o c. **Fλ** || 5 enim et] enim **ϱ** | conchylio *trad.* || 6 quamdiu] quantum **Δ** || 8 excocta] excoacta **λ** | si, cum] sicut **E¹J¹P** || 9 duae] dure **FH** || 10 tam **δ**] si tam **εL²TZ** si tamen **Φ** || 11 quam **J²L²Z** *Haase*] qua in **FHP** quae in **ΔEλ** quam in **J²** quia in **T** | ista] ita **JO** aut **Δ**, *fort.* isti (*sc. colores*) *Ge.* || 12 enim] *om.* **λT** s. l. **ε(Z)** || 13 obtunso] obtuso **BC(ε?)** | len.] leuiore **ΔJ¹** || 14 possimus **AHλϱZ**] possumus **ΔEFO** || 17 ut sol lateat] sol latet **Δ** || 18 est] *sc. arcus* || 19 Et *add.* *Haase* || 22 stetit] steterit **ε** | appareret **BFHPZ**] apparet **AεEλ** *vulgo* appareat **C** apperiat **T** | ostenderet *Ge.*] ostendere **ΔΦ** ostendit *Fortun. vulgo* || 24 cuiq.] quicquam **Δ**

speculi: nos interim temptemus alias probationes, quae de plano legi possint. inter argumenta sic nascentis 2
 arcus pono, quod celerrime nascitur. ingens enim variumque corpus intra momentum subtextitur caelo et
 5 aequae celeriter aboletur; nihil autem tam cito redditur quam a speculo imago, non enim facit quicquam sed ostendit. Parianus Artemidorus adicit etiam, quale 3
 genus nubis esse debeat, quod talem soli imaginem reddit: 'si speculum,' inquit, 'concavum feceris, quod sit
 10 sectae pilae pars, si extra medium constiteris, quicumque iuxta te steterint, inversi tibi videbuntur et propiores a te quam a speculo; idem', inquit, 'evenit, cum 4
 rotundam et cavam nubem intuemur a latere, ut solis imago a nube discedat propiorque nobis sit et in
 15 nos magis conversa. color illi igneus a sole est, caeruleus a nube, ceteri utriusque mixturae.'

5. Contra haec illa dicuntur. de speculis duae opinioniones sunt: alii enim in illis simulacra cerni putant, id est corporum nostrorum figuras a nostris corporibus
 20 emissas ac separatas, alii non aiunt imagines in speculo sed ipsa aspici corpora retorta oculorum acie et in se rursus reflexa. nunc nihil ad rem pertinet, quomodo videamus quodcumque videmus: sed quomodo 2

7 Artemidorus: cf. Pauly-Wissowa II 1333.

1 temptemus] repetemus Δ | prob. alias coll. δT || 2 plano $F^1 H(q) Z$] paulo Δ platone $E \lambda T$, cf. Koeler p. 300 | possint] possunt $\Delta K^1 T$ | argumenta sic] -ta si P -tas B^1 -tas sic E^1 -ta $B^2 C$ || 3 ingens] igneum Δ || 4 intra m. s. caelo] caelo inter m. s. Δ || 5 aequae] aqua ΔP || 6 a sp. quam coll. Δ || 7 etiam] id δ ad ε || 8 soli] sibi εH^1 solis B^2 vulgo || 9 reddit] reddat KZ | fec. conc. coll. EP || 10 sectae] recte λ || 11 et] om. Δ | propiores et l. 14 propiorque Fort.] priores . . . priorque || 13 a latere] sc. telluris || 14 a nube] a latere Δ | discedat] descendat EP || 15 illi $\Lambda \Phi$] om. Δ || 20 non — in] imagines aiunt non esse in Δ | aiunt] ante in coll. Z om. \mathfrak{P} || 23 quodcumque] quae Δ quod <ut>cunque Schultess | quomodo] del. Haase, sed, quoquomodo, imago Schultess, videamus; quodcumque videmus et quomodocumque Madvig

imago, similis reddi debet e speculo. quid autem
 est tam dissimile quam sol et arcus, in quo neque
 figura solis neque color neque magnitudo apparet?
 arcus longe amplior est longeque ea parte, qua fulget,
 rubicundior quam sol, ceteris vero coloribus diversus. 5
 3 deinde cum velis speculum inesse aëri, des oportet mihi
 eandem levitatem corporis, eandem aequalitatem, eun-
 dem nitorem. atqui nullae nubes habent similitudinem
 speculi: per medias saepe transimus nec in illis nos
 cernimus; qui montium summa conscendunt, despectant 10
 nubem nec tamen imaginem in illa suam aspiciunt.
 4 singula stillicidia singula specula sunt. 'concedo; sed
 illud nego, ex stillicidiis constare nubem. habent enim
 quaedam, ex quibus fieri stillicidia possint, non ipsa,
 ne aquam quidem habet nubes sed materiam futurae 15
 5 aquae.' concedamus tibi et guttas innumerabiles nu-
 bibus inesse et illas faciem reddere: non tamen unam
 omnes reddunt, sed singulae singulas. deinde inter se
 specula coniunge: in unam imagines non coibunt, sed
 unaquaeque [in se] similitudinem in se rei claudet. 20
 sunt quaedam specula ex multis minutisque composita,
 quibus si unum ostenderis hominem, populus apparet
 unaquaque particula faciem suam exprimente; haec cum

1 imago, *Leo* (sc. *redditur*) | imago | similis] simile *Leo* |
 reddi] *post* speculo **A** | autem] nam **A** || 3 neque figura
 solis] *om.* **A** || 4 longe amplior] longior ampliorque **A** || 6 in-
 esse aeri] aeri (aliis **ε**) comparare **A** in. a. <denso> *Joh. Müller* ||
 7 eandem leu. corporis] *om.* **AE** | equalitatem] qualitatem (**ε**) **ET** ||
 9 in illis] nullis **λ** || 10 despectant *Madvig*] spectant *libri*,
 inspectant *Haupt*, superstant *Schultess* || 11 in illa (illam **λ**) s.]
 suam in illa **A** | asp.] cernunt **A** | 13 habent] habet *m vulgo*,
fort. habens *Ge.* || 14 possint] possunt **εOT** || 15 habet **BC⁹ TZ** |
 habent **AελP** || 16 concedamus] -dam **δ(A)** -dant **ε** || 17 omnes
 unam *coll.* **A** || 18 reddunt **AT**] reddant **Φ** reddent *vulgo* ||
 19 specula] singulas (sc. *guttas*) *Schultess* | imagines *Ge.*] ima-
 ginem || 20 unaquaeque] quaeque particula **A(T)** unumquodque
Leo Rossbach | in se] *om.* **δO** uise **L²** in se rei **ε** | in se rei
δP] uise rei **9λZ** rei uise **T** in se uise rei **O** *om.* **ε** || 23 una-
 quaque **AETZ**] unaquaque **Φ** | particula] parte **A** | suam
 faciem *coll.* **δTZ**

sint coniuncta et simul collocata, nihilominus seducunt
 imagines suas et ex uno quidem turbam efficiunt, ce-
 terum catervam illam non confundunt sed diremptam in
 facies singulas distrahunt: arcus autem uno circum-
 scriptus est ductu, una totius est facies. 'quid ergo?' 6
 inquit: 'non et aqua rupta fistula sparsa et remo ex-
 cussa habere quiddam simile his, quos videmus in arcu,
 coloribus solet?' verum est, sed non ex hac causa, ex
 qua tu videri vis, quia unaquaeque stilla recipiat ima-
 ginem solis. citius enim cadunt stillae, quam ut con-
 cipere imagines possint: standum est, ut id, quod imi-
 tantur, excipiant. quid ergo fit? colorem, non imaginem
 ducunt. alioquin, ut ait Nero Caesar disertissime,

colla Cytheriacae splendent agitata columbae

et variis coloribus pavonum cervix, quotiens aliquo
 deflectitur, nitet: numquid ergo dicemus specula eius-
 modi plumas, quarum omnis inclinatio in colores no-
 vos transit? non minus nubes diversam naturam spe- 7
 culis habent quam aves, quas rettuli, et chamaeleontes
 et reliqua animalia, quorum color aut ex ipsis mutatur,
 cum ira vel cupidine incensa cutem suam variant
 umore suffuso, aut positione lucis, quam prout rectam
 vel obliquam receperunt, ita colorantur. quid enim 8
 simile speculis habent nubes? cum illa non perluceant,
 hae transmittant lucem; illa densa et coacta, hae rarae

14 *FPR p. 368 Baehr.*

2 quidem] *om.* ΔT quem vident *Schultess*, quodam *Ge.* ||
 3 diremptam E] direptam ΔΦ directam gP || 4 autem et 5 est]
om. Δ || 6 inquit] *om.* 2P || 9 recipiat] recipit Δ || 11 ima-
 gines] imaginem Δ || 13 alioquin] *i. e. übrigens*, aliquo modo Δ ||
 14 Cyth.] cith. *trad.* || 17 plumas] pluuias δ || 18 spec. naturam
coll. Δ || 19 quam] *om.* Δ | retuli (*sic*)] reguli δ | chamaeleontes
trad. || 20 reliqua] aliqua Φ post animalia *coll.* 2 alia E ||
 21 inc.] accensa Δ || 22 suffuso] -sa δ -sam ε || 23 receperunt]
 receperint Δ || 24 speculis h. Δ] speculo h. | illa] ille Δ ||
 25 hae] he *rel* heq BCΦ hec Aε | transmittant] -mutant 2 |
 illa — rarae] ille dense et coacte, hec rara Δ

sint; illa eiusdem materiae tota, hae e diversis temere
 compositae et ob hoc discordes nec diu cohaesurae.
 praeterea videmus ortu solis partem quandam caeli ru-
 bere, videmus nubes aliquando ignei coloris: quid ergo
 prohibet, quomodo hunc unum colorem accipiunt solis
 5 occursu, sic multos ab illis trahi, quamvis non habeant
 9 speculi potentiam? modo, inquit, inter argumenta po-
 nebas semper arcum contra solem excitari, quia ne a
 speculo quidem imago redderetur nisi adverso. hoc,
 inquit, commune nobis est: nam quemadmodum oppo-
 10 nendum est speculo id, cuius in se imaginem trans-
 ferat, sic, ut nubes infici possint, ita sol ad hoc apte
 ponendus est; non enim idem facit, si undique effulsit,
 10 et ad hoc opus est radiorum idoneus ictus. haec
 dicuntur ab his, qui videri volunt nubem colorari. 15

Posidonius et hi, qui speculari ratione talem
 effici iudicant visum, hoc respondent: 'si ullus esset
 in arcu color, permaneret et viseretur eo manifestius,
 quo propius: nunc imago arcus, ex longinquo clara,
 11 interit, cum ex vicino ventum est.' huic contradictioni 20
 non consentio, cum ipsam sententiam probem. quare?
 dicam: quia coloratur quidem nubes, sed ita, ut color
 eius non undique appareat (nam ne ipsa quidem undi-
 que apparet; nubem enim nemo, qui in ipsa est, videt):
 quid ergo mirum, si color eius non videtur ab eo, a 25
 quo ipsa non visitur? atqui ipsa, quamvis non videatur,

16 *Posid.* p. 77 B.

1 sint] sunt **EH** | h(ae) e **FH** 2] hec (ille **BC**) ex **A** he(e)
E(q)**Z** || 3 uidemus — rubere] *om.* **δ** || 5 colorem unum *coll.* **A** ||
 7 modo . . ponebas] *cap.* 4, 1 || 9 hoc — 10 nobis] hec inquam
 questio nobiscum **A** n. ante commune *coll.* **OT bis F** || 11 ima-
 ginem in se *coll.* **2T** || 12 ita] *del.* Kroll Rossbach, et Ge. ||
 14 idoneus ictus] idonea locatio **A** || 15 his] *fort.* Stratone inde
 a § 2 *adhibito* || 16 possidonius semper | talem] *om.* **A** ||
 17 iudicant] -cat **FH** || 17—20] *cf.* Aetius *Doxogr.* p. 371 sq. ||
 20 uentum] *post* est **A**, *del.* Haupt || 23 non] *om.* **A** || 25 ab
 eo — 26 sq. uideatur, est] *om.* **δ**

est: ergo et color. ita non est [ergo et color] argumentum falsi coloris, quod apparere accedentibus desinit. idem enim in ipsis evenit nubibus, nec ideo falsae sunt, quia non videntur. praeterea, cum dicitur 12
 5 tibi nubem sole suffectam, non dicitur tibi colorem illum inustum esse velut duro corpori ac stabili ac manenti, sed ut fluido et vago et nihil amplius quam brevem speciem recipienti. sunt etiam quidam colores, qui ex intervallo vim suam ostendunt: purpuram Ty-
 10 riam, quo melior est saturiorque, eo altius oportet teneas, ut fulgorem suum teneat. non tamen ideo non habet colorem illa, quia, quae optimum habet, non, quomodocumque explicatur, ostendit. in eadem sen- 13
 15 tencia sum qua Posidonius, ut arcum iudicem fieri nube formata in modum concavi speculi et rotundi, cui forma sit partis e pila secta. hoc probari, nisi geometrae adiuverint, non potest, qui argumentis nihil dubii relinquentibus docent solis illam esse effigiem non similem. neque enim omnia ad verum specula 14
 20 respondent: sunt, quae videre extimescas (tantam deformitatem corrupta facie visentium reddunt, servata similitudine in peius); sunt, quae cum videris, placere tibi vires tuae possint (in tantum lacerti crescunt et totius corporis super humanam magnitudinem habitus
 25 augetur); sunt, quae dextras facies ostendant, sunt,

14 *Posidonius: cf. p. 22, 16.*

1 ergo et color] ergo color et δ | ita non est] *om.* δ ita est: non est arg. *Haase* | ergo et color $\epsilon\Phi$] *om.* δT *Fort.* ||
 2 quod] qui dum ϵ | apparere] apparet ϵO | acc.] antecedentibus $\epsilon F\lambda$ || 5 tibi] *om.* δ | sole] esse *add.* Δ solem P^1Z ||
 8 etiam] et Δ || 10 est] ante eo $\Delta L O$ bis (λ) | alt. op.] oportet ut altius Δ || 11 teneat] ostendat Δ || 12 illa colorem *coll.* Δ ||
 13 explicetur δ || 16 secta] sectae $\Delta(BC\epsilon)$ *Kroll, cf. p. 19, 10; 28, 4* || 19 ad verum L^2Z *Pincian.*] *cf. I 6, 6 longe amplius vero est, aduersus* $\Delta\Phi$ *vulgo aduersis* E^2 || 20 tantam deformitatem λPZ] tanta -tate $\Delta\theta T$ || 21 corrupta facie λPZ -tam faciem θT -ta ut faciem Δ | reddunt] reddant Δ || 24 super] supra δ

quae sinistras, sunt, quae detorqueant et vertant: quid ergo mirum est eiusmodi speculum in nube quoque fieri, quo solis species vitiosa reddatur? 6. Inter cetera argumenta et hoc erit, quod numquam maior arcus dimidio circulo apparet et quod eo minor est, quo altior sol . . .

[. . . ut ait Vergilius noster: 'et bibit ingens arcus', cum adventat imber; sed non easdem, undecumque apparuit, minas affert: a meridie ortus magnam vim aquarum vehet (vinci enim non potuerunt valentissimo sole, tantum illis est virium); si circa occasum refulsit, rorabit et leviter impluet; si ab ortu circave surrexit, serena promittit . . .]

quare tamen, si imago solis est arcus, longe ipso sole maior apparet? quia est alicuius speculi natura talis, ut maiora multo, quae vidit, ostendat et in portentuosam magnitudinem augeat formas, alicuius invicem talis, ut minuat. illud mihi dic, quare in orbem eat facies, nisi orbi redditur? dices enim fortasse, unde sit illi color varius: unde talis figura sit, non dices, nisi aliquod exemplar, ad quod formetur, ostenderis. nullum autem quam solis est, a quo cum tu quoque fatearis illi colorem dari, sequitur, ut et detur

7 Verg, Georg. I 380 sq.

1 detorq.] torqueant **A** || 2 quoque] ante speculum **δ** in n. q. fieri post reddatur **ε** || 4 quod **AT** quo || 6 sol] est sol **ΔOT**, hic causa argumenti addi debuit || 7—13 sententiae a cetero conexu alienae. | ante ut] arcus aut ventos aut pluuias aut serenum significat suppl. **BCpT** sed varia ratione, cf. St. II 32 | Verg.] uirgilius codd. plerique ut semper || 10 potuerunt **Φ** poterunt || 11 rorabit] tonabit **A** || 12 leu.] leniter **λ** || 13 promittit] premittit **A**, si a septentrione . . . aliaque desidero || 16 multo **E** multa | quae Rossbach conl. p. 31, 19] quam uidit] uidet **F** uides **E²** uideat **ε(Δ)** uideatur **δ** -antur **BC** || 17 portentuosam] -tosam **Z** -tosas **E²** | magnitudinem] om. **Θ** | alicuius] alius **ET** || 18 talis] est add. **AT** || 19 dices] diceres **δ** | enim **CΦ** om. (**Δ**) || 20 sit] s. l. **δ** om. **Z** || 22 quam] aliud quam **AT** | tu quoque] om. **AT** || 23 et] post detur **ε** om. **δT**

forma. denique inter me teque convenit colores illos, quibus caeli regio depingitur, a sole esse; illud unum inter nos non convenit: tu dicis illum colorem esse, ego videri: qui sive est, sive videtur, a sole est. tu
 5 non expedies, quare color ille subito desinat, cum omnes fulgores † et paulatim discutiantur. pro me est 4 et repentina eius facies et repentinus interitus: proprium enim hoc speculi est, in quo non per partes struitur quod apparet, sed statim totum fit; aequè cito
 10 omnis imago aboletur in illo quam ponitur. nihil enim aliud ad ista efficienda vel removenda opus est quam ostendi et abduci. non est ergo propria in ista nube substantia, nec corpus est sed mendacium [est], sine re similitudo. vis scire hoc ita esse? desinet arcus,
 15 si obtexeris solem. oppone, inquam, soli alteram nubem: huius varietas interibit. 'at maior aliquanto est 5 arcus quam sol.' dixi modo fieri specula, quae multiplicent omne corpus, quod imitantur. illud adiciam, omnia per aquam videntibus longe esse maiora: litterae
 20 quamvis minutae et obscurae per vitream pilam aqua plenam maiores clarioresque cernuntur; poma formosiora quam sunt videntur, si innatant vitro. sidera ampliora per nubem aspicienti videntur, quia acies nostra in umido labitur nec apprehendere, quod vult,
 25 fideliter potest. quod manifestum fiet, si poculum impleveris aqua et in id conieceris anulum: nam cum in

1 teque] et te Δ | convenit — 3 nos] om. δ || 2 caeli] post regio coll. ϵ om. H || 4 uidetur] uideatur δ | tu] tamen E Gertz add. || 6 et] om. Δ eius sc. solis Leo, fort. paulatim appareant et Ge. || 8 hoc] s. l. Δ | speculi] speculum $H^1 T$ | in quo] quod Δ (quoniam BC) | per] om. HP || 10 imago] uisus (uis A, δ | in illo] ante ab. Δ (ante visus BC) ante nihil coll. T || 13 est prius om. ΔT fort. recte | est ante sine] om. E est et BC fort. recte || 16 huius] istius Δ | interibit] peribit Δ | aliquanto] aliquando $\epsilon \lambda T$ est al. coll. $\Delta \epsilon$ || 17 dixi modo] sc. 5, 5 || 19 p. a. videntibus] quae p. a. videntur δ || 21 formos. | carnosiora Gertz || 24 in] om. ΔT | appreh.] adprehendere H || 26 cum in] cum ϕ

ipso fundo anulus iaceat, facies eius in summa aqua
 6 redditur. quicquid videtur per umorem, longe am-
 plius vero est: quid mirum maiorem reddi imaginem
 solis, quae in nube umida visitur, cum ex duabus
 causis hoc accadat? quia in nube est aliquid vitro 5
 simile, quod potest perlucere, est aliquid et aquae,
 quam, etiamsi nondum habet, iam parat, id est iam
 eius natura est, in quam ex sua vertatur.

1 7. 'quoniam', inquit, 'vitri fecisti mentionem, ex hoc
 ipso argumentum contra te sumam. virgula solet fieri 10
 vitrea, striata vel pluribus angulis in modum clavae
 torosa: haec si in transversum solem accipit, colorem
 talem, qualis in arcu videri solet, reddit, ut scias non
 imaginem hic solis esse sed coloris imitationem ex re-
 2 percussu.' primum in hoc argumento multa pro me sunt: 15
 quod apparet a sole fieri; quod apparet leve quiddam esse
 debere et simile speculo, quod solem reperiatur; deinde
 quod apparet non fieri ullum colorem sed speciem falsi
 coloris, qualem, ut dixi, columbarum cervix et sumit et
 ponit, utcumque deflectitur. hoc autem et in speculo est, 20
 cui nullus inditur color, sed simulatio quaedam coloris
 3 alieni. unum hoc tantum mihi solvendum est, quod
 non visitur in ista virgula solis imago; cuius bene
 exprimendae capax non est: ita conatur quidem reddere

1 summa aqua] summo aquae ΔT || 4 ex] de Δ post
 duabus δ || 5 est] om. q || 6 et] post (vel supra) est δT ||
 7 etiam] om. Δ | parat] parata T apparat P apparet Δ | id
 est iam] om. Δ iam om. λ || 8 eius] fort. ei Ge. | est] om. Δ ||
 9 inquit] inquis ET vulgo | vitri] post fecisti BCO post mentio-
 nem FL || 10 arg.] post te AεT || 11 striata Gronov.] stricta ||
 12 torosa] torsa λ tortuosa Δ et orosa Z | in transversum]
 in (ex Cε) -so Δ || 14 hic] ante non im. ΔKT(Z¹ bis) | imit.]
 mutationem θJ²L v. l. P inui(ta)tionem J¹K immutationem Ecp |
 ex] esse ex δ | rep.] percussu δEHT || 15 multa] post me λ
 om. δ || 19 dixi] sc. 5, 6 || 20 ut(um)que δHLP] utrumque
 (utrum quod KO) F(H¹?) λT ubicumque B²εE || 21 cui] cuius
 Δ | inditur] uidetur Δ || 22 hoc tantum] tamen hoc Δ | mihi]
 om. Δ || 24 non] om. Δ | ita] ista Haase

imaginem, quia levis est materia et ad hoc habilis, sed non potest, quia enormiter facta est. si apta fabricata foret, totidem redderet soles, quot habuisset † inspectores. quae quia <vix> discernuntur inter se nec satis
 5 in vicem speculi nitent, incohant tantum imagines nec exprimunt et ob ipsam viciniam turbant et in speciem coloris unius abducunt.

8. 'At quare arcus non implet orbem, sed pars di- 1
 midia eius videtur, cum plurimum porrigitur incurva-
 10 turque?' quidam ita opinantur: sol, cum sit multo altior nubibus, a superiore illas tantum percutit parte; sequitur, ut inferior pars earum non tingatur lumine: ergo cum ab una parte solem accipiant, unam eius partem imitantur, quae numquam dimidia maior est.
 15 hoc argumentum parum potens est. quare? quia, 2
 quamvis sol ex superiore parte sit, totam tamen percutit nubem, ergo et tingit. quidni? cum radios trans-
 mittere soleat et omnem densitatem perrumpere. de-
 inde contrariam rem proposito suo dicunt. nam si
 20 superior est sol et ideo superiori tantum parti nubium affunditur, numquam terra tenus descendet arcus: atqui usque in humum demittitur. praeterea numquam non 3
 contra solem arcus est, nihil autem ad rem pertinet, supra infrave sit, quia totum quod contra est latus
 25 verberatur. deinde aliquando arcum et occidens facit; tum certe ex inferiori parte nubes ferit terris propin-

2 apta] apte *vulgo* || 3 habuisset] *fort.* habuit *Ge.* | inspectores] insecturas *Fortun.* inspectiones *Annic.* infecturas *Bongars.* insectiones *Haase*, insectiones *Schultess* in se colores **Z** in se toros *Leo conl. p. 26, 12*, strias speculares *Ge.* || 4 quae **δ T**] qui | vix *add. Ge. conl. 3, 6*, non *Fortun.* || 5 nitent] patent *Schultess* | tantum] tamen **Δ** || 6 in] *del. Schultess* | abducunt **ε ϑ λ**] adducunt **δ ο ρ ζ** *vulgo Schultess* || 11 illas tantum] tamen illas **Δ** illas **T** || 12 tingatur *Michaelis*] tangatur, *cf. l. 17* || 13 accipiant] -unt **δ** || 14 partem eius *coll. ε K T* || 16 sol **Δ E' T**] ante parte **Φ** || 17 et tingit **K O T**] contingit **Δ P** et tinguunt **ϑ J L Z** || 21 aff.] effunditur **λ** | descendet arcus] descendit **Δ** || 22 demittitur **Δ T** (*Gertz*) dim. || 25 occidens] *sc. sol* || 26 tum **ε H ρ ζ**] tunc **δ E λ** | inferiori] -ore **λ Z** | propinquus] -quis (**ε**) **ο** -quiuis **J**²

quus: atqui et tunc dimidia pars est, quamvis solem
 4 nubes ex humili et sordido accipiant. nostri, qui sic
 in nube, quomodo in speculo, lumen volunt reddi, nu-
 bem cavam faciunt et sectae pilae partem, quae non
 potest totum orbem reddere, quia ipsa pars orbis est. 5
 proposito accedo, argumento non consentio. nam si
 in concavo speculo tota facies oppositi orbis exprimi-
 tur, et in semiorbe nihil prohibet totam aspici pilam.
 5 etiamnunc diximus circulos apparere soli lunaeque in
 similitudinem arcus circumdatos: quare ille circulus 10
 iungitur, in arcu numquam? deinde quare semper
 concavae nubes solem accipiunt, non aliquando planae
 6 et tumentes? Aristoteles ait post autumnale aequi-
 noctium qualibet hora diei arcum fieri, aestate non
 fieri nisi aut incipiente aut inclinato die. cuius rei 15
 causa manifesta est: primum, quia media diei parte sol
 calidissimus nubes evincit nec potest imaginem suam
 ab his recipere, quas scindit; at matutino tempore aut
 vergens in occasum minus habet virium, ideo a nubi-
 7 bus sustineri et reperi potest. deinde cum arcum 20
 facere non soleat nisi adversus his, in quibus facit,
 nubibus, cum breviores dies sunt, semper obliquus est:
 itaque qualibet diei parte, etiam cum altissimus est,
 habet aliquas nubes, quas ex adverso ferire possit. at
 temporibus aestivis super nostrum verticem fertur: ita 25
 que medio die excelsissimus terras rectiore aspicit linea,

13 *Arist. Meteor. III 5 p. 377 a 11 sqq.*

3 reddi uolunt coll. ΔT || 7 in] om. δ || 8 aspici totam
 coll. ΔT || 9 nunc] hoc Kroll | diximus] cap. 2 | soli] solis
 $\Delta K T$ celi O || 10 ille c. iungitur] illis circulus circumdatur
 (i. circumd. circ. δ) Δ || 13 tumentes?] lacunae signum add.
 Haase || 15 die] iam die ΔT || 16 diei] die $B \epsilon$ || 17 nec] non
 δO || 18 aut] et Δ || 19 habet uirium] calidus est et (est cal.
 $B C$) Δ || 20 rep.] percuti Δ || 23 itaque] et s. l. add. Δ ||
 24 possit] potest $A \epsilon$ || 25 super] supra $\Delta T Z$ | uerticem nostrum
 coll. δT || 26 terras rectiore] t. rectore λ rectiore t. δT | asp.]
 accipit $H^1(P)$

quam ut ullis nubibus possit occurri; omnes enim sub se tunc habet.

9. Nunc de virgis dicendum est, quas non minus 1
pictas variasque aequae pluviarum signa solemus acci-
pere. in quibus non multum operae consumendum est,
quia virgae nihil aliud sunt quam imperfecti arcus. nam
facies quidem illis est picta, sed nihil curvati habent:
in rectum iacent. fiunt autem iuxta solem fere in 2
nube umida et iam se spargente. itaque idem est
in illis qui in arcu color, tantum figura mutatur, quia
nubium quoque, in quibus extenduntur, alia est.

10. Similis varietas in coronis est, sed hoc diffe-
runt, quod coronae ubique fiunt, ubicumque sidus est,
arcus non nisi contra solem, virgae non nisi in vicinia
solis. possum et hoc modo differentiam omnium red-
dere: coronam si diviseris, arcus erit, si direxeris, virga.
in omnibus color multiplex, ex caeruleo fulvoque varius.
virgae soli tantum adiacent, arcus solares lunaresque
sunt, coronae omnium siderum.

11. Aliud quoque virgarum genus apparet, cum 1
radii per angusta foramina nubium tenues et intenti
distantesque inter se diriguntur: et ipsi signa imbrum
sunt. quomodo nunc me hoc loco geram? quid vocem?
imagines solis? historici soles vocant et binos ternos- 2
que apparuisse memoriae tradunt; Graeci parhelia ap-
pellant, quia in propinquo fere a sole visuntur aut

1 occurri] occurrere *Vinc. Haase* | tunc sub se *Δ coll.* ||
4 aequae] et aequae *Δ* || 6 imperfecti] porrecti *Joh. Müller*
conl. cap. 10 || 7 quidem illis *Δ LKT*] i. q. (*Φ*) est quidem *Z* |
habent] habens *Φ* || 8 autem] et *λ* || 14 arcus non] est *add.*
Δ q || 15 omni. differ. *coll. F λ* || 18 solares] tantum *add. Φ t. post*
lunaresque *q* || 19 sunt] omnes s. l. *add. A ε* || 21 intenti distantes-
que] *παράλληλοι καὶ ἐσθραῖαι ῥάβδοι* || 22 dir.] diriguntur *Skutsch* |
ipsi ipsae *Δ* | signa imbrum] signum nubium *λ* || 23 sunt]
a linea inc. *Madrig*, at inde ab *Aristotele (Meteor. III 6)* virgis
παρήλια adiunguntur | modo] om. *Δ* | hoc] om. *Δ P* | quid]
quid eas *Δ* || 24 imagines solis?] imagines? soles? *Leo* ||
25 parhelia] fort. *παρήλια* scr.

quia accedunt ad aliquam similitudinem solis. non enim totum imitantur sed magnitudinem eius figuramque: ceterum nihil habent ardoris hebetes et languidi. his quod nomen imponimus? an facio quod Vergilius? qui dubitavit de nomine, deinde id, de quo dubitaverat, 5 posuit:

et quo te nomine dicam,

Rhaetica? nec cellis ideo contende Falernis.

3 nihil ergo prohibet illas parhelia vocari. sunt autem imagines solis in nube spissa et vicina in modum 10 speculi. quidam parhelion ita definiunt: nubes rotunda et splendida similisque soli. sequitur enim illum nec umquam longius relinquitur, quam fuit, cum apparuit. numquis nostrum miratur, si solis effigiem in aliquo fonte aut placido lacu vidit? non, ut puto. atqui tam 15 in sublimi facies eius quam inter nos potest reddi, si modo idonea est materia, quae reddat.

1 12. Quotiens defectionem solis volumus deprehendere, ponimus pelves, quas aut oleo aut pice implemus, quia pinguis umor minus facile turbatur et ideo quas 20 recipit imagines servat; apparere autem imagines non possunt nisi in liquido et immoto. tunc solemus notare, quemadmodum luna soli se opponat et illum tanto maiorem subiecto corpore abscondat, modo ex parte, si ita competit, ut in latus eius incurreret, modo totum; 25 haec dicitur perfecta defectio, quae stellas quoque

7 sq. Verg. Georg. 2, 95 sq.

2 magnitudinem] imaginem EJ²T | eius] om. Δ || 3 et] ac ΔEH || 7 nomine] carmine Verg. || 8 cellis AΦ] tellis Δ || 10 spissa] pissa λ || 11 speculi] fort. add. formata Ge. | def. ET] diffiniunt semper trad. || 13 relinq. longius coll. δ | fuit] fuerit EO | apparuit] -ruerit λT || 14 num] nam λ || 15 uidit] uidet Aε uiderit BC | tam] tamen δ || 16 quam — potest] potest quam nos uidemus Δ || 17 reddat] reddit Δ || 23 se soli coll. A(ε) | et] ut Δ | illum tanto] illo tantum λ || 25 competit] cf. ep. 75, 6 si ita competit, ut . . . contigit Δ | ut] om. λ | in latus eius] latus Δ

ostendit et intercipit lucem, tunc scilicet cum uterque orbis sub eodem libramento stetit. quemadmodum 2 ergo utriusque imago in terris aspici potest, ita in aëre, cum sic coactus aër et limpidus constitit, ut 5 faciem solis acciperet. quam et aliae nubes accipiunt sed transmittunt, si aut mobiles sunt aut rarae aut sordidae: mobiles enim spargunt illam, rarae emittunt, sordidae turpesque non sentiunt, sicut apud nos imaginem maculosa non reddunt.

10 13. Solent et bina fieri parhelia eadem ratione. 1 quid enim impedit, quominus tot sint, quot nubes fuerint aptae ad exhibendam solis effigiem? quidam in illa sententia sunt, quotiens duo simulacra talia existunt, ut iudicent in illis alteram solis imaginem 15 esse alteram imaginis. nam apud nos quoque cum plura specula disposita sunt ita, ut alteri sit conspectus alterius, omnia implentur, et una imago vera est, ceterae imaginum effigies sunt; nihil enim refert, quid sit quod speculo ostendatur: quicquid videt, reddit. 20 ita illic quoque in sublimi, si <sic> nubes fors aliqua disposuit, ut inter se conspiciant, altera nubes solis imaginem altera imaginis reddit. debent autem hae 2 nubes, quae hoc praestant, densae esse leves splendidae planae, naturae † solis. ob hoc omnia eiusmodi simu- 25 lacra candida sunt, et similia lunaribus circulis, quia ex percussu oblique accepto sole resplendent: nam si

3 ergo] igitur 2 in aere *add.* Δ | in t.] a t. Δ || 4 sic] sit Δ || 10 bina] in luna Δ || 12 fuerint δ] fuerunt | solis effigiem] imaginem Δ || 14 existunt] existant Δ | in — 15 imaginis] unum esse solis, alterum imaginis Δ || 17 uera] a uero Φ uere T || 19 quicquid] enim *add.* Δ || 20 illic *vulgo*] illis Φ illud ΔT | sic *add.* Z | fors] sors FλT || 21 se consp.] se (sese δ) aspiciant Δ se inter se consp. T | nubes] nube Δ || 22 imaginis] -nes ΔFλP | reddit] reddi Δ || 24 planae H] plane Δ(Φ)QZ que plene Fλ | naturae solis] saturae solis *Madvig*, naturae solidae *Larisch*, naturae solis similes *Leo conl. p. 30, 12* | eiusmodi] quae huiusmodi sunt Δ || 25 similia] simula λ || 26 perc.] repercussu *Kroll* | sole] solis BC

- infra solem nubes fuerit et propior, ab eo dissipatur; longe autem posita radios non remittet nec imaginem efficiet. sic apud nos quoque specula, cum procul a nobis abducta sunt, faciem non reddunt, quia acies
- 3 nostra non habet usque ad nos recursum. pluviarum 5 autem et hi soles (utar enim historica lingua) indicia sunt, utique si a parte austri constiterunt, unde maxime nubes ingravescent; cum utrimque solem cinxit talis effigies, tempestas, si Arato credimus, surgit.
- 1 14. Tempus est alios quoque ignes percurrere, 10 quorum diversae figurae sunt. aliquando emicat stella, aliquando ardores sunt, hi nonnunquam fixi et haerentes nonnunquam volubiles. horum plura genera conspiciuntur: sunt putei, cum velut corona cingente introrsus ingens caeli recessus est similis effossae in 15 orbem specus; sunt pithiae, cum magnitudo vasti rotundique ignis dolio similis vel fertur vel uno loco flagrat; sunt chasmata, cum aliquod spatium caeli desedit et flammam velut dehiscens in abdito ostentat.
- 2 colores quoque horum omnium plurimi sunt: quidam 20 ruboris acerrimi, quidam evanidae ac levis flammae, quidam candidae lucis, quidam micantes, quidam aequaliter et sine eruptionibus aut radiis fulvi; videmus ergo

9 cf. Arati Phaen. 884—886

1 fuerit **AE^wHPZ**] fuerint **BC** fiunt **FλT**, fuit *clausulae repugnat* || 2 remittet] -ttit **Δ** || 3 efficiet] -cit **Δ** | sic *Ge.*] quia *trad. def. Joh. Müller*, quomodo *Gertz*, qua via *Schultess*, aequae olim *Ge.* ad sicut *p. 31, 8 Leo releg.* || 5 rec.] cursum **Δ** || 6 autem **ΔZ**] enim **Φ** | enim **AεZ**] autem **BCΦ** || 7 unde m. n.] nubes inde m. **Δ** || 8 ingrauescent] -scent **δ** || 9 Ar.] aratro (**λ**?) aratori **ε** | tempestas] ante surgit **Δ** || 12 hi nonn.] aliquando **Δ**, *fort.* et hi (*vel* iique) nonn. *Ge.* || 14 putei *Ge.* et *Rosbach*] ut ei **Φ om. Δ, βόθρνοι Casaub.** | cum] enim **Δ** || 15 ingens *Fortun.*] ignes **ΔλP** igneus **θTZ** igne **J²** || 16 specus] speluncae **Δ** | pithiae] phiciae **θλ** phitie **εFJKQ** phisicle **δ** | cum magnitudo] in magnitudine **Δ** || 17 similis] qui *add.* **Δ** | uno] in uno **ΔE^w** || 18 casmata **Φ** | caeli spatium *coll.* **Δ** || 19 abdito ostentat (-dat **E^w0**) **Φ**] abdita ostendit || 21 levis] *fort. lenis Ge.*

flammarum longos a tergo albescere tractus.

hae velut stellae exiliunt et transvolant videnturque 3
 longum ignem porrigere propter immensam celeritatem,
 cum acies nostra non discernat transitum earum sed,
 5 quacumque cucurrerunt, id totum igneum credat. tanta
 est enim velocitas motus, ut partes eius non dispi-
 ciantur, summa prendatur: intellegimus magis, qua
 ierit stella quam qua eat. itaque velut igne con- 4
 tinuo totum iter signat, quia visus nostri tarditas non
 10 subsequitur momenta currentis, sed videt simul et unde
 exiluerit et quo pervenerit. quod fit in fulmine: lon-
 gus nobis videtur ignis eius, quia cito spatium suum
 transilit, et oculis nostris occurrit universum per quod
 deiectus est: at ille non est extenti corporis per omne,
 15 qua venit. neque enim tam longa et extenuata in
 impetum valent. quomodo ergo prosiliunt? attritu 5
 aëris ignis incensus vento praeceps impellitur; non
 semper tamen vento attrituve fit, nonnumquam et ali-
 qua oportunitate aëris nascitur: multa enim sunt in
 20 sublimi sicca calida terrena, inter quae oritur et pa-
 bulum suum subsequens defluit ideoque velociter rapi-

1 *Verg. Georg. I 367*

1 *flammarum Verg. Leo*] stellarum $\Delta\Phi$, *ego l. 2 hi (pro*
hae) et l. 4 eorum scripseram || 4 *earum* (ϵ ?) *vulgo*] eorum ||
 5 *cuc.*] con-(oc- Δ)currerunt Δ | *id*] hoc δ | *igneum*] ignem λ
 6 *ignitum* Δ || 6 *est enim*] enim est Δ enim E^w | *disp. Fortun.*]
 despiciantur || 7 *summa*] sed tantum summa Δ | *prendatur*
 (ϵ ?) *vulgo*] prendantur $\Delta\Phi$ pendantur λ | *magis*] non magis
Larisch | *qua*] quam (ϵ) λP || 8 *ierit Ge. vel potius amici*]
cf. p. 17, 17, perit Φ pereat (*vel* pareat) Δ , appareat *Fortun.* |
eat] pereat LP , exeat Δ || 11 *exiluerit H λ TZ*] exilierit (Δ) KP
exiliunt E^w -lunt F | *quod f.*] *fort. idem fit Ge., q. f. et Ross-*
bach, q. f. item Skutsch || 12 *suum L²Z Fortun.*] suum sursum
 K sursum $\Delta\Phi$, *fort. cursu Ge.* || 13 *transilit* (Δ) L^2Z] transtulit
 $BC\Phi$ || 14 *extenti*] extensi λ | *omne*] *sc. spatium* || 15 *qua*
venit] pervenit Δ | *enim*] *om. AP* || 18 *et*] *om. P ex vulgo* |
aliqua] alia λ || 20 *calida*] que *add. E^w Gertz*

6 tur. 'at quare color diversus est?' quia refert, quale
 sit id, quod incenditur, quantum et quam vehemens,
 quo incenditur. ventum autem significant eiusmodi
 lapsus et quidem ab ea parte, qua erumpunt.
 1 15. 'Fulgores', inquis, 'quomodo fiunt, quos Graeci 5
 σέλα appellant?' multis, ut aiunt, modis: potest illos
 ventorum vis edere, potest superioris caeli fervor (nam
 cum late fusus sit ignis, inferiora aliquando, si sunt
 idonea accendi, corripit); potest stellarum motus cursu
 suo excitare ignem et in subiecta transmittere. quid 10
 porro? non potest fieri, ut aër vim igneam usque in
 aethera elidat, ex qua fulgor ardore sit vel stellae
 2 similis excursus? ex his fulgoribus quaedam praeceps
 eunt similia prosilientibus stellis, quaedam certo loco
 permanent et tantum lucis emittunt, ut fugent tenebras 15
 ac diem repraesentent, donec consumpto alimento pri-
 mum obscuriora sint, deinde flammae modo, quae in
 se cadit, per assiduam deminutionem redigantur ad
 nihilum. ex his quaedam in nubibus apparent, quae-
 dam supra nubes, cum aër spissus ignem, quem pro- 20
 3 pior terris diu paverat, usque in sidera expressit. ho-
 rum aliqua non patiuntur moram sed transcurrunt aut
 extinguuntur subinde, qua reluxerant: haec fulgura
 dicuntur, quia brevis illorum facies et caduca est nec
 sine iniuria decidens; saepe enim fulminum noxas edi- 25
 derunt. ab his tacta nos dicimus <fulgurata, id est>

2 quantum et quam *Ge.*] quantum et Φ et quam Δ ||
 3 significant] -cat Δ || 4 erumpunt BC Φ] erumpit || 6 sela Φ]
 chelas || 7 uis] *supra* (?) uentorum λ || 8 sit] s. l. OTZ | sunt]
 sint λ || 9 accendi] s. l. δ || 10 quid porro?] *ex* Φ *add.* ε *ante*
ut. hic hoc uero Δ || 11 uim] in(de) F¹λ? || 15 emittunt A Φ]
 enutriunt Δ || 16 ac] et Δ || 18 deminutionem *Ge.*] dimin.
 ΔE^wT *remin.* Φ | ad] in ΔT, *cf. Rech diss. p. 40* || 20 propior]
 prior *Ald.* E^wT peior BC || 21 expr.] pressit E^wO¹T || 22 aliqua]
sc. aliqua morantur (*cf. p. 35, 2*), aliqua non || 23 extinguuntur]
 -guuntur BH | qua T] quam Φ quae Δ | fulgura *Schultess*]
 fulgores || 26 tacta n. dic.] tecta uidimus (*uidemus* ε) Δ tracta
 (-tata H¹) n. dic. F¹H¹ acta n. dic. Z | fulgurata, i. e. *add.*
Ge. conl. II 21, 2 et 27, 3

icta sine fulmine, quae ἀστερόπληκτα Graeci vocant.
 at quibus longior mora est et ignis fortior motumque 4
 caeli sequens aut etiam proprios cursus agunt, cometas
 nostri putant, de quibus dictum est. horum genera
 5 sunt pogoniae et cyparissiae et lampades et alia omnia,
 quorum ignis in exitu sparsus est; dubium, an inter
 hos ponantur trabes et pithiae raro visi, multa enim
 conglotatione ignium indigent, cum ingens illorum
 orbis aliquantum matutini amplitudinem solis exuperet.
 10 inter haec licet ponas et quod frequenter in historiis 5
 legimus caelum ardere visum, cuius nonnumquam tam
 sublimis ardor est, ut inter sidera ipsa videatur, non-
 numquam tam humilis, ut speciem longinqui incendii
 praebeat. sub Tiberio Caesare cohortes in auxilium
 15 Ostiensis coloniae cucurrerunt tamquam conflantis,
 cum caeli ardor fuisset per magnam partem noctis
 parum lucidus crassi fumidique ignis. de his nemo 6
 dubitat, quin habeant flammam, quam ostendunt: certa
 illis substantia est. de prioribus quaeritur (de arcu
 20 dico et coronis), decipiant aciem et mendacio constant
 an in illis quoque verum sit, quod apparet. nobis 7
 non placet in arcu aut corona subesse aliquid corporis
 certi, sed illam iudicamus speculi esse fallaciam alie-
 num corpus nihil aliud quam mentientis. non est

1 ἀστ. Lud. Ian] asperoplecta (-ctra Δ) ΔΦ aspersopl.
 ε0 || 2 est] post ignis Αε0 || 3 etiam] om. Δ, qui add.
 Fortun., immo subaud., cf. Kühner II 873 sq. Aetna 148 ||
 4 dictum] libro VII, cf. Stud. I 67 || 5 pog. . .] pagonie lamp.
 et c. Δ | cypar. Fortun.] citharissiae εΦ cithare δ || 6 ignis]
 om. δ || 7 phithie BK0 phitie ΔJL | raro visi] quae raro sunt
 vise Δ || 8 indigent] om. Δ | cum ingens] se (con- Αε) iungens
 Δ || 9 aliquantum] -to Δ || 10 ponas licet coll. Δ || 12 ipsa
 sidera coll. Α(ε) || 13 longinqui] humilis Δ || 15 Ost. TZ]
 hostiensis || 17 crassi] fort. quasi crassi (Ge. | his] sc. fulgoribus ||
 20 dec.] an decipiant Δ || 21 in illis] nullis (λ) illis εE^wP ||
 22 corona] (in δ) coronis Δ || 23 sed illam] nihil enim Δ |
 speculi Larisch] in speculis Δ populis Φ | esse f. — 24 men-
 tientis] nisi fallaciam esse nihil aliud quam al. corpus men-
 tientibus Δ || 24 est] om. P post enim vulgo

enim in speculo quod ostenditur, 'alioquin non exiret
nec alia protinus imagine obduceretur, nec innumera-
8 biles modo interirent modo exciperentur formae. quid
ergo? simulacra ista sunt et inanis verorum corporum
imitatio, quae ipsa a quibusdam ita compositis, ut hoc
possint, detorquentur in pravum. nam, ut dixi, sunt
specula, quae faciem prospicientium obliquent, sunt
quae in infinitum augeant, ita ut humanum habitum
modumque excedant nostrorum corporum.

1 16. Hoc loco volo tibi narrare fabellam, ut intel- 10
legas, quam nullum instrumentum irritandae voluptatis
libido contemnat et ingeniosa sit ad incitandum furo-
rem suum. Hostius fuit Quadra, obscenitatis in scae-
nam usque *productae*. hunc divitem avarum, sestertii
milies servum, divus Augustus indignum vindicta iudi- 15
cavit, cum a servis occisus esset, et tantum non pro-
2 nuntiavit iure caesum videri. non erat ille ab uno
tantummodo sexu impurus, sed tam virorum quam
feminarum avidus [fuit], fecitque specula huius notae,
cuius modo rettuli, imagines longe maiores reddentia, 20
in quibus digitus brachii mensuram et crassitudinem
excederet. haec autem ita disponebat, ut cum virum
ipse pateretur, aversus omnes admissarii sui motus in
speculo videret ac deinde falsa magnitudine ipsius
3 membri tamquam vera gaudebat. in omnibus quidem 25

26 cf. *Iuven. Sat. 1, 41 partes quisque suas ad mensuram
inguinis heres. 9, 34 longi mensura incognita nervi.*

1 exiret] sc. *protinus* || 2 nec alia] nisi alia E^w man. 1 λ ||
3 exciperentur] eriperentur Φ orerentur Leo || 5 qu(a)e 9 qz
quod λ suntque Δ | a] del. *Schultess non recte* | compositis]
composita Δ || 6 possint] possent ΔP hoc (*pro huc*) prostent
Schultess | detorquentur] et detorquere(ntur ε) Δ || 8 ita] om.
Δ || 13 quadra] quidam Δ | scenam] cenam ELO || 14 usque
in sc. Δ | prod. *vulgo*] perducte || 16 tantum] tamen ΔEλT ||
17 ille] om. Δ | ab uno] ante sexu Δ || 19 fuit] del. *Haase*,
fututor *Kroll* | huius] eius Δ || 21 crass.] longitudinem Δ ||
23 au.] aduersus ELPZ || 24 uid.] ipse videret EH

balneis agebat ille dilectum et aperta mensura legebat viros, sed nihilominus mendaciis quoque insatiabile malum oblectabat: i nunc et dic speculum munditiarum causa repertum. foeda dictu sunt, quae portentum
 5 illud ore suo lancinandum dixerit feceritque, cum illi specula ab omni parte opponerentur, ut ipse flagitiorum suorum spectator esset et, quae secreta quoque conscientiam premunt quaeque et sibi quisque fecisse se negat, non in os tantum sed in oculos suos ingereret. at hercule scelera conspectum sui reformidant.
 10 in perditis quoque et ad omne dedecus expositis tenerima est oculorum verecundia: ille, quasi parum esset inaudita et incognita pati, oculos suos ad illa advocavit nec quantum peccabat videre contentus, specula
 15 sibi per quae flagitia sua divideret disponderetque circumdedit; et quia non tam diligenter intueri poterat, cum caput merserat inguinibusque alienis obhaeserat, opus sibi suum per imagines offerebat. spectabat illam
 20 libidinem oris sui, spectabat admissos sibi pariter in omnia viros; nonnumquam inter marem et feminam distributus et toto corpore patientiae expositus spectabat nefanda: quidnam homo impurus reliquit, quod in tenebris faceret? non pertimuit diem, sed illos concubitus portentuosos sibi ipse ostendit sibi ipse appro-

1 balneis] balineis **F¹H** | dil.] delectum **BC** *vulgo* || 2 sed] si **δ** || 3 obl.] obdelectabat **J¹K²P** || 5 lancinandum **FHT**] lacin. **PZ** lacerandum **Δ** lenocin. **Eλ** || 6 opp.] (pon. *vel*) apponeretur **Δ** || 8 consc. premunt] conscientia premuntur **Δ** | quaeque] et quae **Δ** et quae alii aequae *Haase* | et sibi *Ge.*] ac sibi **Φ** accusatus **Δ** qui facit sibi *Madvig*, tacet ac s. *Rosbach*, sibi *Skutsch* | fecisse se] se ante f. **BC** sibi f. **λ** || 10 hercule **BET**] hercules **εΦ** me hercules *Pinc. Haase* hercle **Δ** | sui] suum **Δ** || 12 ille] autem *add.* **Δ** || 17 caput merserat] compressus (complexus **ε**) erat **Δ** | inguinibus] clunibus **Δ** || 19 spectabat] spectabatur (speculabatur **ε**) **Δ** ante illam | pariter] *om.* **Δ** || 20 viros] *fort.* nervos *Ge. Kroll* | et f.] ac f. **HKL** || 21 patientiae] patienti^o **Δ** || 23 illos] ipsos **Δ**

bavit: quem † non putes in ipso habitu pingi voluisse?
 6 est aliqua etiam prostitutis modestia et illa corpora
 publico obiecta ludibrio aliquid, quo infelix patientia
 lateat obtundunt: adeo in quaedam lupanar quoque
 verecundum est. at illud monstrum obscenitatem 5
 suam spectaculum fecerat et ea sibi ostentabat, quibus
 7 abscondendis nulla satis alta nox est. 'simul', inquit,
 'et virum et feminam patior, nihilominus illa quoque
 supervacua mihi parte alicuius † contumelia marem
 exerceo; omnia membra stupris occupata sunt: oculi 10
 quoque in partem libidinis veniant et testes eius ex-
 actoresque sint; etiam ea, quae a conspectu corporis
 nostri positio submovit, arte visantur, ne quis me
 8 putet nescire, quid faciam. nil egit natura, quod hu-
 manae libidini ministeria tam maligna dedit, quod 15
 aliorum animalium concubitus melius instruxit: in-
 veniam, quemadmodum morbo meo et imponam et
 satisfaciam. quo nequitiam meam, si ad naturae mo-
 dum pecco? id genus speculorum circumponam mihi,
 9 quod incredibilem magnitudinem imaginum reddat. si 20
 liceret mihi, ad verum ista perducerem: quia non licet,
 mendacio pascar. obscenitas mea plus quam capit
 videat et patientiam suam ipsa miretur.' facinus in-
 dignum! hic fortasse cito et antequam videret occisus
 est: ad speculum suum immolandus fuit. 25

1 17. Derideantur nunc philosophi, quod de speculi
 natura disserant, quod inquirent, quid ita facies nostra
 nobis et quidem in nos obversa reddatur, quid sibi

1 quem] quid Δ cur *Leo*, eumque *Ge.* quidni *Kroll* (*om.*
 non) | non] num Φ | voluisse pingi *coll.* Δ || 2 corpora] *ante*
 lud. λ || 3 patientia] *patentia* λ || 4 in quaedam] *quodammodo*
 Δ num in vulgando? || 7 alta nox] *nox alta* $F\lambda$ || 8 illa] *om.*
 Δ || 9 alicuius] *fort. alienaque a Leo*, obtusus ad -am *Ge.* |
 contumelia (-liei λP) marem] *contumeliam maris Haase* || 12 que]
 ue Δ || 13 arte visantur] *ante uersentur* Δ || 17 imponam]
 potiar (potior ϵ) Δ || 20 imaginum] *ante magn.* Δ || 26 philo-
 sophi] *sc. Stoici* | quod] qui E^2LP || 28 quidem] quid $\Delta(?)FL$
 quod BC

rerum natura voluerit, quod, cum vera corpora edidisset, etiam simulacra eorum aspici voluit, quorsus 2
 pertinuerit hanc comparare materiam excipiendarum
 imaginum potentem — non in hoc scilicet, ut ad speculum 5
 barbam velleremus aut ut faciem viri poliremus: in nulla re illa luxuriae negotium gessit, sed
 primum omnium, quia imbecilli oculi ad sustinendum cominus solem ignoraturi erant, formam eius hebetato
 lumine ostendit. quamvis enim orientem occidentem- 10
 que eum contemplari liceat, tamen habitum eius ipsum, qui verus est, non rubentis sed candida luce fulgentis
 nesciremus, nisi in aliquo nobis umore lenior et aspici
 facilius occurreret. praeterea duorum siderum occursum, 3
 quo interpolari dies solet, non videremus nec
 scire possemus, quid esset, nisi liberius humi solis 15
 lunaeque imagines videremus. inventa sunt specula, 4
 ut homo ipse se nosset, multa ex hoc consecuturus,
 primum sui notitiam, deinde ad quaedam consilium:
 formosus ut vitaret infamiam, deformis ut sciret redi- 20
 mendum esse virtutibus quicquid corpori deesset, iu-
 venis ut flore aetatis admoneretur illud tempus esse
 discendi et fortia audendi, senex ut indecora canis de-
 poneret, ut de morte aliquid cogitaret: ad haec rerum
 natura facultatem nobis dedit nosmet ipsos videndi. 25
 fons cuique perlucidus aut leve saxum imaginem reddit: 5

20 cf. *Iuven. Sat. 4, 2 monstrum nulla virtute redemptum*

1 voluerit] noluit **A** | ed.] dedisset **AP** || 2 voluit. quorsus] noluisse. quorsum **A** || 4 in] ad **δ** || 5 aut ut faciem] faciemque **δ** | viri] *sc. ἡμεῖς οἱ ὄντες* || 6 illa] *sc. natura rerum* | gessit *Madvig*] concessit || 9 lum. **λq**] illum lum. **AZ** illud lum. **9** || 10 eum] *om.* **AT** || 12 (h)umore] cf. 12, 1 || 14 interpolari] interpellari *Gronov.* || 15 liberius] fort. liberi *Ge.* || 17 consecuturus *Gertz*] consecuntur (**ε**)**FMOTZ** consequuntur **AgEHJKLP** || 18 primum] primo **A** | sui] fort. speciei *Ge. conl. p. 40, 13* | notitiam] munditiam *Joh. Müller conl. p. 37, 3* | ad] et **A** || 23 haec] hoc **AT** || 25 leve saxum] l. satum **λ** levis lacus *Schultess*, fort. aes levatum *Ge. lapidem conl. Plin. 36, 160—163 intell. Rossbach*

nuper me in litore vidi,
cum placidum ventis staret mare.

qualem fuisse cultum putas ad hoc se speculum co-
mentium? aetas illa simplicior et fortuitis contenta
nondum in vitium beneficia detorquebat nec inventa 5
6 naturae in libidinem luxumque rapiebat. primo faciem
suam cuique casus ostendit. deinde cum insitus sui
mortalibus amor dulcem aspectum formae suae faceret,
saepius ea despexere, in quibus effigies suas viderant.
postquam deterior populus ipsas subit terras effossurus 10
obruenda, ferrum primum in usu fuit (et id impune
homines eruerant, si solum eruissent), tunc deinde
alia terrae mala, quorum levitas aliud agentibus spe-
ciem suam obtulit, quam hic in poculo ille in aere
ad aliquos usus comparato vidit; et mox huic pro- 15
7 prie ministerio praeparatus est orbis nondum argenti
nitor sed fragilis vilisque materia. tunc quoque, cum
antiqui illi viri incondite viverent, satis nitidi, si
squalorem opere collectum adverso flumine eluerant,
<parva> cura comere capillum fuit ac prominentem 20
barbam depectere, et in hac re sibi quisque, <non
alter> alteri in vicem, operam dabat; <ne> coniugum

1 Verg. *Ecl.* 2, 25 sq.

3 se] ante spec. 9 q post speculum 42 | comentium] co-
mertium 2 q cernentium ε || 5 uitium] uitia 4 | beneficia . . .
inuenta] -um bis ET || 6 rapiebat] trahebat 4 || 7 suam] om.
4 || 9 ea] sc. litora | desp.] respexere Haase | quibus] prius
add. 4 || 10 ipsas subit] subiit in ipsas 4 | eff. obr.] se
effossurus obruendum 4 || 11 usu] usum EHMP | hom. imp.
coll. 4 || 12 deinde ε(?) FH 2 q] demum JAEM, ad tunc deinde
cf. *Hand Turs.* II 242 (Leo) || 13 speciem] i. e. faciem vel
effigiem || 15 aliquos] alios Fortun. | comparato] -ta 2 -tam ε |
proprie] proprio 4 || 16 argenti nitor sed] argentei nitoris E
argenti nitores Z || 17 materia] i. e. cretae figulinae || 20 parva
add. Ge. || 21 quisque sibi coll. 4 | non alter add. Ge. | alteri]
alterius Gertz || 22 ne Haase add.!

quidem manu crinis ille, quem effundere olim mos
 viris fuit, attrectabatur, sed illum sibi ipsi sine ullo
 artifice formosi quatiebant, non aliter quam iubam
 generosa animalia. postea iam rerum potiente luxuria 8
 5 specula totis paria corporibus auro argentoque caelata
 sunt, gemmis deinde adornata; et pluris unum ex his
 feminae constitit, quam antiquarum dos fuit [non] illa,
 quae publice dabatur imperatorum pauperum liberis.
 an tu existimas auro inditum habuisse Scipionis filias
 10 speculum, cum illis dos fuisset aes grave? o felix 9
 paupertas, quae tanto titulo locum fecit! non cepissent
 illam dotem, si habuissent. at quisquis ille erat, cui
 soceri loco senatus fuit, intellexit accepisse se dotem,
 6 quam fas non esset reddere. iam libertinorum virgun-
 15 culis in unum speculum non sufficit illa dos, quam
 dedit pro † aio † se. processit enim paulatim in de- 10
 terius opibus ipsis invitata luxuria, et incrementum
 ingens vitia ceperunt, adeoque omnia indiscreta sunt
 diversissimis artibus, ut quicquid mundus muliebris
 20 vocabatur, sarcinae viriles sint: omnes dico, etiam mi-
 litares. iam speculum ornatus tantum causa adhibetur?
 nulli non vitio necessarium factum est.

1 manu] manibus Δ | mos] mox λ || 3 quam] s. l. λ ||
 6 pluris] populis FOP poculis Δ || 7 non del. Pinc. || 8 liberis]
 filiabus Δ || 9 inditum] inclutum A inlitum Madvig || 11 non
 cepissent Leo] non fecisset ΔΦ non dedisset illis senatus
 Madvig || 12 illam Leo] illa Φ illis senatus Δ | erat] fuit Δ ||
 16 pro animo se Φ] pro se scipio Δ pro Scipione senatus
 Itali, Muret. P. Ro. Scipioni Scaliger senatus populi Romani
 nomine Madvig, pro Africano senatus Leo, P. Rom. S. C. Ross-
 bach senatus proli gloriosae Schultess | paul. in det.] molestius
 paulatim Δ || 17 inuit.] mutata Δ || 19 mundus] mundius FHλ ||
 20 omnes] minus Δ || 21 iam] fort. an iam Ge. iam spec. non
 orn. . . adhibetur: Skutsch

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER II QUI FERTUR.

*Liber quartus.**De fulminibus et tonitribus.*

1 1. Omnis de universo quaestio in caelestia, sub-
 limia, terrena dividitur. prima pars naturam siderum
 scrutatur et magnitudinem et formam ignium, quibus
 mundus includitur, solidumne sit caelum ac firmæ
 concretaeque materiae an ex subtili tenuique nexum, 5
 agatur an agat, et infra sese sidera habeat an in con-
 textu sui fixa, quemadmodum anni vices servet, solem
 2 retro flectat, cetera deinceps his similia. secunda pars
 tractat inter caelum terramque versantia; haec sunt
 nubila imbres nives <venti terrae motus fulgura> 10

et humanas motura tonitrua mentes:

quaecumque aër facit patiturve, haec sublimia dicimus,
 quia editiora imis sunt. tertia illa pars de aquis terris

9—11 cf. *Plin. HN II 102 infra lunam haec sedes . . hinc
 nubila et tonitrua et alia fulmina, hinc grandines pruinae
 imbres procellae turbines, hinc plurima mortalium mala et rerum
 naturae pugna secum.* || 11 *Ov. Met. I 55*

liber secundus vulgo] l. sextus K *Esc. TU*, l. octavus
*GHL*², l. quartus *Ge. cum G. Müller* | de fulminibus et
 tonitribus *add. Ge. conl. p. 43, 4 et c. 11, 3* || 6 sese] se *ΔZ* ||
 7 anni] an in *Δ* | solem] an *add. Δ* || 9 terram] terras *Φ* |
 haec *ε*] hic *AC(Δ?)Φ* hinc *o*, cf. *Plin. H. N. 2, 102; St. I*
116 || 10 venti — fulgura] *addidi sec. Lagrangii amicum, alios.*
 uenti *add. G. Müller, cf. p. 43, 3—7* || 13 quia] quae *Φ* |
 aquis] agris *Δ*

arbus-
tis satis quaerit et, ut iurisconsultorum verbo
utar, de omnibus, quae solo continentur.

‘quomodo’, inquis, ‘de terrarum motu quaestionem
eo posuisti loco, quo de tonitribus fulguribusque dic-
5 turus es?’ quia cum motus spiritu fiat, spiritus autem
aër sit agitatus, etiamsi subit terras, non ibi spectan-
dus est: cogitetur in ea sede, in qua illum natura dis-
posuit. dicam, quod magis mirum videbitur: inter
caelestia de terra dicendum erit. ‘quare?’ inquis. quia
10 cum propria terrae ipsius excutimus suo loco, utrum
lata sit et inaequalis et enormiter proiecta an tota in
formam pilae spectet et in orbem partes suas cogat,
alliget aquas an aquis alligetur, ipsa animal sit an
iners corpus et sine sensu, plenum quidem spiritus
15 sed alieni, et cetera huiusmodi, quotiens in manus
venerint, terram sequentur et in imo collocabuntur: at
ubi quaeretur, quis terrae situs sit, qua parte mundi
consederit, quomodo adversus sidera caelumque posita
sit, haec quaestio cedet superioribus et, ut ita dicam,
20 meliorem condicionem sequetur.

2. Quoniam dixi de partibus, in quas omnis rerum
naturae materia dividitur, quaedam in commune di-
cenda sunt; et hoc primum praesumendum, inter ea
corpora, quibus unitas est, aëra esse. quid sit hoc
25 <et> quare praecipiendum fuerit, scies, si paulo altius
repetiero et dixerò esse aliquid <unum, aliquid> con-

4 posuisti] sc. p. 42, 10, non libro VI | loco, quo — 5 es]
ad titulum libri relegat Pius Kern meus, ego de praefatione libri
IV b cogitaveram. || 4 tonitribus $\Delta \Phi$ | tonitruis ΔT | fulguribus
 $H \lambda T$ | fulguribus ΔEP || 5 motus] terrae add. Δ || 6 aer sit]
sit aer Δ | etiamsi subit] etsi subeat Δ | spectandus est] i. e.
examinari debet, cf. Weissenborn de gerundio p. 136 || 8 uide-
bitur mirum coll. Δ || 10 ipsius] om. Δ || 12 cogat] agat Δ ||
16 sequentur] sequuntur q | imo] uno $FGJKT$ imis Δ || 17 sit
situs coll. Δ || 18 cons.] subsederit Δ || 19 cedet] cedit Δ ||
20 sequetur] sequitur ΔOP || 23 sunt dic. coll. Δ || 24 corpora
Koeler] corpora a Δ compar a Φ || 25 et add. s Gertz, cf.
p. 45, 5 || 26 aliquid esse coll. Δ | unum aliquid add. Ge.

tinuum, aliquid commissum. et<enim commissura est>
 duorum coniectorum inter se corporum tactus, con-
 tinuatio est partium inter se non intermissa coniunctio,
 3 unitas est sine commissura continuatio. numquid du-
 bium est, quin ex his corporibus, quae videmus trac- 5
 tamusque, quae aut sentiuntur aut sentiunt, quaedam
 sint composita (illa constant aut nexu aut acervatione
 <aut compactione>), ut puta funis frumentum navis),
 rursus non composita, ut arbor lapis? ergo concedas
 oportet, ex his quoque, quae sensum quidem effugiunt, 10
 ceterum ratione prenduntur, esse in quibusdam uni-
 4 tatem corporum. vide, quomodo auribus tuis parcam;
 expedire me poteram, si philosophorum lingua uti
 voluissem, ut dicerem unita corpora; hoc cum tibi
 remittam, tu invicem mihi refer gratiam. 'quare istud?' 15
 si quando dixero unum, memineris me non ad nume-
 rum referre sed ad naturam corporis nulla ope externa
 sed unitate sua cohaerentis: ex hac nota corporum
 aër est.

1—4 *Sen. ep. 102, 6 quaedam continua esse corpora ut ho-
 minem; quaedam esse composita ut navem domum omnia deni-
 que, quorum diversae partes iunctura in unum coactae sunt;
 quaedam ex distantibus, quorum adhuc membra separata sunt,
 tamquam exercitus populus senatus: illi enim, per quos ista
 corpora efficiuntur, iure aut officio cohaerent, natura diducti et
 singuli sunt*

1 etenim — 2 tactus *Ge.*] et duorum — tactus *ante* num-
 quid (*l. 4*) $\Delta\Phi$, ubi commissura est *add. Bongars.*, continuatio
 est . . . commissura est . . . unitas est . . . et numq. *coll. Bad-
 stübner* || 4 continuatio] *cont. et (cf. l. 1) del. Gertz, cont. et
 comm. est vulgo* || 5 est] *om. A* || 6 sentiunt] *fort. sentiri
 possunt conl. p. 45, 2* || 7 sint ($\text{H}\delta$) sunt $\varepsilon\Phi$ comp. s. *coll. F2*
 composita, quaedam non comp. *Haase, sed cf. Gertz et Kühner*
II § 160, 4 | ac. aut compactione *Diels*] acervatione Φ cognat-
 ione Δ || 8 funis ΔE *mg. GJ²TZ*] finis Φ | navis] *om. A,*
sed cf. ep. 102, 6 || 9 arbor] *cf. hominem ep. 102, 6* || 10 qui-
 dem] *om. A* || 14 hoc] haec λ || 15 refer mihi *coll. A2* | quare
 i. si] quamnam? quaeris. Ut si *Gertz* || 18 sua] sola λ

3. Omnia, quae in notitiam nostram cadunt aut 1
cadere possunt, mundus complectitur; ex his quaedam
partes eius sunt, quaedam materiae loco relictæ: desi-
derat enim omnis natura materiam sicut ars omnis,
5 quae manu constat. quid sit hoc, apertius faciam: 2
pars est nostri oculus manus ossa nervi, materia sucus
recentis cibi iturus in partes. rursus quasi pars est
sanguis nostri, quia <pars> et tamen est materia: prae-
parat enim *vitalia* et nihilominus in numero eorum
10 est, quibus totum corpus efficitur.

4. Sic mundi pars est aër et quidem necessaria. hic 1
est enim, qui caelum terramque conectit, qui ima ac
summa sic separat, ut tamen iungat: separat, quia
medius intervenit; iungit, quia utrique per hunc inter
15 se consensus est: supra se dat, quicquid accepit a
terris, rursus vim siderum in terrena transfundit. <hunc> 2
quasi partem mundi voco ut animalia et arbusta: nam
genus animalium arbustorumque pars universi est, quia
in consummationem totius assumptum, et quia non est
20 sine hoc universum; unum autem animal et una arbor
quasi pars est, quia quamvis perierit, tamen id, ex
quo perit, totum est. aër autem, ut dicebam, et caelo
et terris cohaeret: utrique innatus est; habet autem
unitatem quicquid alicuius rei nativa pars est: nihil
25 enim nascitur sine unitate.

5. Terra et pars est mundi et materia. pars quare sit, 1

3 partes eius sunt] sunt partes Δ || 6 est] enim ΔP |
oculus] *post* nerui Δ | sucus ΔHT] succus || 8 quia pars et
Ge.] qui et Φ et BCP *vulgo* qui ϵ | praep.] parat ΔP *fort.*
reparat *Ge.* || 9 *vitalia tempt. Ge.*] id (et Δ) alia. idem a. *Larisch* |
in numero Δ] numero λPZ *om.* Θ || 11 aer est *coll.* Δ | et
quidem nec. $\Delta \epsilon$] equidem nec. Φ necessaria quidem BC qui
eidem materia *Schultess*, *sed cf. l. 17* || 12 conectit $BH\phi Z$]
conn. || 13 tamen] *om.* ΘT inde Z || 14 hunc *Kroll*] hoc ||
16 hunc *add. Ge. sc. mobilem, cf. 6, 1* || 17 quasi Φ quem sic
 Δ || 19 cons. t. *ans.*] consummatione universi acceptum Δ ||
20 unum] *i. e. singulare, contra 2, 4* || 21 quia] *om.* ϕ | quam-
vis] si Δ || 22 dicebam] *l. 12* || 24 alicuius rei nativa] alterius
nature Δ || 25 sine] *om.* Δ || 26 mundi] s. est δ

non puto te interrogaturum, ut † aequae interrogas, quare
caelum pars sit: quia scilicet non magis sine hoc
quam sine illa universum potest esse. <aliqua terrae
materiae loco sunt,> quod cum † his universis est ex
quibusdam: ex hac alimenta omnibus animalibus omni- 5
bus satis omnibus stellis dividuntur: hinc viritim singulis
hinc ipsi mundo tam multa poscenti subministrantur;
hinc profertur, quo sustineantur tot sidera tam exercita
tam avida per diem noctemque ut in opere ita in pastu.
omnium quidem rerum natura, quantum in nutrimen- 10
tum sui satis sit, apprehendit; mundus autem, quantum
in aeternum desiderabat, invasit. pusillum tibi exem-
plar magnae rei ponam: ova tantum complectuntur
umoris, quantum ad effectum animalis exituri sat est.
1 6. Aër continuus terrae est et sic appositus, ut statim 15
ibi futurus sit, unde illa discesserit. pars totius est
mundi; sed tamen, quicquid terra in alimentum caele-
stium misit, recipit, ut scilicet materia, non pars, in-
tellegi debeat: ex hoc omnis inconstantia eius tumul-
tusque est. hunc quidam ex distantibus corpusculis ut 20
pulverem struunt plurimumque a vero recedunt. num-
quam enim nisi contexti per unitatem corporis nisus

22 sq. cf. *Aetnae* v. 289 et *coniuratis* addit *concordia vires*.

1 ut] aut *Pinc. vulgo*, nisi *Rosbach*, ut neque i. *Kroll Leo*
(cf. *Dräger II* 73), sed deb. etiam interrogaris corr. conl. 2, 4
et I 1, 2 | interrogas] -ges Δ vulgo -ga *Gertz* || 3 esse.] esse,
vulgo. materia add. *Michaelis* | al. — 4 sunt] add. *Ge.* || 4 cum
his] fort. cibus *Ge.* | universis] universum Δ vulgo || 5 ex
quibusdam: *Ge.*] ex quibus quam Φ ex q. id est ex illo et Δ ex
q. tamquam *Haase*, ex q. materia est, quia *Madv.* exquiris,
quare materia. quia *Schult.* || 6 uiritim] quicquid est uirium Δ
uirium Z || 7 subministrantur] -atur Δ || 8 tam] quam λ |
exercita] -tata ΔZ || 9 ita] et add. Δ || 10 omnium] et omnium
 Δ || 11 sit] e consilio naturae | apprehendit ΔFJK] apprehendit ||
12 exemplar] exemplum ΔE^1 || 15 t. est et] t. et Φ fort. est et
terrae *Ge.* || 16 ibi] sibi $\Delta \varepsilon$ | illa] ille Δ | est tot. coll. Δ ||
17 sed] idem add. Δ | caelestium] om. Δ || 18 recipit] sc. red-
diturus, cf. 4, 1 et 8, 4 || 21 struunt] ferunt Δ | que a] om. Δ |
rec.] discedunt λ || 22 nisi] ante per Δ | contexti] contexte Φ |

est, cum partes consentire ad intentionem debeant et conferre vires; aër autem, si in atomos inciditur, sparsus est; tendi vero disiecta non possunt: intentionem 3 aëris ostendent tibi inflata nec ad ictum cedentia, 5 ostendent pondera per magnum spatium ablata gestante vento; ostendent voces, quae remissae claraeque sunt, prout aër se concitavit. quid enim est vox nisi intentio aëris, ut audiat, linguae formata percussu? quid cursus et motus omnis? nonne intenti spiritus 4 10 opera sunt? hic facit vim nervis, velocitatem currentibus; hic cum vehementer concitatus ipse se torsit, arbusta silvasque convolvit et aedificia tota corripens in altum frangit; hic mare per se languidum et iacens incitat. ad minora veniamus: quis sine intentione spi- 5 15 ritus cantus est? cornua et tubae et quae aquarum pressura maiorem sonitum formant, quam qui ore reddi potest, nonne aëris intentione partes suas explicant? consideremus quae ingentem vim per occultum agunt: parvula admodum semina, et quorum exilitas in com- 20 missura lapidum locum invenit, in tantum convalescunt, ut ingentia saxa deturbent et monumenta dissolvant; scopulos interim rupesque radices minutissimae ac te-

3—5 cf. *Aetnae* v. 324 sq. *adstrictus certamine tangitur ictu spiritus involvensque suo sibi pondere vires (ubi 'adfrictus . . tenditur . . pondera nisu' legerim).* || 15—17 cf. *Aetnae* vv. 292—299.

nissus Δ(?)HLZ] uisus || 2 atomos] ath. trad. | incid.] diuiditur Δ || 3 tendi Schultess a. 1872] teneri || 4 ostendent] -dunt E2Q | inflata] cf. *follis pugilatorius (Skutsch)* | ad ictum] ictu Δ || 5 ostendent] -dunt λQ || 6 ostendent ΔZ] -dunt | clar(a)e] elate Δ || 10 neru. uel.] et uel. nervis Δ non uis ueloc. λ || 12 que] om. λ || 13 altum] alto Φ | iacens] latens λ || 15 quae] aque λ(?) ea qu(a)e Δ | aquarum] aliqua Δ || 16 sonitum] fort. sonum corr. propter clausulam | formant] reddunt Δ || 17 intent.] intensione δT | partes] quasi histrionum (ep. 109, 6 adl.) Schultess, immo quasi copias militares. artes Z || 18 quae . . agunt] quam . . agant Δ || 21 deturbent et monum.] detrahant et in momenta Δ || 22 interim] om. Δ | radices] in terra add. Δ

nuissimae findunt. hoc quid est aliud quam intentio
 spiritus, sine qua nihil validum et contra quam nihil
 6 validum est? esse autem unitatem in aëre vel ex hoc
 intellegi potest, quod corpora nostra inter se cohaerent:
 quid enim est aliud, quod tenet illa, quam spiritus? 15
 quid est aliud, quo animus noster agitur? quis est
 illi motus nisi intentio? quae intentio nisi ex unitate?
 quae unitas, nisi haec esset in aëre? quid autem aliud
 producit fruges et segetem imbecillam ac virentes erigit
 arbores ac distendit in ramos [aut in altum exigit] 10
 quam spiritus intentio et unitas?

1 7. Quidam aëra discerpunt et in particulas didu-
 cunt ita, ut illi inane permisceant; argumentum autem
 existimant non pleni corporis sed multum vacui habent-
 tis, quod avibus in illo tam facilis motus, quod maxi- 15
 2 mis minimisque per illum transcursus est. sed fallun-
 tur. nam aquarum quoque similis facilitas est, nec de
 unitate illarum dubium est, quae sic corpora accipiunt,
 ut semper in contrarium acceptis refluant. hanc nostri
 circumstantiam, Graeci ἀντιπερίστασιν appellant, quae 20
 in aëre quoque sicut in aqua fit; circum sistit enim
 omne corpus, a quo impellitur: nihil ergo opus erit
 admixto inani. sed haec alias.

8. Esse quaedam in † rerum natura vehementia

1 findunt] fundunt **EJ¹KT** | quid **A(JL)QZ** | quidem **B¹9(λ)** ||
 3 in aere unitatem coll. **QZ** || 5 est] s. l. **A** | quod] quam **λ** |
 quod — 6 aliud] om. **ε** || 5 tenet] teneret **Φ** teneat *Joh. Müller* |
 illa] ea **δ(A)** || 6 quo] quod **BZ** | agitur *Ge.*] agitur | est **ε** |
 esset **Φ** om. **δ** || 9 imbecillam] -lem **A** | virentes] virentem **Φ** |
 erigit] exigit **BOZ**, cf. nota seq. || 10 aut in a. exigit (erigit
A²εEKTZ) del. *Haase* || 12 discerpunt] discrepant **FJ** discrepant
A¹εP dissipant **δ** | did.] deducunt **δ** || 15 illo] isto **λ** | quod] quam
λ || 18 illarum **AZ**] illorum || 20 ἀντιπερίστασιν *Haase*] anteperistas
Φ autem peristasin **A** || 22 ergo] autem **A** || 23 inani *Fortun.*]
 inanis | haec **AEH**] hoc **FλQZ** | alias] fort. *V2 in animo habuit*,
 cf. *St. I 117 sq.* || 24 esse] nunc autem esse **A** | quaedam in
 r. nat. uehementia] quandam (quondam **B**) in r. nat. uehemen-
 tiam **A** quaed. in aëris nat. uehementia *Schultess*, quidem in-
 tentum aëra uehementis *Ge.*

magnique impetus *nunc* sic colligendum: nihil *sui* intentione vehementius est, tam mehercule quam nihil intendi ab alio poterit, nisi aliquid per semet fuerit intentum (dicimus enim eodem modo non posse quicquam ab alio moveri, nisi aliquid fuerit mobile ex semet); quid autem est, quod magis credatur ex se ipso habere intentionem, quam spiritus? hunc intendi quis negabit, cum viderit iactari terram cum montibus, tecta murosque, magnas cum populis urbes, cum totis
 10 maria litoribus?

9. Ostendit intentionem spiritus velocitas eius et 1
 diductio: oculi statim per multa milia aciem suam mittunt; vox una totas urbes simul percutit; lumen non paulatim prorepat sed semel universis rebus in-
 15 funditur. aqua autem quemadmodum sine spiritu posset intendi? numquid dubitas, quin sparsio illa, quae ex fundamentis mediae harenae crescens in summam usque amphitheatri altitudinem pervenit, cum intentione aquae fiat? atqui nec manus nec ullum aliud
 20 tormentum aquam potest mittere aut agere quam spi-

19 et p. 50, 6 cf. *Aetnae* v. 208 sq. nec corporis ulli sustentata cadunt robustis viribus.

1 que] *om.* Δ | nunc sic *Fickert*] non sit (sic ET) Φ est Δ non negatur; nunc *Madv.* non est hic *Schult.* nunc respicit ad cap. 6 | sui *Ge.*] nisi Φ enim non Δ, potes nisi i. vehemens est *scr.* || 2 tam] et tamen Δ | mehercule] mehercle HP in herecule λ mehercules Z | quam — 3 alio] per aliud nihil intendi Δ | al. per s.] aliquod per s. FOP per semet ipsum aliquid (al. *om.* ε) Δ || 5 mob.] immobile δ || 6 semet] ipso *add.* Δ | credatur ex se] creditur ex semet Δ || 9 que] et *add.* Δ | cum] *om.* λ | populis] plures s. l. *add.* Aε || 12 oculi . . . 13 mittunt] oculus . . . intendit Δ | simul] s. totas δ || 14 universis] in uniu. λ || 15 sine sp. quemadm. coll. Δ || 16 numquid] ni quid 9Z ni(si) quod λP ni T || 17 summam] summum (*om.* altitudinem) ET || 18 usque] *om.* Δ | -theatri] -teatri λPZ¹ || 19 nec m.] non m. λ fort. sic nec m. *Ge.*, nisi altius vel adeo pro aliud *scr.* | manus] magis Δ || 20 potest] poterit δ poterat ε

ritus: huic se commodat, hoc attollitur inserto et cogente, contra naturam suam multa conatur et ascendit, nata defluere. quid? navigia sarcina depressa parum ostendunt non aquam sibi resistere, quo minus mergantur, sed spiritum? aqua enim cederet nec posset pondera sustinere, nisi ipsa sustineretur. discus ex loco superiore in piscinam missus non descendit sed resilit: quemadmodum, nisi spiritu referente? vox autem qua ratione per parietum munimenta transmittitur, nisi quod solido quoque aër inest, qui sonum extrinsecus missum et accipit et remittit? scilicet spiritu non aperta tantum intendens sed etiam abdita et inclusa, quod illi facere expeditum est, quia nusquam divisus est sed per illa ipsa, quibus separari videtur, coit secum. interponas licet muros et mediam altitudinem montium: per omnia ista prohibetur nobis esse pervius, non sibi. id enim intercluditur tantum, per quod illum nos sequi possumus: ipse quidem per ipsum transit, quo scinditur, et media non circumfundit tantum et utrimque cingit sed permeat.

10. Ab aethere lucidissimo aër in terram usque diffusus est, agilior quidem tenuiorque et altior terris nec minus aquis, ceterum aethere spissior graviorque, frigidus per se et obscurus. lumen illi calorque aliunde sunt, sed non per omne spatium sui similis est: mutatur a proximis. summa pars eius siccissima calidissimaque et ob hoc etiam [per]tenuissima est propter

1 comm.] *sc. aqua.* comodat **HK** comendat **A** | attollitur] *post* cogente **A**(?) || 6 ex] *om.* **λ** || 8 quemadmodum — 11 remittit] *om.* **A** || 8 refer.] *re*ficiente **EJ¹K** || 10 quoque aer **E²λTZ**] aer q. **ΘP** || 12 spiritu] *s. l.* **φ** || 14 diuisus] -sum **EFJLZ** | est] *om.* **A** | illa] ea **A** || 15 interponas] -ponat **λ** || 19 transit per ipsum *coll.* **A** | quo **ET**] quod | non] *om.* **A** || 20 utrimque] utrique **PZ** *om.* **T** | p. Ab] permeat ab **A** || 22 est **AΦ**] *om.* **A** || 24 aliunde] alimentum **A** || 25 non] *ante* est **A** | sui] *om.* **A** || 26 mutatur] enim *add.* **A** | calidissimaque] *om.* **A** || 27 hoc] haec **FHP** | tenuissima **AΘTZ**] pert. **AλP**, quod fort. fuit prae-tenuissima | est] *post* eius *l.* 26 *coll.* **A** *om.* **J¹KP**

viciniam aeternorum ignium et illos tot motus siderum
 assiduumque caeli circumactum; illa pars ima et vicina
 terris densa et caliginosa est, quia terrenas exhalationes
 receptat; media pars temperatior, si summis imisque
 5 conferas, quantum ad siccitatem tenuitatemque per-
 tinet, ceterum utraque parte frigidior. nam superiora 3
 eius calorem vicinorum siderum sentiunt; inferiora
 quoque tepent: primum terrarum halitu, qui multum
 secum calidi affert; deinde quia radii solis replicantur
 10 et, quousque redire potuerunt, id duplicato calore be-
 nignius foveant; deinde etiam illo spiritu, qui omnibus
 animalibus arbustisque ac satis calidus est (nihil enim
 viveret sine calore); adice nunc ignes, non tantum 4
 manifestos et certos sed opertos terris, quorum aliqui
 15 eruperunt, innumerabiles in obscuro et condito flagrant
 semper. hae tot partes eius fertiles rerum habent
 quiddam teporis, quoniam quidem sterile frigus est,
 calor gignit. media ergo pars aëris ab his summtota
 in frigore suo manet: natura enim aëris gelida est.
 20 11. Qui cum sic divisus sit, *ima* sui parte maxime 1
 varius et inconstans ac mutabilis est: circa terras plu-

15/16 cf. *Aetnae* v. 390 sqq. *uritur assidue calidus nunc sulphuris umor eqs.*

2 ima] una λ || 3 exhal. AEGλZ²] exal. B(ε)F0QZ¹ || 4 imis]
 unis vel inus λ || 5 pertinet] -neat Φ || 8 tepent] temperent
 (-ant L) pLP | hal. ΔZ] alitu || 10 potuerunt] poterunt Δ |
 calore] aere Δ || 12 que] om. λ | est] inest Ge. insitus desiderat
 Kroll || 14 manifestos 0] manufactos | certos] ceteros λ || 15 in
 obscuro et condito Ge. sec. Fickert] et obsc. et c. Φ in ab-
 scondito Δ, qui et obscuro add. ante (B post) semper, ex obsc. . .
 Haase falso || 16 hae] haec Φ || 17 quiddam] aliquid Δ et
 add. ε | teporis] temporis ΔλPZ | quidem] quod B | sterile]
 est add. Δ | frigus] frigidus A frigidum Bε || 18 calor] autem
 add. Δ || 19 gelida] frigida Δ || 20 qui ΔEQZ] quia FHλ |
 diu. sic coll. λ | ima Muretus] iam | maxime] maxima ΔET ||
 21 ac Ge.] et Δ sic Φ | mutab. ΔET] mirabilis Φ, sed
 cf. p. 52, 4

rimum audet plurimum patitur, exagitat et exagitur,
 nec tamen eodem modo totus afficitur sed aliter alibi
 2 et partibus inquietus ac turbidus est. causas autem
 illi mutationis et inconstantiae alias terra praebet, cuius
 positiones hoc aut illo versae magna ad aëris tempe- 5
 riem momenta sunt, alias siderum cursus, ex quibus
 soli plurimum imputes: illum sequitur annus, ad illius
 flexum hiemes aestatesque vertuntur; lunae proximum
 ius est. sed ceterae quoque stellae non minus terrena
 quam incumbentem terris spiritum afficiunt et cursu 10
 suo occursuve contrario modo frigora modo imbres
 aliasque terris turbide iniurias movent.

3 Haec necessarium fuit prae loqui dicturo de tonitru
 fulminibusque ac fulgurationibus. nam cum in aëre
 fiant, naturam eius explicari oportebat, quo facilius 15
 appareret, quid facere aut pati posset.

1 12. Tria sunt, quae accidunt: fulgurationes, fulmina,
 tonitrua quae una facta serius audiuntur. fulguratio
 ostendit ignem, fulminatio emittit; illa (ut ita dicam)
 comminatio est et conatio sine ictu, ista iaculatio cum 20
 2 ictu. quaedam sunt, de quibus inter omnes convenit,
 quaedam in quibus diversae sententiae sunt. convenit
 de illis, omnia ista in nubibus et e nubibus fieri, etiam-

1 cf. *Aetnae v. 168 sq. angustis opus est turbanti faucibus,
 illo fervet opus, densique premit premiturque* . .

3 et] ac Δ | partibus] quibusdam constans et quietus,
 alii *add. Skutsch* | est ac turb. *coll. Aε* | causas $\Delta EL^2 Z$ | causa
 Φ causam T || 4 illi] illius Δ | et inconstantiae] *om. Δ* |
 praebet] probat Δ || 5 hoc] *huc vulgo scr.* aut hoc aut i. ET ||
 9 sed] sed et Δ || 10 cursu E^2 | cultu Φ ortu Δ *fort.* raptu
vel circumactu Ge. || 11 occursuve] occasuve ΔE^2 || 12 terris]
 terrarum Δ , *del. Leo*, tempestatis (*et -dae*) *Kroll* | turbide] turbine
 (*post iniurias*) $\Delta(?)$, *del. Haase*, -dae *Fort.*; -do *Leo conl. l. 3*,
 terri[ur]biles *Ge.* || 13 tonitru f. que ac] tonitruo ac fulminibus
 et Δ || 14 cum . . 15 fiant] quia . . fiunt Δ | explicari] -re Δ ||
 16 app. quid] *om. Aε* || 17 sunt] ergo *add. Δ* || 18 t. quae] *fort.*
 t. que quae *Ge.*, cf. § 6 | una] $\xi\mu\alpha$ || 20 ista - 21 ictu] *om. Φ* ||
 21 sunt] ex his *add. Δ* || 22 quaedam] quidam λ || 23 de] *om.*
 Δ | et e nubibus — p. 53, 3 nubibus] *om. Δ*

nunc convenit et fulgurationes et fulminationes aut igneas esse aut ignea specie. ad illa nunc transeamus, 3 in quibus his est: quidam putant ignem inesse nubibus, quidam ad tempus fieri nec prius esse quam mitti; 5 ne inter illos quidem, qui praeparant ignem, convenit, alius enim illum aliunde colligit. quidam aiunt radios solis introcurrentis recurrentisque et saepius in se re-atos ignem excitare; Anaxagoras ait illum ex aethere destillare et ex tanto ardore caeli multa decidere, quae 10 nubes diu inclusa custodiant; Aristoteles multo ante 4 ignem colligi non putat, sed eodem momento exilire quo fiat. cuius sententia talis est: 'duae partes mundi in imo iacent, terra et aqua. utraque ex se reddit aliquid: terrenus vapor siccus est et fumo similis, qui 15 ventos fulmina tonitrua facit; aquarum halitus umidus est et in imbres et nives cedit. sed siccus ille terra- 5 rum vapor, unde ventis origo est, cum coacervatus est, coitu nubium vehementer in altum eliditur; deinde ut

8 *Anaxag. fr. A 84 Diels p. 321 || 8/9 Plin. HN 2, 112 in has et ignis superne stellarum decidere || 10 — p. 54, 13 Arist. Meteor. I 3, p. 340 b 19—29. II 4, p. 360 a 12/13. II 9 p. 369 a 24—33. 35 — b 1 || 15/16 Plin. HN 2, 111 existere imbris ventosque, quoniam umidam a terra, alias vero propter vaporem fumidam exhalari caliginem certum est.*

4 quidam ad tempus] quidem Δ || 5 ne] nec Δ(?) si B | qui praeparant] quae properent δ quod properant ε, οἱ πρὸν-παρχειν ἀγίοῦντες, cf. servant p. 54, 15 || 6 i. aliunde] illum (s. l.) a lumine Δ | quidam] velut Theophr. de igne 73 | aiunt] autem Δ2 om. B || 7 introc.] incurrentis δPZ intorrentes ET inter[currentis] re]currentis ε | et] om. Δ || 8 excitare] dicunt add. δ dicit add. ε | ait] vero ait Δ || 9 dest. Kroll Skutsch] distillare || 10 custodiant εZ] custodiunt Φ custodiat δ | aristoteles AZ] aristotiles ut semper || 12 mundi] om. Δ || 13 imo] uno FHJ¹0P(Z?) || 15 f. tonitrua] f. tonitruaque ET f. et tonitrua Be(Δ) tonitrua et f. Aε | halitus AB] alitus plerique || 16 et nives] om. Δ | cedit AgΦ] redit, cecidit, decidit, cadit ceteri || 17 cum] quia Δ || 18 coitu] coitu 2 cum coitu Δ | in altum Kroll] alterum Φ a latere Δ impactarum ET | ut latius] ubi latius ET vi latus Gron., ut lacessitus Leo, fort. ut datum ius Ge. violentius Kroll, a latere Skutsch

- † latius nubes proximas feriet. haec plaga cum sono incutitur, qualis in nostris ignibus redditur, cum flamma vitio lignorum virentium crepat; et illic spiritus habens aliquid umidi secum conglobatusque rumpitur flamma eodem modo< demum> spiritus ille, quem paulo ante 5 exprimi collisis nubibus dixi, impactus aliis nec rumpi 6 nec exilire silentio potest. dissimilis autem crepitus fit ob dissimilitudinem nubium, quarum aliae maiorem sinum habent aliae minorem. ceterum illa vis expressi spiritus ignis est, qui fulgurationis nomen habet, levi 10 impetu accensus et vanus. ante autem videmus fulgorem quam sonum audimus, quia oculorum velocior sensus est et multum aures antecedit.'
- 1 13. Falsam opinionem esse eorum, qui ignem in nubibus servant, per multa colligi potest. si de caelo 15 cadit, quomodo non cottidie fit, cum tantundem semper illic ardeat? deinde nullam rationem reddiderunt, quare ignis, quem natura sursum vocat, defluat; alia enim condicio nostrorum ignium est, ex quibus favillae cadunt, quae ponderis aliquid secum habent: ita non 20 2 descendit ignis sed praecipitatur et deducitur. huic simile nihil accidit in illo igne purissimo, in quo nihil est, quod deprimatur; aut si ulla pars eius exciderit, in periculo totus est, quia totum potest excidere, quod

1 feriet] feriat **ΔF** ferit **E** fecit **T** || 3 virentium **ε(?)FT** | urentium | crepat] ante u(i)rentium **AFλ** || 4 s. congl.] secus c. **λ** secum globatusque **Δ** secum cum globatus **ET** est add. **E** | flamma: vulgo || 5 eodem] autem add. **λ** | demum add. **Ge.** || 6 nubibus **9Q** | ignibus **Δλ** || 7 nec exilire] om. **Φ** || 8 dissimilitudinem] dissimilem impactionem **Δ** | quarum] quare? **ΔQZ** | sinum] sonum **cT** sonitum **Δ** || 10 fulgurationis] a fulgurationibus **Δ** || 11 uanus] evanidus **Kroll** || 12 audimus] audiamus **Δ** || 13 sensus] s. l. **Δ** || 14 op. esse] autem esse (esse om. **ε**) op. **Δ** | eorum] cf. cap. 12, 3 || 16 cott. **BF** | cotidie] semper illic **ΔΦ** | s. aut i. s. l. **Δλ(Z)** || 17 redd.] inde (deinde **F¹**) redd. **EFλ** || 20 aliquid secum **AΦ** | a. aut s. s. l. **Δ(OP)** || 21 ded.] did. **ΔEJ²** || 22 accidit] accidet **Φ** | illo] om. **Δ** || 23 depr.] deprimat **Kroll**, fort. deprimatur aut <deprimat>. si **Ge. conl. p. 55, 6 et 11** | exciderit] deciderit **Δ** || 24 est] cf. **Kühner II 97**

potest carpi. deinde illud, quod cadere levitas prohibet,
 illud, quod in abdito tenet grave, quomodo illic
 esse potuit, unde caderet? 'quid ergo? non aliqui ignes 3
 in inferiora ferri solent, sicut haec ipsa, de quibus
 5 quaerimus, fulmina?' fateor. non eunt tamen sed ferun-
 tur: aliqua illos potentia deprimit, quae non est in
 aethere. nihil enim illic iniuria cogitur, nihil rumpitur,
 nihil praeter solitum evenit: ordo rerum est, et ex 4
 purgatus ignis in custodia mundi summa sortitus oras
 10 operis pulcherrimi circumit: hinc descendere non potest
 sed ne ab externo quidem deprimi, quia in aethere
 nulli incerto corpori locus est, certa et ordinata non
 pugnant.

14. 'Vos', inquit, 'dicitis, cum causas stellarum trans- 1
 15 volantium redditis, posse aliquas aëris partes ad se
 trahere ignem ex locis superioribus [ardore] et sic
 accendi'. sed plurimum interest, utrum aliquis dicat
 ignem ex aethere decidere, quod natura non patitur,
 an dicat ex ignea vi calorem in ea, quae subiacent,
 20 transilire. non enim illinc ignis cadit, quod non po-
 test fieri, sed hic nascitur. videmus certe apud nos 2

9/10 cf. *Aetnae* v. 194 sq. *custodiaque ignis illi operi est.*

1 cadere levitas] cot(t)idie leu. cad. (cot. c. l. A) Δ ||
 2 post prohibet,] suppl. quomodo caderet? Ge. | i.] si illud ε |
 quod Kroll] suo, ante tenet Bε(Δ) | abdito εJKT Fort. Rossb.]
 i. e. profundo, cf. III 28, 4. 30, 3. V 4, 1. VI 7, 5. adito δFHL²Z
 addito GL¹OP | tenet Ge. Leo] tenet. trad. tenetur Rossb. |
 graue] gravitas igni inhaerens impuro || 3 non] num FλT ||
 5 fateor.] fato enim Δ | tamen] om. Δ || 6 illos] eos ET ||
 7 illic iniuria] in. illic Δ || 8 est, et] et Madv. est, ut . .
 circueat (l. 10) Schult. || 9 summa] τὰ πρῶτα, summas Δ vulgo |
 oras K] horas || 10 operis] operas Δ | pulcherrimi Madv.] pul-
 cherrime | hinc] hic Φ | descendere] discedere Δ || 11 deprimi
 Bp] exprimi A comprimi Φ corpori ε || 12 certa] certa enim
 Δ || 14 uos] cf. p. 54, 14 | inquit] inquam Φ, sed cf. p. 61, 13 ||
 16 ex locis — 18 ignem] om. Δ, ex his locis eqs. ET Schult. ||
 16 ardore del. Ge.] (ex E) eo ardore ET | sic] sc. ardore ||
 18 decidere] decidentem Δ || 19 an dicat] ut liceat Δ | sub-
 iacent] subiecta sunt Δ

late incendio pervagante quasdam insulas, quae diu concaluerunt, ex se concipere flammam: itaque verisimile est etiam in aëre summo *id*, quod ignis rapiendi naturam habet, [aliquid] accendi calore aetheris superpositi. necesse est enim, ut et imus aether habeat 5 aliquid aëri simile et summus aër non sit dissimilis imo aetheri, quia non fit statim in diversum ex diverso transitus: paulatim ista in confinio vim suam miscent ita, ut dubitare possis, [an] aër an hoc iam aether sit.

15. Quidam ex nostris existimant aëra, cum in 10 ignem et aquam mutabilis sit, non detrahere aliunde causas flammarum novas: ipse enim se movendo accendit et, cum densos compactosque nubium sinus dissipat, necessario vastum in tam magnorum corporum diruptione reddit sonum. illa porro nubium difficulter 15 cedentium pugna aliquid confert ad concitandum ignem, sic, quemadmodum ferro ad secandum aliquid manus confert, sed secare ferri est.

16. Quid ergo inter fulgurationem et fulmen interest? dicam. fulguratio est late ignis explicitus, fulmen 20 est coactus ignis et in impetum iactus. solemus duabus manibus inter se iunctis aquam concipere et compressa utrimque palma in modum siphonis exprimere; simile quiddam et illic fieri puta: nubium inter se compressarum angustiae medium spiritum eiciunt et hoc ipso 25

23 cf. *Aetnae* v. 328 *confluvio veluti siphonibus actus exilit.*

1 quae] quam Φ || 3 etiam $B\Phi$] *om.* $\Delta 0$, et ET | *id*, quod *Ge.*] in quo Φ qui Δ | *nat. rap. ignis coll.* Δ | *rapiendi*] *num pariendi?* || 4 aliquid *om.* Φ | *superp.*] *suppositi* λ || 5 ut et] et PZ *fort. recte conl. p. 58, 18*, ut B || 7 imo ΔZ] summo Φ || 9 an] *del. Ge.*, an aer *om.* λ | *hoc*] in hoc *Kroll*, hic *vulgo* || 10 in] *om.* $J^1 K^1 \epsilon$ (*ignis et aqua* ϵ) || 13 cum ϵHZ] con- $A\Phi$ || 17 ferro — manus $A\Phi$] *aliter coll.* Δ || 19 quid] quid est Δ | *interest*] *om.* Δ || 20 ignis late *coll.* δ || 21 in impetum $EJ^2 T$] in (*in om.* Δ) impetu || 22 inter — concipere] aquam accipere (*acc. aq.* ϵ) inter se iunctis Δ || 23 siphonis] siphonis δ *simphonis* ϵET

inflammant ac tormenti modo emittunt; nam ballistae quoque scorpionesque tela cum sono expellunt.

17. Quidam existimant igneum spiritum per frigida atque umida meantem sonum reddere, nam ne ferrum quidem ardens silentio tingitur sed, si in aquam fervens massa descendit, cum multo murmure extinguitur. ita, ut Anaximenes ait, spiritus incidens nubibus tonitrua edit et, dum luctatur per obstantia atque inter-scissa vadere, ipsa ignem fuga accendit.

18. Anaximandrus omnia ad spiritum rettulit: 'tonitrua', inquit, 'sunt nubis ictae sonus. quare inaequalia sunt? quia et ipse ictus inaequalis est. quare et sereno tonat? quia tunc quoque per crassum et scissum aëra spiritus prosilit. at quare aliquando non fulgurat et tonat? quia spiritus infirmior non valuit in flammam, in sonum valuit. quid est ergo ipsa fulguratio? aëris diducentis se corruentisque iactatio languidum ignem nec exulturum aperiens. quid est fulmen? acrioris densiorisque spiritus cursus.'

3 quidam: cf. Archelai fr. A 16 Diels p. 338 || 4—7 Plin. HN 2, 112 cum vero in nubem perveniunt, vaporem dissonum gigni ut candente ferro in aquam demerso || 7 Anaximenes: cf. Metrodori fr. A 15 Diels p. 473 || 10 Anaximandri fr. 23 Diels p. 19 || 18 — p. 58, 2 Amm. Marc. 23, 5, 14 sed esse (fulmen) acrioris spiritus cursum aliqua vi ad inferiora detrusum (l. detrusi).

1 ballist(a)e HJ¹OP] baliste || 2 scorpionesque] et scorpiones A || 3 igneum Z ut ego conieceram] in eum Φ, eum ET, ipsum A, istum B || 4 meantem] ineuntem ΔP || 5 tingitur δJ¹KZ] tingitur Φ extinguitur A²ε || 7 ita ut] ut Φ del. Haase || 8 dum] deinde cum A | atque] et Δ | inter-scissa HTZ²] inter-cissa LOPZ¹, intercisa ΔE (-cisam F) JK || 10 anaximandrus] def. Köler || 12 ictus inaequalis est] om. Φ || 13 sereno] in sereno δ | quia — 15 tonat] om. εG || 13 per crassum] (per T) percussum δg²pT, per quassum Gronov. | et scissum] om. δp || 14 pros.] persilit δ || 15 et] at Haase, sed cf. Gertz ad Sen. de ira I 3, 4. sed Skutsch propter clausulam | sp. — 16 flammam] inf. spiritus qui in fl. non valuit A || 17 did.] deducentis ε, cf. p. 54, 21 || 18 exult. Weidner, cf. p. 38, 15; 61, 3] exiturum

19. *Anaxagoras* ait omnia ista sic fieri, ut ex aethere aliqua vis in inferiora descendat: ita ignis impactus nubibus frigidis sonat; at cum illas intercindit, fulget, et minor vis ignium fulgurationes facit, maior fulmina.

20. *Diogenes Apolloniates* ait quaedam tonitrua igne quaedam spiritu fieri: illa ignis facit, quae ipse antecedit et nuntiat; illa spiritus, quae sine splendore crepuerunt. utrumque sine altero *efficax* esse aliquando concedo, ita tamen, ut non discreta illis potestas sit sed utrumque ab utroque effici possit. quis enim negabit spiritum magno impetu latum, cum effecerit sonum, effecturum et ignem? quis autem non et hoc concedet, aliquando ignem quoque irrumpere posse nubes et non exilire, si plurium acervo nubium, cum paucas perscidisset, oppressus est? ergo et ignis ibit in spiritum perdetque fulgorem, et spiritus dum secatur aëra incendet. adice nunc, quod necesse est impetus fulminis et praemittat spiritus agatque ante se et a tergo trahat ventum, cum tam vasto ictu aëra incidit:

1 *Anaxagoras: fr. A 84 Diels p. 321* || 6 *Diogenes Ap.: fr. A 16 Diels p. 343*

1 *Anaxagoras Opsop.] anaxandros (-rus ε) A Φ, anaximandros A²(ε), Anaxarchus vel Archelaus Köler* || 6 *apolloniates AZ] apollimates 9 LQ ap(p)ollinares (?) λ* || 8 *et nuntiat] om. A* || 9 *efficax Ge.] effixa Φ fieri et A om. Z fieri (om. esse) ET (post aliq. E), cf. St. I 64* || 11 *utrumque] uterque A* || 12 *effecerit] efficit A efficerit λ efficiat ET* || 13 *quis] quisnam δ | autem] om. A¹ε* || 14 *concedet] concederet et λ concedat A* || 15 *irrump.] erumpere δ rumpere ε | posse] ante quoque Φ post quoque A* || 16 *plurium] plurimarum A plurimum EJKT* || 17 *paucas] paucos δ | perscid. H] perscidisset* || 18 *et spiritus] et speciem A et spem P | secatur aëra Madv.] secatur infra Φ A, se rapit infra Haase cl. ep. 40, 7* || 19 *est] est ut A, cf. p. 56, 5* || 20 *agatque] et agat A* || 21 *tam] iam λ | incid.] insciderit FH*

itaque omnia, antequam feriantur, intremescunt vibrata vento, quem ignis ante se pressit.

21. Dimissis nunc praeceptoribus nostris incipimus 1
per nos moveri et a confessis transimus ad dubia.
5 quid in confesso est? fulmen ignem esse, et aequae
fulgurationem, quae nihil aliud est quam flamma, futura
fulmen, si plus virium habuisset: non natura ista sed
impetu distant. esse illum ignem color ostendit, qui 2
non est nisi ex, ostendit effectus: magnorum
10 enim saepe incendiorum causa fulmen fuit, silvae illo
concrematae et urbium partes; etiam quae non per-
cussa sunt, tamen adusta cernuntur, quaedam vero
veluti fuligine colorantur. quid, quod omnibus fulgu-
ratis odor sulphuris est? ergo et utramque rem ignem 3
15 esse constat et utramque rem inter se meando distare:
fulguratio enim est non perlatum usque in terras ful-
men, et rursus licet dicas fulmen esse fulgurationem
usque in terras perductam. non ad exercendum verba 4
diutius hoc idem pertracto, sed ut cognata esse ista
20 et eiusdem notae ac naturae probem. fulguratio est
paene fulmen; vertamus illud: fulmen est plus quid-
dam quam fulguratio.

1 intremescunt $m(\epsilon)\Phi$] intremiscunt δGT || 2 quem]
quae δ quam J^1K | pressit] praemisit ET || 3 incipimus] in-
cipiamus $\delta(\Delta?)$ || 4 a] e δ om. ϵ || 5 in confesso] enim con-
fessi (-ssum B) Δ in confessio (-ssis E) EZ | et] om. Φ ||
6 nihil] nil (Φ) || 8 illum] intell. illud sc. fulmen | color θq]
calor $\Delta\lambda$, color ictorum *Joh. Müller* | qui non est] qui si non
esset Δ om. B || 9 nisi ex Φ (lacunam praebent FH)] om. Δ
nisi ex eo quod EJ^2T nisi ex eo G ut *Madv.* n. ex igne Z
ut *Günther coni.*, n. ex aequo ortu *Schult.* n. ex isto *Skutsch*,
n. extremo calori *Ge. nunc* || 10 illo] uero λ || 11 concr.] cre-
matae Δ || 13 ueluti] uelut Δ | fulguratis] fulguritibus *Fort.* ||
14 sulphuris est Φ] sulfuris est λ sulphuris inest ET sul-
phureus est Δ | ignem] igneam *Haase*, sed cf. p. 60, 1 ||
15 meando inter se coll. $\Delta\Phi$ || 18 exercendum] -da *Madv.* ||
19 hoc idem] haec Δ | ista cognata (congrua ϵ) esse coll. Δ ||
21 illud $BCEF\lambda q$] istud ϵHZ | quiddam plus coll. ΔT

- 1 22. Quoniam constat utramque rem ignem esse,
videamus, quemadmodum ignis fieri soleat apud nos:
eadem enim ratione et supra fiet. <fit> duobus modis,
uno, si excitatur <ictu> sicut e lapide, altero, si attritu
invenitur, sicut cum duo ligna inter se diutius *fri*cta 5
sunt (non omnis hoc tibi materia praestabit sed idonea
eliciendis ignibus, sicut laurus hederæ et alia in hunc
2 usum nota pastoribus): potest ergo fieri, ut nubes
quoque ignem eodem modo vel percussae reddant vel
attritae. videamus, quantis procellae viribus ruant, 10
quanto vertantur impetu turbines: id quod obvium
fuit, dissipatur et rapitur et longe a loco suo proicitur.
3 quid ergo mirum, si tanta vis <ignem> excutit vel
aliunde vel sibi? vides enim, quantum fervorem sen-
sura sint corpora horum transitu trita. nec hoc tan- 15
tum in his debet credi accidere, quorum ingens in con-
fesso potentia est,

3—10 *Plin. HN 2, 113 posse et attritu, dum in praeceps
feratur, illum quisquis est spiritum accendi; posse et conflictu
nubium elidi, ut duorum lapidum, scintillantibus fulgetris* ||
6 *cf. Aetnae v. 389 vernacula . . materia appositumque igni
genus utile.*

1 ignem] igneam **EJ²T** | esse] ante ignem **A0** ante utram-
que **ε** || 3 fiet. fit *Ge.*] fiet. **Φ** fit. **Δ**, fit. fit autem *Casauboni*
codex || 4 ictu *add. Ge. cf. Theophr. de igne 1* | e **FHGLZ**] e(st)
δλP ex **ε** *om.* **EJ²T** | lapide] percusso *add.* **ET** || 5 *fri*cta **Z**
Cuiacii cod.] stricta **δΦ** trita **ε** || 7 laurus] taurus **δ** | hederæ]
edere **A0** h(er)red(er)e **mB** || 10 uideamus] uidemus **g²** *fort. recte*
corr., cf. uides l. 14 || 11 id quod] in quod **JK** in quo **Z** id
in quod (quo **ε**) tormentum **Δ**, *fort. ideo quod Ge.* || 12 fuit]
fit *Kroll* || 13 ignem *add.* **EJ(J²?)T**, *cf. p. 61, 8* || 15 sint *Gron.*]
sunt | corpora] *sc. caelestia, cf. l. 16* | horum] turbinum, immo
aliorum *sc. corporum Ge.* | trita] uita exanimata **Δ** | nec hoc **OZ**
ut Madvig] ne hoc **Φ** Nihil tamen **Δ** non hoc *Haase* ||
16 debet] debere **Φ** | accidere *Madv.*] ac (ac in ui **Δ**) siderum |
in confesso] et confessa **Δ** et in -o *Rossb.* || 17 est, sed *Madv.*]
est. Sed *vulgo*

23. sed fortasse nubes quoque in nubes incitatae 1
 fremente vento et leviter urgente ignem evocabunt,
 qui explendescat nec exiliat: minore enim vi ad ful-
 gurandum opus est quam ad fulminandum. superio- 2
 5 ribus collegimus, in quantum fervorem quaedam affricta
 perducerentur: cum autem aër mutabilis in ignem [his]
 maximis viribus, id est suis, cum in ventum conversus
est, atteratur, verisimile est ignem excuti caducum et
 cito interiturum, quia non ex solida materia oritur
 10 nec in qua possit consistere; transit itaque tantumque
 habet morae, quantum itineris et cursus: sine alimento
 proiectus est.

24. 'Quomodo', inquit, 'cum dicatis ignis hanc esse 1
 naturam, ut petat superiora, fulmen terram petit? ...
 15 aut falsum est, quod de *igne* dixistis: est enim illi
 aequae sursum iter quam deorsum.' utrumque verum
 potest esse. ignis enim natura in verticem surgit et,
 si nihil illum prohibet, ascendit (sicut aqua natura
 defertur, si tamen aliqua vis accessit, quae illam in
 20 contrarium circumageret, illo intenditur, unde imbre
 deiecta est); fulmen autem eadem necessitate, qua ex- 2
 cutitur, <deicitur> (id his ignibus accidit quod arbori-

17/18 *Amm. Marc. 23, 5, 14 cum constet flammam suapte
 natura nullo obstante ad sublimia convolare.*

1 nubes] nubem E²PT² || 2 fremente] frementes Φ |
 leuiter δFHPZ | leniter εE²LT || 3 enim] autem ET || 4 super.]
sc. p. 60, 14, libris add. Φ || 5 adfricta Gron.] adfricta Z¹ astricta
 ΔΘT attrita λP || 6 cum autem] causa λ | ignem — 8 simile
 est] *om. λ* || 6 his *om. ΔE* || 7 i(d est)] *om. ΔT* | cum in
 ventum] in ignem Δ *sed s. l.* || 8 ueri s. est] credibile est et
 ueri simile Δ | caducum excuti coll. Δ || 12 proi.] coniectus
 Δ | est. Quo] Sed quo Gertz || 13 inquit] inquis Δ | ignis
 hanc AΦ] hanc ignis Δ || 14 fulmen] tamen add. Aε | lacunam
indic. Ge. sic fere explendam: aut terram non petit || 15 de
 igne T *Pinc. Mur.* | deinde || 16 iter] post illi δ | quam] atque
 Δ || 17 natura] non λ || 18 aqua] aque δ || 19 illam] illum A¹B ||
 22 deicitur add. Ge.] decidit A *m. rec.* cadit T add. post autem |
 id his Φ] in his ΔEZ, idem his Gertz, ideo Ge.

bus, quarum cacumina trahi possunt ita, ut terram spectent; si tenera sunt, etiam ut attingant; sed cum permiseris, in locum suum exilient): itaque non est, quod eum spectes cuiusque rei habitum, qui illi non ex voluntate est: si igni permittes ire quo velit, caelum, id est levissimi cuiusque sedem, repetet; ubi est aliquid, quod eum feriat et ab impetu suo avertat, id non natura sed servitus iussit.

25. 'Dicis', inquis, 'nubes attritas edere ignem, cum sint umidae, immo udae: quomodo ergo possunt gignere ignem, quem non magis verisimile est ex nube quam ex aqua <nasciturum>?'

26. [Ex nube nascitur.] Primum in nubibus non aqua est sed aër spissus ad gignendam aquam prae- paratus, nondum in illam mutatus sed iam pronus et vergens; non est, quod existimes eam [tum] colligi tum effundi: simul fit et cadit. deinde si concessero umidam esse nubem conceptis aquis plenam, nihil tamen prohibet ignem ex umido quoque educi, immo ex ipso (quod magis mireris) umore. quidam negaverunt in ignem quicquam posse mutari, priusquam mutatum esset in aëra. potest ergo nubes salva, quam continet, aqua ignem parte aliqua sui reddere, ut saepe alia pars ligni ardet alia sudat. nec hoc dico, non contraria inter se ista esse et alterum altero perimi;

1 trahi — 2 etiam ut] si tenera sunt, ita deorsum trahi possunt, etiam ut (A, ut etiam B²) terram A || 3 exilient] num resilient? || 4 eum AΦ] cum AT | spectes] expectes λ || 5 igni] ignem A | permittes] -tteres 9Z || 6 ubi] ubique EJ² || 8 iussit Schult.] eius fit || 10 udae] hudae qZ | ergo] om. OZ nubes ET || 11 quem] que J¹K(λ) quod B(L¹)O || 12 ex nube] fieri add. ET | nasciturum Ge.] nascitur AΦ l. 13 || 13 Ex nube] generari. Ignis qui A quae ex nube nascitur Madv., immo ex qua nubes constat quadraret ad cap. 26, del. Ge. || 14 spissus AEJ²T] est add. Φ | aquam gign. coll. δ || 16 tum δ] tunc ε om. Φ prius ET nunc Ge. | tum] t(ame)n λ sed A inde T || 17 fit] et fit λ || 19 educi] elici Weidner || 22 aëra Ge.] aquam || 24 nec . . non] Non . . nec λ | inter se non contr. coll. δ || 25 ista] s. esse A

sed ubi valentior ignis quam umor est, vincit, rursus cum copia umoris exuperat, tunc ignis sine effectu est, itaque non ardent virentia: refert ergo, quantum aquae sit, exigua enim non resistet nec vim ignis
 5 impiediet. quidni? maiorum nostrorum memoria, ut 4 Posidonius tradidit, cum insula in Aegeo mari surgeret, spumabat interdiu mare et fumus ex alto ferebatur: *nox* demum prodebat ignem, non continuum sed ex intervallis emicantem fulminum more, quotiens ardor
 10 infernus iacentis super undae pondus evicerat; deinde 5 saxa evoluta rupesque partim illaesae, quas spiritus, antequam *urerentur*, expulerat, partim exesae et in levitatem pumicis versae, novissime cacumen usti montis emicuit; postea altitudini adiectum, et saxum illud
 15 in magnitudinem insulae crevit. idem nostra memoria 6 Valerio Asiatico consule iterum accidit. quorsus haec rettuli? ut appareret nec extinctum ignem mari superfuso, nec impetum eius gravitate ingentis undae prohibitum exire; ducentorum passuum fuisse altitudinem
 20 Asclepiodotus auditor Posidonii tradidit, per quam diremptis aquis ignis emersit. quod si immensa aqua- 7

6 *Posid. p. 82 B.* || 11 *cf. Aetnae v. 200 sq. flagrantēs pro-*
perant moles, volvuntur ab imo fundamenta || 11—13 *cf. Aetnae*
v. 183 sqq. hinc scissae rupes . . . pars igni domitae, pars ignes
ferre coactae || 20 *Asclepiodotus: cf. Zeller III 1, 585.*

1 ignis] est ignis λ || 3 est ΔET] om. Φ | refert] refer
 FHλP² || 4 enim] uis add. Δ | resistet] resistit Δ | nec uim
 ignis imp. vulgo] uim ignis impiediet Φ nec ignem impedit Δ ||
 5 maiorum] auorum Δ || 6 tradidit] tradit TZ || 8 nox *Madv.*
 nam trad. noctu *Haase* | demum] deinde λ || 9 ex] om. λET |
 fulm.] fluminum δZ || 10 infernus] inferius ΔE²L¹O | super
 unde] superum Δ || 12 *urerentur* E²P(?) *Bong.* | u(er)rentur (P?)
cod. Memm. u(er)rentur Φ uerentur J¹K uerterentur BZ
 uerteretur Aε || 13 montis usti coll. Fλ || 14 altitudini *Fort.*
 -dine ΔΦ -dinem PZ ad altitudinem *Rossb.* || 17 rett.] retuli
fere semper || 20 *Posidonii auditor coll. Δ* || 21 *diremptis Pin-*
cianus] direptis

rum vis flammaram ex imo subeuntem vim non potuit opprimere, quanto minus *includere* poterit ignem nubium tenuis umor et roscidus? adeo res ista non affert ullam moram quae contra causa ignium fit.

- ... quos non videmus emicare nisi impendente caelo. 5
serenum sine fulmine est: non habet istos metus dies
8 purus, ne nox quidem nisi obscura nubibus. 'quid ergo? non aliquando etiam apparentibus stellis et nocte tranquilla fulgurat?' sed scias licet illic nubes esse, unde splendor effertur, quas videri a nobis terrarum 10
9 tumor non sinit. adice nunc, quod fieri potest, ut nubes summissae et humiles attritu suo ignem reddant; qui in superiora expressus in parte caeli sincera puraque visitur, sed fit in sordida.
- 1 27. Tonitrua distinxere quidam ita, ut dicerent 15
unum esse genus, cuius grave sit murmur, quale terrarum motum antecedit clauso vento et fremente. hoc
2 quomodo videatur illis fieri, dicam: cum spiritum intra se clausere nubes, in concavis partibus earum volutatus aër similem agit mugitibus sonum, raucum et aequalem 20

1 cf. *Sen. ep.* 57, 8 *flamma non potest opprimi* || 16 cf. *Aetnae v.* 464 et *grave sub terra murmur demonstrat et ignis.*

1 subeuntem uim] subeuntium Z (*om.* uim), *fort.* -tium uim *Ge.* || 2 includere *Ge.*] in ea edere Φ in ea (*om.* B) extinguere A impedire ET *fort. recte*, in aëre extinguere *Fort.* | poterit] post ignem Aε ante edere s. l. λ || 3 tenuis] tener A | adeo] ardori *Schult.* || 4 quae AλP] quod Θ T *Schult.* quia *Rossb. et uterque* sit, ut Z, vel ut (. . sit) *scr. vel del. Madv.* | causa *Madv.*] causas | fit EO] sit || 5 lacunam agnosco, *fort. suppl.* idem de fulgoribus iudicandum est *Ge.* | impendente] impediēte Eλ || 7 ne] nec AλZ¹ | quidem] *om.* λ || 11 tumor terrarum *coll.* Fλ || 12 summissae *Schult.*] summae *trad.*, imae *Gron.* || 13 in sup.] in (*om.* O) inferiora EO | sinc. puraque caeli *coll.* A || 14 uisitur] uisatur A || 16 sit graue *coll.* A || 18 illis] s. l. A (*ante uid.* Bε *post fieri* A) | intra ε Θ TZ²] inter δλPZ¹ || 19 uolutatus] uolutus A

et continuum, utique ubi etiam umida illa † regio
 est et exitum claudit; ideo eiusmodi tonitrua venturi
 praenuntia imbris sunt. aliud genus est acre, quod 3
 acerbum magis dixerim, quia <edit> sonum, qualem
 5 audire solemus, cum super caput alicuius dirupta
 vesica est: talia eduntur tonitrua, cum conglobata nubes
 dissolvitur et eum, quo distenta fuerat, spiritum emittit.
 hic proprie fragor dicitur, subitus et vehemens, quo
 edito concidunt homines et exanimantur, quidam vero
 10 vivi stupent et in totum sibi excidunt, quos vocamus
 attonitos, quorum mentem sonus ille caelestis loco
 pepulit. hic fieri illo quoque modo potest, ut in- 4
 clusus aër cava nube et motu ipso extenuatus diffun-
 datur: deinde, dum maiorem sibi locum quaerit, a
 15 quibus involutus est, sonum patitur. quid autem?
 non quemadmodum illisae inter se manus plausum
 edunt, sic illisarum inter se nubium sonus potest esse,
 magnus, quia magna concurrunt?

6—9 cf. Plin. HN 2, 113 . . edito fragore, cum erumpat,
 ut in membrana spiritu intenta. || 16 et p. 66, 5 Sen. ep. 56, 1
 audio crepitum inlisae manus umeris, quae prout plana pervenit
 aut concava, ita sonum mutat.

1 utique Z] itaque | ubi] om. E | hum. i. r. 9QZ] h. r. i. λ
 i. r. h. A, fort. (h)umidum illi a tergo resistens ex. cl. Ge.,
 terrarum motus post itaque ubi desid. Leo || 2 et] om. A |
 eiusmod.] huiusm. EQ || 3 acre] acre acerbum AΦ aere Δ acre
 et ac. Fort., del. Madv. Leo || 4 acerbum] crepitum Erasmus,
 acre Madv. | magis δ] mage Φ | quia edit Ge.] quam AΦ,
 quam acre et sono Leo | sonum] sonorum Δ, sonorem Haupt |
 qualem] quale Rossb. Skutsch conl. p. 64, 16, sed cf. p. 66, 21 ||
 5 cum ΔEH(J,TZ] ut cum FGλP || 6 cum congl.] cum gl. ελP
 congl. OZ || 7 diss. nubes coll. Δ || 8 fragor] ante proprie λ
 om. A || 10 uiui] humi Δ || 12 hic A¹Φ] hoc ΔP | illo A¹Φ]
 s. quoque (F)λ hoc δ om. εP | inclusus ET] incussus δΦ
 incursus vel intrusus ε || 13 motu ipso] motus ipse λ, fort.
 motu ipsius Ge. conl. V 5, 1 || 14 dum] cum Δ || 16 illis(a)e |
 illese (ε)L¹P || 17 illisarum] illarum B¹P illesarum ε

- 1 28. 'Videmus', inquit, 'nubes impingi montibus nec sonum fieri.' primum omnium non quocumque modo illisae sunt, sonant, sed si apte compositae ad sonum edendum (aversas inter se manus collide: non plaudent, sed palma cum palma collata plausum facit; et plurimum interest, utrum cavae concutiantur an planae et extentae). deinde non tantum ire nubes oportet sed
2 agi magna vi et procellosa. etiamnunc mons non findit nubem sed digerit et primam quamque partem eius solvit. ne vesica quidem quocumque modo spiritum
3 emittit, sonat; si ferro divisa est, sine ullo aurium sensu exit: rumpi illam oportet, ut sonet, non secari. idem de nubibus dico: nisi multo impetu dissiluire, non resonant. adice nunc, quod nubes in montem actae non franguntur sed circumfunduntur et in aliquas partes montis,
in arbores ramos frutices aspera saxa et eminentia ita diducuntur, ut si quem habent spiritum, multifariam
emittant, qui nisi universus erumpit, non crepat. hoc ut scias, ventus, qui circa arborem finditur, sibilat, non tonat: lato, ut ita dicam, ictu et totum globum semel
dissipante opus est, ut sonitus erumpat, qualis auditur, cum tonat.

29. Praeter haec natura aptus est aër ad voces: quidni, cum vox nihil aliud sit quam ictus aër?

1 inquit] inquis **ET** || 3 illisae] impulsae **A** | sonant] tonant **A** | sed] *om.* **λ** | apte] sunt *add.* **A** || 4 auersas **9T** | aduersas **J²L²P** aduersus **λZ** aduerse **A** | collide] collise **A** | plaudent] plaudunt **A** || 7 nubes ire *coll.* **BεO** || 8 etiamnunc] etiam (et **B**) **A** adice nunc quod **ET** || 9 findit] fundit **E¹L¹** confundit **A** | digerit] dirigerit **B¹** dirigit **ε** || 11 emisit] *om.* **A** emittit **B²** || 13 dissiluire, non res.] dissolute, non sonant **A** || 14 acte in montem *coll.* **λ** || 15 et in] in **A** || 16 in arbores **Φ** | arboris **A** in arboris **Z** *vulgo* | ita diduc. et] et ita c(um)-ducuntur **A** || 17 ut . . 18 emittant *Haase*] et (*om.* **A**) . . emittunt || 17 multifariam] -farium **δ** || 18 nisi] non **A** || 19 uentus **A¹E²J²L²TZ**] uentos **Φ** | qui] quae **FGHL¹OP** | finditur **9L²Z**] funditur | sibilat **ATZ** | si uiuat *vel* si iuuat **Φ** || 20 semel] *om.* **A** || 23 aer] s. apt. est *add.* **A** || 24 ictus aer] aer ictus est **λ**

debent ergo nubes utrimque † inseri, et cavae et intentae; vides enim, quanto vocaliora sint vacua quam plena, quanto intenta quam remissa. item tympana et cymbala sonant, quia illa repugnantem ex ulteriore
 5 parte spiritum pulsant, haec et ipsa † aera non nisi cavo tinniunt.

30. Quidam, inter quos Asclepiodotus est, iudi- 1
 cant sic: quorundam quoque corporum concursu toni-
 trum et fulmina excuti posse. Aetna aliquando multo
 10 igne abundavit, ingentem vim harenae urentis effudit;
 involutus est dies pulvere, populosque subita nox
 terruit: [illo tempore] aiunt tunc plurima fuisse ful-
 mina et tonitrua, quae concursu aridorum corporum
 facta sunt, non nubium, quas verisimile est in tanto
 15 fervore aëris nullas fuisse. aliquando Cambyeses ad 2
 Ammonem misit exercitum, quem harena austro mota
 et more nivis incidens texit, deinde obruit: tunc quo-
 que verisimile est fuisse tonitrum fulminaque attritu

7 *Asclepiodotus: Sudhaus, Aetna p. 61.*

9—12 *cf. Aetnae v. 360 sqq. ille impetus ignis
 et montis partes atra subvectat arena . . .
 ardentisque simul flammis ac fulmina rumpunt.*

1 utrimque] utique Moser | inseri] dissecari Δ, in se ferri
Schult. conseri *Ge.* | et cavae] num sed cauae? || 2 uoc.]
 calidiora P calidiora ε ualidiora B uerba *add. EJ²T* | sint
 PZ] sunt || 3 item] ita *Gron.* intenta *Schult.* | tympana ΔEFT
 ti/m/pana AΦ || 4 cymb. AεE] cymbala H ci(n)bala BFλQ
 illa] *sc. tympana* || 5 haec] *sc. cymbala (bina)* | et ipsa Φ
 et illa EJ²T ad ipsum Δ, etsi icta *Pincian.* et similia *Kroll* |
 aera] aere g² vulgo, aerea *Pinc.*, aëra *del. Leo*, exspecto aëra
 intra se includentia *Ge.* | non nisi cauo] nisi concauo non Δ
 nisi concaua non *Fortun.* fort. recte, n. n. vacua *Leo* || 8 cor-
 porum] *cf. c. 22* | conc.] excursu Δ | tonitrum] -trum A OZ
 -trua ε || 9 Aetna (ε) ethna || 10 ab. Z] habund. || 11 populos-
 que] plerosque EJ²T | subita] subdita EJ² || 12 illo tempore]
del. Grut. (contra tunc del. Fort.) || 15 feruore AΦ] ardore Δ |
 cambyses *trad.* || 17 et] etiam Φ || 18 tonitrum AΦ] -trum
 A OZ vulgo

3 harenae sese affricantis. non repugnat proposito nostro
 ista opinio; diximus enim utriusque naturae corpora
 efflare terras et sicci aliquid et umidi in toto aëre
 vagari: itaque si quid tale intervenit, nubem fecit
 solidiorem et crassiorem, quam si tantum simplici spi- 5
 4 ritu texeretur. illa frangi potest et edere sonum: ista,
 quae dixi, sive incendiis vaporantibus aëra repleverunt
 sive ventis terras verrentibus, necesse est nubem faciant
 ante quam sonum. nubem autem tam arida quam
 umida conserunt: est enim, ut diximus, nubes spissi- 10
 tudo aëris crassi.

1 31. Ceterum mira fulminis, si intueri velis, opera
 sunt nec quicquam dubii relinquentia, quin divina sit
 illius ac subtilis potentia: oculis integris [ac illaesis]
 conflatur argentum, manente vagina gladius ipse lique- 15
 scit; et inviolato ligno circa pila ferrum omne destillat,
 stat fracto dolio vinum nec ultra triduum ille rigor
 2 durat. illud aequae inter adnotanda ponas licet, quod
 et hominum et ceterorum animalium, quae icta sunt,
 caput spectat ad exitum fulminis, quod omnium per- 20
 cussarum arborum contra fulmina astulae surgunt.
 quid quod malarum serpentium et aliorum animalium,
 quibus mortifera vis inest, cum fulmine icta sunt,
 venenum omne consumitur? 'unde', inquit, 'scis?' in
 venenatis corporibus vermis non nascitur: fulmine icta 25
 intra paucos dies verminant.

2 diximus] *sc. cap. 12, 4, cf. V 5, 1; VII 4, 3* || 4 uagari]
 negari Δ || 5 et crass.] crassioremque Δ || 6 tex.] intexeretur
 $\delta(\Delta)$ | illa] *nubes crassa* | ista] *corpora efflata* || 8 uerrentibus
 $(\Delta) \textcircled{J} \textcircled{J}^2 \textcircled{L}^2 \textcircled{Q} \textcircled{Z}$] urentibus λ uerentibus EL^1 | faciant ϵT] faciat
 $\text{A}(\delta) \Phi$ *om.* B || 10 conserunt] conferunt $\text{F} \lambda$ efficiunt ET |
 enim] autem Δ | diximus] *initio libri IV b nunc deperdito*
 (*Allers*). *cf. St. I 112* || 14 illius *Kroll*] illis. illi *Ge.* | ac subt.]
 subtilis (que *add. \delta*) Δ | ac illesis *del. Haase* || 15 ipse] *om.*
 Δ || 16 dest. *Kroll*] distillat || 17 stat] et *add. ET* | rigor ille
coll. \epsilon F \phi || 18 adnotanda] -dum λP || 21 astule $\text{E} \lambda \textcircled{Q} \textcircled{Z}$] hastul(a)e
 ΔFGHZ || 22 malarum δHT] malorum || 23 inest] est δFT |
 icta] ista $\text{OPZ} (?)$ || 26 intra $\text{A} \Phi$] inter ΔEO

32. Quid quod futura portendunt nec unius tantum
 aut alterius rei signa dant sed saepe longum factorum
 sequentium ordinem nuntiant? et quidem notis evi-
 dentibus longeque clarioribus, quam si scriberentur.
 hoc inter nos et Tuscos, quibus summa est fulgurum
 persequendorum scientia, interest: nos putamus, quia
 nubes collisae sunt, fulmina emitti; ipsi existimant
 nubes collidi, ut fulmina emittantur (nam cum omnia
 ad deum referant, in ea opinione sunt, tamquam non,
 quia facta sunt, significant, sed quia significatura sunt,
 fiant): eadem tamen ratione fiunt, sive illis significare
 propositum sive consequens est. 'quomodo ergo signi-
 fican, nisi ideo mittuntur?' quomodo aves non in hoc
 motae, ut nobis occurrerent, dextrum auspicium sini-
 strumque fecerunt. 'et illas', inquit, 'deus movit.' ni-
 mis illum otiosum et pusillae rei ministrum facis, si
 aliis somnia aliis exta disponit; ista nihilominus divina
 ope geruntur, si non a deo pennae avium reguntur
 nec pecudum viscera sub ipsa securi formantur: alia
 ratione factorum series explicatur indicia venturi ubi-
 que praemittens. ex quibus quaedam nobis familiaria
 quaedam ignota sunt: quicquid fit, alicuius rei futurae
 signum est, fortuita et sine ratione vaga divinationem
 non recipiunt; cuius rei ordo est, etiam praedictio est.
 'cur ergo aquilae hic honor datus est, ut magnarum
 rerum faceret auspicia, aut corvo et paucissimis avibus,
 ceterarum sine praesagio vox est?' quia quaedam non-

2 longum] totum Δ || 3 seq.] frequentium ET | quidem
 notis $\text{E}^2(?)\text{TZ}$ | qui ei (eis JKL) de totis Φ qui eidem totis P
 quidem decretis Δ || 4 si] *om.* ET || 5 hoc] autem *add.* Δ ||
 7 f. emitti] ideo fulmina emittantur Δ | ipsi] *tuetur Joh. Müller* ||
 10 significant T Fort. | -cant || 12 est] *ante* siue c. ΔE *om.* T |
 ergo] *om.* PZ *bis pos.* T || 13 ideo mittuntur] a deo mittantur Δ ||
 14 ausp. ΔET | hospicium Φ || 15 que] *ue* Δ || 16 otiosum *vel*
ociosum | occisum λ || 18 si non *Ge.* | si Δ sed non Φ *etiamsi*
non Barthel meus || 19 securi] *secure Skutsch conl. Apul. et Tert.* ||
 22 fit] *ratione fit* EJT , *cf. St. I 65* || 26 et] aut ΔJ^2 || 27 cet.]
et cet. Δ | quaedam] *om.* Φ , *potest subaudiri τὰ μέν*

dum in artem redacta sunt, quaedam vero ne redigi^o
 quidem possunt ob nimium remotam conversationem;
 ceterum nullum animal est, quod non motu et occurso
 suo praedicat aliquid: non omnia scilicet sed quaedam
 6 notantur. auspiciū observantis est: ad eum itaque 5
 pertinet, qui in ea direxit animum; ceterum fiunt et
 illa quae pereunt. quinque stellarum potestates Chal-
 7 daeorum observatio excepit: quid? tu tot illa milia
 siderum iudicas otiosa lucere? quid est porro aliud,
 quod errorem maximum incutiat peritis natalium, quam 10
 quod paucis nos sideribus assignant, cum omnia, quae
 supra nos sunt, partem nostri sibi vindicent? sum-
 missiora forsitan propius in nos vim suam dirigunt et
 ea, quae frequentius mota aliter nos aliterque pro-
 8 spiciunt: ceterum et illa, quae aut immota sunt aut 15
 propter velocitatem universo parem immotis similia, non
 extra ius dominiumque nostri sunt. aliud † aspice et
 distributis rem officiis tractas; non magis autem facile
 est scire, quid possint, quam dubitare [debet], an possint.

33. Nunc ad fulmina revertamur, quorum ars in 20
 haec tria dividitur: quemadmodum exploremus, quemad-
 modum interpretemur, quemadmodum exoremus. prima

1 ne] nec Δ || 4 suo] om. Δ | sed] om. Φ || 5 obs. est
 $A\Phi$] est obs. Δ || 6 ea] eo δ eum (ϵ) illud Z | direxit] dixerit
 ϵT direxerit BE^2 | fiunt] om. Δ || 7 potestates] -tem Δ |
 chald. (B) FH] caldeorum *plerique* || 8 illa] s. l. ϵ om. $FGOT$ ||
 9 otiosa vel ociosa] sine causa Δ || 10 maximum] ante err. $F\lambda$
 om. Δ || 11 quod] om. $FGHJ^2$ || 12 sibi nostri coll. $A(\epsilon)L$ | uind.]
 uend. ΔLT uenditent E || 13 propius] proprius PZ fort. recte ||
 14 aliterque] aliter (anim- $A\epsilon$) alia Δ || 16 uniuerso] mundo
add. Δ | i(m)motis] in montis λ || 17 aliud aspice et] altius
 ars spiret *Haase conl. ep. 95, 10*, alia (vel alium) aliud (sc. sidus)
 adspicit et *Madvig*, aliud post aliud (sc. indicium) aspice: et
Ge. || 18 officiis *Faber*] effcis. officis *Rossh. Skutsch* | tractas]
 tracta T *Faber*, tractans *Haase*, tractant *Ruhkopf, Madvig*, trac-
 tare videbis *Leo* || 19 dubitare *Ge.*] dubitari debet fort. ex
adnot., potes conl. dubitare, si dubitari debet (*Ge.*), dubitare
 [videbis] *Leo* || 21 in haec] nich(il) λ in (haec om.) Δ | quem-
 admodum exploremus] om. Φ || 22 exoremus] exploremus Φ

pars ad formulam pertinet, secunda ad divinationem, tertia ad propitiandos deos, quos bono fulmine rogare oportet, malo deprecari: rogare, ut promissa firment, deprecari, ut remittant minas.

- 5 34. Summam esse vim fulminis iudicant, quia quic- 1
quid alia portendunt, interventus fulminis tollit, quic-
quid ab hoc portenditur, fixum est nec alterius ostenti
significatione mutatur: quicquid exta quicquid aves
minabuntur, secundo fulmine abolebitur; quicquid ful-
10 mine denuntiatus est, nec extis nec ave contraria re-
fellitur. in quo mihi falli videntur. 'quare?' quia 2
vero verius nihil est: si aves futura cecinerunt, non
potest hoc auspiciū fulmine irritum fieri — aut non
futura cecinerunt. non enim nunc avem comparo et
15 fulmen sed duo veri signa, quae si verum significant,
paria sunt. itaque quae fulminis interventus sub-
movet extorum vel augurii indicia, male inspecta exta
male observata auguria sunt. non enim refert, utrius
rei species maior sit vel natura potentior: si utraque
20 res veri attulit signa, quantum ad hoc, par est. si 3
dicas flammae maiorem vim esse quam fumi, non men-
tieris: sed ad indicandum ignem idem valet flamma
quod fumus. itaque <si> hoc dicunt 'quotiens aliud
exta significabunt aliud fulmina, fulminum erit aucto-
25 ritas maior', fortasse consentiam. si hoc dicunt 'quam-

2 b. fulmine E] bono fulgure Φ bona Δ || 3 malo] mala Δ |
rogare — 4 deprecari] om. ε || 7 ab] ad EJ²Q || 8 mutatur]
minuitur Δ || 9 ab.] adolebitur Q || 11 falli] falsi δ || 12 non]
nec EF, quo recepto scilicet aves Joh. Müller coni. et cecinerunt,
aut post aves add. Madvig || 13 aut] si potest add. Δ || 15 quae
si] quod si λ quasi P | verum] unum Δ || 16 quae δ Φ] quod
ε cum E om. P si Fort., si quae Ge. || 17 augurii] auguri
Skutsch, auguriorum Δ || 18 obseru.] servata Φ | utrius] que
add. mB¹PZ || 19 species] om. Δ | sit] post potentior coll. Δ |
si] sed ΔT | utraque — 20 signa] utra res vim (visa ε) attulit.
signum Δ || 20 par] pars λ T || 22 ad ind. ignem] indicandum an
in igne Δ || 23 si add. gE | aliud exta A Φ] exta aliud B ε EH¹ ||
25 si] sed ΔO | quamvis] quam J² quod E

vis altera res verum praedixisset, fulminis ictus priora
delevit et ad se fidem traxit', falsum est. 'quare?'
quia nihil interest, quam multa auspicia sint: fatum
unum est; quod si bene primo auspicio intellectum
4 est, secundo non interit. ita dico: non refert, an aliud 5
sit, per quod quidem quaerimus, quoniam de quo
quaeritur idem est; fatum fulmine mutari non potest:
quidni? nam fulmen ipsum fati pars est.

1 35. 'Quid ergo? expiationes procurationesque quo
pertinent, si immutabilia sunt fata?' permitte mihi 10
illam rigidam sectam tueri eorum, qui † excipiunt ista
et nihil esse aliud quam aegrae mentis solatia existi-
2 mant. fata *aequaliter* ius suum peragunt nec ulla
commoventur prece; non misericordia flecti, non gratia
sciunt: cursum irrevocabilem *ingressa* ex destinato 15
fluunt. quemadmodum rapidorum aqua torrentium in
se non recurrit nec moratur quidem, quia priorem
supervenienti praecipitat, sic ordinem fati rerum aeterna
series rotat, cuius haec prima lex est, stare decreto.

36. Quid enim intellegis fatum? existimo necessi- 20
tatem rerum omnium actionumque, quam nulla vis

17 cf. *Aetnae* v. 323 et *primos* (*fluctus*) *ultimus* *urget*.

1 res] signa *Δ* ars *Madv.* | verum] rerum *Z* | praedixisset]
praedixerint (-xerunt *ε*) *Δ* praedixit sed *E* || 2 delevit] debent
λ || 4 si bene] sibi ne *Φ* sive *E* | primo ausp.] nec primo
ausp. *δ* nec primum auspiciū *ε* || 5 interit] uicerit *P*, inter-
est *E* intererit *vulgo* || 6 quidem] *om. ΔZ Madv.* || 7 queritur]
querimus *ΔEJ²Z* | mutari fulmine *coll. A¹B* | non] *om. A¹Bε(Δ)* ||
8 q. nam] *fort.* 'quidni?' dicam: *Ge.* || 11 rig.] frigidam *EJ²* |
excipiunt] exsibilunt *Fromond.*, despiciunt *vel* reiciunt *Madv.*,
explodunt *Schult.* extinguunt *Ge.* | ista] istas *intell. Ge.* ista
arti *Joh. Müller*, ista vota *Gron.* || 12 aliud esse *coll. Δ* ||
13 aequaliter *Ge.*] Aliter *trad.*, irrevocabiliter *E* || 14 flecti *Haase*
flectit || 15 sciunt (*vel* Sciunt)] Servant *Δ* | ingressa *Haase*
ingesta (*vel* Ingesta) || 17 nec] ne *Gertz* || 18 rerum] *om. ΔE¹*
series aeterna rerum *coll. P* || 19 rotat] regit *Δ* | decr.] de
cetero (certo *B*) *Δ* || 21 omnium] ante rerum *FλP om. A¹L¹*

rumpat. hanc si sacrificiis aut capite niveae agnae exorari iudicas, divina non nosti: sapientis quoque viri sententiam negatis posse mutari — quanto magis dei? cum sapiens quid sit optimum in praesentia sciat, illius
 5 divinitati omne praesens sit.

37. Agere nunc causam eorum volo, qui procu- 1
 randa existimant fulmina et expiationes non dubi-
 tant prodesse aliquando ad summovenda pericula, ali-
 quando ad levanda, aliquando ad differenda. quid sit 2
 10 quod sequatur, paulo post persequar: interim hoc ha-
 bent commune nobiscum, quod nos quoque existima-
 mus vota proficere salva vi ac potestate factorum. quae-
 dam enim a diis immortalibus ita suspensa relictas
 sunt, ut in bonum vertant, si admotae diis preces
 15 fuerint, si vota suscepta: ita non est hoc contra fatum
 sed ipsum quoque in fato est. 'aut futurum', inquit, 3
 'est aut non: si futurum est, fiet, etiamsi vota non
 suscipis. si non est futurum, etiamsi susceperis vota,
 non fiet.' falsa est ista interrogatio, quia illam mediam
 20 inter ista exceptionem praeteris: futurum hoc est, sed
 si vota suscepta fuerint.

38. 'Hoc quoque', inquit, 'ipsum necesse est fato 1
 comprehensum sit, ut aut suscipias vota aut non.'
 puta me tibi manus dare et fateri hoc quoque fato
 25 esse comprehensum, ut utique fiant vota: ideo fient.
 fatum est, ut hic disertus sit, sed si litteras didicerit; 2

1 si] *om.* Δ | aut] et Δ , *fort.* aliis aut *Ge.*, flecti aut *Leo*,
ceterum cf. IV b 6 sq. || 2 exorari] exorare λ || 5 sit] est **E** ||
 6 nunc] tamen *add.* Δ (*ante n. ϵ*) | causam] *post* uolo Δ |
 qui] *ante* procur. **B ϵ EZ** *post* procuranda **A Φ** procurandi **EF** ||
 7 exist.] estimant **F**(λ ?) || 8 prodesse **Δ E**] prodest **$\mathfrak{G}\lambda Z$** potest
P || 9 levanda] leuianda **m**, lenienda (ϵ) δ || 10 sequatur **Δ EHZ**]
 sequitur **F λ P** | pers.] prosequar Δ || 15. ita **$\Delta\mathfrak{G}Z$**] itaque
 λP || 16 sed **Δ HL²P**] si **E λZ** | in fato quoque *coll.* δ | est
inquit coll. λ || 17 uota — 18 etiamsi] *om.* ϵ | 17 non s. —
 18 uota] *om.* **E** || 18 etiam si] non *add.* **B** || 19 interrogatio]
 illatio Δ || 22 inquit] *post* futurum *l.* 20 Δ | ipsum] *om.* ϵ **F λ**

at eodem fato continetur, ut litteras discat: ideo docendus est. hic dives erit, sed si navigaverit; at in illo fati ordine, quo patrimonium illi grande promittitur, hoc quoque protinus adfatum est, ut etiam naviget: ideo navigabit. idem tibi de expiationibus dico: 5 effugiet pericula, si expiaverit praedictas divinitus minas; at hoc quoque in fato est, ut expiet: ideo expiabit. 3 ista nobis opponi solent, ut probetur nihil voluntati nostrae relictum et omne ius fati faciendi <alii> traditum. cum de ista re agetur, dicam, quemadmodum 10 manente fato aliquid sit in hominis arbitrio: nunc vero id, de quo agitur, explicui, quomodo, si fati certus est ordo, expiationes procurationesque prodigiorum pericula avertant: quia non cum fato pugnant, sed ipsa in lege 4 data sunt. 'quid ergo', inquis, 'aruspex mihi prodest? 15 utique enim expiare mihi etiam non suadente illo necesse est.' hoc prodest, quod fati minister est; sic cum sanitas *debeatur* fato, debetur et medico, quia ad nos beneficium fati per huius manus venit.

1 39. Genera fulgurum tria esse ait Caecina, con- 20 siliarium, auctoritatis et quod status dicitur. consiliarium ante rem fit sed post cogitationem, cum aliquid in animo versantibus aut suadetur fulminis ictu aut dissuadetur. auctoritatis est, ubi post rem factam venit,

20 *Caecina*: p. 34 sqq. *Zim.* || 21—24 *Amm. Marc.* 23, 5, 13 interpretes . . . affirmabant fulmen consiliarium esse monstrantes: ita enim appellantur quae dissuadent aliquid fieri vel suadent.

1 At Φ] ab Δ atqui E | docendus est] discat δ discet ε || 4 etiam λP] et θZ om. Δ || 6 diuinitus] diutius Δ || 7 est $\Delta E J^2$] om. Φ | expiabit Δ] expiat Φ || 8 ista] p. 73, 22/3 || 9 faciendi] fato *Erasmus*, fac. fato *Leo*, alii add. *Ge.*, nisi fati ordini corr. praefers || 12 id] om. EP || 13 procurationesque] propitiationesque Δ || 14 cum fato non coll. Δ | ipsa] pericula, non ipsae quoque . . datae | in lege] in legem *Ge.* || 15 data] dati PZ i. fati lege fiunt E || 16 mihi] om. Δ | non ΔE] con- λPZ uel cum con- $J^1 K$ cum FH || 18 debeatur E m. rec.] uideatur Φ uid. esse Δ , fort. uindicetur *Ge.* || 20 fulgurum fulminum $B\varepsilon$ || 23 uersantibus] cogitantibus Δ || 24 est] om. δ

quam bono futuram malove significat. status est, ubi 2
 quietis, nec agentibus quicquam nec cogitantibus qui-
 dem, fulmen intervenit et aut minatur aut promittit
 aut monet. hoc monitorium vocat, sed nescio, quare
 5 non idem sit quod consiliarium: nam et qui monet,
 consilium dat. sed habeat aliquam distinctionem et 3
 ob hoc separetur a consiliario, quia illud suadet dis-
 suadetque, hoc solam evitacionem impendentis periculi
 continet, ut cum timemus ignem, fraudem a proximis,
 10 insidias [aut] a servis. etiamnunc tamen aliam distinc- 4
 tionem utriusque video: consiliarium est, quod cogi-
 tanti factum est, monitorium, quod nihil cogitanti;
 habet autem utraque res suam proprietatem: suadetur
 deliberantibus<, non deliberantes> et ultro monentur.
 15 40. Primo omnium non sunt fulminum genera sed 1
 significationum. nam fulminum genera sunt illa: quod
 terebrat, quod discutit, quod urit. quod terebrat sub-
 tile est et flammeum, cui per angustissimum fuga est
 ob sinceram et puram flammae tenuitatem. quod dis- 2
 20 sipat conglobatum est et habet admixtam vim spiritus
 coacti ac procellosi; itaque illud fulmen per id foramen,
 quod ingressum est, redit et evadit: huius late sparsa
 vis rumpit icta, non perforat. tertium illud genus, 3
 25 quam flammeum; itaque relinquit magnas ignium notas,
 quae percussis inhaereant. nullum quidem sine igne
 fulmen venit, sed tamen hoc proprie igneum dicimus,

1 bono f. maloue] bonam f. malamue Δ || 2 nec cog.] ne
 cog. *Madvig* || 3 et] hoc Δ || 6 habeat] habet ΔE | et ob
 hoc] ideoque Δ || 7 separetur] separatur ϵ || 8 euit. imp. p.]
 imp: per. uitacionem Δ || 9 fraudem] aut fraudem Δ || 10 aut
del. vulgo] ante insidias Δ a om. $E^1 \lambda$ | tamen] om. $\Delta F P$ |
 aliam] et aliam Z illam $E J^2$ *vulgo* || 11 utriusque] om. \mathfrak{J} ||
 13 res] om. λ || 14 non deliberantes *add. Ge.* | et] at *Fort.*
Haupt, sed *Madv.* | monentur] monetur *Haupt* || 17 terebrat
 $\Delta \mathfrak{J} \lambda (P) Z$] terrebat P^1 *priore l.* terebat $H^1 B$ (*bis*) O (*bis*), tene-
 brat *bis* ϵF || 19 ob] per ϵ || 20 admixtam] commixtam Δ

quod manifesta ardoris vestigia imprimit, quod aut
 4 urit aut fuscatur. tribus modis urit: aut afflat et levi in-
 iuria laedit aut comburit aut accendit. omnia ista
 urunt sed genere et modo differunt: quodcumque com-
 bustum est, utique et ustum est, at quod ustum est, 5
 5 non utique combustum est; item quod † accensum est:
 potest enim illud ipso transitu ignis ussisse. quis
 nescit uri quidem nec ardere, nihil autem ardere,
 quod non et uratur? unum hoc adiciam: potest ali-
 quid esse combustum nec accensum, potest accensum 10
 6 esse nec combustum. nunc ad id transeo genus ful-
 minis, quo icta fuscantur; hoc aut decolorat aut colorat
 (utriusque distinctionem suam reddam): decoloratur id,
 cuius color vitatur, non mutatur; coloratur id, cuius
 alia fit quam fuit facies, tamquam caerulea vel nigra 15
 vel pallida.

1 41. Haec adhuc Etruscis philosophisque communia
 sunt: in illo dissentiunt, quod fulmina a Iove dicunt
 mitti et tres illi manubias dant. prima, ut aiunt,
 monet et placata est et ipsius Iovis consilio mittitur. 20
 secundam mittit quidem Iupiter sed ex consilii sen-
 tentia, duodecim enim deos advocat; hoc fulmen boni
 aliquid aliquando facit, sed tunc quoque non aliter,
 2 quam ut noceat: ne prodest quidem impune. tertiam

1 ardoris] arboris λ | uestigia] signa Δ | quod] quo *vel*
 quia *Ge.* | aut urit aut] urit Δ || 2 urit:] urit et fuscatur ε || 5 at]
 at non omne Δ || 6 non] *om.* Δ | quod] *add.* gliscit, non utique
et hoc l. 7 (ante quis) vel gliscit nec et dist. est (potest —
ussisse) quis Ge. || 7 ussisse B 9 (J) OZ] ussisse A m F K L P || 8 qui-
 dem] quod P quid *vulgo*, quaedam *quasi ex E Fickert* |
 nec a.] nec (non E) ardescere E J² || 9 et B Φ] *om.* A ε E ||
 10 potest — 11 combustum] *om.* Δ | nec] quod non sit Δ ||
 17 philosophisque] et philosophis Δ || 18 illo] illud Φ | fulmina]
 fulmen E | a iove Δ E] novem | dicunt] *ante a iove* Δ || 19 illi]
om. Δ || 20 ipsius] ipsi B (ε?) | consilio iovis *coll.* Δ || 21 secun-
 dam E Z] secundum || 22 hoc — 24 noceat] *om.* Δ || 23 quoque
 E F λ Z] quaeque P quando H || 24 Ne] nec E Que Δ | impune]
 sed non impune Δ

manubiam idem Iupiter mittit sed adhibitis in consilium diis, quos superiores et involutos vocant, quia vastat in quae incidit et utique mutat statum privatum et publicum, quem invenit: ignis enim nihil esse quod
 5 fuit patitur.

42. In his, prima specie si intueri velis, errat 1 antiquitas. quid enim tam imperitum est quam credere fulmina e nubibus Iovem mittere, columnas, arbores, nonnumquam statuas suas petere, uti impunitis
 10 sacrilegis percussoribus incendiariis pecudes innoxias feriat, et adsumi <ad> consilium a Iove deos, quasi in ipso parum consilii sit? illa laeta esse et placata fulmina, quae solus excutiat, pernicioosa, quibus mittendis maior turba numinum interfuit? si a me quaeris, quid 2
 15 sentiam, non existimo tam hebetes fuisse, ut crederent Iovem iniquae voluntatis aut certe minus paratum: utrum enim tunc, cum emisit ignes, quibus innoxia capita percuteret, scelerata transiret, noluit iustius mittere an non successit? quid ergo secuti sunt, cum haec 3
 20 dicerent? ad coercendos imperitorum animos sapien-

2 et involutos] *om.* 9 | vocant] vocat 8 | quia] qu(a)e A ||
 3 in que 9LZ] inique J¹K in qua O in quam P et A |
 incidit E] includit | utique E] inique A ut que Φ ut quae
 includit. et ut quae FH || 4 quod] quam E¹ quale E *m. rec.*,
 quo statu Leo | fuit E] sit || 6 in his] *cf.* 44, 1 in hoc, *om.* E |
 prima specie] primam speciem *Ald.*, *sed cf. Med.* 82 si forma
 relit aspici (Leo) || 9 st. suas nonnumquam *coll.* B(ε) | petere]
fort. add. idque agere *Ge.* | uti A Φ] ut Bε || 10 percussoribus
 incendiariis *Schultess*] percussis ouibus, incensis aris || 11 et]
 aduocatos E | adsumi ad *Ge.*] sumi L² et *add.* Z ad suum
 A Φ ad consilium suum *coll.* λ, *potes* ad suum cons. accire
 (adhibere *Rossh.*) deos *coni.* || 12 sit] advocari *add.* A | et pl.
 esse *coll.* A || 14 numinum turba *coll.* A | interfuit] interfluat A |
 a me q.] quaeris a me A me q. Φ || 15 exist.] estimo 80 ||
 16 iniqu(a)e Φ] utique Z ut qu(a)e FP aut non eque A |
 paratum] *i. e. peritum*, aut icere eminus parum aptum *Schultess* ||
 17 utrum enim] esse, uerum si A | cum] *om.* AL¹O | ignes]
 ignem A || 18 noluit] aut (an A) uoluit A || 19 an A Φ] aut A |
 haec] hoc A

tissimi viri iudicaverunt inevitabilem metum, ut ali-
quid supra nos timeremus; utile erat in tanta audacia
scelerum esse adversus quod nemo sibi satis potens
videretur: ad conterrendos itaque eos, quibus innocentia
nisi metu non placet, posuerunt supra caput vindicem ⁵
et quidem armatum.

- 1 43. Quare ergo id fulmen, quod solus Iupiter mittit,
placabile est, perniciosum id, de quo deliberavit et
quod aliis quoque diis auctoribus misit? quia Iovem,
id est regem, prodesse etiam solum oportet, nocere ¹⁰
2 non nisi compluribus visum est. discant hi, quicum-
que magnam inter homines adepti sunt potentiam,
sine consilio ne fulmen quidem mitti: advocent, con-
siderent multorum sententias, nociturum temperent,
hoc sibi proponant, ubi aliquid percuti debet, ne Iovi ¹⁵
quidem suum satis esse consilium.

- 1 44. In hoc quoque tam imperiti non fuerunt, ut
Iovem existimarent tela mutare. poeticam istud licen-
tiam decet:

est aliud levius fulmen, cui dextra Cyclopus ²⁰
saevitiae flammaeque minus, minus addidit irae:
tela secunda vocant superi.

- 2 illos vero altissimos viros error iste non tenuit, ut
existimarent Iovem modo <gravioribus, modo> leviori-

20 *Ov. Met. III 305—307.*

1 metum ΔZ] motum Φ, inevitabile malum *Madvig* ||
4 conterrendos AP] conterendos || 5 supra] super Δ || 7 ergo
id] id solum Δ | solus] *om.* Δ || 8 de quo] quod Δ || 9 diis]
ante quoque λ *post* auctoribus A || 11 compluribus] cum pl. λP ||
12 ad. s. p.] potentiam (potestatem Z) adepti sunt ΔZ ad. pot.
s. E adepti sunt sapientiam Φ || 14 nociturum] placita Δ,
nocituri vim *Gertz: immo intell. quicquid nocebit* || 15 hoc] et
hoc Aε | ubi . . debet] ut . . debeat (debet A) Δ || 16 suum]
om. (?) δ | consilium] *i. e. consultum, cf. p. 79, 14* || 18 mutare]
mittere E²F | istud] illud LP ista Δ || 19 decet] decent Δ ||
22 secunda] *om.* Aε || 24 modo] *om.* Δ, modo gravioribus
modo *Fickert, fort. praestat modo exitialibus (vel tale quid) modo*

bus fulminibus et lusoriis uti. sed voluerunt admonere eos, quibus adversus peccata hominum fulminandum est, non eodem modo omnia esse percutienda: quaedam stringi debere, quaedam effligi ac distringi, quaedam
 5 admoneri.

45. Ne hoc quidem crediderunt, Iovem, qualem in 1
 Capitolio et in ceteris aedibus colimus, mittere manu
 sua fulmina, sed eundem quem nos Iovem intellegunt: rectorem custodemque universi, animum ac spi-
 10 ritum mundi, operis huius dominum et artificem, cui nomen omne convenit; vis illum fatum vocare, non 2
 errabis: hic est, ex quo suspensa sunt omnia, causa causarum; vis illum providentiam dicere, recte dices: est enim, cuius consilio huic mundo providetur, ut in-
 15 offensus exeat et actus suos explicet; vis illum naturam vocare, non peccabis: hic est, ex quo nata sunt omnia, 3
 cuius spiritu vivimus; vis illum vocare mundum, non falleris: ipse enim est hoc quod vides totum, partibus suis inditus, et se sustinens et sua. idem Etruscis
 20 quoque visum est, et ideo fulmina mitti dixerunt a Iove, quia sine illo nihil geritur.

18 *Lucan. Phars. IX 580 Iuppiter est quocumque vides, quodcumque moveris.*

1 et lusor. fulm. coll. Bε || 2 hom. fulm.] comminandum Δ || 3 esse] om. Δ || 4 stringi] frangi Δ | effligi Leo] eligi Δ Φ elidi Curio 1557 | ac] et Δ | distringi E(P²?) Curio, sc. tormento] distingui || 5 admoneri] a(m)moueri ε || 6 ne] Nec FGλ | Iouem] quidem add. ε || 7 colimus] uidimus ε (cmp) uidemus δ g || 8 sua] om. Δ 9Z || 9 cust. rectoremque coll. ε || 10 mundi op. h.] mundani huius operis Δ || 12 causa causarum] ex quo sunt omnes causae creaturarum Δ || 13 dices] dicis Δ Φ, fort. dices: is (et tum enim est coll.) Ge. || 14 inoffensus] inconfusus δ inconcussus ε || 15 exeat] sc. e chao periculisve || 18 enim est] est enim δ PZ enim F | hoc] om. Δ | totum] totum, totus Δ || 19 inditus] inclitus λ | et sua] ui sua Δ | Etr.] et tuncis ε | quoque] om. Δ || 20 fulmina] om. 9 | a Ioue m. dix. coll. Bε

46. 'At quare Iupiter aut ferienda transit aut innoxia ferit?' in maiorem me quaestionem vocas, cui suus dies suus locus dandus est: interim hoc dico, fulmina non mitti a Iove, sed sic omnia esse disposita, ut etiam quae ab illo non fiunt, tamen sine ratione non fiant, quae illius est. nam etiamsi Iupiter illa nunc non facit, Iupiter fecit ut fierent; singulis non *admovet* manum, *sed* vim et causam omnibus dedit.

47. Huic illorum divisioni non accedo: aiunt aut perpetua esse fulmina aut finita aut prorogativa. perpetua, quorum significatio in totam pertinet vitam nec unam rem *denuntiat* sed contextum rerum per omnem deinceps aetatem futurarum complectitur; haec sunt fulmina, quae prima accepto patrimonio et in novo hominis aut urbis statu *fiunt*. finita ad diem utique respondent. prorogativa sunt, quorum minae differri possunt, averti tollique non possunt.

1 48. Dicam, quid sit, quare huic divisioni non consentiam. nam et quod perpetuum vocant fulmen finitum est (aeque enim ad diem respondens nec ideo minus finitum est, quia multa significat) et quod prorogativum videtur finitum est (nam illorum quoque

1 aut] *om.* Aε Iup. aut *om.* P || 3 suus locus suus dies *coll.* Aε || 4 non] *om.* E¹P | esse] *om.* Δ || 5 ut] ut ea Δ || 6 fiant] fiunt BmL²0 | quae illius] uis eorum (illius *add.* δ) permissio Δ | etiamsi] etsi Δ || 7 Iup. f. ut f.] Iup. non fecit ut non f. Δ || 8 *admovet* m. Ge.] ad omne et (set λ) manum Φ adest sed signum Δ et manum *post* causam *coll.* E | sed Ge.] et (*om.* Z) | causam] curam Δ | omnibus] *post* dedit Aε omnibus et uim et c. omnibus λP || 9 aut — 10 finita] autem perp. aut fin. esse fulm. ε | prorogativa JLZ] prorogat(ur?)a EGK prorogura B pro(pre-A)rogatam AF pre(per-P)rogativa HOP || 11 vitam pertinet *coll.* Δ || 12 *denuntiat* 0 ut Haase] id enuntiat || 14 prima] primo ΔE² || 15 urbis Fort.] orbis | fiunt Ge.] fiant | utique] utrique Δ || 16 prorog.] prerog. AH¹0 rogativa B || 20 aequae — 21 minus finitum est] *om.* 9 || 20 enim Z] enim est Φ enim tali Δ | respondens Ge.] respondent | minus finitum est] finita non sunt Δ || 21 quia multa significat] *om.* λ quia multum tempus significant Δ | prorog.] prerog. A(λ)

confessione certum est, quousque impetretur dilatio; privata enim fulgura negant ultra decimum annum, publica ultra tricesimum posse differri: hoc modo et ista finita sunt, quia ultra quod non prorogentur in-
 5 clusum est): omnium ergo fulminum et omnis eventus dies stata sit, non potest enim ulla incerti esse comprehensio. quae inspicienda sint in fulgure, passim et
 2 vage dicunt, cum possint sic dividere, quemadmodum ab Attalo philosopho, qui se huic disciplinae dedi-
 10 derat, divisa sunt: ut inspiciant, ubi factum sit, quando, cui, in qua re, quale, quantum. haec si digerere in partes suas voluero, quid postea faciam? in immensa procedam.

49. Nunc nomina fulgurum, quae a Caecina
 15 ponuntur, perstringam et quid de eis sentiam exponam. ait esse postulatoria, quibus sacrificia intermissa aut non rite facta repetuntur, monitoria, quibus docetur, quid cavendum sit, pestifera, quae mortem exiliumque portendunt, fallacia, quae per speciem ali-
 20 cuius boni nocent (dant consulatum malo futurum gerentibus, et hereditatem, cuius compendium magno luendum sit incommodo), ostentanea, quae speciem

9 Attalus: cf. Pauly-Wissowa II 2, 2179 n. 21 || 14 Caecina: p. 39 Zim.

1 confessione] confusione AεZ | impetretur] impetratur Φ ||
 4 non] om. ΔP | prorogentur] -getur O -gantur E -garentur Δ
 prorogatur Haase || 5 ergo] igitur λ || 6 dies] fort. add. se-
 quitur ut Ge. || 7 sint] sunt δEH¹ || 8 cum p. sic diuidere] et
 sic passiones eorum debere diuidi Δ || 9 attalo] athalo (A)εEF
 atholo Bλ | dediderat EFJΘZ | crediderat P dederat ΔHKL ||
 10 inspiciant] -ciantur Δ || 11 in qua re] ubi. quare Fλ in
 quarum P qua re EZ | dig.] degerere λ || 12 immensa ΘJ²]
 immensam λP immensum ΔZ || 15 perstr. Pincianus] aperte
 stringam ΔΦ a. distinguam E | eis] his Δ || 19 portendunt BZ]
 pretendunt || 21 gerent.] gentibus g²EΘ || 22 incomodo A(δ)HΘ
 praebent | ostentanea Schmeisser 1872 conl. ostentatorium Servii
 ad Verg. Aen. VIII 429] dentanea

- 2 periculi sine periculo afferunt, peremptalia, quibus tol-
luntur priorum fulminum minae, attestata, quae prio-
ribus consentiunt, atterranea, quae incluso † fiunt, obruta,
quibus iam prius percussa nec procurata feriuntur,
regalia, cum forum tangitur vel comitium vel princi- 5
palia urbis liberae loca, quorum significatio regnum
3 civitati minatur, inferna, cum e terra exilivit ignis,
hospitalia, <iuxta> quae sacrificiis ad nos Iovem arces-
sunt et, ut verbo eorum molliori utar, invitant (sed
non irasceretur invitatus: nunc venire eum magno 10
invitantium periculo affirmant), auxiliaria, quae in-
vocata sed advocantium bono veniunt.
- 1 50. Quanto simplicior divisio est, qua utebatur
Attalus noster, vir egregius, qui Etruscorum disci-
plinam Graeca subtilitate miscuerat: ex fulminibus quae- 15
dam sunt, quae significant id, quod ad nos pertinet,
quaedam aut nihil significant aut id, cuius intellectus
2 ad nos non pervenit. ex his, quae significant, quae-

14 *Attalus: cf. p. 81, 9 || 17 Amm. Marc. 23, 5, 14 contra philosophi candorem ignis sacri repente conspecti nihil significare aiebant.*

1 peremptalia δE(K)] peremtalia εO peremitalia FHλPZ ||
3 atterranea J¹] adterranea E atertanea HOPZ attertanea F
atterrauca B attertauca A artercanta ε alteranea K aterter-
ranea J² | incluso] in cluso *vulgo, fort. inclusa et feriunt Ge.* ||
4 nec procurata] *om. Δ* | feriuntur] feruntur λ || 5 cum forum
Haase] cum eorum Φ quorum vi Δ | uel princ.] aut princ.
Φ || 6 significatio] significatione Φ | regnum] regimen λ ||
7 minatur Δ] minuatur Φ *Od. Müller, immo i. e. minatur* |
exilivit] exiluit FL exilient ΔO | ignis B²(Φ)] ignes Δ ||
8 iuxta vel secundum *add. Ge.* | arcessunt] accersunt ΔE¹L² ||
9 eorum uerbo (m. e. u. Am) *coll. Δ* | sed non EL¹] se dño
(i. e. domino) || 10 irasceretur *Ge. cum g]* irascentur ε nasceretur
AΦ *om. B* arcesseretur E | inuitatus] *om. B* imitatus A inui-
tantur (ε) inuitus Eg | eum] cum ΔZ || 11 inuit. Δ] insultantium
Φ inconsult. O consult. *Haase*] | inuocata] aduocata Δ ||
14 attalus] athalus BEFλ atalus P || 17 aut n.] autem n. gEF(λ) ||
18 non] *om. ΔE(λ?)*

dam sunt laeta, quaedam adversa, <quaedam mixta>, quaedam nec adversa nec laeta. adversorum hae species sunt: aut inevitabilia mala portendunt aut evitabilia aut quae minui possunt aut quae prorogari. laeta aut
 5 mansura significant aut caduca. mixta aut partem 3 habent boni partem mali aut mala in bonum [aut] bona in malum vertunt. nec adversa nec laeta sunt, quae aliquam nobis actionem significant, qua nec terri nec laetari debemus, ut peregrinationem, in qua
 10 nec metus quicquam nec spei sit.

51. Revertor ad ea fulmina, quae significant quidem aliquid sed quod ad nos non pertineat: tamquam iterum eodem anno idem [hominum] futurum fulmen, quod factum est. nihil significant fulmina aut id, cuius
 15 notitia nos effugit, ut illa, quae in vastum mare sparguntur aut in desertas solitudines: quorum significatio vel nulla est vel perit.

52. Pauca adhuc adiciam ad enarrandam vim ful- 1 minis, quae non eodem modo omnem materiam vexat. 20 valentiora, quia resistunt, vehementius dissipat, cedentia nonnumquam sine iniuria transit; cum lapide ferroque et durissimis quibusque confligit, quia viam necesse est per illa impetu quaerat: itaque facit qua effugiat;

11—13 cf. *Plin. HN 2, 141 in fulgurum quoque interpretatione eo profecit scientia, ut ventura alia finito die praecinat.*

1 quaedam mixta *add. Haase*, quaedam et adversa et laeta *Roszb.* || 5 mansura] bona *add. Gertz* | aut ante partem] a vel om. λ || 6 boni] aut *add. A* | | aut *del. Ge.* || 9 ut] aut $\Delta E F J K Z$ || 10 nec spei quicquam *coll. A* | sit] fit $H K O P$ || 11 revertor ad] i. e.: me verto ad ea quae restant || 12 quod] quae λ | pertineat] pertinet g *fort. recte* | iterum $g \Phi$ | utrum B utrum $A \varepsilon (A)$ || 13 idem] eidem (*et homini cum E² Haase*) *Gertz*, dieve *Leo* | hominum om. A | futurum] sit *add. A* | fulmen quod A | fulmenque Φ , fulmen quod *Gertz*, f. quo *Leo* || 14 est] sit *Ald.* | fulmina] om. P ut *Schultess* | aut id] ut id A || 15 ut illa] futilia *Schultess*, utique illa *Ge.* || 19 materiam] naturam λ || 23 impetu] om. δ | facit] f. viam A | qua ΔE] quae Φ

- at teneris et rarioribus parcit, quamquam flammis oportuna videantur, quia transitu patente minus saevit. oculis itaque integris, ut dixi, pecunia, quae in his fuit, conflata reperitur, quia ignis tenuissimus per foramina occulta transcurrit, quicquid autem in tigno 5
 2 solidum invenit et contumax, vincit. non uno autem, ut dixi, modo saevit, sed quid quaeque vis fecerit, ex ipso genere iniuriae intelleges et fulmen opere cognosces. interdum in eadem materia multa diversa eiusdem fulminis vis facit, sicut in arbore quod aridissimum urit, 10 quod durissimum et solidissimum est, terebrat et frangit, summos cortices dissipat, interiores libros [in parte interiori arboris] rumpit ac scindit, folia pertundit ac stringit. vinum gelat, ferrum et aes fundit.
- 1 53. Illud est mirum, quod vinum fulmine gelatum, 15 cum ad priorem habitum redit, potum aut exanimat aut dementes facit. quare id accadat quaerenti mihi illud occurrit: inest vis fulmini pestifera; ex hoc aliquem remanere spiritum in eo umore, quem coegit congelavitque, simile veri est; nec enim alligari potuisset, 20
 2 nisi aliquod illi esset additum vinculum. praeterea olei quoque et omnis unguenti taeter post fulmen odor est: ex quo apparet inesse quandam subtilissimo igni et contra naturam acto pestilentem potentiam, qua non

1 at B] ac AΦ | et rar.] rarioribusque Δ || 2 oportuna *plērique codd.* | saevit *Erasmus*] uenit *trad.* obstaculum inuenit E *sed cf. l. 7, urit Kroll* || 3 ut dixi] *sc. II 31, 1. ut d. integris coll. Δ* || 4 fuit] fuerat Bε | occulta foramina *coll. Δ* || 5 autem] et A, aedium *Schult.* | tigno] ligno *Gertz* || 6 et] ut Δ || 7 ut dixi] *p. 83, 19* | quid] *om. Δ* || 8 genere iniuriae] *om. Δ* | intelleges *Ge.*] intelligis | cognosces] cognoscis ΔE || 9 uis fulminis *coll. AεE* || 11 sol. et dur. est (est *om. Bε*) *coll. Δ* | ter.] tenebrat B terebat εO || 12 in — 13 arboris *del. Opsopoeus*] in p. int. *del. Gothofredus* || 13 interiori *Ge.*] interioris [arboris] *om. PZ* || 14 uinum] humum ΔK | (a)es fundit] effundit BP || 17 id] illud Δ | accadat] -dit εO || 18 inest] inde est λ | fulmini uis *coll. δ* || 21 aliquod] aliquid J¹KP || 22 olei] olet Φ solet J¹K | unguenti] ungenti HLZ uingenti P || 24 pestilentem ΔZZ] pestilentam P pestilentiam O pestis lentam (l. p. E) ϑ | qua] quo Δ

icta tantum cadunt sed et afflata. praeterea quocumque decidit fulmen, ibi odorem esse sulphuris certum est, qui quia natura gravis est, saepius haustus alienat.

Sed ad haec vacui revertemur. fortasse enim libebit ostendere, quam omnia ista a philosophia parente artium fluxerint: illa primum et quaesivit causas rerum et observavit effectus et, quod in fulminis inspectione longe melius est, initiis rerum exitus contulit.

54. Nunc ad opinionem Posidonii revertor. e terra terrenisque omnibus pars umida efflatur, pars sicca et fumida: haec fulminibus alimentum est, illa imbribus. quicquid in aëra sicci fumosique pervenit, id includi se nubibus non fert sed rumpit claudentia: inde est sonus, quem nos tonitrum vocamus. in ipso quoque aëre quicquid extenuatur, simul siccatur et calefit; hoc quoque si inclusum est, aequae fugam quaerit et cum sono evadit ac modo universum eruptionem facit eoque vehementius intonat, modo per partes et minutatim: ergo tonitrua hic spiritus exprimit, dum aut rumpit nubes aut pervolat, volutatio autem spiritus in nube conclusi valentissimum est atterendi genus. tonitrua nihil aliud sunt quam citi aëris sonitus, qui fieri, nisi dum aut teritur aut rumpitur, non potest.

9 Posidonii p. 80 sq. B.

1 tantum icta coll. A | cadunt] cadant E laedat Schultess | et afflata A] afflata 9 J² L² P(Z) sufflata λ, afflata vitientur Gertz | quoc.] quodcumque A ε || 2 esse] post sulph. δ post est ε || 3 natura Δ λ q Z] om. 9 || 4 haec δ o q Z] hoc || 5 quam] quantum Δ | artium] om. Δ || 6 fluxerint H. J. Müller Symb. I 5] fluxerunt || 8 est] om. B L O | initiis Δ E (J²) q Z] uncis L² uiciis F λ uitiis H initus B || 9 Possidonii trad.] cf. Aristotelis doctrina 12, 4—6 fort. a Posidonio tradita || 11 fumida] remanet add. Δ E² f. remeat Schult. || 13 nubibus] om. P || 14 tonitrum] -trum B ε o Z || 15 calefit E λ T] calfit FHP calet Δ || 16 aequae] om. Δ || 17 uniuersum Z ut coni. Zimmermann] uniuersam (-sa P) || 20 uolutatio] uolutio Δ uolutatio λ || 21 ualent.] uehement. Δ || 22 tonitrua] enim add. E ut puto add. Z et in marg. L² | qui fieri Δ] ferri Φ at cieri Ge. || 23 teritur Ge. sc. ἐν τῷ πε-
πληγμένῳ terit, terit aut rumpit Leo

- 1 55. 'Etiamsi colliduntur inter se', inquit, 'nubes,
fit is quem desideras ictus.' sed non universus, neque
enim tota totis concurrunt sed partibus partes; nec
sonant mollia, nisi illisa duris sint: itaque non auditur
2 fluctus, nisi impactus est. 'ignis', inquit, 'demissus in 5
aquam sonat, dum extinguitur.' puta ita esse: pro me
est; non enim ignis tunc sonum efficit sed spiritus per
extinguentia effugiens; ut dem tibi et fieri ignem in
3 nube et extinguere: spiritu nascitur et attritu. 'quid
ergo?' inquit: 'non potest aliqua ex his transcurrentibus 10
stellis incidere in nubem et extinguere?' existimemus
posse aliquando et hoc fieri: nunc naturalem causam
quaerimus et assiduam, non raram fortuitamque. puta
enim me confiteri verum esse, quod dicis, aliquando
post tonitrua emicare ignes stellis transversis et caden- 15
tibus similes: non ob hoc tonitrua facta sunt, sed cum
hoc fieret, tonitrua facta sunt.
- 4 Clidemos ait fulgurationem [et] speciem inanem
esse, non ignem: sic enim per noctem splendorem
motu remorum micare. dissimile est exemplum: illic 20
enim splendor intra ipsam aquam apparet; qui fit in
aëre, erumpit et exilit.

18 *Clidemi fr. 30, FHG I 365, ex Arist. Meteor. 2, 9*

1 etiamsi *Ge. sec. observationem Haasii*] et si | nubes i. se
coll. ε | inquit] *post colliduntur ΔZ post nubes E om. AT* ||
2 non un. neque] uniu. non *Δ* || 3 tota] totae *Haase, sed*
cf. p. 59, 8; 72, 11 || 4 sint] sunt *AZ, sed cf. Uhl quaest. crit.*
46 || 5 est] *om. Aε* | demissus *B*] dimissus || 6 puta *ΔE*] putat
Φ || 7 tunc ignis *coll. ΔE* || 9 spir.] ē spiritu *ε* || 12 hoc] id
Δ || 13 fortuitamque] et fortuitam *Δ* || 14 enim] *om. ΔT* ||
16 sed cum — 17 facta sunt] *om. Δ* || 18 Clidemos] Elidemas *λ*
Clidonios (-as *ε*) *Δ* | ait — 19 esse] autem fulgurationes ait
esse et sp. in. *Δ* || 18 et] *om. ET* | inanem] in auem *λ* ||
19 enim] igneum *Schult., immo lunarem subaudi* || 20 motu
Aldina] motum *Φ om. Δ* | remorum micare *Joh. Müller*] re-
morare *Φ* remorari *Z* memorare *F* rememorare *T* reuocare *E*
remorum uideri *Δ*, splendore motum remorum *Kroll*, splen-
dorem motum r. sectari *Ge.* || 21 intra *AΦ*] inter *ΔOT* | qui
fit] qui sic *λP* hic quod *Δ*

56. Heraclitus existimat fulgurationem esse velut 1
 apud nos incipientium ignium conatum et primam
 flammam incertam, modo intereuntem, modo resurgen-
 tem: haec antiqui fulgetra dicebant. tonitrua nos plu-
 5 raliter dicimus, antiqui autem tonitrum dixerunt aut
 tonum. hoc apud Caecinam invenio, facundum virum
 (qui habuisset aliquando in eloquentia nomen, nisi illum
 Ciceronis umbra pressisset). etiamnunc illo verbo ute- 2
 bantur antiqui, quo nos producta una syllaba utimur:
 10 dicimus enim ut splendēre sic fulgēre, at illis ad sig-
 nificandum hanc e nubibus subitae lucis eruptionem
 mos erat correpta media syllaba uti, ut dicerent fulgēre.

57. Quid ipse existimem, quaeris (adhuc enim alie- 1
 nis opinionibus commodavi manum). dicam. fulgurat,
 15 cum repentinum late lumen emicuit; id evenit, ubi in
 ignem aēr extenuatis nubibus vertitur nec vires, quibus
 longius prosiliret, invenit. non miraris, puto, si aēra 2
 aut motus extenuat aut extenuatio incendit: sic liquescit
 excussa glans funda et attritu aëris velut igne destillat.
 20 ideo plurima aestate sunt fulmina, qua plurimum calidi
 est: facilius autem attritu calidorum ignis existit. eodem 3
 autem modo fit fulgur, quod tantum splendet, et ful-

1 cf. *Heracliti A 14 Diels p. 64* || 6 *Caecina: p. 42 Zim.* || 18 sq. cf. *Lucan. b. c. VII 513 et calido liquefactae pon-
 dere glandes.*

1 heraclitus] herodotus **A** || 2 conatum] conatus **A** || 4 toni-
 trua **A Φ** -truum || 5 dixerunt] dixerant **FHλ** || 6 hoc] haec
λ T || 7 qui *Muret.*] si *trad.* et qui **ET** | aliquando] *om.* **A** |
 nisi] et nisi **A** || 8 etiamnunc **L²Z**] etiam non, etiamnum *Leo* ||
 9 quo] correpto, quo **A** | sillaba *trad.*] *om.* **λ** || 10 ut] *om.* **Q** ||
 11 subitae] subitam *ante* e nub. **A** | luc. erupt. **A Φ**] erupt.
 luc. **A** || 12 corr. — uti] uti media sill. corr. (corr. m. s. **A**)
A || 14 comm.] accommodavi **A** || 15 cum] cur **λ** || 16 aer] *om.*
ε Φ FGH || 17 prosiliret] prosiliat **A** | si] *set* **λ** || 18 dest. *Ge.*] *distillat* || 20 (a)estate plurima *coll.* **A** | qua *Haase*] quia | calidi
 calida **A** || 21 calidorum] calidior **A** || 22 fulgur **Φ**] fulgor |
 quod] qui **λ T** | splendet] fulget **A**

men, quod mittitur. sed illi levior vis alimentique minus est, et, ut breviter dicam quod sentio, fulmen est fulgur intentum. ergo ubi calidi fumidique natura, emissa terris, in nubes incidit et diu in illarum sinu volutata est, novissime erumpit et, quia vires non
 4 habet, splendor est; at ubi illa fulgura plus habuere materiae et maiore impetu arserunt, non apparent tantum sed decidunt. quidam existimant utique fulmen reverti, quidam subsidere, ubi alimenta praegravaverunt et fulmen ictu languidiore delatum est. 10

1 58. At quare fulmen subitum apparet nec continuatur assiduus ignis? quia celere mirique motus simul et nubes rumpit et aëra incendit, deinde desinit flamma motu quiescente. non enim assiduus est spiritus cursus, ut ignis possit extendi. sed quotiens fortius ipsa iactatione se accendit, fugiendi impetum capit; deinde cum evasit et pugna desinit, ex eadem causa modo usque ad terram profertur modo ante dissolvitur,
 2 si minore vi pressus est. quare oblique fertur? quia spiritu constat, spiritus autem obliquus est flexuosusque; 15 et quia natura ignem sursum vocat, iniuria deorsum premit. incipit autem obliquum esse iter, dum neutra vis alteri cedit et ignis in superiora nititur et in inferiora deprimitur. quare frequenter cacumina montium feriuntur? quia opposita sunt nubibus et e caelo 25 cadentibus per haec transeundum est.

1 59. Intellego, quid dudum desideres, quid efflagites: 'malo', inquis, 'fulmina non timere quam nosse; itaque

1 mittitur **ΔH**] emittitur **T** mentitur **FλPZ** intenditur **E** incendit *vulgo* || 2 est minus *coll.* **Δ** || 4 illarum **AεFT**] illorum **BΦ** || 6 splendor est. at] splendores dat. *Schultess* | illa] *om.* **Δ** || 7 ars.] asserunt **λ** || 9 quidam] quodam **Δ** || 12 celere *Ge.*] celer est **δ²λP** celerum est **A¹(ε)ΘLZ** celer ignis undique (*pro mirique*) **ET** || 14 ass. est **Φ**] est ass. **ΔLT** || 17 pugna] pugnare *Kroll* | desinit] desiuit *vulgo* | causa] esse **Δ** || 18 ante] autem **EλT** *om.* **Δ** || 21 quia **BE(T)**] qui **Φ** quod **A** quum *vel* quam **ε** || 22 iter dum **ΘTZ**] inter dum **P** interdum dum **λ** interdum autem **Δ** || 26 haec] hoc **FH**

alios doce, quemadmodum fiant: ego mihi metum illo-
 rum excuti volo, non naturam indicari.' sequor quo 2
 vocas: omnibus enim rebus omnibusque sermonibus
 aliquid salutare miscendum est. cum imus per occulta
 5 naturae, cum divina tractamus, vindicandus est a malis
 suis animus ac subinde firmandus, quod etiam eruditis
 et hoc unum agentibus necessarium est, non ut effu-
 giamus ictus rerum (undique enim in nos tela iaciun-
 tur), sed ut fortiter constanterque patiamur. invicti 3
 10 esse possumus, inconcussi non possumus, quamquam
 interim spes subit, inconcussos quoque esse nos posse.
 'quemadmodum?' inquis. contemne mortem: et omnia,
 quae ad mortem ducunt, contempta sunt, sive illa bella
 sunt sive naufragia, seu morsus ferarum seu ruinarum
 15 subito lapsu procidentium pondera. numquid facere 4
 amplius possunt, quam ut corpus ab animo resol-
 vant? hoc nulla diligentia evitat, nulla felicitas donat,
 nulla potentia evincit. alia varia fors† . . dine disponit:
 mors omnes aequae vocat, iratis diis propitiisque mo-
 20 riendum est. animus ex ipsa desperatione sumatur: 5
 ignavissima animalia, quae natura ad fugam genuit,
 ubi exitus non patet, temptant pugnam corpore imbelli;
 nullus perniciosior hostis est quam quem audacem
 angustiae faciunt, longeque violentius semper ex ne-

2 non | om. H¹ quam Δ | sequor] sequar Δ || 5 tractamus
 ΔEM²T] tractauimus Φ || 6 firm.] formandus λ || 8 rerum | off.
 Ge. | in nos tela δT] tela in nos || 11 spes] species B¹λP |
 esse] post nos Fλ | nos p. — 13 contempta sint om. Δ || 12 con-
 tempe trad. ut semper || 13 c. sunt ET] c. sint, contempseris
 Leo | sine] licet Δ || 14 sunt g²Z vulgo] sint trad. Kroll ||
 16 amplius facere coll. ΔJK || 17 donat i. e. condonat] domat
 K(L¹?) Erasmus || 18 alia BC Haupt] talia | fors . . dine] for-
 titudine AεΦ formidine BCE fors libidine Haase, vario fors
 ordine Haupt, fors ratione Skutsch vel varie fortuna Skutsch
 Kroll | disponit] disponuntur Δ || 21 sqq. de ipsa re cf. IV a 2,
 13 sqq., quae Seneca antea conscripserat || 22 patet ΔET] patent
 Φ | pugnam Gron.] fugam trad. pugnant Z | i(m)belli AΦ]
 imbecilli || 23 perniciosior] pernitior CmFλ | audacem] -ces Fλ

cessitate quam ex virtute *confligitur*, aut certe paria
 6 conantur animus magnus ac perditus. cogitemus nos,
 quantum ad mortem, perditos esse: et † sumus. ita
 est, Lucili: omnes reservamur ad mortem; totum hunc,
 quem vides populum, totum quem usquam cogitas 5
 esse, cito natura revocabit et condet, nec de re sed de
 7 die quaeritur: eodem citius tardius veniendum est. quid
 ergo? non tibi timidissimus omnium videtur et in-
 sipientissimus, qui magno ambitu rogat moram mortis?
 nonne contemneres eum, qui inter perituros constitutus 10
 beneficii loco peteret, ut ultimus cervicem praeberet?
 8 idem facimus: magno aestimamus mori tardius. in
 omnes constitutum est capitale supplicium et quidem
 constitutione iustissima [nam], quod maximum solet
 esse solacium extrema passuris. quorum enim causa, 15
 sors eadem est; si *duceremur* traditi a iudice aut magi-
 stratu, [et] carnifici nostro praestaremus obsequium: quid
 9 interest, utrum ad mortem iussi eamus an nati? o te
 dementem et oblitum fragilitatis tuae, si tunc mortem
 times, cum tonat! itane? in hoc salus tua vertitur? 20
 vives, si fulmen effugeris? petet te gladius, petet lapis,
 petet bilis: non maximum ex periculis tuis sed specio-

1 confligitur *Haupt*] corrigitur, concurritur *Madvig*, colli-
 datur *Rossb.* | aut] maiora aut *Δ* || 2 conantur *Φ Kroll*] co-
 natur *ΔEM²T* || 3 sumus sc. *perditi*] immo sumemus animum
Joh. Müller, timere desiimus *Ge.* vicimus *Leo* || 5 uides *Φ*]
 uidemus *ΔT* | totum] *om.* *ΔJ²* | quem usquam] quem usque
E(F¹?)OT quousquam *A* quousque *Δ* || 6 de die] die *λT¹* ||
 7 eodem] quod *λ* | citius] citiusue *Δ* | tardius] tardiusue *ΔT*
 tardiusue *E* || 8 et insip. uid. *coll.* *δET* || 11 ut] *om.* *Φ* |
 praeberet] *om.* *Φ* praebere *ante ceru.* *T* extendere *ante ceru.* *E*
man. rec. || 12 idem] id *Δ* || 14 iustissima] dignissima *Δ* | nam
del. Fort. natura *Rossb.* || 15 enim] eadem *Gronov* || 16 sors]
 et sors *EM²T* | si duc. *Badstübner*] sequeremur *trad.* si seq.
ET || 17 et] *om.* *E* etiam *T* || 18 utrum] *om.* *ΔE* | nati] ultronei
Δ || 20 itane *δ*] itemne *vel* iterumne *ε* ita est *Φ* | salus tua in
 hoc *coll.* *Δ* || 21 petet te] repetet te *Φ* || 22 bilis] febris *Δ* |
 ex] est *Δ*

sissimum fulmen est. male scilicet actum erit tecum, 10
 si sensum mortis tuae celeritas infinita praeveniet, si
 mors tua procuratur, si *ne* tunc quidem, cum <ex>-
 piras, supervacuus sed alicuius magnae rei signum es.
 5 male scilicet tecum agitur, si cum fulmine conderis.
 sed pavescis ad caeli fragorem et ad inane nubilum 11
 trepidas et, quotiens aliquid effulsit, expiras. quid
 ergo? honestius putas † dilectione perire quam fulmine?
 eo itaque fortior adversus caeli minas surge et, cum
 10 undique mundus exarserit, cogita nihil habere te tanta
 morte pendendum. quod si tibi parari credis illam 12
 caeli confusionem, illam tempestatum discordiam, si
 propter te ingestae illisaeque nubes strepunt, si in
 tuum exitium tanta vis ignium excutitur: at tu solacii
 15 loco numera tanti esse mortem tuam. sed non erit 13
 huic cogitationi locus; casus iste donat metum et
 inter cetera hoc quoque commodum eius, quod ex-
 pectationem suam antecedit: nemo umquam timuit
 fulmen, nisi quod effugit.

2 praeveniet] praeveniat **BCT** praeuenerit **A**(ε), praeuenit
Leo | si m.] fort. male scilicet agitur tecum, si m. *Ge.* male
 — conderis. (l. 5 ante l. 2—4) si mors — signum es. sic pav.
Gertz || 3 proc.] praedicetur **A** | si ne *Gruter*] sine te **Φ** si tu
A, fort. si tu ne *Ge.* | expiras *Fort.*] spiras || 4 supervacuus]
 non supervacue **A** || 5 conderis] cecideris **A** || 6 inane] mane
AF2Z || 7 expiras] desperas *Leo* || 8 putas] iudicas **A** | dilec-
 tione **AΦ**] deiectione **AT** animi add. **A** defectione *Haase*, fort.
 bilis eiectione *Ge.* || 9 itaque] utique **2** || 10 exarserit] exarsit
BCEOT exarseris **Z** | te nihil habere **A** || 11 pend. *Kroll*] per-
 dendum | credis parari coll. **2** || 13 illiseque **C92T**] illeseque
10P || 14 ignium uis coll. **92Z** || 16 donat **Φ**, cf. p. 89, 17]
 demat **Aε**(**A**) demit **BC** || 17 quoque hoc coll. **ε2** || 18 suam]
 tuam **A** sui **Z** | fulmen timuit coll. **AT** || 19 quod **AΦ**] qui

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER III QUI FERTUR.

Liber primus.

De aquis terrestribus.

[PRAEFATIO TOTIVS OPERIS.]

5

- 1 Non praeterit me, Lucili virorum optime, quam magnarum rerum fundamenta ponam senex, qui mundum circuire constitui et causas secretaque eius eruere atque aliis noscenda producere: quando tam multa consequar, tam sparsa colligam, tam occulta perspiciam? 10
- 2 premit a tergo senectus et obicit annos inter vana studia consumptos: 'tanto magis urgeamus et damna aetatis male exemptae labor sarciat; nox ad diem accedat, occupationes recidantur, patrimonii longe a domino iacentis cura solvatur, sibi totus animus vacet et ad 15 contemplationem sui saltem in ipso fine respiciat.'
- 3 faciet ac sibi instabit et cotidie brevitatem temporis metietur; quicquid amissum est, id diligenti usu praesentis vitae recolliget: fidelissimus est ad honesta ex

10 cf. Sen. ep. 19, 1 satis multum temporis sparsimus: incipiamus vasa in senectute colligere. adde ep. 1, 1

2 liber tertius vulgo] l. nonus GHM l. septimus TU² l. sextus Esc. U¹, l. primus secundum Diels Ge., cf. St. I 122 sqq. | de aquis terrestribus add. Ge. conl. p. 97, 3 || 5 Praefatio add. Fort. tot. op. add. Ge. || 6 pr(a)eterit ABC Pal. 1579 Vat. 2 Chis. 2 Φ] preteriit ε Vat. 1, 3 Chis. 1 | me] ante pr. ABC || 7 magnarum] magna Δ || 9 producere] prodere Φ || 11 premit a tergo Herm. Barbaro] premittat ergo | obicit Hermol.] obiciat || 13 exempt(a)e] exacte B(δ?) | sarciat ΔΘTZ] sarcinat λP || 14 rec. patr. AΦ] patr. rec. || 15 cura] causa (add. B) Δ | sibi] om. δ || 16 saltem BεEH] saltim | fine] fuge P Mem. fuge impetu δ impetu ε || 17 faciet] Lucilio respondet Sen. me iudice, cf. p. 93, 1 et fort. p. 93, 8

paenitentia transitus. 'libet igitur mihi exclamare illum
poetae incliti versum

tollimus ingentes animos et maxima parvo
tempore molimur.'

5 hoc dicerem, si puer iuvenisque molirer (nullum enim
non tam magnis rebus tempus angustum est): nunc
vero ad rem seriam, gravem, immensam post meridianas
horas accessimus. 'faciamus quod in itinere fieri solet: 4
qui tardius exierunt, velocitate pensant moram — festi-
10 nemus et opus nescio an superabile, magnum certe,
sine aetatis excusatione tractemus.' crescit animus,
quotiens coepti magnitudinem ostendis, et cogitat,
quantum proposito, non quantum sibi supersit.

Consumpsere se quidam, dum acta regum externo- 5
15 rum componunt quaeque passi invicem ausique sunt
populi: quanto satius est, sua mala extinguere quam
aliena posteris tradere? quanto potius, deorum opera
celebrare quam Philippi aut Alexandri latrocinia cete-
rorumque, qui exitio gentium clari non minores fuere
20 pestes mortalium quam inundatio, qua planum omne
perfusum est, quam conflagratio, qua magna pars ani-
mantium exaruit? quemadmodum Hannibal Alpes su- 6
periecerit, scribunt, quemadmodum confirmatum Hispan-
iae cladibus bellum Italiae inopinatus intulerit frac-

3 *FPR* p. 362 *Baehr.* cf. *Aetnae* v. 24 *fortius ignotas
molimur pectore curas.*

1 igitur] *om.* **AT** | mihi] *interlocutori licebat haec dicere* |
illum **BΦ** | illius **AT** || 2 poetae] *adulescentis puto, fort. Neronis.*
Agellii conl. VI 2, 7 conl. R. Unger || 3 parvo] *facta (add. ε) A* ||
5 si] *et si Gertz falso* | enim] *om.* **ΔET** || 8 fieri solet **BΦ** |
solet fieri || 9 qui] *quo A* || 12 ostendis, *Ge.*] *ostendit trad.*
aspexit Z attendit Hermol. || 20 qua **δgFHJ²L³MTZ** | quia p **λ**
quam **enEP** | planum] *plenum λ* || 22 a. superiecerit **Φ** | super-
iecerit a. **T** *superauerit alpes A a. superauerit Z* || 23 confirma-
tum] *-tus Haase*

tisque rebus, etiam post Carthaginem pertinax, reges
 pererraverit contra Romanos ducem promittens exerci-
 tum petens; quemadmodum non desierit omnibus
 angulis bellum senex quaerere: adeo sine patria pati
 7 poterat, sine hoste non poterat. quanto satius est, 5
 quid faciendum sit quam quid factum, quaerere ac
 docere eos, qui sua permisere fortunae, nihil stabile
 ab illa datum esse, eius omnia aura fluere mobilius?
 nescit enim quiescere, gaudet laetis tristia substituere,
 utique miscere; itaque secundis nemo confidat, adversis 10
 8 nemo deficiat: alternae sunt vices rerum. quid exultas?
 ista, quibus eveheris in summum, nescis, ubi te relic-
 tura sint: habebunt suum, non tuum finem. quid
 iaces? ad imum delatus es: nunc locus est resurgendi;
 9 in melius adversa, in deterius optata flectuntur. ita 15
 concipienda est animo varietas non privatarum tantum
 domuum, quas levis casus impellit, sed publicarum.
 regna ex infimo coorta supra imperantes constiterunt,
 vetera imperia in ipso flore ceciderunt; inveniri non
 potest numerus, quam multa ab aliis fracta sint: nunc 20
 cum maxime deus extruit alia, alia summittit nec
 molliter ponit sed ex fastigio suo nullas habitura re-
 10 liquias iactat. magna ista, quia parvi sumus, credimus:

1 etiam] et **EOZ** vulgo | post C. (sc. fractam) pert.] cf. *Dial.*
6, 17, 5 cupidus etiam post Platonem || 2 contra Romanos] om. **9** |
 ducem] se s. l. add. **A** | exercitum petens] etiam sine exercitu
A || 4 senex] ante omnibus **AT** | pati] esse pati **A**, sed cf. *Sen.*
Herc. f. 353, Thy. 470, Lucan. 2, 559; 5, 313 || 5 est **BΦ**
 om. **A** (**A**²?) **ε** || 6 quid factum] quid (quod **Aε**) factum sit **A** ||
 8 ab illa] ad illam **A** | o. a. fl.] autem o. fl. a. **A** || 9 sub-
 stituere, utique] sustinere et utraque **A** || 10 sec.] in secundis
A | adu.] in adu. **A** || 11 vices] vires **A** || 12 eveh.] ueheris
εEF¹ | ubi] si **A** || 14 locus] ante in **AT** || 15 ita] ista **g²ET**
Gron. || 16 conc.] accipienda **A** || 17 publicarum] etiam r(ei)
 p(ublicae) **A** || 19 uetera] uerum **δ** | inveniri] iniri *Mur.*
Kimmermann conl. Lud. 11, 5 || 20 sint **A9λZ** | sunt **BεEOQ** ||
 21 extruit a. **9QZ** | extruxit a. **λ** a. exaltat **A** | su(m)mittit]
 -tat **λ** || 22 hab.] medi(t)atura **λ** || 23 ista] om. **A**

multis rebus non ex natura sua sed ex humilitate nostra
 magnitudo est. quid praecipuum in rebus humanis
 est? non classibus maria complesse nec in rubri maris
 litore signa fixisse nec deficiente ad iniurias terra
 5 errasse in oceano ignota quaerentem, sed animo omne
 vidisse et, qua maior nulla victoria est, vitia domuisse:
 innumerabiles sunt, qui populos, qui urbes habuerunt
 in potestate, paucissimi, qui se. quid est praecipuum? 11
 erigere animum supra minas et promissa fortunae,
 10 nihil dignum putare, quod speres. quid enim [dignum]
 habet, quod concupiscas? qui a divinorum conversa-
 tione quotiens ad humana recideris, non aliter caligabis
 quam quorum oculi in densam umbram ex claro sole
 redierunt. quid est praecipuum? posse laeto animo 12
 15 adversa tolerare; quicquid acciderit, sic ferre, quasi
 tibi volueris accidere (debuisses enim velle, si scisses
 omnia ex decreto dei fieri: flere, queri et gemere de-
 sciscere est). quid est praecipuum? animus contra 13
 calamitates fortis et contumax, luxuriae non adversus
 20 tantum sed infestus, nec avidus periculi nec fugax, qui
 sciat fortunam non expectare sed facere et adversus
 utramque intrepidus inconfususque prodire, nec illius
 tumultu nec huius fulgore percussus. quid est prae- 14
 cipuum? non admittere in animo mala consilia, puras
 25 ad caelum manus tollere, nullum bonum petere, quod
 ut ad te transeat, aliquis dare debet aliquis amittere,

1 sua nat. coll. λ || 2 in rebus $\Delta EL^2 TZ$] rebus Φ || 4 littore
 trad. | fixisse nec] posuisse non (nec ε) Δ | ad in. t.] t. ad
 iniurias aliorum Δ || 5 oceano $HJKZ$] oceano | omne] omnia
 EM || 6 q. nulla m. vict. est coll. Δ || 7 q. urbes q. populos coll.
 Δ || 10 dignum] d. illam habere ET d. habere illum M | dignum
 om. Z Skutsch || 11 habet] om. $J^2 T$ habes Z | qui a ETZ] quia
 Φ quia a Δ || 12 ad] in δ || 16 tibi uol. ΔT] uol. tibi || 17 et
 gemere] ingemere Δ || 20 sed] sed et $\delta g(\Delta?)$ | qui —
 22 prodire] prosperitatem expectans sed utrimque intrepidus
 (et ε) inconfusus (que Λ) Δ || 25 tollere] extollere ET ||
 26 al. — amittere] om. B al. possit dare, al. (d. al. om. Λ) am. Δ

optare, quod sine adversario optatur, bonam mentem:
 cetera magno aestimata mortalibus, etiamsi quis do-
 mum casus adtulerit, sic intueri quasi exitura, qua
 15 venerint. quid est praecipuum? altos supra fortuita
 spiritus tollere, hominis meminisse, ut, sive felix eris, 5
 scias hoc non futurum diu, sive infelix, scias hoc
 16 te non esse, si non putes. quid est praecipuum? in
 primis labris animam habere: haec res efficit non e
 iure Quiritium liberum sed e iure naturae. liber est
 autem, qui servitutem suam effugit: haec est assidua 10
 et ineluctabilis et per diem ac noctem aequaliter pre-
 17 mens, sine intervallo sine commeatu. sibi servire gra-
 vissima est servitus: quam discutere facile est, si de-
 sieris multa te poscere, si desieris tibi referre mercedem,
 si ante oculos et naturam tuam posueris et 15
 aetatem, licet prima sit, ac tibi ipse dixeris 'quid in-
 sanio? quid anhelio? quid sudo? quid terram, quid
 18 forum verso? — nec multo opus est nec diu.' ad hoc
 proderit nobis inspicere rerum naturam: primo disce-
 demus a sordidis; deinde animum ipsum, quo summo 20
 magnoque opus est, seducemus a corpore; deinde in
 occultis exercitata subtilitas non erit in aperta deterior.
 nihil est autem apertius his salutaribus, quae contra

2 (a)estimata] estima 2 | domum . . adt.] sc. ea || 3 qua] quae
 4 || 4 uenerint ΔGHJKM¹Z] uenerunt E(L)OP | fortuita] for-
 tunam Δ || 5 tollere] post hominis Δ attollere ε | hominis]
 i. e. humanitatis || 7 si non putes] nisi cum putes Δ || 8/9 e
 iure bis] euenire ΔP bis || 9 quiritium (-tum FG2) liberum]
 quiriti ut sit liber Δ ut videtur | est autem] autem est E
 vulgo || 10 suam] sui Mur. cf. sibi s. l. 12, immo communem
 exspecto, non magis naturalem quam civilem | assidua] seruitus
 add. Δ || 11 ac] om. J¹K et per EPT || 12 sibi] sibi se δ ||
 13 est] post seru. Δ om. 2 || 16 licet pr. sit] om. Δ || 17 anhelio
 BCεHTZ] hanelo EF2P anelo GL || 18 uerso BCΦ] uiso Aε ||
 21 deinde] fort. denique vel tum dem(um) Ge. || 22 aperta]
 aperto M²T Ald., immo intell. εἰς τὰ κοινά || 23 est] post autem
 ΔET om. Cg

nequitiam nostram furoremque discuntur, quae damnamus nec ponimus.

1. Quaeramus ergo de terrestribus aquis et investigemus, qua ratione fiant (sive, ut ait Ovidius,

5 fons erat illimis nitidis argenteus undis,
sive, ut ait Vergilius,

unde per ora novem vasto cum murmure montis
it mare praeruptum et pelago premit arva sonanti,
sive, ut apud te, Iunior karissime, invenio,

10 Elius Siculis de fontibus exilit amnis),

si qua ratio aquas subministrat; quomodo tot flumina
ingentia per diem noctemque decurrant; quare alia
hibernis aquis intumescant, alia in defectu ceterorum
annuum crescant. Nilum interim seponemus a turba, 2
15 propriae naturae ac singularis, et illi suum diem dabi-
mus. nunc vulgares aquas prosequamur, tam frigidas
quam calentes: in quibus [calentibus] quaerendum erit,
utrum calidae nascantur an fiant. de ceteris quoque
disseremus, quas insignes aut sapor aut aliqua reddit
20 utilitas: quaedam enim oculos, quaedam nervos iuvant,

5 *Or. Met. III 407* || 7 *sq. Verg. Aen. I 245 sq.* || 10 *FPL p. 363 Baehr.*

3 terrestribus *Schultess*] terris quibus Φ *om.* Δ terris de
quibus T quibus rebus E *Vinc. cf. St. I 62; 70 II 29* | aquis]
aquae fiant ET (*Vinc.*) || 6 uerg.] uirgilius *trad.* || 8 it] in ΔZ
id FG | praer. $\Delta \Phi$ *Servius*] proruptum *Verg. codd.* || 9 kar.]
kme $\Delta \Phi$ carissime ϵ (?) Z || 10 Elius *Ge.*] fluis (?) C elisus $\Theta T Z$
vulgo elisius $\Delta \epsilon F \lambda P$ eleus B *Pinc. cf. 26, 5* || 11 si qua i. e.
nisi ratio (cf. l. 4) prorsus deest] que δ quomodo ϵ | sub-
ministrat E] -straret $\Theta O Q Z$ -stret $\Delta \lambda$ | flum.] fulmina $F \lambda Z$ ||
12 noctemque] et noctem Δ || 14 annuum] animum λP annum
 PT^1 annum $GT^2 Z$ | nilum] nullum PT illum nilum Δ || 15 ac]
et Δ | suum] *om.* Δ | diem] *cf. liber IV a* || 16 pros.] pers. F
persequemur Δ || 17 quam calentes] quas s. l. *add.* λ | calenti-
bus *del. Fort.* || 20 neruos] numeros neruos λ

quaedam inveterata et desperata a medicis vitia percurant; quaedam medentur ulceribus, quaedam interiora potu foveant et pulmonis ac viscerum querelas levant, quaedam supprimunt sanguinem: tam varius singulis usus quam gustus est.

- 1 2. Aut stant omnes aquae aut eunt aut colliguntur aut varias habent venas. aliae dulces sunt, aliae varie asperae; quippe interveniunt salsae amaraeque aut medicatae, ex quibus sulphuratas dicimus ferratas aluminosas: indicat vim sapor. habent praeterea multa discrimina, primum tactus: frigidae calidaeque sunt, deinde ponderis: leves et graves sunt, deinde coloris: purae sunt, turbidae, caeruleae, luridae; deinde salubritatis: sunt enim utiles, sunt mortiferae, sunt quae cogantur in lapidem, quaedam tenues, quaedam pingues; 15 quaedam alunt, quaedam sine ulla bibentis ope trans-eunt, quaedam haustae fecunditatem afferunt.

3. Ut stet aqua aut fluat, loci positio efficit: in devexo fluit, in plano et convexo continetur et stagnat. aliquando in adversum spiritu impellitur: tunc cogitur, 20 non fluit. colligitur ex imbribus, ex suo fonte nativa est. nihil tamen prohibet eodem loco aquam colligi et nasci, quod in Fucino videmus, in quem montes circumiecti, quicquid fudit pluvia, derivant, sed et magnae in ipso latentesque venae sunt: itaque etiam 25 cum hiberni defluxere torrentes, faciem suam servat.

1 inueterata] ueterata **Φ** uetera **ϕ Z** | percurant] percurrant **B¹gH¹L¹O** procurant **ET** || 7 sunt dulces *coll.* **Δ** | varie asperae *Gertz*] vari(a)e: asper(a)e || 8 salsae] salseque **Δ** || 13 sunt — 14 mortiferae] *om.* **δ** || 13 c(a)erule(a)e **εEH**] cerule | luridae *Georg Müller conl. ep. 95, 16; Med. 789*] lucidae || 15 pingues] sunt *add.* **δ** || 19 et convexo *Leo et Pusch meus*] et devexo **Φ** aut supino **Z** *om.* **Δ** *vulgo*, et depresso *Ge.* et deiecto *Kroll* || 20 aliq.] et aliq. **Δ** | spiritu] spiritum **L²PZ** || 21 non] nunc **Δ** || 23 fuc.] fuscino **ABEGOTZ** | quem] quam **λP** | montes] montis **Δ** || 24 quicquid fudit] *om.* **Δ** | pluvia **ET**] fluvia **Φ** fluuii **Δ** | deriuant] deriuantur **Δ** | sed et] sed **Φ** || 25 in ipso *om.* **δ**, *post* latentesque **ε** | uenae **Z**] undae *trad.* uel (uelut *Memm.*) uene (uelut *add.* **T**) unde **JKP Memm. T** || 26 servat] seruant **Φ**

4. Primum ergo quaeramus, quomodo ad continuandos fluminum cursus terra sufficiat, unde tantum aquarum exeat. miramur, quod accessionem fluminum maria non sentiant: aequè mirandum est, quod detrimentum exeuntium terra non sentit. quid est, quod illam aut sic impleverit, ut praebere tantum ex recondito possit, aut subinde sic suppleat? quaecumque rationem reddiderimus de flumine, eadem erit rivorum ac fontium.

5. Quidam iudicant terram, quicquid aquarum emisit, rursus accipere et ob hoc maria non crescere, quia quod influxit, non in suum vertunt sed protinus reddunt. occulto enim itinere subit terras et <quod> palam venit, secreto revertitur, colaturque in transitu mare, quod per multiplices terrarum anfractus verberatum amaritudinem ponit et pravitatem in tanta soli varietate saporum exuit et in sinceram aquam transit.

6. Quidam existimant, quicquid ex imbribus terra concepit, id illam rursus emittere et hoc argumenti loco ponunt, quod paucissima flumina in his sunt locis, quibus rarus est imber. ideo siccas aiunt Aethiopiae solitudines esse paucosque inveniri in interiori Africa fontes, quia fervida natura caeli sit et paene semper aestiva; squalidae itaque sine arbore sine cultore harenae iacent raris imbribus sparsae, quos statim combibunt. at contra constat Germaniam Galliamque et proxime ab illis Italiam abundare rivis et fluminibus, quia caelo umido utuntur et ne aestas quidem imbribus caret.

4 detrimentum] -ta Δ || 6 aut] om. Δ || 7 aut] ac Δ || 9 em. rursus] cursus emisit Δ || 11 reddunt] reddant δ || 12 et] sed ABp quod vel postquam add. Ge. et palans venis secretis coni. Haupt || 13 secreto]que add. B ϵ || 16 saporum Skutsch] saporem Φ saporis E et ante in t. Δ , del. Fickert || 18 concepit Skutsch] concipit | id illam] ad illam KQZ ad ima trahi et ad illam ET in flumina Δ | emittere] emitti Δ ET || 19 flumina] om. Δ | sunt in his coll. Δ E || 20 quibus] in quibus Δ || 21 esse] ante aiunt Δ | interiori δ] -ore | africa Z] affrica || 22 celi natura coll. JK Δ || 23 iacent harenae coll. λ || 26 illis] his Δ | habundare trad. ut semper | flum. et rivis Skutsch

- 1 7. Adversus hoc multa posse dici vides. primum
 ego tibi vinearum diligens fossor affirmo, nullam plu-
 viam esse tam magnam, quae terram ultra decem in
 altitudinem pedes madefaciat; omnis umor intra pri-
 mam crustam consumitur nec in inferiora descendit: 5
 2 quomodo ergo imber suggerere potest omnibus vires,
 qui summam humum tinguit? pars maior eius per
 fluminum alveos in mare aufertur; exiguum est quod
 sorbeat terra, nec id servat: aut enim arida est et ab-
 sumit in se, quicquid infusum est, aut satiata, si quid 10
 supra desiderium cecidit, excludit, et ideo primis im-
 bribus non augentur amnes, quia totos in se terra
 3 sitiens trahit. quid, quod quaedam flumina erumpunt
 saxi et montibus? his quid conferent pluviae, quae
 per nudas rupes deferuntur nec habent terram, cui in- 15
 sidant? adice, quod siccissimis locis putei in altum
 acti ultra ducentorum aut trecentorum pedum spatium
 inveniunt aquarum uberes venas in ea altitudine, in
 quam *gutta* non penetrat, ut scias illic non caelestem
 esse nec collecticium umorem, sed, quod dici solet, 20
 4 vivam aquam. illo quoque argumento haec opinio
 refellitur, quod quidam fontes in summo montis cacu-
 mine redundant: apparet illos sursum agi aut ibi con-
 cipi, cum omnis pluvialis aqua decurrat.

1 hoc] haec **EJK** | dici posse *coll.* **A** || 3 pedes in altit.
coll. **AE** || 5 crustam] ectam **δ** || 6 potest] ante imber **A** ||
 7 tinguit] tingit **EJ²LO** tangunt **A** | pars] inquit *add.* **Joh.**
Müller || 8 aufertur **AΦ** | *id est: statim rapitur, effertur* **A** ||
 9 sorbeat] sorbet **A** | nec id] et ne hoc quidem || 10 infusum]
 effusum **A** || 11 cecidit] ceciderit **λ** || 12 terra] *om.* **δ** sitiens
 terra *coll.* **E** || 13 quaedam] *om.* **A** in lacuna || 14 conferent]
 conferrent **δ** || 15 nudas] undas in **A** | terram] *om.* **AE** | in-
 sidant] insidantur **H** insidiant **O** insideant **GL** *vulgo* || 17 ultra]
 per **A** | spatium] spatia **A** || 19 gutta *Ge.* aqua **ΦA**, pluvia
Z et *var. lect.* **L²** | illic] *om.* **δ** || 20 nec **AΦ** non **A** | collecti-
 cium **FHJLOZ** cf. **VII** 23, 2. collectuum **K**, collectium **AEQ**
vulgo || 21 haec opinio] *om.* **A** || 23 apparet] ergo *add.* **δ** ||
 24 aqua pluviialis *coll.* **A**

8. Quidam existimant, quemadmodum in exteriori parte terrarum vastae paludes iacent magnique et navigabiles lacus, quemadmodum ingenti spatio maria porrecta sunt infusa vallibus, sic interiora terrarum abundare aquis dulcibus nec minus illas stagnare quam apud nos oceanum et sinus eius, immo eo latius, quo plus terra in altum patet. ergo ex illa profunda copia isti amnes egeruntur: quos quid miraris, si terra detractos non sentit, cum adiectos maria non sentiant?
9. Quibus[dam] haec placet causa, aiunt habere terram intra se recessus cavos et multum spiritus, qui necessario frigescit umbra gravi pressus, deinde piger et immotus in aquam, cum se desiit ferre, convertitur: quemadmodum supra nos mutatio aëris imbrem facit, ita infra terras flumen aut rivum; supra nos non potest stare segnis diu et gravis (aliquando enim sole tenuatur, aliquando ventis expanditur, itaque intervalla magna imbribus sunt), sub terra vero quicquid est, quod illum in aquam convertat, idem semper est, umbra perpetua, frigus aeternum, inexercitata densitas: semper ergo praebebit fonti aut flumini causas. 'placet nobis terram esse mutabilem.' haec quoque quicquid efflavit, quia non libero aëre concipitur, crassescit protinus et in umorem convertitur: habes primam aquarum sub terra nascentium causam.

10. Adicias etiam licet, quod fiunt omnia ex omnibus, ex aqua aër, ex aëre aqua, ignis ex aëre, ex igne aër: quare ergo non ex terra fiat aqua? quae si

1 exteriori] -ore Δ || 2 et] *om.* $\Delta\lambda$ || 6 oceanum *trad.] om.* δ | quo ΔT] quia $\Delta\Phi$ quod E || 7 terra] *om.* δ || 9 sentiat] cum adiectos *add.* Δ || 10 quibus *Ge.]* quibusdam || 11 intra se] inter $\delta(\Delta?)$ | cauos recessus *coll.* ΔL | et] etiam Δ || 13 se et ferre] *om.* Δ || 15 flumen aut r.] riuum agit Δ | stare non potest *coll.* Δ || 21 praebebit] *sc. idem* | aut] ac q et E | causas] causam δ || 23 quia] quando $F\lambda$ | et protinus *coll.* Δ || 28 ex] e $q\delta$ (ergo ne Bg) | aqua? quae si] ex aqua quasi δ

in alia mutabilis, est etiam in aquam, immo maxime
in hanc: utraque enim cognata res est, utraque gravis,
utraque densa, utraque in extremum mundi compulsa.
2 ex aqua terra fit: cur non aqua fiat e terra? 'at
magna flumina sunt.' cum videris, quanta sint, rursus 5
ex quanto prodeant adspice. miraris, cum labantur
assidue quaedam vero concitata rapiantur, quod praesto
sit illis aqua semper nova: quid, si mireris, quod, cum
venti totum aëra impellant, non deficit spiritus sed
per dies noctesque aequaliter fluit, nec (ut flumina) 10
certo alveo fertur sed per vastum caeli spatium lato
impetu vadit? quid, si ullam undam superesse mireris,
3 quae superveniat tot fluctibus fractis? nihil deficit,
quod in se redit: omnium elementorum alterni recursus
sunt; quicquid alteri perit, in alterum transit, et natura 15
partes suas velut in ponderibus constitutas examinat,
ne portionum aequitate turbata mundus praeponderet.
4 omnia in omnibus sunt: non tantum aër in ignem
transit sed numquam sine igne est (detrahe illi calorem:
rigescet, stabit, durabitur); transit aër in umorem sed 20
<est> nihilominus non sine umore; et aëra et aquam
facit terra sed non magis umquam sine aqua est quam
sine aëre — et ideo facilius est invicem transitus, quia
5 illis, in quae transeundum est, iam mixta sunt. habet
ergo terra umorem: hunc exprimit; habet aëra: hunc 25
umbra hiberni frigoris densat, ut faciat umorem; ipsa
quoque mutabilis est in umorem: natura sua utitur.

1 mutabilis] -bilitas B -bilitatis A | etiam] et AE | aquam]
aqua δ || 2 hanc] hoc Δ | enim] om. Δ | cognata] cognita B λ ? |
utraque gravis] om. δ || 4 fiat e] fort. fiet e Ge. || 5 sint Ge. cum
pZ] sunt || 7 quod] quae λ || 8 semper aqua coll. Δ || 11 fertur δ]
feruntur Φε || 12 quid] quod εL² | ullam] illam Fλ || 14 quod
B Fort.] quia | alterni] cf. ad Helv. 20, 2 et Stud. I 65 ||
15 alteri p.] in altero p. Δ || 18 omnia] omnibus λ || 20 transit
Fort.] transiet || 21 est] add. post sed Ge., post sine humore E
post non L²Z || 22 terra facit coll. q || 23 est] ante quia Δ ||
24 sunt] est Δ

11. 'Quid ergo?' inquit, 'si perpetuae sunt causae,¹
 quibus flumina oriuntur ac fontes, quare aliquando
 siccantur aliquando quibus non fuerunt locis exeunt?'
 saepe motu terrarum itinera turbantur et ruina inter-
 5 scindit cursum aquis, quae retentae novos exitus quae-
 runt et aliquo impetum faciunt aut ipsius quassatione
 terrae aliunde alio transferuntur. apud nos solet eve-²
 nire, ut amisso canali suo flumina primum refundantur,
 deinde, quia perdiderunt viam, faciant. hoc ait acci-
 10 disse Theophrastus in Coryco monte, in quo
 post terrarum tremorem nova vis fontium emersit.
 [sunt] cui alias quoque causas intervenire opinatur,³
 quae [aliter] evocent aquas aut cursu suo deiciant et
 avertant: fuit aliquando aquarum inops Haemus, sed
 15 cum Gallorum gens a Cassandro obsessa in illum se
 contulisset et silvas cecidisset, ingens aquarum copia
 apparuit, quas videlicet in alimentum suum nemora
 ducebant; quibus eversis umor, qui desiit in arbusta
 consumi, superfusus est. idem ait et circa Magnesiam⁴
 20 accidisse. sed pace Theophrasti dixisse liceat: non
 est hoc simile veri, quia fere aquosissima sunt quae-

1 cf. Aetnae v. 25 causa perennis(?) || 10 — p. 104, 11 Theophrasti fragm. deest apud Wim.

1 inquit] inquis δ || 2 ac] et δ || 3 fuerunt] fuere Δ | locis]
 om. φ || 5 retentae] retentis Z recente P recentes $\Lambda^1 \varepsilon(\Delta)$ re-
 sistentes δ || 6 et a. i. faciunt] om. Δ || 7 apud nos] i. e. supra
 terram | euenire solet coll. Δ || 9 faciunt] faciunt $\varphi \text{EH}^1 \text{LT}$ |
 acc. ait coll. Δ || 10 Theophrastus] -atus λTZ | coryco Z] corico
 $\varepsilon \vartheta \varphi$ corio $\delta \lambda$ || 12 [s(un)t vel si]cui *Ge.*] sunt qui Φ vulgo
 sicut δ Leo sic et ε scilicet *Roszb.* | alias] alios ε | causas]
 casus Δ | opinatur] -antur Φ vulgo, sed cf. idem l. 19 ||
 13 quae] qui ΔP | aliter] om. B vulgo, fort. corr. similiter *Ge.*
 in aliud iter v. *Roszb.* alio perducant Leo | euocent *Fort.*]
 uocent Δ (auoce B) uocant Φ | aut] a add. Δ | deiciant et]
 decidant atque Δ || 14 aquarum] post inops B om. λ || 18 euersis
 ε (?) *Haase*] emersis Φ excisis Δ (?) | arbusta] angusta Δ ||
 21 ueri simile coll. $B \text{EH}$

cumque umbrosissima; quod non eveniret, si aquas arbusta sicarent, quibus alimentum ex proximo est (fluminum vero vis ex intimo manat ultraque concipitur quam radicibus evagari licet). deinde <sucidae, non> succisae arbores plus umoris desiderant: non enim tantum id, quo vivant, sed quo crescant trahunt. idem ait circa Arcadium, quae urbs in Creta insula fuit, fontes et rivos substitisse, quia desierit coli terra diruta urbe, postea vero, quam cultores receperit, aquas quoque recepisse. causam siccitatis hanc ponit, quod obduruerit constricta tellus nec potuerit imbres inagitata transmittere. quomodo ergo plurimos videmus in locis desertissimis fontes? plura denique invenimus, quae propter aquas coli coeperunt quam quae aquas habere coeperint, quia colebantur. non esse enim pluviam hanc, quae vastissima flumina a fonte statim magnis apta navigiis defert, ex hoc intellegas licet, quod per hiemem aestatemque par est a capite deiectus. pluvia potest facere torrentem, non potest amnem aequali inter ripas suas tenore labentem, quem non faciunt imbres sed incitant.

12. Paulo repetamus hoc altius, si videtur, et scies te non habere quod quaeras, cum ad veram amnium originem accesseris. flumen nempe facit copia cursus-

1 quod] quid **F** quia **λ** || 3 uero] modo **AεP** omnis *Gruter.* | ultraque] ultra **q** | conc.] accipitur **δ** excipitur **ε** || 4 sucidae non *suppl. Ge. nisi plura de copia aquarum (cf. § 6) scripta interierunt* || 5 succisae] succisse **B¹OP** || 6 enim] *om. Δ* | sed] et id *add. Δ* | trahunt] *om. Δ* || 7 arc. **AF**] archadium | creta] certa **Fλ** || 8 fuit] est **Δ** | riuos **EO**] riuos **T** uiros **Φ** lacus **Δ** || 9 diruta] dirupta **ελ** direpta *Pincianus* | recep. *Erasmus*] perceperit *trad. excep. λ, fort. iterum ceperit Ge.* denuo acceperit *Skutsch* || 10 recep.] percepisse **Δ** || 11 obdur.] induruerit **T** obriguerit **E** | constr.] constricta **J¹KP** || 15 enim] ante esse **Δ** *om. L¹⁰* || 16 hanc] aquam **ε** || 17 apta **B**] acta | navigis *Skutsch* || 19 amnem **Z** ut *Haase coni.*] autem **Φ** *om. Δ* || 20 quem] que **λ** aque (**ε**) aquam **δ** || 23 amnium *Pincianus*] omnium || 24 nempe] namque **Bε** | curs.] cuiusque **Δ**

que aquae perennis. ergo quaeris a me, quomodo
 aqua fiat: interrogabo invicem, quomodo aër fiat aut
 terra. <Aegyptii quattuor elementa fecerunt, deinde 2
 ex singulis bina [maria]: aëra marem iudicant qua
 5 ventus est, feminam qua nebulosus et iners; aquam
 virilem vocant mare, muliebrem omnem aliam; ignem
 vocant masculum, qua ardet flamma, et feminam, qua
 lucet innoxius tactu; terram fortiolem marem vocant,
 saxa cautesque, feminae nomen assignant huic tractabili
 10 et cultae.>

Sed si in rerum natura elementa sunt quattuor, 3
 non potes interrogare, unde aqua sit: quarta enim pars
 naturae est. quid ergo miraris, si rerum naturae tam
 magna portio potest aliquid ex se semper effundere?
 15 quomodo aër, et ipse quarta pars mundi, ventos et 4
 auras movet, sic aqua rivos et flumina: si ventus est
 fluens aër, et flumen est fluens aqua. satis et multum
 illi virium dedi, cum dixi, 'elementum est': intellegis,
 quod ab illo proficiscitur non posse deficere. 13. Adi- 1
 20 ciam, ut Thales ait, 'valentissimum elementum est':
 hoc fuisse primum putat, ex hoc surrexisse omnia.
 sed nos quoque aut in eadem sententia aut in vicinia
 eius sumus: dicimus enim ignem esse, qui occupet

11 cf. Plin. HN 2, 10 nec de elementis video dubitari quat-
 tuor esse ea || 20 Thaletis frg. A 12 Diels p. 11

1 perhennis trad. | ergo] si add. E Fort. || 3—10 totam
 § 2 huc transposuit Haase cap. 14, 2 a. c. traditam || 3 (a)egyptii
 trad. || 4 maria] del. Skutsch, (et E) feminea add. ET marem
 et feminam ε | aera Z Haase] aerem || 4/5 qua bis Z vulgo]
 quia bis trad. || 7 qua HLPZ] quia OT que E quo Δ | qua]
 que EO quia T || 11 sed] om. ελ | si] om. (ε)E¹L¹ | in et
 natura] om. Δ || 12 potes i.] potest interrogare λ potest inter-
 rogari Δ | sit] fit ε fiat ET || 13 est naturae coll. λT | tam]
 om. Δ || 14 aliquid] aliquam P aquam Fλ | ex se semper] ante
 aliquid ΔL² semper om. P¹ || 15 ipse ΔZ] ipsa Φ || 17 fluens]
 effluens q | satis et] satis Kroll || 19 adiciam — 20 ait] aqua ait
 thales Δ || 20 ut] om. P | tales praebent A¹B¹L¹OP¹Z || 22 sed]
 et add. Δ | vicinia eius Madvig] ultima eius

mundum et in se cuncta convertat, hunc evanidum
 languentemque considerare et nihil relinqui aliud in
 rerum natura igne restincto quam umorem, in hoc
 2 futuri mundi spem latere: ita ignis exitus mundi est,
 umor primordium. miraris ex hoc posse amnes sem- 5
 per exire, qui pro omnibus fuit et ex quo sunt omnia?
 hic [umor] in diductione rerum ad quartas redactus
 est, sic positus, ut sufficere fluminibus edendis, ut
 1 rivis, ut fontibus posset. 14. Quae sequitur Thaletis
 inepta sententia est. ait enim terrarum orbem aqua 10
 sustineri et vehi more navigii mobilitateque eius fluctuare tunc, cum dicitur tremere: non est ergo mirum,
 si abundat umor ad flumina profundenda, cum in
 2 umore sit totus. hanc veterem et rudem sententiam
 explode: nec est, quod credas in hunc orbem aquam 15
 subire per rimas et facere sentinam. [Aegyptii — cultae.]
 3 mare unum est, ab initio scilicet ita constitutum; habet
 suas venas, quibus impletur atque aestuat. quomodo
 maris sic et huius aquae mitioris vasta [maris] in oc-
 culto vis est, quam nullius fluminis cursus exhauriet. 20
 abdita est virium ratio: tantum ex illa, quantum super-
 fluum sit, emittitur.

9 *Thaletis frg. A 15 Diels p. 12*

1 evanidum] eundem *Δ* | 2 languentemque] languentem *δ*
 languere *ε* om. **EZ** || 4 spem **FTZ**] spe(cie) *λ* speciem **E**
 sp(iritu)s *ΔHP*, fort. semen *Ge.* || 5 amnes] ante ex *Δ* post
 semper (om. posse) *ϕ* | exire semper coll. **A** || 7 humor del.
Haase || 8 est] fort. est et *Ge.* | flum. edendis suff. coll. *Δ* ||
 11 eius] om. *Φ* || 12 est] fort. esse *Diels* || 13 habundat trad.
 abundet vulgo et *Diels* dub. | humor] humore **EZ** fort. recte |
 prof.] fundenda *Δ* | cum] mundus add. *Δ* || 14 totus] totum
Kroll Skutsch || 16 et] om. **Aε** | Egiptii — cultae hic trad. 12, 2
 coll. *Haase* || 17 est unum coll. *δ* un(de) est? *λZ* || 19 uasta —
 20 exhauriet] post emittitur **E** || 19 maris] om. *δ* (*Δ?*), fort.
 materia (pro maris uia) in occulto est *Ge. conl.* 19, 4; 28, 4 ||
 20 uis *Klammer*] uia | exhauriet] -riat *δ* || 21 abdita] addita
ϕ | uirium] eius add. *Δ* | superfluum] semper fluere *Φ* semper
 fluere opus **ET Itali**, cf. *Stud. I* 62 || 22 sit] fit *g*

15. Quaedam ex istis sunt, quibus assentire possi- 1
 mus. sed hoc amplius censeo: placet natura regi ter-
 ram et quidem ad nostrorum corporum exemplar, in
 quibus et venae sunt et arteriae, illae sanguinis hae
 5 spiritus receptacula: in terra quoque sunt alia itinera,
 per quae aqua, alia, per quae spiritus currit; adeoque
 ad similitudinem illa humanorum corporum natura
 formavit, ut maiores quoque nostri aquarum appella-
 verint venas. sed quemadmodum in nobis non tantum 2
 10 sanguis est sed multa genera umoris, alia necessarii
 alia corrupti ac paulo pinguioris (in capite cerebrum,
 in ossibus medullae, muci salivaque et lacrimae et
 quiddam additum articulis, per quod citius flectantur
 ex lubrico), sic in terra quoque sunt umoris genera
 15 complura: quaedam quae mature durentur (hinc est 3
 omnis metallorum *ortus*, ex quibus petit aurum argen-
 tumque avaritia, et quae in lapidem ex liquore ver-
 tuntur); in quaedam vero terra umorque putrescunt,
 sicut bitumen et cetera huic similia. haec est causa
 20 aquarum secundum legem naturae voluntatemque nas-
 centium. ceterum ut in nostris corporibus ita in illa 4
 saepe umores vitia concipiunt: aut ictus aut quassatio
 aliqua aut loci senium aut frigus aut aestus corrumpere
 naturam; et sulphuratio contraxit umorem, qui modo

4 sqq. cf. *Aetnae* v. 98 sqq. *utque animanti*
per tota errantes percurrunt corpora venae,
ad vitam sanguis omnis qua com meat † idem,
terra voraginibus conceptas digerit auras.

1 possumus A¹q] possumus || 7 illa Haase] illam (ante ad
 δ) | natura formavit] formavit deus δ || 8 appellauerint δZ]
 -runt || 9 non] om. λ || 10 sed] et add. δp || 11 pinguioris]
 pigrioris δ || 12 muci] mucii PZ musci ET Bong. cod. musculi
 Δ || 15 complura] quam plura m9 | mature] natura δ || 16 ortus
 Ge.] humus, omne met. genus Fortun. | aurum argentumque
 petit coll. Δ || 18 in quaedam uero] in quibusdam uero locis
 Δ | putrescunt] liquescunt Δ || 20 uoluntatemque] uoluntate δ ||
 23 corrumpere A9] corrumpere

- 5 diuturnus est, modo brevis. ergo ut in corporibus nostris sanguis, cum percussa vena est, tam diu manat, donec omnis effluxit aut donec <in> venae scissura subsedit atque interclusit vel aliqua alia causa retro dedit sanguinem: ita in terra solutis ac patefactis venis rivus 5
6 aut flumen effunditur. interest, quanta aperta sit vena: quae modo consumpta aqua deficit, modo excaecatur aliquo impedimento, modo coit velut in cicatricem comprimitque quam perfecerat viam; modo illa vis terrae, quam esse mutabilem diximus, desinit posse 10
7 alimenta in umorem convertere. aliquando autem exhausta replentur modo per se viribus recollectis, modo aliunde translatis: saepe enim inania apposita plenis umorem in se avocaverunt; saepe terra, si facilis est in tabem, ipsa solvitur et umescit; idem evenit sub 15
terra quod in nubibus, ut spissetur <aër> graviorque, quam ut manere in natura sua possit, gignat umorem; saepe colligitur roris modo tenuis et dispersus liquor, qui ex multis in unum locis confluit (sudorem aqui-

17—19 cf. *Aetnae* v. 120 sqq.

*non ille ex tenui <q>uocumque agat, apta necesse est
(ubi legerim: rore ille ex tenui quaecumque agit, ante necesse est)
confluvia errantes arcessant undique venas
et trahat ex pleno quod fortem contrahat amnem.*

1 ut] om. δ || 2 est uena coll. δ E || 3 aut d.] ac d. δ | in
add. Ge. | subsedit] consedit φ || 4 atque i.] sc. eam, viam add.
Skutsch, seque i. Rossb. | alia aliqua coll. λ | causa] cura δ ||
5 in terra] inter Φ interim E || 6 quanta] quanto δ (Δ ?) ||
7 quae modo] quomodo δ cp (Δ) L^1 (O^2 ?) | excaecatur] exsiccatur
 Δ || 9 quam] illam quam δ | perfecerat] fecerat ε perfecerit B
patefecerat T vulgo patefecit A || 10 mutabilem esse coll. δ ||
13 translatis] transactis δ || 14 auocauerunt] attrahunt Δ | terra
— 15 ipsa] transire facilis in aliud ipsa terra δ ipsa post est
coll. ε || 15 idem] saepe idem Haase | sub — 16 graviorque]
si sub terra spissetur grauioremque δ || 16 quod] qua (?) φ | aer
add. Haase, uapor Fromondus add. || 17 manere] ante possit
coll. δ | gignat T] gignit E signat trad. || 19 sudorem] sudores
 λ Z | aquileges] aque leges Δ , aqua leges L^2 aqua liges Z

leges vocant, quia guttae quaedam vel pressura loci eliduntur vel aestu evocantur). haec tenuis unda vix 8
fonti sufficit: et ex magnis caveis magnisque concep-
tibus excidunt amnes, nonnumquam leviter emissi, si
5 aqua pondere suo se tantum detulit, nonnumquam
vehementer et cum sono, si illam spiritus intermixtus
eiecit.

16. 'Sed quare quidam fontes senis horis pleni 1
senisque sicci sunt?' supervacuum est nominare singula
10 flumina, quae certis mensibus magna certis angusta
sunt, et occasionem singulis quaerere, cum possim
eandem causam omnibus reddere. quemadmodum quar- 2
tana ad horam venit, quemadmodum ad tempus poda-
gra respondet, quemadmodum purgatio, si nihil obstitit,
15 statum diem servat, quemadmodum praesto est ad
mensem suum partus: sic aquae intervalla habent,
quibus se retrahant et quibus redeant. quaedam autem
intervalla minora sunt et ideo notabilia, quaedam
maiora nec minus certa. ecquid hic mirum est, cum 3
20 videas ordinem rerum et naturam per constituta pro-
cedere? hiems numquam aberravit, aestas suo tempore
incaluit, autumnus verisque, unde solet, facta mutatio

3 cf. *Aetnae v. 126 occulta fluunt tectis adoperta cavernis.*

1 quia] que δ || 2 eliduntur] eduntur δ || 3 fonti] forti δ |
et] uel q at *Pinc.* sed *Ge. del. Rossb.* | caueis *Diels*] causis || 4 ex-
cidunt] excedunt δE^1 , exeunt *Haase* | amnes] annes Fq | nonn.
leu. emissi] *om.* δ | leviter] *i. e. leise* || 6 illam] illa δ | 11 sing.]
in singulis *Madrig* | possim] possis λ || 12 omn.] de omnibus
 ET omnium Z || 15 statum] statutum ΔET || 17 redeant ϵE
reddant $\Phi \delta$ || 18 min. — et] quia min. sunt Δ | notabilia]
sunt *add.* δ || 19 ecquid *Haase*] et quid | hic] hoc Δ | est mirum
coll. F2 || 20 ordinem] ordine *Gertz, Joh. Müller* | et nat.] na-
turam *Gertz* naturam et *Joh. Müller conl. 29, 4* | per constituta]
om. E Gertz || 22 incaluit] incanduit δ | unde] ut δ , quando
Haase, unde solet *sc. mutari interpr. G. Müller Leo*, qui stata
pro facta *coni., fort. unde solis Ge.*

est; tam solstitium quam aequinoctium suos dies rettulit.

- 4 Sunt et sub terra minus nota nobis iura naturae
sed non minus certa: crede infra, quicquid vides supra.
sunt et illic specus vasti [sunt] ingentesque recessus 5
ac spatia suspensis hinc et inde montibus laxa; sunt
abrupti in infinitum hiatus, qui saepe illapsas urbes
receperunt et ingentem ruinam in alto condiderunt —
5 haec spiritu plena sunt, nihil enim usquam inane est
— et stagna obsessa tenebris et locis † amplis. ani- 10
malia quoque illis innascuntur, sed tarda et informia
ut in aëre caeco pinguique concepta et aquis torpen-
tibus situ, pleraque ex his caeca ut talpae et sub-
terranei mures, quia deest lumen, quod supervacuum
est; inde, ut Theophrastus affirmat, pisces quibus- 15
dam locis eruuntur.

- 1 17. Multa hoc loco tibi in mentem veniunt dicta
urbane in re incredibili. fabulam dicas, non cum retibus

3 cf. *Aetnae v. 135 sq. certis tibi pignera rebus atque oculis
haesura tuis dabit ordine tellus. add. 143—145. || 4—8 cf. Aetnae
v. 302 sq. credendumst etiam ventorum existere causas sub terra
similis harum, quas cernimus extra. 117 sqq. quis enim non
credit inanis esse sinus penitus eqs. (p. 108). || 5 cf. Aetnae
v. 160 vastosque recessus || 5—10 cf. Aetnae v. 137 sqq. immensos
plerumque sinus . . densaque abscondita nocte . . chaos vastum
et sine fine ruinas . . aër tantum effugit ultra || 15 cf. Theophr.
fr. 171, 7 Wim.*

1 suos dies] dies suos δ suos d. *Michaelis. sed cf. Kühner*
§ 103, 2 || 2 rettulit *Gertz*] retulit || 5 sunt del. *Ge. cum J²* |
que] om. *AE* || 9 enim] om. *q* || 10 et] ac *Z* etiam *E*, sunt
etiam *Madvig*, sed cf. *l. 5* | locis amplis] lacus ampli *Haupt*,
fort. luto amplissima *Ge.* || 12 pinguique] pigroque δ || 13 situ
i. e. luto] facta *A* | pleraque] pluraque (ε) *λ* | caeca ex his
coll. δ q || 14 quia] quibus *ET* | quod] quia *Φ* || 16 eruuntur]
fort. plura exciderunt velut adhuc spirantes vel qui reuiuiscunt
cum (in olla) coquuntur, cf. *Theophr. de pisc. 7 sq. et infra ||*
17 dicta *Ge.*] quae, nisi ad quae addere . . poetae iocantur vis |
18 in] ut in *ET* | incredibili.] *distinxi cum Skutsch*, credibili
δ | fabulam] fabulae *Z*, del. *Haase*, fabulamur: *Leo*

aliquem nec cum hamis sed cum dolabra ire piscatum.
 'expecto, ut aliquis in mari venetur.' quid est autem,
 quare non pisces in terram transeant, si nos maria
 transimus, permutabimus sedes? hoc miraris accidere: 2
 5 quanto incredibilia sunt opera luxuriae, quotiens
 naturam aut mentitur aut vincit? in cubili natant
 pisces, et sub ipsa mensa capitur qui statim trans-
 feratur in mensam: parum videtur recens nullus, nisi
 qui in convivae manu moritur; vitreis ollis inclusi
 10 afferuntur et observatur morientium color, quem in
 multas mutationes mors luctante spiritu vertit; alios
 necant in garo et condiunt vivos. hi sunt qui fabulas 3
 putant, piscem vivere posse sub terra et effodi, non
 capi! quam incredibile illis videretur, si audirent
 15 natare in garo piscem nec cenae causa occidi *sed*
super cenam, cum multum in deliciis fuit et oculos
 ante quam gulam pavit? 18. Permite mihi quaestione 1
 seposita castigare luxuriam. 'nihil est', inquis, 'nullo
 expirante illo formosius: ipsa colluctatione animae
 20 deficientis rubor primum, deinde pallor subfunditur,
 squamaeque variantur et <in> incertas facies inter
 vitam ac mortem coloris est vagatio. langor som-

1 nec | aut δ || 2 expecto] expecta δp | uenetur] *Pincianus*
 uersetur | autem] *om.* δT || 3 non] *hic om.* **B** ante trans. coll.
 δ (bis **A**) | maria] in maria **E** || 4 permutabimus] permutavimus
Haase | accidere] accedere λ me addere δ || 5 quotiens] cum δ ||
 6 naturam δ] natura | uincit ΔP] *sc. luxuria*, uincitur (ϵ) Φ ||
 9 in] *om.* **AQ** || 12 in garo] in gula δ | condiunt **E¹Z**] condunt,
post uinos δ *Erasmus* | hii sunt] hii δp ubi sunt. . ? *Madvig* ||
 13 posse] ante piscem δ ante uiuere **E** | effodi] effundi δ ||
 15 in garo] *om.* δ post piscem **E** | piscem] *om.* **P** | occidi *sed*
Pincianus] occidisse Φ occisum esse (*esse om.* **Bc**) Δ , occidi nisi
Schultess || 16 super] per *Kroll* || 19 illo **T**] illis Φ illic **E om.**
JK | animae] animam Δ || 20 deficientis *Ge.*] afficienti Φ
 efflantis δ sese afficienti **ET** sese affligenti *Haase*, sese inficiente
Madvig || 21 squamaeque *Leo Skutsch*] quam aequae | uariantur]
 uariatur Δ | in incertas *Ge.*] incertas δ in ceteras $\epsilon \Phi$ *vulgo*,
 incerta . . est. vagatio longa *Curio* || 22 ac] et ΔQ | langor
Leo] longa

niculosae inertisque luxuriae quam sero *experrectus* circumscribi se et fraudari tanto bono sensit: hoc ad-
 2 huc tam pulchro spectaculo piscatores fruebantur — quo coctum piscem, quo exanimem? in ipso ferculo ex-
 piret.' mirabamur tantum illis inesse fastidium, ut 5
 nollent attingere nisi eodem die captum, qui, ut aiunt, saperet ipsum mare: ideo cursu advehebatur, ideo gerulis cum anhelitu et clamore properantibus dabatur via.
 3 quo pervenere deliciae? iam pro putrido his est piscis occisus. 'hodie eductus est.' "nescio de re magna tibi 10
 credere: ipse oportet me † credas, huc afferatur, coram me animam agat." ad hunc fastum pervenit venter delicatorem, ut gustare non possint, nisi quem in ipso convivio natantem palpitantemque viderunt: quantum ad
 sollertiam, luxuriae pereunt † his accedit, tantoque sub- 15
 tilius cotidie et elegantius aliquid excogitat furor usitata
 4 contemnens. illa audiebamus: 'nihil est melius saxatili mullo', at nunc audimus: 'nihil est moriente formosius; ad mihi in manus vitreum, in quo exsultet <et> tre-
 pidet.' ubi multum diuque *luctatus* est, ex illo per- 20

1 luxuriae] negligentia *add.* Z | *experrectus* *Leo secundum Hermolaum Barb.*] expressero $\delta \Phi$ et expressero ϵ expectatio (expectio T) *sed ante quam coll.* ET || 3 pulcro $\lambda \rho$ || 4 quo] et *add.* δ || 5 expiret] experirentur δ | illis inesse $A \Phi$] in illis esse ΔT illis esse Z inesse illis E || 6 attingere] *om.* δ | captum] piscem *add.* Δ comedere *praeterea* δ || 7 saperet] saporet δ sep(ar)et ϵT || 9 iam — 10 est] is pro putrido (putido δ) iam piscis offertur (affertur ϵ), qui non hodie eductus, hodie occisus est Δ || 9 his est] *valet luxuriosis, cf. 17, 3 hi sunt* || 11 credere] *cf. V 11, 1* | me credas,] me tibi credas, δ , unde ne tibi credas: *effici potest, ne caedas, Haase, ipsi op. mensae credas, Joh. Müller, nec caesus Kroll, integer nans Leo, intrepidus Ge.* || 12 hunc] hoc $\Delta \lambda P^2$ | fastum ET] festum | pervenit venter] pervenerunt ventres Δ || 13 possint] piscem *add.* Δ || 14 quantum] quanti Δ quanto . . . plures eunt *Fortun.* tantum . . . luxuria pereuntibus acc. *Haase* || 15 sollertiam,] *distinxit Leo* | pereunt, his (hic LO) *trad.*] pereuntis *Gronov.* semper euentus *Leo*, pertaesum esse *vel* iteratio *Ge.* | tantoque] tantaque λ tanto *Fortun.* || 17 saxatili] salatili ϵL^1 saxatile *Haase* *versum Ennianum esse ratus* || 19 uitreum] uas uitreum ϵ | et *add.* λ in quo Δ || 20 diuque]

lucido vivario extrahitur. tunc, ut quisque peritior 5
 est, monstrat: 'vide, quomodo exarserit rubor omni
 acrior minio; vide, quas per latera venas agat! ecce
 sanguineum putes ventrem! quam lucidum quiddam
 5 caeruleumque sub ipso tempore effulsit! iam porrigitur
 et pallet et in unum colorem componitur.' ex his 6
 nemo morienti amico assidet, nemo videre mortem
 patris sui sustinet, quam optavit. quotusquisque funus
 domesticum ad rogam prosequitur? fratrum propinquo-
 10 rumque extrema hora deseritur, ad mortem nulli con-
 curritur: 'nihil est enim illa formosius.' non tempero 7
 mihi, quin utar interdum temerarie verbis et proprietatis
 modum excedam: non sunt ad popinam dentibus
 et ventre et ore contenti — oculis quoque gulosi
 15 sunt.

19. Sed ut ad propositum revertar, accipe argu- 1
 mentum, magnam vim aquarum in subterraneis oc-
 culi fertilem foedorum situ piscium: si quando erupit,
 effert secum immensam animalium turbam, horridam
 20 aspici et turpem ac noxiam gustu. certe cum in Caria 2
 circa Idumum urbem talis exiluisset unda, perierunt
 quicumque illos ederant pisces, quos ignoto ante eam
 diem caelo novus amnis ostendit. nec id mirum: erant
 enim pingua et differta ut ex longo otio corpora,

ubique Φ | luctatus g cf. 18, 1 colluctatione] laudatus || 1 ut
 peritior quisque coll. ϕZ Skutsch, p. ut q. Z^1 q. et p. JK ||
 3 agat uenas coll. $F\lambda$ || 4 sanguineum] sanguinem (ϵ ?) E ||
 5 que] om. δ | porrigitur] sc. moriens || 6 et] ante in om. δ ||
 7 uidere] post sui δ ante nemo Z || 9 quotus] quietus Φ ||
 9 proseq.] sequitur Φ | fratrum] fratrem (?) $F\lambda Z$ || 10 nulli]
 nulli $\delta \lambda Z$ || 14 et] ante uentre om. δ || 17 oculi δ] occultis ||
 18 foedorum] foedo δp || 19 effert] adfert BE || 20 aspici]
 om. ϕ | et t.] ac t. δ | Caria] Paria Φ || 21 Idumum B λ |
 idymum Z, u vel y Haupt cont. Ptol. Geogr. V 2, 20, idimum
 H ϕ | idinum AFP ydimum E || 22 ederant] ederunt λ |
 ignoto] -tos $E^2 Z$ || 23 amnis] annis FQ ut saepe || 24 diff.]
 discreta δ | ocio trad.

ceterum inexercitata et tenebris saginata et lucis expertia, ex qua salubritas ducitur; nasci autem posse pisces in illo terrarum profundo sit indicium, quod anguillae latebrosis locis nascuntur, gravis et ipsae cibus ob ignaviam, utique si altitudo illas luti penitus abscondit. habet ergo non tantum venas aquarum terra, ex quibus contrivatis flumina effici possint, sed amnes magnitudinis vastae, quorum aliis semper in occulto cursus est, <alii aliquatenus aperte fluunt,> donec aliquo sinu terrae devorentur, alii sub aliquo lacu emergunt. iam quis ignorat esse quaedam stagna sine fundo? quorsus hoc pertinet? ut appareat hanc aquam magnis amnibus aeternam esse materiam, cuius non tanguntur extrema sicut fluminum fontes.

20. 'At quare aquis sapor varius?' propter quattuor causas: ex solo prima est, per quod fertur; secunda ex eodem, si mutatione eius nascitur; tertia ex spiritu,

6—14 cf. *Lucan. Phars. X* 263 sq.

*quasdam . . aquas post mundi sera peracti
saecula concussis terrarum erumpere venis.*

8—10 cf. *Aetnae v.* 123 sqq.

*flumina quin etiam latis currentia rivis
occasus habuere suos: aut illa vorago
derepta in praeceps fatali condidit ore.
aut occulta fluunt tectis adoperta cavernis
atque inopinatos referunt procul edita cursus.*

132 sq. *quod si praecipiti conduntur flumina terra (fort. raptu),
condita si redeunt, si qua etiam incondita surgunt . .*

1 expertia] inexperta ε || 2 pisces posse coll. q || 5 luti] luci E⁰ lucis (ante illas) ε || 7 contr.] inriuat 2 | possint] possunt AET | sed] et add. δ || 8 semper] s. l. 2 | in occulto] om. δ || 9 alii a. a. fluunt add. Ge. || 11 iam] nam Kroll | esse] post stagna 2 || 12 quorsus] quorsum A | pert.] attinet δ | hanc aquam] fort. hinc aquae Ge. || 14 sicut] sic EJ²Z | fluminum A] flumina | fontes] fontium A || 15 hic capp. 22 et 23 coll. Haase sagacissime || 16 per quod fertur] ex quo efferuntur δ || 17 eodem GL²Z] eadem | si mutatione Gronov.] similitudine Φ similitudine A | eius] om. δ

qui in aquam transfiguratus est; quarta ex vitio, quod saepe concipiunt corruptae per iniuriam. hae causae 2 saporem dant aquis varium, hae medicatam potentiam, hae gravem spiritum coloremque pestiferum, hae levitatem gravitatemque, <hae> aut calorem aut nimium rigorem. interest, utrum loca sulphure an nitro an bitumine plena transierint; hac ratione corruptae cum vitae periculo bibuntur. illinc illud, de quo Ovi- 3 dius ait

10 flumen habent Cicones, quod potum saxea reddit viscera, quod tactis inducit marmora rebus,

medicatum est et eius naturae habet limum, ut corpora adglutinet et obduret. quemadmodum Puteolanus pulvis, si aquam attigit, saxum est, sic e contrario haec 15 aqua, si solidum tetigit, haeret et affigitur. inde est, 4 quod res abiectae in eundem† lacum lapideae subinde extrahuntur; quod in Italia quibusdam in locis evenit: sive virgam sive frondem demerseris, lapidem post paucos dies extrahis; circumfunditur enim corpori limus

3—7 *Lyd. de mens. IV 108* διὸ καὶ βλενωδῆς ἡ φύσις τῶν τοιούτων ὑδάτων, ἐπεὶ καὶ θαλάττια [*leg. θαλαττία*] τῷ δὲ πρὶ [*immo τῷ ἐδάφει*] τὸ ἀλμυρὸν ἐπὶ τὸ σικχὸν μεταβάλλουσα ἀσφαλιώδης τε ἅμα καὶ στυπτηρίας καὶ θείου ἐμπλεως γίνεται. || 10 *sq. Ov. Met. X 2 sq.*

1 aquam transfiguratus] tantum fuga** δ || 3 dant a. saporem *coll.* δ || 4 colorem] odorem TZ *Albertus Magnus* | pestif. — 5 que] *om.* δ || 5 hae *add. Haase* | aut] ut δ | aut nimium] nimium et δ || 6 loca] per loca δ | nitro] uitro ε? F2 || 7 transierint δE] -ierunt Φ -eant ε || 8 illinc] illinc est δ illic Φ hinc E | illud de quo] quod B || 10 flumen] fulmen 2Z | reddit] reddunt 2 || 12 medicatum] medicamentum δZ *Albertus* | corpora] corporibus Φ || 13 adgl.] et glutinet δ se adglutinet E || 14 saxum est] *om.* δ || 16 ab.] adiectae q | eundem] eiusmodi *Gertz, fort. latet Tyaneum (cf. Vit. 8, 3, 9) rel tale aliquid* || 17 in] ante quibusdam δ *om.* εZ || 18 siue] si εE | siue] sine J'K uel E | frondem] fraudem 2 | dem. 19L2Z] dimerseris AF2q

adliniturque paulatim. hoc minus tibi videbitur mirum,
si notaveris Albulas et fere sulphuratam aquam circa
canales suos rivosque durari.

5 Aliquam harum habent causam illi lacus, 'quos
quisquis faucibus hausit', ut idem poeta ait,

'aut furit aut patitur mirum gravitate soporem':

similem habent vim mero, sed vehementiorem (nam
quemadmodum ebrietas, donec exsiccetur, dementia est
et nimia gravitate defertur in somnum, sic huius aquae
sulphurea vis habens quoddam acrius ex aëre noxio 10
virus mentem aut furore movet aut sopore opprimit).

6 hoc habet mali

Lynceius amnis,

quem quicumque parum moderato gutture traxit,
haut aliter titubat, quam si mera vina bibisset. 15

1 21. In quosdam specus qui despexere, moriuntur;
tam velox malum est, ut transvolantes aves deiciat:
talis est aër, talis locus, ex quo letalis aqua distillat.
quod si remissior fuit aëris et loci pestis, ipsa quoque
temperatior noxa nihil amplius quam temptat nervos 20
2 velut ebrietate torpentes. nec miror, si locus atque
aër aquas inficit similesque regionibus reddit, per quas

4—6 *Ov. Met. XV 320 sq.* || 13—15 *Ov. Met. XV 329 sqq.*

1 uidebitur tibi *coll.* **A** || 2 Albulas] -lam **δ** || 3 rivosque
δ] cimbosque **ε** cibosque **Φ** ripasque **ET** tubosque *Alberti*
cod. Mur. cf. 24, 3, ep. 90, 25 || 4 aliquam] aliam *Haase* | ha-
rum] *om.* **εΘT** *Haase* || 5 quisquis] quisque **εP** quisque ut **ET**
si quis *vel* quisquis *Ovidii codd.* || 7 habent **B**] habet || 8 exsic.]
siccetur **δ** || 10 habens *Haase*] et habens **Φ** habet **A** | quod-
dam **ΔFQZ**] quiddam **AΘλ** | aere] ipso *add.* **Fλ** || 11 uirus]
quod *add.* **δ** | furore] furorem **εCP**, in furorem **δ** || 13 Lync.]
linceus **AΘQZ** liceus **BH¹** linceus **E** lintheus **λ** Lincestius
Ov. codd. ubi Lyncestius ed. || 14 quem] quam **δP** || 15 haut]
aut **λP** || 17 est] *om.* **Q** || 18 est] *om.* **δ** || 19 fuit] fuerit **A** ||
20 temperatior] -antior **δλ**

et ex quibus veniunt: pabuli sapor apparet in lacte, et vini vis existit in aceto — nulla res est, quae non eius, quo nascitur, notas reddat.

22. Aliud est aquarum genus, quod nobis placet
 5 coepisse cum mundo: sive ille aeternus est, hoc quoque fuit semper, sive initium aliquod est illi, hoc quoque cum toto dispositum est. quae sint haec, quaeris? Oceanus et quodcumque ex illo mare terras interluit. iudicant quidam flumina quoque, quorum inenarrabilis
 10 natura est, cum ipso mundo traxisse principia, ut Histrum, ut Nilum, vastos amnes magisque insignes, quam ut dici possit eandem illis originem quam ceteris esse. 23. haec est ergo aquarum divisio: quaedam, ut videtur praestitum ex posterioribus, caelestes, quas
 15 nubila excutiunt; ex terrenis aliae sunt ut ita dicam supernatantes, quae in summa humo repunt, aliae abditae, quarum reddita est ratio.

24. Quare quaedam aquae caleant, quaedam etiam 1

10 cf. Lucan. Phars. X 265 sq. quasdam (aquas) compage sub ipsa cum toto (mundo) coepisse reor || 18 — p. 118, 3 Lyd. de mens. IV 108 οτι οπη αν πυρος νομη καιοιτο, σπαραγγωδη ανολκη τυγγανειν την εν βαθει γην· εξ ης αιτίας τα θεριμα υδατα [num θεριμα τα υδατα?].

3 notas] naturam **AZ** causas **T** || 4 capp. 2°/23 ante caput 20 coll. Haase || 5 hoc] hac **K** hic **L**¹**OP** haec *Fickert* || 6 semper om. **δ** | siue] sine initio **δ** | hoc] haec **Φ** vulgo || 7 dispositum] disposita **Φ** vulgo | quae sint haec (vel hae) *Ge.* | quae sit haec **Φ** quid sit hoc **A** quid (quod **g**) si hoc **A** || 8 oceanus **HZ** | oceanus **Φ** oceanum **δ** | ex] cum **δ** | interluit] interfuit **A**¹**B** || 9 iudicant quidam] ante cum ipso **δ** || 10 est natura coll. **A** om. **B** || 11 histrum trad. || 13 esse] supra originem **λ** post quam **φ** | quaedam ut] ut quibusdam **A** || 14 praestitum *Ge.* | post illum **Φ** post illam **AET** prostillant (ex sup.) *Schultess* | ex posterioribus] sc. libro IV b, ex superioribus **ET** | cael.] scelestes (sunt celestes **A**) ante ex **δ** | quas **AHL**²**PZ** | aquas **AET** aqua(s) ? **λ** || 15 terrenis] cf. p. 97, 3 | ut ita dicam, alie sunt coll. **δ** || 17 reddita] cap. 22, cf. 19, 4 | ratio est coll. **δ** || 18 quaedam e.] quare e. **δ**

ferveant in tantum, ut non possint esse usui, nisi aut
 in aperto evanuerunt aut mixtura frigidae intepuerunt,
 plures causae redduntur. Empedocles existimat igni-
 bus, quos multis locis terra opertos tegit, aquam cale- 5
 scere, si subiecti sunt *ei* solo, per quod aquis trans-
 2 cursus est. facere solemus dracones et miliaria et
 complures formas, in quibus aere tenui fistulas strui-
 mus per declive circumdatas, ut saepe eundem ignem
 ambiens aqua per tantum fluat spatii, quantum effi-
 ciendo calori sat est: frigida itaque intrat, effluit calida. 10
 3 idem sub terra Empedocles existimat fieri, quem non
 falli crede *Baianis*, quibus balnearia sine igne cale-
 fiunt, spiritus in illa fervens loco aestuarii infunditur;
 hic per tubos lapsus non aliter quam igne subdito
 parietes et vasa balnei calefacit, omnis denique frigida 15
 4 porario, quia clausa praelabitur. quidam existimant
 per loca sulphure plena vel nitro euntes aquas calorem
 beneficio materiae, per quam fluunt, trahere: quod ipso
 odore gustuque testantur; reddunt enim qualitatem 20

3—11 *Emp. fr. A 68 Diels p. 172* || 12—19 *Lyd. de mens. IV 108* <ἡ δὲ θερμότης> οὐ καθαίρει μᾶλλον ὑποξηραίνουσα (sc. τὰ ὕδατα), τῶν ἀτμῶν τῆς ἀσφάλτου τῇ πλείονι τῶν ὑδάτων ὑγρότητι βυθιζομένων.

1 non] *om.* BP || 5 *ei Haase, Michaelis*] et Φ *om.* AT |
 aquis] *aquarum* δ || 7 (a)ere tenui ελP] tenui ere Z tenui
 creta δ ere Θ ereas ET | struimus] *facimus* δ || 8 circum-
 datas] *corr. c. ductas vel c. latas Ge.* || 10 intrat] *intra* (λ)P |
 calida] *aqua add.* δ || 11 sub] *om.* δ | Emp.] *post fieri* δ ante
 sub E || 12 crede *Baianis. G. Müller conl. Plin. 31, 5*] crede-
 bant. In Φ credent ii *Pincian. cf. VI 24, 6* | sine igne] *super*
 igne δ *om.* EJ¹K | calef.] *calfiunt* FOZ || 13 aestuarii *Haase*]
 aestuanti || 14 per tubos *Muret.*] *pertusos* Φ per riuos A ||
 16 trahit] *tradit Gronov.* | e uaporario *Gronov.*] *euaporatio* ||
 17 prael.] *perlabitur* A || 18 uel] *exeuntes uel* δ | nitro e. H
ut conl. Gertz, cf. 20, 2] *introeuntes* | *calorem beneficio*] *benefi-*
cium δ || 19 fluunt] *transeunt* δ || 20 enim] *om.* J¹KT |
qualitatem eius] *om.* λ

eius, qua caluere, materiae. quod ne accidere mireris, vivae calci aquam infunde: fervebit.

25. Quaedam aquae mortiferae sunt nec odore no- 1
tabiles nec sapore. circa Nonacrin in Arcadia Styx
5 appellata ab incolis advenas fallit, quia non facie, non
odore suspecta est: qualia sunt magnorum artificum
venena, quae deprehendi nisi morte non possunt. haec
autem, de qua paulo ante rettuli, aqua summa celeritate
corrumpit, nec remedio locus est, quia protinus hausta
10 duratur, nec aliter quam gypsum sub umore con-
stringitur et alligat viscera. est item noxia aqua in 2
Thessalia circa Tempe, quam et fera et pecus omne
devitat: per ferrum et aes exit, tanta vis illi est etiam
dura mordendi; nec arbusta quidem ulla alit et her-
15 bas necat. quibusdam fluminibus vis inest mira; alia 3
enim sunt, quae pota inficiunt greges ovium intraque
certum tempus, quae fuere nigrae, albam ferunt lanam,
quae albae venerant, nigrae abeunt. hoc in Boeotia
amnes duo efficiunt, quorum alteri ab effectu Melas
20 nomen est: uterque ex eodem lacu exeunt diversa fac-
turi. in Macedonia quoque, ut ait Theophrastus, 4

21 Theophrastus: inter fragm. W. deest.

3 odore ΔET | ore || 4 Nonacrin *Fortun.*] nonacrinum |
archadia stix *trad.* || 6 artificum] -cium Q || 7 deprehendi] de-
prende LP || 8 retuli *trad.* || 9 est] ante remedio δ || 10 dura-
tur] durat δ | gipsum — 11 uiscera] gypsum constringit et
alligat humore δ || 11 item *Skutsch*] autem | noxia] et noxia
 δ || 13 exit] transit δ | illi est] est illi ET , illi inest Δ ||
14 nec] ne *Gertz* | ulla quidem *coll.* Q || 15 inest] est OPT ut
est J^1K | alia] *respondet* quosdam p. 120, 8 || 17 certum]
breue δ | fuere] fuerunt ΔE | nigr(a)e nT] nigra || 18 uenerant]
ueniunt δ uenerunt *aut l. 17 fuerant Gertz* | hoc $B\Phi$] haec
 $\Lambda\epsilon$ | boeotia] boetia (ϵ) Φ boetica ςT || 19 duo amnes *coll.* δ |
amnes] annes FPT | Melas] *cf. Vitruv. VIII 3, 14* || 20 uterque]
cf. Kühner II § 9, 2. utrique Δ utraque E utrumque F ||
21 theophrastus $F\lambda$

- qui facere albas oves volunt, <ad Haliacmonem> adducunt, quem ut diutius potavere, non aliter quam infectae mutantur; at si illis lana opus fuit pulla, paratus gratuitus infector est: ad Peneion eundem gregem appellant. auctores bonos habeo esse in Galatia flumen, 5 quod idem in omnibus efficiat, esse in Cappadocia, quo poto equis nec ulli praeterea animali color mutetur et spargatur albo cutis. quosdam lacus esse, qui nandi imperitos ferant, notum est: erat in Sicilia, est adhuc in Syria stagnum, in quo natant lateres et mergi 10 proiecta non possunt, licet gravia sint. huius rei palam causa est: quamcumque vis rem expende et contra aquam statue, dummodo utriusque par sit modus: si aqua gravior est, leviolem rem, quam ipsa est, fert, et tanto supra se extollet, quanto erit levior; graviora 15 descendunt. at si aquae et eius rei, quam contra pensabis, par pondus erit, nec pessum ibit nec extabit sed exaequabitur aquae et natabit quidem sed paene mersa ac nulla eminens parte.
- 6 Hoc est, cur quaedam tigna supra aquam paene 20 tota efferantur, quaedam ad medium submissa sint,

1 qui] amnis est ad quem qui **ET** est flumen ad quod qui (qui *om.* **ε**) **Δ** | uolunt oves albas *coll.* **δ** | ad Haliacmonem *add. Ge., cf. Plin. H. N. 31, 14 item in Macedonia qui velint sibi candida nasci ad Haliacmonem ducere, qui nigra aut fusca ad Axium.* || 3 si illis] sullis **λP** fullis **BL** | fuit] sit **δ** || 4 ad] et ad **δ** | peneion] Ceronem *Harduinus ad Plin. 31, 13* || 5 appellant **FZ**] appellant | bonos *Gronov.] Posidonium, puto, habebat vel Iubam, aut Sotionem (cf. Bergk, op. II 309, 7), novos* **Φδ** bono uos **Z** | esse] *post galatia* **Fλ** || 6 omnibus] *sc. animalibus, ouibus* **δETZ**, *cf. Plin. 31, 14 idem omnia fusca nasci . . quibusdam in locis dicit.* | esse] est et **ET** | *capadocia trad.* || 8 spargatur] -gitur **εE** | albo **BΦ**] alba **Aε** || 9 est *poster.]* et est **Bε** est et **AE** || 10 syria **AεEFPT**] siria **BH0Z** || 11 palam **ΘZ**] *post causa* **ελ om. δρ** || 12 uis rem] uim rerum **δ** || 14 fert] feret **Δ** || 15 extollet **ΘλZ**] -lit **δL¹ρ** || 16 descendunt **ΔE**] -dent **Φ** | aquae] aqua **ρ** || 18 exaeq.] equabitur **ε0ρ** | aqu(a)e **AΦ**] aq̄ **EP** aqua **B(ε)** | et] sed **P** nec **T** || 20 tigna] stagna **0¹P** tinna **J¹K** || 21 efferantur] *hinc cetera*

quaedam ad aequilibrium aquae descendant. namque cum utriusque pondus par est, neutra res alteri cedit, graviora descendant, leviora gestantur. grave autem et leve est non aestimatione nostra, sed comparatione
 5 eius, quo vehi debet. itaque ubi aqua gravior est 7 hominis corpore aut saxo, non sinit id, quo non vincitur, mergi: sic evenit, ut in quibusdam stagnis ne lapides quidem pessum eant. de solidis et duris loquor. sunt enim multi pumicosi et leves, ex quibus quae
 10 constant insulae in *Lydia*, natant: Theophrastus est 8 auctor. ipse ad *Cutillas* natantem insulam *vidi*, et alia in *Vadimonis* lacu vehitur (lacus in *Statoniensi* est). *Cutiliarum* insula et arbores habet et herbas nutrit: tamen aqua sustinetur et in hanc atque illam partem
 15 non vento tantum sed aura impellitur, nec umquam illi per diem ac noctem uno loco statio est: adeo movetur levi flatu. huic duplex causa est: aquae gravitas 9 medicatae et ob hoc ponderosae, et ipsius insulae materia vectabilis, quae non est corporis solidi, quamvis
 20 arbores alat. fortasse enim leves truncos frondesque in lacu sparsas pinguis umor apprehendit ac vinxit. itaque etiam si qua in illa saxa sunt, invenies exesa 10

10 *Theophrastus: inter fragm. W. deest.*

l. III et l. IVa om. $\delta(\Delta)$, sed efferantur add. *Chisiani Vat. 2 Prag.*², ex $\Phi(\Theta)$ pendet ε iam η nom. || 2 p. par est Φ] par est p ϱ | n. res] cf. haec res III pr. 16, n. uis II 58, 2, neutraque res ηJ^2 || 3 descendant η] decedunt $H\lambda Z$ decedunt $E(?)T$ discedunt F decidunt P || 5 eius] om. ϱ || 6 corpore ($\eta?$) ETZ] corporis | saxo *Skutsch*] saxi || 10 *Lydia Hermol. Barb. ad Plin. H. N. 2, 209*] india || 11 *Cutillas Hermol.*] cutillas | uidi *Fortun.*] uado | et alia] alia HT in alia Z italia P || 12 *Vadimonis Fort.*] uadosis | lacus in] alia in lacu *Hermol. aut Fortun., fort. l. in agro Ge. | Statoniensi Hermol. Barb. sec. Plin.*] statione uisi (nisi $\varsigma E F J^2 Z$ tusi T) Φ || 13 *cutiliarum Hermol.*] cutillarum || 15 impellitur $F\lambda$] comp. || 18 et λ] om. $\Theta\varrho Z$ | materia] om. EJ^2T || 21 lacu (η) OZ *Pinc.*] lacus || 22 exesa $FH^2\lambda Z$] aquosa $EH^1J^2\varrho$

et fistulosa, qualia sunt quae duratus umor efficit, utique circa medicatorum fontium rivos, [quae] ubi purgamenta aquarum coaluerunt et spuma solidatur: necessario leve est, quod ex ventoso inanique concre-
 11 tum est. quorundam causa non potest reddi: quare 5
 aqua Nilotica fecundiores feminas faciat, adeo ut quarundam viscera longa sterilitate praeclusa ad conceptum relaxaverit; quare quaedam in Lycia aquae conceptum feminarum custodiant, quas solent petere, quibus parum tenax vulva est. quod ad me attinet, pono 10
 ista inter temere vulgata. creditum est quasdam aquas scabiem afferre corporibus, quasdam vitiliginem et foedam ex albo varietatem, sive infusa sive pota sit: quod vitium dicunt habere aquam ex rore collectam.
 12 quis non gravissimas esse aquas credat, quae in cry- 15
 stallum coeunt? contra autem est: tenuissimis enim hoc evenit, quas frigus ob ipsam tenuitatem facillime gelat. unde autem fiat eiusmodi lapis, apud Graecos ex ipso nomine apparet: κρύσταλλον enim appellant aequae hunc perlucidum lapidem quam illam glaciem, 20
 ex qua fieri lapis creditur. aqua enim caelestis minimum in se terreni habens cum induruit, longioris frigoris pertinacia spissatur magis ac magis, donec omni aëre excluso in se tota compressa est et umor, qui fuerat, lapis effectus est. 25

1 26. Aestate quaedam flumina augentur ut Nilus, cuius alias ratio reddetur. Theophrastus est auctor,

27 Theophrastus: inter fragmenta W. deest.

2 qu(a)e] *del. Ge.* quare *Haase*, <stagna> rivosque *Skutsch* ||
 3 coaluerunt *vulgo*] colluerunt || 8 Lycia] *licia* **Φ** | aquae
 . . 9 custodiant] aqua . . custodiunt **λ** (?) || 12 vitiliginem
vulgo] vitiliginem **T** vitii (vitii **λ** ?) legem **Φ** *om. E* || 13 siue
 p.] seu p. *Skutsch* || 15 grau.] crassissimas *Gertz* || 15/19 cry-
 stallum *bis trad.* || 18 eius] huius **P** || 21 minimum] nimium
λ (*var. lect. in JK*) || 27 alias . . reddetur] *l. IV a cap. 1* | *Th.*
 theophrastus **λ**

in Ponto quoque quosdam amnes crescere tempore aestivo. quattuor esse iudicant causas: aut quia tunc maxime in umorem mutabilis terra sit, aut quia maiores in remoto imbres sint, quorum aqua per secretos cuniculos reddita tacite suffunditur. tertia: si crebrioribus ventis ostium caeditur et reverberatur fluctu, amnis resistit, qui crescere videtur, quia non effunditur. quarta siderum ratio est: haec enim quibusdam mensibus magis urgent et exhauriunt flumina; cum longius recesserunt, minus consumunt atque trahunt: ita quod impendio solebat, id incremento accidit. quaedam flumina palam in aliquem specum decidunt et sic ex oculis auferuntur. quaedam consumuntur paulatim et intercidunt; eadem ex intervallo revertuntur recipiuntque et nomen et cursum. causa manifesta est: sub terra *vacat* locus, omnis autem naturaumor ad inferius et ad inane defertur: illo itaque recepta flumina cursus egere secreto; sed cum primum aliquid solidi, quod obstaret, occurrit, perrupta parte, quae minus ad exitum repugnavit, repetiere cursum suum.

2—4 cf. *Aetnae* v. 128 sq. *diversos emittat terra canales, hospitium fluvium.* || 11—14 et 20 cf. *Aetnae* v. 123 sqq. (*supra* p. 114 *exscripti*) || 10—14 cf. *Aetnae* v. 116 sqq.

*non est hic causa docenda,
dum stet opus causae. quis enim non credit inanis
esse sinus penitus (cf. p. 110), tantos emergere fontes
cum videt ac totiens uno se mergere hiatu?*

2 esse] *post* iudicant η T | aut] ut J¹K quae ut P | indicant] *fort.* indicat cum g¹ Ge. || 5 suff.] superfunditur λ || 6 ostium] hostium *codd.* plerique || 7 resistit] restitit η F λ || 8 siderum] *post* r. est η λ ante est F || 10 trahunt] extrahunt *Skutsch* || 11 ita] itaque η ET | impendio] impendi *Koeler*, -diis *Madr.* | accidit] accedit E || 12 aliquem] aliquam λ | dec.] incidunt Q || 16 uacat *Fortun.* (?) | uagatur | locus] lacus ET || 20 repugnauit] -abat ς Z

- 4 sic ubi terreno *Lycus* est potatus hiatu,
 existit procul hinc alioque renascitur ore.
 sic modo combibitur, tacito modo gurgite lapsus
 redditur Argolicis ingens *Erasinus* in undis.

idem et in Oriente *Tigris* facit: absorbetur et deside- 5
 ratus diu tandem longe remoto loco, non tamen dubius
 5 an idem sit, emergit. quidam fontes certo tempore
 purgamenta eiectione, ut *Arethusa* in *Sicilia* quinta
 quaque aestate per *Olympia*. inde opinio est *Alpheon*
 ex *Achaia* eo usque penetrare et agere sub mare cur- 10
 sum nec ante quam in *Syracusano* litore emergere,
 ideoque his diebus, quibus *Olympia* sunt, victimarum
 6 stercus secundo traditum flumini illic redundare. hoc
 et a te creditum est, ut in prima parte <dixi>, *Lucili*
karissime, et a *Vergilio*, qui alloquitur *Arethusam*: 15

sic tibi, cum fluctus subter labere *Sicanos*,
Doris amara suas non intermisceat undas.

Est in *Chersoneso Rhodiorum* fons, qui post magnum
 intervallum temporis foeda quaedam turbidus ex intimo

1—4 *Ov. Met. XV* 273—276 || 8 hinc [*Arist.*] de mir. ausc.
 186 || 14 *Lucil.*: *FPR* p. 363 B. || 16 sq. *Verg. Ecl.* 10, 4 sq.

1 *Lycus vel potius licus* *Ov. codd.*] lacus **Φ** locus **L** (corr.?) **Z** |
 potatus] epotus *Ov. codd.* || 2 hinc] huic **λ** || 3 c(om)b. **Z** *Ov.*
codd.] cum b. | tacito] tecto vel toto *Ov. codd.* || 4 undis]
 aruis *Ov. codd.* || 5 in or.] moriente **λT** || 6 non — 7 tempore]
om. **ηE** || 7 emergit] emersit **Fλ** || 8 eiectione] -at **ηET** | et 15
Areth. **EJKL**] aretus. **HQZ** || 10 mare] mari *Skutsch* || 11 *Syr.*
sirac. codd. plerique | litore vel littore trad. || 12 ideoque] iam-
 que **λ** || 14 creditum] traditum vulgo | ut in prima parte]
 parte *om.* **Θ**, [ut] in poemate *Mur.* ut in poemate vulgo, ut
 (sc. extat) in primo *Schultess conl. III* 1, 1, ut in prooemio
 apparet *Kroll*, dixi add. *Ge.* || 15 kar.] kme **Φ** carissime **Z** |
 uerg. **Z**] uirgilio **Φ** || 17 amara] amata **q** (suas . . undas]
 suam . . undam *Verg. codd.* || 18 *chersoneso* **J²Z**] -nesso **Φ**
chernorensio **λ** | *rhod.*] *thodiorum* **q** || 19 turbidus] turbini-
 bus **ET**

fundat, donec liberatus eliquatusque est. hoc quibus- 7
dam locis fontes faciunt, ut non tantum lutum sed
folia testasque et quicquid putre iacuit expellant. ubi-
que autem facit mare, cui haec natura est, ut omne
5 immundum stercorosumque litoribus impingat. quae-
dam vero partes maris certis temporibus hoc faciunt,
ut circa Messenen et Mylas fimo quiddam simile tur-
bulentae [a]vis mare profert fervetque et aestuat non
sine colore foedo, unde illic stabulare Solis boves fabula
10 est. sed difficilis ratio est quorundam, utique ubi tem- 8
pus *eluviei*, de qua quaeritur, [in]observatum sed in-
certum est. itaque proxima quidem inveniri et vicina
non potest causa; ceterum publica est illa: omnis
aquarum stantium clausarumque natura se purgat. nam
15 in his, quibus cursus est, non possunt vitia consistere,
quae secunda vis defert et exportat; illae, quae non
emittunt quicquid insedit, magis minusve aestuant.
mare vero cadavera stramentaque et naufragorum reli-
qua similia ex intimo trahit, nec tantum tempestate
20 fluctuque sed tranquillum quoque placidumque pur-
gatur.

6—10 *cf. Plin. H. N. 2, 220 omnia plenilunio maria pur-
gantur, quaedam et stato tempore: circa Messanam et Mylas
fimo similia expuuntur in litus purgamenta, unde fabula e(st)
Solis boves ibi stabulari.*

1 fundat] *fort. fundit Ge. cf. p. 126, 7* || 5 impingat] im-
pingnat F(J²)L²Z impugnat 2 || 7 messene(m)] Messanam *vulgo* |
mylas] *vel milas trad. | finum*] fimo *Plin. Fortun.* | quiddam
FH] quidem Φ, quoddam Bong. | simile] sil'e Φ similem
Mem. || 8 turbulentae uis Ge.] -t(a)e auis Φ -ti auis Z -tum luis
Fortun., purgamentum Bong. -tis aquis Haase, *cf. VII 8, 3 causis*
turbulentis, -te saeviens Leo | (aestuat] exestuat EHJ²Z² ||
9 colore] calore q Alb. M. odore *vulgo, fort. recte* | stabulare]
-lari ET || 10 quorum]dam] *sc. fontium* | ubi ET] inibi (*vel*
nubi] || 11 eluviei Ge.] eius uel Φ eius rei ET | obs. sed *Fortun.*]
inobservatum sed Φ inobs. uel EOT || 13 omnis] *fort. omnium*
Ge. || 18 stramenta] ramenta G. Müller, instrumenta Rossbach,
vestimenta Skutsch | naufragorum] naufragiorum Haupt | reli-
qua] reliquiis *Fortun.*

- 1 27. Sed monet me locus, ut quaeram, cum fatalis
dies diluvii venerit, quemadmodum magna pars terra-
rum undis obruatur: utrum oceani viribus fiat et ex-
ternum in nos pelagus exurgat, an crebri sine inter-
missione imbres et elisa aestate hiems pertinax im- 5
mensam vim aquarum ruptis nubibus deiciat, an flumina
tellus largius fundat aperiatque fontes novos, an non
sit una tanto malo causa sed omnis ratio consentiat
et simul imbres cadant flumina increscant maria sedi-
bus suis excita percurrant et omnia uno agmine ad 10
2 exitium humani generis incumbant. ita est. nihil
difficile naturae est, utique ubi in finem sui properat.
ad originem rerum parce utitur viribus dispensatque
se incrementis fallentibus: subito ad ruinam toto im-
petu venit. quam longo tempore opus est, ut con- 15
ceptus ad puerperium perduret infans, quantis laboribus
tener educatur, quam diligenti nutrimento obnoxium
novissime corpus adolescit — at quam nullo negotio
solvitur! urbes constituit aetas, hora dissolvit; mo-
mento fit cinis, diu silva; magna tutela stant ac vigent 20
3 omnia, cito ac repente dissiliunt. quicquid ex hoc
statu rerum natura flexerit, in exitium mortalium satis
est. ergo cum affuerit illa necessitas temporis, multas
simul fata causas movent. neque enim sine concus-
sione mundi tanta mutatio est, ut quidam putant, inter 25
4 quos Fabianus est. primo immodici cadunt imbres
et sine ullis solibus triste nubilo caelum est nebulaque
continua et ex umido spissa caligo numquam exiccan-

26 *Fabianus: cf. Zeller III 1, 677.*

2 diluvii] diluui Skutsch || 3 oceanus codd. plerique ut
semper | ext(er)num] extremum E || 4 exurgat] insurgat sT ||
7 an non Gertz] aut non || 10 perc.] procurrant Gertz || 11 exi-
tium] exitum sFλ || 12 est] s. l. λ | sui] suum EQ || 14 se
HJ²L²MPZ] om. EFλT || 15 uenit] ueniet Skutsch || 17 tener]
tenet λ || 22 exitium] exitum ηλ | mortalium] om. λ || 23 multas]
multa ηE || 24 neque] nec ηE || 25 mundi t. mut.] mutatio
(om. mundi) tanta q || 27 nebula vulgo ex s] nubila

tibus ventis. inde vitium satis est, segetum sine fruge
 surgentium marcor. tunc corruptis, quae seruntur manu,
 palustris omnibus campis herba succrescit. mox in- 5
 iuriam et validiora sensere: solutis quippe radicibus
 5 arbusta procumbunt, et vitis atque omne virgultum
 non tenetur solo, quod molle fluidumque est. iam
 nec gramina aut pabula laeta aquis sustinet: fame
 laboratur et manus ad antiqua alimenta porrigitur,
 qua ilex est et quercus, excutitur et quaecumque in
 10 arduis arbor commissura astricta lapidum stetit. labant 6
 ac madent tecta, et in imum usque receptis aquis fun-
 damenta desidunt, ac tota humus stagnat. frustra titu-
 bantium fultura temptatur: omne enim firmamentum
 in lubrica figitur et lutosa humo, nihil stabile est.
 15 postquam magis magisque ingruunt nimbi et con- 7
 gestae saeculis tabuerunt nives, devolutus torrens altis-
 simis montibus rapit silvas male haerentes et saxa
 revolutis remissa compagibus rotat, abluit villas et
 intermixtos dominis greges devehit, vulsisque minoribus
 20 tectis, quae in transitu abduxit, tandem in maiora vio-
 lentus aberrat, urbes et implicitos trahit moenibus suis
 populos, ruinam an naufragium querantur, incertos
 (adeo simul et quod opprimeret et quod mergeret venit);
 auctus deinde processu aliquot in se torrentibus raptis

10 11 cf. *Lucani Phars. IV 89 castra labant, alto restagnant
 flumina vallo* || 17/9 cf. *id. 100 sq. absorpsit penitus rupes ac
 tecta ferarum detulit atque ipsas hausit.*

7 pab. laeta] cf. *Lucr. 2, 317* | aquis] aruis *Skutsch* |
 sustinet] sc. *solum*, -nent *F Madv.* || 8 antiqua al.] sc. *glandes* ||
 9 qua] quia *ηHP* quare *λ*, om. *Z Leo* | est] om. *L²Z Fortun.*
Madv. Leo | in a.] in hi(i)s a. *ηEJ²T* || 13 fultura] fulta *Z*
 fultum *T* || 14 lubrica *Ge.*] lubrico | et] in *add. E* || 15 ingruunt]
 ingruerunt *T Waldästel*, sed cf. *Kühner II § 31, 3* | nimbi
 ingr. (congruunt *η*) coll. *ηE* || 18 revolutis] resolutis *Z ut Gron.*
coni. || 19 d(omi)nis] dms *OP Memm.* demens *T* || 22 an (*η?*) *EHTZ*
 aut *εFAP* || 24 aliquot *Gron.*] aliquo *Φ* aliisque *Madv.* obliquo
G. Müller

plana passim populatur; novissime in materia magna
 8 gentium clarus onustusque diffunditur. flumina vero
 suapte natura vasta et tempestatibus rapida alveos re-
 liquerunt. quid tu esse Rhodanum, quid putas Rhenum
 atque Danuvium, quibus torrens etiam in canali suo
 cursus est, cum superfusi novas sibi fecere ripas ac
 9 scissa humo simul excessere alveo? quanta cum prae-
 cipitatione volvuntur, ubi per campestria fluens Rhenus
 ne spatio quidem languidus sed latissimas velut per
 angustum aquas impellit, cum Danuvius non iam radices 10
 nec media montium stringit sed iuga ipsa sollicitat
 ferens secum madefacta montium latera rupesque dis-
 iectas et magnarum promontoria regionum, quae fun-
 damentis laborantibus a continenti recesserunt, deinde
 non inveniens exitum (omnia enim ipse sibi praeclu- 15
 serat) in orbem redit, ingentemque terrarum ambitum
 10 atque urbium uno vertice involvit. interim permanent
 imbres, fit caelum gravius ac sic diu malum ex malo
 colligit: quod olim fuerat nubilum, nox est et qui-
 dem horrida ac terribilis intercurso luminis diri. crebra 20
 enim micant fulmina, procellaeque quatiant mare tunc
 primum auctum fluminum accessu et sibi angustum:

4 cf. *Lucani Phars. IV 116 sq. hos campos Rhenus inundet, hos Rhodanus.* || 21 cf. *Lucani Phars. IV 77 sq. nec servant fulmina flammis, quamvis crebra micent.*

1 in m. m.] in maceriam magnam E in ruina m. *Fortun.*
 in miseriam magnam *Haase*, immersarum magna ui *Schultess*,
 minatio m. *Ge.* || 2 clarus] elatus E, latus *Ge.* | onustus] ho-
 nustus *codd. plerique* || 3 rapida] rapta $\eta EJ^2 T$ || 4 rhod.
 (E) $JKH^2 L^2$] rodanum | rhenum (E) HZ] renum *similiterque l. 8* ||
 5 danubium et sim. 10 trad. || 6 superfusi T] -fuse Φ -fuisse Z ||
 10 impellit *Michaelis*] i(m)plet Φ impluit Z | non iam] non-
 dum λ (?) || 12 madef.] labefacta *Pinc. fort. recte* || 13 promont.]
 promuntoria EZ || 14 laborantibus] labantibus *Haase*, labe-
 ruentibus *G. Müller* || 15 sibi ipse coll. ηZ sibi s. l. P || 16 que
 $\Phi \lambda Z$] om. ηEQ || 17 permanent] -manant *Haase* || 18 sic] si $\eta F \lambda$ |
 diu] dum *Kroll* || 19 colligit] colligitur ET || 21 fulm.] flumina
 $\varsigma K^1 OPZ$ || 22 auctum ET] actum

iam enim promovet litus nec continetur suis finibus;
ideo prohibentur exire torrentes aguntque fluctum retro,
 pars tamen maior ut maligno ostio retenta restagnat
 et agros in formam unius lacu redigit. iam omnia, 11
 5 qua prospici potest, aquis obsidentur: omnis tumulus
 in profundo latet et immensa ubique altitudo est. tan-
 tum in summis montium iugis vada sunt: eo in ex-
 celsissima cum liberis coniugibusque fugerunt actis
 ante se gregibus. diremptum inter miseros commercium
 10 ac transitus, quoniam quicquid summissius erat, id
 unda complevit: editissimis quibusque adhaerebant re- 12
 liquiae generis humani, quibus in extrema perductis
 hoc unum solacio fuit, quod transierat in stuporem
 metus. non vacabat timere mirantibus; nec dolor qui-
 15 dem habebat locum, quippe vim suam perdit in eo,
 qui ultra sensum mali miser est. ergo insularum modo 13
 eminent 'montes et sparsas Cycladas augent', ut ait
 ille poetarum ingeniosissimus egregie, sicut illud pro
 magnitudine rei dixit

20 omnia pontus erat, deerant quoque litora ponto,
 ni tantum impetum ingenii et materiae ad pueriles
 ineptias reduxisset:

nat lupus inter oves, fulvos vehit unda leones.

4/5 cf. *Lucan. IV 99 sq. iam tumuli collesque latent, iam
 flumina cuncta condidit una palus* || 17 *Ov. Met. II 264* || 20 *Met.
 I 292* || 23 *Met. I 304*

2 *ideo* (vel sic) *Ge.*] sed (vel set) | prohibentur *Leo*] pro-
 hibent || 3 ostio *Z*] hostio || 4 formam *ηE*] forma | lacu] cf. *Neue*
I² p. 781, Leo de Statiū silvis 1892 p. 15, CIL VI 1297, lacus
L²Z || 5 qua] qu(a)e *ηP* quam *OZ* || 7 eo in *Ge.*] in ea *Φ*
ea del. Madvig, contra excelsissima del. Haase || 8 coniug.]
 cum iug. *λ* || 9 diremptum *T Fortun.*] direptum || 12 extrema]
 -mum *λ* || 14 nec *λQ*] ne *ηΘZ*, cf. *Kühner II § 157, 8* || 15 suam
 vim coll. *Fλ* || 17 cycladas trad. || 20 erat *Φ* et *Ov. codd. Nλ*]
 cf. *Verg. ecl. 8, 18; Gell. 19, 9, 13 (Leo)*, erant *E* et *Ov. codd.*
M (man. rec.) ε || 21 ni] nisi *ηE*

14 non est res satis sobria lascivire devorato orbe terrarum. dixit ingentia et tantae confusionis imaginem concepit, cum dixit:

expatiata ruunt per apertos flumina campos,
... pressaeque labant sub gurgite turres.

5

magnifice haec, si non curaverit, quid oves et lupi faciant. natari autem in diluvio et in illa rapina potest? aut non eodem impetu pecus omne, quo raptum
15 erat, mersum est? concepisti imaginem, quantam debbas obrutis omnibus terris caelo ipso in terram 10
ruente — perfer: scies, quid deceat, si cogitaveris orbem terrarum natate.

1 28. Nunc ad propositum revertamur. sunt qui existiment immodicis imbribus vexari terras posse, non obrui; magno impetu magna ferienda sunt; faciet pluvia 15
segetes malas, fructum grando decutiet, intumescent
2 rivis flumina, sed resident. quibusdam placet moveri mare et illinc causam tantae cladis accersere. non potest torrentium aut imbrum aut fluminum iniuria fieri tam grande naufragium? ubi instat illa perniciēs 20
mutarique humanum genus placuit, fluere assiduos imbres et non esse modum pluviis concesserim, suppressis aquilonibus et flatu sicciore austris nubes et amnes abundare. sed adhuc in damna profectum est:

4/5 Ov. Met. I 285 et 290 || 24 sed . . . est] versus vulgo falso perhibetur

3 concepit Kroll et Barthel conl. l. 9] cepit || 5 labant] latent Fλ(?) et Ov. || 8 aut] an T | omne] om. ET || 10 terram sE] terra || 11 perfer] profer λ(?) || 14 existiment HqZ] -mant ηEλ || 17 riuis] nimbis Joh. Müller | moveri] mouere Haase, sed cf. § 7 deo visum ordiri meliora, uetera finire. || 18 accersere ηH²λZ] accessere EQ, cf. Bücheler M. Rh. 39, 444, accensere H¹ accendere F || 21 humanum] hominum H¹λ hom. hum. J genus hum. coll. ηT || 23 austris] austri Skutsch | nubes et amnes (annes q)] imbres et imbres Fλ nubes et imbres et amnes s vulgo || 24 dam(p)na] dam(p)num Fλ

sternuntur segetes et deplorata colonis
vota iacent longique perit labor irritus anni.

non laedi terrae debent sed abscondi. denique cum 3
per ista prolusum est, crescunt maria, sed super soli-
5 tum, et fluctum ultra extremum tempestatis maximae
vestigium mittunt; deinde a tergo ventis surgentibus
ingens aequor evolvunt, quod longe a conspectu veteris
litoris frangitur. deinde ubi litus bis terque prola-
tum est et pelagus in alieno constitit, velut admoto
10 malo comminus procurrit aestus ex imo recessu maris.
nam ut aëris ut aetheris, sic huius elementi larga 4
materia est multoque in abdito plenior. haec fatis
mota, non aestu (nam aestus fati ministerium est),
attollit vasto sinu fretum agitque ante se. deinde in
15 miram altitudinem erigitur et illis tutis hominum re-
ceptaculis superest. nec id aquis arduum est, quoniam
aequo terris fastigio ascendunt. si quis excelsa perlibret, 5
maria paria sunt: nam par undique sibi ipsa tellus est
(cava eius et plana [eius] inferiora sunt, sed istis † a deo
20 in rotundum orbis aequatus est), in parte autem eius
et maria sunt, quae in unius aequalitatem pilae coeunt.
sed quemadmodum campos intuentem quae paulatim
devexa sunt fallunt, sic [cum] non intellegimus cur-
vaturas maris et videtur planum quicquid apparet. at

1 sq. *Ov. Met. I 272 sq.*

4 prolusum] proclusum **λ** **q** perl. **η** || 6 surg.] fort. urgen-
tibus *Ge. conl.* premit a tergo *III praef. 1* || 7 evoluunt] -uit **q**
[**P²T Memm.**] | ueteris] interioris **q** antiqui **Z** || 8 terque] *om.* **H**
uel ter **E** ter **η** (?) || 10 c(om)minus] *vel* c(om)munis *vel* cum
minus *trad.*, cominus **FHL** || 15 illis] illinc *Kroll* || 17 ascen-
dunt [*Gron.*] ascendet || 19 et plana] fort. et(iam) planis *Ge.* |
eius] *om.* **Fλ**, editis *Schultess* | sunt inf. coll. **λ** | istis] totus
Schultess | a deo] *vel* adeo *trad. num ipsi[s] alveo?* || 21 unius]
uniuersam *Schultess falso* || 23 cum] *om.* **T** enim **ς**, *potes* inter-
dum, tantum (*conl. II 1, 4*) *corr.* || 24 et] *om.* **E** *vulgo*

illud aequale terris est ideoque, ut effluat, non magna mole se tollet, dum satis est illi, ut supra paria veniat, leviter exsurgere; nec a litore, ubi inferius est, sed a medio, ubi ille cumulus est, defluit. ergo ut solet aestus aequinoctialis sub ipsum lunae solisque coitum omnibus aliis maior undare, sic hic, qui ad occupandas terras emittitur, solitis maximisque violentior plus aquarum trahit nec, antequam supra cacumina eorum, quos perfusus est, montium crevit, devolvitur. per centena milia quibusdam locis aestus excurrit innoxius et ordinem servat (ad mensuram enim crescit iterumque decrescit): at illo tempore solutus legibus sine modo fertur. 'qua ratione?' inquis: eadem, qua conflagratio futura est. utrumque fit, cum deo visum ordiri meliora, vetera finire. aqua et ignis terrenis dominantur, ex his ortus et ex his interitus est: ergo quandoque placuere res novae mundo, sic in nos mare emittitur desuper, ut fervor ignisque, cum aliud genus exitii placuit.

29. Quidam existimant terram quoque concuti et dirupto solo nova fluminum capita detegere, quae amplius ut e pleno profundant. Berossos, qui Belum interpretatus est, ait ista cursu siderum fieri; adeo quidem affirmat, ut conflagrationi atque diluvio tempus assignet: arsura enim terrena contendit, quandoque omnia sidera, quae nunc diversos agunt cursus, in Cancrum

22 cf. *Aetnae v. 122 et trahat ex pleno quod fortem contrahat amnem.* | *Berosi fr. 21 FHG II 510*

1 aequale] immo aequalius || 2 se] om. PZ | tollet] tollit EF¹ | dum] uerum Ge. | paria] maria EJ¹K || 3 exsurg.] vel exurgere trad. || 4 ille] illi Ge. | solet] vel sol et trad. || 5 aestus] ante sub T om. P || 9 deuolu.] peruoluitur Q || 12 solutus] -tis Fλ || 14 deo] adeo λ || 17 nouae Fort.] nouo || 18 desuper] post ut T om. P | cum] cura λ | exitii] exiti Skutsch || 22 profundant] -dantur Skutsch | Berossos] -sus vulgo | Belum Fortun.] bellum || 25 quandoque] quando EFT

convenerint (sic sub eodem posita vestigio, ut recta
 linea exire per orbem omnium possit); inundationem
 futuram, cum eadem siderum turba in Capricornum
 convenerit. illic solstitium, hic bruma conficitur: mag-
 5 nae potentiae signa, quando in ipsa mutatione anni
 momenta sunt. et istas ego receperim causas (neque 2
 enim ex uno est tanta pernicies), et illam, quae in
 conflagratione nostris placet, hoc quoque transferendam
 puto: sive animal est mundus sive corpus natura guber-
 10 nabile ut arbores ut sata, ab initio eius usque ad exitum
 quicquid facere quicquid pati debeat, inclusum
 est. ut in semine omnis futuri hominis ratio com- 3
 prehensa est et legem barbae canorumque nondum
 natus infans habet (totius enim corporis et sequentis
 15 actus in parvo occultoque liniamenta sunt), sic origo
 mundi non minus solem et lunam et vices siderum et
 animalium ortus quam quibus mutarentur terrena con-
 tinuit. in his fuit inundatio, quae non secus quam
 hiems quam aestas lege mundi venit. itaque non 4
 20 pluvia istud fiet sed pluvia quoque, non incursu maris
 <sed> maris quoque incursu, non terrae motu sed terrae
 quoque motu: omnia adiuvabunt naturam, ut naturae
 constituta peragantur. maximam tamen causam ad se
 inundandam terra ipsa praestabit, quam diximus esse
 25 mutabilem et solvi in umorem. ergo quandoque erit 5
 terminus rebus humanis, cum partes eius interire de-
 buerint abolerive funditus totae, ut de integro totae
 rudes innoxiaeque generentur nec supersit in deteriora
 praeceptor, plus umoris, quam semper fuit, fiet. nunc

1 conuenerint] -nerunt §T || 5 ipsa mutatione §Z] ipsa
 mutationes Φ ipsas mutationes Ge. || 8 hoc] i. e. huc, haec λ |
 transferendam Z] -dum || 9 siue] sine J¹KP | animal Cudworth
 (Köler p. 475), cf. II 1, 4] anima || 10 ut s.] et s. ET || 12 ho-
 minis] ante futuri λ post ratio § omnis ϕ || 15 actus] partus
 Ge. | liniamenta Z Fort.] -mento || 21 sed add. Lipsius | motu]
 motum P motus L²Z || 22 motu] om. LZ || 24 inundandam]
 -danda ϕ || 25 quandoque] Waldästel tuctur || 29 praeceptor]
 om. λ magister § | fuit semper coll. ϕ

enim elementa ad id, quod debetur, pensa sunt: aliquid oportet alteri accedat, ut quae libramento stant, inaequalitas turbet. accedet umori; nunc enim habet, quo ambiat terras, non quo obruat: quicquid illi ad-
 6 ieceris, necesse est in alienum locum exundet. uide 5
 ergo ne terra debeat minui, ut validiori infirma succumbat. incipiet ergo putrescere, dehinc laxata ire in umorem et assidua tabe defluere. tunc exilient sub montibus flumina ipsosque impetu quatient; inde aura
 7 tacta manabunt; solum omne aquas reddet, summi 10
 scaturient montes. quemadmodum in morbum transeunt sana et ulceri vicina consentiunt, ut quaeque proxima terris fluentibus fuerint, ipsa eluentur stillabuntque, deinde current, et hiante pluribus locis saxo
 [per] fretum saliet et maria inter se componet. nihil 15
 erunt Adria, nihil Siculi aequoris fauces, nihil Charybdis nihil Scylla: omnes novum mare fabulas obruet et hic qui terras cingit oceanus extrema sortitus veniet in
 8 medium. quid ergo est? nihilominus tenebit alienos menses hiems, aestas prohibebitur, et quodcumque terras 20
 sidus exsiccat, compresso ardore cessabit. peribunt tot nomina, Caspium et Rubrum mare, Ambracii et Cretici sinus, Propontis et Pontus, peribit omne dis-

18 sq. cf. *Anth. L. 31, 2 (PLM IV 69): Oceanus medium venit in imperium.*

1 aliquid] aliud **λ** || 2 alteri] utri *subaudi* | accedat] cedat **E** || 3 (h)umori] humor **Z** humor humori **E** | enim] *om.* **λ** (?) || 5 alienum] cf. *l. 19: alienos menses* | vide . . ne] *i. e. forsitan, cf. Kühner II § 189, 2 adn. 1* || 6 debeat minui *Madv.*] debeat minus **Φ** habeat minus *Fortun.* debito habeat minus *Badstübner* || 9 impetu *Fortun.*] impetus || 10 tacta] *fort. tacti sc. montes Ge. nisi omnia subaudire mavis* | omne solum coll. **q** || 12 consentiunt] *fort. contagium sentiunt Ge.* | quaeque . . ipsa] *sc. terrena* || 14 deinde] *dein Skutsch* | saxo] saxa **q** || 15 per *del. Madvig*] par *Haase, fort. perinde Ge., per hiatum Voss meus* || 16 Char. n. Sc.] *caribdis nichil scilla trad.* || 18 cingit] *scingit λ* (?) | in] *om.* **q** || 20 quode.] *quic(um)q(ue) P(q) quicq(uid) T* || 22 ambracii] *-aici Φ -aci Z* || 23 Cret.] *certici λ*

crimen; confundetur quicquid in suas partes natura digessit. non muri quemquam, non tures tuebuntur. non proderunt templa supplicibus nec urbium summa, quippe fugientes unda praeveniet et ex ipsis arcibus
 5 deferet. alia ab occasu, alia ab oriente concurrent: 9
 unus humanum genus condet dies. quicquid tam longa fortunae indulgentia excoluit, quicquid supra ceteros extulit, nobilia pariter atque adornata magnarumque gentium regna pessundabit.

10 30. Sunt omnia, ut dixi, facilia naturae, utique 1
 <quae> a primo facere constituit, ad quae non subito sed ex denuntiato venit. iam autem a primo die mundi, cum in hunc habitum ex informi unitate discederet, quando mergerentur terrena, decretum est; et ne sit
 15 quandoque velut in novo opere dura molitio, olim ad hoc maria se exercent. non vides, ut fluctus in litora 2
 tamquam <numquam> exiturus incurrat? non vides, ut aestus fines suos transeat et in possessionem terrarum mare inducat? non vides, ut illi perpetua cum
 20 claustris suis pugna sit? quid porro? istinc, unde tantum tumultum vides, metus est, e mari et magno spiritu erumpentibus fluviiis. ubi non umorem natura 3
 disposuit, ut undique nos, cum voluisset, aggredi posset? mentior, nisi eruentibus terram umor occurrit et, quo-
 25 tiens nos aut avaritia defodit aut aliqua causa penetrare altius cogit, eruendi finis aliquando est. adice, quod immanes sunt in abdito lacus et multum maris

2 quemquam] quemque η ET || 5 oriente] occidente λ ||
 8 adornata] num adulterata ? || 10 ut dixi] cap. 27, 2 | utique
 quae Murel.] utique Φ uti q(uae) λ ut quae E || 11 ad quae]
 atque η L²Z || 13 discederet] sc. mundus, -derent ET || 17 num-
 quam add. Ge. || 19 inducat? FZ] inducatur g λ q inducant
 (η ? EHL² || 22 spiritu] impetu cod. Pal. | non] om. λ || 25 aut]
 ante au. Ge. post auaritia Φ aut (bis Z) au. nos coll. L²Z, del.
 Gertz, auri Schultess, aut defodit del. Kroll | aliqua] alia Ge. ||
 26 cogit] coegit Gertz, quod reprob. Joh. Müller | eruendi Gertz |
 eruenti Φ , erumpendi Leo | finis] f. is Gertz | aliquando] ali-
 quido L²Z, in liquido add. G. Müller

4 conditi, multum fluminum per operta labentium. undi-
 que ergo erit causa diluvio, cum aliae aquae subter-
 fluant terras, aliae circumfluant, quae diu coercitae
 vincent et amnes omnibus iungent, paludibus stagna.
 omnium tunc mare ora fontium implebit et maiore 5
 hiatu solvet. quemadmodum corpora nostra ad egestum
 venter exhaurit, quemadmodum in sudorem eunt vires,
 ita tellus liquefiet et aliis causis quiescentibus intra
 se, quo mergatur, inveniet; sed magis omnia coitura
 5 crediderim. nec longa erit mora exitii: temptatur di- 10
 velliturque concordia. cum semel aliquid ex hac idonea
 diligentia remiserit mundus, statim undique ex aperto
 et abdito, superne ab infimo, aquarum fiet irruptio.
 6 nihil est tam violentum, tam incontinens sui, tam
 contumax infestumque retinentibus quam magna vis 15
 undae: utetur libertate permissa et iubente natura, quae
 scindit circuitque, complebit. ut ignis diversis locis
 ortus cito miscet incendium flammis coire properanti-
 bus, sic momento se redundantia pluribus locis maria
 7 committent. nec ea semper licentia undis erit, sed 20
 peracto exitio generis humani extinctisque pariter feris,
 in quarum homines ingenia transierant, iterum aquas
 terra sorbebit, terra pelagus stare aut intra terminos
 suos furere coget, et reiectus e nostris sedibus in sua
 secreta pelletur oceanus et antiquus ordo revocabitur. 25
 8 omne ex integro animal generabitur dabiturque terris
 homo inscius scelerum et melioribus auspiciis natus.
 sed illis quoque innocentia non durabit, nisi dum novi

1 conditi] condita λ || 2 subterfluant *cod. Ops.*] subterfluunt
 ΘQZ superfluunt λ subinfluunt η || 3 circumfluant] -fluunt ηH ||
 4 et] *om.* Q | paludibus] paludes λ (?) || 8 aliis] alienis *Ge.* ||
 9 sed] si ηEJ^2 | coitura] ruitura *Gron.* || 11 ex hac aliquid
coll. F λ | idonea] diutina *Kroll* || 16 unde *trad.* || 17 ortus
coll. F λ || 18 miscet inc.] incendia miscere *Vergilianum*
est || 19 pluribus locis] *om.* ΘJ^2 || 21 exicio *FHL* || 22 homines]
i. e. ingenia hominum. cf. p. 129, 13 || 23 terra p.] terram p.
 $\eta F \lambda$ (?) Z fort. auster p. *Ge.* || 24 et] num del. ? | e] est λ
 se (L^1 ?) Z || 26 generabitur *Fortun.*] gloriabitur Φ orietur Z

sunt; cito nequitia subrepat. virtus difficilis inventu est, rectorem ducemque desiderat: at sine magistro vitia discuntur.

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER IV A QUI FERTUR.

Liber secundus.

De Nilo.

[Praefatio.] Delectat te, quemadmodum scribis, 1
Lucili virorum optime, Sicilia et officium procurationis
otiosae, delectabitque, si continere id intra fines suos
10 volueris nec efficere imperium, quod est procuratio.
facturum hoc te non dubito; scio, quam sis ambitioni
alienus, quam familiaris otio et litteris. turbam rerum
hominumque desiderant, qui se pati nesciunt: tibi tecum
optime convenit. nec est mirum paucis istud contingere 2
15 superiorum: nobis ipsi molesti sumus, si modo amore

8 cf. Sen. ep. 19, 5 tulit te longe a conspectu vitae salubris
rapida felicitas, provincia et procuratio . . : maiora deinde officia
te excipient || 8/9 ibid. 22, 4 contentus esto negotiis, in quae de-
scendisti . . non est, quod ad ulteriora nitaris || 13—15 ibid. 21, 1
maximum negotium tecum habes. tu tibi molestus es.

1 subr.] surrepit H | diff. uirtus coll. 2 || 2 at T] et 2P
etiam 9Z vulgo sed M || 4 liber quartus vulgo] cum libris III
et IVb conflatus sine numero fertur in A l. septimus Esc.
(O III 2) l. octauus EK²UT l. decimus GH Esc. (N III 16)
LM, IV a inde ab Haasio secernitur a IVb, l. secundus Ge. cum
Diels || 6 de Nilo add. Ge. conl. III , 2 et IVa 1, 1 || 7 Prae-
fatio vulgo add. | delectat te] delectate 2 (?) || 9 otiosae vulgo]
ociose trad., negotiosae Ge. || 11 ambitioni] ambitiosi EF ||
12 ocio trad. | hom. rerumque coll. EJK || 15 superiorum Ge.]
imperio si Φ in imperio, si Fortun. in provinciis Leo, imperiosi
Erasmus | ipsi] ipsis 2 (?) ac Z om. E | si] del. Ge.

nostri modo taedio laboramus, infelicem animum nunc
 superbia inflammas nunc cupiditate distendimus, alias
 voluptate lassamus alias sollicitudine exurimus — quod
 est miserrimum, numquam sumus singuli: necesse est
 itaque assidua sit in tam magno vitiorum contubernio
 3 rixa. fac ergo, mi Lucili, quod facere consuesti: a
 turba te, quantum potes, separa, ne adulatoribus latus
 praebeas. artifices sunt ad captandos superiores: par
 illis, etiamsi bene caveris, non eris; sed mihi crede:
 4 proditione si capieris, ipse te trades. habent hoc in 10
 se naturale blanditiae: etiam cum reiciuntur placent,
 saepe exclusae novissime recipiuntur. hoc enim ipsum
 imputant, quod repelluntur, et subigi ne contumelia
 quidem possunt. incredibile est quod dicturus sum,
 sed tamen verum: ea maxime quisque patet, qua peti- 15
 5 tur; fortasse enim ideo, quia patet, petitur. sic ergo
 formare, ut scias non posse te consequi, ut sis impe-
 netrabilis: cum omnia caveris, per ornamenta fiet. alius
 adulatione clam utetur, parce, alius ex aperto, palam,
 rusticitate simulata, quasi simplicitas illa, non ars sit. 20
 Plancus, artifex ante Velleium maximus, aiebat non
 esse occulte nec ex dissimulato blandiendum: 'perit',
 6 inquit, 'procari, si latet.' plurimum adulator, cum de-

6/7 cf. Sen. ep. 19, 1 ita fac, oro atque obsecro . . si potes,
 subduc te istis occupationibus; si minus, eripe. 7, 8 recede in te
 ipsum, quantum potes. || 22 sq. versus est iambicus

3 quod] denique quod Ge. et quod Skutsch || 10 proditione
 Madv.] proditioni Φ , fort. proditione nisi cap. Ge. proditione [si]
 cap. Leo, cap. proditioni si (si del. Haase) E, capieris proditione,
 nisi Madv. || 12 recipiuntur J²T] reiciuntur || 16 quia patet,
 petitur] quia petitur, patet *incredibile esset*, fort. — petitur del.
 Leo || 17 formare] i. e. forma te, cf. p. 141, 4 | te] ante non p. λ |
 sis] si λ || 18 fiet] sc. ut penetreris. uia fiet Madv., immo p. orn.
 pacis vulneratio fiet vel percussio ramento fiet vel similia prae-
 starent || 21 uilleium Θ P] uilleum η λ uilleuium T uitellium
 L²Z Leo, Velleium Mur. Suillium Ge. | maximus] -mum EF λ (?) ||
 23 latet] lateat ϕ | deprensus FPZ

prehensus est, proficit, plus etiam nunc, si obiurgatus est, si erubuit. futuros multos in persona tua Plancos cogita et hoc non esse remedium tanti mali, nolle laudari. Crispus Passienus, quo ego nil cognovi subtilius in omnibus quidem rebus, maxime in distinguendis et curandis vitiis, saepe dicebat adulationi nos non claudere ostium sed operire, et quidem sic, quemadmodum opponi amicae solet: quae si impulit, grata est; gratior, si effregit. Demetrium egregium 7 virum memini dicere cuidam libertino potenti facilem sibi esse ad divitias viam, quo die paenitisset bonae mentis. 'nec invidebo', inquit, 'vobis hac arte, sed docebo eos, quibus quaesito opus est, quemadmodum non dubiam fortunam maris, non emendi vendendique 15 litem subeant, non incertam fidem ruris, incertiore fori temptent, quemadmodum non solum facili sed etiam hilari via pecuniam faciant gaudentesque despolient.' 'te', inquit, 'longiorem Fido Annaeo iurabo 8 et Apollonio pycte, quamvis staturam habeas pitheci 20 cum Thraece compositi; hominem quidem non esse ullum liberaliorem non mentiar, cum possis videri omnibus donasse, quicquid dereliquisti.' ita est, mi Iunior: 9

9 *Demetrii placitum deest apud Zellerum III 1^s p. 767.*

2 persona tua] provincia tua *Fortun.* personam tuam *Pincian.* p. muta *Leo*, p. tuta *Ge.* praetorio tuo vel [in] personatos *Rossbach* || 5 rebus] *fort.* sed *add. Ge.* || 6 vitiis] vitis *Skutsch* | adulationi nos *Muret.* | adulationibus, *cf. Dial. 9, 1, 16* || 7 ost.] hostium *trad.* | operire *Mur.* | aperire || 10 cuidam] quidam *λ* || 12 inuidebo] inuideo *λ* || 13 qu(a)esito] *cf. Cic. Parad. VI 46* || 15 litem] aleam *Muret.* uicem *Köler* | incertam fidem *TZ* | incerta fide || 18 'te' inquit] *factorem quaestuosum iam alloquitur adulator personatus* | Annaeo n] an meo eo || 19 pycte] pictae vel piete *Φ* pycta *Fortun.* *πύκτη Ge.* | pitheci cum *Kroll* | thecisum *ε 9 L² QZ* th^eusum *λ*, cum *em. Lipsius*, qui Threcis cum *coni.*: (*ut cf. P. J. Meieri de gladiis Rom. Bonn. 1881 p. 34.*), nani cum *Friedländer Sittengesch. Roms II° 485.* || 20 Threce *trad. et vulgo ser.* || 21 ullum *QZ* | illum || 22 mi] mihi *η FJOT*

quo apertior est adulatio, quo improbior, quo magis frontem suam perfricuit cecidit alienam, hoc citius expugnat. eo enim iam dementiae venimus, *ut* qui parce
 10 adulatur, pro maligno sit. solebam tibi dicere Gallionem, fratrem meum, quem nemo non parum amat, ⁵ etiam qui amare plus non potest, alia vitia non nosse, hoc eum odisse. ab omni illum parte temptasti: ingenium *susplicere* coepisti omnium maximum et dignissimum, quod consecrari mallet quam conteri: pedes abstulit; frugalitatem laudare coepisti, quae sic a nobis ¹⁰ resiliit, ut illos † nec habere nec damnare videatur:
 11 prima statim verba praecidit; coepisti mirari comitatem et incompositam suavitatem, quae illos quoque quos transit abducit, gratuitum etiam in obvios meritum (nemo enim mortalium uni tam dulcis est quam hic ¹⁵ omnibus): cum interim (tanta naturalis boni vis est), ubi artem simulationemque non redolet, nemo non imputari sibi bonitatem publicam patitur — hoc quoque loco blanditiis tuis restitit, ut exclamares invenisse te inexpugnabilem virum adversus insidias, quas nemo ²⁰
 12 non in sinum recipit. eo quidem magis hanc eius prudentiam et in evitando inevitabili malo pertinaciam te *susplicere* confessus es, quia speraveras posse apertis auribus recipi, quamvis blanda diceres, quia vera dicebas; sed eo magis intellexit obstandum: semper enim ²⁵

8/9 cf. *Aetnae* v. 227 *ingenium sacrare*.

2 alienam Z] aliam | citius] potius q || 3 ut . . . 4 sit *vulgo*] quod . . . fit || 3 parce] *vel* parte *trad.* || 4 solebam tibi] solebant ibi q solebas mihi *Pincian* || 4—21] *de distinctione* cf. *Stud. I* 157 || 6 etiam] et λ (?) | alia g *Pinc.*] talia || 8 *susplicere* Z *vulgo*] *suscipere* || 9 conteri] interi λ, consectari mallets (*sic vulgo*) q. contueri *Schultess* || 10 quae] quae *vulgo* | nobis] nostris moribus (maioribus L²) L²Z, novis moribus *Haase*, nummis *Turn.* saeculi moribus *Schultess* || 11 illos] opes, libidines, invidos *temptavi* | hab.] *havere* *Kroll* || 13 quoque] (uel) propter λ || 17 ubi . . . redolet] ut (*sic cn*) . . . redoleat *Fortun.* || 20 in] ui λ || 23 *susplicere vulgo*] *suscipere* Φ concipere λ | sperau.] *superaueras* λ

falsis a vero petitur *auctoritas*. nolo tamen displiceas tibi, quasi male egeris *minum* et quasi ille aliquid iocorum aut doli suspicatus sit: non deprehendit te sed reppulit. ad hoc exemplar componere. cum quis
 5 ad te adulator accesserit, dicito: 'vis tu ista verba, quae iam ab alio magistratu ad alium cum lictoribus transeunt, ferre ad aliquem, qui paria facturus vult, quicquid dixerim, audire? ego nec decipere volo nec decipi possum: laudari me a vobis, nisi laudaretis
 10 etiam malos, vellem.' quid autem necesse est in hoc descendere, ut te petere comminus possint? longum inter vos intervallum sit. cum cupieris bene laudari, 14 quare hoc ulli debeas? ipse te lauda, dic: 'liberalibus me studiis tradidi. quamquam paupertas alia suaderet
 15 et ingenium *eo* duceret, ubi praesens studii pretium est, ad gratuita carmina deflexi me et ad salutare philosophiae contuli studium. ostendi in omne pectus 15 cadere virtutem et eluctatus natalium angustias nec sorte me sed animo mensus par maximis steti. non
 20 mihi in amicitia Gaetulici Gaius fidem eripuit; non in aliorum persona infeliciter amatorum *Messallina* et *Narcissus*, diu publici hostes antequam sui, propositum meum potuerunt evertere: cervicem pro fide opposui,

1 a uero petitur] *petita add. 2P a uero petitura Z a fronte (vel aperte) optenditur Madvig, umbra petitur et deinde ueritatis Joh. Müller | auctoritas Ge.] ueritas Φ, cf. III 17, 2 'naturam mentitur' || 2 minum H] nimium codd. plerique in unum LOZ || 4 reppulit L²Z] repulit Φ depulit q | componere] i. e. compone te (sic J²) || 5 uis tu] i. e. iubeo te, cf. Bentley ad Hor. Serm. II 6, 92 || 8 dixerim Ge.] dixerit Φ dixeris Gron. || 9 a uobis me coll. 2 || 10 in hoc] hoc, i. e. huc, Skutsch || 11 comminus K] cominus || 12 sit] fit 2 (?) || 14 paupertas] pauper Φ | alia suad. gZ] alias uaderet || 15 eo duc. Mur.] obduceret | studii] studi Skutsch || 16 deflexi] -xit q || 17 studium] ante cont. F2 ante phil. ηE | cont.] me contuli EM || 20 in amic.] inimicitia ηEJ² | G(a)etulici] est Cn. Cornelius Lentulus G. poeta, cos. a. 779/26, qui obiit a. 792/39 || 21 am.] armatorum T, quod propos. G. Müller | Messallina Fortun.] messala (messalia OZ) Φ, sed cf. Cass. Dio 61, 16. Suet. Claud. 29. Sen. Iud. 13, 5 || 23 opp.] apposui ηHM q*

nullum verbum mihi, quod non salva bona conscientia
 procederet, excussum est; pro amicis omnia timui, pro
 16 me nihil, nisi ne parum bonus amicus fuisset. non
 mihi muliebres fluxere lacrimae, non e manibus ullius
 supplex pependi, nihil indecorum nec bono nec viro 5
 feci. periculis meis maior, paratus ire in ea, quae
 minabantur, egi gratias fortunae, quod experiri voluisset,
 quanti aestimarem fidem (non debebat mihi parvo res
 tanta constare); ne examinavi quidem me diu (neque
 enim paria pendebant), utrum satius esset me perire 10
 17 pro fide an fidem pro me; non praecipiti impetu in
 ultimum consilium, quo me eriperem furori potentium,
 misi. videbam apud Gaium tormenta, videbam ignes,
 sciebam olim sub illo in eum statum res humanas de-
 cidisse, ut inter misericordiae opera haberetur occidi 15
 — non tamen ferro incubui nec in mare aperto ore
 18 desilui, ne viderer pro fide tantum mori posse.' adice
 invictum muneribus animum et in tanto avaritiae cer-
 tamine numquam suppositam manum lucro, adice victus
 parsimoniam sermonis modestiam, adversus minores 20
 humanitatem adversus maiores reverentiam. post haec
 ipse te consule, verane an falsa memoraveris: si vera
 sunt, coram magno teste laudatus es, si falsa, sine
 19 teste derisus es. possum et ipse nunc videri [a] te
 aut captare aut experiri: utrumlibet crede et omnes 25
 timere a me incipe. Vergilianum illud exaudi 'nus-

26 sq. *Verg. Aen. IV 373*

2 t., pro] pro timui pro λ || 5 supplex] suplex **FHP** ||
 7 gratias egi *coll. EM* || 8 (a)est.] existimarem η **Hλ** || 9 ne
 ng¹ **9ZT** *Madv.*] nec (η) **λP** | examinaui *Michaelis*] -avit **Φ** |
 quidem me] quidem **Z** *Madv.* me quidem η **E** me **T** || 10 satius]
 satis η **9** || 12 ultimum] ultima *Schultess, fort.* ultimum me *Ge.* |
 potentium] *om.* **9J²** || 13 misi] me misi *aut* iui *Gertz* || 14 in eum]
 meum **λ** || 15 misericordiae] miserie **λFP** | opera] exempla **Z** |
 haberetur occidi *Fortun.*] haberentur occisi || 17 des.] dissilui
 η **Eλ** | adice] nunc *add.* η **λ** nunc quoque *add.* **E** || 22 memo-
 raveris **MT** *vulgo*] -uerim || 23 teste] *sc. te* || 24 es] est **λ** (?) |
 a *del. Fortun.* || 26 exaudi *vulgo*] excludi

quam tuta fides' aut Ovidianum 'qua terra patet, fera regnat Erinys: in facinus iurasse putes' aut illud Menandri (quis enim non in hoc magnitudinem ingenii sui concitavit, detestatus consensum humani generis tendentis ad vitia?): omnes ait malos vivere et in scaenam velut rusticus poeta prosiluit, non senem excipit non puerum non feminam non virum et adicit non singulos peccare nec paucos, sed iam scelus esse contextum. fugiendum ergo et in se recedendum est, 20 immo etiam a se recedendum. hoc tibi, etsi dividimur mari, praestare temptabo, ut subinde te iniecta manu ad meliora perducam; et ne solitudinem sentias, hinc tecum miscebo sermones: erimus una, qua parte optimi sumus, dabimus invicem consilia non ex vultu audientis 15 pendentia; longe te ab ista provincia abducam, ne forte 21 magnam historiis esse fidem credas et placere tibi incipias, quotiens cogitaveris: hanc ego habeo sub meo iure provinciam, quae maximarum urbium exercitus et sustinuit et fregit, cum inter Carthaginem et Romam 20 ingentis belli pretium iacuit; quae quattuor Romanorum principum id est totius imperii vires contractas in

1 Or. Met. I 241 sq. || 5 Menandri fr. 951 FCG III p. 245 Kock || 9—14 cf. Sen. ep. 10, 1 fuge multitudinem, fuge paucitatem, fuge etiam unum non habeo, cum quo te communicatum velim. 7, 8 recede in te ipsum, quantum potes. cum his versare, qui te meliorem facturi sunt; illos admitte, quos tu potes facere meliores: mutuo ista fiunt, et homines, dum docent, discunt.

2 Erinys] erinis trad. || 4 sui ingenii coll. 2 || 5 ait] aut 2 ut P | malos] male H || 6 poeta] ante rusticus 2 potus Schultess conl. Hor. ep. I 19, 7 || 7 adicit] aditum 2 (?) || 8 non sing.] in sing. η J²T | nec 9 2 Z] non η Q || 9 reced.] redeundum (η? E || 11 mari] malim η (2) | subinde te] subinde me J²T dubium me η dubium viae Fortun. || 12 perducam ad meliora coll. 2 || 14 sumus optimi coll. Q Skutsch | non] et η E¹ et non E² om. T || 17 sub] pro 2 || 18 et] om. ET || 19 carth. JKZ] carthaginem || 20 quae Gertz] cum | quattuor trad.

unum locum vidit, *Antonii* atque Pompeii fortunam
*fle*xit, Caesaris fatigavit, Lepidi transtulit, omnium
 22 cepit; quae illi ingenti spectaculo interfuit, ex quo
 liquere mortalibus posset, quam velox foret ad imum
 lapsus e summo, quamque diversa via magnam poten- 5
 tiam fortuna destrueret: uno enim tempore vidit Pom-
 peium Lepidumque ex maximo fastigio aliter ad ex-
 trema deiectos, cum Pompeius alienum exercitum fuge-
 ret, Lepidus suum.

1 1. Itaque, ut totum inde te abducam, quamvis multa 10
 habeat Sicilia in se circaque se mirabilia, omnes in-
 terim provinciae tuae quaestiones praeteribo et in di-
 versum cogitationes tuas abstraham. quaeram enim
 tecum id, quod libro superiore distuli, quid ita Nilus
 aestivis mensibus abundet. cui Danuvium similem 15
 habere naturam philosophi tradiderunt, quod et fontis
 2 ignoti et aestate quam hieme maior sit. utrumque
 apparuit falsum: nam et caput eius in Germania esse
 comperimus, et aestate quidem incipit crescere sed,
 adhuc manente intra mensuram suam Nilo, primis 20
 caloribus, cum sol vehementior intra extrema veris
 nives mollit, quas ante consumit, quam tumescere
 Nilus incipiat; reliquo vero aestatis minuitur et ad
 hibernam magnitudinem redit atque ex ea demittitur.

1 Antonii atque *Ge.*] aliudque **Θ** aliumque **η** aliud quo-
 que **λ** altamque *Ald.* hanc quae *Köler*, aluitque *G. Müller* et
 (*add. cum*) *Gertz*, animumque et deinde fortuna (*sic* **ς**) *Pincian.* |
 P.] pompeii **F** fort. recte || 2 *fle*xit *Schultess*] erexit **Φ** rexit **ET**
Pal. mersit *Gertz* | transtulit] transduxit *Schultess* | omnium]
 Antonii *Schultess* || 3 cepit] caepit **HK** decepit *Schultess*, vertit
Michaelis, sed cf. *Lucan. I 111 (Rossb.)* || 4 posset] posse **λ**
 potest **E** | imum] unum **ηFJ(K?)P** || 10 in(de) te] mente **η(J)K** ||
 11 se] *supra* que **λ** || 14 libro] in libro **λ** | superiore] cf. *III*
1, 2; 26, 1. ante libro E om. Z || 15 abundet **T**] habundet | da-
 nubium *trad.* || 16 habere] *om. ηΘ* | philosophi] *num philo-*
logi? cf. *VI 26, 3* || 19 aest. . incipit] cf. *Thomas Philol. Suppl.*
8, 215 || 21 intra **Θ** inter **ηFλZ** || 22 n. mollit] n. (niuis **E**)
 emollit **ηE** || 23 uero] *om. ϑ* || 24 dem. gnp **HJ²L²ϑ**] dimittitur
cmEFλP²Z

at Nilus ante exortum Caniculae augetur mediis aestibus ultra aequinoctium.

2. Hunc nobilissimum annum natura extulit ante 1
humani generis oculos et ita disposuit, ut eo tempore
5 inundaret Aegyptum, quo maxime usta fervoribus terra
undas altius traheret tantum usura, quantum siccitati
annuae sufficere possit. nam in ea parte, quae in
Aethiopiam vergit, aut nulli imbres sunt aut rari et
qui insuetam aquis caelestibus terram non adiuvent.
10 unam, ut seīs, Aegyptus in hoc spem suam habet: 2
proinde aut sterilis annus aut fertilis est, prout ille
magnus influxit aut parcius; 'nemo aratorum respicit
caelum'. quare non cum poeta meo iocor et illi Ovi-
dium suum impingo? qui ait

15 nec Pluvio supplicat herba Iovi.

unde crescere incipiat si comprehendere posset, causae 3
quoque incrementi invenirentur: nunc vero magnas

1 *Lucan. Phars. X 225 sq. Nilus neque suscitatur undas ante
Canis radios . .* || 8 *Amm. Marc. 22, 15, 6 imbres enim apud
Aethiops aut numquam aut per intervalla temporum longa
cadere memorantur* || 10 *Lucan. VIII 147 in solo tanta est fiducia
Nilo* || 12 *fort. Lucilii verba sunt (Ruhkopf)* || 15 *Tibulli I 7, 26* ||
16 *cf. Lucan. X 237* || 17 — p. 146, 3 *Lucan. X 309 sq. nunc
omnes unum vires collectus in amnem nunc vagus et spargens
facilem tibi cedere ripam*

1 exortum] ortum ηΖ ortus gE || 3 annum] annium FPT
ut saepe, animum E¹J¹K amnem ηE³ || 6 tantum] non tanto,
cf. Kühner II § 72, 4 adn. 9 | usura] mensura q, hausura
Fortun. || 7 parte] sc. terrae vel Aegypti | quae HλP] qua
ηFTZ quam E || 10 spem] speciem λP || 11 ster.] fertilis Z |
fert.] sterilis λZ || 12 infl.] influxit q | parcius trad.] patior
J¹TZ | resp.] aspiciat ηE, fort. in add. versus causa; ceterum
non (ante nemo) porta addere, Seneca consulto propter iocum
omittere potuit. || 13 quare non] q. nunc EK | poeta meo] i. e.
Lucilio | Ovidium] immo Tibulli versum adferri Muretus obser-
ravit || 14 suum] cf. 'Ovidianus poeta' CIL 10, 6271 || 16 crescere]
fort. Nilus add. Ge.

solitudines pervagatus et in paludes diffusus † genti-
 bus sparsus circa Philas primum ex vago et errante
 colligitur. Philae insula est aspera et undique prae-
 rupta; duobus in unum coituris amnibus cingitur, qui
 Nilo mutantur et eius nomen ferunt; urbem tota com- 5
 4 plectitur. ab hac Nilus magnus magis quam violentus
 egressus Aethiopiam harenas[que], per quas iter ad com-
 mercia Indici maris est, praelabitur. excipiunt eum
 5 Cataractae, nobilis insigni spectaculo locus: ibi per
 arduas excisasque pluribus locis rupes Nilus insurgit 10
 et vires suas concitat. frangitur enim occurrentibus
 saxis et per angusta eluctatus, ubicumque vincit aut
 vincitur, fluctuat et illic excitatis primum aquis, quas
 sine tumultu leni alveo duxerat, violentus et torrens
 per malignos transitus prosilit dissimilis sibi, quippe 15
 ad id lutosus et turbidus fluit; at ubi [in] scopulos
 cautium verberavit, spumat, et illi non ex natura sua sed
 ex iniuria loci color est, tandemque eluctatus obstantia
 in vastam altitudinem subito <solo> destitutus cadit
 cum ingenti circumiacentium regionum strepitu. quem 20

7—8 *Lucan. X 308 praeveheris sterilesque diu metiris hare-*
nas. 314 qua redimunt (?) nostrum rubro commercia ponto ||
 8—9 *id. 318 (lapsus) exceperere tuos et praecipites cataractae ||*
 12 . 17 *cf. id. vv. 319—322 || 20 — p. 147, 3 Sen. ep. 56, 3 . .*
quamvis audiam cuidam genti hanc unam fuisse causam urbem
suam transferendi, quod fragorem Nili cadentis ferre non potuit.

1 gentibus $\eta \Theta J^2 Z$] et gentibus T ingentibus $J^1 K(\lambda)$ et
 ingentibus LOP, arenisque ingentibus *Diels conl. Lucan. X 311:*
rursus multifidas revocat piger alveus undas, ripisque cedentibus
Ge. cf. Stud. I 110 et Luc. X 310, centum riuis Leo || 2 Philas]
immo Meroën: confusionem post Koelerum W. Barthel (diss.
Gryph. 1904 sent. contr.) animadvertit | ex] a λ || 5 urbem tota
Ge.] urbem totam Φ urbs totam Fortun. || 7 que om. O Haase ||
 8 eum] enim P autem ηE om. Z || 9 [insigni] insignio F λP ||
 13 primum] ante exc. EZ prius λ || 14 leni vulgo] leui || 16 fluit]
fluxit Skutsch | in] om. $g^2 Z$ Fort. idem Diels || 17 cautium vel
cantium codd. | illi et coll. λ || 19 vastam altitudinem] vasta
-dine ϱ | solo add. Rossb. || 20 ingenti] ingentium λ | regionum]
post strepitu ϱ ante circ. Z

perferre gens ibi a Persis collocata non potuit obtusis
 assiduo fragore auribus et ob hoc sedibus ad quietiora
 translatis. inter miracula fluminis incredibilem inco- 6
 larum audaciam accepi: bini parvula navigia conscen-
 dunt, quorum alter navem regit alter exhaurit, deinde
 multum inter rapidam insaniam Nili et reciprocos
 fluctus volutati tandem tenuissimos canales tenent, per
 quos angusta rupium effugiunt, et cum toto flumine
 effusi navigium ruens manu temperant magnoque spec-
 tantium metu in caput missi, cum iam adploraveris
 mersosque atque obrutos tanta mole credideris, longe
 ab eo, in quem ceciderunt, loco navigant tormenti
 modo missi; nec mergit illos cadens unda sed planis
 aquis tradit. primum incrementum Nili circa insulam, 7
 quam modo rettuli, Philas visitur: exiguo ab hac
 spatio petra dividitur (*Ἀβατον* Graeci vocant, nec illam
 ulli nisi antistites calcant), illa primum saxa auctum
 fluminis sentiunt. post magnum deinde spatium duo
 eminent scopuli (Nili venas vocant incolae), ex quibus
 magna vis funditur, non tamen quanta operire possit
 Aegyptum. in haec ora stipem sacerdotes et aurea

*Amm. Marc. 22, 15, 9 unde atos (num accitos?) olim accolae
 usu aurium fragore assiduo deminuto necessitas vertere solum ad
 quietiora cogit. || 16—19 et p. 148, 2 Lucan. Phars. X 323 sqq.*

*hinc, Abaton quam nostra vocat veneranda vetustas,
 terra patens primos sentit perculsa tumultus
 et scopuli, placuit fluvii quos dicere venas,
 quod (num qui?) manifesta novi primum dant signa tumoris.*

1 a Persis] aspersis J¹KP asperis η || 2 fragore] frangore
 P frangere η | quiet.] equietiora KOP Ald. || 6 multum] om. ET ||
 10 adpl.] deploraveris Madv. || 11 que] om. mE itemque Madv. |
 atque] et q || 14 incrementum] annuum puto cl. p. 148, 11; non
 ortus unius Nili (§ 3) neque accessio (VI 8, 5) est; de torrente (§ 5)
 cogitabat Lucanus || 15 rett. E] retuli Φ | uisitur FH²2Z] nasci-
 tur ηEH¹LQ Diels, cf. § 3 | ab hac TZ] ab hoc Θ2LP ob hoc
 ηEO || 16 abaton] abatan 2 || 17 illa — 18 sentiunt.] post in-
 colae l. 19 coll. Gertz, immo prope Philas auctus visitur petra
 observata || 20 uis] ui Haase, sed cf. VI 8, 4 et p. 153, 9. aquae
 uis Rossb. uis fluminis Ge.

dona praefecti, cum sollemnē venit sacrum, iaciunt.
 8 hinc iam manifestus novarum virium Nilus alto ac
 profundo alveo fertur, ne in *latitudinem* excedat, ob-
 iectu montium pressus. circa Memphim demum liber
 et per campestria vagus in plura scinditur flumina 5
 manūque canalibus factis, ut sit modus in derivantium
 potestate, per totam discurrit Aegyptum. initio didu-
 citur, deinde continuatis aquis in faciem lati ac turbidi
 maris stagnat: cursum illi violentiamque eripit latitudo
 regionum, in quas extenditur dextra laevaue totam 10
 9 amplexus Aegyptum. quantum crevit Nilus, tantum
 spei in annum est; nec computatio fallit agricolam:
 adeo ad mensuram fluminis . . respondet, quam fertilem
 facit Nilus. is harenoso ac sitiēti solo et aquam in-
 ducit et terram: nam cum turbulentus fuit, omnem in 15
 siccis atque hiantibus locis faecem relinquit et, quic-
 quid pingue secum tulit, arentibus locis allinit iuvatque
 agros duabus ex causis, et quod inundat et quod ob-
 limat. itaque quicquid non adivit, sterile ac squalidum
 10 iacet; si crevit super debitum, nocuit. mira itaque 20
 natura fluminis, quod cum ceteri amnes abluant terras
 et eviscerent, Nilus, tanto ceteris maior, adeo nihil
 exedit nec abradit, ut contra adiciat vires nimiumque
 in eo sit, quod solum temperat: illato enim limo hare-

2—5 cf. *Lucani* vv. 327—331

1 sollemnē JL] solle(m)pne || 2 manifestus iam coll. λ ||
 3 latit. Fortun.] altitudinem Φ, fort. ne <nisi> in altit. Ge. ||
 4 demum M. coll. q || 6 der.] dirivantium Hq || 9 cursum] que
 add. EO || 13 ad mens.] cf. III 16, 2: ad tempus podagra re-
 spondet | respondet] terra resp. Z resp. terra Haase, regio add.
 Leo, ubertas humi add. Ge. || 14 harenoso EHOqZ] ar. ηFλ |
 ac] et ηEJ(L?) || 15 terram ind. et aquam coll. q | fuit Ge.] cf.
 omnem, sed fort. turbo lentescit praestat, fiat Φ fluat TZ Fort. ||
 16 locis] sulcis Skutsch || 18 oblimat ηL²] obliniat FTZ oblinat
 ΘλP || 19 adiuit Leo et Skutsch] adiit Fortun. adiuvit (aud-KO) Φ ||
 20 nocuit] nocet Diels dub. || 23 nimium ηELq] i. e. permultum?
 minimum FHλP, fort. nimirum et temperet Ge. remedium Leo
 et Skutsch || 24 temperat] -peret q | har. HJKOPTZ] ar.

nas saturat ac iungit, debetque illi Aegyptus non tantum fertilitatem terrarum sed ipsas. illa facies pulcherrima est, cum iam se in agros Nilus ingessit: latent campi opertaeque sunt valles, oppida insularum modo exstant, nullum in mediterraneis nisi per navigia commercium est, maiorque est laetitia gentibus, quominus terrarum suarum vident. sic quoque, cum se ripis continet Nilus, per septena ostia in mare emittitur: quodcumque ex his elegeris, mare est, multos nihilominus ignobiles ramos in aliud † aquae litus porrigit.

Ceterum beluas marinis vel magnitudine vel noxa pares educat, et ex eo, quantus sit, aestimari potest, quod ingentia animalia et pabulo sufficienti et ad vagandum loco continet. Balbillus, virorum optimus perfectusque in omni litterarum genere rarissime, auctor est, cum ipse praefectus obtineret Aegyptum, Heraeleotico ostio Nili, quod est maximum, spectaculo sibi fuisse delphinorum a mari occurrentium et cocodrillorum a flumine adversum agmen agentium velut pro partibus proelium; cocodrillos ab animalibus placidis morsuque innoxiiis victos. his superior pars corporis dura et impenetrabilis est etiam maiorum animalium dentibus, at inferior mollis ac tenera. hanc delphini spinis, quas dorso eminentes gerunt, submersi

3 est] om. η P || 6 que est] que 0ϕ est E || 8 ostia HKL] hostia || 9 eleg. ex his coll. η E || 10 in aliud (alium ς F) aqu(a)e] in aliud atque (et L^2) aliud L^2Z Fort., fort. in aliud aliunde Ge. fluviis (?) inaequalibus porr. Skutsch || 11 porrigit] -gitur λ || 13 pares] parces J^1K^1 partes η | (a)estimari] ext. FL exst. K exist. η om. P || 15 Balb.] babillus η EO || 16 perf.] profectusque Fickert | litt.] literarum (HJ) | rarissime λ] -me uel -mus JK -mus ϕ -mi η θ L^2Z vulgo || 17 heracleotico] -eatico ϕ -iotico E -utio η || 18 ostio η LZ] hostio | spect. Fortun.] ex(s)pectaculo Φ , ex septem, spect. Diels || 19 occur.] concurr. η E | cocodrill. Φ] sic semper, cf. Ritscheli op. II 461, Diels et Brugmann Idg. Forsch. XV 1 || 21 pro partibus] per partes ϕ , var. lect. in JK | proelium:] tum add. Kroll, quo Ge.

- vulnerabant et in adversum enisi dividebant, rescissis hoc modo pluribus ceteri velut acie versa refugerunt:
- 15 fugax animal audaci, audacissimum timido! nec illos Tentyritae generis aut sanguinis proprietate superant sed contemptu et temeritate, ultro enim insecuntur 5 fugientesque iniecto trahunt laqueo: plerique pereunt, quibus minus praesens animus ad persequendum fuit.
- 16 Nilum aliquando marinam aquam detulisse Theophrastus est auctor. biennio continuo regnante Cleopatra non ascendisse, decimo regni anno et undecimo, 10 constat. significatam aiunt duobus rerum potentibus defectionem: Antonii enim Cleopatraeque defecit imperium. per novem annos non ascendisse Nilum superioribus saeculis Callimachus est auctor.
- 17 Sed nunc ad inspiciendas causas, propter quas aestate 15 Nilus crescat, accedam et ab antiquissimis incipiam. Anaxagoras ait, ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere. in eadem opinione omnis vetustas fuit: hoc Aeschylus, Sophocles, Euri-

3 *Amm. Marc. 22, 15, 20 audax tamen crocodilus monstrum fugacibus; ubi audacem senserit, timidissimum* || 8 *Theophr. cf. fr. 159 Wim. || 14 Callimachea ed. Schneider fr. 182 || 16 — p. 151, 1 cf. Lucan. Phars. X 219 sq.*

vana fides veterum Nilo, quod crescat in arva, Aethiopum prodesse nives ||

17 *Anax. fr. A 91, Diels p. 322 || 17 — p. 151, 1 Ioh. Laurentius Lydus de mens. IV 68 p. 144 W. περί της ἐν θέρει τῶν ὑδάτων ἐπιδόσεως Ἀναξαγόρας φησὶ τὰς τῆς Αἰθιοπίας τηχομένας χιόνας ἀποστέλλειν τὸν Νεῖλον· καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς δόξης ὃ τ' Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. || 19 Aesch. fr. 300 N. Suppl. 542 Kirchh. | Soph. fr. 797 | Eur. fr. 228 et Hel. 3*

1 enisi 9J²L²O²TZ] emisi 2P emissi J¹ emersi η | rescissis ηZ] rescissis FH recissis E recisis 2Q || 4 Tentyritae Fortun.] tanti rit(a)e Φ tintiritae H tintiri te Z tincture η || 5 insec. ηFOQ] insequuntur EH2Z || 8 theophrastus sic ηH³TZ trad. || 11 aiunt] autem 2 || 12 enim] autem J om. 2Z | Cl.que] et Cl. E et Cl. qua Z || 14 Callimachus EZ] -macus || 19 Aeschylus] aeschilus H eschilus EQ escilus η eschinus F2 escinus L aeschirus Z | Soph.] sophodes ηOP

pides tradunt, sed falsum esse argumentis pluribus patet. primo Aethiopiam ferventissimam esse indicat 18 hominum adustus color et Trogodytae, quibus subterraneae domus sunt. saxa velut igni fervescunt non 5 tantum medio sed inclinato quoque die, ardens pulvis nec humani vestigii patiens, argentum replumbatur, signorum coagmenta solvuntur, nullum materiae superadornatae manet operimentum. auster quoque, qui ex illo tractu venit, ventorum calidissimus est. nullum 10 ex his animalibus, quae latent, bruma umquam reconditur, etiam per hiemes in summo et aperto serpens est. Alexandriae quoque, <quae> longe ab immodicis caloribus posita est, nives non cadunt; superiora pluvia carent. quemadmodum ergo regio tantis subiecta fer- 19 voribus duraturas per totam aestatem nives recipit? quas sane aliqui montes illic quoque excipiant: numquid magis quam Alpes, quam Thraciae iuga aut Cau-

1 — p. 152, 1 *Lydus* pergit: ὁ δὲ μέγιστος ἐν φιλοσόφοις Ῥωμαίοις Σενέκας ἀντιλέγει φάσκων τὴν Αἰθιοπίαν <θερμοτάτην εἶναι addidi St. I 94>, ἔνθεν καὶ διακαίεσθαι (corr. διακαίεται) τὰ σώματα τῶν Τρωγλοδυτῶν, οἵτινες οὐ φέροντες τὸν ἥλιον ὑπὸ τὴν γῆν οἰκοῦσιν, ὃ τε ἄργυρος κατ' ἐκείνον τὸν τόπον ἀπομολυβοῦται καὶ οὐδεμία ὕλη οὐκ ἀποτῆκεται. ἄλλως τε δὲ πολλοὺς εἶναι ποταμοὺς ἐκκεκμημένους τῷ νότῳ, ὧν οὐδένα ὁρῶμεν καίπερ ὑπερκεκμημένων ὁρῶν <χιονοδῶν addidi> πλημμυροῦντα τῷ θερεί. ||

3. 8 *Lucan. Phars. X 221 sq.* testis tibi sole perusti
ipse color populi calidique vaporibus austri.

1 plur. argum. coll. **EH**(9) || 2 primo] primam **F** **λ** **T** primum **Z** || 3 color ad. coll. **ET** | Trogodytae *Diels rest. cf. W. Schulze (Orthogr. Marp. 1894 p. 24)* | trogodit(a)e **Φ** trag- **ηE** Trogodytae vulgo, cf. *Lydus* || 4 sunt] propter calorem e *Lydo add. Skutsch* | igni] igne *Skutsch* || 9 uentorum] uentus **ηE** | est] om. **P Skutsch** | 10 bruma] post unq. coll. **Q** ante etiam **T** || 12 Alexandriae *Fortun. O¹* | alexandria | quae add. **Z Fortun.** || 14 regio] om. **JK**(**λ¹**) ante subi. coll. **L** || 16 numquid] numquam **η**(?) **F² λ** || 17 Thr.] traci'a/e **Φ** | aut] quam **EH**(9)

casus? atqui horum montium flumina vere et prima
aestate intumescunt, deinde hibernis minora sunt: quippe
vernīs temporibus imbres nivem diluunt, reliquias eius
20 primus calor dissipat. nec Rhenus nec Rhodanus nec
Hister nec Caystrus subiacens Tmolo aestate proveniunt: 5
et illis altissimae ut in septemtrionibus iugiter sunt
nives. Phasis quoque perinde <ad> tempus et Bory-
sthenes crescerent, ut nives flumina possent contra
21 aestatem magna producere. praeterea si haec causa
attolleret Nilum, aestate prima plenissimus flueret; tunc 10
enim maxime integrae adhuc nives ex mollissimoque
tabes est: Nilus autem per menses quattuor liquitur
et illi aequalis accessio est.

1—12 *Lucan. Phars. X 223 sqq.*

*adde, quod omne caput fluvii, quodcumque soluta
praecipitat glacies, ingresso vere tumescit
prima tabe nivis.*

12 *cf. Lucan. Phars. X 217 sq. 226 sq. 229—236.* || 14 *cf. Tha-
letis fr. A 16 Diels p. 12* || 14 — *p. 153, 4 cf. Lucan. Phars. X
239—241; 244 sqq.*

1 et prima uere *coll. q* || 2 hibernis] *i. e. etiam quam
hiberna* || 3 uernis] *desinit H et Palat. 1540* | diluunt] *desinit*
F | reliquias η EL²TZ²] reliquias λ PZ¹ || 4 dissipat] *dissoluit*
E | renus et rodanus *plerique codd.* || 5 hister] *hyster LZ yster*
vel ister η | nec caistrus *trad.* | nec ei ystrus E *om. T defendit*
Koeler, cf. Stud. I 96 | subiacens Tmolo *Ge. ibid.*] *subiacent*
molo (malo η L) Φ subiacent thmolo T || 6 et] *i. e. 'und doch'* |
alt.] ante iugiter E | ut L² ϕ Z] *om. E λ* | iugiter] *iugis L²Z* ||
7 Phasis — 8 nives] *om. η* | 7 perinde ad *Ge.*] per indie λ P
perendie T proinde E per idem L²Z *vulgo* | tempus] *sc. vernale,*
cf. l. 5, tempore E | Borysthenes *Muretus*] *boristhenes L²TZ* horis
tenes E λ P(Φ) || 8 ut nives] *i. e. vel si nives, si n. L²Z vulgo,*
om. JK | possent (-sint E¹) flum. *coll. ET* || 11 maxime] *maxi-*
m(a)e et η , fort. cum maxime Ge. | moll.] moliss. λ (θ) | que]
quae ET qua L¹ || 12 quattuor vel ^{or} || *trad. | liq.] reliquitur T* ||
13 equalis η L²Z] qualis

Si Thaleti credis, etesiae descendenti Nilo resistunt 22
et cursum eius acto contra ostia mari sustinent: ita re-
verberatus in se recurrit nec crescit sed exitu prohibitus
resistit et quacumque mox potuit *vi* congestus erumpit.
5 Euthymenes Massiliensis testimonium dicit: 'navi-
gavi' inquit 'Atlanticum mare: inde Nilus fluit, maior,
quamdiu etesiae tempus observant; tunc enim eicitur
mare instantibus ventis. cum resederunt, et pelagus
conquiescit minorque descendenti inde vis Nilo est.
10 ceterum dulcis mari sapor est et similes Niloticis beluae.'
quare ergo, si Nilum etesiae provocant, et ante illos 23

1—4 *Lucan. X 239 sqq.*

*Zephyros . . quorum stata tempora flatus
continuique dies . . . (244) quod aquas . .
adsiduo feriunt coguntque resistere flatu.
ille mora cursus adversique obice ponti
aestuatur in campos.*

5 *Euthym. fr. FHG IV p. 408 || 5—10 Lydus p. 145: Εὐθυ-
μένης δ' ὁ Μασσαλιώτης φησὶ διαπλεῦσαι τὴν Ἀτλαντικὴν θά-
λατταν ἐξ ἐκείνης τ' ἰδεῖν τὸν Νεῖλον ἐκτρέχοντα, καὶ τότε μάλ-
λον <αὐτὸν add. ?> ὀγκοῦσθαι, ὅταν οἱ λεγόμενοι ἐτήσιοι πνέωσι·
τότε γὰρ φησιν ἐξωθεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τὴν θάλατταν,
τούτων δὲ πανομένων ἡσυχάζειν. γλῆκὲ δὲ σχεδὸν τὸ τῆς Ἀτλαν-
τικῆς θαλάττης ὕδωρ, καὶ ὅμοια <τὰ add. Bekker> ταύτης θηρία
τοῖς τοῦ Νεῖλου. || 6—10 cf. *Lucan. X 255 sqq. (p. 158 ad § 6
exscr.) || 11 p. 154, 18 Lydus ἀντιλέγει δὲ καὶ ταύτῃ τῇ δόξῃ ὁ Σενέ-**

1 Th.] taleti JKP talem T | etesiae] ethesiae ηTZ et esie
EλP | descendenti Fortun.] descendente L²Z discedente ET di-
scedent ηλP(Φ) || 2 cursum Diels] cursu Φ cursus η | ostia
LTZ] hostia | mari L] maris | ita reu.] iam reu. T inreu. E
ita uerb. Z || 4 quac. EJLTZ] quaecumque KO(λ?)P¹ quoc. η |
mox potuit] num strix patuit? | ui cong. Ge. Skutsch] inconcestus
Φ incongestus T incontextus η in se concestus L²Z inconces-
sus E in concessa Diels, in circumiecta Rossb. || 5 Euthym.]
euchimenes Φ eutimenes Z || 6 atl. Z] atlanticum ϙ athal. Θλ |
inde] unde E || 7 etesiae] ethesi(a)e ηL²Z esie EλP(Φ) || 8 re-
sederunt L²Z Madvig] resederit Φ -derint vulgo || 9 minorque]
maiorque T falso | descendentem ηT] -dentis | uis] i. e. copia
aquaarum || 11 etesi(a)e L²Z] ethesie | prouocant et ante η] -cante
tante EλP -cant et tantae L² -cant ante J²TZ

- incipit incrementum eius et post eos durat? praeterea non fit maior, quo illi flavere vehementius, nec remittitur incitaturque, prout illis impetus fuit: quod fieret, si illorum viribus cresceret. quid, quod etesiae litus Aegyptium verberant et contra illos Nilus descendit, inde venturus unde illi, si origo ab illis esset? praeterea ex mari purus et caeruleus efflueret, non ut
- 24 nunc turbidus veniret. adde, quod testimonium eius testium turba coarguitur. tunc erat mendacio locus; cum ignota essent externa, licebat illis fabulas mittere; 10 nunc vero tota exteri maris ora mercatorum navibus stringitur, quorum nemo narrat initium Nili aut mare saporis alterius: quae natura credi vetat, quia dulcissimum quodque et levissimum sol trahit. praeterea quare
- 25 hieme non crescit? et tunc potest ventis concitari 15 mare aliquanto quidem maioribus: nam etesiae temperati sunt. quod si e mari ferretur Atlantico, semel oppleret Aegyptum: at nunc per gradus crescit.
- 26 Oenopides Chius ait: hieme calorem sub terris

κας φάσκων τὸ μὲν γλυκὺ καὶ λεπτὸν ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναρ-
πάζεσθαι, καὶ τρόποις ἅπασιν ἄλμυρὰν εἶναι πᾶσαν θάλασσαν,
καὶ μηδὲν ἀληθὲς εἶναι τοῦτο (τοῦτων Kroll). εἰ γὰρ τοῦτο ἦν,
καὶ τῷ χειμῶνι ἂν ἐπεδίδον ὁ Νεῖλος καὶ ἔτι μᾶλλον, ὅσῳ καὶ
βιαιοτέρα ἡ τῶν ἀνέμων φορά. ἔτι δὲ καὶ ἰλυώδης μᾶλλον καὶ
κναροῦς φαίνεται, ὅπερ ἄλλότριον θαλαττίων ὑδάτων. || 19 cf.
Oenopidis fr. 11 Diels p. 240

2 flauere *Fortun.*] fauere || 4 ethesiae $\eta L^2 QZ$] esie **E** λ ||
5 litus $\eta \lambda Z$] littus **JQ** lutus **E** | Aegyptium (**Z**) *vulgo*] egyptum
vel egiptum *trad.* egipti **L**² egyptus **T om.** η || 6 illi si $\eta L^2 TZ$] illis || 7 effl.] afflueret ηE || 8 ueniret *Fortun.*] uenit **Φ** euenit
L¹ auenit **P**¹, ueniet *Skutsch* | adde *vulgo* (**P ex sil.**)] age ||
9 mendacio] -tio (η) **EL? TZ** -rio λP || 10 licebat **Z** *vulgo*] libe-
bat **Φ** si libebat *Haase* | mittere] *sc. ab externis litoribus?* mis-
cere *Haase* || 11 exteri] exceri **JKP(Q om. T** | ora **Z**] hora. ||
12 initium (n?) **L**² **TZ** *Haupt*] nuntium | Nili] nilum η || 13 qu(a)e
OP] que et **JKT** quam ηEL^2 quid **Z** quod et *vulgo, fort.* quem
vel idque *Ge.* || 15 crescit **T** *Fortun.*] crescut || 16 aliquanto **L**² **Z**] aliquando | ethesiae *codd. plerique* || 17 atl. **Z**] athlantico *codd. plerique* || 18 at] ac λPZ

contineri, ideo et specus calidos esse et tepidiorem
 puteis aquam, itaque venas interno calore siccari. sed
 in aliis terris augeri imbribus flumina: Nilum quia
 nullo imbre adiuvetur, tenuari, deinde crescere per
 5 aestatem, quo tempore frigent interiora terrarum et
 redit rigor fontibus. quod si verum esset, aestate flu- 27
 mina crescerent omnia, putei aestate abundarent. de-
 inde calorem hieme sub terris esse maiorem a<it> —
 quare? specus et putei tepent, quia aëra frigentem ex-
 10 trinsecus non recipiunt: ita non calorem habent, sed
 frigus excludunt. ex eadem causa aestate frigidi sunt,
 quia ad illos remotos seductosque calefactus non
 pervenit.

Diogenes Apolloniates ait: ‘Sol umorem ad se 28
 15 rapit: hunc adsiccata tellus ex mari ducit, <ip>sum ex

14 *Diog. Apoll. fr. A 18 Diels p. 344* || 14 — *p. 156, 9 Lydus:*
μεθ’ ὃν Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης φησὶ τοῦ ἡλίου ἀρπάζοντος
τὴν ὑγρότητα ἔλκεσθαι ὑπὸ τῆς (γῆς Kröll) ξηρᾶς τὸν Νεῖλον
ἐκ τῆς θαλάττης· σηραγγώδης γὰρ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα καὶ
διατετρομένη ἔλκει πρὸς ἑαυτὴν τὸ ὑγρόν, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ξηρο-
τέρα ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, τοσούτω πλέον ἔλκει πρὸς ἑαυτὴν τὴν
νοτίδα, καθάπερ τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῶν λύχνων ἐκείσε πλέον ὀρμαῖ,
ὅπῃ καὶ δαπανᾶται ὑπὸ τοῦ πυρός. || 14 sq. Lucan. X 260 . .
sol rapit.

1 calidos L²TZ] cauosos Φ, uaporosos Leo || 2 aquam L²TZ]
 quam || 3 augeri L²Z] augent Φ augentur T augeri tum *Madv.* |
 flumina imbr. coll. ET || 6 rigor] uigor *Schottus Haase* | flumina
 — 7 aestate] om. η || 7 omnia *Madv.*] omnes Φ omnia *add. s.*
 flumina L²Z ante omnes *add. Haase* || 8 ait. quare? sp. *Ge.*]
 aquarespecus Φ at quare sp. L²Z aqua et sp. η || 9 frigentem
 Leo et *Skutsch*] et rigentem Φ et om. η L²TZ || 11 estate η L²TZ]
 est. at (ac JK) sequente re- Φ est aer E, calente aëre *Skutsch* |
 frigidi sunt *Diels*] frigidunt η Z refrigidunt JP²(Φ) refrigidunt
 K refridunt P¹ refugidunt O frigidus E frigidum L frigeunt T
 frigescent g, frigidi fiunt *Skutsch, fort.* <aē>re frigidiores sunt
Ge. || 12 ad illos L²] illos Z ad illo T ab illo Φ in illos *Madv.* |
 seductos] sed ductos λPZ | calefactus] aer *add. antea η L²T*
(cf. E supra), postea Z || 15 ipsum] vel mare exhaustum *Ge.*
 cum Φ tum Z vulgo et η | ex] om. E¹T

ceteris aquis. fieri autem non potest, ut *ima* sicca sit tellus, alia abundet: sunt enim perforata omnia et invicem pervia, et sicca ab umidis sumunt. *aliouin* nisi aliquid terra acciperet, exaruisset. ergo undique sol trahit, sed ex his, quae premit, maxime: haec me- 5
 29 ridiana sunt. terra cum exaruit, plus ad se umoris adducit: ut in lucernis oleum illo fluit, ubi exurit, sic aqua illo incumbit, quo vis caloris et terrae aestu-
 antis arcessit. unde ergo trahit? ex illis scilicet par-
 tibus semper hibernis: septemtrionales exundant. ob 10
 hoc Pontus in infernum mare assidue fluit rapidus (non ut cetera maria alternatis ultro citro aestibus) in unam partem semper pronus et torrens. quod nisi factis itineribus, quod cui<que> deest, redderetur, quod cuique superest, emitteretur, iam aut sicca essent om- 15
 30 nia aut inundata.' interrogare Diogenem libet: quare,

2 cf. *Lucan. Phars. X 247 sq. sunt qui spiramina terris esse putent* || 4 cf. *Aetnae v. 155 sqq. quod si spissa foret, solido si staret in omni, . . . tellus. adde 129 sqq. || 4/5 cf. Aetnae v. 176 introrsus cessante solo trahat undique venas (Aetna).*

1 ut $\eta L^2 QZ$] aut $E\lambda$ | *ima s. Ge.*] una sicca ηL^2 uia sicca E uia suta λ auia suta P alia sicca TZ | sit ηZ] sic || 2 (h)abundet Φ | enim] *om. JKT* || 3 *aliouin L^2 Z Madv.*] aliquando. Φ , ubique. iam diu *Leo*, aliqua. unde (*vel inde*) *Ge.* || 4 aliquid] liquidi *add. Gertz*, aliunde *Diels olim coni.* | undique $L^2 QZ$] undi λ unde ηE undas *Fort.* || 5 trahit, sed] trahit? scilicet *Madv.* | premit Z *Fromondus*] premunt Φ , promunt *Koeler*, premuntur *Ge.* | haec] *om. \lambda* || 9 trahit] *sc. terra aestuans* || 10 septemtrionales (*vel -lia*) *Ge.*] -nalis Φ -nalibus η -nalibus unde g *vulgo* | exundant.] exundat. η exundat ob . . . et fluit *Madv.* || 11 mare] *desinit Z in fol. 62^v* || 12 citro] citroque E | estibus $g^2 T$] estatibus || 13 factis *Diels*] fac(it) his Φ facit hisque $E O$ faceret his ηT , fieret his *Pincianus*, facile his *Madvig* | cuique T] cui Φ cuiquam E || 16 libet] licet E | quare, cum pertusa sint *Diels*] q^u cum pertusa sunt T q^u (= quasi, $q^u O$) compertus (-tis P) $a\bar{s}$ ($a\bar{i}us K a\bar{i}mus \eta E$ animus JO) Φ quasi percussa sint L quare, si pertusa viis sunt *Madv.*, *fort.* quare, quoniam pertusa sunt *et commeant Ge.*

cum pertusa sint cuncta et invicem commeent, non omnibus locis aestate maiora sint flumina. 'Aegyptum sol magis percoquit: itaque Nilus magis crescit'. sed <quomodo fieri potest, ut absumptis aquis non solum
 5 hic abundet sed> in ceteris quoque terris aliqua fluminibus fiat adiectio? deinde quare ulla pars terrae sine umore est, cum omnis ad se ex aliis regionibus trahat, eo quidem magis quo calidior est? deinde quare Nilus dulcis est, si haec illi e mari unda est? nec enim ulli
 10 flumini dulcior gustus

E capitibus, quae in Libro archetypo perierunt, haec excerpta in librum de mensibus quartum receperat Ioh. Laurentius Lydus cap. 68 (p. 146 W.):

ὁ δὲ Ἡρόδοτος (II 24) παρὰ πάντων τῶν ποτα- 1
 15 μῶν ἔλκειν τὸν ἥλιον τὸ ὑγρὸν φησι, τὴν πρόσγειον νότον ζώνην διατρέχοντα, πρὸς δὲ τῷ θέρει πρὸς βορρᾶν ἐκκλίνοντα ἐκκαλεῖσθαι τὸν Νεῖλον· καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν αὐτὸν ἀναχεῖσθαι κατὰ τὸ θέρος.

οἱ δὲ Αἰγύπτιοί φασι τοὺς (Bekker, τὰς trad.) 2
 20 ἐτησίους πάσας ἐξ ὑπερτέρου τὰς νεφέλας ἐπὶ τὸν νότον ἐξωθεῖν καὶ ἐκείθεν βαρείας καταφερομένης βροχῆς ἀναβλύζειν τὸν Νεῖλον.

ad § 2 et 4 Amm. Marc. 22, 15, 5: adfirmant aliqui physicorum in subiectis septentrioni spatiis, cum hiemes frigidae cuncta constringunt (-gant Skutsch), magnitudines nivium congelascere easque postea vi flagrantis sideris resolutas fluxis umoribus nubes efficere gravidas, quae in meridianam plagam etesius flantibus pulsae expressaeque tepore nimio incrementa ubertim suggerere Nilo creduntur (cf. Stud. I 101 et infra p. 159).

*et Lucani Phars. X 242 sq. (de etesius):
 vel quod ab occiduo pellunt tot nubila caelo
 trans noton et fluvio cogunt incumbere nimbos (cf. Diels p. 12).*

1 commeent (et antea cum) Fortun.] commeant Φ || 2 sint] sunt ηE fort. recte | Aegyptum — 3 crescit Diogeni dedi || 3 itaque] ita ET || 4 quomodo — 5 sed] add. Ge. || 6 adiectio ET] abiectio || 7 est] om. ET || 8 quidem] quod JP que η || 9 haec] hoc EJKT | illi e η(L?)T] illic e λP illi cum E || 10 gustus] desinit Φ

- 3 "Εφορός γε μὴν ὁ Κυμαῖος (fr. 108 F. H. G. I p. 263) ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φησὶν ἀραιὰν εἶναι κατὰ φύσιν τὴν Αἴγυπτον καὶ κατ' ἔτος ἐπαγομένης ἰλύος ὑπὸ τοῦ Νεῖλου στεναγοῦσθαι, τὸν δὲ ποταμὸν δίκην ἰδρωτός κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ καύματος ἐπὶ τὰ 5 κουφότερα καὶ ἀραιότερα καταρρεῖν.
- 4 ἀλλὰ καὶ Θρασυάκης ὁ Θάσιος (cf. Posidonii rell. ed. Bake p. 98 et Strabo I 21) τοὺς ἐτησίους φησὶν ἐξωθεῖν τὸν Νεῖλον· τῆς γὰρ Αἰθιοπίας ὑψηλοῖς παρὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ὄρεσι διεξωσμένης ὑποδεχομένης 10 τε τὰς νεφέλας πρὸς τῶν ἐτησίων ὠθουμένας ἐκδιδόναι (ἐπιδιδόναι coniec'erim) τὸν Νεῖλον —
- 5 ὥς καὶ Καλλισθένης ὁ Περιπατητικὸς (fr. 6 S. R. A. p. 12) ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ τῶν Ἑλληνικῶν φησὶν ἑαυτὸν συστρατεύσασθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι 15 καὶ γενόμενον ἐπὶ τῆς Αἰθιοπίας εὗρεν τὸν Νεῖλον ἐξ ἀπείρων ὄμβρων κατ' ἐκείνην γενομένων καταφερόμενον.

ad § 5 Lucani Phars. X 268 sqq.:

quae tibi noscendi Nilum, Romane, cupido est.
et Phariis Persisque fuit Macetumque tyrannis
270 nullaque non aetas voluit conferre futuris
notitiam, sed vincit adhuc natura latendi

(ubi Neronis cupido vix respici eodem potuit modo quo a Seneca VI 8, 3. natura latendi: cf. ἐν βαθεῖ vel ἐν βάθει § 9).

summus Alexander regum, quem Memphis adorat,
invidit Nilo misitque per ultima terrae
Aethiopum lectos. illos rubicunda perusti
275 zona poli tenuit: Nilum videre calentem.
venit ad occasus mundique extrema Sesostris
et Pharios currus regum cervicibus egit,
ante tamen vestros amnes Rhodanumque Padumque
quam Nilum de fonte bibit. vesanus in ortus
280 Cambyzes longi populos pervenit ad aevi
defectusque epulis et pastus caede suorum
ignoto te, Nile, redit.

(de hoc excursu historico Senecae a Posidonio tradito cf. Diels p. 19 sq. Callisthenes fuit inter lectos.)

ἀλλὰ καὶ Δικαίαρχος (fr. 52 F. H. G. II p. 251) 6
ἐν Περιόδῳ γῆς ἐκ τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάττης τὸν Νεῖ-
λον ἀναχεῖσθαι βούλεται.

[desunt Posidonii et Iubae doctrinae.]

7-8

5 ποικίλαι μὲν οὖν αἱ περὶ αὐτοῦ δόξαι, τὸ δ' ἀλη- 9
θὲς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους τέως οὐδαμοῦ· κατὰ γὰρ τὸ
λόγιον 'τὸ δ' ἀτρεκὲς ἐν βαθεῖ ἐστι (βάθει ἐστὶ con-
iecerim)'.

ad § 6 (et cap. 2, 22) Lucani Phars. X 255 sqq.
rumor ab oceano, qui terras alligat omnes,
exundante procul violentum erumpere Nilum
aequoreosque sales longo mitescere tractu (cf. Diels p. 14).

ad § 7 Lucani Phars. X 258 sqq.:

nec non oceano pasci Phoebumque polumque
credimus. hunc calidi tetigit cum brachia cancri,
sol rapit atque undae plus quam quod digerat aër
tollitur: hoc noctes referunt Niloque refundunt.

(cf. Diels p. 16 et p. 8 sq., Studia mea I 102 sq. Posidonii rell.
ed. Bake p. 66 sq.)

Amm. Marc. 22, 15, 6:

ex Aethiopicis imbribus, qui abundantes in tractibus illis
per aestus torridos cadere memorantur, exundationes eius erigi
anni temporibus adserunt alii praestitutis (num cf. Lucani Phars.
X 240 stata tempora?): quod utrumque (cf. § 5 supra p. 157
adl.) dissonare videtur a veritate. (cf. Stud. I p. 101 sq. et
Posidonii rell. ed. Bake p. 97 sqq.)

ad § 8 Lucani Phars. X 290 sq.:

cursus in occasus flexu torquetur et ortus
nunc Arabum populis, Libycis nunc aequus arenis.

(cf. Iubae fr. 29 FHG III 473. Stud. I p. 103, Diels p. 21.)

Amm. Marcell. 22, 15, 8:

rex autem Juba Punicorum confisus textu librorum a monte
quodam oriri eum exponit, qui situs in Mauritania despectat
Oceanum; hisque indicis hoc proditum ait, quod pisces et herbae
et beluae similes per eas paludes gignuntur.

ad § 9 Sen. Nat. Quaest. VII 32, 4 vix ad fundum veni-
retur, in quo veritas posita est. de benef. VII 1, 6 involuta
veritas in alto est. (cf. G. Müller, Diss. p. 17, 2.)

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER IV B QUI FERTUR.

Liber tertius.

De nubibus.

Caelestes aquas nubila excutiunt (cf. III 23).

Nubes spissitudo aëris crassi est (cf. II 30, 4).

Quaeritur, quomodo nix fiat . . nix pruinae habet similem naturam. plus illi spiritus quam aquae inest . . . Anaxagoras . . quod inter rorem et aquam interest, hoc inter pruinae et glaciem, nec non inter nivem et grandinem interest (cf. IV b 13, 2; 3, 6).

[*Add. fort. Plin. HN 2, 102 sqq. 152.*]

3. Grandinem hoc modo fieri si tibi affirmavero, quo apud nos glacies fit, gelata nube tota, nimis audacem rem fecero. itaque ex his me testibus numeranda notae, qui vidisse quidem se negant; aut, quod historici faciunt, et ipse faciam: illi cum multa mentiti sunt ad arbitrium suum, unam aliquam rem nolunt spondere sed adiciunt: 'penes auctores fides erit'. ergo si mihi parum credis, Posidonius tibi auctoritatem promittit tam in illo, quod praeterit, quam in hoc,

19 *Posidonii p. 85 B.*

2 liber IV vulgo] IV b distinguitur inde ab Haase, l. primus ST, l. secundus KPU Esc. l. tertius H in subscr. Lmg. Z et una cum libris III et IV a Δ: hunc numerum antiquitus traditum esse Diels coni., novatum in Δ Schultess computavit || 3 de nubibus subscr. HL mg. (de grandine et nubibus E), cf. Diels p. 29, 1 et Allers p. 629 || 4—11 Liber IV b initio mutilus traditur, frustula congesserunt Haase (6—10), Allers (5), Ge. (4; 11) || 12 si tibi affirmavero] colloc. s. nube tota codd. Itali classis Δ || 13 fit] sit Acp. . . FH0 | tota nube coll. A2 || 14 numeranda Muretus] numero || 15 vidisse δZ] audisse Φ | se quidem coll. δ | negant] sed audisse add. δ vidisse antea add. E || 17 aliquam] quamque δ || 19 possidonius trad. ut semper | auctoritatem] auctorem δ || 20 promittit δg¹EST] -ttet Φ | illo] eo q | pr(a)eterit δgHZ Rossb.] cf. p. 3, 17, pr(a)eteriit

quod secuturum est: grandinem enim fieri ex nube
 aquosa iam et in umorem versa sic affirmabit, tam-
 quam interfuerit. quare autem rotunda sit grando, 3
 etiam sine magistro scire poteris, cum adnotaveris stilli-
 cidium omne glomerari, quod et in speculis apparet,
 quae umorem halitu colligunt, et in poculis sparsis
 aliaque omni levitate; non minus foliis si quae guttae
 adhaeserunt, in rotundum iacent.

quid magis est saxo durum? quid mollius unda? 4
 10 dura tamen molli saxa cavantur aqua.

aut ut alius poeta ait:

stillicidi casus lapidem cavat —

haec ipsa excavatio rotunda fit; ex quo apparet illud
 quoque esse huic simile, quod cavat: locum enim sibi
 15 ad formam et habitum sui exsculpit. praeterea potest, 5
 etiamsi non fuit grando talis, dum defertur, corrotun-
 dari et totiens per spatium aëris densi devoluta aequa-
 biliter atque in orbem teri. quod nix pati non potest,
 quia non est tam solida, immo quia fusa est, et non
 20 per magnam altitudinem cadit sed circa terras initium
 eius est: ita non longus illi per aëra sed ex proximo
 lapsus est. quare non et ego mihi idem permittam, 6

9 *Ov. ars am. I 475 sq.* || 12 *Lucr. I 314*

2 iam et] et iam δ iam η et g || 4 etiam] et ηE |
 poteris $\delta \lambda$] possis $\theta Q Z$ || 5 et] *om.* $K Q$ || 6 halitu] alitu Φ
 habitu Z alicubi δ || 7 non minus] nam et in δ | foliis] herba-
 rum f. et arborum(?) δ || 9 magis est s. durum?] est s. durius?
 δ | quid] quod $\lambda(?)$ || 12 stillicidii $\delta \Phi$ || 13 haec] et haec δ |
 exc.] cautio δ || 14 huic quoque s. e. *coll.* ST q. esse simile
 huic $\theta P Z$ || 15 exsculpit $A^2 H P^2 S$] exculpit Φ exsculpsit δ ||
 16 fuit] fuerit δ | dum (δ) Φ] cum η || 17 aeris densi $\eta \theta P Z$]
 densi aeris $\delta \lambda ST$ || 19 immo] imo FH uno O | quia] *fort.* fusa
 est, et quia *coll. Ge.* | fusa $\delta FH Q Z$] tam fusa $\eta E \lambda$ || 20 sed]
fort. add. ut Ge. || 21 non $\delta(\eta)$] ne Φ nec ST *Larisch Gertz* |
 longius Z *Gertz*] longius || 22 et ego] *om.* δ et *om.* T | idem
 mihi *coll.* (η) δ

quod Anaxagoras? inter nullos magis quam inter philosophos esse debet aequa libertas: grando nihil aliud est quam suspensa glacies, nix [in] pruina pendens [congelatio]. illud enim iam diximus, quod inter rorem et aquam interest, hoc inter pruina[m] et glaciem, 5 nec non inter nivem et grandinem interesse.

- 1 4. Poteram me peracta quaestione dimittere sed bene mensum dabo et, quoniam coepi tibi molestus esse, quicquid in hoc loco quaeritur, dicam; quaeritur autem, quare hieme ningat, non grandinet, et vere iam 10 frigore infracto grando cadat. nam ut fatear tibi verum mihi quidem persuadetur, qui me usque ad mendacia haec leviora, in quibus os percidi non oculi 2 erui solent, credulum praesto: hieme aër riget et ideo nondum in aquam vertitur sed in nivem, cui aër pro- 15 prior est; cum ver coepit, maior inclinatio temporis sequitur et calidiore caelo maiora fiunt stillicidia. ideo (ut ait Vergilius noster) 'cum ruit imbriferum ver', vehementior est mutatio aëris undique patefacti et solventis se ipso tempore adiuvante: ob hoc nimbi graves 20 3 magis vastique quam pertinaces deferuntur. bruma

1 *Anax. fr. 85 p. 321 Diels fort. resp.* || 18 *Verg. Georg. I 303*

2 debet esse coll. **BCET** || 3 est aliud coll. **BCL** | in *del. Madvig, cf. Arist. Meteor. I 11 p. 347 b 30* ὡς μὲν ἐκεῖ χιὼν, ἐνταῦθα γίγνεται πάχνη || 4 congelatio *del. Madvig, rore gelato Schultess* | diximus] *sc. initio huius libri nunc deperdito* || 5 rorem et aquam **Z**] aquam et rorem **δΦ**, rorem et pluuiam *Ge.* || 6 grandinem **L²QZ**] glaciem **δΘλ** || 8 mensum] *em(er)sum δ* || 9 quaeritur] *i. e. desideratur, postea: disseritur* | dicam **δ**] *om. Φ* || 10 hieme **ΘQZ**] in hieme **δλ** sed hyeme praebent **FHL** alii | ningat] *ninguat δZ* | et] *om. Φ* || 11 ut] *pendet a persuad., cf. p. 174, 15* | fatear t. u., *Skutsch*] fallar tibi, (*sic dist. vulgo*) uerum || 12 quidem et usque] *om. δ* || 13 os perc.] *sc. colaphis vel stigmate* || 14 erui] *fort. seruis add. E. Pernice* || 16 inclinatio] indignatio **FH¹** | temporis] ὥρας. *intell. aeris QZ* t. uel aeris **λ** || 18 uirgilius *trad. ut semper* || 19 est] *ante mut. δEλ post mutatio (immutatio η) ηFHZ post aeris coll. Q* | patefacti] *oppositum riget l. 14* || 20 tempore] *tepore cd. Memm. (ς Gronovius* || 21 vastique magis coll. **δ** magis u. magis **E²**

lentas pluvias habet et tenues, quales saepe solent intervenire, cum pluvia rara et minuta nivem quoque admixtam habet; dicimus nivalem diem, cum altum frigus et triste caelum est. praeterea aquilone flante aut suum caelum habente minutae pluviae sunt; austro imber improbior est et guttae pleniores.

5. Rem a nostris positam nec dicere audeo, quia infirma videtur, nec praeterire: quid enim mali est aliquid et faciliori iudici scribere? immo si omnia argumenta ad obrussam coeperimus exigere, silentium indicetur: pauca enim admodum sunt sine adversario; cetera, etiamsi vincunt, litigant. aiunt vere, quicquid circa Scythiam et Pontum et septemtrionalem plagam glaciatum et astrictum est, relaxari; tunc flumina gelata discedere, tunc obrutos montes nivem solvere. credibile est ergo frigidos spiritus inde ferri et verno caelo remisceri. illud quoque adiciunt, quod nec sum expertus nec experiri cogito (tu quoque, censeo, si volueris verum exquirere, nivem in Care experiaris): minus algere aiunt pedes eorum, qui fixam et duram nivem calcant quam eorum, qui teneram et labefactam. ergo, si non mentiuntur, quicquid ex illis septemtrionalibus locis iam disturbata nive et glacie frangente se fertur, id meridianae partis tepentem iam umidumque aëra alligat et praestringit: itaque cum pluvia futura erat grando fit iniuria frigoris.

5 aut] et δ ut **E** | suum] *i. e. secundum* || 10 obrusam (*sic*) Φ] lancem δ || 11 sunt] *ante adm.* λ || 12 etiamsi *Haasei observationem secutus scripsi*] etsi | uere] *hic om. add. l.* 14 ante relaxari δ || 13 scythiam *trad.* || 15 montes] *om. FH* (Θ) lacus *add. EST* | niuem] niues **H** *om.* **ST** || 16 est ergo] ergo est δ . *fort. esse ergo Ge.* | ferri *Ge.*] fieri $\delta \Phi$ inferri (η ?) **E** *et v. l.* **J**² | uerno] uno $\delta \mathbf{P}$ imo **BC** *Koeler* || 19 exq.] inquirere $\delta \lambda$ | niuem *del. Gertz* | Care **Z**² *Gron.*] cane $\delta \Phi$, *cf. proverbium ἐν Καρὶ τὸν χιθόνον* | experiaris] experieris **ST** || 20 alg. aiunt] autem alg. (*om. L*) aiunt λ autem algent δ || 24 merid.] mundane δ || 25 erat] erit δ

- 1 6. Non tempero mihi, quominus omnes nostrorum
ineptias proferam. quosdam peritos observandarum
nubium esse affirmant et praedicere, cum grando ven-
tura sit. hoc intellegere usu ipso potuerunt, cum co-
lorem nubium notassent, quem grando totiens insequ- 5
2 batur. illud incredibile, Cleonis fuisse publice prae-
positos chalazophylacas, speculatores venturae grandinis.
hi cum signum dedissent adesse iam grandinem, quid
expectas? ut homines ad paenulas discurrerent aut ad
scortas? immo pro se quisque alius agnum immolabat 10
alius pullum: protinus illae nubes alio declinabant, cum
3 aliquid gustassent sanguinis. hoc rides? accipe quod
magis rideas: si quis nec agnum nec pullum habebat,
quo sine damno fieri poterat, manus sibi afferebat,
et, ne tu avidas aut crudeles existimes nubes, digitum 15
suum bene acuto graphio pungebat et hoc sanguine
litabat; nec minus ab huius agello grando se vertebat
quam ab illo, in quo maioribus hostiis exorata erat.
- 1 7. Rationem huius rei quaerunt: alteri, ut homines
sapientissimos decet, negant posse fieri, ut cum gran- 20
dine aliquis paciscatur et tempestates munusculis re-
dimat, quamvis munera et deos vincant. alteri suspi-
cari ipsos aiunt esse in ipso sanguine vim quandam
2 potentem avertendae nubis ac repellendae. sed quo-
modo in tam exiguo sanguine potest esse vis tanta, 25
ut in altum penetret et illam sentiant nubes? quanto

2 ineptias n. omnes coll. $\delta\lambda$ || 3 uentura] om. δ || 4 sit] est *Waldästel* | usu] usui λ | potuerunt] potuisse δ | col.] calo-
rem δ || 6 praep.] propositos δ || 7 chalazophilacas (-tas J²)
FHJ²] calazophilacas (-tas λZ) $\eta E \lambda Z$ chalazophilicas δQ | uen-
ture A $\theta Q Z$] futur(a)e BC $\eta E^1 \lambda$ || 8 hi] hii H λT || 10 scortas]
scortas A (δ) scorta BCp || 11 protinus] autem add. δ || 14 quo
(vel quo de) Ge.] sc. sacrum fieri, quod $\delta \Phi$ | dampno trad. |
poterat fieri coll. $\delta\lambda$ || 16 bene] uel δ || 17 se grando coll. $\delta\lambda$ ||
19 rationem] ratio δ | qu(a)erunt] quaeritur δ quidam quae-
runt η || 22 et d.] etiam d. $\delta\lambda$ || 23 ipsos] se δ | sanguine]
om. FH | uim] s. l. λ || 25 uis esse potest coll. $\delta\lambda$ || 26 in]
om. λ illa in δ

expeditius erat dicere: mendacium et fabula est. at Cleonaei iudicia reddebant in illos, quibus delegata erat cura providendae tempestatis, quod negligentia eorum vineae vapulassent aut segetes procidissent. et
 5 apud nos in XII tabulis cavetur, ne quis alienos fructus excantassit. rudis adhuc antiquitas credebat
 et attrahi cantibus imbres et repelli, quorum nihil posse fieri tam palam est, ut huius rei causa nullius philo-
 sopheri schola intranda sit.

10 8. Unam rem ad hoc adiciam et favere te ac plaudere iuvabit. aiunt nivem in ea parte aëris fieri, quae prope terras est hanc enim plus habere caloris ex quattuor causis: una, quod omnis terrarum evaporatio, cum multum in se fervidi aridique habeat, hoc est
 15 calidior, quo recentior; altera, quod radii solis a terra resiliunt et in se recurrunt: horum duplicatio proxima quaeque a terris calefacit, quae ideo plus habent teporis, quia solem bis sentiunt; tertia causa est, quod magis superiora perflantur, at quaecumque depressa sunt, mi-
 20 nus ventis verberantur.

9. Accedit his ratio Democriti: 'omne corpus quo solidius est, hoc calorem citius concipit, diutius servat. itaque si in sole posueris aeneum vas et vitreum [et argenteum], aeneo citius calor accedet, diutius haerebit.'
 25 adicit deinde, quare hoc existimet fieri. 'his', inquit,

5 sq. fragm. 8 a tabulae VIII. FIRA p. 28 Bruns ||
 21 — p. 166, 7 Dem. fr. a Dielsio non receptum.

2 Cleonaei Ge.] cleone (vel deone) Φ decuriones E² cleonis δ ||
 3 cura] curia E || 5 ne quis] qui ex ipsa lege Plin. HN 28, 17 |
 alienos] om. Plin. || 6 fructus] uel tunc add. λ | excantassit Z
 Schoell sec. Plin.] -tasset || 7 cantibus] s. l. δ ante et η E |
 imbres] nubes δ || 8 huius] eius δ λ || 9 scola trad. || 10 ad
 hoc Φ | adhuc δ | ac] et λ || 12 est prope t. (terram δ) coll.
 BC(λ) || 15 altera] alteri λ || 16 se rec.] se currunt η E || 17 quae-
 que] quae λ quoque EP | a] om. ϑ | teporis δ 9 J² L² O² ϑ | tem-
 poris η H¹ λ P¹ Z || 21 accedit] accidit η FH(ϑ) P¹ Z || 23/4 et ar-
 genteum] del. Ge. Koeleri offensione permotus || 24 calor] post
 accedet δ λ ante citius Z | haer.] adherebit δ || 25 hoc] om. δ λ

‘corporibus, quae duriora et pressiora sunt, necesse est minora foramina esse et tenuiorem in singulis spiritum: sequitur, ut, quemadmodum minora balnearia et minora miliaria citius calefiunt, sic haec foramina occulta et oculos effugientia et celerius fervorem sentiant et propter easdem angustias, quicquid receperunt, tardius red-
dant.’ haec longe praeparata ad id perducunt, de quo nunc quaeritur.

10. Omnis aër quo propior est terris, hoc crassior. quemadmodum in aqua et in omni umore faex ima est, ita in aëre spississima quaeque desidunt. iam autem probatum est omnia, quo crassioris solidiorisque materiae sunt, hoc fidelius custodire calorem receptum. editior aër, quo longius a terrarum colluvie recessit, hoc sincerior puriorque est; itaque solem non retinet sed velut per inane transmittit: ideo minus calefit.

11. Contra quidam aiunt cacumina montium hoc calidiora esse debere, quo propiora soli sunt: qui mihi videntur errare, quod Apenninum et Alpes et alios notos ob eximiam altitudinem montes in tantum putant crescere, ut illorum magnitudo sentire solis viciniam possit: excelsa sunt ista, quamdiu nobis comparantur; at vero ubi ad universum respexeris, manifesta est omnium humilitas. inter se vincuntur et vincunt, ceterum in tantum nihil attollitur, ut in collatione totius ulla sit vel maximis portio: quod nisi esset, non dice-

12/13 cf. *Aetnae* vv. 413—415.

1 pressiora] densiora v. l. δ || 4 miliaria] militaria δ ST || 5 eff.] fugientia δ E || 7 haec] hoc λ || 9 propior] propior λ || propinquior BC || 12 crassioris] crassidioris λ || 14 editior aer] quo ed. est aer et δ || 15 hoc] om. φ | retinet] recipit δ p || 16 calefit] calescit λ || 17 quidam] quidem A λ quod est BC || 18 soli prop. coll. δ λ || 19 Apen.] appenninum AH λ ST || 20 notos] montes δ | montes] notos δ || 21 magnitudo . . possit] magnitudines . . possint δ | uiciniam] uicinam (λ ?) || 24 omnium] omnibus δ in omnibus λ || 26 ulla] nulla δ η

remus totum orbem terrarum pilam esse. pilae pro- 3
 prietas est cum aequalitate quadam rotunditas, aequa-
 litatem autem hanc accipe, quam vides in lusoria pila:
 non multum illi commissurae et rimae earum nocent,
 5 quo minus par sibi ab omni parte dicatur. quomodo
 in hac pila nihil illa intervalla officiunt ad speciem
 rotundi, sic ne in universo quidem orbe terrarum editi
 montes, quorum altitudo totius mundi collatione con-
 sumitur. qui dicit altiorem montem, quia solem pro- 4
 10 pius excipiat, magis calere debere, idem potest dicere
 longiorem hominem citius quam pusillum debere cale-
 fieri et caput citius quam pedes: at quisquis mundum
 mensura sua aestimaverit et terram cogitaverit tenere
 puncti locum, intelletget nihil in illa ita posse eminere,
 15 ut caelestia magis sentiat, velut in propinquum illis
 accesserit. montes isti, quos suspicimus, et vertices 5
 aeterna nive obsessi nihilominus in imo sunt; et pro-
 pius quidem est a sole mons quam campus aut vallis,
 sed sic, quomodo est pilus pilo crassior. isto enim
 20 modo et arbor alia magis quam alia dicetur vicina
 caelo. quod est falsum, quia inter pusilla non potest
 magnum esse discrimen, nisi dum inter se comparantur.
 ubi ad collationem immensi corporis ventum est, nihil
 interest, quanto sit alterum altero maius, quia, etiamsi
 25 magno discrimine, tamen minima vincuntur.

12. Sed ut ad propositum revertar, propter has

3 autem] *om. 8* | hanc] *ante autem gP¹ post accipe E* |
 lusoria] luxoria **Z** lusoria] *a 2 lusoia P¹* || 4 rimae] ruinae **δ** |
 earum] eius **J²** || 5 par] pars **2** || 6 illa] ulla **δ** || 10 excipiat]
 excipit **δ 2** | potest d. **δ 2** | dicere p. || 14 locum puncti *coll.*
δ 2 | illa **θ ρ Z** | ea **δ 2** | ita p. **δ 2** | posse ita || 15 propinquum]
 -quo **δ** || 17 propius] propior *Ge. cl. p. 162, 16* || 18 a sole est
coll. δ 2 | quam c. — 20 magis] *om. δ* | 18 uallis **λ ρ** | ualles
η θ Z || 20 dicetur] terra **δ** || 21 falsum est *coll. (η?) E* | pusilla]
 illa **δ** || 22 magnum] *ante non δ 2 post esse E* | dum] cum
δ (λ?) || 23 immensi] magni **Λ 2** | corporis] *om. T* temporis
EJK || 24 quanto] quantum **(η λ?) om. δ** | sit] *ante maius*
δ 2 | etiamsi] etsi **δ**

quas rettuli causas plerisque placuit in ea parte aëris nivem concipi, quae vicina terris est, et ideo minus alligari, quia minore rigore coit. nam vicinus aër et plus habet frigoris, quam ut in aquam imbremque transeat, et minus, quam ut duretur in grandinem: 5 hoc medio frigore non nimis intento nives fiunt coactis aquis.

- 1 13. 'Quid istas', inquis, 'ineptias, quibus litteratior est quisque, non melior, tam operose persequeris? quomodo fiant nives dicis, cum multo magis ad nos 10 dici a te pertineat, quare emendae non sint nives.' iubes me *litem* cum luxuria litigare? cotidianum istud et sine effectum iurgium est. litigemus tamen, etiamsi superior futura est: pugnantes ac reluctantes vincat.
- 2 quid porro? hanc ipsam inspectionem naturae nihil 15 iudicas ad id, quod vis, conferre: cum quaerimus, quomodo nix fiat, et dicimus illam pruinae similem habere naturam, plus illi spiritus quam aquae inesse, non putas exprobrari illis, cum emere aquam turpe sit, si
- 3 ne aquam quidem emunt? nos vero quaeramus potius, 20 quomodo fiant nives quam quomodo servantur, quoniam non contenti vina diffundere, veteraria per sapes aetatesque disponere, invenimus, quomodo stiparemus nivem, ut ea aestatem evinceret et contra anni fervorem defenderetur loci frigore. quid hac diligentia consecuti 25

1 rettuli E] retuli || 2 concipi nivem coll. δ 2 || 3 coit] choit F cohit H | et] om. η E || 6 nimis] minus FOS minius P || 8/9 litt. e. q. non] quisquam est literatior nec δ || 10 magis δ EZ] om. Φ || 11 a te] ad te δ S ante ad nos δ magis L² | pert. dicere δ pertineat dici a te coll. Z | sint] sunt λ || 12 me litem Ge.] mentem δ Φ me tu ES, potes me tandem coni. || 13 si] s. l. A om. η etiam — vincat om. BC || 14 pugnantes . . reluctantes] -tis bis FHP¹Z || 17 pruinae] pluvis δ | similem] ante pruine λ post habere E || 19/20 si ne EH] sine Φ si nec δ || 20 emunt] emant λ q || 22 veteraria] et veterari aut Z veterana et δ, sed cf. ep. 114, 26 || 23 stip.] isti paremus Φ istis par. ES || 24 eu.] vinceret ES

sumus? nempe ut gratuitam mercemur aquam: nobis dolet, quod spiritum, quod solem emere non possumus, quod hic aër etiam delicatis divitibusque ex facili nec emptus venit. o quam nobis male est, quod quicquam
 5 a rerum natura in medio relictum est! hoc quod illa 4 fluere et patere omnibus voluit, cuius haustum vitae publicum fecit, hoc quod tam homini quam feris avibusque et inertissimis animalibus in usum large ac beate profudit, contra se ingeniosa luxuria redegit ad
 10 pretium: adeo nihil illi potest placere nisi carum. unum hoc erat, quod divites in aequum turbæ deduceret, quo non possent antecedere pauperrimum: illi, cui divitiæ molestae sunt, excogitatum est, quemadmodum etiam caperet aqua luxuriam. unde ad hoc perventum 5
 15 sit, ut nulla nobis aqua satis frigida videretur quæ flueret, dicam. quamdiu sanus et salubris cibi capax stomachus est impleturque, non premitur, naturalibus fomentis contentus est: ubi cotidianis cruditatibus non temporis aestus sed suos sentit, ubi ebrietas continua
 20 visceribus insedit et praecordia bile, in quam vertitur, torret, aliquid necessario quaeritur, quo aestus ille frangatur, qui ipsis aquis incalescit: remediis incitat vitium. itaque non aestate tantum sed et media hieme nivem hac causa bibunt. quæ huius rei causa est nisi 6
 25 intestinum malum et luxu corrupta praecordia? quibus nullum intervallum umquam, quo interquiescerent, datum est, sed prandia cenis usque in lucem perductis ingesta sunt et distentos copia ferculorum ac varietate

1 aquam] haquam P²Z || 3 quod] quid FH || 6 uite haustum coll. δ 2 || 7 publicum] s. l. δ || 10 placere potest coll. ES || 14 aqua] om. δ J¹K || 18 crud.] crudelitatibus O¹P cruditatibus δ adustus add. L²Z || 20 pr. bile] precordiale F 2 P Z | quam] quod (2 ?) | vertitur] vertuntur δ || 21 torret] torrent δ || 22 frang.] fungatur q | incitat] sc. aestus ut morbus, vix stomachus, incitantibus Joh. Müller, incitatur Leo || 23 et] om. Φ || 26 umquam] om. δ || 27 datum est] post intervallum A 2 coll. | usque] om. q

comessatio altius mersit; deinde numquam intermissa in-
 temperantia quicquid animi decorum erat efferavit et in
 desiderium semper novi rigoris accendit. itaque quam-
 7 vis cenationem velis ac specularibus muniant et igne
 multo doment hiemem, nihilominus stomachus ille so- 5
 lutus et aestu suo languidus quaerit aliquid, quo eri-
 gatur. nam sicut animo relictos stupentesque frigida
 spargimus, ut ad sensum sui redeant, ita viscera isto-
 rum vitiis torpentia nihil sentiunt, nisi frigore illa
 vehementiore perusseris. inde est, inquam, quod ne 10
 8 nive quidem contenti sunt, sed glaciem, velut certior
 illi ex solido rigor sit, exquirunt ac saepe repetitis
 aquis diluunt: quae non e summo tollitur sed, ut vim
 maiorem habeat et pertinacius frigus, ex abdito effo-
 ditur. itaque ne unum quidem eius est pretium, sed 15
 habet institores aqua et annonam (pro pudor!) variam.
 unguentarios Lacedaemonii urbe expulerunt et propere
 9 cedere finibus suis iusserunt, quia oleum disperderent:
 quid illi fecissent, si vidissent reponendae nivis officina-
 nas et tot iumenta portandae aquae deservientia, cuius 20
 colorem saporemque paleis, quibus custodiunt, inquini-
 vant? at, dii boni, quam facile est extinguere sitim
 10 sanam! sed quid sentire possunt emortuae fauces et
 occallatae cibis ardentibus? quemadmodum nihil illis
 satis frigidum, sic nihil satis calidum est, sed ardentes 25

1 altius] alterius λ | interm. numquam coll. λ || 2 animi] anima Z auide ES antequam J² | decorum erat E. Pernice] decoxerat Φ coxerat L (cf. ES) decoquerat Z detexerat δ , de Neronis decocta (cf. *Studia mea* I 314 et 179) cogitat Leo, qui niuis decoxerat, efferbuit coni. || 3 rigoris] frigoris Koeler || 4 muniant] minuant λ minuatur P || 7 frigida] aqua fr. BE fr. aqua J² || 8 sensum A² Φ] animum δ | istorum uitiis (intus ϕ) Φ] om. δ || 10 perusseris] defendit Koeler, perfuderis δ percusseris P²S Skutsch | ne FS] nec || 11 quidem] om. η E || 17 unguent.] ungent. HLZ || 19 fecissent] om. η Φ | si uidissent] om. Z¹ || 23 sent.] se sentire FHP¹Z || 24 occallat(a)e J²Z] occallata λ occalata Φ Q decallata E occultate δ | illis δ F] illi || 25 nihil] nec λ | est] ante sic δ λ coll.

boletos et raptim indumento suo mersatos demittunt
 paene fumantes, quos deinde restinguant nivatis potio-
 nibus. videbis, inquam, quosdam graciles et palliolo
 focalique circumdatos, pallentes et aegros non sorbere
 5 solum nivem sed etiam esse et frusta eius in *scyphos*
 suos deicere, ne tepescant inter ipsam bibendi moram.
 sitim istam esse putas? febris est, et quidem eo 11
 acrior, quod non tactu venarum nec in cutem effuso
 calore deprehenditur sed cor ipsum excoquit. luxuria
 10 invictum malum et ex molli fluidoque durum atque
 patiens. non intellegis omnia consuetudine vim suam
 perdere? itaque nix ista, in qua iam etiam natatis, eo
 pervenit usu et cotidiana stomachi servitute, ut aquae
 locum obtineat. aliquid adhuc quaerite illa frigidius,
 15 quia pro nihilo est familiaris rigor.

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER V QUI FERTUR

Libër quintus.

De ventis.

20 1. Ventus est fluens aër. quidam ita definierunt: 1
 ventus est aër fluens in unam partem. haec definitio
 videtur diligentior, quia numquam aër tam immobilis

1 indum.] in condimento **Z** | dem.] dimittunt **BCES** ||
 2 restinguant **H**] restringant **Fλ** restringunt **δP²** restingant **gEZ**
 restingunt **s** | niuatis] uinatis **λ** || 3/4 p. focalique] pallio loca-
 phalique **δ** || 5 etiam] et **δ** | frusta] frustra **BCλPZ¹** | *scyphos*
Fortun.] *cyphos* **Z** *sciphos* **J²** *ciphos* **δΦ** || 6 ne tepescant
JQqZ] *om.* **δθ(λ?)** || 7 putas] non put. **δ** || 9 calore] colore
A Fort. | lux.] ante l. *Skutsch distinxit, post l. vulgo* || 11 intel-
 legis **Z**] intelligis, -gitis *Skutsch* || 12 itaque — eo] Nix inquam
 ista iam eo assiduitatis **δ** | iam etiam natatis] etiam nunc n.
Fortun. iamiam natabilis *Koeler* || 13 aquae] aqua **F¹λ**

18 liber quintus *vulgo et Ge.*] l. quartus **δηHLmg. MZ** et
G. Müller, l. secundus **K Esc. PSU** || 19 de ventis **ηEH Esc. L**
mg. **Z** de vento **s** || 20 aer fluens *coll. A* | defin.] diffin. *semper trad.* ||
 21 fluens] *alibi coll. FH et Z, post partem Skutsch, agitatus δ*

est, ut non in aliqua sit agitatione; sic tranquillum mare dicitur, cum leviter commovetur nec in unam partem inclinatur: itaque si legeris 'cum placidum ventis staret mare', scito illud non stare sed succuti leviter et dici tranquillum, quia nec hoc nec illo im- 5
 2 petum capiat. idem et de aëre iudicandum est, non esse umquam immobilem, etiamsi quietus sit. quod ex hoc intellegas licet: cum sol in aliquem clausum locum infusus est, videmus corpuscula minima in ad- 10
 3 versum ferri, alia sursum, alia deorsum varie concur-
 3 santia. ergo ut parum diligenter comprehendet, quod vult, qui dixerit 'fluctus est maris agitatio', quia tran-
 quillum quoque agitur, at ille abunde sibi caverit, cuius definitio haec fuerit 'fluctus est maris in unam
 partem agitatio': sic in hac quoque re, quam cum 15
 maxime quaerimus, non circumscribetur, qui ita se gesserit, ut dicat: 'ventus est fluens in unam partem
 aër' aut 'aër fluens impetu' aut 'vis aëris in unam
 partem euntis' aut 'cursus aëris aliquo concitatio'.
 4 scio, quid responderi pro altera definitione possit: quid 20
 necesse est adicere te 'in unam partem [fluens aër]'? utique enim, quod fluit, in unam partem fluit; nemo aquam fluere dicit, si tantum intra se movetur, sed si aliquo fertur: potest ergo aliquid moveri et non fluere, et e contrario non potest fluere nisi in unam partem. 25

3/4 Verg. Ecl. II 26.

2 cum] non cum Φ cum non (nisi add. Vincentius) L | comm.] mouetur δ || 3 si] cum δ || 4 succ.] concuti δ || 5 leviter (L?) S] leniter | hoc] huc Z Fickert || 6 capiat] faciat EF || 8 aliquem] aliquam δ || 10 concursantia] conversantia (J¹) K concurrentia EL || 11 ut] om. δ || 12 fluctus — 14 fuerit] om. η | quia — 15 agitatio] om. Θ || 13 abunde B] habunde || 15 quoque] ante re (B) C¹ Vatic. 1 (A) Z ante in A λ Q om. Θ | cum] nunc δ || 18 aer] ante in Φ || 19 euntis] fluentis δ || 20 diff. altera coll. Φ || 21 te adicere coll. δ | fluens (effluens δ) aer] del. Ge. || 23 intra] inter A² BC (δ) O¹ || 24 aliquo] loco add. H λ (P?) S | ergo] enim δ || 25 e] om. (H) O Q Z

sed sive haec brevitatis satis a calumpnia tuta est, hac
utatur; sive aliquis circumspiciat, verbo non par-
cat, cuius adiectio cavillationem omnem poterit ex-
cludere. Nunc ad ipsam rem accedamus, quoniam
5 satis de formula disputatum est.

2. Democritus ait: 'cum in angusto inani multa
sint corpuscula, quae ille atomos vocat, sequi ventum;
at contra quietum et placidum aëris statum esse, cum
in multo inani pauca sint corpuscula. nam quemad-
10 modum in foro aut vico, quamdiu paucitas est, sine
tumultu ambulatur, ubi turba in angustum concurrit,
aliorum in alios incidentium rixa fit: sic in hoc quo
circumdatus sumus spatio, cum exiguum locum multa
corpora impleverint, necesse est alia aliis incidant et
15 impellant ac repellantur implicenturque et compri-
mantur, ex quibus nascitur ventus, cum illa, quae
collectabantur, incubuere et diu fluctuata ac dubia in-
clinavere se. at ubi in magna laxitate corpora pauca
versantur, nec arietare possunt nec impelli.'

20 3. Hoc falsum esse vel ex eo colligas licet, quod 1
tunc minime ventus est, cum aër nubilo gravis est:
atqui tunc plurima corpora se in angustum contulerunt,
et inde est spissarum nubium gravitas. adice nunc, 2
quod circa flumina et lacus frequens nebula est artatis

6—19 Dem. fr. a Dielsio non receptum || 15/16 cf. Aetnae
v. 311 diffugere impellique animas: hinc crescere ventos ||
24 — p. 174, 2 cf. Aetnae v. 312 sqq.

aut umore etiam nebulas <se> effundere larg<as>,
ut campis agrisque solent, quos adluit amnis:
vallibus exorians caligat nubilus aër,
flumina parva ferunt auras, vis proxima vento est.

1 calumpnia scr. Q || 5 de form. satis coll. δ || 6 inani]
uiarum δ || 7 sint] fort. sunt Ge. cf. l. 9 | atomos Z | athomos
δ Φ ut semper || 9 sint δ Θ S] sunt 2PZ fort. recte, cf. l. 7 ||
14 incidant et impellant] incitentur et impellantur δ || 17 et]
ac δ | fluctuata] fluctuantia δ || 19 nec] neque E ne (λ)P |
arietare] arietari Z artari δ || 21 tunc] interim δ || 23 est
spissarum] spissatarum δ

- congestisque corporibus, nec tamen ventus est. 'interdum vero tanta caligo effunditur, ut conspectum in vicino stantium eripiat, quod non eveniret, nisi in parvum locum corpora se multa compellerent.' atqui nullum tempus magis quam nebulosum caret vento. 5
- 3 adice nunc, quod e contrario venit, ut sol matutinum aëra spissum et umidum ortu suo tenuet: tunc surgit aura, cum datum est laxamentum corporibus et stipatio illorum ac turba resoluta est.
- 1 4. 'Quo modo ergo', inquis, 'venti fiunt, quoniam 10 hoc negas fieri?' non uno modo: alias enim terra ipsa magnam vim aëris eicit et ex abdito spirat, alias, cum magna et continua ex imo evaporatio in altum egit, quae emiserat, mutatio ipsa halitus mixti in ventum 2 vertitur. illud enim nec ut credam mihi persuaderi 15 potest nec ut taceam: quomodo in nostris corporibus cibo fit inflatio (quae non sine magna narium iniuria emittitur et ventrem interdum cum sono exonerat, inter-

4. 8 cf. *Aetnae* v. 304 sq. et cum densa premant inter se corpora, turba elisa in vacuum fugiunt. || 7 cf. *Aetnae* v. 308 credas cum surgere ventos . . || 11—13 cf. *Aetnae* v. 309 sqq.

rupes aliquas penitusque cavernas
provehere . . animas, hinc crescere ventos —
aut umore etiam nebulas <se> effundere eqs.

12 cf. *Lucan.* X 247 sq. sunt, qui spiramina terris esse putent.

2 consp.] aspectum δ || 6 uenit] euenit **E** | ut] om. (λ) ante uenit **L**² post sol add. **J**¹**K** || 7 spissum **A** Φ] scissum δ (?) | tunc — 8 est] tunc (**A**, om. **BC**) cum (con- **BC**) surgit ut (tunc **A**) cum datum (conditum **C**) est (**A**, om. **BC**) δ || 9 illorum **A** Φ] illo δ (?) || 10 ergo inquis δ **ELSZ**] inquis ergo (η) **H** λ **P** | fiunt] sunt vel sint λ fiunt uenti coll. η **E** | quoniam hoc (haec λ)] quos non δ || 11 ipsa] num arida? an tamquam animal? || 13 ex imo] ex humido *Haase*, sed sufficit evaporatio, quae umida est || 14 quae] $\acute{\alpha}\tau\tau\iota\nu\alpha$ | emis.] emergerat **gE** mersa erant *Pinc. Madv. falso* | mutatio] immutatio **E** vulgo -tatione *Koeler*, nutatio *Madv.* | alitus praebent *codd.* || 17 cibo] ex cibo δ || 18 exonerat cum sono coll. **q**

dum secretius), sic putant et hanc magnam rerum naturam alimenta mutantem emittere spiritum — bene nobiscum agitur, cum, quod semper concoquit, <raro emittit:> alioquin immundius aliquid timeremus. num- 3
5 quid ergo hoc verius est dicere, multa ex omni parte terrarum et assidua ferri corpuscula? quae cum coacervata sunt, deinde extenuari sole coeperunt, quia omne, quod in angusto dilatatur, spatium maius desiderat, ventus existit.

10 5. Quid ergo? 'hanc solam esse causam venti 1 existimo, aquarum terrarumque evaporationes; ex his gravitatem aëris fieri, deinde solvi impetu, cum quae densa steterant, ut est necesse, extenuata nituntur in ampliorem locum.' ego vero et hanc iudico. ceterum
15 illa est longe valentior veriorque, habere aëra naturalem vim movendi se nec aliunde concipere sed inesse illi ut aliarum rerum ita huius potentiam. an hoc existi- 2
mas, nobis quidem datas vires, quibus nos moveremus, aëra autem relictum inertem et inagitabilem esse, cum
20 aqua motum suum habeat etiam ventis quiescentibus? nec enim aliter animalia ederet; muscum quoque in- nasci aquis et herbosa quaedam videmus summo in- natantia: est ergo aliquid in aqua vitale. 6. de aqua dico? ignis, qui omnia consumit, quaedam creat, et
25 quod videri non potest simile veri, tamen verum est,

3 cum] *om. BC post quod 28 ante concoq. Madv. cibum Schultess | concoquit] sc. terra | raro em. Ge. add.] sic emittit add. ES Madv. et sic em. Haase, nec em. Skutsch || 4 alioquin] ne (non A) quid (quod A, *om. C*) δ , *del. Madv.* || 5 ergo] *om. δ* || 7 co]coeperunt BCSZ] ceperint || 11 euap.] uaporationes δ | ex his] *fort. exhalare (interpunctione et fieri *om.*) Ge.* || 12 fieri] *om. Φ , lacunam statuit Madv.* | impetu] impetum Φ || 15 longe ual.] longeva lentior λ | aera habere *coll. δ* || 16 conc.] accipere δ || 17 an hoc ES] in hoc Φ *om. δ* || 18 n. quidem BE(L)SZ] q. nobis || 20 suum] *om. δ* || 21 nec] non (θ) | ederet *Ge.* | ederet et δ edere Φ edere posset (-sent η) η ES, ederet sed *Skutsch | quoque] om. A quem (?) BC* || 22 quaedam] quae *add. δ | summo] earum add. ES* || 25 veri] sed *add. δ**

animalia igne generari. habet ergo aliquam vim vitalem <et> aër et ideo modo spissat se modo expandit et purgat et alias contrahit diducit ac differt. hoc ergo interest inter aëra et ventum, quod inter lacum et flumen.

Aliquando per se ipse sol causa venti est fundens rigentem aëra et ex denso coactoque explicans.

1 7. In universum de ventis diximus: nunc viritim incipiamus illos excutere. fortasse apparebit, quemadmodum fiant, si apparuerit, quando et unde procedant. 10 primum ergo antelucanos flatus inspiciamus, qui aut ex fluminibus aut ex convallibus aut aliquo sinu 2 feruntur. nullus ex his pertinax est sed cadit fortiore iam sole nec fert ultra terrarum conspectum. hoc ventorum genus incipit vere, non ultra aestatem durat 15 et inde maxime venit, ubi aquarum plurimum et montium est. plana, licet abundant aquis, carent aura; hac, dico, quae pro vento valet.

1 8. 'Quomodo ergo talis flatus concipitur, quem Graeci ἐγκολπίαν vocant?' quicquid ex se paludes et 20 flumina remittunt (id autem et multum est et assiduum), per diem solis alimentum est, nocte non exhauritur et montibus inclusum in unam regionem colligitur; cum

11/12 cf. Aetnae vv. 314 sq. || 18 cf. Aetnae v. 315 flumina parva ferunt auras, vis proxima vento est.

1 generari] creari δ | uitalem Badstübner] cf. p. 175, 23; c. 18, 1, talem δΦ | uim aliquam t. aer (aer t. A) AE, aer aliam uim t. BC || 2 et ante aër add. Ge. || 3 et] ante alias om. A²B | did.] ac did. δ || 4 ergo] om. δ || 6 ipse] ipsum δ | sol] solum δΘS | uenti est δΘ] est uenti λQ || 9 excutere δΘ] discutere λQ || 9/10 q. fiant] om. A, q. flabit ante apparebit BC || 11 flatus δSZ] fluctus Φ || 12 ex conu. Φ] conu. δ | aliquo] ex al. ΘL²Z || 14 consp.] aspectum δ || 15 uentorum genus] gen. uent. δ, uent. ergo λ | non] nec AηE || 16 ubi] nisi λ (ñ pro ū) | plurim. aquar. coll. δ || 17 plana] plena δ | (h)abundent] habundant λ || 20 ἐγκ.] encolpian HLQ encolpian vulgo, -pian KO || 22 solis] om. δ | et] om. δ

illam implevit et iam se non capit, exprimitur aliquo
 et in unam partem procedit: hic ventus est. itaque
 eo incumbit, quo liberior exitus invitat et loci laxitas,
 in quam coacervata decurrant. huius rei argumentum 2
 5 est, quod prima noctis parte non spirat: incipit enim
 fieri illa collectio, quae circa lucem iam plena est,
 onerata quaerit, quo defluat, et eo potissimum exit, ubi
 plurimum vacui est et magna ac patens area. adicit
 autem ei stimulos ortus solis feriens gelidum aëra,
 10 nam etiam antequam appareat, lumine ipso valet et
 nondum quidem radiis aëra impellit, iam tamen lacessit
 et irritat luce praemissa; nam cum ipse processit, alia 3
 superius rapiuntur alia diffunduntur tepore: ideo non
 ultra matutinum illis datur fluere, omnis illorum vis
 15 conspectu solis extinguitur; etiamsi violentiores flavere,
 circa mediam tamen diem relanguescunt, nec unquam
 usque in meridiem aura producitur; alia autem <alia>
 imbecillior ac brevior est, prout valentioribus minori-
 busve collecta causis est.

20 9. 'Quare tamen tales venti vere et aestate vali- 1
 diores sunt?' (levissimi enim cetera parte anni nec
 qui vela impleant surgunt): quia ver aquosum est ex
 pluvialibus aquis, locisque ob umidam caeli naturam
 saturis et redundantibus maior evaporatio est. 'at 2
 25 quare aestate aequae profunditur?' quia post occasum

1 et iam] etiam $\delta \lambda P$ | capit,] sed *add.* δ || 3 et] *om.* λ ||
 4 coac. dec.] coaceruatam incurant δ || 6 fieri] *s. l.* δ | illa]
 tunc i. δ | est] est et δ , *fort.* et *Ge.* || 7 on. B] honerata ||
 8 magna ac patens area] magno p. aere δ || 9 ei] eis $E \lambda S$ illis
 Z || 10 appareat] *sc. sol* || 12 irritat] inuitat (?) A inmutat BC |
 nam] iam *Schultess*, tum *Ge.* | processit AL^2Z | praecessit ||
 13 diff. tepore] demittuntur terre δ || 15 consp.] in consp. δ |
 etiamsi] et si θ | viol.] insolentiores A *v. l.* B || 16 mediam] me-
 dium $\theta \delta Z$ | unquam $\delta \eta \lambda P^1 Z$ | usquam $\theta J^2 K^2 P^2 S$ || 17 aliâ
Haase add. || 19 causis] *cf.* 12, 3 || 22 quia] quod $A^1 B$ qui S |
 ner $\eta \lambda P^1 Z$ | aer $\theta \rho$ aer vere δ | aquosum $\theta \lambda P^1 Z$ | aquosus
 $\delta \eta \rho$, aquosius *Erasmus* || 23 pluviâlibus *Ge.* | pluribus | aq.
 locisque ob] locis aquisque ad δ || 24 est evaporatio *coll.* δ |
 at] et δ || 25 *sq.* solis occasum *coll.* δ

solis remanet diurnus calor et magna noctis parte per-
durat, qui evocat exeuntia ac vehementius trahit quic-
quid ex his sponte reddi solet, deinde non tantum
habet virium, ut quod evocavit absumat: ob hoc diu-
tius corpuscula emanare solita et efflari terra † ex se 5
3 atque humo remittit. facit autem ventum ortus non
calore tantum sed etiam ictu: lux enim, ut dixi, quae
solem antecedit, nondum aëra calefacit sed percutit
tantum, percussus autem in latum cedit. quamquam
ego ne illud quidem concesserim, lucem ipsam sine 10
4 calore esse, cum ex calore sit: non habet forsitan tan-
tum teporis, quantum tactu apparet, opus tamen suum
facit et densa diducit ac tenuat; praeterea loca, quae
aliqua iniquitate naturae ita clausa sunt, ut solem
accipere non possint, illa quoque nebulae et tristi luce 15
calefiunt et per diem minus quam noctibus rigent.
5 etiamnunc natura calor omnis abigit nebulas et a se
repellit: ergo sol quoque idem facit, et ideo, ut quibus-
dam videtur, inde flatus est, unde sol. 10. hoc falsum
1 esse ex eo apparet, quod aura in omnem partem vehit 20
et contra ortum plenis velis navigatur: quod non eve-
niret, si semper ventus ferretur a sole.

Etesiae quoque, qui in argumentum a quibusdam
2 advocantur, non nimis propositum adjuvant. dicam

1 diurnus] diuturnus 2 S || 5 corpuscula diutius coll. δ | em.
sol.] emanari soluta A desunt in BC | terra ex se] fort. terrae
exesae Ge. | atque ex se coll. δ || 6 humo rem. Ge.] se. calor (cf.
l. 1 et 17), humorem mittit δ Φ aqua humorem m. (mittunt E) ES
humor emittunt Haase | ort.] sol ort. η E ortus sol S || 7 ut dixi]
S, 2 || 9 in latum] illatus H 2 P, in latius Schultess || 10 ne] nec δ |
quidem] om. δ || 12 teporis] temporis δ KLP¹ tepis H¹ Z¹ | appa-
ret Ge.] appareat || 13 diducit] deducit δ O | praeterea] propterea
Gertz || 15 nebulae] nubilo S nebulo (ante quoque) E || 17 etiam-
nunc] et nunc δ 2 S | calor] caloris δ | omnis] omnes 2 | ab.]
ambigit BJ¹ KP¹ || 18 idem quoque coll. δ | ut] om. δ || 19 inde
flatus] inflatus AH¹ P¹ om. BC | unde] esse δ || 20 aura] natura
Φ S | vehit] prouehit A uenit BC aera uehit E || 21 contra] intra
δ Q | uelis] uentis Φ || 23 quoque] fort. del. | qui Z vulgo] quae ||
24 aduoc.] auocantur BC euocantur A¹ JK | nimis] minis A¹

primum, quid illis placeat, deinde, cur displiceat mihi. 'etesiae', inquit, 'hieme non sunt, quia brevissimis diebus sol desinit, priusquam frigus evincatur (itaque nives et ponuntur et durant): aestate incipiunt flare, cum et longius extenditur dies et recti in nos radii diriguntur. veri ergo simile est concussas calore magno nives plus umidi efflare, item terras exoneratas nive reiectasque spirare liberius: ita plura ex septemtrionali parte caeli corpora exire et in haec loca, quae sunt summissiora ac tepidiora, deferri; sic impetum etesias sumere. et ob hoc a solstitio illis initium est (ultraque ortum Caniculae non valent), quia iam multum e frigida caeli parte in hanc egestum est ac sol mutato cursu in nostram rectior tendit et alteram partem aëris attrahit alteram vero impellit. sic ille etesiarum flatus aestatem frangit et a mensium ferventissimorum gravitate defendit.'

11. Nunc (quod promisi) dicendum est, quare etesiae nos non adiuvent nec quicquam huic conferant causae. diximus ante lucem auram incitari, eandem subsidere, cum illam sol attigit. atqui etesiae ob hoc somnulosi a nautis et delicati vocantur, quod, ut ait Gallio, mane nesciunt surgere: eo tempore fere incipiunt

22 *Gallio: p. 15, 2 B. Schmidt*

minus A²CH mimis B || 1 mihi displiceat coll. δ || 3 evincatur] -citur *Skutsch* || 4 et nives pon. (et om.) dur. q || 6 ergo] quoque λ || 7 exon.] exhon. BλP honeratas E || 9 haec] om. δ || 10 summ.] remissiora δ || 11 a] om. δ || 11—12 uncas add. Ge. | que] om. (hic A¹) EZ¹ || 12, 13 e frigida δ η ES] effrigida λ PZ || 13 egestum δ η] eccestum θ PZ eiectum JK (λ ?) extensum L excessum J² coniectum E congestum S | est Ge.] est. vulgo | ac] at *Muret.* || 14 nostram] nostra (δ) E, austrum *Madvig* | rectior] sc. iam quam hieme, cf. l. 5, retro *Madvig* | tendit *Bongars.*] tenditur δ Φ, intenditur *Haase* || 15 flatus] status δ || 18 quod] cf. p. 217, 14 | promisi] l. 1 || 19 nos] uos E | non] om. δ | adiuvent δ η θ Z] adiuvant λ q | conferant] -ram δ -ro A || 20 diximus *Falbe meus*] capp. 7 et 8, dicimus || 21 attigit] attingit A¹ E O attingat B || 22 quod] quia δ (?) || 23 fere] om. δ

prodire, quo ne pertinax quidem aura est. quod non
 2 accideret, si ut auram ita illos comminueret sol. adice
 nunc, quod si causa illis flatus esset spatium diei ac
 longitudo, et ante solstitium flarent, cum longissimi
 dies sunt et cummaxime nives tabescunt; Iulio enim 5
 mense iam despoliata sunt omnia aut certe admodum
 pauca iacent adhuc sub nive.

1 12. Sunt quaedam genera ventorum, quae ruptae
 nubes et in prouum solutae emittunt: hos Graeci ven-
 tos *ἐκνεφίας* vocant. qui hoc, ut puto, modo fiunt: 10
 cum magna inaequalitas ac dissimilitudo corporum,
 quae vapor terrenus emittit, in sublime eat et alia ex
 his corporibus sicca sint, alia umida, ex tanta dis-
 cordia corporum inter se pugnantium, cum in unum
 conglobata sunt, verisimile est quasdam cavas effici 15
 nubes et intervalla inter illas relinqui fistulosa et in
 2 modum tibiae angusta. his intervallis tenuis includitur
 spiritus, qui maius desiderat spatium, cum everberatus
 cursu parum libero incaluit et ob hoc amplior fit,
 scinditque cingentia et erumpit in ventum, qui fere 20
 procellosus est, quia superne demittitur, et in nos cadit
 vehemens et acer, quia non fusus nec per apertum
 venit sed laborat et iter sibi vi ac pugna parat. hic
 fere brevis flatus est, quia receptacula nubium, per
 quae ferebatur, ac munimenta perrumpit: ideo tumul- 25
 tuosus venit, aliquando non sine igne ac sono caeli.
 3 hi venti multo maiores diuturnioresque sunt, si alios
 quoque flatus ex eadem causa ruentes in se abstulerunt
 et in unum confluxere plures; sicut torrentes modicae

1 est aura coll. Skutsch || 2 ita] om. δ | comminueret sol]
 sol commoueret Φ || 3 esset Gertz] est | diei] die Skutsch cl.
 Buecheleri Decl.² § 169 || 4 et] etiam δE || 5 nives] dies δ ||
 6 despoliata] deposita λ || 10 ecn.] egn. δ ezn. S en. L et n.
 JKZ || 19 parum libero] parumper δ || 20 scindit] scingit λ
 cindit $L^2 P^1 Z$ | cingentia] scingentia λ scindentia δ || 21 dem.
 AZ vulgo] dimittitur || 22 per apertum] per aptum HO || 23 vi
 ac] in hac δEO || 24/25 ac mun. per quae fer. coll. δ ||
 28 causa] cf. 8, 3 | abstulerunt] abstulerint δ || 29 confluxere]

magnitudinis sunt, quamdiu separatis suus cursus est, cum vero plures in se aquas converterunt, fluminum iustorum ac perennium magnitudinem excedunt: idem 4
credibile est fieri et in procellis, ut breves sint, quam-
5 diu singulae sunt; ubi vero sociavere vires et ex plu-
ribus caeli partibus elisus spiritus eodem se contulit, et impetus illis accedit et mora. facit ergo ventum 5
resoluta nubes, quae pluribus modis solvitur: nonnum-
quam conglobationem illam spiritus rumpit, nonnum-
10 quam inclusi et in exitum nitentis luctatio, nonnum-
quam calor, quem modo sol facit modo ipsa arietatio
vagorum inter se corporum attritu.

13. Hoc loco, si tibi videtur, quaeri potest, cur 1
turbo fiat. evenire in fluminibus solet, ut, quamdiu
15 sine impedimento feruntur, simplex et rectum illis iter
sit: ubi incurrerunt in aliquod saxum ad latus ripae
prominens, retorqueantur et in orbem aquas sine exitu
flectant, ita ut circumlata in se sorbeantur et verticem
efficiant. sic ventus, quamdiu nihil obstitit, vires suas 2
20 effundit: ubi aliquo promontorio reperiussus est aut
locorum coeuntium in canalem devexum tenuemque

5 cf. Aetnae v. 289 et coniuratis addit concordia vires ||
6 cf. Aetnae v. 560 . . ingens spiritus, adstrictis elisus faucibus ||
20 — p. 182, 2 cf. Aetnae v. 284 sqq. seu terra minutis rara
foraminibus tenues in se abstrahat auras, . . . rigido quia vertice
surgens (Aetna) illinc infestis atque hinc obnoxia ventis undique
diversas admittere cogitur auras.

confluere **EL'P'** confluerint **δ** || 1 sunt Koeler] eunt | separatis
Erasmus] separatus || 2 converterunt] conuertunt **δλ** || 3 iusto-
rum **B'EQ** | istorum **δHλZ** | peren. **BEZ** | perhen. || 4 in **9S**
om. **λP** et in procellis om. **δ** || 5 sunt **δ08** | sint **HλP** quamd.
s. sunt, br. sint (sunt **B**) coll. **δ** || 9 illam] illa incursio Ge. ||
9 10 nonn. — luctatio] om. **δ** nonnumquam om. **g²** Fortun. ||
12 uag. Leo et Kroll] magnorum **δΦ**, impactorum Schultess,
aridorum Ge. | attritu Schultess] attritus **Φ** et adtritus **δ** |
16 incurrerunt] incurrerint **δ** | ripe latus coll. **δ** || 20 pro-
montorio] promuntorio **EQZ** | aut] ui add. **δ**, fort. aut arto Ge.,
angustiis ante in add. Skutsch

collectus, saepius in se volutatur similemque illis, quas
 3 diximus converti, aquis facit verticem. hic ventus
 circumactus et eundem ambiens locum ac se ipsa ver-
 tiginē concitans turbo est. qui si pugnacior est ac
 diutius volutatus, inflammatur et efficit quod *πρηστῆρα* 5
 Graeci vocant: hic est igneus turbo. sic fere omnia
 pericula venti erupti de nubibus produnt, quibus arma-
 menta rapiantur et totae naves in sublime tollantur.

4 Etiamnunc quidam venti diversos ex se generant
 et impulsū aëra in alias quoque partes, quam in 10
 quas ipsi inclinavere, dispergunt. illud quoque dicam,
 quod mihi occurrit: quemadmodum stillicidia, quamvis
 iam inclinent se et labantur, nondum tamen efficere
 lapsum, sed ubi plura coiere et turba vires dedit, tunc
 fluere et ire dicuntur: sic quamdiu leves sunt aëris 15
 motus agitati pluribus locis, nondum ventus est — tunc
 esse incipit, cum omnes illos miscuit et in unum im-
 petum contulit. spiritum a vento modus separat: ve-
 hementior enim spiritus ventus est, invicem spiritus
 leniter fluens aër. 20

1 14. Repetam nunc, quod in primo dixeram, edi e
 specu ventos recessuque interiore terrarum: non tota
 solido contextu terra in imum usque fundatur, sed

22 — p. 183, 1 cf. *Aetnae* v. 96 sqq. non totum solidum et
 (sic coni.) densumst; namque omnis hiatus secta est omnis
 humus penitusque cavata latebris exiles suspensa vias agit.

1 similem] fort. similis *Ge.* | quas] in quos *Madvig* || 2 dix.]
 p. 181, 2 | conuerti,] sc. in verticem | aquis] aquas, **ES** *Madvig* :
 uentus] om. **δ** || 4 pugnacior] pugnator **λS** || 5 uolutatus] est
 add. **λ** | quod] quem **PZ** quem vel quae **λ** | pretera **ΘL²SZ** |
 prestam (post Graeci) **δ**, postā **λP** || 6 sic *Ge.*] haec **δΦ** hic
B², hinc *Haase* || 7 produnt] prodeunt **δ** | armamenta] *Plin.*
 2, 132 cont. *G. Müller* || 8 naves] nives **δ** || 9 etiamnunc quidam]
 et nunc quia **δ** | ex se] om. **δ** || 13 efficere] effixere **δ** || 16 locis]
 uentis **δ** | tunc] sed tunc **δ** || 18 contulit **δΘZ** | intulit **λQ** ||
 21 quod] quae **δP** | in] om. **S**, fort. a *Ge.* | dixeram] sc. III
 16, 4 (*G. Müller*), vix V 4 (*Schultess*)

multis partibus cava et 'caecis suspensa latebris'
 'aliubi aquis plena', aliubi habet inania sine umore.
 ibi etiamsi nulla lux discrimen aëris monstrat, dicam 2
 tamen nubes nebulasque in obscuro consistere. nam
 5 ne haec quidem supra terras, quia videntur, sunt, sed
 quia sunt, videntur: illic quoque nihilo minus ob id
 sunt, quod non videntur, flumina, illic scias licet nostris
 paria sublabi, alia leniter ducta, alia in confragosis
 locis praecipitando sonantia: quid ergo? non illud
 10 aequae dabis, esse aliquos et sub terra lacus et quas-
 dam aquas sine exitu stagnare? quae si ita sunt, ne-
 cesse est et illud, aëra onerari oneratumque incumbere
 et ventum propulsu suo concitare. et ex illis ergo
 subterraneis nubibus sciemus nutriri inter obscura flatus,
 15 cum tantum virium fecerint, quanto aut terrae ob-
 stantiam auferant aut aliquod apertum ad hos efflatus
 iter occupent et per hanc cavernam in nostras sedes
 efferantur. illud vero manifestum est, magnam esse 4
 sub terris vim sulphuris et aliorum non minus ignem
 20 alentium: per haec loca cum se exitum quaerens spi-
 ritus torsit, accendat flammam ipso affrictu necesse
 est, deinde flammis latius fuis, etiam si quid ignavi
 aëris erat, extenuatum moveri et viam cum fremitu

1 *Or. Met. I 388* || 9 *cf. Aetnae v. 292 praecipiti deiecta sono* || 19 *cf. Aetnae v. 387 quae flammās alimenta vocent, quid nutriat Aetnam. 390 sqq. uritur assidue calidus nunc sulphuris umor . . . et quidquid comminus acris irritat flammās* || 21—23 *cf. Aetnae v. 324 adstrictus (l. adfrictus) certamine tangitur (l. tenditur) ictu spiritus. 115 atque igni quaesita via est*

1 et] est *Schultess* | suspensa *Sen. codd. et Aetnae* | obscura *Or.* || 2 al. aquis plena *Haase add.* | aliubi *HP¹Z* | alicubi *EλQ* alia *δ* || 5 haec s. t.] τὰ ἐντὸς γῆς | supra *δ* | super *Φ*, *cf. III 16, 4* || 6 7 id sunt (sint *OPZ*) quod] hoc sunt quia *δ* || 7 scias licet] *cf. III 11, 6 sqq.* || 10 lacus *δ* || 12 est] *om. ΦP¹Z* | illud, illic *G. Müller* || 15 cum] dum *Haase* | fecerint] fecerunt *Φ* | quanto] quantum *δ* | obstantiam] obstantia *ES* || 16 auferant] auferat *δ* || 21 affrictu (*Gron.*) astrictu *Φ* adfrictu *Z* afflictu *A* attritu *B* abstrictu *cg* abstricto *E* || 23 erat] fuerat *Skutsch*

vasto atque impetu quaerere. sed haec diligentius persequar, cum quaeram de motibus terrae.

- 1 15. Nunc mihi permittite narrare fabulam. Asclepiodotus auctor est demissos quam plurimos a Philippo in metallum antiquum olim destitutum, ut explorarent, quae ubertas eius esset, quis status, an aliquid futuris reliquisset vetus avaritia; descendisse illos cum multo lumine et multos duraturo dies, deinde longa via fatigatos vidisse flumina ingentia et conceptus aquarum inertium vastos, pares nostris nec compressos quidem terra supereminente sed liberae laxitatis, non sine horrore visos. cum magna hoc legi voluptate, intellexi enim saeculum nostrum non novis vitiis sed iam inde antiquitus traditis laborare, nec nostra aetate primum avaritiam venas terrarum lapidumque rimatam in tenebris male abstrusa quaesisse: illi maiores nostri, quos celebramus laudibus, quibus dissimiles esse nos querimur, spe ducti montes ceciderunt et supra lucrum sub ruina steterunt; ante Philip-
 3 pippum Macedonum regem fuere, qui pecuniam in altissimis usque latebris sequerentur et recto spiritu liberoque in illos se demitterent specus, in quos nullum noctium dierumque perveniret discrimen. a tergo lucem relinquere quae tanta spes fuit? quae tanta necessitas hominem ad sidera erectum incurvavit et defodit et in fundum telluris intimae mersit, ut erueret aurum non

3 *Asclepiodotus: cf. Zeller III 1, 585*

1/2 persequar] VI 12 sqq. || 6 explorarent δ FHLZ] -raret E λ q | an] aut λ ST || 11 supereminente] superimminente Z ut Gronov. || 12 visos.] si vis sed Madvig [hoc] haec δ || 13 non] om. δ || 15 primum aetate coll. δ || 16 in] om. δ | male] mala Gertz, sed audi male quaesisse | abstrusa HqZ] obstrusa δ η E λ S || 20 Macedonum q] -nium λ -nem θ L²P²Z vulgo, -nes δ L¹ | regem Ge.] reges, del. Leo || 21 altissimis . . . latebris] altissimas . . . latebras Koeler || 22 demitterent δ η ST] dimitterent Φ || 24 fuit] iussit Schultess

minore periculo quaerendum quam possidendum? prop- 4
ter hoc cuniculos egit et circa praedam lutulentam
incertamque reptavit oblitus dierum, oblitus rerum
naturae melioris, a qua se avertit. ulli ergo mortuo
5 terra tam gravis est quam istis, supra quos avaritia
ingens terrarum pondus iniecit, quibus abstulit caelum,
quos in imo, ubi illud malum virus latitat, infodit?
illo descendere ausi sunt, ubi novam rerum positionem,
terrarum pendentium habitus ventosque per caecum in-
10 anes experirentur et aquarum nulli fluentium horridos
fontes et alteram perpetuamque noctem: deinde cum
ista fecerunt, inferos metuunt!

16. Sed ut ad id, de quo agitur, revertar: venti 1
quattuor sunt, in ortum occasum meridiem septemtrio-
15 nemque divisi; ceteri, quos variis nominibus appellamus,
his applicantur.

Eurus ad Auroram Nabataeaeque regna recessit
Persidaeque et radiis iuga subdita matutinis.
vesper et occiduo quae litora sole tepescunt,
20 proxima sunt zephyris. Scythiam septemque triones
horrifer invasit boreas: contraria tellus
nubibus assiduis pluvioque madescit ab austro.

vel si brevius illos complecti mavis, in unam tempe- 2
statem, quod fieri nullo modo potest, congregentur:

25 'una Eurusque Notusque ruunt creberque procellis
Africus'

17—22 *Ov. Met. I 61—66* || 25 *Verg. Aen. I 85 sq.*

4 se auertit] se uertit **λ** || 9 terrarum] que *add.* **δ** (**H**¹?) |
pendentium] impend. *Skutsch*, tepentium *Schultess* | habitus]
halitus *Schultess* | inanes] inane **η** **EST**, *fort.* immanes *Ge.* ||
11 alteram] altam **δ** **Θ** | deinde] *om.* **δ** || 12 fecerunt] fecerint **δ** ||
17 nabataeaeque] nabatheaue **δ** **Φ** || 20 zephyris *trad.* | scythiam
HJ²**Z**] sithiam **E** **λ** **Q** schithiam **A** scitiam **B** | triones] trionem *Ov.* ||
23 brevius] binos **δ** | in] et in **λ** **Q** || 24 nullo modo] *s. l.* **Φ** *f. n. pot.*
m. coll. Q n. m. f. pot. coll. EF || 25 nothus *plerique codd. semper* |
creberque **Θ** **L**²**Z**] crebrisque **δ** **λ** **Q** || 26 affricus *codd. plerique*

3 et, qui locum illa non habuit, Aquilo. quidam illos
 duodecim faciunt: quattuor enim caeli partes in ternas
 dividunt et singulis ventis binos subpraefectos dant.
 hac arte Varro, vir diligens, illos ordinat, nec sine
 causa. non enim eodem semper loco sol oritur aut 5
 occidit, sed alius est ortus occasusque aequinoctialis,
 bis autem aequinoctium est, alius solstitialis, alius
 4 hibernus. qui surgit ab oriente aequinoctiali, subso-
 lanus apud nos dicitur, Graeci illum ἀφῃλιώτην vocant.
 ab oriente hiberno eurus exit, quem nostri vocavere 10
 vulturnum et Livius hoc illum nomine appellat in
 illa pugna Romanis parum prospera, in qua Hannibal
 et contra solem orientem exercitum nostrum et contra
 ventum constitutum venti adiutorio ac fulgoris prae-
 stringentis oculos hostium vicit; Varro quoque hoc 15
 nomen usurpat, sed et eurus iam civitate donatus est
 et nostro sermoni non tamquam alienus intervenit. ab
 oriente solstitiali excitatum καικίαν Graeci appellant,
 5 apud nos sine nomine est. aequinoctialis occidens
 favonium mittit, quem zephyrum esse dicent tibi, etiam 20
 qui graece nesciunt loqui. a solstitiali occidente corus
 venit, qui apud quosdam argestes dicitur: mihi non
 videtur, quia cori violenta vis est et in unam partem
 rapax, argestes fere mollis est et tam euntibus com-
 munis quam redeuntibus. ab occidente hiberno africanus 25

4 et 15 Varronis fr. cf. Kaibel, Herm. 20 p. 595 || 11 Liv. 22, 43

1 qui] cui Leo | illa H 2] sc. tempestas? (Leo), in (in om. P)
 illa rixa δ g q Z in illa pugna E, illic Ge. || 2 partes caeli coll. 2 q ||
 3 subpraefectos] supref. JK supradictos δ || 5 semper] post loco
 δ E || 8 hibernus] hibernalis δ || 9 aphelioten δ apheloten Φ ||
 10 uocavere] uocauerunt δ || 11 Vult.] uolt. Z | et] T. Gertz ||
 12 qua] quam λ P || 13 et] om. δ || 14 constitutum Skutsch]
 constituit, tum (tum δ H² P Z cum λ Z tamen E) || 17 interuenit
 δ L² Z] inuenit Φ intus uenit S² T || 18 καικίαν Erasmus]
 kaiekian δ Φ -am λ Z¹ || 20 dicent tibi] dicunt illi δ || 21 corus
 P¹ S] chorus fort. rest. || 22 argestes Erasmus bis] ergastes Φ
 ergates δ || 23 cori BS] chori

furibundus et ruens, apud Graecos λίψ dicitur. a septemtrionali latere summus est aquilo, medius septemtrio, imus θρακίας: huic deest apud nos vocabulum. a meridiano axe εὐρόνοτος est; deinde νότος, latine auster; 5 deinde λευκόνοτος, qui apud nos sine nomine est.

17. Placet autem XII ventos esse, non quia ubique 1 tot sunt (quosdam enim inclinatio terrarum excludit), sed quia plures nusquam sunt. sic casus sex dicimus, non quia omne nomen sex recipit, sed quia nullum 10 plures quam sex. qui XII ventos esse dixerunt, hoc 2 secuti sunt, totidem ventorum esse quot caeli discrimina. caelum autem dividitur in circulos quinque, qui per mundi cardines eunt: est septemtrionalis, est solstitialis, est aequinoctialis, est brumalis, est contrarius septem- 15 trionali. his sextus accedit, qui superiorem partem mundi ab inferiore secernit (ut scis enim, dimidia pars mundi semper supra, dimidia infra est): hanc lineam, 3 quae inter aperta et occulta est, id est hunc circulum Graeci ὀρίζοντα vocant, nostri finitorem esse dixerunt, 20 alii finientem. adiciendus est adhuc meridianus circulus, qui horizonta rectis angulis secat. ex his quidam circuli in transversa currunt et <alii> alios interventu suo scindunt; necesse est autem tot aëris discrimina esse quot partes: ergo ὀρίζων sive finiens circulus quinque 4 25 illos orbes, quos modo dixi, fieri † et efficit decem partes, quinque ab ortu, quinque ab occasu; meridia-

3 θρακίας Ge.] cf. Kaibel p. 621, thrascias Fortun. thrachias Φ trachias η ST tracias δ || 4 (euro)notus trad. | lat. δ] est lat. Φ || 5 leuconot(h)us Φ austronothus δ || 7 sunt 0 Gertz] sint || 8 n. plures coll. ETZ | nusquam — 9 nullum | om. δ || 10 sex] VI (VII BC) non sint δ || 14 est] ante equin. om. λ ρ Z || 15/16 mundi partem coll. δ || 16 secernit A² Φ] secrevit δ L¹ || 18 inter — hunc] inter lineam apertam et occultum est, hunc scilicet δ || 19 orizonta semper] hor. Z | esse] om. Φ || 21 secat] segat P¹, segregat (-auit A¹) δ | quidam] num V (cf. l. 25) vel VI quidem ? || 22 alii add. Ge. | interu.] cf. ep. 118, 16 || 24 quot] caeli add. Ge. conl. l. 11 || 25 orbes illos coll. δ | modo] mihi λ P | fieri] f., secat δ scindit STZ² f., limitat G. Müller, fort. findi, dimetitur Ge.

nus circulus, qui in horizonta incurrit, regiones duas
 adicit: sic XII aër discrimina accipit et totidem facit
 5 ventos. quidam sunt quorundam locorum proprii, qui
 non transmittunt sed in proximum ferunt; non est
 illis a latere universi mundi impetus: Atabulus Apuliam 5
 infestat, Calabriam Iapyx, Athenas Sciron, Pamphyliam
 Crageus, Galliam Circius (cui aedificia quassanti tamen
 incolae gratias agunt, tamquam salubritatem caeli sui
 debeant ei: divus certe Augustus templum illi, cum in
 Gallia moraretur, et vovit et fecit). infinitum est, si 10
 singulos velim persequi; nulla enim propemodum regio
 est, quae non habeat aliquem flatum ex se nascentem
 et circa se cadentem.

1 18. Inter cetera itaque providentiae opera hoc
 quoque aliquis ut dignum admiratione suspexerit: non 15
 enim ex una causa ventos aut invenit aut per diversa
 disposuit, sed primum ut aëra non sinerent pigrescere
 sed assidua vexatione utilem redderent vitalemque trac-
 2 turis, deinde ut imbres terris subministrarent idemque
 nimios compescerent. nam modo adducunt nubes, 20
 modo deducunt, ut per totum orbem pluviae dividi
 possint: in Italiam auster impellit, aquilo in Africam
 reicit, etesiae non patiuntur apud nos nubes consistere;
 idem totam Indiam et Aethiopiam continuis per id
 3 tempus aquis irrigant. quid, quod fruges percoqui non 25
 possent, nisi flatu supervacua et mixta servandis ven-
 tilarentur, nisi esset, quod segetem excitaret et laten-

1 incurrit δ] concurrat Φ || 2 adicit] efficit δ || 3 ventos facit
 coll. δ || 6 iapyx trad. | sciron HZ] scyron η E schiron (y B) δ
 ciron (y L) λ P chiron (y T) ST | pamphyliam trad. || 7 Crageus
 G. Müller] cagreus E λ chagreus θ QZ chagreus δ Cataegis
 Fortun. || 9 templum illi] ante et vovit coll. δ || 18 tracturis]
 terris δ || 19 et 24 idem trad.] iidem Fortun. || 20 nimios]
 nubes δ | nub. m. deducunt] om. δ || 22 possint] possent Φ ||
 23 nubes apud nos coll. δ || 24 totam] per t. δ η λ P | id] idem
 δ || 25 quid — 26 possent] quomodo enim fruges inciperentur
 (excipientur B) δ | percoqui Ge.] cf. p. 191, 21, percipi Φ ||
 26 et m.] admixta Muretus, immixta Gertz, mixta Haase

tem frugem ruptis velamentis suis, quae folliculos agri- 4
colae vocant, adaperiret? quid, quod omnibus inter se
populis commercium dedit et gentes dissipatas locis
miscuit? ingens naturae beneficium, si illud in iniuriam
5 suam non vertat hominum furor! nunc quod de Cae-
sare maiori vulgo dictatum est et a Tito Livio po-
situm, in incerto esse, utrum illum magis nasci an
non nasci reipublicae profuerit, dici etiam de ventis
potest; adeo quicquid ex illis utile et necessarium est,
10 non potest his repensari, quae in perniciem suam ge- 5
neris humani dementia excogitat. sed non ideo non
sunt ista natura bona, si vitio male utentium nocent:
non in hoc providentia ac dispositor ille mundi deus
aëra ventis exercendum dedit et illos ab omni parte,
15 ne quid esset situ squalidum, effudit, ut nos classes
partem freti occupaturas conpleremus milite armato et 6
hostem in mari aut post mare quaereremus. quae nos
dementia exagitat et in mutuum compellit exitium?
vela ventis damus bellum petitori et periclitamur peri-
20 culi causa, incertam fortunam experimur, vim tempe-
statum nulla ope humana superabilem et mortem sine 7
spe sepulturae. non erat tanti, si ad pacem per ista
veheremur: nunc cum evaserimus tot scopulos latentes
et insidias vadosi maris, cum effugerimus procellosos
25 desuper montes, per quos praeceps in navigantes ven-
tus impingitur, cum involutos nubilo dies et nimbis ac
tonitribus horridas noctes, cum turbinibus divulsa na-
vigia — quis erit [in eius] laboris ac metus fructus, quis

6 *Liv. fr. 46 Hertz.*

4 in] non λ 5 nunc] non B^1C nam EST | de Cesare $BCEST$
de C. Z decens $A \Phi$ || 6 dictatum est] *om.* FH || 7 illum — 8 pro-
fuerit $ST(\Phi)$ | magis R. P. prof. eum nasci (eum n. pr. A) δ | an
non nasci] *om.* (δ) Φ | rei (R. P. λ) ante an λP || 9 est] ante et
(ac BC) nec. δ || 11 hum. generis coll. δ | sed] scilicet *Ge.* || 12 ista]
venti ceteraque | natura] sua *add.* δ || 13 non in hoc] nimirum hac
 δ | ac] *om.* δ || 17 quaereremus] queremus λ (*sed* -reremus
 L^2M) || 18 compellit] componit $A^1 \Phi$ || 28 erit] *om.* δ | in eius λP
eius T huius $\Phi J^2 L^2 Z$ in eis δ *om.* S (= metus) Leo, finis Ross-

nos fessos tot malis portus excipiet? bellum scilicet et
 obuius in litore hostis et trucidandae gentes tracturae-
 que magna ex parte victorem et antiquarum urbium
 8 flamma. quid in arma cogimus populos? quid exer-
 citus scribimus directuros aciem in mediis fluctibus? 5
 quid maria inquietamus? parum videlicet ad mortes
 nostras terra late patet. nimis delicate fortuna nos
 tractat, nimis dura dedit nobis corpora, felicem vali-
 tudinem, non depopulatur nos casus incurrens, emetiri
 cuique annos suos ex commodo licet et ad senectutem 10
 decurrere: itaque eamus in pelagus et vocemus in nos
 9 fata cessantia. miseri, quid quaeritis? mortem, quae
 ubique superest? petet illa vos et ex lectulo, sed in-
 nocentes petat; occupabit vos in vestra domo, sed oc-
 cupet nullum molientes malum. hoc vero quid aliud 15
 quis dixerit quam insaniam, circumferre pericula et
 ruere in ignotos, iratum sine iniuria, occurrentia de-
 vastantem ac ferarum more occidere quem non oderis?
 illis tamen in ultionem aut ex fame morsus est: nos
 sine ulla parsimonia nostri alienique sanguinis move- 20
 mus manum et navigia deducimus, salutem committi-
 mus fluctibus, secundos optamus ventos, quorum feli-
 10 citas est ad bella perferri. quousque nos mala nostra
 rapuerunt? parum est intra orbem suum furere: sic
 Persarum rex stolidissimus in Graeciam traiciet, quam 25
 exercitus non vincet, cum impleverit. sic Alexander
 ulterior Bactris et Indis volet quaeretque, quid sit
 ultra magnum mare, et indignabitur esse aliquid ulti-
 mum sibi. sic Crassum avaritia Parthis dabit, non

bach | metus ac *coll.* δ | quis] qui λ (*sed corr.* L^2M) || 2 truci-
 dandae] trucidate δ || 3 ex magna *coll.* δ || 6 uidelicet] *om.* δ ||
 8 dura] aura δ | corpora] corporum δ || 13 petet] petit δ | uos
 9 J^2MZ] nos | et ex] in δ | sed innoc. pet.] sed ubique pet. inn. δ ||
 14 uos $HLMO P$] nos $\delta \eta E J K S T Z$ | u(est)ra $H \lambda P Z$] n(ost)ra
 $\delta \eta E J^2 S T$ || 16 insaniam] per ins. *ante* ruere δ || 18 more ferarum
coll. δ || 23 mala nostra nos *coll.* δ || 24 intra $\delta \Phi (= M O^2)$] inter λ ||
 25 traiciet *Haase*] traiecit || 26 vincet] uicit δ || 27 ulterior] ulte-
 riora *Ge.* | uolet] uadet *Leo* | quaeretque] querere ηE || 29 Crassum]

horrebit revocantis diras tribuni, non tempestates longissimi maris, non circa Euphratem praesaga fulmina et deos resistentes: per hominum et deorum iras ad aurum ibitur. ergo non immerito quis dixerit rerum 11
 5 naturam melius acturam fuisse nobiscum, si ventos flare vetuisset et inhibito discursu furentium in sua quemque terra stare iussisset: si nihil aliud, certe suo quisque tantum ac suorum malo nasceretur: nunc parum mihi domestica, externis quoque laborandum est.
 10 nulla terra tam longe remota est, quae non emittere 12 aliquod suum malum possit: unde scio, an nunc aliquis magnae gentis in abdito dominus, fortunae indulgentia tumens, non contineat intra terminos arma, an paret classes ignota moliens? unde scio, hic mihi an ille
 15 ventus bellum invehat? magna pars erat pacis humanae maria praecludi. non tamen, ut paulo ante dicebam, 13 queri possumus de auctore nostri deo, si beneficia eius corrupimus et, ut essent contraria, effecimus. dedit ille ventos ad custodiendam caeli terrarumque tem-
 20 periem, ad evocandas suppressendasque aquas, ad alendos satorum atque arborum fructus, quos ad maturitatem cum aliis causis adducit ipsa iactatio attrahens cibum in summa et ne torpeant permovens. dedit 14
 25 animal et sine magna experientia rerum homo, si circumscriberetur natalis soli fine. dedit ventos, ut com-
 moda cuiusque regionis fierent communia, non ut legiones equitemque gestarent nec ut perniciosa gentium

cursum δ || 2 Euphratem trad. || 3 ad aurum] manum δ || 4 immerito] merito ρ || 7 quemque] quoque ρ | stare terra coll. λ || 8 tantum] tamen λ || 9 externis] (sunt add. δ) exterius $\delta\eta E$ | labor.] elabor. δ || 10 em.] remittere ρ || 15 inuehat *Madrig* | -het | erat] erit δ || 16 non tamen] num δ || 17 nostri] nostro δ || 18 corrup. *Haase*] corrumpimus | effec. *Fickert*] efficimus || 20 ad eu.] et ad eu. $\delta JKMST$ || 21 sat. a. arb.] segetum arborumque δ || 23 permovens] mouens δ || 25 rerum] ante exper. δ | post homo λP *Skutsch* || 28 gentium] ciuium δ , gerentibus *Schultess*, quouis gentium *Skutsch*

- 15 arma transveherent. si beneficia naturae utentium pravitatem perpendimus, nihil non nostro malo accepimus: cui videre expedit, cui loqui? cui non vita tormentum est? nihil invenies tam manifestae utilitatis, quod non in contrarium transeat culpa. sic ventos quoque natura bono futuros invenerat: ipsi illos contrarios fecimus. 'omnes in aliquod nos malum ducunt.' non eadem est his et illis causa solvendi, sed iusta nulli; diversis enim irritamentis ad temptandum mare impellimur, utique alicui vitio navigatur. egregie Plato dicit, qui nobis circa exitum iam testium loco dandus est, minima esse, quae homines emant vita. immo, Lucili karissime, si bene illorum furorem aestimaveris, id est nostrum (in eadem enim turba volutamur), magis ridebis, cum cogitaveris vitae parari, in quae vita consumitur.

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER VI QUI FERTUR.

Liber sextus.

De terrae motu.

- 1 1. Pompeios, celebrem Campaniae urbem, in quam ab altera parte Surrentinum Stabianumque litus, ab altera Herculansense conveniunt et mare ex aperto re-

10 *Platonis placitum ignotum.*

5 transeat] transferat δ || 6 bono FHMOPZ] bonos $\delta\eta$ EJKLST | invenerat] -nit δ -niat A¹ | ipsi] ipsis AB¹ || 7 nos] om. O ante in BJK || 8 et illis] s. l. δ || 9 mare Pincianus] ire || 10 utique δ] utque Φ ubique M²ST || 11 minima] i. e. minime vita digna || 15 parari] ea add. $\delta\eta$ | quae] qua E λ quibus $\Delta\eta$ ||

18 liber sextus vulgo et Ge.] l. quintus (δ) η EGHLMZ l. tertius KPTU Esc. || de terrae motu add. Ge. e EH Esc. MPTZ de motu terrae η || 22 Surr.] surentinum λ || 23 herc.] uero (autem A) calcedonense δ

ductum amoeno sinu cingunt, consedissee terrae motu
vexatis quaecumque adiacebant regionibus, Lucili viro-
rum optime, audivimus, et quidem hibernis diebus,
quos vacare a tali periculo maiores nostri solebant
5 promittere. Nonis Februariis hic fuit motus Regulo 2
et Verginio consulibus, qui Campaniam, numquam
securam huius mali, indemnem tamen et totiens de-
functam metu, magna strage vastavit: nam et Hercu-
lanensis oppidi pars ruit dubieque stant etiam quae
10 relictæ sunt, et Nucerinorum colonia ut sine clade ita
non sine querela est; Neapolis quoque privatim multa,
publice nihil amisit leniter ingenti malo perstricta,
villae vero prorutae, passim sine iniuria tremuere.
adiciuntur his illa: sexcentarum ovium gregem exani- 3
15 matum et divisas statuas, motae post haec mentis ali-
quos atque impotentes sui errasse. quorum ut causas
excutiamus, et propositi operis contextus exigit et ipse
in hoc tempus congruens casus. quaerenda sunt tre- 4
pidis solacia et demendus ingens timor. quid enim
20 cuiquam satis tutum videri potest, si mundus ipse
concutitur et partes eius solidissimae labant? si quod
unum immobile est in illo fixumque, ut cuncta in se
intenta sustineat, fluctuatur, si quod proprium habet
terra perdidit, stare: ubi tandem resident metus nostri?
25 quod corpora receptaculum invenient, quo sollicita
confugient, si ab imo metus nascitur et funditus trahi-
tur? consternatio omnium est, ubi tecta crepuerunt et 5
ruina signum dedit. tunc praeceps quisque se proripit

1 consed.] desedissee δ || 6 uerginio EHL³TZ] unginio O
urigino (?) δ unguino P irriguo J¹K || 7 indemnem *plerique codd.* ||
8 hercul.] hec tu lanensis λ || 9 opp.] opidi BH λ T | etiam] in
eo δ || 10 ita] tamen λ || 12 leniter JK] leuiter | perstr.] pre-
stricta δ || 13 prorutae HPZ] prorupte EFLST prerupte δ λ ||
14 ovium] omnium λ | exanimatum] examinatum λ || 15 haec]
hoc Φ || 17 exc.] discutiamus δ || 19 solatia (*sic semper scr.*) re-
media δ | ingens] urgens *Schultess* || 20 tutum] post potest δ
post videri M || 23 fluctuatur] fluctuat δ η EST fructuatur Z ||
24 t. stare perd. coll. q stare terra p. coll. JK || 26 conf.] fugient λ

et penates suos deserit ac se publico credit: quam latebram prospicimus, quod auxilium, si orbis ipse ruinas agitat, si hoc, quod nos tuetur ac sustinet, supra quod urbes sitae sunt, quod fundamentum quidam
 6 orbis esse dixerunt, discedit ac titubat? quid tibi esse 5 non dico auxilii sed solacii potest, ubi timor fugam perdidit? quid est, inquam, satis munitum, quid ad tutelam alterius ac sui firmum? hostem muro repellam, et praeruptae altitudinis castella vel magnos exercitus difficultate aditus morabuntur, a tempestate nos 10 vindicat portus, nimborum vim effusam et sine fine cadentes aquas tecta propellunt, fugientes non sequitur incendium, adversus tonitruum et minas caeli subterraneae domus et defossi in altum specus remedia sunt (ignis ille caelestis non transverberat terram sed exiguo 15 eius obiectu retunditur), in pestilentia mutare sedes
 7 licet — nullum malum sine effugio est. numquam fulmina populos perusserunt; pestilens caelum exhaustit urbes, non abstulit: hoc malum latissime patet inevitabile, avidum, publice noxium. non enim domos so- 20 lum aut familias aut urbes singulas haurit: gentes totas regionesque submergit et modo ruinis operit, modo in altam voraginem condit ac ne id quidem relinquit, ex quo appareat, quod non est saltem fuisse, sed supra nobilissimas urbes sine ullo vestigio prioris 25
 8 habitus solum extenditur. nec desunt, qui hoc genus mortis magis timeant, quo in abruptum cum sedibus

13 cf. *Aetnae v. 280 caelestis . . minas.* || 25—p. 196, 10 cf. *Aetnae v. 171 sq.* hinc saevo quassat hiatu
 fundamenta soli, trepidant urbesque caducae.

1 ac] et δ | credit] condit δ || 2 prosp.] perspic. δ | ipse orbis coll. 2 || 3 agitat EOQ] agitet δ 9 2 Z || 4 quidam] s. l. δ L || 5 tibi] ibi δ || 6 auxili et solaci Skutsch || 11 vindicat] uendicat AST | nimborum] imbrium δ || 12 prop.] repellunt δ || 13 tonitruum] -trua (η?) EM vulgo || 14 defossi] om. Φ || 18 fulm.] flumina δ JKO¹ | peruss.] percusserunt LST peruerterunt A meraserunt B || 21 haurit] sed δ || 22 subm.] subuertit δ || 23 ac] at OST || 24 relinquit] -quid BJKO | appar.] id add. δ

suis eunt et e vivorum numero vivi auferuntur, tamquam non omne fatum ad eundem terminum veniat. hoc habet inter cetera iustitiae suae natura praecipuum, quod cum ad exitum ventum est, omnes in
 5 aequo sumus. nihil itaque interest, utrum me lapis
 unus elidat, an monte toto premar; utrum supra me domus unius onus veniat et sub exiguo eius tumulo ac pulvere expirem, an totus caput meum terrarum orbis abscondat; in luce hunc et in aperto spiritum
 10 reddam an in vasto terrarum dehiscentium sinu, solus in illud profundum an cum magno comitatu populorum concadentium ferar; nihil interest mea, quantus circa mortem meam tumultus sit: ipsa ubique tantundem est. proinde magnum sumamus animum adversus
 15 istam eladem, quae nec evitari nec provideri potest, desinamusque audire istos, qui Campaniae renuntiaverunt quique post hunc casum emigraverunt negantque ipsos unquam in illam regionem accessuros: quis enim illis promittit melioribus fundamentis hoc aut
 20 illud solum stare? omnia eiusdem sortis sunt et, si
 nondum mota, tamen mobilia: hunc fortasse, in quo securius consistitis, locum haec nox aut hic ante noctem dies scindet. unde scis, an <non> melior eorum locorum condicio sit, in quibus iam vires suas fortuna
 25 consumpsit et quae in futurum ruina sua fulta sunt? erramus enim, si ullam terrarum partem exceptam im-
 munemque ab hoc periculo credimus: omnes sub eadem iacent lege, nihil ita, ut immobile esset, natura concepit; alia temporibus aliis cadunt, et quemadmodum

3 nat.] munera δ || 4 praecipuum] deus *add.* δ | omnes *om.* δ || 6 supra] super δE || 7 unius] *post* me Z^2 *post* veniat *iter.* q | veniat] *om.* E | tumulo B | cumulo || 8 caput] capud $A H J K M O$ || 9 abscondat] -dit λ || 12 concad.] congaudentium δ | mea interest *coll.* δ || 18 ipsos] se ipsos δ || 20 illud] illum $J^1 K M \lambda$ | eiusdem sortis] . . de sorti (-te ST) q | et] etiam λZ || 22 securius] *om.* $A S T$ securus Z *Gertz* | cons.] consistis $A E Z^2$ *ulgo* || 23 scis] scias Φ | non *add.* *Haase* || 25 futurum ruina sua] futuram ruinam suam δ | sunt] est q || 26, 7 exceptam *et* *que*] *om.* δ

- in urbibus magnis nunc haec domus nunc illa suspenditur, ita in hoc orbe terrarum nunc haec pars facit
 13 vitium nunc illa. Tyros aliquando infamis ruinis fuit, Asia XII urbes simul perdidit; anno priore [in] Acha-
 iam et Macedoniam, quaecumque est ista vis mali, quae 5
 incurrit, nunc Campaniam laesit: circumit fatum et,
 si quid diu praeterit, repetit. quaedam rarius sollicitat,
 saepius quaedam: nihil immune esse et innoxium sinit.
 14 non homines tantum, qui brevis et caduca res nasci-
 mur — urbes oraeque terrarum et litora et ipsum 10
 mare in servitutem fati venit. nos tamen nobis per-
 mansura promittimus bona fortunae, et felicitatem,
 cuius ex omnibus rebus humanis velocissima est levi-
 tas, habituram in aliquo pondus ac moram credimus;
 15 et perpetua sibi omnia promittentibus in mentem non 15
 venit, id ipsum, supra quod stamus, stabile non esse.
 neque enim Campaniae istud aut Achaiae sed omnis
 soli vitium est, male cohaerere et ex causis pluribus
 solvi et summa manere, partibus ruere.
 1 2. Quid ago? solacium adversus pericula rara pro- 20
 miseram: ecce undique timenda denuntio, nego quie-
 quam esse quietis aeternae, quod perire possit et per-
 dere. ego vero hoc ipsum solacii loco pono et quidem
 valentissimi, quando quidem sine remedio timor stultis
 est: ratio terrorem prudentibus excutit, imperitis magna 25
 2 fit ex desperatione securitas. hoc itaque generi hu-

1 nunc haec domus] *om.* J¹KO(2) || 4 [in *del. Fort.*] Acha-
 iam et Macedoniam *Fortun. Gron.*] in Achaia et Macedonia || 5 ista]
om. q | ista — quae] <uia> istius mali, quod (*vel* qua) *Ge.* || 6 incurrit,
 quae *Pincianus* | circumit HOPZ] circum id JK circuit δELST ||
 7 praeterit] -iit *vulgo* | quaedam r.] quidam r. L¹O¹ qu(orun-
 dam r. JK || 9 qui EJ²MO²] quae | nascimur] nascitur sed δ ||
 10 oraeque] horeque Aλ | litora BHJKL] littora AEMOq ||
 11 uenit. nos tamen] ueniunt. quo ergo δ || 14 moram ac pondus
coll. δ || 15 et] *om.* δ || 17 enim] *om.* δ | istud] neque tyri (tiri A)
 neque italie δ || 18 est] hoc est δ || 19 solui] resolui δ || 20 ago]
 ergo δ || 24 q(ua)n(do) EλST] q(uonia)m δHL²PZ | quidem]
 quod δ | stultis timor *coll.* δ || 25 ratio] idem δ || 26 fit] sit λ

mano dictum puta, quod illis subita captivitate inter ignes et hostem stupentibus dictum est:

una salus victis nullam sperare salutem.

si vultis nihil timere, cogitate omnia esse metuenda; 3
 5 circumspicite, quam levibus causis discutiamur: non
 cibus nobis non umor, non vigilia non somnus sine
 mensura quadam salubria sunt — iam intellegetis nugatoria esse nos et imbecilla corpuscula, fluida, non
 magna molitione perdenda. 'sine dubio id summum
 10 periculi nobis est, quod tremunt terrae, quod subito
 dissipantur ac superposita deducunt. magni se aesti- 4
 mat, qui fulmina et motus terrarum hiatusque formidat — vult ille imbecillitatis sibi suae conscius timere
 pituitam? ita videlicet nati sumus, tam felicia sortiti
 15 membra, in hanc magnitudinem crevimus.' et ob hoc
 nisi mundi partibus motis, nisi caelum intonuerit,
 nisi terra subsederit, perire non possumus? unguiculi 5
 nos et ne totius quidem dolor sed aliqua ab latere eius scissura conficit! et ego timeam terras tre-
 20 mentes, quem crassior saliva suffocat? ego extimescam
 emotum sedibus suis mare, et ne aestus maiore quam
 solet cursu plus aquarum trahens superveniat, cum
 quosdam strangulaverit potio male lapsa per fauces?
 quam stultum est mare horrere, cum scias stillicidio
 25 perire te posse! nullum maius solacium est mortis 6
 quam ipsa mortalitas, nullum autem omnium istorum,

3 Verg. Aen. II 354

1 illis] in δ || 4 met.] timenda η EST || 7 intellig. *semper* ||
 8 nos δ FHP¹Z] nostra $E\lambda Q$ | corp.] corpora BE || 9—15 inter-
 locutori dedi | 9 summum Ge.] unum || 10 nobis] satis *Fortun.* |
 est *Madrig*] esset || 11 ded.] diducunt ALST || 12 fulmina] *audi:*
nihil nisi f. | terr. hiat. que] et hiatus terrarum δ || 13 vult ille]
i. e. num mavult idem? Sen. ipse <cur non> vult interrogaret
 conl. Hor. S. I 1, 108. solet ille (*sc. alius*) Leo | sue sibi coll.
 δ || 15 et . . 17 possumus] ut . . possimus *Madrig* || 17 unguiculi]
 unde igitur celi δ || 18 dolor] calor δ || 21 suis sedibus coll. δ ||
 23 potio male] salua δ || 26 istorum omnium coll. δ

quae extrinsecus terrent, quam quod innumerabilia pericula in ipso sinu sunt. quid enim dementius quam ad tonitrua succidere et sub terram correpere fulminum metu? quid stultius quam timere nutationem terrae aut subitos montium lapsus et irruptiones maris 5 extra litus eiectioni, cum mors ubique praesto sit et undique occurrat nihilque sit tam exiguum, quod non in 7 perniciem generis humani satis valeat? adeo non debent nos ista confundere, tamquam plus in se mali habeant quam vulgaris mors, ut contra, cum sit necessarium e 10 vita exire et aliquando emittere animam, maiore perire ratione iuvet. necesse est mori ubicumque, quandoque: stet licet ista humus et se teneat suis finibus nec ulla iactetur iniuria, supra me quandoque erit. <quid> interest, ego illam mihi an ipsa se mihi imponat? 15 8 diducitur et ingenti potentia nescio cuius mali rumpitur et me in immensam altitudinem abducit — quid porro? mors levior in plano est? quid habeo quod querar, si rerum natura me non vult iacere ignobili 9 leto, si mihi inicit sui partem? egregie Vagellius 20 meus in illo inclito carmine: 'si cadendum est [mihi]', inquit, 'e caelo cecidisse velim.' idem <mihi> licet dicere: si cadendum est, cadam orbe concusso, non quia fas

21 sq. *FPR* p. 362 *Baehr.*

1 quam quod] que quidem δ | peric.] exempla δ , pericla *Skutsch* || 2 sunt sinu *coll.* δ || 3 ad] a ϕ | terram] terra ϕ | correpere g^2 *Erasmus*] corripere Φ se corripere δ corrumpere **ST** corruere **Z** || 4 metu fulm. *coll.* δ | nut.] mut. λ | terre] *om.* Φ || 6 eiectioni] euectioni *Koeler*, sed cf. VII 6, 3 || 7 tam sit *coll.* ϕ || 9 in se] ante plus *coll.* δ post mali **E** || 10 sit] ante e δ || 12 rat. perire *coll.* δ | mori ub. quandoque] maiori δ || 13 finibus suis *coll.* λ || 14 quand. erit] *om.* δ | quid *add.* *Ge.* || 15 ego i.] ergo illam ego δ || 17 abd.] obducit δ || 19 me] s. l. δ | ign. leto] ign. (inn. **J¹K**) lecto λ in ign. loco δ || 20 inicit] *om.* in lac. **H¹** uincit **P** uindicat δ | partem sui *coll.* λ | Vag.] u(er)o agellius δ , cf. *Prosop. I. R. III* 347 || 21 si] poeta fort. siue scripserat | mihi hic del. et l. 22 *add.* *Ge.* inquit mihi *coll.* Φ || 22 e caelo] de caelo me *Haase* | cec.] cedissee **JK** sedissee **P**

est optare publicam cladem, sed quia ingens mortis solacium est terram quoque videre mortalem.

3. Illud quoque proderit praesumere animo, nihil
 horum deos facere, nec ira numinum aut caelum con-
 5 verti aut terram: suas ista causas habent nec ex im-
 perio saeviunt sed quibusdam vitiis ut corpora nostra
 turbantur et tunc, cum facere videntur iniuriam, acci-
 piunt. nobis autem ignorantibus verum omnia terri- 2
 biliora sunt, utique quorum metum raritas auget: le-
 10 vius accidunt familiaria, [et] ex insolito formido maior
 est. quare autem quicquam nobis insolitum est? quia
 naturam oculis, non ratione, comprehendimus nec cogi-
 tamus, quid illa facere possit, sed tantum quid fecerit.
 damus itaque huius neglegentiae poenas tamquam novis
 15 terri, cum illa non sint nova sed insolita. quid ergo? 3
 non religionem incutit mentibus et quidem publice,
 sive deficere sol visus est, sive luna, cuius obscuratio
 frequentior, aut parte sui aut tota delituit? longeque
 magis illa, actae in transversum faces et caeli magna
 20 pars ardens et crinita sidera et plures solis orbes et
 stellae per diem visae subitque transcursus ignium
 multam post se lucem trahentium. nihil horum sine 4
 timore miramur: et cum timendi sit causa nescire, non
 est tanti scire, ne timeas? quanto satius est causas in-
 25 quirere et quidem toto in hoc intentum animo: neque
 enim illo quicquam inveniri dignius potest, cui se non
 tantum commodet sed impendat.

4 cf. *Aetnae* vv. 29—33 || 12 cf. *Aetnae* v. 224 non oculis
 solum pecudum miranda tueri more || 24—27 cf. *Aetnae* v. 226 sq.
 nosse fidem rerum dubiasque exquirere causas,
 ingenium sacrare caputque attollere caelo eqs.

2 mort. uid. coll. δ || 4 conuerti] concuti δ || 6 sed] ex add. δ ||
 8 uerum] un(de) ueniant δ || 9 leuius] lenius HM φ || 10 et] om. δ ,
 fort. sed Ge. || 11 nobis E λ P] om. FHST ante quicq. δ Skutsch ||
 12 comprehendimus Skutsch || 17 siue d.] si d. FH | sol] post est δ ||
 18 del.] dilituit λ || 19 illa] illae Erasmus | m. pars $\mathfrak{D}\varphi Z$] p. m. $\delta \lambda$ ||
 20 orb. solis coll. δ || 23 timendi] timidi $\delta \lambda$ || 24 est] om. φ ||
 25 intentum] -to δ || 26 illo] eo δ || 27 imp.] etiam expendat δ

- 1 4. Quaeramus ergo, quid sit, quod terram ab infimo moveat, quod tanti molem ponderis pellat, quid sit illa valentius, quod tantum onus vi sua labefactet, cur modo tremat, modo laxata subsidat, nunc in partes divisa discedat et alias intervallum ruinae suae diu 5 servet, alias cito comprimat, nunc amnes magnitudinis notae convertat introrsum, nunc novos exprimat, aperiat aliquando aquarum calentium venas, aliquando refrigeret, ignesque nonnumquam per aliquod ignotum antea montis aut rupis foramen emittat, aliquando notos 10 et per saecula nobiles comprimat. mille miracula movet faciemque mutat locis et defert montes, subgrigit plana, valles extuberat, novas in profundo insulas erigit:
- 2 haec ex quibus causis accidant, digna res excuti. 'quod', inquis, 'erit pretium operae?' quo nullum maius est, 15 nosse naturam. neque enim quicquam habet in se huius materiae tractatio pulchrius, cum multa habeat futura usui, quam quod hominem magnificentia sui detinet nec mercede sed miraculo colitur. inspiciamus ergo, quid sit, propter quod haec accidant: quorum 20 adeo est mihi dulcis inspectio, ut quamvis aliquando de motu terrarum volumen iuvenis ediderim, tamen temptare me voluerim et experiri, <si> aetas aliquid nobis aut ad scientiam aut certe ad diligentiam adiecerit.
- 1 5. Causam, qua terra concutitur, alii in aqua esse, 25 alii in ignibus, alii in ipsa terra, alii in spiritu putaverunt, alii in pluribus, alii in omnibus his; quidam

14—20 cf. *Aetnae* v. 222 sqq.

immensus labor est, sed fertilis idem;

digna laborantis respondent praemia curis: . . .

(225) *nosse fidem rerum dubiasque exquirere causas . .*

3 on.] honus **λE** || 4 modo tremat] tremat et **δ** || 7 novos] inuos **λ** | expr.] inpr. **J¹K** compr. **δ** || 12 defert] differt **δ** || 14 ex] om. **δ** | res] est *add.* **δ** || 16 quicquam] s. l. **δ** || 18 usui] uisui **λ** | hom. m. sui] omnes sui m. **δ** || 21 est] *post* dulcis **δ** || 22 iuvenis] ante de m. **δ** *Skutsch* || 23 me] *post* experiri **δ** *Skutsch* | si *Ge. add.*] an // A cum **g¹** an cum **g²** an *vulgo* || 24 aut *prius*] om. **δST**

liquere ipsis aliquam ex istis causam esse dixerunt,
 sed non liquere, quae esset. nunc singula persequar. 2
 illud ante omnia mihi dicendum est, opiniones veteres
 parum exactas esse et rudes: circa verum adhuc erra-
 5 batur, nova omnia erant primo temptantibus; postea
 eadem illa limata sunt et, si quid inventum est, illis
 nihilominus referri debet acceptum: magni animi [res]
 fuit rerum naturae latebras dimovere nec contentum
 exteriori eius aspectu introspicere et in deorum secreta
 10 descendere. — plurimum ad inveniendum contulit, qui
 speravit posse reperiri. cum excusatione itaque veteres 3
 audiendi sunt: nulla res consummata est, dum incipit;
 nec in hac tantum re omnium maxima atque involu-
 tissima (in qua, etiam cum multum acti erit, omnis
 15 tamen aetas quod agat inveniet) sed in omni alio
 negotio longe semper a perfecto fuere principia.

6. In aqua causam esse nec ab uno dictum est 1
 nec uno modo. Thales Milesius totam terram subiecto
 indicat umore portari et innare, sive illud oceanum
 20 vocas, sive magnum mare, sive alterius naturae sim-
 plicem adhuc aquam et umidum elementum. 'hac',
 inquit, 'unda sustinetur orbis velut aliquod grande na-
 vigium et grave his aquis, quas premit.' supervacuum 2
 est reddere causas, propter quas existimat gravissimam
 25 partem mundi non posse spiritu tam tenui fugacique
 gestari, non enim nunc de situ terrarum sed de motu

4. 9—10 cf. *Aetnae v. 256 in Iovis errantem regno perquirere divos.* || 17 cf. *Thaletis placitum III 14, 1 (A 15 Diels p. 12)*

1 ipsis] sibi δ || 3 mihi] s. est δ om. **E** || 4 verum] hec δ ||
 5 erant omnia coll. δ || 6 est inuentum coll. δ || 7 ref. deb. acc.]
 debet referri in accepto δ | res] om. δ **E** || 8 cont.] contemptum λ
 [concrementum φ contempnendum δ || 10 cont.] tulit δ || 12 res]
 om. φ || 13 atque] et δ || 14 in qua] inquam δ **JKST** | acti e.]
 actum e. λ erit (vel est) quesitum δ || 15 quod] quid δ | inu.]
 inueniat λ || 16 semper] om. **EST** || 18 Thales] tales λ φ || 19 in-
 nare] in mare λ mare **OS** in mari δ | illud] *intell.* illum *sc.*
umorem | oc.] oceanum *trad. ut semper, ante illud* λ || 20 siue
 m.] seu m. **HQ** || 22 unda] aqua φ

agitur. illud argumenti loco ponit, aquas esse in causa, quibus hic orbis agitetur, quod in omni maiore motu erumpunt fere novi fontes (sicut in navigiis quoque evenit, ut si inclinata sunt et abierunt in latus, aquam sorbeant, quae *vi* omni eorum onerum, quae vehit, si immodice depressa sunt, aut superfunditur aut certe 5 dextra sinistraque solito magis surgit). hanc opinionem falsam esse non est diu colligendum: nam si terra aqua sustineretur et ea aliquando concuteretur, semper moveretur, nec agitari illam miraremur sed manere; 10 deinde tota concuteretur, non ex parte (numquam enim navis dimidia iactatur), nunc vero terrarum non universarum sed ex parte motus est: quomodo ergo fieri potest, ut quod totum vehitur, totum non agitetur, si 4 eo, quo vehitur, agitatum est? 'at quare aquae erumpunt?' 15 primum omnium saepe tremuit terra, et nihil umoris novi fluxit; deinde si ex hac causa unda prorumperet, a lateribus terrae circumfunderetur (sicut in fluminibus ac mari videmus incidere, ut incrementum aquarum, quotiens navigia desidunt, in lateribus maxime 20 appareat); ad ultimum non tam exigua fieret, quam tu dicis, eruptio nec velut per rimam sentina subreperet, sed fieret ingens inundatio ut ex infinito liquore et ferente universa.

1 7. Quidam motum terrarum aquae imputaverunt, 25 sed non ex eadem causa; 'per omnem', inquit, 'terram

2 agitetur] agitatur *q* | in omni] modo *δ* || 3 erumpunt] -pit *δ* | fere] *om. E, fort. ante maiore coll. Ge.* || 5 quae] quem *A* que (post omni) *B* | ui omni (cf. p. 203, 14) *Ge.*] in (*om. δ*) omni *δ Φ*, in omni genere *Klammer*, impatiens *Madvig*, margini *Schultess*, in omni motu (*om. eorum*) *Leo* | onerum] honerum *F 2* ante eorum *E* oneri *δ* | uehit] *sc. aqua* || 8 est] ante nam *δ* || 9 ea] *intell. hac aqua*, et — concuteretur *del. Haase* | aliquando c.] agitante c. *Gertz* conc. aliquando *Skutsch* || 10 illam agitari *coll. δ* || 16 primum] primo *δ* || 17 hac c.] causa ista *δ* || 18 a] ac (a) *q* || 20 aq. incr. *coll. δ* || 21 quam tu] quantum *Φ* || 22 velut] aliud *δ* | subreperet *E 2 Z*] subriperet *δ H O q* || 26 inquit *Φ*] iniquant *δ EST*, cf. p. 205, 19

multa aquarum genera decurrunt: aliubi perpetui amnes,
 quorum navigabilis etiam sine adiutorio imbrium magni-
 tudo est: hinc Nilus per aestatem ingentes aquas in-
 vehit; hinc, qui medius inter pacata et hostilia fluit,
 5 Danuvius ac Rhenus, alter Sarmaticos impetus cohibens
 et Europam Asiamque distermians, alter Germanos,
 avidam belli gentem, repellens. adice nunc patentissi- 2
 mos lacus et stagna populis inter se ignotis circum-
 data et ineluctabiles navigio paludes, ne ipsis quidem
 10 inter se pervias, quibus incoluntur; deinde tot fontes,
 tot capita fluminum subitos et ex occulto amnes vo-
 mentia, tot deinde ad tempus collectos torrentium im-
 petus, quorum vires quam repentinae tam breves.
 omnis aquarum et intra terram natura faciesque est: 3
 15 illic quoque aliae vasto cursu deferuntur et in prae-
 ceptis volutae cadunt, aliae languidiores in vadis refun-
 duntur et leniter ac quiete fluunt; quis autem neget
 vastis illas receptaculis concipi et cessare multis inertes
 locis? non est diu probandum ibi multas aquas esse,
 20 ubi omnes sunt; neque enim sufficeret tellus ad tot
 flumina edenda, nisi ex reposito multoque funderet.
 si hoc verum est, necesse est aliquando illic amnis ex- 4
 crescat et relictis ripis violentus in obstantia incurrat:

11 cf. Aetnae v. 126 sq.

aut occulta fluunt tectis adoperta cavernis
 atque inopinatos referunt procul edita cursus.

15 sq. cf. Aetnae v. 124 sq. aut illa vorago

direpta in praeceptis fatali condidit ore.

17 sq. cf. Aetnae v. 117 sq. quis enim non credit inanis
 esse sinus penitus?

1 aliubi HZ] alicubi EλQ alii δ || 2 etiam] om. δ || 3 est
 magn. coll. δ || 5 danubius trad. | renus Φ || 11 subitos Fortun.]
 subito (ex add. δ) se δ Φ subito ST | uom.] fundentia δ ||
 14 omnis] fort. similis vel eadem omnis Ge. cf. Aetnae v. 303 ||
 15 cursu] impetu δ || 19 prob. diu coll. δ | esse] superfluas esse
 Ge. cf. enim et c. 16, 3 || 20 omnes] amnes L. Jan., origines
 Haase | sunt] eunt Schultess || 21 funderet] ea f. δ || 23 excrescat]
 excurret δ | violentus] -ter δ | in obstantia] om. δ

sic fiet motus alicuius partis, in quam flumen impetum
dedit et quam, donec decrescat, verberabit. potest fieri,
ut aliquam regionem rivus affluens exedat ac sic trahat
5 aliquam molem, qua lapsa superposita quatiantur. iam
vero nimis oculis <se> permittit nec illos scit producere 5
ultra animus, qui non credit esse in abdito terrae
sinus maris vasti. nec enim video, quid prohibeat aut
obstet, quo minus habeat aliquod etiam in abdito litus
et per occultos aditus receptum mare, quod illic quo-
que tantundem loci teneat aut fortassis hoc amplius, 10
quod superiora cum tot animalibus erant dividenda:
abstrusa enim et sine possessore deserta liberius undis
6 vacant. quas quid vetat illic fluctuare et ventis, quos
omne intervallum terrarum et omnis aër creat, impelli?
potest ergo maior solito exorta tempestas aliquam par- 15
tem terrarum impulsam vehementius commovere. nam
apud nos quoque multa, quae procul a mari fuerant,
subito eius accessu vapulaverunt et villas in prospectu
collocatas fluctus <reliquit>, qui longe audiebatur in-
vasit; illic quoque potest recedere ac *resurgere* pelagus 20
infernum: quorum neutrum fit sine motu superstantium.’

1 8. Non quidem existimo diu te haesitaturum, an
credas esse subterraneos amnes et mare absconditum:
unde enim ista prorpunt, unde ad nos veniunt, nisi
2 quod origo umoris inclusa est? age, cum vides inter- 25
ruptum Tigrin in medio itinere siccari et non univer-
sum averti, sed paulatim non apparentibus damnis

1 partis] est *add.* **δ** || 3 exedat] excedat **δ J¹ KST** | sic **AE O² Q**]
si **BH λ P¹ Z** || 5 se *add.* *Leo* | illos scit] secum **P**, scit *Haase*, ultra
illos scit prod. an. **Z Erasmus** || 6 animus *Ge.*] animum | abd.]
abscondito **η E λ** || 8 habeat] *sc. terra.* habeatur **EST** .-e(a)ntur
B habeat habet **A** || 9 et] *del. Madvig* || 11 quod **Z Muret.**] quo
δ Φ | superiora] *sc. loca terrae* || 12 et] etiam **Φ** erant **ST** ||
13 quid] quis **δ L O Q** | illic **δ EZ**] illuc || 14 et o. aer] *om.* **δ** ||
18 prosp.] conspectu **δ** || 19 reliquit *add. Ge.* | longe] *om.* **δ** ||
20 *resurgere Haase*] *reterege* **δ Φ**, *num relegere?* || 22 an] ut
δ || 24 prorpunt] prorumpunt **Q** proreptum **λ** || 26 tigrin **P**]
tigrim **Φ** tygrem **δ** tygrim **E** tigrum **O** | dampnis *codd. plerique*

minui primum, deinde consumi, quo illum putas abire
 nisi in obscura terrarum, utique cum videas emergere
 iterum non minorem eo, qui prior fluxerat? quid,
 cum vides Alpheon, celebratum poetis, in Achaia mergi
 5 et in Sicilia rursus traiecto mari effundere amoenissi-
 mum fontem Arethusam? nescis autem inter opiniones, 3
 quibus enarratur Nili aestiva inundatio, et hanc esse,
 a terra illum erumpere et augeri non supernis aquis
 sed ex intimo redditis? ego quidem centuriones duos,
 10 quos Nero Caesar, ut aliarum virtutum ita veritatis in
 primis amantissimus, ad investigandum caput Nili mi-
 serat, audiui narrantes longum illos iter peregis-
 se, cum a rege Aethiopiae instructi auxilio commendatique
 proximis regibus penetrassent ad ulteriora: 'quidem†', 4
 15 aiebant, 'pervenimus ad immensas paludes, quarum exi-
 tum nec incolae noverant nec sperare quisquam potest:
 ita implicatae aquis herbae sunt et aquae nec pediti
 eluctabiles nec navigio, quod nisi parvum et unius
 capax limosa et obsita palus non fert. ibi', inquit,
 20 'vidimus duas petras, ex quibus ingens vis fluminis ex-
 cidebat.' sed sive caput illa sive accessio est Nili, 5
 sive tunc nascitur sive in terras ex priore recepta
 cursu redit: nonne tu credis illam, quicquid est, ex
 magno terrarum lacu ascendere? habeant enim oportet

2. 5 cf. *Aetnae v. 118 sq. tantos emergere fontes
 cum videt ac totiens uno se mergere hiatu.*

21—23 cf. *Aetnae v. 133 (flumina) condita si redeunt, si qua
 etiam incondita surgunt . . .*

3 prior ηE] prius | fluxerat] fuerat δ || 4 alpheum δ ||
 6 areth. vel aretusam trad. || 7 aestiva] inestimata δ || 8 a] e
Madvig || 14 pen. ad ult.] fort. ad ult. penetrassent *Ge.* quam
ceteri add. Skutsch | quidem] qui δ, qui dein *Gronov.*, equidem
Ruhkopf, et quidem *Haase*, tandem vel vicesimo die *Madvig*,
 qui tandem *Schultess*, denique *Ge.* || 17 aquis — aquae] herbis
 aquae sunt ST ut *Skutsch* | aquae] aqua δ, aquae herbis *Gron.*
bene || 18 eluctabiles] -lis δ | quod] non *add. δ* || 19 obsita]
 opposita A oppaca B² | fert δ] fecit Φ ferat ηEST | inquit]
 cf. 7, 1 || 22 siue in] in δP

pluribus locis sparsum umorem et in *imo* coactum, ut eructare tanto impetu possint.

- 1 9. Ignem causam motus quidam [et quidam non] iudicant, imprimis Anaxagoras, qui existimat simili paene ex causa et aëra concuti et terram: cum <in> 5 inferiore parte spiritus crassum aëra et in nubes coactum eadem vi, qua apud nos quoque nubila frangi solent, rupit et ignis ex hoc collisu nubium cursuque elisi aëris emicuit, hic ipse in obvia incurrit exitum quaerens ac divellit repugnantia, donec per angu- 10 stum aut nactus est viam exeundi ad caelum aut vi et iniuria fecit. alii in igne causam quidem esse, sed non ob hoc iudicant, sed quia pluribus obrutus locis ardeat et proxima quaeque consumat: quae si quando exesa ceciderint, tunc sequi motum earum partium, 15 quae subiectis adminiculis destitutae labant, donec corruerunt nullo occurrente, quod onus exciperet; tunc chasmata, tunc hiatus vasti aperiuntur, aut, cum diu dubitaverunt, super ea se, quae supersunt stantque, 20 componunt. hoc apud nos quoque videmus accidere, 20 quotiens incendio laborat pars civitatis: cum exustae trabes sunt aut corrupta quae superioribus firmamentum dabant, tunc diu agitata fastigia concidunt et tam diu deferuntur atque incerta sunt, donec in solido resederunt.

4 Anaxagoras frg. 89 Diels p. 322, cf. Amm. Marc. XVII 7, 11

1 imo Aldus] uno || 2 eructare δ 9 Z] eructuare λ q || 3 motus] terrarum add. δ] et quidam non Φ] om. δ et (sed η) quidam (sed add. EST) non ob eandem causam η EST (cf. l. 12 sq.), et quidem non ob e. c. vulgo; nisi del., et quidem nouissimam (vel non primariam) Ge. et quidam non unicam causam Diels || 4 exist.] estimat B λ || 5 cum in ST] cum δ Φ in E || 6 inferiore] inferiori Z || 7 eadem vi qua Fortun.] (ex add. η ELOST) e. uia qua (que λ quam P) Φ cadere in aqua δ || 8 rupit Gertz] rumpit || 10 angustum T] angustam A Φ angusta BE angustiam Z || 11 aut prius] om. δ || 12 et (aut EOT) iniuria] iniuriam δ | quidem causam coll. δ L || 13 locis obrutus coll. δ λ || 14 proxima] -mam λ || 15 ceciderint BE F λ]-derunt A H q Z || 17 onus] honus (λ) bonus B O || 18 chasm.] casmata 9 λ | aut] ac λ || 19 ea — que] quae consistant se δ || 22 firm.] fundamentum q

10. Anaximenes ait terram ipsam sibi causam 1
 esse motus, nec extrinsecus incurrere quod illam impellat, sed intra ipsam et ex ipsa: quasdam enim partes
 eius decidere, quas aut umor resolverit aut ignis ex-
 5 ederit aut spiritus violentia excusserit. sed his quoque
 cessantibus non deesse, propter quod aliquid abscedat
 aut revellatur; nam † primum omnia vetustate labuntur
 nec quicquam tutum a senectute est, haec solida quo-
 que et magni roboris carpit: itaque quemadmodum in 2
 10 aedificiis veteribus quaedam non percussa tamen deci-
 dunt, cum plus ponderis habuere quam virium, ita in
 hoc universo terrae corpore evenit, ut partes eius ve-
 tustate solvantur, solutae cadant et tremorem superio-
 ribus afferant, primum, dum abscedunt (nihil enim
 15 utique magnum sine motu eius, cui haesit, absciditur);
 deinde, cum deciderunt, solido exceptae resiliunt pilae
 more (quae cum cecidit, exultat ac saepius pellitur,
 totiens a solo in novum impetum missa); si vero in
 stagna†ntibus aquis delatae sunt, hic ipse casus vicina
 20 concutit fluctu, quem subitum vastumque illisum ex
 alto pondus eiecit.

11. Quidam ignibus quidem assignant hunc tre- 1
 morem, sed aliter. nam cum pluribus locis ferveant,
 necesse est ingentem vaporem sine exitu volvunt, qui
 25 vi sua spiritum intendit et, si acrius institit, opposita
 diffundit, si vero remissior fuit, nihil amplius quam

1 *Anaximenes A 21 Diels p. 24*

1 *cap. 11 ante 10 coll. Gertz* | sibi — 3 ipsam] *om. δ* ||
 3 enim] *om. δ* || 6 absc.] accedat *δ* || 7 aut] ac *QZ* || *reu.*] rele-
 vetur *δ* | primum] *fort. ad postremum vel ad imum Ge.* || 9 rob.]
 corporis *δ* || 11 hab. ponderis *coll. λ* || 15 haes.] adhesit *δ* | ab-
 sciditur] abscinditur *BT* abscond. *O* absorb. *P* || 16 deciderunt]
 decidunt *δ QZ* ceciderunt *ηEO* || 17 more pile *coll. BEλ* | c. cec.
 ex.] c. concidit resultat *δ* || 19 stagnantibus] *fort. stagna ab-*
undantibus Ge. | aquis] *ante stagn. δ* | delatae *Gertz*] delata *A Φ*
 demissa *g²Q* delapsa *B* || 20 ill.] elisum *λ* || 23 ferveant] fuerant
λ || 25 vi sua] in suum *δ* | acrius] aruis *δ* || 26 diffundit *E Pincia-*
nus] diffundit | fuit] fuerit *J Skutsch*

moveret. uidemus aquam spumare igne subiecto: quod in hac aqua facit inclusa et angusta, multo magis illum facere credamus, cum violentus ac vastus ingentes aquas excitat: tunc ille vaporazione fluctuantium undarum quicquid pulsaverit, agitur.

12. Spiritum esse, qui moveat, et plurimis et maximis auctoribus placet. Archelaus antiquitatis diligens ait ita: 'venti in concava terrarum deferuntur; deinde, ubi iam omnia spatia plena sunt et in quantum aër potuit densatus est, is qui supervenit spiritus priorem premit et elidit ac frequentibus plagis primo cogit, deinde proturbat; tunc ille quaerens locum omnes angustias dimovet et claustra sua conatur effringere: sic evenit, ut terrae spiritu luctante et fugam quaerente moveantur. itaque cum terrae motus futurus est, praecedit aëris tranquillitas et quies, videlicet quia vis spiritus, quae concitare ventos solet, in inferna sede retinetur.' nunc quoque cum hic motus in Campania fuit, quamvis hiberno tempore et inquieto, per superiores dies caelo aër stetit. — quid ergo? numquam flante vento terra concussa est? 'admodum raro, <cum> duo simul flavere venti: fieri tamen et potest et solet.'

7 Archelaus: cf. p. 335 sqq. Diels || 8 sqq. cf. Aetnae v. 304 et cum densa premant inter se corpora, turba

elisa in vacuum fugiunt. adde vv. 319 sqq. 323. 153 sq. ||

10—14 cf. Aetnae v. 112 sq. liber spiritus intrat et fugiens molitur iter. 115 atque igni quaesita via est. 149 vincla magis solvant, magis hoc (l. huic) obstantia pellant. 327 et quacumque iter est, properat frangitque morantem.

2 incl. facit coll. δ || 4 ille vap.] illa evaporatione Gertz || 5 quicquid] ante ille δ | pulsaverit] pulsavit Gertz obloquente Joh. Müllero, pulsarit Skutsch || 7 auct.] actoribus Lq | antiquitatis] i. e. doctrinae Ionum; inter antiquos satis Gertz, auctor veritatis Schultess || 9 iam ubi coll. λ || 10 potuit aer coll. δ || 12 tunc] tum HP tun JK | omnes angustias] omnia obstacula δ || 17 in inferna Fortun.] in (in om. λ) inferni || 20 caelo] s. l. δT || 21 cum add. Ge. || 22 simul duo coll. δL | tamen et] tamen JKq

quod si recipimus et constat duos ventos rem simul gerere, quidni accidere possit, ut alter superiorem aëra agitet, alter inferum?

13. In hac sententia licet ponas Aristotelem et 1
discipulum eius Theophrastum (non, ut Graecis vi-
sum est, divini, tamen et dulcis eloquii virum et nitidi
sine labore). quid utrique placeat exponam: 'semper
aliqua evaporatio est e terra, quae modo arida est,
modo umido mixta; haec ab infimo edita et in quan-
tum potuit elata, cum ulteriorem locum, in quem exeat,
non habet, retro fertur atque in se revolvitur; deinde
rixa spiritus reciprocantis iactat obstantia et, sive inter-
clusus sive per angusta enisus est, motum ac tumultum
ciet.' Straton ex eadem schola est, qui hanc par- 2
tem philosophiae maxime coluit et rerum naturae in-
quisitor fuit; huius tale decretum est: 'frigidum et
calidum semper in contraria abeunt, una esse non pos-
sunt: eo frigidum confluit, unde vis calidi discessit, et
invicem ibi calidum est, unde frigus expulsum est.
hoc, quod dico, verum esse et utrumque in contra-
rium agi ex hoc tibi appareat: hiberno tempore, cum 3
supra terram frigus est, calent putei nec minus specus
atque omnes sub terra recessus, quia illo se calor con-
tulit superiora possidenti frigori cedens; qui, cum in
inferiora pervenit et eo se quantum poterat ingessit,

4 sq. Arist. cf. *Meteor.* II 7 p. 365 a 14 sqq. Theophr. cf. *de ventis* 22—24 || 14 Strato: cf. Zeller II 2, 907.

1 et] om. δ || 2 quidni *Fortun.*] quid nam Φ quid inde
 δ || 3 inferum] infernum (A^1 ?) B || 4 aristotelem δZ] -tilem Φ
semper || 5 theophrastum λ || 8 est arida coll. δ || 9 in] om. λ |
quant. — 10 ulter.] tant. elata ut ult. δ || 11 habet] habeat δ |
atque] ac δ et H || 12 interclusus] est add. δ || 14 ciet] sciet
 $\delta J K Z^2$ || 15 max.] magne δ || 16 fuit inq. coll. δ || 17 contraria
abeunt] contrarium ab. et δ || 18 calidi *Ge.*] calida | discessit]
discedit δ || 19 ibi] sibi (?) λ || 20 esse et *Haase*] est sed (set
 $A J K O$ si P), cf. p. 215, 9, est, scilicet *Koeler* | utrumque] utra-
que Φ || 23 omnes *praetuli*] oms trad. omnis ET vulgo || 25 quan-
tum] quo δ

quo densior, hoc validior est. <ubi> huic *frigus* super-
 venit, cui necessario congregatus ille iam et in angustum
 4 pressus loco cedit, idem <e> contrario evenit: cum vis
 maior frigidi illata in cavernis est, quicquid illic calidi
 latet, frigori cedens abit in angustum et magno impetu 5
 agitur, quia non patitur utriusque natura concordiam
 nec in uno moram. fugiens ergo et omni modo cu-
 piens excedere proxima quaeque remolitur ac iactat.’
 5 ideoque antequam terra moveatur, solet mugitus audiri
 ventis in abdito tumultuantibus. nec enim aliter pos- 10
 set, ut ait noster Vergilius,

sub pedibus mugire solum et iuga celsa moveri,
 6 nisi hoc esset ventorum opus. ‘uices deinde huius
 pugnae sunt *eadem*: fit calidi congregatio ac rursus
 eruptio, tunc frigida compescuntur et succedunt mox 15
 futura potentiora.’ dum ergo alterna vis cursat et ultro
 citroque spiritus com meat, terra concutitur.
 1 14. Sunt qui existiment spiritu quidem et nulla
 alia ratione tremere terram, sed ex alia causa, quam
 Aristoteli placuit. quid sit, quod ab his dicatur, 20
 audi: corpus nostrum et sanguine irrigatur et spiritu,

5—10 cf. *Aetnae v. 301 aura pugnat in angusto, et magnum
 commurmurat Aetna* || 7. 8 cf. *Aetnae v. 112 et fugiens molitur iter.
 151 ruit qua proxima cedunt. 305 et proxima secum . . trahunt.* ||
 12 *Verg. Aen. VI 256* || 13 cf. *Aetnae v. 159 concreescere causis
 (tempt. venti) tantum opus* || 21 — p. 211, 7 cf. *Aetnae vv. 98—101.*

1 ubi add. *Ge.* | *frigus Ge.*] alius || 2 angustum *η*] angulum ||
 3 e add. *Ald.*, sed cf. *ep. 94, 2 (G. Müller)* || 4 in cau. ante illata
δ, in om. *Madvig* || 6 agitur] i. e. agitur | conc. natura coll.
δ || 7 uno] unam B unum A || 8 et] om. *δ T* | remolitur *9 λ P Z*
 demolitur *ELT* molitur *δ* || 9 aud. mug. coll. *δ* || 11 *Verg.*] uir-
 gilius trad. ut semper fere || 12 celsa] coepta *Verg. codd.* ||
 13 deinde] fort. deinceps *Ge.* || 14 eadem: fit *Ge.*] deficit *δ L Z*²
 desit *Φ* deficit H, hae: fit *Madvig*, denuo fit *Skutsch* | calidi]
 calori *EL* || 15 frigida] frigora *AE* | succedunt] succidunt *Madvig* ||
 16 ergo] om. *Φ* || 18 existiment] existimant *q* estiment *δ* ||
 20 placuit] placet *δ* || 21 audi:] Aer add. *δ* | sanguine irr. et]
 sanguinem irrigat *δ*

qui per sua itinera decurrit. habemus autem quaedam angustiora receptacula animae, per quae nihil amplius quam meat, quaedam patentiora, in quibus colligitur et unde dividitur in partes. sic hoc totum terrarum
 5 omnium corpus et aquis, quae vicem sanguinis tenent, et ventis, quos nihil aliud quis quam animam vocaverit, pervium est. haec duo aliubi currunt, aliubi consistunt. sed quemadmodum in corpore nostro dum
 10 bona valetudo est, venarum quoque imperturbata mobilitas modum servat; ubi aliquid adversi est, micat crebrius et suspiria atque anhelitus laborantis ac fessi signa sunt: ita terrae quoque, dum illis positio naturalis est, inconcussae manent; cum aliquid peccatur, tunc velut aegri corporis motus est spiritu illo, qui
 15 modestius perfluebat, icto vehementius et quassante venas suas, nec (ut illi paulo ante dicebant, quibus animal placet esse terram) <emisso>. nisi hoc est, quemadmodum animal totum vexationem sentiet; neque enim in nobis febris alias partes moderatius impellit sed per
 20 omnes pari aequalitate discurrit. vide ergo, ne quid 3 intret in illam spiritus ex circumfuso aëre, qui quamdiu

14—16 cf. *Aetnae v. 143 ubi densus hiantes spiritus exagitat venas. v. 171 quassat* || 21 cf. *Aetnae v. 111 sed liber spiritus intrat*

2 recept. ang. coll. Bλ || 3 quam meat] commeat δ || 4 totum] om. δ || 6 quis — vocauerit] quam spiritum quisquam uocauit δ || 7 aliubi prius HTZ] alicubi EλP alibi δ | aliubi UZ] alicubi Φ alibi δH || 9 ualet. Z] ualit. | i(m)pert.] inturbata Fλ || 10 ubi] ut λ | aliq.] aliquod HP¹ | micat] micant Kroll || 15 modestius] molestius P molestus δ, modestus Madvig | icto] ictu Bq || 16 nec] nec haec (sc. dico) Joh. Müller | paulo ante] V 4, 2 (Joh. Müller) || 17 emissio add. Ge. | nisi] nam si Erasmus, si Madrig, del. Rosseb. || 18 totum δHQZ] totam EFλ tota η Fortun. bene, sed cf. 'illud' p 201, 19 | sent.] parem add. δ | enim] om. Φ || 19 alias] aliquas Larisch | moderatius Muret.] moratius δ Φ mordacius Haase, alias citius add. δ, aliis add. Madrig || 20 uide] uides δ | ne Ge. Kroll] nunc δΦ num J² Pincianus

habet exitum, sine iniuria labitur; si offendit aliquid et incidit, quod viam clauderet, tunc oneratur primo infundente se a tergo aëre, deinde per aliquam rimam maligne fugit et hoc acrius fertur, quo angustius. id 4 sine pugna non potest fieri, nec pugna sine motu. at 5 si ne rimam quidem, per quam efflueret, invenit, conglobatus illic furit et hoc atque illo circumagitur aliaque deicit alia intercidit, cum tenuissimus idemque fortissimus et irrepit quamvis in obstructa et quicquid intravit vi sua diducat ac dissipet. tunc terra iactatur: 10 aut enim datura vento locum discedit, aut cum dedit, in ipsam, qua illum emisit, cavernam fundamento spoliata considit.

1 15. Quidam ita existimant: terra multis locis perforata est nec tantum primos illos aditus habet, quos 15 velut spiramenta ab initio sui recepit, sed multos illi casus imposuit: aliubi deduxit quicquid superne terreni erat aqua, alia torrentes cecidere, alia aestibus magnis disrupta patuerunt. per haec intervalla intrat

1 cf. Aetnae v. 374 causa latet, quae rumpat iter cogatque morari. || 1. 2 cf. Aetnae vv. 290—293. || 4 cf. Aetnae v. 146 quoque est animosior ignis. 142 aër tantum effugit ultra. v. 286 plenius hoc etiam (concresecunt animae) . . || 5 cf. Aetnae v. 168 angustis opus est turbanti faucibus eqs.

ibid. 301 (aura) pugnat in angusto. 115 sq. || 14—19 cf. Aetnae vv. 330—332. || 15 cf. Aetnae v. 181 vasti . . aditus. || 16 cf. Aetnae v. 135 . . libera ventis spiramenta latent. || 19—p. 213, 5 cf. Aetnae v. 150 sqq. nec tamen (l. tantum) in rigidos exit contenta canales vis animae flammaeve: ruit, qua proxima cedunt, oblicumque secat, qua visa tenerrima crusta est.

1 lab.] elabitur **δ** || 2 quod] quam **λ** | clauderet] -dent **0** -dat **δE** | on.] honeratur **AEJKOP** || 3 rimam] ruinam **EFO** uiam v. l. **δ** || 6 ne] nec **δP²** | efflueret] effluat **BE** efflaue- rat **A** || 7 hoc] huc vulgo | illo] illoc **A** illuc **B** || 8 deicit] deie- cit **θ** || 10 intrauit] intrauerit **Aλ** || 11 uento] uentis **δ** | dedit] ille redit **δ** || 12 qua] quae **AOQ** || 15 tantum] tamen **δH** || 16 recepit] recipit **δ** || 17 imp.] natura add. **δ** | aliubi **HTZ¹** | alicubi | quicq. ded. coll. **AQ** || 19 disr.] dirupta **δE**

spiritus: quem si inclusit mare et altius adegit nec fluctus retro abire permisit, tunc ille exitu simul redituque praecluso volutatur et, quia in *incertum* non potest tendere, quod illi naturale est, in sublime se
 5 intendit et terram prementem diverberat.

16. Etiamnunc dicendum est, quod plerisque aucto- 1
 ribus placet et in quod fortasse fiet discessio. non esse terram sine spiritu palam est: non tantum illo dico, quo se tenet ac partes sui iungit, qui inest etiam saxis
 10 mortuisque corporibus, sed illo dico vitali et vegeto et alente omnia. hunc nisi haberet, quomodo tot arbustis spiritum infunderet non aliunde viventibus et tot satis? quemadmodum tam diversas radices aliter
 15 atque aliter in se mersas foveret, quasdam summa receptas parte, quasdam altius tractas, nisi multum haberet animae tam multa tam varia generantis et haustu atque alimento sui educantis? levibus adhuc argu- 2
 mentis ago: totum hoc caelum, quod igneus aether, mundi summa pars, claudit, omnes hae stellae, quarum
 20 iniri non potest numerus, omnis hic caelestium coetus et, ut alia praeteream, hic tam *procul* a nobis agens cursum sol, omni terrarum ambitu non semel maior, alimentum ex terreno trahunt et inter se partiuntur nec ullo alio scilicet quam halitu terrarum sustentur: hoc illis ali-

11—17 cf. *Aetnae* v. 155—157 || 11. 17. 22. p. 214, 1 cf. *Aetnae* v. 159 (*concreescere*) *subitis alimentum viribus*

1 spir. intrat coll. δ || 3 in incertum *Ge. concl. c. 18, 2 et II 58, 2*] in rectum || 5 diu.] deuerb. LQ || 6 etiamn.] et nunc λ | plerisq.] plurisque JK pluribus δ || 7 quod $9QZ$] quo $\delta \lambda$ | fiet] finiet δ | discessio Z [*Opsopoeus*] dissensio || 9 etiam] et Q om. δ || 10 corporibusque mortuis coll. λ || 11 hunc δE] hoc λQ haec HZ || 14 al. atque al.] aleret (al. et B) δ || 20 iniri] inueniri λ diffiniri ET definiri *vulgo* | hic om. δ | et] om. Φ , fort. coetus, totus (ut a pr.) hic *Ge.* || 21 *procul Jonas*] prope | ag. a nobis coll. δ || 22 alimentum] -ta Q -to P^1 || 23 ex terreno] externo OP^1 externa Q || 24 halitu EL] alitu Φ habitu δ | sust. terrarum coll. δ

3 mentum, hic pastus est. non posset autem tam multa
 tantoque se ipsa maiora nutrire, nisi plena esset ani-
 mae, quam per diem ac noctem ab omnibus partibus sui
 fundit; fieri enim non potest, ut non multum illi su-
 persit, ex qua tantum petitur ac sumitur. et ad tem- 5
 pus quidem, quod exeat, nascitur (nec enim esset
 perennis illi copia suffecturi in tot caelestia spiritus,
 nisi invicem ista excurrerent et in aliud alia solveren-
 tur), sed tamen necesse est abundet ac plena sit et ex
 4 condito proferat: non est ergo dubium, quin multum 10
 spiritus intus lateat et caeca sub terra spatia aër latus
 obtineat. quod si verum est, necesse est id saepe mo-
 veatur, quod re mobilissima plenum est: numquid
 enim dubium esse cuiquam potest, quin nihil sit tam
 inquietum quam aër, tam versabile et agitatione 15
 gaudens?

1 17. Sequitur ergo, ut naturam suam exerceat et
 quod semper moveri vult, aliquando et alia moveat.
 id quando fit? quando illi cursus interdictus est. nam
 quamdiu non impeditur, ita placide; cum offenditur et 20
 retinetur, insanit et moras suas abripit, non aliter
 2 quam ille 'pontem indignatus Araxes': quamdiu illi
 facilis et liber est alveus, primas quasque aquas ex-
 plicat; ubi saxa manu vel casu illata repressere ve-

7 cf. *Aetnae v. 112 nymp̄ha perennis. v. 214 motusque per-
 ennis* || 21 cf. *Aetnae v. 171 hinc venti rabies, hinc saevo quassat
 hiatu. 327 frangitque morantem.* || 22 *Verg. Aen. VIII 728* ||
 24 cf. *Aetnae v. 167 explicat errantis v. 375 sq.*

1 autem] *om. ♂* || 2 tantoque] tantaque et ♂ | nutrire] terra
add. ♂ || 3 part. sui] suis part. ♂ || 5 pet.] patitur ♂ || 6 qui-
 dem] *om. ♂* || 7 perennis B] perhennis AEHJKOPT || 9 ab. BZ]
 habundet AHJKOPT || 11 intus] inter QZ || 12 id s. mou.] ergo
 id moveatur id ipsum ♂ || 14 cuiquam esse *coll. F 2* || 19 quando
 f. quando] tanto f. quanto *v. l. ♂* | illi] *om. ♂* | est] *om. 2* ||
 20 imped.] impenditur B(J¹)KO | it pl.] id pl. J²Z iam pl.
 LOP pl. fluit ♂ | 21 abripit] abrumpit ♂ || 23 quasque] quas
 Q quisquam ♂ | expl. aquas *coll. ♂* || 24 inlata repr. ET] in
 latere pr.

nientem, tunc impetum mora quaerit et, quo plura
 opposita sunt, plus invenit virium: omnis enim illa
 unda, quae a tergo supervenit et in se crescit, cum
 onus suum sustinere non potuit, vim ruina parat et
 5 prona cum ipsis, quae obiacebant, fugit. idem spiritu
 fit, qui quo valentior agiliorque est, citius eripitur et
 vehementius saeptum omne disturbat: ex quo motus fit,
 scilicet eius partis, sub qua pugnatum est. quod dici- 3
 tur verum esse et illo probatur: saepe cum terrae
 10 motus fuit, si modo pars eius aliqua disrupta est, inde
 ventus per multos dies fluxit, ut traditur factum eo
 motu, quo Chalcis laboravit: *id* apud Asclepiodotum
 invenies, auditorem Posidonii, in his ipsis Quaestio-
 num Naturalium Causis. invenies et apud alios auctores
 15 hiasse uno loco terram et inde non exiguo tempore
 spirasse ventum, qui scilicet illud iter ipse sibi fecerat,
 per quod ferebatur.

18. Maxima ergo causa est, propter quam terra 1
 moveatur, spiritus natura citus et locum e loco mutans

1. 2 cf. *Aetnae v. 380 sqq.* mora velocius urgent,
 pellunt oppositas moles ac vincula rumpunt
 . . . acrior ictu impetus exoritur.

3—7 cf. *Aetnae v. 320 sqq.*

velut unda profundo terque quaterque exhausta . .
 ingeminant fluctus et primos ultimus urget:
 haud secus . . spiritus . . .

et quacumque iter est, properat frangitque morantem.

4. 5 cf. *Aetnae v. 305 sq. et proxima secum momina tota trahunt.* ||

8 cf. *Aetnae v. 320 pugnant in faucibus (venti).* || 12 *Asclepiod.*
Zeller III 1, 585. || 18—p. 216, 3 cf. *Aetnae v. 359 sq. sive pere-*
grinis igitur propriisve potentis | coniurant animae causis.

1 quaerit] premit δ || 2 invenit] accipit δ | illa] om. δ ||
 4 ruina] sua add. δ || 6 fit spiritu coll. δ | est] om. λ | eripitur]
 erupit *Rossb.*, immo erumpit || 7 septum o.] ineptum o. λ omnes
 sept. δ || 8 scilicet] solius δ || 9 et] et ex C ex ηE om. JK ||
 10 fuit] fuerit δ | aliqua] om. δ | disrupta λQ] dirupta δ 9P¹ ||
 12 motu] terrae motu δ | chalcis P] calchis 9λ chalchis O
 calcis T calceis δ | id *Ge.*] quod δ om. Φ | Ascl.] esclep. λ ||
 13 possidonii trad. ut semper || 16 ipse sibi] sibi ipse JKT ipse
 L sibi δ

hic quamdiu non impellitur et in vacanti spatio latet,
 2 iacet innoxius nec circumiectis molestus est; ubi illum
 extrinsecus superveniens causa sollicitat compellitque
 et in artum agit, si licet adhuc, cedit tantum et va-
 gatur: ubi erepta discedendi facultas est et undique 5
 obsistitur, tunc 'magno cum murmure montis circum
 claustra fremit', quae diu pulsata convellit ac iactat,
 3 eo acrior, quo cum mora valentiore luctatus est. deinde
 cum circa perlustravit omne, quo tenebatur, nec potuit
 evadere, inde, quo maxime impactus est, resilit et aut 10
 per occulta dividitur ipso terrae motu raritate facta,
 aut per novum vulnus emicuit: ita eius non potest
 vis tanta cohiberi nec ventum tenet ulla compages.
 solvit enim quodcumque vinculum et onus omne fert
 secum infususque per minima laxamentum sibi parat et 15
 indomita naturae potentia liberat se, utique cum con-
 4 citatus sibi ius suum vindicat. spiritus vero invicta
 res est: nihil erit quod

luctantes ventos tempestatesque sonoras
 imperio premat ac vinclis et carcere frenet. 20

5 sine dubio poetae hunc voluerunt videri carcerem, in
 quo sub terra clausi laterent, sed hoc non intel-
 lexerunt, nec id, quod clausum est, esse adhuc ventum

6 *Verg. Aen. I 55 sq. cf. Aetnae v. 301 et magnum com-
 murmurat Aetna* || 8/9 *cf. Aetnae v. 380 sqq.* || 9. 13 *cf. Aetnae
 v. 165 quod teneat ventos* || 14—16 *cf. Aetnae v. 148 sq. necesse est
 vincla magis solvant, magis hoc (l. huic) obstantia pellant.* v. 381
pellunt oppositas moles ac vincula rumpunt. || 17. 20 *cf. Aetnae
 v. 217 spiritus imperat* || 19 *Verg. Aen. I 53 sq.* || 22 *cf. Aetnae
 v. 318 infra clusique.*

3 *superu. extr. coll. δ* || 4 *arcum λ | agit] ducit δ | si
 licet Θ]* uel s. l. J² scilicet δ λ ϑ | tantum cedit coll. δ (L) ||
 7 *fremit] fremunt EVerg.* || 8 *cum] est δ | est] om. δ* || 11 *per
 occ.] pocula (superscr. pondera credo) A¹ om. BC* || 13 *tanta uis
 coll. δ* || 14 *quodcumque] omne δ* || 15 *sibi parat Pincianus]*
superat || 16 *se Haase] est* || 17 *uind.] uendicat ACEJ² ϑ |
 uero] om. δ, uere Schultess* || 20 *uincl.] uinculis H λ P* || 22 *non]*
om. ET || 23 *et 217, 1 adhuc et iam] om. δ*

nec id, quod ventus est, posse iam claudi. nam quod in clauso est, quiescit et aëris statio est: omnis in fuga ventus est. etiamnunc et illud accedit his argumentis, 6 per quod appareat motum effici spiritu, quod corpora quoque nostra non aliter tremunt, quam si spiritum aliqua causa perturbat, cum timore contractus est, cum senectute languescit et venis torpentibus marcet, cum frigore inhibetur aut sub accessionem cursu suo deicitur. nam quamdiu sine iniuria perfluit 7 et ex more procedit, nullus est tremor corpori: cum aliquid occurrit, quod inhibeat eius officium, tunc parum potens in perferendis his, quae suo vigore tendebat, deficiens concutit quicquid integer tulerat.

19. Metrodorum Chium, quia necesse est, audiamus, 1 quod vult sententiae loco dicentem. non enim permitto mihi ne eas quidem opiniones praeterire, quas improbo, cum satius sit omnium copiam fieri et quae improbamus damnare potius quam praeterire. quid ergo dicit? 'quomodo, cum in dolio cantantis vox ululat, 2 per totum cum quadam discussione percurrit ac re-

1—4 cf. *Aetnae v. 213 spiritus inflatis nomen, languentibus aër* || 2 cf. *Aetnae v. 147 sq. semper in inclusio* | cf. *Aetnae v. 142 aër tantum effugit ultra.* || 14 *Metr. fr. A 21 Diels p. 474*

3 nunc] eicit *q* | et illud] et aliud *δ* | accedit *BEJ*²] accedit (his acc. *λ*) *AΦ* accedet *T* || 4 appareat] -ent *A(δ?)* -et *E* | motum] quod motum *ηET* | effici spiritu *Muret.*] efficit spiritus | quod] quo *δ* || 6 perturbat] -bet *δET* | contractus] con(?)ceptus *δ* || 8 accessionem] -ne *λ* -ne febris a *δ* || 9 quamdiu] quanta ui *λ* || 11 eius] sc. *spiritus* || 12 potens in perferendis] potest in profer. *δ* | suo] om. *δ* | tendebat] -ant *q* tenebat *C vulgo* et add. *δ* | suo u. tend. et 13 int. tulerat commutat *Schultess* || 14 Metrodorum] autem add. *δ* | quia] om. *vulgo, sed cf. 5, 2 et p. 179, 18* || 17 satius] satis *θ* satus *o* || 18 da(m)pnare *AHJKOPT* || 19 in] etiam *q* | cantantis] cantatur. *Salmasius, cantas, Haupt, cantat quis, Madrig, cantant, Diels* | ululat, *Ge.*] illa *δΦ*, illabitur *Haase, tua Haupt, illisa (sc. [in] dolio) G. Müller, illata Schultess, tinnit, Leo*

sonat et tam leviter mota tamen circumit non sine tactu eius tumultuque, quo inclusa est: sic speluncarum sub terra pendentium vastitas habet aëra suum, quem, simul alius superne incidens percussit, agitatur — non aliter quam illa, de quibus paulo ante rettuli, inania indito clamore sonuerunt.

- 1 20. Veniamus nunc ad eos, qui omnia ista, quae rettuli, in causa esse dixerunt aut ex his plura. Democritus plura putat. ait enim motum aliquando spiritu fieri aliquando aqua aliquando utroque, et id 10 hoc modo prosequitur: 'aliqua pars terrae concava est, in hanc aquae magna vis confluit. ex hac est aliquid tenue et ceteris liquidius. hoc, cum superveniente gravitate reiectum est, illiditur terris et illas movet, nec enim fluctuari potest sine motu eius, in quod im- 15 pingitur.' etiam nunc quomodo de spiritu dicebamus, de aqua quoque dicendum est: 'ubi in unum locum congesta est et capere se desiit, aliquo incumbit et primo viam pondere aperit, deinde impetu; nec enim exire nisi per devexum potest diu inclusa nec in di- 20 rectum cadere moderate aut sine concussionem eorum, per quae vel in quae cadit. si vero, cum iam rapi coepit, aliquo loco substitit et illa vis fluminis in se revoluta est, in continentem terram repellitur et illam, qua parte maxime pendet, exagitat. praeterea aliquando 25 madefacta tellus liquore penitus accepto altius sedit et

7 cf. Aetnae v. 115 sive omnia certis pugnare locis || 9 Democritus: fragm. A 98 Diels p. 385 || 26 cf. Aetnae v. 105 deseditque infima tellus

1 mota tamen] morata δ | circumit Hλ] circuit δ η Ε ρ || 5 p. ante] II 29 | retuli semper fere trad. || 8 aut ex] de δ || 9 pl. p. ait] ait dicit δ ait ante dem. JK || 10 fieri aliq. sp. al. coll. δ || 11 pros.] perseq. δ | aliqua] alia λ || 13 hoc δ Ε Τ] huc || 14 reiectum Θ ρ] rectum δ eiectum λ || 15 fluctuari] -are δ L | in] om. δ || 19 primo] illam add. δ || 22 uel] et δ || 23 substitit] subsistit δ Ε (J² L² ?) T || 24 contin.] concurrentem δ P | illam] illa λ || 25 qua] que δ et (om. parte) JK | maxime] -ma δ || 26 tellus mad. coll. δ | sedit] sedet δ

fundus ipse vitiatur: tunc ea pars premitur, in quam maxime aquarum vergentium pondus inclinatur. spiritus 4 vero nonnumquam impellit undas et, si vehementius institit, eam scilicet partem terrae movet, in quam 5 coactas aquas intulit; nonnumquam in terrena itinera coniectus et exitum quaerens movet omnia. terra autem penetrabilis ventis [est] et spiritus subtilior est, quam ut possit excludi, vehementior, quam ut sustineri concitatus ac rapidus.'

- 10 Omnes istas esse posse causas Epicurus ait plures- 5 que alias temptat et illos, qui aliquid unum ex istis esse affirmaverunt, corripit, cum sit arduum de his, quae coniectura assequenda sunt, aliquid certi promittere. 'ergo', ut ait, 'potest terram movere aqua, si par- 6 tes aliquas eluit et adrosit, quibus desiit posse extenuatis sustineri, quod integris ferebatur. potest terram movere impressio spiritus: fortasse in ima aër extrinsecus alio intrante aëre agitur, fortasse aliqua parte subito decidente percutitur et inde motum capit. fortasse aliqua pars terrae velut columnis quibusdam ac pilis sustinetur, quibus vitiatis ac recedentibus tremit pondus impositum. fortasse calida vis spiritus in ignem 7 versa et fulmini similis cum magna strage obstantium fertur. fortasse palustres et iacentes aquas aliquis flatus

10 *Epicurea fr. 351 Us. p. 231* || 22 *cf. Aetnae v. 345 (spiritus) qui fulminat ignes.*

1 fundus] funditus δ | quam δ 9] qua λ ρ || 3 imp. undas] aquas imp. δ || 4 terre partem coll. λ T || 5 in] ipse in *Gertz falso* || 6 terra δ T] et t. Φ || 7 est prius *del. Ge. Skutsch, post. om. B* || 8 ueh.] et ueh. δ || 9 concitatus] concitus δ P¹ || 10 posse esse coll. δ E || 11 illos *Usener*] alios || 12 esse] *om. δ* | his] eis λ || 13 asseq. *Kroll*] sequenda || 14 ut] *om. δ* || 15 adrosit *HJKOQ*] arrosit δ L adrasit g abrasit E || 16 sustineri] -ere δ | ferebatur] -bat $A(\delta)$ || 17 in ima (*vel imo*) aer *Ge.*] enim aer δ et et *add. Φ* , e. aëre *Usener* || 18 aere] *om. ρ Huase* || 19 perc. dec. coll. δ || 20 columnis *AHJKOPT* || 21 vit.] impulsis δ || 23 et] *om. δ* || 24 et iac.] ac iac. δ

impellit et inde aut ictus terram quatit aut spiritus agitatio ipso motu crescens et se incitans ab imo in summa usque perfertur.' nullam tamen illi placet causam motus esse maiorem quam spiritum.

- 1 21. Nobis quoque placet hunc spiritum esse, qui 5
possit tanta conari, quo nihil est in rerum natura potentius, nihil acrius, sine quo ne illa quidem, quae vehementissima sunt, valent: ignem spiritus concitat; aquae, si ventum detrahas, inertes sunt: tunc demum impetum sumunt, cum illas agit flatus. et potest dis- 10
sipare magna terrarum spatia et novos montes subiectus extollere et insulas non ante visas in medio mari ponere: <inter> Theren et Therasiam [et] hanc nostrae aetatis insulam, spectantibus nobis in Aegaeo mari natam, quis dubitat quin in lucem spiritus vexerit? 15
- 2 Duo genera sunt, ut Posidonio placet, quibus movetur terra. utrique nomen est proprium: altera succussio est, cum terra quatitur et sursum ac deorsum movetur, altera inclinatio, qua in latera nutat alternis navigii more. ego et tertium illud existimo, quod 20
nostro vocabulo signatum est, non enim sine causa tremorem terrae dixere maiores, qui utrique dissimilis est: nam nec succutiuntur tunc omnia nec inclinantur

8/9 cf. Aetnae v. 216 sq. (flamma) ut pellat corpora, nullus impetus est ipsi: qua spiritus imperat, audit.

16 Posidonii fr. 77 FHG III p. 285; p. 83 B. || 22 cf. Aetnae v. 153 hinc terrae tremor, hinc motus

2 se] in se λ || 3 perf. 9LT] profertur δ λ P || 4 causam — 5 placet] om. δ || 6 tanta possit coll. λ | quo] quia δ | nat. rerum coll. δ || 7 nih. aer.] ui aeris δ | ne Gertz] nec || 9 iner.] inhertes λ || 10 et] is et Madvig || 11 spatia terr. coll. δ 9 | subiectus] subiectos δ || 13 inter Muret.] cf. Iustin. 30, 4 | Therasiam Fortun.] Theraam | et hanc] om. δ, et om. Fortun. || 14/15 insulam . . . natam] -as . . . -as δ | nobis] nautis Alber- tus || 17 utriq.] utriusque η E || 18 succussio] successio B¹(J) K P || 19 in latera ET] in altera Φ alterum δ | nutat] mutat δ | alternis Kroll] alterni Φ in alterum δ, om. vulgo, alterna Ge. || 20 et tert. illud] id tert. δ || 23 nam nec] nec cum δ | nec] om. δ

sed vibrantur, res minime in eiusmodi casu noxia, sicut <dixi.> longe perniciosior est inclinatio concussione: nam nisi celeriter ex altera parte properabit motus, qui inclinata restituat, ruina necessario sequitur.

5 22. Cum dissimiles hi motus inter se sint, causae 1 quoque eorum diversae sunt. prius ergo de motu qua-
tiente dicamus. si quando magna onera per vices vehi-
culorum plurium tracta eunt et rotae maiore nisu in
salebras inciderunt, terram concuti senties. Asclepio-
10 dotus tradit: cum petra e latere montis abrupta ceci- 2
disset, aedificia vicina tremore collapsa sunt. idem sub
terris fieri potest, ut ex his, quae impendent rupibus,
aliqua resoluta magno pondere ac sono in subiacentem
cavernam cadat eo vehementius, quo aut plus ponderis
15 venit aut altius: et sic commovetur omne tectum ca-
vatae vallis. nec tamen pondere suo abscindi saxa 3
credibile est, sed cum flumina supra ferantur, assiduus
umor commissuras lapidis extenuat et cottidie his, ad
quae religatus est, aufert et illam, ut ita dicam, glu-
20 tem, qua continetur, abradit. deinde longa per aevum
diminutio usque eo infirmat illa, quae cottidie attrivit,
ut desinant esse oneri ferendo: tunc saxa vasti ponderis 4
decidunt, tunc illa praecipitata rupes quicquid stabile

9 *Asclep. cf. Zeller III, 1, 585 || 17—21 cf. Aetnae v. 112 sq.*
nympha perennis edit (fort. addit) humum limo furtimque ob-
stantia mollit

1 modi] modo Q || 2 casu noxia] fort. casum obnoxia Ge. |
dixi add. Ge. cf. 1, 2 || 3 nisi] om. δ || 4 qui — 5 motus] om.
diversi (?) add. δ | sequitur] sequetur Ge. || 5 sint] sunt δ E ||
6 quoque eorum Gronov.] quorum || 7 uices] i. e. ordines, uicos
e Nicot. vias Gertz, axes Schultess || 8 eunt Ge.] sunt | maiore
nisu] maiores δ || 9 inc.] coniderunt δ | senties] sentias Gertz,
sentis Ge. || 11 sunt.] om. A¹ Haase, scilicet Gertz || 12 impendent]
-dunt A λ -dnt P || 14 cad. eo] eo cadat coll. δ cadāt eo λ ||
15 sic] si δ | commovetur] -veatur Gertz || 16 tamen] tantum
δ J K Q | abscindi] abscindit δ || 17 sed cum] si δ || 18 his —
19 est] quod his religatum est δ | glutem Badstübner] cutem ||
21 attriuit] atterit δ || 22 oneri] hon. J K O P | ferendo] idonea
add. δ apta add. E² || 23 — 222, 1 stabile aegre perc. Ge.] ab

aegre percussit non passura consistere '⟨cum⟩sonitu venit, et ruere omnia visa repente', ut ait Vergilius noster.

- 1 23. Huius motus succutientis terras haec erit causa:
ad alteram transeo. rara terrae natura est multumque
habens vacui: per has raritates spiritus fertur, qui, ubi 5
2 maior influxit nec emittitur, concutit terram. haec
placet et aliis, ut paulo ante rettuli, causa, si quid
apud te profectura testium turba est: hanc etiam Cal-
listhenes probat, non contemptus vir, (fuit enim
illi nobile ingenium et furibundi regis impatiens — hic 10
est Alexandri crimen aeternum, quod nulla virtus, nulla
3 bellorum felicitas redimet; nam quotiens quis dixerit
'occidit Persarum multa milia', opponetur ei 'et Calli-
sthenen'; quotiens dictum erit 'occidit Darium, penes
quem tum maximum regnum erat', opponetur ei 'et Cal- 15
listhenen'; quotiens dictum erit 'omnia oceano tenus
vicit, ipsum quoque temptavit novis classibus et im-
perium ex angulo Thraciae usque ad Orientis terminos
protulit', dicetur 'sed Callisthenem occidit': omnia licet
antiqua ducum regumque exempla transierit, ex his, 20
quae fecit, nihil tam magnum erit quam scelus). hic
4 Callisthenes in libris, quibus describit, quemadmo-
dum Helice Burisque mersae sint, quis illas casus in
mare vel in illas mare immiserit, dicit id quod in
priori parte dictum est: 'spiritus intrat terram per oc- 25

2 Verg. *Aen.* VIII 525 || 4 cf. *Aetnae* v. 284 *terra minutis
rara foraminibus* || 22 *Callisthenis* fr. 8 SRAM p. 13 M.

illo (ab imo E² vulgo) repercussit, obuiorum *Leo*, lapillorum
Kroll et percussit *uterque* || 1 cum] om. ♂ Φ add. E Verg. codd. ||
4 alteram] alterum *Skutsch*, sed cf. p. 227, 3 || 7 ret.] c. 12 sqq. ||
8 prof.] ante est 2 profutura ♂ | etiam] om. ♂ | callisthenes Φ
semper calist. ♂ E || 13 ei et] et Φ || 13 et 15 calisthenen] -nes Φ ||
15 tum] tunc ♂ L | regnum] regimen ϙ | ei et B | ei A Φ, et *Bong.* ||
18 tracie trad. || 20 ducum] que add. ♂ | transierit] i. e. supera-
verit Alexander || 21 quam] tale add. Ge. | hic] hoc *Fickert* ||
23 Helice] elice ♂ 9(J)P | mersae] m(en)se 2 P submerse ♂ |
sint H 2 ϙ] sunt ♂ E(J) | casus illas coll. ϙ || 24 mare in illas
coll. A 2 || 25 dictum est] c. 15 | terram] om. ♂ O

culta foramina, quemadmodum ubique, ita et sub mari; deinde, cum obstructus ille est trames, per quem descenderat, reditum autem illi a tergo resistens aqua abstulit, huc et illuc refertur et sibi ipse occurrens
 5 terram labefactat. ideo frequentissime mari apposita vexantur et inde Neptuno haec assignata est maris movendi potentia. quisquis primas litteras didicit, scit illum apud Homerum *Ἐνδοίχθονα* vocari.

24. Spiritum esse huius mali causam et ipse con- 1
 10 sentio: de illo disputabo, quomodo intret hic spiritus, utrum per tenuia foramina nec oculis comprehensibilia an per maiora ac patentiora, et utrum ab imo an etiam per summa terrarum. hoc incredibile est. nam 2
 in nostris quoque corporibus cutis spiritum respuit nec
 15 est illi introitus, nisi per quae trahitur, nec consistere quidem a nobis receptus potest nisi in laxiori corporis parte: non enim inter nervos pulpasve sed in visceribus et patulo interioris partis recessu commoratur. idem de terra suspicari licet vel ex hoc, quod motus 3
 20 non in summa terra circave summa est sed subter et ab imo. huius indicium est, quod altitudinis profundae maria iactantur, motis scilicet his, supra quae fusa sunt: ergo verisimile est terram ex alto moveri et illic spiritum in cavernis ingentibus concipi. 'immo', 4

8 *Homeri Il. VII 445 et alibi. || 11—13 cf. Aetnae v. 283 sqq. seu forte cavernae introitusque ipsi servant, seu terra minutis rara foraminibus tenues in se abstrahat auras . . || 13. 20 cf. Aetnae v. 158 sed summis si forte putas concreescere . . , falleris.*

2 est] ante ille Eλ(T) post cum δ || 5 appos.] opposita δ ||
 6 maris] om. B Gertz, terras G. Müller, sed cf. Kühner II p. 552, 4 ||
 7 litteras trad.] grecas add. η ET grecorum post didicit add. δ ||
 8 homerum JK] horum Φ eos δ | *Ἐνδοίχθονα Fickert*] mesip-
 tona (ppt A) δ mesibipthona (bith Eλ bipht T) Φ, Σεισίχθονα
Fortun. || 11 nec] et δ | compr] incompr. δ || 12 ac] et δ Q an
 E | pat. A] potentiora | an] om. Q || 14 in] om. λ || 15 per que]
 sc. nares et os, per quem δ E sc. per pulmonem | nec] ne Gertz ||
 17 nervos] nu(mer)os λ | pulp.] puluas ue (λ) || 20 summa] sum-
 mam Q || 21 est] om. δ E || 23 fusa] om. δ || 24 in] ex δ | im-
 mo] imo FHK

- inquit, 'ceu cum frigore inhorruimus, tremor sequitur, sic terras quoque spiritus extrinsecus accidens quassat.' quod nullo modo potest fieri. algere enim debet, ut idem illi accadat quod nobis, quos externa causa in horrorem agit. accidere autem terrae simile quiddam nostrae affectioni, sed non ex simili causa concesserim.
- 5 illam interior et altior iniuria debet impellere: cuius rei argumentum vel maximum hoc potest esse, quod cum vehementi motu adapertum ingenti ruina solum est, totas nonnumquam urbes et recipit hiatus ille et 10 abscondit. Thucydides ait circa Peloponnesiaci belli tempus Atalanten insulam aut totam aut certe maxima ex parte suppressam. idem Sidone accidisse Posidonio crede. nec ad hoc testibus opus est: meminimus enim terris interno motu divulsis loca disiecta et campos 15 interisse. quod iam dicam quemadmodum existimem fieri.
- 1 25. Cum spiritus magna vi vacuum terrarum locum penitus opplevit coepitque rixari et de exitu cogitare, latera ipsa, inter quae latet, saepius percutit, supra 20 quae urbes interdum sitae sunt. haec nonnumquam adeo concutiuntur, ut aedificia superposita procumbant, nonnumquam in tantum, ut parietes, quibus fertur omne tegimen cavi, decidant in illum subtervacantem locum totaeque urbes in immensam altitudinem vergant. 25
- 2 si velis credere, aiunt aliquando Ossam Olympo cohae-

2 cf. Aetnae v. 171 sq. hinc venti rabies, hinc saevo quassat hiatus | fundamenta soli. || 11 Thucyd. III 89, 3 || 13 Posidonii fr. 76 FHG III p. 285. p. 84 B.

1 seq.] insequitur δ || 3 potest] s. l. δ || 5 (terre s. l.) quid. sim. coll. δ || 8 hoc] post esse δ || 9 cum] et add. δ || 10 urbes] nubes δ || 11 Thucydides FHP¹] tusc- λ tuch- E huch- δ tuc- T thuch- P² | peloponensiaci trad. || 12 tempus belli coll. ϕ || athlantem trad. || 13 ex maxima coll. δ | suppr.] superfusam v. l. δ || 18 magna ui Θ J²L²] m. in λ ϕ magnum et δ || 19 oppl.] implevit δ | que] om. ϕ || 21 nonn. — 22 procumbant] om. δ || 24 teg.] regimen δ

sisse, deinde terrarum motu recessisse et fissam unius
 magnitudinem montis in duas partes. tunc effluxisse
 Peneon, qui paludes, quibus laborabat Thessalia, sicca-
 vit abductis in se, quae sine exitu stagnaverant, aquis.
 5 Ladon flumen inter Elin et Megalēnpolin medius est,
 quem terrarum motus effudit. per hoc quid probo? in 3
 laxos specus (quid enim aliud appellem loca vacua?)
 sub terras spiritum convenire; quod nisi esset, magna
 terrarum spatia commoverentur et una multa tituba-
 10 rent: nunc exiguae partes laborant nec umquam per
 ducenta milia motus extenditur. ecce hic, qui im-
 plevit fabulis orbem, non transcendit Campaniam —
 quid dicam, cum Chalcis tremuit, Thebas stetisse? cum 4
 laboravit Aegium, tam propinquas illi Patras de motu
 15 audisse? illa vasta concussio, quae duas suppressit
 urbes, Helicen et Burin, circa Aegium constitit. apparet
 ergo in tantum spatium motum pertendere, quantum
 illa sub terris vacantis loci inanitas pateat.

26. Poteram ad hoc probandum abuti auctoritate 1
 20 magnorum virorum, qui Aegyptum numquam tremuisse
 tradunt, rationem autem huius rei hanc reddunt, quod
 ex limo tota concreverit. tantum enim, si Homero
 fides est, aberat a continenti Pharos, quantum navis
 diurno cursu metiri plenis lata velis potest; sed con-
 25 tinenti ammotā est: turbidus enim defluens Nilus mul-
 tumque secum caeni trahens et id subinde apponens

22 Hom. Od. IV 54

1 deinde] a add. **q** | rec.] sc. ab Olympo, cf. p. 229, 14,
 recessisse Leo | fissam] scissam **δ** || 2 efflux. Fortun.] effugisse ||
 3 peneon] pelion **δ** panteon **o** pentheon **λ** | Thess.] tessalia **q**
 om. **δ** || 4 abd.] adductis **λ** || 5 flumen] fluvius **δ** | Elin] elim **o**
 helim **δ** **Φ** helym **LT** | megalen(-em B)polim trad. || 6 hoc] haec
δ **HJ** || 8 sub terras] sub terra? **g**, sub terris? Erasmus | con-
 venire] meare convenit **δ** || 13 chalcis **OLT**] calchis **A** **JK**
 chalchis **BP** || 14 Aegium Pincianus, cf. l. 16] egine | patras **A**]
 patrias | motu] solum add. **δ** nihil add. **ηET** | 16 egium] egeum
δ || 23 aberat **δET**] aberrat **Φ** || 25 a(m)mota] amota **λ** ||
 26 caeni] limum **δ** | id] eum **δ**

prioribus terris *Aegyptum* annuo incremento semper ultra tulit. inde pinguis et limosi soli est nec ulla intervalla in se habet sed crevit in solidum arescente limo; cuius pressa erat et sedens structura, cum partes glutinarentur, nec quicquam inane intervenire poterat, cum solido liquidum ac molle semper accederet. sed movetur et Aegyptus et Delos, quam Vergilius stare iussit:

immotamque coli dedit et contemnere ventos;
hanc philologi quoque, credula natio, dixerunt non moveri auctore Pindaro. Thucydides ait antea quidem immotam fuisse sed circa Peloponnesiacum bellum tremuisse; Callisthenes et alio tempore ait hoc accidisse: 'inter multa', inquit, 'prodigia, quibus denuntiata est duarum urbium, Helices et Buris, eversio, fuere maxime notabilia columna ignis immensi et Delos agitata', quam ideo stabilem videri vult, quia mari inposita sit habeatque concavas rupes et saxa pervia, quae dent deprehenso aëri reditum: ob hoc et insulas esse certioris soli urbesque eo tutiores, quo propius ad mare accesserint. falsa haec esse Pompei et Herculaneum sensere. adice nunc, quod omnis ora maris obnoxia est motibus: sic Paphos non semel corrui, sic nobilis et huic iam familiaris malo Nicopolis;

2—5 cf. *Aetnae* v. 112 sq. || 9 *Verg. Aen. III* 77 || 11 *Pind. fr. 87 Bergk* | *Thucyd. II* 8, 3 || 13 *Callisth. fr. 8 SRAM p. 13 M.* || 22 — p. 227, 3 cf. *epist. 91, 9*

1 *egyptum* E²] *egipto vel egypto* || 4 *struct.*] *strictura* δ || 5 *inane*] *mane* ρ || 6 *accederet* δ E] *accideret* || 7 *et egyptus*] *om.* δ | *uirgilius trad. ut semper* || 10 *philologi Rossbach*] *philosophi* δ Φ, *historici Cornelissen. cf. IVb 3, 1; VII 16, 2* || 11 *T(h)uc(h)idides*] *Tuddides λ* || 12 *peloponensiaceum trad.* || 18 *rupes*] *ripas* δ || 20 *propius*] *plus* δ || 21 *accesserint* B H J¹ L P] *-erunt* | *Pompei*] *pompeia* E J² H Q] *-eium* η F λ] *-eios* δ, *Pompeii vulgo* || 22 *ora* L] *hora* || 23 *mot.*] *montibus* δ || 24 *iam*] *om.* E O T

Cyprum ambit altum mare et agitat, Tyros et ipsa tam movetur quam diluitur.

Hae fere causae redduntur, propter quas tremat terra. 27 quaedam tamen propria in hoc Campano 1
5 motu accidisse narrantur, quorum ratio reddenda est.

Diximus sexcentarum ovium gregem exanimatum in Pompeiana regione. non est, quare hoc putes ovibus illis timore accidisse. *aiunt enim* solere post magnos 2
terrarum motus pestilentiam fieri, nec id mirum est.
10 multa enim mortifera in alto latent: aër ipse, qui vel terrarum culpa vel pigritia et aeterna nocte torpescit, gravis haurientibus est, vel corruptus internorum ignium vitio, cum e longo situ emissus est, purum hunc liquidumque maculat ac polluit insuetumque ducentibus
15 spiritum affert nova genera morborum. quid, quod 3
aquae quoque inutiles pestilentesque in abdito latent, ut quas numquam usus exerceat, numquam aura liberior everberet? crassae itaque et gravi caligine sempiternaque tectae nihil nisi pestiferum in se et corpori-
20 bus nostris contrarium habent. aër quoque, qui mixtus est illis quique inter illas paludes iacet, cum emer- sit, late vitium suum spargit et haurientes necat. faci- 4
lius autem pecora sentiunt, in quae pestilentior incur- rere solet, quo avidiora sunt: aperto caelo plurimum
25 utuntur et aquis, quarum maxima in pestilentia culpa est. oves vero mollioris naturae, quo propiora terris ferunt capita, correptas esse non miror, cum afflatus aëris diri circa ipsam humum exceperint. nocuisset ille et hominibus, si maior exisset; sed illum sinceri

1 Cyprum] ciprus δP | agitat *Ge.*] agitur || 2 dil.] alluitur *Skutsch* || 4 propria] proprie δ || 6 diximus *sc.* 1, 3 *Ge.*] aiunt enim || 7 ovibus] quibus λ || 8 aiunt enim *Ge.*] diximus | magnos] *om. et* motus terre *coll.* δ || 11 nocte eterna *coll.* φ || 12 est] *del. Ge. Rossb.* || 13 cum e $\lambda \varphi$] cum δHOP^1 || 16 pestilentesque] atque pestilentes δ || 17 us. ex. numquam] *om.* δ | lib. aura *coll.* δ || 19 in se] *om.* δ || 21 quique] qui et φ | emersit] emerserit φ || 23 pestilentior (*sc. aër*) *Ge.*] pestilentia || 27 ferunt] *om.* δ | correptas δHP^1 | corruptas $E \lambda \varphi$ || 28 circa] *om.* δ || 29 ille] *ante* si δ | sed] si λ

aëris copia extinxit, antequam, ut ab homine posset trahi, surgeret.

- 1 28. Multa autem terras habere mortifera vel ex hoc intellege, quod tot venena nascuntur non manu sparsa sed sponte, solo scilicet habente ut boni ita mali semina. quid, quod pluribus Italiae locis per quaedam foramina pestilens exhalatur vapor, quem non homini ducere, non ferae tutum est? aves quoque si in illum inciderunt, antequam caelo meliore leniatur, in ipso volatu cadunt liventque corpora et non aliter quam 10
- 2 per vim elisae fauces tument. hic spiritus, quem diu terra continet, tenui foramine fluens non plus potentiae habet, quam ut despectantia et ultro sibi illata conficiat; ubi per saecula conditus tenebris ac tristitia loci crevit in vitium, ipsa ingravescit mora, peior quo 15
- 3 segnior: cum exitum nactus est, aeternum illud umbrosi frigoris malum et infernam noctem volvit ac regionis nostrae aëra infuscat; vincuntur enim meliora
- 4 peioribus. tunc etiam ille spiritus purior transit in noxium: inde subitae continuaequae mortes et mon- 20
- 5 struosa genera morborum ut ex novis orta causis. brevis autem aut longa clades est, prout vitia valuerunt, nec prius pestilentia desinit, quam spiritum illum gravem exercuit laxitas caeli ventorumque iactatio.
- 1 29. Nam quod aliquos insanis attonitisque si- 25
- 6 miles discurrere, fecit metus, qui excutit mentes, ubi

3 multa B] multas || 4 intellige *codd. (semper)* || 5 solo] sole δ || 7 pest. exal. H O φ] exh. pestilens δ || 9 inciderunt] -ere B -erint AE | len. mel. caelo coll. λ || 11 quem d. Ge.] quamdiu || 12 terra continet Kroll Leo] terras continet Φ terra continetur δ | potentiae] s. l. δ || 14 conditus Haase] conditis || 16 cum] enim *add.* δ || 17 malum] et maligni δ | noctem] lucem L² | voluit δ PL²] oluit H λ soluit η ET, fort. evoluit Ge. vomit Kroll || 19 ille] post spiritus A φ ante etiam O || 20 noxium δ K φ] noxiam η E¹ O noxam E² H (JL²) || 24 uentor. — 26 metus] om. δ || 25 quod] del. OT | aliquos] aliquot Erasmus || 26 qui — mentes] motusque excutit δ | u(b)i E² H J² L²] n(is)i φ ut E¹ λ dum δ

privatus ac modicus est: quid, ubi publice terret, ubi
 cadunt urbes populi opprimuntur terra concutitur? quid
 mirum est animos inter dolorem et metum destitutos
 aberrasse? non est facile inter magna mala consipere. 2
 5 itaque levissima fere ingenia in tantum venere formi-
 dinis, ut sibi exciderent. nemo quidem sine aliqua
 iactura sanitatis expavit, similisque est furentis quis-
 quis timet: sed alios cito timor sibi reddit, alios vehe-
 mentius perturbat et in dementiam transfert. inde inter 3
 10 bella erravere lymphatici, nec usquam plura exempla
 vaticinantium invenies, quam ubi formido mentes reli-
 gione mixta percussit.

30. Statuam divisam non miror, cum dixerim mon- 1
 tes a montibus recessisse et ipsum disruptum esse ab
 16 imo solum.

haec loca vi quondam et vasta convulsa ruina
 (tantum aevi longinqua valet mutare vetustas)
 dissiluisse ferunt, cum protinus utraque tellus
 una foret. venit ingenti vi pontus et ingens
 20 Hesperium Siculo latus abscidit arvaque et urbes
 aequore diductas angusto interluit aestu.

vides totas regiones a suis sedibus revelli et trans mare 2
 iacere quod in confinio fuerat, vides et urbium fieri
 gentiumque discidium: cum pars naturae concita <ausa>
 25 est deesse, ea aliquo mare ignem spiritum impegit,

16—21 *Verg. Aen. III 414—419*

1 quid Φ] qui δP *vulgo* | ubi] tunc δ || 3 dest.] districtos
Kroll || 4 cons.] concipere δ non desipere ηET || 8 timet]
 timuit *E vulgo* | timor cito *coll. δ* | reddit δEKT] reddet
HJLOP || 14 disruptum $\lambda(\phi)$] dir. $\delta \Theta P^1$ dur. *T* || 17 aevi]
 enim δ || 19 ingenti . . et ingens] medio . . et undis *Verg.*
codd. || 21 aequore] litore *Verg. codd.* | interluit] interfluit δ |
 aestu] ictu Φ || 24 cum — 25 deesse] *om. FGH* | concita] con-
 citata δ , *fort. concitae Ge.* | *ausa add. Ge.* || 25 deesse] *om. δ ,*
de se Fortun., e sede Madvig, excessit Leo, desaevit Rossb. |
 ea *(Ge.)* et | mare] in mare δ | spiritum *vulgo*] spirit)u *ple-*
rique codd.

quorum mira ut ex toto vis est: quamvis enim parte
 3 saeviat, mundi tamen viribus saevit. sic et Hispanias
 a contextu Africae mare eripuit, sic per hanc inunda-
 tionem, quam poetarum maximi celebrant, ab Italia
 Sicilia resecta est. aliquanto autem plus impetus habent,
 quae ex infimo veniunt: acriora enim sunt, quibus ni-
 4 sus est per angusta. quantas res hi terrarum tremores
 quamque mira spectacula ediderint, satis dictum est:
 cur ergo aliquis ad hoc stupet, quod aes unius statu-
 ae, ne solidum quidem sed concavum ac tenue, disruptum
 est, cum fortasse in illud se spiritus quaerens fugam
 incluserit? illud vero quis nescit? diductis aedificia
 angulis vidimus moveri iterumque componi. quaedam
 vero parum aptata positu suo et a fabris neglegentius
 solutiusque composita terrae motus saepius agitata com-
 5 pegit. quod si totos parietes et totas findit domos et
 latera magnarum turrium, quamvis solida sint, scindit
 et pilas operibus subditas dissipat: quid est quare quis-
 quam dignum adnotari putet, sectam esse aequaliter
 ab imo ad caput in partes duas statuam?

1 31. Quare tamen per plures dies motus fuit? non
 desiit enim assidue tremere Campania, clementius qui-
 dem sed cum ingenti damno, quia quassa quatiebat, qui-
 bus ad cadendum male stantibus <opus> non erat impelli
 sed agitari: nondum videlicet spiritus omnis exierat,
 sed adhuc emissa sui parte maiore oberrabat. inter
 argumenta, quibus probatur spiritu ista fieri, non est
 2 quod dubites et hoc ponere: cum maximus editus tre-
 mor est, quo in urbes terrasque saevitum est, non po-

1 ut] *om.* δ | parte] *ex p.* **E** || 3 affricae *codd. semper* |
 per δ **J²T**] *om.* Φ | inund.] *redund.* δ || 4 celebrant — 6 infimo]
om. λ || 5 res. *Gron.*] reiecta || 9 aes **BH**] *es cett., ante ne* q ||
 10 ne] *nec* δ **T** | *disr.* λ **P²**] *diruptum* || 11 in illud] *illo* δ | *se*
ante incl. δ || 17 turrium] *trabium* δ | *quamvis* **LT**] *quam* λ (q)
qua Φ *q(uonia)m* δ | *sint]* *sunt* δ || 19 eq. *sect. esse coll.* δ ||
 20 partes] *s. l.* δ | *duas]* *om.* q || 22 clem. δ q] *dementius* **A²E** (**H?**) λ ||
 23 sed cum δ λ] *sed* Φ **T** *cum* **OP** | *quassa]* *cassa (quas cassa* **B**) δ ||
 24 opus *add. Madvig* || 27 ista (*s. l.* *fieri*) *spiritu* λ || 29 potest] *so-*

test par illi subsequi alius, sed post maximum lenes
 motus sunt, quia *rixa* vehementius exitum ventis luc-
 tantibus fecit; reliquiae deinde residui spiritus non idem
 possunt, nec illis pugna opus est, cum iam viam inve-
 5 nerint sequanturque ea, qua prima vis ac maxima evasit.

Hoc quoque dignum memoria iudico ab eruditissi- 3
 mo et gravissimo viro cognitum (forte enim, cum hoc
 evenit, lavabatur): vidisse se affirmat in balneo tessellas,
 quibus solum erat stratum, alteram ab altera separari
 10 itemque committi et aquam modo recipi in commis-
 suras pavimento recedente, modo compresso bullire et
 elidi. eundem audiavi narrantem vidisse se macerias
 mollius crebriusque tremere quam natura duri sinit.

32. Haec, Lucili virorum optime, quantum ad ipsas 1
 15 causas: illa nunc, quae ad confirmationem animorum
 pertinent! quos magis refert nostra fortiores fieri quam
 doctiores, sed alterum sine altero non fit: non enim
 aliunde animo venit robur quam a bonis artibus, quam
 a contemplatione naturae. quem enim non hic ipse 2
 20 casus adversus omnes firnaverit, erexerit? quid est
 enim, cur ego hominem aut feram, quid est, cur sagit-
 tam aut lanceam tremam? maiora me pericula expec-
 tant: fulminibus et terris et *irriguis* naturae partibus
 petimur. ingenti itaque animo mors provocanda est, 3
 25 sive nos saevo vastoque impetu aggreditur, sive cot-
 tidiano et vulgari exitu. nihil refert, quam minax
 veniat quantumque sit quod in nos trahat; quod a

let *Ge.* || 2 *rixa Ge.*] iam | uehementius] -tior *Fromond.*, -tissimus
Pincianus, -mens vis *Madvig*, primus *Skutsch* | exitum] *fort.*
post luctantibus *coll. Ge.* || 4 pugna] *post* est **F**2 ante illis **E** ||
 5 qua] que **A**(**λ**)**T** euasit] impellit **δ** || 7 et grauissimo] *om.* **δ** ||
 8 tessellas] thesseras **δ** || 11 bull.] ebullire **EK** || 12 mac. *Kroll*
 materias || 13 quam] quam quae **δ** | duri sinit] dura sunt **δ** ||
 15 causas: illa] *fort. res: auscultat Ge.* | nunc, quae] quae ad-
 dam *Gertz* || 16 nostra] uestra **E**¹**J**²**T** || 17 doctiores] doctores **λ** ||
 19 quem] quam **δ** | enim] *om.* **δ** **φ** || 20 erex.] et erex. **δ** ||
 23 fulm.] fluminibus **δ** **J**² | irriguis *Ge.*] magnis **δ** **Φ**, vagis *Leo* ||
 24 petimur] premimur **δ** || 25 saevo *Gertz*] aequo **δ** **Φ**, caeco
Haupt, novo *Ge.*

nobis petit, minimum est: hoc senectus a nobis abla-
 tura est, hoc auriculae dolor, hoc umoris in nobis
 corrupti abundantia, hoc cibus parum obsequens sto-
 4 macho, hoc pes leviter offensus. pusilla res est homi-
 nis anima, sed ingens res contemptus animae: hanc 5
 qui contempsit, securus videbit maria turbari, etiamsi
 illa omnes excitaverunt venti, etiamsi aestus aliqua
 perturbatione mundi totum in terras vertet oceanum;
 securus aspiciet fulminantis caeli trucem atque horri-
 dam faciem, frangatur licet caelum et ignes suos in 10
 exitium omnium, in primis suum, misceat; securus aspi-
 ciet ruptis compagibus dehiscens solum, illa licet in-
 ferorum regna retegantur. stabit super illam voragi-
 nem intrepidus et fortasse quo debebit cadere, desiliet.
 5 quid ad me, quam magna sint, quibus pereo? ipsum 15
 perire non magnum est. proinde si volumus esse felices,
 si nec hominum nec deorum nec rerum timore
 versari, si despiciere fortunam supervacua promittentem
 levia minitantem, si volumus tranquille degere et ipsis
 diis de felicitate controversiam agere, anima in expe- 20
 dito est habenda: sive illam insidiae sive morbi petent
 sive hostium gladii sive insularum cadentium fragor
 sive ipsarum ruina terrarum sive vasta vis ignium
 urbes agrosque pari clade complexa, qui volet illam,
 6 accipiat. quid aliud debeo quam exeuntem hortari et 25
 cum bonis ominibus emittere? 'vade fortiter, vade felici-
 citer!' nihil dubitaveris <eam> reddere: non de re sed

1 petit] petet **Q** || 6 contempsit] -pserit **δ** || 8 uertet] uer-
 tat **δ** || 9 fulminantis] fulminis et **δ** || 10 caelum] *del. Gertz* ||
 11 exitium **δ** **9J**²] exitum **B**¹ **λ** exitu **Q** | in] et in **δ** || 12 licet]
om. Φ || 13 super] ad **δ** || 14 et] *om. Q* | debebit] debet **δ** **ET** ||
 16 m. e.] est magnum **δ** **ET** | uolu(i)mus **λ** || 19 leuia minitan-
 tem] l. imitantem **FM**¹ **P** *om. δ* || 20 de felicitate] *om. δ* | ex-
 pedito] expedito **λ** || 21 hab. est *coll. δ* | petent] petant **δ** ||
 24 illam **EKT**] illam eam **Φ** eam **δ**, illam, casus *Gertz* ||
 26 ominibus **AH**²] hominibus **FH**¹ **P**¹ omnibus **BηλQ** || 27 eam
(e l. 24) reddere Ge.] redderis Φ reddideris E rem reddideris δ
 restiteris *Schultess*, neu renueris *Leo*

de tempore est quaestio; facis, quod quandoque facien-
dum est. nec rogaveris nec timueris nec te velut in
aliquod malum exiturum tuleris retro: rerum natura
te, quae genuit, expectat et locus melior ac tutior.
5 illic non tremunt terrae nec inter se venti cum magno 7
nubium fragore concurrunt, non incendia regiones ur-
besque vastant, non naufragiorum totas classes sor-
bentium metus est, non arma contrariis disposita vexillis
et in mutuam perniciem multorum milium par furor,
10 non pestilentia et ardentis promiscue communes po-
pulis cadentibus rogi. 'istud leve est. quid timemus
grave? ut potius semel incidat quam semper impen-
deat.' ego autem perire timeam, cum terra ante me 8
pereat, cum ista quatiantur, quae quatiunt, et in in-
15 iuriam nostram non sine sua veniant? Helicen Bu-
rinque totas mare accepit: ego de uno corpusculo
timeam? supra oppida duo navigatur (duo autem
[quae] novimus, quae in nostram notitiam memoria
litteris servata perduxit: quam multa alia aliis locis
20 mersa sunt, quot populos aut terra aut infra se mare
inclusit!): ego recusem mei finem, cum sciam me sine
fine non esse? immo cum sciam omnia esse finita, ego
ultimum suspirium timeam? quantum potes itaque, 9
ipse te cohortare, Lucili, contra metum mortis: hic
25 est, qui nos humiles facit; hic est, qui vitam ipsam,
cui parcit, inquietat ac perdit; hic omnia ista dilatat,

1 facis] fac δ | quandoque] cuique δ || 2 rog.] negaveris
 δ || 3 exiturum] -tura *Bongars.* || 5 inter] in δ | cum] *om.* δ ||
6 non] nec ϕ || 8 metus] motus λ || 10 communes]que *add.* δ ||
11 istud] *sc. exitium* | quid] quod *Haase* || 12 graue? ut *Ge.*
grauē est || 13 ante me] mecum δ || 14 ista] ipsa *Gertz* | qua-
tiantur λE (quae *add.* δFHP , quatiuntur (et *add.* δ) $\delta FHJ^1 \phi$ ||
15 ueniant] ueniunt Φ | burimque *codd. plerique* || 17 duo opp.
coll. δ || 18 quae *del. Ge.* | quae] et quae δ | not. nostr. *coll.* δ ||
19 perduxit $\delta H^2 \lambda P$] prod. $\eta \Theta T$ || 20 aut t. aut] atque terras
 δ || 21 ego] ergo $g^2 ET$ | mei] meum δ || 23 timeam $A^2 \Phi$]
timem A^1 timeo B || 24 cohort.] co(h)artare FHP^1

terrarum motus et fulmina. quae omnia feres con-
 stanter, si cogitaveris nihil interesse inter exiguum
 10 tempus et longum. horae sunt, quas perdimus; puta
 dies esse, puta menses, puta annos: perdimus illos
 nempe perituri. quid, oro te, refert, num perveniam 5
 ad illos? fluit tempus et avidissimos sui deserit; nec
 quod futurum est meum est nec quod fuit: in puncto
 fugientis temporis pendeo, et magni est modicum
 11 fuisse. eleganter ille Laelius sapiens dicenti cuidam
 'sexaginta annos habeo' „hos“, inquit, „dicis sexaginta, 10
 quos non habes“. nonne ex hoc quidem intellegimus
 incomprehensibilis vitae condicionem et sortem tem-
 poris semper alieni, quod annos numeramus amissos?
 12 hoc affigamus animo, hoc nobis subinde dicamus: 'mo-
 riendum est' — quando, quid tua? mors naturae lex 15
 est, mors tributum officiumque mortalium malorumque
 omnium remedium est: optavit illam quisquis timet.
 omnibus omissis hoc unum, Lucili, meditare, ne mortis
 nomen reformides; effice illam tibi cogitatione multa
 familiarem, ut, si ita tulerit, possis illi et obviam exire. 20

1 et] ac δ T | feres] om. Φ | constanter] circumstant T(ρ) ||
 4 esse] post annos δ || 5 perituri Ge.] -turi s(unt) δ -tuos Φ |
 num] si non δ || 7 quod fuit] fuit Φ || 8 modicum f.] cf. l. 6,
 nondum fugisse *Schultess* || 10 dicis] s. l. Θ om. $g^1 H^1$ || 11 nonne
Erasmus] non JK ne $\Theta O \rho$ nec δLM || 12 incomprehensibilis]
 -bilem Ge. || 13 numeramus $\delta HM^2 T$] numeravimus Φ adnume-
 ramus *vulgo* || 14 nobis subinde] subinde semper δ || 15 tua?]
 tua interest? δ | naturae] om. δ || 17 optavit] optabit $\delta \eta$ ||
 19 tibi] om. FH || 20 ita] ita res Δ ita sors T

NATURALIUM QUAESTIONUM

LIBER VII QUI FERTUR.

*Liber septimus.**De cometis.*

5 1. Nemo usque eo tardus et hebes et demissus in 1
 terram est, ut ad divina non erigatur ac tota mente
 consurgat, utique ubi novum aliquod e caelo miraculum
 fulsit. nam quamdiu solita decurrunt, magnitudinem
 rerum consuetudo subducit: ita enim compositi sumus,
 10 ut nos cottidiana, etiamsi admiratione digna sunt, tran-
 seant, contra minimarum quoque rerum, si insolitae
 prodierunt, spectaculum dulce fiat. hic itaque coetus 2
 astrorum, quibus immensi corporis pulchritudo distin-
 guitur, populum non convocat: at cum aliquid ex more
 15 mutatum est, omnium vultus in caelo est. sol specta-
 torem nisi deficit non habet, nemo observat lunam
 nisi laborantem: tunc urbes conclamant, tunc pro se
 quisque superstitione vana trepidat. quanto illa maiora 3
 sunt, quod sol totidem, ut ita dicam, gradus quot dies
 20 habet et annum circuitu suo claudit, quod a solstitio
 statum inclinatur, [quod a solstitio] ad minuendos dies

5/6 cf. Aetnae v. 224 sqq.

*non oculis solum pecudum miranda tueri**more nec effusis in humum grave pascere corpus . . .**(251) divina est animi ac iucunda voluptas.*

3 liber septimus vulgo et Ge.] 1. sextus (δ)ηEG(H)LMZ
 1. quartus Esc. KTU || 4 de cometis add. Ge. secundum (η)EZ ||
 5 eo] adeo δ || 6 non] ante ad δ || 7 ubi] si δ | e c. aliquod
 coll. δE aliquod nouum (om. e celo) T || 15 mut.] innouatum δ |
 c(a)elo] celum δ || 16 nisi] cum add. BηT | deficit δηQZ] de-
 fecit Q δA defecerit M || 18 trepidat] strepidat P¹ strepitat FHZ ||
 20 quod — et dat p. 236, 1 sic fere em. Gertz] quod a s. ad
 d. m. uertitur (om. g¹MOT) quod a s. statum inclinatur coll. δΦ.
fort. margini archetypi, postquam in contextu verborum statum
inclinatur omissa sunt, adscripta sunt q. a s. st. incl. cf. Brink-
mann, Mus. Rhen. 57, 481. || 21 statum] sc. diurnum, statim δHQZ |
inclinatur] i. e. se humiliorem praebet

vertitur et dat noctibus spatium, quod sidera abscondit,
 quod terras, cum tanto maior sit illis, non urit sed
 calorem suum intensiōibus ac remissionibus tempe-
 rando fovet, quod lunam numquam implet nisi ad-
 4 versam sibi nec obscurat <nisi vicinam>? haec tamen 5
 non adnotamus, quamdiu ordo servatur; si quid tur-
 batum est aut praeter consuetudinem emicuit, specta-
 mus interrogamus ostendimus: adeo naturale est magis
 nova quam magna mirari.
 5 Idem in cometis fit: si rarus et insolitae figurae 10
 ignis apparuit, nemo non scire quid sit cupit et obli-
 tus aliorum de adventicio quaerit ignarus, utrum de-
 beat mirari an timere. non enim desunt qui terreant,
 qui significationes eius graves praedicent. sciscitantur
 itaque et cognoscere volunt, prodigium sit an sidus. 15
 6 at mehercules non aliud quis aut magnificentius quae-
 sierit aut didicerit utilius quam de stellarum siderum-
 que natura, utrum flamma contracta, quod et visus
 noster affirmat et ipsum ab illis fluens lumen et calor
 inde descendens, an non sint flammei orbes, sed solida 20
 quaedam terrenaque corpora, quae per igneos tractus
 labentia inde splendorem trahant caloremque, non de
 7 suo clara. in qua opinione magni fuere viri, qui si-
 dera crediderunt ex duro concreta et ignem alienum
 pascentia. 'nam per se', inquiunt, 'flamma diffugeret, 25
 nisi aliquid haberet, quod teneret et a quo teneretur,

1 et] ante ad coll. Gertz. tum praestaret dans || 2 cum
 — illis] fort. post abscondit coll. Ge., post lunam l. 4 Gertz ||
 3 remissionibus temperando] remissionis temperamento δ ||
 5 nisi uicinam add. Ge. || 7 emicuit] euenit δ | specta-
 mus] ex(s)pectamus Φ || 10 rarus] raro δ | figurae] figura δ ||
 13 mirari debeat coll. δ | enim] om. δ || 15 et] et quaerunt
 et δ || 16 at η EJ²PZ] ac δ J¹ ad T an H λ | me] ne
 H λ P | hercules] hercule δ E | aliud (η) EJ²TZ] alius | aut]
 om. δ || 17 quam] quid(em) ϕ || 21 tractus] cursus δ || 23 fuere]
 fuerunt H ϕ Z || 23/4 qui sidera credid.] sidera enim ad-
 uerterunt δ

conglobatamque nec stabili inditam corpori profecto iam mundus turbine suo dissipasset.

2. Ad haec investiganda proderit quaerere, num 1
cometae condicionis sint, cuius superiora. videntur
5 enim cum illis quaedam habere communia: ortus et
occasus, ipsam quoque, quamvis spargatur et longius
exeat, faciem (aeque enim ignei splendidique sunt).
itaque si omnino terrena sidera sunt, his quoque eadem 2
sors erit; si vero nihil aliud sunt quam purus ignis
10 manensque mensibus senis neque illos conversio mundi
solvit et velocitas, illa quoque possunt et tenui constare materia nec ob hoc discuti assiduo caeli circum-
actu. illo quoque pertinebit haec excussisse, ut sciamus, 3
utrum mundus terra stante circumeat an mundo stante
15 terra vertatur. fuerunt enim, qui dicerent nos esse,
quos rerum natura nescientes ferat, nec caeli motu fieri
ortus et occasus, <sed nos> ipsos oriri et occidere:
digna res contemplatione, ut sciamus, in quo rerum
statu simus, pigerrimam sortiti an velocissimam sedem,
20 circa nos deus omnia an nos agat.

3. Necessarium est autem veteres ortus cometarum 1
habere collectos. deprehendi enim propter raritatem
eorum cursus adhuc non potest nec explorari, an vices
servent et illos ad suum diem certus ordo producat.
25 nova haec caelestium observatio est et nuper in Grae-

1 congl. — inditam] et globata qu(id)em (quam A) nisi
stab. esset inclinata δ || 3 num] non P¹Z || 4 sint] eius
add. Fortun. eiusdem (ante sint) add. Z || 5 quaedam] ante
cum LTZ om. O || 6 spargatur] -antur δ || 7 exeat] exeant δ |
faciem] facem (λ ?) ϕ || 8 omnino (vel omnes) Ge.] omnia |
terrena] om. E | his] illis Gertz | 9 uero] hi add. Joh. Müller ||
10 manensque] manentque Φ || 11 et ante tenui] om. δ ||
12 ob] vulgo om. || 13 -actu] -acto λ | haec excuss.] hoc ex-
quisisse δ || 14 mundus] s. l. δ || 17 sed et nos add. Lipsius,
sed add. E(H¹?) T nos add. Z || 18/19 statu rerum coll. δ || 19 si-
mus] sumus δ EJK¹OT | sedem] ante an uel. δ || 21 autem
est coll. BP || 24 seruent] adhuc add. (s. l.) δ

2 ciam invecta. Democritus quoque, subtilissimus anti-
 quorum omnium, suspicari se ait plures stellas esse,
 quae currant, sed nec numerum illarum posuit nec
 nomina, nondum comprehensis quinque siderum cursi-
 bus. Eudoxus primus ab Aegypto hos motus in 5
 Graeciam transtulit, hic tamen de cometis nihil dicit:
 ex quo apparet ne apud Aegyptios quidem, quibus
 maior caeli cura fuit, hanc partem elaboratam. Conon
 3 postea, diligens et ipse inquisitor, defectiones quidem
 solis <ob>servatas ab Aegyptiis collegit, nullam autem 10
 mentionem fecit cometarum, non praetermissurus, si
 quid explorati apud illos comperisset.

4. Duo certe, qui apud Chaldaeos studuisse se di-
 1 cunt, Epigenes et Apollonius Myndius, peritissi-
 mus inspiciendorum natalium, inter se dissident. hic 15
 enim ait cometas in numero stellarum errantium poni
 a Chaldaeis tenerique cursus eorum. Epigenes contra
 ait se a Chaldaeis nihil de cometis habere comprehensi,
 sed videri illos accendi turbine quodam aëris concitati
 et intorti. primum ergo, si tibi videtur, opiniones hu- 20
 2 ius ponamus ac refellamus. huic videtur plurimum viri-
 um habere ad omnes sublimium motus stella Saturni:
 haec, cum proxima signa Marti premit aut in lunae
 viciniam transit aut in solis incidit radios, natura
 ventosa et frigida contrahit pluribus locis aëra con- 25

1 *Democr.: fr. A 92 Diels p. 385* || 5 *Eudox.: cf. Ideler II p. 67* ||
 8 *Conon: cf. Susemihl I 722 n. 84* || 17 *Epigenes: cf. Susemihl*
I 718

2 omnium antiq. coll. 2 || 5 Eudoxus] eudoxius q || 10 obser-
 uatas *Ge.*] *cf. p. 71, 18; 235, 16; 236, 6, servatas* | autem] tamen δ ||
 13 caldeos Φ *semper* | se stud. coll. δ || 14 Myndius Z] mun-
 dius η E λ (P) mindius FHT medicus δ || 15 natalium *Schottus*]
 naturalium, *cf. 28, 1* || 18 se a chaldeis] caldeos Φ *vulgo* |
 de cometis] *om. δ* | comprehensi] comprehensi δ E J² K (T) || 19 illos]
 illis *Kroll* || 22 omnes] omnium δ || 23 Marti signa coll. δ ||
 24/5 rad. inc., uent. nat. coll. δ | natura] *sc. suā* || 25 locis]
 in locis δ

globalatque; deinde si radios solis assumpsit, tonat fulguratque; si Martem quoque consentientem habet, fulminat. praeterea', inquit, 'aliam materiam habent fulmina, aliam fulgurationes: aquarum enim et omnis
 5 umidi evaporatio splendorum tantum caeli citra ictum minaces movet, illa autem calidior sicciorque terrarum exhalatio fulmina extundit. trabes vero et faces, quae
 10 nullo alio inter se quam magnitudine distant, hoc modo fiunt: cum umida terrenaque in se globus ali-
 quis aëris clausit, quem turbinem dicimus, quacumque fertur, praebet speciem ignis extenti, quae tam diu durat, quam diu mansit aëris illa complexio umidi intra se terrenique multum vehens.'

5. Ut a proximis mendaciis incipiam, falsum est
 15 faces et trabes exprimi turbine: turbo enim circa terras concipitur ac fertur ideoque arbusta radicitus vellit et, quacumque incubuit, solum nudat, silvas interim et tecta corripiciens, inferior fere nubibus, utique numquam altior; at contra trabes editior caeli pars ostendat,
 20 itaque numquam nubibus obstiterunt. praeterea turbo
 omni nube velocius rapitur et in orbem vertitur, super ista velociter desinit et ipse se vi sua rumpit; trabes autem non transcurrunt nec praetervolant ut faces sed commorantur et in eadem caeli parte collucent. Char-
 25 mander quoque in eo libro, quem de cometis composuit, ait Anaxagorae visum grande insolitumque caelo lumen magnitudine amplae trabis, et id per mul-

24 Charmander: cf. Diels p. 321 || 26 Anax. fr. A 83 Diels p. 321.

3 al. mat. inquit coll. q i. al. naturam Bη || 4 et] om. δP | omnis] omnes λ || 5 humidi] -da δ || 7 exhalatio] exalatio Φ | extundit] excutit δ || 10 quac.] quocumque δ || 12 mansit] manet δ | co(m)plexio δJ²] completio Φ || 17 interim] interdum Fortun. || 18 fere] fertur δ || 19 editior ηEJ²(L?)TZ | reditior Φ erectior δ || 20 nub. numq. coll. δ || 22 se] om. δ || 24 carmander δKT

tos dies fulsisse. talem effigiem ignis longi fuisse Cal-
 listhenes tradit, antequam Burin et Helicen mare abs-
 4 conderet. Aristoteles ait non trabem illam sed come-
 ten fuisse, ceterum ob nimium <solis> ardorem non ap-
 paruisse sparsum ignem, sed procedente tempore, cum
 iam minus flagraret, redditam suam cometæ facem.
 in quo igne multa quidem fuerunt digna quae nota-
 rentur, nihil tamen magis, quam quod, ut ille fulsit
 in caelo, statim supra Burin et Helicen mare fuit.
 5 numquid ergo Aristoteles non illam tantum sed 10
 omnes trabes cometas esse credebat hanc habentes
 differentiam, quod his continuus ignis est, ceteris spar-
 sus? trabes enim flammam aequalem habent nec ullo
 loco intermissam aut languidam in ultimis vero parti-
 bus coactam, qualem fuisse in illa, de qua modo rettuli, 15
 Callisthenes tradit.

1 6. 'Duo', inquit Epigenes, 'cometarum genera sunt:
 alii ardorem undique effundunt nec locum mutant, alii
 in unam partem ignem vagum in modum comae por-
 rигunt et stellas praetermeant (quales duo aetate nostra 20
 visi sunt). illi priores criniti undique et immoti hu-
 miles fere sunt et isdem causis quibus trabes facesque
 conflantur ex intemperie aëris turbidi multa secum
 2 arida umidaque terris exhalata versantis. potest enim
 spiritus per angusta elisus accendere supra se positum 25
 aëra plenum alimentis idoneis igni, deinde propellere

1 *Callisth. fr. 8 SRAM p. 14 M.* || 3 *Aristot. Meteor. I 6 p. 343 b 1 et 18* || 17 *Epigenes: Susemihl I 718*

1 talem — fuisse] *om. η 9 (EFGH) | effigiem] que add. δ |*
 fuisse C. tr.] fulsisse calisthenes idem tradit fuisse δ || 3 come-
 ten Z] cometē HKOPT(Φ) -tam δ || 4 solis *add. Ge.* || 6 co-
 metæ *Fortun.*] cometis | facem *Ge.*] faciem || 7 quidem multa
coll. δ | fuerunt] fuere EZ || 8 ut] quando δ || 9 fuit] fluxit
Schultess, ruit *Ge.* || 11 habentes] habetis Φ || 22 et] ex *Koeler* |
 isdem B] hisdem A Φ || 23 turbidi] -da δ || 24 humida aridaque
coll. δ 2 | exh.] exalata JK O Q | uersantis] -tes δ || 25 acc.]
 ascendere δ O

eum niti, donec ex aliqua causa refluat rursus ac remittatur, deinde iterum proximo die ac sequentibus consurgere et eundem locum inflammare: videmus enim ventos per complures dies ad constitutum redire; pluviae quoque et alia tempestatum genera ad praescriptum revertuntur.' ut breviter autem voluntatem eius 3 exprimam, eadem fieri ratione hos cometas existimat, qua fiunt ignes turbine eiecti: hoc unum interest, quod illi turbines ex superiori parte in terras deprimuntur, 10 hi de terra in superiora eluctantur.

7. Adversus haec multa dicuntur. primum si ventus in causa esset, numquam cometes sine vento appareret: nunc autem et quietissimo aëre apparet. deinde si vento fieret, cum vento caderet: et si vento inciperet, cresceret vento eoque esset ardentior, quo ille incitator. his accedit illud quoque, quod ventus multas aëris partes impellit, cometes uno loco apparet; et ventus in sublime non pervenit, cometae autem visuntur supra quam ire ventis licet.

20 Transit deinde ad illos, quos ait certiore habere stellarum speciem, qui et procedunt et signa praetereunt. hos ait ex isdem causis fieri, quibus illos quos dixit humiliores, hoc tamen interesse, quod terrarum exhalationes multa secum arida ferentes celsiorem petant partem et in editiora caeli aquilone pelantur. <at> si illos aquilo propelleret, ad meridiem 3

1 eum *Ge.*] ex $\delta \Phi$, ea *Madvig* | niti, donec *Madvig*] nitido ne (nec *TZ*) $\delta \Phi$, ex humili donec *Koeler* | refluat] defluat *Ge.* || 2 proximo] -ma δ || 7 com. hos coll. δ || 8 eiecti] erecti *Koeler*, sed cf. *VI* 2, 6 || 9 turbines] om. δ vulgo, sed cf. p. 242, 9; 14; 17 | depr. in terras coll. δ || 11 dicuntur] sc. a *Posidonio* et *Artemidoro* || 13 autem] om. δ || 15 uento cresceret coll. δ || 16 his] huc δ | illud quoque] om. δ || 17 uno δ *FHPZ*] in uno (η) *E λ T* || 18 nis.] nascuntur δ || 19 uentis ire coll. δ *LOT* || 21 proc.] pre(\bar{q}) *B*] cedunt δ || 22 isdem *B*] eisdem || 23 quos] om. δ | dixit] sc. 6, 1 | tamen δ *HO*] tantum || 24 exhalationes *EJKQ* || 25 petant] petunt Q | partem] locum δ || 26 at add. *Ge.*, audi nunc, quae adversus hanc dicantur. add. *Gertz*

semper agerentur, quo ventus hic nititur: atqui varie cucurrerunt, alii in ortum alii in occasum, omnes in flexum; quod iter non daret ventus. deinde si aquilonis illos impetus a terris in altum levaret, aliis ventis non orirentur cometae: atqui oriuntur.

- 1 8. Illam nunc rationem eius (utraque enim utitur) refellamus: 'quicquid umidi aridique terra efflavit, cum in unum coit, ipsa discordia corporum spiritum versat in turbinem; tunc illa vis venti circumeuntis quicquid intra se comprehendit, cursu suo accendit et 1 levat in altum, ac tam diu manet splendor ignis expressi, quamdiu alimenta sufficiunt, quibus desinentibus 2 et ipse subsidit.' qui hoc dicit, non notat, qualis sit turbinum cursus et qualis cometarum: illorum rapidus ac violentus et ipsis ventis citatior est, cometarum 1 lenis et qui per diem noctemque quantum transierit abscondat. deinde turbinum motus vagus est et disiectus et, ut Salustii verbo utar, verticosus, cometarum autem compositus et destinatum iter carpens. 3 num quis nostrum crederet lunam aut quinque sidera 2 rapi vento aut turbine rotari? non, ut puto. quare? quia non est illis perturbatus et impotens cursus. ad cometas idem transferamus: non confuse nec tumul-

3 *Lucan. Phars. 9, 455 sq. at non imbriferum contorto pulvere nubem in flexum violentus agit.* || 18 *Sal. Hist. fr. IV 28 M.*

2 cucurrerunt Φ] concurrunt δ ET || 3 iter quod coll. δ || 4 a terris] om. δ E | aliis] fort. aliis flantibus Ge. || 5 orir.] orerentur *Skutsch* | atqui] aliis add. δ || 6 illam] sc. alteram || 10 comprehendit] comprehendit HJL(O)Z depreh. δ | suo] om. η E || 11 ignis splendor coll. δ || 14 turbinum] turbinis δ | illorum] illius δ || 16 et qui per] per quem δ | quantum] quam δ || 17 abscondat] -dit δ E(J)T¹ | vagus est δ 9Z] est vagus λ T est P || 18 uerbo Z] uerbis trad., utar uerbis η E coll. || 19 autem] et add. δ | iter] om. vel post carpens add. λ || 20 quis] quam η quisque δ | crederet] accederet (η)E | quinque] om. δ || 23 transferamus] -atur δ | nec tum. eunt] aut tam. aut δ

tuose eunt, ut aliquis credat illos causis turbulentis
 et inconstantibus pelli. deinde etiamsi vertex isti 4
 comprehendere terrena umidaque et ex humili in
 altum exprimere possent, non tamen supra lunam
 5 efferrent: omnis illis usque in nubilum vis est, cometas
 autem immixtos stellis videmus per superiora labentes.
 ergo veri simile non est in tantum spatium perseverare
 turbinem, qui quo maior est maturius corrumpitur.
 9. Utrumlibet itaque eligat: aut levis vis *in altum* 1
 10 pervenire non poterit, aut magna et concitata citius
 ipsa se franget.

Praeterea humiliores illi cometae ob hoc (ut
 putat) non exeunt altius, quia plus terreni habent
 (gravitas illos sua in proximo tenet): atqui necesse est
 15 in his cometis diuturnioribus celsioribusque plenior
 materia sit; neque enim diutius apparerent, nisi maio-
 ribus nutrimentis sustinerentur.

Dicebam modo non posse diu verticem permanere 2
 nec supra lunam aut usque in stellarum locum cres-
 cere. nempe efficit turbinem plurium ventorum inter
 20 ipsos luctatio. haec diu non potest esse: nam cum
 vagus et incertus spiritus convolutatus est, novissime
 uni vis omnium cedit; nulla autem tempestas magna 3
 perdurat (procellae quanto plus habent virium, tanto
 25 minus temporis; venti cum ad summum venerunt, re-
 mittuntur; omnia violenta necesse est ipsa concitatione

5 cometas] -tes δ || 8 qui] per quod δ || 9 itaque] igitur
 δ | i(n) altum *Ge.*] tantum **B** tamen Φ *om.* **A** et **ET** iam alte
Z, tam alte *Muret.* sursum *Gruter,* eo *Fickert,* in tantum *Haase* ||
 11 franget] frangeret (λ ?) || 13 putat **BFHT**] *sc. Epigenes,* putant
A η E λ PZ | habent] et *add. Haase* || 14 proximo] -mum δ |
 14 15 est in] est *om.* Θ **L**¹ **P**¹ in *om.* (η) **E** || 15 que] *om.* η **E** ||
 18 diu] *ante uert.* Θ **QZ** s. l. λ (*ante perm.* **ELO** *post* permanere
JK) *om.* δ || 19 nec s. lunam] *post* locum δ | crescere] con-
 sistere δ || 22 conuol.] *cf. epist. 114, 24* || 25 uenerunt] ueniunt
 δ | remittuntur δ (η) **H**¹ **OPZ**] renittuntur **H**² renituntur **E λ T** ||
 26 omnia violenta *Madvig*] omni uiolentia Φ et ante remitt. δ

in exitum sui tendant). nemo itaque turbinem toto die vidit, ne hora quidem: mira velocitas eius et mira brevitās est. praeterea violentius celeriusque in terra circaque eam volvitur; quo excelsior, eo solutior laxior-
 4 que est et ob hoc <citius> diffunditur. adice nunc, quod, etiamsi in summum pertenderet, ubi sideribus iter est, utique ab eo motu, qui universum trahit, solveretur: quid enim est illa conversione mundi citatius? hac omnium ventorum in unum congesta vis dissiparetur et terrae solida fortisque compages, nedum particula aëris torti.

1 10. Praeterea manere in alto non potest ignis turbine illatus, nisi ipse quoque permanet turbo. quid porro tam incredibile est quam in turbine longior mora? utique motus motu contrario vincitur (habet enim suam locus ille vertiginem, quae rapit caelum 'sideraque alta trahit celerique volumine torquet'). et ut des ei aliquam advocationem, quod fieri nullo modo potest: quid de his cometis dicetur, qui senis mensibus
 2 apparuerunt? deinde duo debent esse motus eodem loco, alter ille divinus et assiduus, suum sine intermissione peragens opus, alter novus et recens et turbine illatus: necesse est ergo alter alteri impedimento sit. atqui <quia> lunaris illa orbita ceterorumque supra lunam meantium motus irrevocabilis est nec haesitat
 2 usquam nec resistit nec dat ullam nobis suspicionem

17 *Ov. Met. II 71*

1 exitum] exitium P || 3 celerius violentiusque coll. δ || 5 citius add. Ge. || 7 iter est δ η EZ] inter est Φ | utique] om. δ || 8 est enim coll. λ | illa] ea δ || 13 permanet] -neat δ || 15 utique] ubi add. L²Z, fort. cuius add. Ge. || 17 alta trahit Ov.] attrahit δ HPZ(Φ) trahit η E λ T | celerique volumine] celique volumina δ || 18 des ei] des eis Φ, det eis Fortun. | advoc.] i. e. 'Frist', uacationem T || 21 ille δ ET] illi Φ || 23 impedimento δ Z] -tum Φ || 24 quia add. Ge. | illa orbita] fort. ille orbitae Ge. || 25/6 haesitat usquam Pincianus] hesitatus (hesitans δ) qui δ Φ || 26 suspicionem — p. 245, 5 nobis] om. FH

obiectae sibi morae, fidem non habet turbinem, violentissimum et perturbatissimum tempestatis genus, in medios siderum ordines pervenire et inter disposita ac tranquilla versari. credamus ignem circumacto turbine
 3 accendi et hunc expulsum in sublime praebere nobis opinionem speciemque sideris longi: puto, talis esse debet, quale est id, quod ignem efficit; turbinis autem rotunda facies est (in eodem enim vestigio versatur et columnae modo circumagentis se volvitur): ergo ignem
 10 quoque, qui inclusus est, similem esse illi oportet, atqui longus est et disiectus minimeque similis in orbem coacto.

11. Epigenen relinquamus et aliorum opiniones 1 persequamur. quas antequam exponere incipiam, illud
 15 imprimis praesumendum est, cometas non in una parte caeli aspici nec in signifero tantum orbe sed tam in ortu quam in occasu, frequentissime tamen circa septentrionem. forma eius† non est una: quamvis enim 2 Graeci discrimina fecerint eorum, quibus in morem
 20 barbae flamma dependet, et eorum, qui undique circa se velut comam spargunt, et eorum, quibus fusus quidem est ignis sed in verticem tendens, tamen omnes isti eiusdem notae sunt cometaeque recte dicuntur. quorum cum post longum tempus appareant formae, 3
 25 inter se eos comparare difficile est: illo ipso tempore, quo apparent, inter spectantes de habitu illorum non convenit sed, prout cuique acrior acies aut hebetior est, ita ait aut lucidiorem esse aut rubicundiorem et

2 temp. et pert. coll. δ || 4 credamus] cf. p. 244, 18 || 6 talis δ HZ] tale || 8 vestigio] om. δ || 18 eius non] cometarum non δ, eius Fortun., eis Hermol. Barb., eis vero Haase, eis ut nomen Leo, oculis nota Schultess, non setius Ge., nisi plura velut unum est genus, ante forma eius non est una interciderunt || 19 in m.] minorem λ || 21 comam] comas δ | et] om. q | quidem] ante fusus δ λ || 24 forme — 25 est] l. 26 ante inter sp. q || 28 est B(δ?) HLO q Z] om. (A) EJK | esse] ante et δ | rub.] cometen subaudit Joh. Müller, splendorem add. Gertz

crines aut in interiora reductos aut in latera demissos. sed sive sunt aliquae differentiae illorum sive non sunt, eadem fiant ratione necesse est cometae: illud unum constare debet, praeter solitum aspici novam sideris faciem circa se dissipatum ignem trahentis.

- 1 12. Quibusdam antiquorum haec placet ratio: cum ex stellis errantibus altera se alteri applicuit, confuso in unum duarum lumine facies longioris sideris redditur; nec hoc tunc tantum evenit, cum stella stellam attigit, sed etiam cum appropinquavit: intervallum enim, quod
2 et longum ignem efficit. his illud respondebimus, certum esse numerum stellarum mobilium, solere autem eodem tempore et has apparere et cometen, ex quo manifestum fit non illarum coitu fieri cometen sed
3 proprium esse et sui iuris. etiamnunc frequenter stella sub altioris stellae vestigium venit: et Saturnus aliquando supra Iovem est et Mars Venerem aut Mercurium recta linea despicit, nec tamen propter hunc illorum concursum, cum alter alterum subit, cometes fit; alioquin annis omnibus fieret, omnibus enim aliquae
4 stellae in eodem signo simul sunt. si cometen faceret stella stellae superveniens, momento esse desineret. summa enim velocitas transeuntium est, ideoque omnis defectio siderum brevis est, quia cito illa idem cursus, qui admoverat, abstrahit: videmus solem et lunam intra exiguum tempus, cum obscurari coeperunt, liberari — quanto celerior debet fieri in stellis digressio

1 interiora] inferiora *vulgo* | reductos *Gronov.*] deductos Φ *vulgo* demissos δ | dem.] dimissos Θ *vulgo* deductos δ diuissos *Ald.* || 2 illorum $A^2 \Theta LZ$] eorum $\delta \Theta \rho$ et (ante diff.) E om. JK || 6 cum] om. λ || 8 duarum] duorum δ | facies] faciem δ | redditur $\Theta L^2 TZ$] reddi $\delta \lambda P$ || 9 tunc] om. δTZ^1 c(um) P^1 | evenit] om. δ || 12 respondebimus] -demus EZ || 14 cometen δZ] -tem Φ fere semper || 15 fit] om. B est A || 19 illorum] illo FH || 20 conc.] cursum λP | fit com. coll. δ || 21 annis] om. δ ante fieret *vulgo* || 22 simul sunt] ante in δ || 23 desineret] -erent δ || 25 illa $\delta HL^2 P^1$] illas $E \lambda \rho Z$ *vulgo* || 27 coeperunt] coeperint $\eta \lambda T$

tanto minoribus? atqui cometae senis mensibus manent, quod non accideret, si duarum stellarum conventu gignerentur: illae enim diu cohaerere non possunt et necesse est illas lex celeritatis suae separet. 5 praeterea ista nobis vicina videntur, ceterum intervallis ingentibus dissident: quomodo ergo potest altera stella usque ad alteram stellam ignem mittere, ita ut utraque iuncta videatur, cum sint ingenti regione diductae? 'stellarum', inquit, 'duarum lumen miscetur et praebet 6 unius speciem, nempe sic quemadmodum rubicunda fit nubes solis incursu, quemadmodum vespertina aut matutina flavescent, quemadmodum arcus alterve sol 7 visitur.' haec omnia primum magna vi efficiuntur; sol enim est, qui ista succendit: stellarum non est 15 eadem potentia. deinde nihil horum nisi infra lunam in terrarum vicinia nascitur, superiora pura et sincera sunt et coloris sui semper. praeterea si quid tale 8 accideret, non haberet moram, sed extingueretur cito, sicut coronae, quae solem lunamve cingunt, intra brevissimum spatium exolescunt; ne arcus quidem diu perseverat: si quid esset tale, quo medium inter duas 20 stellas spatium confunderetur, aequè cito dilaberetur, utique non in tantum maneret, quantum morari cometae solent. stellis intra signiferum cursus est, hunc 25 premunt gyrum; at cometae ubique cernuntur: non magis certum est illis tempus, quo appareant, quam locus ullus, ultra quem non exeant.

1 cometae δT] -tes Φ || 3 illae B] ille | diu] duę H¹ om. P¹ || 4 illas] ut illas δ | cel. suae lex coll. δ | separet] semper agat δ || 7 stellam] om. cp E(P)Z | mittere A¹ $\eta E \lambda$] inmittere $\delta H \rho Z$ || 10/11 fit rubic. coll. δ || 11 incursu] in ortu P var. lect. JK | aut] et ρ ac δ || 12 alterue H(?) OZ Haase] alterne Φ alter nec δ || 12/3 sol vis.] sole vincitur δ || 13 efficiuntur vi coll. Ge. || 17 sui col. coll. δ || 20 ne] nec δJK || 25 gyrum Z] girum | non] horum non δ , fort. num et exeant? Ge. || 26 illis] ulli δ

- 1 13. Adversus haec ab Artemidoro illa dicuntur:
 non has tantum stellas quinque discurrere, sed has
 solas observatas esse; ceterum innumerabiles ferri per
 occultum aut propter obscuritatem luminis nobis igno-
 tas aut propter circulorum positionem talem, ut tunc
 demum, cum ad extrema eorum venire, visantur: 'ergo
 intercurrent quaedam stellae', ut ait, 'nobis novae, quae
 lumen suum constantibus misceant et maiorem quam
 2 stellis mos est porrigant ignem.' hoc ex his, quae
 mentitur, levissimum est: tota eius enarratio mundi 10
 mendacium impudens est. nam si illi credimus, summa
 caeli ora solidissima est, 'in modum tecti durata et
 alti crassique corporis, quod atomi congesti coacerva-
 3 tique fecerunt. huic proxima superficies ignea est, ita
 compacta, ut solvi vitarique non possit, habet tamen 15
 spiramenta quaedam et quasi fenestras, per quas ex
 parte exteriori mundi influant ignes, non tam magni,
 ut interiora conturbent, <sed> qui rursus ex mundo in
 exteriora labuntur: itaque haec, quae praeter consuetu-
 dinem apparent, influxerunt ex illa ultra mundum 20
 iacente materia.'
- 1 14. Solvere ista quid aliud est quam manum
 exerere et in ventum iactare brachia? velim tamen mihi
 dicat iste, qui mundo tam firma lacunaria imposuit,
 quid sit, quare credamus illi tantam esse crassitudinem 25
 caeli. quid fuit, quod illo tam solida corpora addu-

1 *Artemidorus: cf. Pauly-Wissowa II 1333*

1 haec BE(L)] hoc | illa] ista ♂ || 2 quinque] s. l. ♂ om. E ||
 8 const.] cum st. A²η 9 J² circumst. E || 10 mundi] de mundo
 ♂ || 12 ora BZ] hora | tecti Φ] testae C testa B testei A, testu
 G. Müller, sed cf. l. 16 et 24 || 13 athomi trad. | coacervatique]
 coadunatique ♂ || 14 proxima] sed extrema || 15 habet] habent
 Usener || 18 int.] inferiora λ | sed qui (vel quia) Ge.] qui ♂
 om. Φ || 19 labuntur] fort. labantur Ge. | haec] sc. omnia ||
 20 ex illa] in ♂ | ultra Opsop.] utraque || 21 materia] memoria
 B om. A || 23 exerere B² ut Skutsch] exercere | brachia trad. ||
 23/4 dicat mihi coll. ♂ || 24 mundo] om. λ

ceret et ibi detineret? deinde quod tantae crassitudinis 2
 est, necesse est et magni ponderis sit: quomodo ergo
 in summo manent gravia? quomodo illa moles non
 descendit et se onere suo frangit? fieri enim non
 5 potest, ut tanta vis ponderis, quantam ille substituit,
 pendeat et levibus innixa sit; ne illud quidem potest 3
 dici, extrinsecus esse aliqua retinacula, quibus cadere
 prohibeatur, nec rursus de medio aliquid esse oppositi,
 quod imminens corpus excipiat ac fulciat; illud etiam-
 10 nunc nemo dicere audebit, mundum ferri per immen-
 sum et cadere quidem, sed non apparere an cadat,
 quia praecipitatio eius aeterna est, nihil habens no-
 vissimum, in quod incurrat. hoc quidam de terra dixe- 4
 runt, cum rationem nullam invenirent, propter quam
 15 pondus in aëre staret: 'fertur', inquiunt, 'semper: sed non
 apparet an cadat, quia infinitum est, in quod cadit.'

Quid est deinde, quo probes non quinque tantum
 stellas moveri sed multas [esse] et in multis mundi
 regionibus? aut si hoc sine ullo probabili argumento
 20 licet respondere, quid est, quare non aliquis aut omnes
 stellas moveri aut nullam dicat? praeterea nihil te
 adiuvat ista stellarum passim euntium turba: nam quo
 plures fuerint, saepius in aliquas incident; rari autem
 cometae et ob hoc mirabiles sunt.

25 15. Quid, quod testimonium dicet contra te omnis 1
 aetas, quae talium stellarum exortus et adnotavit et
 posteris tradidit? post mortem Demetrii Syriae regis,
 cuius Demetrius et Antiochus liberi fuere, paulo ante
 Achaicum bellum cometes effulsit non minor sole:

2 et] ut P om. 2 T || 4 suo] non add. δ || 7 esse al. BCEF2 ||
 al. esse AHQZ || 12 habens] habentis L2Z || 13 hoc] hec δ |
 quidam] quidem BCE || 14 rationem] ante propter coll. δ ||
 16 quia] quod T eo quod δ | quod] quo 2 || 17 tm quinque
 coll. δ || 18 esse del. Ge. conl. 13, 1 || 20 resp.] spondere Gertz ||
 21 aut nullam] ante mou. δ post dicat LZ || 23 aliquas] alias
 Skutsch, immo oculi add. aut incidet corr. Ge. || 24 ob] om. 2 ||
 25 t. dicet] dicit et s. l. testimonium δ || 26 exortus] et ortus δ ||
 29 achaicum H22P] achaium Ag9TZ achi(u)m BC

primo igneus ac rubicundus orbis fuit clarumque lumen emittens, quanto vinceret noctem, deinde paulatim magnitudo eius districta est et evanuit claritas, novissime totus intercidit. quot ergo coire stellas oportet, ut tantum corpus efficiant? mille in unum licet con-
 2 greges, numquam hunc habitum solis aequabunt. Attalo regnante initio cometes modicus apparuit, deinde sustulit se diffuditque et usque in aequinoctialem circulum venit, ita ut illam plagam caeli, cui lactea nomen est, in immensum extensus aequaret. quot ergo convenisse 10 debent erraticae, ut tam longum caeli tractum occuparent igne continuo?

1 16. Contra argumenta dictum est, contra testes dicendum est. nec magna molitione detrahenda est auctoritas Ephoro: historicus est. quidam incredibi- 15 lium relatu commendationem parant et lectorem aliud acturum, si per cottidiana duceretur, miraculo excitant; quidam creduli quidam neglegentes sunt, quibusdam mendacium obrepat quibusdam placet, illi non evitant
 2 hi appetunt — haec in commune de tota natione, quae 20 approbari opus suum et fieri populare non putat posse, nisi illud mendacio aspersit. Ephorus vero non est religiosissimae fidei: saepe decipitur, saepe decipit, sicut hunc cometen, qui omnium mortalium oculis custoditus est, quia ingentis rei traxit eventum, cum Helicen 25 et Burin ortu suo meriserit, ait ilico discessisse in

15 Ephori fr. 142 FHG I p. 273

3 districta] destructa 2 adstricta EJ²L²Z || 4 totus] motus 2 | quot] quid Φ | stellas coire coll. (2)P || 7 cometes initio coll. Gertz, adversatur Joh. Müller, cf. C. F. W. Müller M. Rh. 55, 636 || 10 quot ergo Fortun.] quid ergo? δ Φ quod ergo Z || 11 debent] debet δ | caeli] om. δ | occuparent] -aret δ || 15 Ephoro] efforus δ effero T || 17 acturum] allectum A(δ) | duceretur] ducetur FHP¹ ducatur δ || 20 hi] vel hii Φ alii δ T | haec] hoc δ T hi P | quae] queror δ || 21 approbari] -bare Φ || 22 aspersit] -serit ET || 23 saepe decipit] om. δ || 24 hunc δ] hoc Φ hic η ET | comete(n)] cometa P cometes L²Z || 26 ilico Kroll] illum

duas stellas, quod praeter illum nemo tradidit. quis 3
enim posset observare illud momentum, quo cometes
solutus et in duas partes redactus est? quomodo
autem, si est qui viderit cometen in duas dirimi, nemo
5 vidit fieri ex duabus? quare autem non adiecit, in
quas stellas divisus sit, cum aliqua ex quinque stellis
esse debuerit?

17. Apollonius Myndius in diversa opinione 1
est: ait enim cometen non unum ex multis erraticis
10 effici sed multos cometas erraticos esse. 'non est', in-
quit, 'species falsa nec duarum stellarum confinio ignis
extentus, sed proprium sidus cometæ est sicut solis
ac lunae: talis illi forma est, non in rotundum re-
stricta sed procerior et in longum producta. ceterum 2
15 non est illi palam cursus: altiora mundi secatur et tunc
demum apparet, cum in imum cursus sui venit. nec
est, quod putemus eundem visum esse sub Claudio,
quem sub Augusto vidimus, nec hunc, qui sub Nerone
Caesare apparuit et cometis detraxit infamiam, illi si-
20 milem fuisse, qui post divi Iulii <obitum> ludis Vene-
ris Genitricis circa undecimam horam diei emersit.
multi varique sunt, dispares magnitudine, dissimiles 3
colore: aliis rubor est sine ulla luce, aliis candor et
purum liquidumque lumen, aliis flamma et haec non

8 Apollonius: cf. Pauly-Wissowa II 161 || 17/8 cf. Plin. HN 2, 92 ||
20 cf. Plin. HN 2, 93 cometes . . . admodum faustus divo Augusto
iudicatus ab ipso, qui incipiente eo adparuit ludis quos faciebat
Veneri Genetrici non multo post obitum patris Caesaris in col-
legio ab eo instituto. Suet. v. d. Iulii 88

2 illud] istud 2 || 3 partes] stellas L³Z || 4 qui 8 ET] quis
Φ | duas] partes add. 8 T || 8 Myndius FHZ] myndius P mun-
dius 2 mindius (E?) J² mitidius ET medicus 8 || 9 multis] di-
uersis 8 || 10 effici] fieri 8 || 11 falsa] fissa 8 || 12 cometæ
Schultess] cometes || 13 ac] et 8 (2) T | restr.] restricta 8 distr.
T || 15 est] om. 8 || 18 nec] ne HJKQZ || 20 fuisse] aiunt add.
8 | post . . . obitum Ge.] post Φ om. 8 excessum add. L³Z
necem add. Fort. || 21 genitr.] genetricis L | diei] om. 8 T, die
Skutsch || 24 liquidumque] et liquidum 8 T

sincera nec tenuis sed multum circa se volvens fumidi ardoris; cruenti quidam minacesque omen post se futuri sanguinis ferunt. hi minuunt augentque lumen suum quemadmodum alia sidera, quae clariora cum descendere sunt maioraque, quia ex loco propiore visuntur, minora cum redeunt et obscuriora, quia abducunt se longius.'

- 1 18. Adversus haec protinus respondetur non idem accidere in cometis, quod in ceteris. cometae enim quo primum die apparuerunt, maximi sunt; atqui de- 10 berent crescere, quo propius accederent: nunc autem manet illis prima facies, donec incipiant extingui. deinde quod adversus priores, etiam adversus hunc dicitur: si erraret cometes essetque sidus, intra signiferi terminos moveretur, intra quos omne sidus cursus 15 suos colligit. numquam apparet stella per stellam, acies nostra non potest per medium sidus exire, ut per illud superiora perspiciat; per cometen autem non aliter quam per nubem ulteriora cernuntur: ex quo apparet illum non esse sidus sed levem ignem ac tu- 20 multuarium.
- 1 19. Zenon noster in illa sententia est: congruere iudicat stellas et radios inter se committere, hac societate luminis existere imaginem stellae longioris. ergo quidam nullos esse cometas existimant sed spe- 25 ciem illorum per repercussionem vicinorum siderum

22 Zenonis fr. 122 StVF I p. 35 v. A.

1 sincera] sine causa δ | sed] et δ | uoluens] uolens (J¹?) P¹ Z¹ uolutans δ || 2 minacesque Ge.] minaces qui Φ et m. qui δ , minacesque qui Köler | omen] crimen δ | post] per HL² P pre Z || 5 prop. loco coll. δ T || 6 abducunt E] obd. || 8 haec δ λ] hoc Θ ρ Z || 10 quo] qui B que A | die] s. l. λ om. δ | apparuerunt δ LZ] -erint Φ | sunt] sibi λ (?) || 11 nunc autem] non δ || 15 quos] quod Φ || 16 per] super (δ) P || 18 superiora] editiora δ T | persp.] prosp. η EP || 22 congruere] congrue λ TZ || 23 hac] ac δ ρ || 24 imaginem] -gine A (δ) -ginale BC || 26 per] terre per δ

aut per coniunctionem cohaerentium reddi; quidam 2
aiunt esse quidem sed habere cursus suos et post certa
lustra in conspectum mortalium exire, quidam esse
quidem sed non quibus siderum nomen imponas, quia
5 dilabuntur nec diu durant et exigui temporis mora
dissipantur.

20. In hac sententia sunt plerique nostrorum nec 1
id putant veritati repugnare. videmus enim in sub-
limi varia ignium concipi genera et modo caelum
10 ardere, modo

longos a tergo flammaram albescere tractus,
modo faces cum igne vasto rapi. iam ipsa fulmina,
etiamsi velocitate mira simul et praestringunt aciem
et relinquunt, ignes sunt aëris triti et impetu inter se
15 maiore collisi: ideo ne resistunt quidem sed expressi
fluunt et protinus pereunt. alii vero ignes diu manent 2
nec ante discedunt, quam consumptum est omne, quo
pascebantur, alimentum. hoc loco sunt illa a Posi-
donio scripta miracula, columnae clipeique flagrant
20 aliaeque insigni novitate flammae, quae non adverterent
animos, si ex consuetudine et lege decurrerent: ad haec
stupent omnes, quae repentinum ex alto ignem effe-
runt, sive emicuit aliquid et fugit sive compresso aëre
et in ardorem coacto loco miraculi stetit. quid ergo? 3
25 num aliquando lacuna secedentis retro aëris patuit

11 *Verg. Georg. I 367* || 18 *Posid. p. 80 B.*

1 aut] et δ aut s. per q || 2 quidem] om. δ || 3 conspectum]
-ectu BCLP || 4 nomen] nomina δ T || 5 temp.] operis δ || 9 con-
cipi ignium coll. δ T || 11 flamm.] ante longos *Verg. codd.* ||
12 faces] fascēs λ || 13 etiamsi] etsi δ | simul et] om. δ |
praestr.] perstr. δ T || 14 relinq.] remittunt (-ant T) δ T | aeris]
aëre *Kroll* | triti] attriti *Ald. Kroll*, attritu *cod. Anic.* | et]
del. Ge. || 15 ne] non δ T || 20 aduert.] auert. A euert. η EJ²
conuert. *Madvig.* || 21 ex] om. δ T | ad] om. δ || 22 omnes quae
Z *Gruter*] omnesque Φ omnes et quae post repentinum δ T ||
23 emicuit] igneum δ | et fugit] effugit δ T || 24 coacto] con-
creto δ T || 25 num δ T] num si B non Φ, respondet sed p. 254, 4 |
secedentis *Gruter*] sicedentis Φ dec. A rec. B, scindentis se

et vastum in concavo lumen? exclamare posses: quid hoc est? 'medium video discedere caelum palantesque polo stellas', quae aliquando non expectata nocte fulserunt et per medium eruperunt diem. sed alia huius rei ratio est: quare alieno tempore apparent in aëre, 5
 4 quas esse, etiam cum latent, constat? multos cometas non videmus, quia obscurantur radiis solis: quo deficiente quondam cometen apparuisse, quem sol vicinus obtexerat, Posidonius tradit; saepe autem cum occidit sol, sparsi ignes non procul ab eo videntur: videlicet 10
 ipsa stella sole perfunditur et ideo aspici non potest, comae autem radios solis effugiunt.

1 21. Placet ergo nostris cometas sicut faces sicut tubas trabesque et alia ostenta caeli denso aëre creari. 15
 ideo circa septentrionem frequentissime apparent, quia 2
 2 illic plurimum est aëris pigri. 'quare ergo non stat cometes sed procedit?' dicam: ignium modo alimentum suum sequitur; quamvis enim illi ad superiora 20
 nisus sit, tamen deficiente materia retro iens ipse descendit. in aëre quoque non dextram laevamque premit partem (nulla est enim illi via), sed, qua illum vena pabuli sui duxit, illa repit nec ut stella procedit
 3 sed ut ignis pascitur. 'quare ergo per longum tempus

2 Verg. Aen. IX 20 || 9 Posid. p. 80 B. || 13 cf. Chrysippi fr. 692 StVF II p. 201 v. A.

Schultess | retro] om. δ Haase, ultro Schultess | aeris δ T] aetheris Φ vulgo | patuit et] et T apparuit δ et (post lumen) T
 1 posses] sc. si paterent || 2 est] om. PZ¹ ante hoc A coll. |

medium] mediū δ | disc.] descendere λ || 3 expectata] -tatae Hosius || 5 apparent] -eant L²Z | in δ T] om. Φ || 6 cum latent] latentes (-ter A) δ || 7 quia] saepe add. δ || 8 cometen] -tam δ T || 9 obtex. H λ PZ] texerat | cum occ.] concidit δ || 10 sparsi] que add. δ || 12 comae Gronov.] cometae || 14 caeli ostenta coll. δ T || 15 circa septe(n)trionem] ex (in A) septētrione δ | freq.] maxime δ T || 16 illic] illi δ P¹Z | est] inest δ T || 18 illi] om. η θ T || 19 retroiens] retrocens P retrocedens T recedens δ || 21 est] post via δ T || 22 illa] illo H² λ P²T ille E illam Z | repit] cepit δ

apparet et non cito extinguitur?' sex enim mensibus
 hic, quem nos Neronis principatu laetissimo vidimus,
 spectandum se prae-buit in diversum illi Claudiano
 circumactus ille enim a septentrione in verticem sur-
 5 gens orientem petiit semper obscurior, hic ab eadem
 parte coepit sed in occidentem tendens ad meridiem
 flexit et ibi se subduxit oculis. videlicet ille umi- 4
 diora habuit et aptiora ignibus, quae persecutus est;
 huic rursus uberior fuit et plenior regio, huc itaque
 10 descendit invitante materia, non itinere. quod apparet
 duobus, quos spectavimus, fuisse diversum, cum hic in
 dextrum motus sit, ille in sinistrum; omnibus autem
 <V>stellis in eandem partem cursus est, id est contrarius
 mundo (hic enim ab ortu volvitur in occasum, illae
 15 ab occasu in ortum eunt), et ob hoc duplex his mo-
 tus est: ille, quo eunt, et hic, quo auferuntur.

22. Ego nostris non assentior: non enim existimo 1
 cometen subitaneum ignem sed inter aeterna opera
 naturae. primum quaecumque aër creat, brevia sunt:
 20 nascuntur enim in re fugaci et mutabili. quomodo
 potest aliquid in aëre idem diu permanere, cum ipse
 aër numquam idem diu maneat? fluit semper, et
 brevis illi quies est; intra exiguum momentum in

12—16 cf. *Plin. HN 2, 32 sq. omnium autem errantium side-
 rum meatus interque ea solis et lunae contrarium mundo agere
 cursum, id est laevom, illo semper in dexteram praecipiti. et
 quamvis adsidua conversione immensae celeritatis attollantur ab
 eo rapianturque in occasum, adverso tamen ire motu per suos
 quaeque passus*

3 claudio λ || 4 circumactus] -tum A -to B || 7 flexit] se fl.
 δ (sed se post. om. B¹) | ille] om. P s. l. q (humidiora om. T) ante
 uid. λ, fort. ille ea vel illa Ge. || 8 apt.] altiora δ || 9 rursus]
 cursus BET || 11 duobus] in d. Kroll || 13 V add. Ge. cf. 16, 3;
 24, 3 || 15 in ortum] om. δ || 16 quo et hic] om. δ || 18 sed] fort.
 add. esse Ge. | (a)eterna] om. K post opera coll. LZ¹ || 19 sunt
 brevia coll. δ || 20 et] re δ || 21 in aere] ante cum δ T ||
 22 man.] permaneat λ || 23 intra] inter δ O

aliud, quam in quo fuerat, statum vertitur, nunc pluvius nunc serenus nunc inter utrumque varius. nubes, quae illi familiarissimae sunt, in quas coit et ex quibus solvitur, modo congregantur modo digeruntur, numquam immotae iacent. fieri non potest, ut ignis certus in corpore vago sedeat et tam pertinaciter haereat, quam quem natura, ne umquam excuteretur, aptavit. deinde si alimento suo haereret, semper descenderet (eo enim crassior est aër, quo terris propior): numquam cometes in imum usque demittitur neque appropinquat solo.

23. Etiam nunc ignis aut it, quo illum natura sua ducit, id est sursum, aut eo, quo trahit materia, cui adhaesit et quam depascitur: nullis ignibus ordinariis et caelestibus iter flexum est; sideris proprium est ducere orbem: atqui hoc, an cometae alii fecerint nescio, duo nostra aetate fecerunt. deinde omne, quod causa temporalis accendit, cito intercidit: sic faces ardent, dum transeunt, sic fulmina in unum valent ictum, sic quae transversae eliduntur stellae [et] cadentes praetervolant et secant aëra: nullis ignibus nisi in suo mora est — illis dico divinis, quos habet mundus aeternos, quia partes eius sunt et opera? hi autem agunt aliquid et vadunt et tenorem suum servant paresque sunt. non alternis diebus maiores minoresve fierent, si ignis esset collecticius et ex aliqua causa repentinus? minor enim esset ac maior, prout plenius

2/3 nub. q.] nubesque JQ || 3 familiarissimae] familiares δ | coit] cohit λZ || 4 diger.] diriguntur δO || 5 immotae] in morte LZ || 7 quem . . excuteretur Fortun.] quae . . -terentur || 10 numquam] autem add. Gertz | imum] unum codd. plerique | dem. δT] dimittitur Φ | neque] non enim δ || 12 aut p Pinc.] autem | it] om. δ || 16 atqui] fort. atque Ge. | hoc an] hoc ante hac δ | alii com. fec. δT | fecerint Erasmus] -runt (faciunt v. l. JKP) | nescio — 17 fecerunt] om. δ || 18 sic] si λZ || 20 quae] om. δ | elid. Ge.] dicuntur Φ ducuntur δ, cf. p. 257, 4 et I 1, 12 | et om. q Ge. || 22 illis 9KL²(Z)] illos H²λP om. T de illis δ || 24 aliq. agunt coll. q || 26 collecticius] -tinus P collectus δOT, cf. III 7, 3 || 27 ac m.] ac maior ac δ

aleretur aut malignius. dicebam modo nihil diuturnum 3
 esse, quod exarsit aëris vitio; nunc amplius adicio:
 'morari ac stare nullo modo potest', nam et fax et
 fulmen et stella transcurrens et quisquis alius est
 5 ignis aëre expressus in fuga est nec apparet, nisi dum
 cadit: cometes habet suam sedem et ideo non cito expellitur sed emetitur spatium suum nec extinguitur
 sed excedit.

24. 'Si erratica', inquit, 'stella esset, in signifero 1
 10 esset.' quis unum stellis limitem ponit, quis in angustum divina compellit? nempe haec ipsa sidera, quae sola moveri creditis, alios et alios circulos habent: quare ergo non aliqua sint, quae in proprium iter et ab istis remotum secesserunt? quid est, quare in ali-
 15 qua parte caeli pervium non sit? quod si iudicas non 2
 posse ullam stellam, nisi signiferum attingit, vadere: cometes potest sic alium habere circulum, ut in hunc tamen parte aliqua sui incidat, quod fieri non est necessarium sed potest — vide, ne hoc magis deceat
 20 magnitudinem mundi, ut in multa itinera divisus hinc† et nec unam deterat semitam ceteris partibus torpeat. credis autem in hoc maximo et pulcherrimo corpore 3

1 dicebam] *sc.* 22, 1 || 5 nec] et non δ || 7 emetitur $\Lambda^2 \Phi$ emititur T emittitur $\delta J^1 L^1 O$ || 9 esset stella *coll.* 2 || 11 ipsa] *om.* δT || 12 alios et] *fort.* alia [set *om.*] *Ge.* || 13 sint] sunt $A^1 g^1$ || 14 secesserunt T] recesserunt δ *Skutsch* secesserint $\Theta P Z$ (Φ) successerint 2 | in] non in δ || 15 caeli p. non] pervium δ || 16 attingit vadere $L^2 Z$] attigit vadere $\delta F H P$ attingere $\eta E 2$ bis *pos.* T, stellam nisi fixam non signiferum attingere *vel* stellam non signiferum attingere *Madrig*, quod si iudicas non per se ullam stellam niti sed signiferum attingere: cometes non (*vel* nonne) potest sic alium h. c. *Schultess* 17 sic] si P | alium] ut alium δ , latum *Fortun. Haase*, sed *cf.* 27, 6 | habere] haberet P habet δ || 18 parte] *s. l. q.* post sui δ || 19 potest — vide] potes videre δ || 20 it. multa *coll.* δ | diuisus] *sc.* mundus | hinc et] sit nec hanc unam *vulgo*, micet *Madv.*, migret *Schultess*, incedat *Skutsch*, vigeat *Leo*, vices det *Ge.* || 21 deterat] *pro* deterendam praebeat | torpeat] torreat δ || 22 corpore] opere δ

inter innumerabiles stellas, quae noctem decore vario distinguunt, quae minime vacuum et inertem esse patiuntur, quinque solas esse, quibus exercere se liceat, ceteras stare fixum et immobilem populum?

- 1 25. Si quis hoc loco me interrogaverit 'quare ergo non, quemadmodum quinque stellarum, ita harum observatus est cursus?', huic ego respondebo: multa sunt,
 2 quae esse concedimus, qualia sint ignoramus. habere nos animum, cuius imperio et impellimur et revocamur, omnes fatebuntur; quid tamen sit animus ille rector
 dominusque nostri, non magis tibi quisquam expediet, quam ubi sit: alius illum dicet spiritum esse, alius
 concentum quendam, alius vim divinam et dei partem, alius tenuissimum animae, alius incorporalem potentiam; non deerit, qui sanguinem dicat, qui calorem:
 adeo animo non potest liquere de ceteris rebus, ut ad-
 3 huc ipse se quaerat. quid ergo miramur cometas, tantarum mundi spectaculum, nondum teneri legibus certis nec initia illorum finesque notescere, quorum ex
 ingentibus intervallis recursus est? nondum sunt anni
 mille quingenti, ex quo Graecia 'stellis numeros et nomina fecit', multaeque hodie sunt gentes, quae facie
 tantum noverunt caelum, quae nondum sciunt, cur luna deficiat, quare <sol> obumbretur: haec apud nos
 4 quoque nuper ratio ad certum perduxit. veniet tempus, quo ista, quae nunc latent, in lucem dies extrahat et longioris aevi diligentia; ad inquisitionem tantorum

21/2 Verg. Georg. I 137

1 uar. dec. coll. **δ** **TZ** || 2 distinguunt (**B**) **H**] -gunt | vacuum] uacuum **Φ**, aera ante m. vacuum add. **E** **Fort.** || 8 sint **Muret.**] sunt || 9 et imp.] pellimur **δ** imp. **η** **ET** || 10 fatebuntur] fatemur **δ** || 12 dicet] dicit **δ** | alius conc. — 14 animae] om. **δ** || 13 conc.] contentum **λ** || 14 animae] aerem **η** **EJ**² **T**, aera **Haase** || 16 non pot.] pot. non **Madvig** || 22 que h.] hodieque **BZ** | gentes sunt coll. **δ** || 23 tantum facie coll. **Φ** | noverunt] -rint **Muret.** | sciunt] sciant **Φ** || 24 sol add. **Skutsch** || 26 dies] mens vel mentis acies **Joh. Müller**

aetas una non sufficit, ut tota caelo vacet: quid, quod
 tam paucos annos inter studia ac vitia non aequa por-
 tione dividimus? itaque per successiones ista longas
 explicabuntur. veniet tempus, quo posterī nostri tam
 5 aperta nos nescisse mirentur. harum quinque stella-
 rum, quae se ingerunt nobis, quae alio atque alio
 occurrentes loco curiosos nos esse cogunt, qui matutini
 vespertinique ortus sint, quae stationes, quando in
 rectum ferantur, quare agantur retro, modo coepimus
 10 scire; utrum mergeretur Iupiter an occideret an retro-
 gradus esset (nam hoc illi nomen imposuere cedenti),
 ante paucos annos didicimus. inventi sunt, qui nobis 6
 dicerent: 'erratis, quod ullam stellam aut suppressere
 cursum iudicatis aut vertere non licet stare caelesti-
 15 bus nec averti, prodeunt omnia <et>, ut semel iussa
 sunt, vadunt: idem erit illis cursus, qui sui, finis.
 opus hoc aeternum irrevocabiles habet motus: qui si
 quando constiterint, alia aliis incident, quae nunc tenor
 et aequalitas servat.' quid est ergo, cur aliqua redire 7
 2 videantur? 'solis occursus speciem illis tarditatis im-
 ponit et natura viarum circulorumque sic positorum,
 ut certo tempore intuentis fallant: sic naves, quamvis
 plenis velis eant, videntur tamen stare.' erit qui de-
 monstret aliquando, in quibus cometae partibus currant,

67 cf. Aetnae v. 179 occurrent oculis ipsae (causae) cogent-
 que fateri

1 una aetas coll. δT | caelo tota coll. δ || 4 tempus] illud
 add. Φ (ante post. Z^1 om. δE^1 , || 5 nesc.] necisse λ || 6 atque
 alio] om. δ || 7 occ.] concurrentes δT || 9 retro agantur coll. δ ||
 10 mergeretur δET] mergeret Φ | occideret] -derit λ || 11 im-
 pōsuere] -erunt δ || 15 prodeunt] protenus Madrig | et add.
 Ge. | iussa] missa Φ vulgo || 16 cursus] genet. est (Skutsch) ||
 17 aet.] in aeternum Gertz | motus habet coll. δT || 18 con-
 stiterint] -terit δP | aliis] ex aduerso $\delta \eta$, ex aliis vulgo ||
 19 redire] resistere Haase, reperi Rossb., retro ire Ge. || 22 in-
 tuentis (ΦP) -tes $\delta EL^2 TZ$ intuens λ , vel intentius intuentes
 Fortun. | fallant Fortun.] afflant Φ afficiat δ || 24 aliq.] ante
 qui dem. δ

cur tam seducti a ceteris errant, quanti qualesque sint. contenti simus inventis: aliquid veritati et posteri conferant.

- 1 26. 'Per stellas', inquit, 'ulteriora non cernimus, per cometas aciem transmittimus.' primum si fit istud, non in ea parte fit, qua sidus ipsum est spissi ignis ac solidi, sed qua rarus splendor excurrit et in crines dispergitur: per intervalla ignium, non per ipsos vides.
- 2 'stellae', inquit, 'omnes rotundae sunt, cometae porrecti, ex quo apparet stellas non esse.' quis enim tibi concedit cometas longos esse? quorum natura quidem ut ceterorum siderum globus est, ceterum fulgor extenditur. quemadmodum sol radios suos longe lateque dimittit, ceterum ipsi alia est forma, alia ei quod ex ipso fluit lumini: sic cometarum corpus ipsum corrotundatur, splendor autem longior quam ceterorum siderum apparet.
- 1 27. 'Quare?' inquis. dic tu mihi prius, quare luna dissimillimum soli lumen accipiat, cum accipiat a sole; quare modo rubeat modo palleat; quare lividus illi et
- 2 ater color sit, cum conspectu solis excluditur. dic mihi, quare omnes stellae inter se dissimilem habeant aliquatenus faciem, diversissimam soli. quomodo nihil prohibet ista sidera esse, quamvis similia non sint, sic nihil prohibet cometas aeternos esse et sortis eiusdem, cuius cetera, etiamsi faciem illis non habent similem.
- 3 quid porro? mundus ipse, si consideres illum, nonne

20 cf. *Aetnae* v. 238 quo rubeat Phoebe, quo frater palleat igni

1 cur] cum Φ vulgo | errant E^1T] errant Φ eant $\delta(\eta)$, errant et Haase, enarretque Madvig || 2 posteri $\delta(\eta)EFQZ$] posteris $H\lambda P^1$ || 3 conferant] conferent δ || 5 fit] sit Q || 7 qua] que λ || 8 disp.] experg. T exspargitur δ || 14 dim.] emittit δ | ipsi a est] alia est ei δ || 15 lumini $\delta\theta KT$] luminis λP || 19 dissimillimum] -milimum O -miliū P -mile T | soli] ante diss. δT sibi λ | cum — sole] cum a sole accipiat coll. T om. δ || 22/3 aliquat. hab. coll. δ || 26 non ne] non δ

ex diversis compositus est? quid est, quare in leone sol semper ardeat et terras aestibus torreat, in aquario astringat hiemem flumina gelu claudat? et hoc tamen et illud sidus eiusdem condicionis est, cum effectum et natura dissimile sit. intra brevissimum tempus aries extollitur, libra tardissime emergit: et hoc tamen sidus et illud eiusdem naturae est, cum illud exiguo tempore ascendat, illud diu proferatur. non vides, quam contraria inter se elementa sint? gravia et levia sunt, frigida et calida, umida et sicca; tota haec mundi concordia ex discordiis constat: negas cometen stellam esse, quia forma eius non respondeat ad exemplar nec sit ceteris similis? quid enim? simillima est illa, quae tricesimo anno revertitur ad locum suum, huic, quae intra annum revisit sedem suam. non ad unam naturam formam opus suum praestat sed ipsa varietate se iactat, alia maiora alia velociora aliis fecit, alia validiora alia temperatiora, quaedam eduxit a turba, ut singula et conspicua procederent, quaedam in gregem misit. ignorat naturae potentiam, qui illi non putat aliquando licere, nisi quod saepius fecit: cometas non frequenter ostendit, attribuit illis alium locum, alia tempora, dissimiles ceteris motus: voluit et his magnitudinem operis sui colere. quorum formosior facies est, quam ut fortuitam putes,

1 ex diu.] partibus add. δT | quid est] quid ϕZ^1 || 2 sol] om. δT || 4 5 et natura] om δ || 5 aries] aliter coll. $H^1 P$ || 6 emergit Fortun.] mergitur Φ , iungitur δ || 7 et illud] ante sidus AT om. B || 9 sint elem. coll. δ || 10 fr. et cal.] et frigida (sed calida s. l.) λ | humida] ante calida H^1 om. Z || || 11 haec] autem δ || 12 esse stellam coll. δ || 13 ceteris] ante sit λ post similis B | quid enim? Haase olim] uides enim $\Phi\delta$, sed quam (quod A) add. δ , uidelicet Skutsch, quid enim, si et esset Leo | sim.] ironia est || 14 illa] sc. stella Saturni || 15 locum suum] sedem suam δ | huic] velut Veneri || 16 formam nat. coll. δ || 17 uarietate] uariete λ | mai.] minora δT || 18 alia t.] quaedam t. δ | temperatiora] -rantiora $\delta \lambda T$ || 20 gregem misit] greges mersit δ || 21 aliq. non put. coll. δ , p. non al. Kroll || 24 colere] soluere δ , prodere vel docere Ge., extollere Skutsch

sive amplitudinem eorum consideres sive fulgorem, qui maior est ardentiorque quam ceteris; facies vero habet insigne quiddam et singulare, non in angustum coniecta et artata sed dimissa liberius et multarum stellarum amplexa regionem.

- 1 28. Aristoteles ait cometas significare tempestatem et ventorum intemperantiam atque imbrium. quid ergo? non iudicas sidus esse, quod futura denuntiat? non enim sic hoc tempestatis signum est, quomodo futurae pluviae

scintillare oleum et putres concreescere fungos,
aut quomodo indicium est saevituri maris, si

marinae
in sicco ludunt fulicae notasque paludes
deserit atque altam supra volat ardea nubem,

- sed sic, quomodo aequinoctium in calorem frigusque flectentis anni, quomodo illa quae Chaldaei canunt,
2 quid stella nascentibus triste laetumve constituat. hoc ut scias ita esse, non statim cometes ortus ventos et pluvias minatur, ut Aristoteles ait, sed annum totum suspectum facit; ex quo apparet illum non ex proximo, quae in proximum daret, signa traxisse sed habere
3 reposita et comprehensa legibus mundi. fecit hic co-

6 *Aristot. Meteor. I 6 p. 343 b 1 sq. I 7 p. 344 b 19* ||
11 *Verg. Georg. I 392* || 13 *sq. Verg. Georg. I 362 sqq.* || 20 *Aristot. immo Theophr. pers. de signis 34*

1 eorum] earum **L O** (λ?) || 2 ceteris *Erasmus*] ceteri || 7 in-
temp.] temperantiam **λ** || 8 sic] sit **δ** si **Z** || 12 indic.] iud. **L O P** |
est] *om.* **δ** || 15 altam] altera **J O P** | supra] super **B² Q** || 16 in]
om. **E T** | que] *om.* **δ** || 17 caldei **A J K O Q** | illa — canunt] *sc.*
signa sunt vel significant || 18 quid] quod **δ T** || 19 ortus] *cf.*
Arist. 344 b 20 σημαίνουσι γιγνόμενοι οἱ πλείους πνεύματα
καὶ ἀνέμους. || 19/20 et pluui.] pluuiasque **δ T** || 21 illum] *om.* **δ** |
ex proximo] *sc. temporis locique, non die add.* || 23 comprehensa]
comprehensa **δ T** compressa **Φ** *vulgo, complexa Koeler conl.*
Dial. 6, 18, 1

metes, qui Paterculo et Vopisco consulibus apparuit, quae ab Aristotele Theophrastoque sunt praedicta; fuerunt enim maximae et continuae tempestates ubique, at in Achaia Macedoniaque urbes terrarum
 5 motibus prorutae sunt.

29. 'Tarditas', inquit, 'illorum argumentum est gra- 1
 viores esse multumque in se habere terreni, ipse praeterea cursus: fere enim compelluntur in cardines.'
 utrumque falsum est. de priore dicam prius: 'omnia,
 10 quae tardius feruntur, gravia sunt.' quid ergo? stella
 Saturni, quae ex omnibus iter suum lentissime efficit, gravis est? atqui levitatis argumentum habet, quod supra ceteras est. 'sed maiore', inquis, 'ambitu circuit 2
 nec tardius it quam ceterae sed longius.' succurrat
 15 *mihi* idem me de cometis posse dicere, etiamsi segnior
 illis cursus sit. sed mendacium est ire eos tardius: nam intra sextum mensem dimidiam partem caeli transcurrit hic proximus, prior intra pauciores menses recepit se. 'sed quia graves sunt, inferius deferuntur.' 3
 20 primum non defertur quod circumfertur. deinde hic proximus a septentrione motus sui initium fecit et per occidentem in meridiana pervenit erigensque cursum suum oblituit, alter ille Claudianus a septentrione primum visus non desiit in rectum assidue celsior
 25 ferri, donec excessit.

Haec sunt, quae aut alios movere ad cometas per-

2 *Arist. Meteor. I 6. 7* | *Theophr. fr. deest apud Wimm*

1 Paterculo] *L. Velleio* cs. *suffecto a. 60* | Vopisco] *ulpio*
 δ | 2 sunt praedicta δKT] pr. sunt J² praedicta Φ, *intell.: de alio cometa praedicata sunt* || 4 at] et δ || 5 prorutae *Fortun.*
 proruptae Φ praeruptae δ || 9 omnia *Ge.*] quia δΦ om. B,
 quid? *Ruhkopf* || 11 lent.] lenissime δ || 13 circumit AHJ¹KZ ||
 15 mihi *Ge.*] tibi || 16 illis] om. δ | eos ire coll. δT || 17 caeli]
 om. P ante partem δEL | 19 recepit] recipit A¹T se rec. coll.
 δZ || 25 ferri] fri J¹ fieri δ(L¹?)OQ || 26 sunt] om. FH | (quae
 Z, aut — movere ante aut me δZ | ad cometas δETZ] cometas
 (η)FHP¹ cometis λP²

tinencia aut me: quae an vera sint, dii sciunt, quibus est scientia veri; nobis rimari illa et coniectura ire in occulta tantum licet nec cum fiducia inveniendi nec sine spe.

- 1 30. Egregie Aristoteles ait numquam nos verecundiores esse debere, quam cum de diis agitur. si intramus templa compositi, si ad sacrificium accessuri vultum submittimus, <si> togam adducimus, si in omne argumentum modestiae fingimur: quanto hoc magis facere debemus, cum de sideribus de stellis de deorum natura disputamus, ne quid temere ne quid impudenter
- 2 aut ignorantes affirmemus aut scientes mentiamur? nec miremur tam tarde erui, quae tam alte iacent. Panaetio et his, qui videri volunt cometen non esse ordinarium sidus sed falsam sideris faciem, diligenter tractandum est, an aequae omnis pars anni edendis cometis satis apta sit, an omnis caeli regio idonea in qua creentur, an quacumque ire ibi etiam concipi possint, et cetera: quae universa tolluntur, cum dico illos non fortuitos esse ignes, sed intextos mundo, quos non frequenter educit sed in occulto movet.
- 3 quam multa praeter hos per secretum eunt numquam humanis oculis orientia! neque enim omnia deus homini <pate>fecit. quota pars operis tanti nobis committitur? ipse, qui ista tractat qui condidit qui

5 *Arist. Pseudepigraph. fr. 41 R.* || 13 *Panaetii fr. 31 Fowl.*

5 uerecund.] uerecondiores **qZ** || 7 si] *ante ad del. Gertz* || 8 subm.] *cf. Suet. Aug. 79* | si *ante togam add. Ge.* | in omne argumentum] omni argumento **δ** || 9 modesti(a)e **δ 9 J² L² M q Z**] modeste **λ** | fing.] fungimur **δ T** || 10 stellis] *cf. VII 1, 6. 12, 7. Dial. 6, 18, 2* | de] i. e. de *Leo* | deorum] eorum **E**, *fort. cometarum Ge.* || 11 impud.] imprudenter **Φ** || 16 tractandum] tractatum **δ** | omnis] *om.* **δ** || 19 dico] *cf. 27, 6* || 22 quam] quorum **δ** || 23 neque] non **δ** | deus] *ante omnia LT post homini Z* || 24 patefecit *Ge.*] fecit **δ Φ** nota fecit **η** || 25 ista] ipsa **δ E**

totum hoc fundavit deditque circa se, maior [est]
 pars sui operis ac melior, effugit oculos: cogitatione 4
 visendus est. multa praeterea cognata numini summo
 et vicinam sortita potentiam obscura sunt aut fortasse,
 5 quod magis mireris, oculos nostros et implent et effu-
 giunt, sive illis tanta subtilitas est, quantam consequi
 acies humana non possit, sive in sanctiore secessu
 maiestas tanta delituit et regnum suum, id est se,
 regit nec ulli dat aditum nisi animo. quid sit hoc,
 10 sine quo nihil est, scire non possumus: et miramur,
 si quos igniculos parum novimus, cum maxima pars
 mundi, deus, lateat! quam multa venalia hoc primum 5
 cognovimus saeculo, quam multa negotia ne hoc qui-
 dem! multa venientis aevi populus ignota nobis sciet,
 15 multa saeculis tunc futuris, cum memoria nostri exole-
 verit, reservantur: pusilla res mundus est, nisi in illo
 quod quaerat omnis mundus habeat. non semel quae- 6
 dam sacra traduntur: Eleusin servat quod ostendat
 revisentibus. <sic> rerum natura sacra sua non semel
 20 tradit; initiatos nos credimus: in vestibulo eius haere-
 mus; illa arcana non promiscue nec omnibus patent:

5—9 cf. *Aetnae v. 189 sqq.*

*nunc opus artificem incendi causamque reposit . .
 res oculos ducent . . . prohibent flammae custodiaeque ignis
 illi operi est. arcent aditus, divinaeque rerum
 cura sine arbitrio est — eadem procul omnia cernes.*

1 fund.] firmavit δ formavit T | deditque] textitque *Schultess* |
 maior (*om.* est) *p. vulgo*] *m.* (que *add.* ηZ) est pars $\Theta \lambda Z$ *m.*
 est δQ , id est *m.* pars *Ge.*, qui *m.* est *p.* *Skutsch* || 6 cons.]
 assequi δ || 7 sec.] recessu δ || 8 id est $\eta L^2 Z^1$] idem || 9 dat
 aditum λP] aditum dat $\delta \eta TZ$ dat Θ || 11 quos] hos δ ||
 12 venalia *Ge.*] animalia || 13 negotia] reposita *Schultess*, *del.*
Haupt || 14 ven. aevi pop.] etas populi δ || 15 tunc] *om.* δ |
 nostri] nostra δ || 17 mundus] (a)etas Z et *v. l. L.* *Gertz*, *sed*
cf. Joh. Müller, secundus *Schultess* | habeat] *cf. p. 86, 4*, habet
 E || 18 Eleusin] eleusim $J^2 M$ eleusim T eleusina $\delta \eta$ eleus P ||
 19 sic *add. Ge.*, et *add. Joh. Müller* | semel $B \Phi$] simul $A \eta$ ||
 20 nos $\delta E K T Z$] non || 21 archana *trad.*

reducta et interiore sacrario clausa sunt, ex quibus aliud haec aetas, aliud quae post nos subibit aspiciet.

- 1 31. Quando ergo ista in notitiam nostram perducentur? tarde magna proveniunt, utique si labor cessat. id quod unum toto agimus animo, nondum perfecimus, ut pessimi essemus: adhuc in processu vitia sunt; invenit luxuria aliquid novi, in quod insaniat, invenit impudicitia novam contumeliam sibi, invenit deliciarum dissolutio et tabes aliquid adhuc
2 tenerius molliusque, quo pereat. <quia> nondum satis 10 robur omne proiecimus, adhuc quicquid est boni moris extinguiamus: levitate et politura corporum muliebres munditias antecessimus, colores meretricios matronis quidem non induendos viri sumimus, tenero et molli ingressu suspendimus gradum (non ambulamus sed incedimus), exornamus anulis digitos, in omni articulo
3 gemma disponitur; cottidie comminiscimur, per quae virilitati fiat iniuria, ut traducatur, quia non potest exui: alius genitalia excidit, alius in obscenam ludi partem fugit et locatus ad mortem infame armaturae 20 genus, in quo morbum suum exerceat, legit.
- 1 32. Miraris, si nondum sapientia omne opus suum implevit? nondum tota se nequitia protulit: adhuc nascitur, et huic omnes operam damus, huic oculi

1 interiore] in inter. **δ T** | sacrario (-aria **T**) post sunt **δ T** | ex] e **δ T** || 2 aliud] alios **λ** || 3 perducentur] -cerentur **λ** || 8 insaniat] s(a)euiat **δ** || 9 adhuc] om. **η E** || 10 molliusque] et mollius **δ** || 11 quia add. *Ge.* || 12 post extinguiamus] *disting. Gertz, post corporum vulgo* || 13 matr. — 14 ind.] ne matronis quidem ind. *Madv. falso* || 15 ingressu **HJ¹LOPZ**] gressu **δ η** incessu **EJ²KMT** | incedimus] *cf. exempla Koeleri, repimus δ, fort. cevemus Ge. conl Pers. 1, 87, non — incedimus del. Leo* || 18 fiat **δ EK¹MZ²**] fuit (vel fuit?) **HλPZ¹** fit **J²T** || 19 exui] erui **δ** | exc.] abscidit **δ** || 20 locatus] locatos (ad m. infamem rimatur.) *Madvig, sed cf. Sen. Epist 70, 20 et Stud. mea II 44 sq.* | infame] infamie **M²** infamem *Fromond. vulgo* | armaturae genus *Ge.*] armatur. egenus (et genus **δ**) | in] etiam in **δ ET**, etiam ante legit addit **λ**, etiam periturus **L²** et post suum **Z** || 23 tota se n.] se nequitia totam **δ** || 24 operam omnes coll. **λ**

nostri, huic manus serviunt. ad sapientiam quis accedit? quis dignam iudicat, nisi quam in transitu noverit? quis philosophum aut ullum liberale respicit studium, nisi cum ludi intercalantur, cum aliquis pluvius inter-
 5 venit dies, quem perdere libet? itaque tot familiae 2 philosophorum sine successore deficiunt: Academici et veteres et minores nullum antistitem reliquerunt; quis est qui tradat praecepta Pyrronis? Pythagorica illa invidiosa turbae schola praeceptorem non invenit; Sex-
 10 tiorum nova et Romani roboris secta inter initia sua, cum magno impetu coepisset, extincta est. at quanta 3 cura laboratur, ne cuius pantomimi nomen intercitat? stat per successores Pyladis et Bathylli domus, harum artium multi discipuli sunt multique doctores, priva-
 15 tum urbe tota sonat pulpitum: in hoc viri, in hoc feminae tripudiant; mares inter se uxoresque contendunt, uter det latus *mollius*. deinde sub persona cum diu trita frons est, transitur ad galeam — philosophiae nulla cura est. itaque adeo nihil invenitur ex his, 4
 20 quae parum investigata antiqui reliquerunt, ut multa, quae inventa erant, obliterentur. at mehercule si hoc totis membris premeremus, si in hoc iuventus sobria incumberet, hoc maiores docerent, hoc minores addicerent, vix ad fundum veniretur, in quo veritas posita
 25 est, quam nunc in summa terra et levi manu quaerimus.

6—10 cf. Zeller, *Philos. d. Griech.* III 1, 802. III 2, 13. III 2, 98. III 1, 677.

3 studium respicit coll. δ || 4 intercal.] -calcantur $\mathfrak{C}(\eta)\lambda$ || 8 pyr(r)onis] platonis $\delta\eta$ | pitagorica Φ] pitagorea δ || 9 invidiosa] -ose δ | Sext.] sestiorum δ || 12 cuius] cuiuslibet δ || 13 batilli trad. || 14 disc. multi coll. λ || 15 tota urbe coll. δ | pulp. sonat coll. δ || 16 mares] maritus Leo, mariti Ge. | uxoresque] uxorque Leo || 17 mollius. Madvig] . Illius || 19 inuenitur $\delta\mathfrak{M}$] inuenit Φ

Sold 1971/1979

ADDENDA ET CORRIGENDA

- ad p. 43, 5 *cf. Aetnae v. 212 spiritus inflatis nomen, languen
tibus aër.*
- p. 57, 12 ictus] spiritus *em. Diels*
- p. 64, 4 quae] quin *Rosbach (non quia!)*
- p. 74, 9 fati (*ante faciendi*) *dele!*
- p. 85, 6 fluxerunt *trad.] offendit primus C. F. W. Müller (1866)*
- p. 89, 24 violentius semper] violentior impetus *idem*
- p. 90, 1 confligitur] concipitur *idem*, erigitur *Ge.*
- p. 99, 14 verberatum] percribratum *C. F. W. Müller egregie*
- p. 105, 22 vicinia] simillima *idem*
- p. 106, 13 abundat] abunde est *idem conl. ep. 95, 6*
l. 19 maris] umoris *idem*
- p. 109, 4 excidunt] exiliunt *idem em.*
- p. 115, 10 Ov. Met. XV 313 (*non X 2 sq.*)
- p. 145, 6 usura] hausura **E²** *Fortun. et tanta mensura Haase*
l. 7 possit] posset *C. F. W. Müller*
- p. 148, 23 nimium] minimum **FHλZ** (*non P!*)
- p. 186, 14 tum] cum **λT** (*non Z!*)
- p. 189, 7/8 an non nasci] *om. (η) ϑ (praebet ϑ!)*
- p. 213, 3 in incertum] praestat in flexum *corr. conl. p. 242, 3.*
256, 15
- p. 215, 4 vim] viam *Hosius em.*
- p. 262, 7 et] *del. Rosbach*

INDEX NOMINVM

- Ἀβατον* IV a 2, 7
 Academici et veteres et minores VII 32, 2
 Achaia III 26, 5. VI 1, 13; 15. 8, 2. VII 28, 3
 bellum Achaicum VII 15, 1
 Adria III 29, 7
 Aegaeum mare II 26, 4. VI 21, 1
 Aegium oppidum VI 25, 4
 Aegyptii, auctores III 12, 2.
 IV a 2 p. 157, 19
 — gens VII 3, 2; 3
 — litus IV a 2, 23
 Aegyptus I praef. 9. IV 2, 1; 2; 7; 8; 10; 13; 25; 30. p. 158, 3. VI 26, 1—3. VII 3, 2
 Aeschylus Suppl. 542 K. vel fr. 300 N. IV 2, 17
 Aethiopia III 6, 2. IV a 2, 1; 4; 17; 18. p. 158, 9; 16. cf. p. 159 adn. ad l. 4. V 18, 2. VI 8, 3
 Aethiopes I praef. 9
 Aetna mons II 30, 1
 Africa III 6, 2. V 18, 2. VI 30, 3
 Africus ventus V 16, 5
 Albulae III 20, 4
 Alexander rex IV a 2 p. 158, 15. V 18, 10
 — vituperatur VI 23, 2/3
 — pestis mortalium III praef. 5
 Alexandria IV 2, 18
 Alpes III praef. 6. IV a 2, 19. IV b 11, 1
 Alpheus III 26, 5. VI 8, 2. cf. Elius
 Ambracius sinus III 29, 8
 Ammon II 30, 2
 Anaxagoras A 83 Diels: VII 5, 3. A 84: II 19. 12, 3. A 89: VI 9, 1. A 91: IV a 2, 17. —: IV b 3, 1; 6
 Anaximandrus fr. 23 Diels: II 18
 Anaximenes A 7 Diels: II 17. A 21: VI 10, 1
 Annaeus: cf. Fidus, Gallio, Seneca
 Antiochus VII Sidetes Demetrii filius Syriae rex VII 15, 1
 Antonius, M. IV a 2, 16 et (?) praef. 21.
 Apenninus IV b 11, 1
 Apollonia I 2, 1
 Apolloniates: cf. Diogenes
 Apollonius Myndius, scriptor astronomus (cf. Schultess de L. Ann. Sen. Quaest. nat. p. 21 sq.) VII 4, 1. 17, 1
 — pycles IV a praef. 8
 Apulia V 17, 5
 Aratus (cf. Phaen. 884—886) I 18, 3
 Araxes flumen (e Vergilio) VI 17, 1
 Arcadia, pars Peloponnesi III 25, 1
 — Cretae urbs III 11, 5
 Archelaus physicus VI 12, 1. II 17
 Arethusa III 26, 5; 6. VI 8, 2
 Argolicae undae (ex Ovidio) III 26, 4

- Aristoteles Meteor. I 3 p. 340 b
 19—29: II 12, 4. I 4 p. 341 b
 3 sq.: I 1, 2. p. 341 b 6 sq.:
 I 2, 7. I 6 p. 343 b 1 sq. cf.
 VII 28, 1; 3. 343 b 1: VII 5,
 4 sq. I 7 p. 344 b 19: VII
 28, 1; 3. II 4 p. 360 a 12 sq.:
 II 12, 4 sq. II 7 p. 365 a/b:
 VI 13, 1. 14, 1. II 9 p. 369 a
 24—b 1: II 12, 5. III 4 p.
 373 a/b: I 3, 7. III 5 p. 377 a
 11 sqq.: I 8, 6
 — fr. 41 pseudepigr. R.: VII
 30, 1
 — vel potius Theophrastus
 pers. de signis 34: VII 28, 2
 Artemidorus Parianus I 4, 3.
 VII 13, 1
 Asclepiodotus Stoicus, Posi-
 donii auditor II 26, 6. 30, 1.
 V 15, 1. VI 22, 1
 — in Quaestionum Naturalium
 Causis VI 17, 3
 Asia VI 1, 13. 7, 1
 Asiaticus: cf. Valerius
 Atalante insula VI 26, 6
 Athenae V 17, 5
 Atlanticum mare IVa 2, 22;
 25; p. 159, 2
 Attalus, rex VII 15, 2
 — philosophus Stoicus II 48, 2.
 50, 1
 Augustus, divus I 1, 3. I 2, 1.
 I 16, 1. IVa praef. 21 V 17,
 5. VII 17, 2.
 Bactri V 18, 10
 Balbillus, T. Claudius, eques
 R. praefectus Aegypti a. 55:
 IVa 2, 13
 Baiani III 24, 3
 Bathyllus, saltator VII 32, 3
 Belus, deus Babyl. III 29, 1
 Berosi fr. 21: III 29, 1. cf.
 Chaldaei
 Boeotia III 25, 3
 Borysthenes flumen IVa 2, 20
 Buris urbs (a. 373 diruta) VI
 23, 4. 25, 4. 26, 4. 32, 8. VII
 5, 3/4. 16, 2
 Caecina, Aulus, scriptor Etrusc.
 (cf. G. Zimmermann, de A.
 Caecina scriptore diss. Berol.
 1852, 32 sqq.) p. 34 Z.: II 39,
 1. p. 39: II 49, 1. p. 42:
 II 56, 1
 Caesar maior V 18, 4. cf. VII
 17, 2
 — cf. Augustus, Claudius, Ga-
 ius, Iulius, Nero, Tiberius
 Calabria V 17, 5
 Caligula: cf. Gaius
 Callimachus, *Θαυμασιῶν* auc-
 tor, fr. 182 Schn. IVa 2, 16
 Callisthenes, philosophus Peri-
 pateticus (Scr. de rebus Alex-
 andri M. fr. ed. C. Müller
 p. 20 sqq.) fr. 8: VI 23, 2—
 4. 26, 4. VII 5, 3; 5. in IV
 libro rerum Graecarum (= fr. 6): IVa 2 p. 158, 13
 Cambyzes II 30, 2. (e Calli-
 sthene) IVa 2 p. 158 adn.
 ad § 5
 Campania VI 1, 1/2; 10; 13;
 15. 12, 2. 25, 3. 31, 1
 Campanus, terrae motus VI
 27, 1
 Cancer, stella III 29, 1. IVa 1, 2
 Canicula, stella I 1, 7
 Capitolium II 45, 1
 Capricornus, stella III 29, 1
 Cappadocia III 25 4
 Car, servus proverbii IVb 5, 3
 Caria III 19, 2
 Carthago III praef. 6. IVa
 praef. 21
 Caspium mare III 29, 8
 Cassander rex III 11, 3
 Castor I 1, 13
 Catarractae IVa 2, 4

- Caucasus IVa 2, 19
 Caystrus IVa 2, 20
 Chalcis urbs VI 17, 3. 25, 4
 Chaldaei (cf. Berosos) II 32, 6.
 VII 4, 1. 28, 1
 Charmander, scriptor ignotus
 VII 5, 3
 Charybdis III 29, 7
 Chersonesus III 26, 6
 Chius: cf. Metrodorus, Oenopides
 Ciceronis umbra II 56, 1
 Cicones III 20, 3 (ex Ov. Metam.
 XV 313)
 Claudius imperator VII 17, 2.
 21, 3
 Claudianus (cometes) VII 21, 3.
 29, 3
 Cleonae, oppidum IVb 6, 2
 cf. II 36)
 Cleonaei (?) IVb 7, 2
 Cleopatra regina IVa 2, 16
 Clidemus philosophus, fr. 1
 Diels (FHG I 30): II 55, 4
 Conon Samius, scr. astronomus
 VII 3, 3
 Cornelius: cf. Scipio
 Corycus mons III 11, 2
 Crassus V 18, 10
 Creta III 11, 5
 Creticus sinus III 29, 8
 Crispus Passienus IVa praef. 6
 Cumaeus: cf. Ephorus
 Cutiliae insulae III 25, 8
 Cyclades sparsae (ex Ov. Met.
 II 264) III 27, 13
 Cyclopes (ex Ov. Met. III 305)
 II 44, 1
 Cynicus: cf. Demetrius
 Cyprus VI 26, 5
 Cytheriacae columbae (e versu
 Neronis) I 5, 6
 Dacus I praef. 9
 Danuvius I praef. 9. III 27, 8sq.
 IVa 1, 1sq. VI 7, 1
 Darius VI 23, 3
 Delos VI 26, 3sq.
 Demetrius Σωτήρ Syriae rex.
 eius mors (a. 150 a. Chr.n.)
 VII 15, 1
 — II. Demetrii filius Nicator
 ibid.
 — Cynicus IVa praef. 7
 Democritus philosophus, sub-
 tilissimus antiquorum om-
 nium, A 92 Diels: VII 3, 2.
 A 98: VI 20, 1. (cf. p. 392
 D.) IVb 9. V 2
 Dicaearchus Peripateticus ἐν
 Περφόδῳ γῆς fr. 52: IVa 2
 p. 159, 1
 Diogenes Apolloniates A 16
 Diels: II 20, 1. A 18: IVa 2,
 28sqq.
 Doris (ex Vergilio) III 26, 6
 Drusus Germanicus, Liviae
 filius I 1, 3
 Eleusin VIII 3, 6
 Elis VI 25, 2
 Elius fluvius, i. e. Alpheus,
 III 1, 1
 Empedocles philosophus A 68
 Diels: III 24, 1. 3
 Ἐνδοίχθων Homericus VI 23, 4
 Ephorus Cumaeus rerum ge-
 starum scriptor impugnatur
 (fr. 142): VII 16, 1sq. in l. I
 Historiarum (fr. 108): IVa
 2 p. 158, 1
 Epicurus p. 231 Usener: VI
 20, 5
 Epigenes astronomus VII 4, 1.
 6, 1. 11, 1
 Erasinus, fluvius III 26, 4
 Erinys IVa praef. 9
 Etrusci (cf. Caecina: II 41, 1.
 45, 3. 50, 1
 Eudoxus Cnidius astronomus
 VII 3, 2
 Euphrates I praef. 9. V 18, 10

Euripides poeta. Hel. 3 vel
 FTG² N. fr. 228: IVa 2, 17
 Europa VI 7, 1
 Euthymenes Massiliensis geo-
 graphus IVa 2, 22

Fabianus, Papirius, philoso-
 phus III 27, 3
 Februariis (nonis) VI 1, 2
 Fidus Annaeus IVa praef. 8
 Fucinus lacus III 3

Gaetulicus, Cn. Lentulus, Lu-
 cilius amicus, qui periit a. 39:
 IVa praef. 15
 Gaius imperator IVa praef.
 15; 17

Galatia III 25, 4
 Gallia III 6, 2. V 17, 5. Galliae
 I praef. 9

Galli (a Cassandro impugnati
 a. fere 280 Theophrasto auc-
 tore) III 11, 3

Gallio. Senecae frater, olim
 M. Annaeus Novatus, nunc
 L. Iunius Gallio. IVa praef.
 10 sqq.

— L. Iunius pater, declama-
 tionum auctor. eius dictum
 V 11, 1

Genetrix Venus VII 17, 2

Germani, avida belli gens VI
 7, 1

Germania I praef. 9. III 6, 2.
 IVa 1, 2

Germanicus, Drusus, Liviae
 filius. eius mors I 1, 3

Graecia V 18, 10. VII 3, 1. 25, 3

Graeci I 2, 1; 3; 10. 11, 2. 15,
 1; 3. II 7, 2. III 25, 12. V 8,
 1. 12, 1. 16, 4 sq. 18, 10. VI
 13, 1. 23, 4. VII 11, 2

Graecus II 50, 1

Gylippus I 1, 14

Hadria III 29, 7

Haemus mons I praef. 9. III
 11, 3

Haliacmon (?) amnis Bœotiae
 III 25, 3

Hannibal III praef. 6. V 16, 4

Helice, urbs Achaiae VI 23, 4.
 25, 4. 26, 4. 32, 8. VII 5,
 3 sq. 16, 2

Heracleoticum ostium Nili IVa
 2, 13

Heraclitus A 14 Diels: II 56, 1

Herculanense oppidum VI 1, 2.
 litus VI 1, 1

Herculaneum VI 26, 5

Herodotus (II 24) adfertur IVa
 2 p. 157, 14

Hesperium latus (e Vergilio)
 VI 30, 1

Hispania I praef. 13. Hispan-
 nae I praef. 9. III praef. 6.
 VI 30, 3

Homerus VI 23, 4. Od. IV 54:
 VI 26, 1

Hostius Quadra I 16, 1

Idumus Cariae urbs III 19, 2

Indi I praef. 13. V 8, 10

India V 18, 2

Indicum mare IVa 2, 4

Ister (vel Hister) fluvius, alibi
 Danuvius appellatus, I praef.
 9. III 22. IVa 2, 20

Italia III praef. 6. III 6, 2. 20,
 4. V 18, 2. VI 28, 1. 30, 3

Iuba rex, de Nilo quid sen-
 serit IVa 2 p. 159, 4 cum
 adnot.

Iulii divi obitus VII 17, 2, cf.
 Caesar

— mensis V 11, 2

Iunior: cf. Lucilius

Iupiter II 41, 1 — 46

— Pluvius (ex Tibullo) IVa 2, 2

— stella I 1, 7. IVa 2, 2. VII
 12, 3. 25, 5

Lacedaemonii IV b 13, 9
Ladon fluvius VI 25, 2
Laelius sapiens VI 32, 11
Lepidus triumvir IV a praef. 21 sq.
Livius, T., rerum gestarum scriptor I 16, 4. 22, 43: V 16, 4. fr. 46 Hertz: V 18, 4
Lucilius Iunior. eques R. IV a praef. 9
 — ad eum Nat. Quaest. libri scripti missique III praef. 1. V 18, 16. VI 1, 1. 32, 1; 9; 12. II 59, 6. I praef. 1
 — natalium angustias eluctatus est IV a praef. 15. paupertas ibid. § 14 procurator Siciliae IV a praef. 1
 — fides IV a praef. 15 sqq.
 — Gallionem blanditiis temptavit IV a praef. 10—12
 — ambitioni alienus IV a praef. 1
 — a turba se separat IV a praef. 3
 — philosophiae studet IV a praef. 14 et carminibus
 — versus adfertur III 1, 1 et fort. IV a 2, 2
 — fabulam in poemate (i. e. Aetna?) tractavit III 26, 6
Lucretius. I 314 adfertur: IV a 3, 4
Lycia III 25, 11
Lycus amnis (ex Ovidio) III 26, 4
Lydia (?) III 25, 7
Lynceus amnis (ex Ovidio) III 20, 6
Macedo: cf. Alexander
Macedones V 15, 3
Macedonia III 25, 4. VI 1, 13. VII 28, 3
Magnesia III 11, 4
Martis stella I 1, 7. VII 4, 2. 12, 3

Massiliensis: cf. Euthymenes
Megalepolis VI 25, 2
Melas amnis Boeotiae III 25, 3
Memphis IV a 2, 8
Menander, fr. 951 K.: IV a praef. 19
Mercurii stella VII 12, 3
Messallina IV a praef. 15
Meroë: cf. Philae
Messana III 26, 7
Metrodorus Chius astronomus A 21 Diels: VI 19, 1
Milesius: cf. Thales
Munatius: cf. Plancus
Mylae oppidum III 26, 7
Myndius: cf. Apollonius
Nabataea regna (ex Ovidio) V 16, 1
Narcissus libertus IV a praef. 15
Neapolis VI 1, 2
Neptunus VI 23, 4
Nero Caesar VI 8, 3. VII 17, 2. 21, 3
 — versus adfertur I 5, 6
Nicopolis IV 26, 5
Nilus III 1, 2. 22. 26, 1. IV a 1—2 saepe. VI 7, 1. 8, 3; 5. 26, 2. Nili venae IV a 2, 7.
Nilotica aqua III 25, 11
 — -cae beluae IV a 2, 22
Nonacris fons III 25, 1
Nucerinorum colonia VI 1, 2
Oceanus III 2, 2. 29, 7
Oenopides Chius IV a 2, 26
Olympia III 26, 5
Olympus VI 25, 2
Ossa VI 25, 2
Ostiensis colonia I 15, 5
Ovidius poetarum ingeniosissimus ad pueriles ineptias delapsus III 27, 13
 — cum Tibullo confusus IV a 2, 2

— adferuntur Ars am. I 475 sq.:
IV b 3, 4.
— — Metam. I 55: II 1, 2. 61
— 66: V 16, 1 (cf. Praef. p.
XLV). 241 sq.: IV a praef. 19.
272 sq.: III 28, 2. 285. 290:
III 27, 14. 292. 304: III 27,
13. 388: V 14, 1. II 71:
VII 10, 1. 264: III 27, 13.
III 305—307: II 44, 1. 407:
III 1, 1. VI 65—67: I 3, 4.
XV 273—276: III 26, 4. 313
sq.: III 20, 3. 320 sq.: III
20, 5. 329—331: III 20, 6

Pamphylia V 17, 5

Panaetius Rhodius philosophus
Stoicus fr. 31: VII 30, 2

Paphos oppidum VI 26, 5

Parianus: cf. Artemidorus

Parthi I praef. 9. V 18, 10

Passienus: cf. Crispus

Paterculus cs. a. 60 VII 28, 3

Patrae oppidum VI 25, 4

Paulus, Aemilius I 1, 2

Peloponnesiacum bellum VI
24, 6. 26, 3

Pene(i)os amnis III 25, 4. VI
25, 2

Peripatetici: cf. Callisthenes

Persae IV a 2, 5. V 18, 10. VI
23, 3

Persis (ex Ovidio) V 16, 1

Pharos insula VI 26, 1

Phasis flumen IV a 2, 20

Philae insula cum Meroë con-
fusa IV a 2, 3; 7

Philippus Macedonum rex pe-
stis mortalium III praef. 5.
V 15, 1; 3

Pindarus poeta fr. 87 Bergk:
VI 26, 3

Plancus, Munatius, artifex ad-
ulandi maximus IV a praef.
5 sq.

Platonis dictum V 18, 16

Pluvius, Iupiter, (e Tibullo)
IV a 2, 2

Pollux I 1, 13

Pompeii celebris Campaniae
urbs VI 1, 1. 26, 5

Pompeiana regio VI 27, 1

Pompeius, S., filius IV a praef.
21 sq.

Pontus III 26, 1. 29, 8. IV a 2,
29. IV b 5, 2

Pos[s]idonius philosophus, cu-
ius auditor fuit Asclepiodo-
tus, II 26, 6. VI 17, 3

— fr. p. 77 Bake: I 5, 10;
13. p. 80: II 54, 1. VII 20,
2; 4. p. 82 sq.: II 26, 4.
p. 85: IV b 3, 2. FHG III
285 fr. 77 = p. 83 B.: VI
21, 2. FHG III 285 fr. 76 =
p. 84 B.: VI 24, 6. p. 97 sqq.
B.: IV a p. 159, 4 cum adnot.

Propontis III 29, 8

Puteolanus pulvis III 20, 3

Pylades (pantomimus vel sal-
lador) VII 32, 3

Pyrenaeus I praef. 9

Pyrronis secta defecit VII 32, 2

Pythagorica schola defecit VII
32, 2

Quadra: cf. Hostius

Quiritium ius III praef. 16

Regulus cs. a. 63 VI 1, 2

Rhenus III 27, 8 sq. IV a 2, 20.
VI 7, 1. I praef. 9

Rhodanus flumen III 27, 8.
IV a 2, 20

Rhodiorum fons in Chersoneso
III 26, 6

Roma IV a praef. 21

Romana regna I praef. 9

Romani I 1, 14. III praef. 6.
VII 25, 3

— principes quattuor IV a
praef. 21

— (Romanorum) castra I 1, 14.
 robur VII 32, 2. senatus I
 17, 9
 Rubrum mare III 29, 8

Salustius fr. IV 28 Maur. VII
 8, 2

Sarmatica regna I praef. 9
 Sarmaticos impetus cohibet
 Danuvius VI 7, 1

Saturni stella VII 4, 2. 12, 3.
 29, 1

Scipio. P. Cornelius Africanus
 maior. filiae ex aerario do-
 tem acceperunt (cf. Dial. XII
 12, 6) I 17, 8

Scylla III 29, 7 (cf. ep. 31, 9.
 79, 1. 92, 9)

Scythia (ex Ovidio) IVb 5, 2.
 V 16, 1

Seianus I 1, 3

Seneca, L. Annaeus, obiit a. 65
 — iuvenis de terrarum motu
 volumen edidit VI 4, 2

— senex anno 62 Nat. Quae-
 stiones conscribendas aggre-
 ditur III praef. 1 sq.

— prodigium vidit circa Au-
 gusti excessum I 1, 3

— cometas duos vidit VII 21,
 3 sq. 29, 2 sq.

— insulam vidit ad Cutilias
 natantem III 25, 8

— aliam in mari Aegaeo na-
 tam VI 21, 1

— agriculturae studiosus et
 diligens vinearum fossor III
 7, 1

— Neronem laudat: cf. Nero
 Sextiorum secta VII 32, 2

Sicani fluctus (ex Vergilio) III
 26, 6

Sicilia III 25, 5. 26, 5. IVa
 praef. 1; 21 sq. 1, 1. VI 8, 2.
 30, 3

Siculi fontes III 1, 1. aequoris
 fauces III 29, 7. Siculum
 aequor (e Vergilio) VI 30, 1

Sidon urbs VI 24, 6

Solis boves III 26, 7

Sophocles. fr. 797: IVa 2, 17

Stabianum litus VI 1, 1

Statoniensis (?) III 25, 8

Stoicorum secta rigida II 35, 1
 Straton philosophus Peripate-
 ticus VI 13, 2

Styx Arcadiae III 25, 1

Suillius (?) IVa praef. 5 p. 138,
 21

Surrentinum litus VI 1, 1

Syracusae I 1, 14. Syracusa
 num litus III 26, 5

Syria III 25, 5. VII 15, 1

Tabulae XII fr. 8a: IVb 7, 2

Tempe III 25, 2

Tentyritae IVa 2, 15

Thales Milesius A 12 Diels:
 III 13, 1. A 15: III 14, 1. VI
 6, 1. A 16: IVa 2, 22

Thasius: cf. Thrasylces

Thebae VI 25, 4

Theophrastus philosophus Peri-
 pateticus laudatur VI 13, 1

— de ventis 22 sqq.: ibid.

— fr. 159 Wim.: IVa 2, 16

— fr. 171, 7 W.: III 16, 5

— — III 11, 2—5. 25, 4; 7.
 26, 1

— — VII 28, 3 (cf. Aristoteles)

— l. de signis (34) pseudepi-
 graphus sub Aristotelis no-
 mine adfertur VII 28, 2

Therasia insula VI 21, 1

There insula VI 21, 1

Thessalia III 25, 2. VI 25, 2

Thracae I praef. 9

Thracia VI 23, 3. Thraciae
 iuga IVa 2, 19

Thraex. cum Thraece pithe-
 cus(?) compositus IVa praef. 8

- Thrasyalces Thasius IVa 2
 p. 158, 7
 Thucydides II 8, 3: VI 24, 6.
 III 89, 3: 26, 3
 Tiberius Caesar I 15, 5
 Tibullus, Albius, cum Ovidio
 confusus, quamquam versus
 I 7, 26 adfertur: IVa 2, 2
 Tigris III 26, 4. VI 8, 2
 Tmolus (?) mons IVa 2, 20
 Trogodytae IVa 2, 18
 Tullius: cf. Cicero
 Tusci II 32, 2. cf. Etrusci et
 Caecina
 Tyros urbs aliquando infamis
 ruinis VI 1, 13. VI 26, 5
 — purpura Tyria I 5, 12

 Vadimonis (?) lacus III 25, 8
 Vagellius 'meus'. ex eius in-
 clito carmine adfertur ver-
 sus (fr. 2 Baehr.) VI 2, 9
 Valerius Asiaticus cs. iterum
 a. 46 II 26, 6
 Varro, M. Terentius, vir dili-
 gens. eius de ventis doc-
 trina V 16, 3 sq.
 Velleius (?) IVa praef. 5 p. 138,
 21
 Veneris Genetricis ludi VII
 17, 2
 Veneris stella VII 12, 3
 Vergilius [Virgilius codd.]. ad-
 feruntur versus Ecl. II 25, sq.:
 I 17, 5 et VI, 1. X 4 sq.:
 III 26, 6
 — Georg. I 137: VII 25, 3.
 313: IV b 4, 2. 362 sq.: VII
 28, 1. 367: I 14, 2 et VII
 20, 1. 380: I 6, 1. 392: VII
 28, 1. II 95 sq.: I 11, 2
 — Aen. I 53 sq.: VI 18, 4.
 55 sq.: VI 18, 2. 85 sq.: V
 16, 2. 245 sq.: III 1, 1. II
 354: VI 2, 2. III 77: VI
 26, 3. 414 sqq.: VI 30, 1.
 IV 373: IVa praef. 19. 404:
 I praef. 10. V 528: I 1, 5.
 VI 256: VI 13, 5. VIII 525:
 VI 22, 4. 728: VI 17, 1.
 IX 20 sq.: VII 20, 3
 Verginius cs. a. 63 VI 1, 2
 Villeius an Vitellius? IVa
 praef. 5 p. 138, 21
 Vopiscus cs. a. 60 VII 28, 3

 Xerxes rex Persarum stolidis-
 simus V 18, 10

 Zenon philosophus Stoicus. fr.
 122 v. Arnim: VII 19, 1

INDEX TESTIMONIORVM

(cf. Praefationis caput III)

Aetna v. 24: III pr. 3	Aetna v. 149: VI 12, 2	Aetna v. 256: VI 5, 2
25: III 11, 1	150 sqq.: VI 15, 1	280: VI 1, 6
29—33: VI 3, 1	151: VI 13, 4	283 sqq.: VI 24, 1
96 sqq.: V 14, 1	153: VI 21, 2	284: V 13, 2. VI
98—101: III 15, 1.	153 sqq.: VI 12, 1.	23, 1
VI 14, 1	24, 3	286: VI 14, 3
105: VI 20, 3	155—57: IV a 2,	289: II 6, 2. V 12, 4
111 sq.: VI 12, 1.	28. VI 16, 1	290—93: VI 14, 3
13, 4. 14, 3	158: VI 24, 3	292: V 14, 2
112 sq.: VI 16, 1;	159: VI 13, 5	292—99: II 6, 5
3. 26, 2	160: III 16, 4	301: VI 13, 4. 14, 3.
115: V 14, 4. VI	162: VI 14, 3 sq.	18, 2
12, 2	165: VI 18, 3	302: III 16, 4
115 sq.: VI 14, 3.	167: VI 17, 2	304: V 3, 2 sq. VI
20, 1	168 sq.: II 11, 1	12, 1
116 sqq.: III 26, 3	170: VI 17, 1. 24, 4	305: VI 13, 4. 17, 2
117: VI 7, 3	171 sq.: VI 17, 1.	308: V 3, 3
117 sqq.: III 16, 4	1, 7	309 sqq.: V 4, 1
118 sq.: VI 8, 2	176: IV a 2, 28	311: V 2
120—22: III 15, 7	179: VII 25, 5	312 sq.: V 3, 1
122: III 29, 1	181: VI 15, 1	314 sq.: V 17, 2
123 sqq.: III 19, 4.	183 sqq.: II 26, 5	318: VI 18, 5
26, 3.	189 sqq.: VII 30, 4	319 sqq.: VI 12, 1
124 sq.: VI 7, 3	194 sq.: II 13, 4	320 sqq.: VI 17, 2
126: III 15, 8. VI	201 sq.: II 26, 5	323: II 35, 2. VI
7, 2	208 sq.: II 9, 2	12, 1
128 sq.: III 26, 1	212 *): II 1, 3	324 sq.: V 14, 4.
129 sq.: IV a 2, 28	213: VI 18, 5	II 6, 3
132 sq.: III 19, 4	216 sq.: VI 21, 1	327: VI 12, 2. 17, 1
133: VI 8, 5	217: VI 18, 4	328: II 16
135: III 16, 4. VI	222 sqq.: VI 4, 2	330—32: VI 15, 1
15, 1	224 sqq.: VI 3, 2.	345: VI 20, 7
137 sqq.: III 16,	VII 1, 1	359 sq.: VI 18, 1
4 sq.	226 sq.: I pr. 17.	360 sqq.: II 30, 1
142: VI 18, 5	VI 3, 4	374: VI 14, 3
143—145: III 16, 4	227: IV a pr. 10	375 sq.: VI 17, 2
147 sq.: VI 18, 5	238: VII 27, 1	381: VI 18, 3
148 sq.: VI 18, 3	250: I pr. 17	387: V 14, 4

* spiritus inflatis nomen, languentibus aër.

- Aetna v. 389: II 22, 1
 390 sqq.: II 10, 4.
 V 14, 4
 413 sqq.: IV b 10
 464: II 27, 1
 560: V 12, 4
 Amm. Marc. 17, 7, 11:
 VI 9, 1
 22, 15, 5: IV a 2
 p. 157 adn. ad
 §§ 2 et 4
 22, 15, 6: IV a 2
 p. 159 adn. ad
 § 7
 22, 15, 6: IV a 2, 1
 22, 15, 8: IV a 2
 p. 159 adn. ad
 § 8
 22, 15, 9: IV a 2, 5
 22, 15, 20: IV a 2, 15
 23, 5, 13: II 39, 1
 23, 5, 14: II 18.
 24, 1. 50, 1
 Ann. Col. max. (MG
 Script. XVII) a.
 1235: I 2, 1
 Anth. lat. 31, 2 (P.
 L. M. IV 69): III
 29, 7
 [Aristot.] Mir. ausc.
 186: III 26, 5
 Iuven. sat. I 41: I
 16, 3
 IV 2: I 17, 4
 IX 34: I 16, 3
 Lucan. b. c. IV 77:
 III 27, 10
 IV 89: III 27, 6
 IV 99 sq.: III 27, 11
 IV 100 sq.: III 27, 7
 IV 116 sq.: III
 27, 8
 VII 513: II 57, 2
 VIII 147: IV a 2, 2
 IX 455 sq.: VII 7, 3
 Lucan. b. c. IX 580:
 II 45, 3
 X 217 sq.: IV a 2, 21
 X 219 sq.: IV a 2, 17
 X 221 sq.: IV a 2, 18
 X 223 sqq.: IV a 2,
 19—21
 X 225 sq.: IV a 1, 2
 X 226: IV a 2, 21
 X 229—236: IV a
 2, 21
 X 237: IV a 2, 3
 X 239—241: IV a
 2, 21—22
 X 242 sq.: IV a 2
 p. 157 adn. ad
 § 2 et 4
 X 244 sqq.: IV a
 2, 22
 X 247 sq.: IV a 2,
 28. V 4, 1
 X 255 sqq.: IV a
 2, p. 159 adn. ad
 § 6 et 7
 X 260: IV a 2, 28
 X 263 sq.: III 19, 4
 X 265 sq.: III 22
 X 268: p. 158 adn.
 ad § 5
 X 290: p. 159 adn.
 ad § 8
 X 308: IV a 2, 4
 X 309 sq.: IV a 2, 3
 X 314: IV a 2, 4
 X 318: IV a 2, 4
 X 319—322: IV a
 2, 5
 X 323 sq.: IV a 2, 7
 X 327—331: IV a
 2, 8
 Lyd. de mens. IV 68:
 IV a 2, 17/18; 22;
 23; 27; p. 157—
 159
 — de mens. IV 108:
 III 20, 2. 24,
 1; 3
 Plin. H. N. II 10: III
 12, 3
 II 32 sq.: VII 21, 4
 II 92: VII 17, 2
 II 93: VII 17, 2
 II 97: I 1, 4
 II 98: I 2, 1
 II 101: I 1, 13; 14
 II 102: II 1, 2
 II 111: II 12, 4
 II 112: II 12, 3. 17
 II 113: II 22, 1—2.
 27, 3
 II 141: II 51
 II 220 III 26, 7
 Senec. de benef. VII
 1, 6: IV a 2 p.
 159 adn. ad § 9
 — ep. 1, 1: III pr. 1
 7, 8: IV a pr. 3; 20
 10, 1: IV a pr. 20
 19, 1: III pr. 1.
 IV a pr. 3
 19, 5: IV a pr. 1
 21, 1: IV a pr. 1/2
 22, 4: IV a pr. 1
 56, 1: II 27, 4
 56, 3: IV a pr. 2, 5
 57, 8: II 26, 7
 70, 20: VII 31, 3
 102, 6: II 2, 2
 Suet. v. d. Iulii 88:
 VII 17, 2
 — v. Horatii: I 16(ad-
 fertur in Praef.
 meae p. XVIII)
 — Pratorum fr. 159:
 IV a 2, 22 (ad-
 fertur in Praef.
 p. XVIII)
 — — 160: IV a 2,
 26 (adfertur in
 Praef. p. XVIII)

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE.

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

TEIL I. ABT. 6.

SYSTEMATISCHE PHILOSOPHIE

BEARBEITET VON W. DILTHEY. A. RIEHL. W. WUNDT.
W. OSTWALD. H. EBBINGHAUS. R. EUCKEN. FR. PAULSEN.
W. MÜNCH. TH. LIPPS.

[VIII u. 432 S.] Lex.-8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinwand
geb. M. 12.—

Inhalt: Allgemeines. Das Wesen der Philosophie: **Wilhelm Dilthey**. — Die einzelnen Teilgebiete. 1. Logik und Erkenntnistheorie: **Alois Riehl**. 2. Metaphysik: **Wilhelm Wundt**. 3. Naturphilosophie: **Wilhelm Ostwald**. 4. Psychologie: **Hermann Ebbinghaus**. 5. Philosophie der Geschichte: **Rudolf Eucken**. 6. Ethik: **Friedrich Paulsen**. 7. Pädagogik: **Wilhelm Münch**. 8. Ästhetik: **Theodor Lipps**. — Die Zukunftsaufgaben der Philosophie: **Friedrich Paulsen**.

Bietet der vorliegende Band naturgemäß kein einheitliches System der Philosophie, so liegt der Wert und der Reiz der in ihm gebotenen Darstellungen der einzelnen Seiten philosophischer Weltbetrachtung aus der Feder ihrer bedeutendsten gegenwärtigen Vertreter in der Mannigfaltigkeit und Vielseitigkeit der Spiegelungen und Brechungen des 'Weltbildes', die sich hier schließlich doch zu reinem Licht vereinen. Der an dem großen Bau der Wissenschaft an irgend einer Stelle Mitarbeitende ebenso wie der ihn mit Anteilnahme Verfolgende wird diese Darstellung des Urgrundes und letzten Zieles aller Wissenschaft in gleicher Weise nützen und genießen, zumal auch diesem Bande alle äußeren Eigenheiten zünftiger 'Philosophie' fehlen, derselbe vielmehr die Ergebnisse streng wissenschaftlicher Forschung in einer ohne weiteres einem jeden Gebildeten zugänglichen Form darbietet.

Probeheft und Spezial-Prospekt (mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) umsonst und postfrei vom Verlag.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907. geh. *M.* 4.80, in Leinwand geb. *M.* 5.20.

Dieses Compendium ist eine völlig umgearbeitete und bedeutend erweiterte Ausgabe von des Verfassers *Outlines of the History of Philology* (5. Aufl. 1902). Hauptzweck des Buches ist, als Vademekum für Universitätsvorlesungen zu dienen; doch dürfte es sich nicht minder zum Selbststudium empfehlen.

In engem Rahmen und übersichtlicher Form gibt es nach den einleitenden Abschnitten über Begriff und Einteilung der Philologie, sowie der verschiedenen Behandlungsmethoden einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter der Altertumswissenschaft und ihrer Werke nebst reichhaltigen, aber sorgfältig gesichteten Literaturangaben. Insbesondere werden behandelt: I. Griechische Periode. 1. Voralexandrinische, 2. Alexandrinische und stoisch-pergamenische Schule. II. Griech.-römische Periode. 1. Nachalexandrinische Gelehrte und ihre Werke: a) Verzeichnis der griech. Scholien und ihrer Quellen; b) die kritischen Zeichen; c) die griech. und latein. grammatischen Termini. 2. Römische Philologen. a) Verzeichnis der latein. Scholien. III. Das Mittelalter. 1. Die Byzantiner. 2. W.-Europa. a) Verzeichnis der ältesten und wichtigsten klassischen Handschriften und Papyrusfunde der Neuzeit. IV. Die Renaissance in Italien. 1. Die griechischen Immigranten. 2. die italienischen Humanisten. 3. Verzeichnis der editiones principes. V. Frankreich. VI. Die Niederlande. VII. England. VIII. Deutschland. 1. Vor-Wolfische Periode. 2. Die Neuzeit: a) Grammat.-krit. Schule; b) histor.-antiquarische Richtung.

Das Buch hilft einem wirklichen Bedürfnis ab, da eine das ganze Gebiet umfassende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch nicht vorhanden ist.

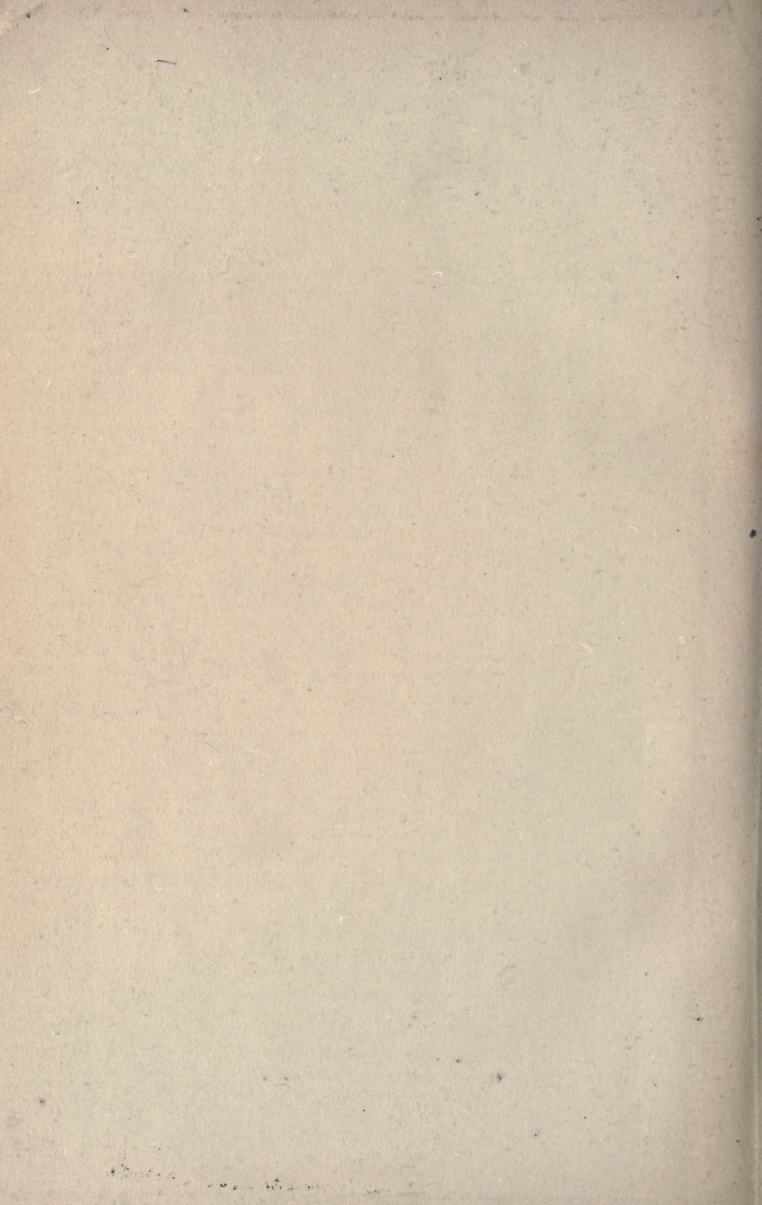
Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Von Prof. Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Bloch. Zweite Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. *M.* 5.—

„... Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Führer auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. ... Es ist ein Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeit geschrieben. ... Wir möchten dem schönen, inhaltreichen und anregenden Buche einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den zünftigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen. Denn es ist nicht nur eine geschichtliche, d. h. der Vergangenheit angehörige Frage, die darin erörtert wird, sondern auch eine solche, die jedem Denkenden auf den Fingern brennt. Und nicht immer wird über solche Dinge so kundig und so frei, so leidenschaftlos und doch mit solcher Wärme gesprochen und geschrieben, wie es hier geschieht. . .“

(W. Nestle in den Neuen Jahrbüchern für das klassische Altertum.)

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V u. 259 S.] gr. 8. 1907. geh. *M.* 5.—, in Leinwand geb. *M.* 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengesetzt, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen „denen, die für geschichtliche Wissenschaft Verständnis und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erhebung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele dieser Philologie.“ Den Inhalt bilden die Abhandlungen dieses großen dahingegangenen Meisters. Es sind dies: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über vergleichende Sitten- und Rechtsgeschichte, Geburt und Kindheit Christi; Pelagia, die Perle (aus der Geschichte eines Bildes). Als Anhang beigelegt ist die Novelle „Die Flucht vor dem Weibe“, die als Bearbeitung einer altchristlichen Legende sich ungezwungen anschließt.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
6661
A2
1905
v.2
cop.2

Seneca, Lucius Annaeus
Opera quae supersunt

